

خاتھی

بیریکی ژاراوی

حوسین محەمەد عەزیز

2700 ک/2000 ز

مەنتەدای اێقرا ئەهڵی مەنتەدا

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دائلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

بۆدبەزانانی چۆرەها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

خلتہی

بیریکی ژاراوی

حوسین محمد مدد عزیز

2700/ک2000ز

I. S. B. N. 91 - 630 - 9871 - 7

خاڼه‌ی بیریکي ژاراويی
دوکتور حوسین محمدهد عزيز

چاپی يه‌که‌م

چاپخانه‌ی هه‌میشه

کوردستان — سوله‌يمانيی

ژماره‌ی سپاردن (437)

سائی 2000

تیراژ 500

له‌بلاوکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی (شه‌عب).

بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی کورادنه بێرده‌که‌نه‌وه

و

باوه‌ریان به بیری کوردستانیزم هه‌یه.

ناوه‌ڕۆک

..... 8	چەن ووشە بەک	1
..... 13	زێوەر لە نێوان گوردایەتیی و عێراق چۆن پێیدا	2
..... 25	شیوە و شێواز	1/2
..... 25	لە بەرگەوه بۆ بەرگ	2/2
..... 26	مەلە ی چاپ	3/2
..... 27	ووشە ی بیانیی	4/2
..... 28	پێنوس	5/2
..... 40	دارشتن	6/2
..... 50	دەقەر گرتن	7/2
..... 51	پەراویز و سەرچاوه	8/2
..... 51	نەخت و پوخت	9/2
..... 52	شیوە و قەبارە	3
..... 54	بابەت و ناهە ڕۆک	1/3
..... 54	دەربارە ی پێشەکییەکی	2/3
..... 62	زیننامە	3/3
..... 64	گەنجینی مەردان	4/3
..... 67	مەلۆتست	5/3
..... 71	گەرانەوه	6/3
..... 74	لێکدانەوه ی ناڕاست	7/3
..... 75	هۆنەر و سەرانی گێرد	8/3
..... 80	سایکس - پیکس	9/3
..... 84	زێوەر و نووسەران	

86	10/3	زیتور و بهر هه کانی
89	11/3	کرۆکی باسه که
93	12/3	پیدا چو نه وه
96	13/3	پۆلی زیتور
99	14/3	خهسلهت و پهوشت
100	15/3	بادانه وه
101	16/3	بهزهیی
104	17/3	تورهات
105	18/3	کام بهر بهر هه کانی؟
106	19/3	لام باشه و لام باش نییه
108	20/3	هێلی سوور
110	21/3	دوێنی و نهوێ
112	22/3	جیفار
113	23/3	میشوله و فیل
114	24/3	زانستی نهشیکان
115	25/3	مینی کۆمه لایهتی
115	26/3	دهرفهتی لواو
118	27/3	چهک و پینوس
122	28/3	پۆژنامه و گۆزار
123	29/3	ویژهی دژ
127	30/3	بهراوردیکی نابجی
128	31/3	داگیرکه هه ر داگیرکه ره؟
133	32/3	بیرۆکهی عیراقچیتی
144	33/3	برایهتی یا دوستانه تی؟
158	34/3	زاراوهی ژاراوی
160	35/3	توێینه وه و کۆمگرتن
160	36/3	ویرد و سروود
167	37/3	بهه و بهدخانه
175	38/3	ههتا
175	39/3	پهخنه یا تاوانبارکردن؟
176	40/3	نازادیی یا سه رلیشتیواوی؟
177	41/3	لیکۆلینه وهی نهکا دیمیایی

42/3	تایبه‌تیی و گشتیی	178
43/3	ئەحمەد موختار جاف	179
44/3	بێ ئاگایی	180
45/3	دوو بەرە	182
46/3	بیری یار ت؟	185
47/3	جاش و ناپاک	186
48/3	مووچە خۆر	192
49/3	سۆسیال	193
50/3	پوولیکی قەلب	199
51/3	چەم و چەقەل	202
52/3	گۆرک و مەڕ	206
53/3	گوشت و ئیسقان	209
54/3	سۆزەرمان	213
55/3	هێمن و هەزار	214
56/3	باخچەی گولان	215
57/3	نووسەر و هۆنەر	217
58/3	دەسپاکیی	218
59/3	دوای گەڕانەوە	219
60/3	سێدارە	230
61/3	مێژووی نزیک و دوور	231
62/3	نسکۆ یا هەرەس؟	232
63/3	ئاساییشەکی زێوەر	233
64/3	پەرەزەمکی نەجمەدین مەلا	234
65/3	درۆیەکی بێ ئابروو	235
66/3	راپۆرتە هەوال	237
67/3	پۆشنبیری و وشیری	238
68/3	پا و بۆچوون	241
69/3	نەزموون	243
70/3	منالانی کورد	243
71/3	دەستە گۆلی لاوان	244
72/3	گەنمی ژاراویی	244
73/3	پرووداو و کارمسات	252
74/3	فاکوفیک	253

254	ژن	75/3
257	باستىكى تاييەتتى	4
257	عەرزە	1/4
259	نىدىيۇم	2/4
261	مافى نەتەۋەبى	3/4
262	دوۋ بەرەى جياۋاز	4/4
263	باسك	5/4
267	يۇگۇسلاۋىيا	6/4
276	يەككىتى سۇڧىت	7/4
279	جېچېنستان	8/4
280	فەلسەفە ۋ ئايدۆلۈزىيا	9/4
280	پۇڭزاۋاي ئەرۋوپا	10/4
282	ئامۇزگارىيى	11/4
283	نوۋسىن ۋ پىشە	12/4
284	تۆپەلى ۋوشە	13/4
284	نىيازياكىيى	14/4
286	كۆتايى	5
292	سەرچاۋەكان	6
294	لە بەرھەمە چاپكراۋەكانى نوۋسەر	7

چەن ووشەيەك ...!

كاتى خۆي، چەن کوتارىكم نووسى و بلأوكردهوه. له سەرەتاي گوتارى يەكەمدا نووسیبوو: (ماوهی پتر له سالی دەبی، له سەر هەر دوو قوتابخانەي هۆنراوهي کلاسیک و نوێی کوردیی، پڕۆژەيەکی لیکۆلینەوه و پەرخەنی وێژەيیم بە دەسه‌وه‌یه. تا ئێو پڕۆژەي پڕۆژەکه ته‌واوده‌بی و چاپده‌کړی، هه‌ولده‌دم، به زنجیره گوتاری، هیندیکی لی بلأوکه‌مه‌وه.) «3،22» ئه‌وه‌بوو، سێ گوتاری درێژم بۆ « دهنگای سهرده‌م » نارد. گوتاری یه‌که‌م « چەند سەرنجی دەربارەي ناسنامەي ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی «خەلیل مەنەور» له گۆفاری « ئیستنا » و گوتاری دووهم « زێتەر له نێوان کوردايه‌تی و عێراقچێتییدا » له گۆفاری « ئاینده » چاپ و بلأوکرانه‌یه. گوتاری سێیه‌میش « دلزار دوتنی و ئه‌وێ » بوو. نازانم، چی به‌سەر هات ! چونکه، تا ئیسته‌هه‌ بلأو نه‌کراوه‌ته‌وه، له‌وه‌ ده‌جێ، سەری تێداچووێ!

هه‌روه‌ها، له پێشه‌کیی ئه‌و گوتاره‌دا هاتبوو: (به داخه‌وه، زۆربه‌ی ئه‌و لیکۆلینەوه وێژه‌ییانەي، دەربارەي ژيان و به‌ره‌می هۆنەرە کلاسیکییه‌کانی کورد بلأو کراوه‌ته‌وه، زۆربه‌ی زۆریان، پیا‌هه‌لدان و ستاییشکردن بووه. خاله‌ لاواز و به‌هێزەکانیان وه‌ک یه‌ک، به‌ تەرازووه‌ی‌کی پەرخەنە‌کرانه‌ نه‌کێشاوه. بۆیه، به‌ ناشکرا ده‌بینن، چاپۆشیی له‌ که‌موکۆرییه‌کانیان کراوه، وه‌ک ئه‌و هۆنەرانه، فریشته بووبن و له ئاسمانه‌وه‌ بۆ کورد باریبن، له ژيان و وێژه‌یی خۆیاندا، هه‌یج جۆره هه‌له‌یه‌کیان نه‌کردبێ! ئیتمه‌ لێره‌دا، ته‌نیا له‌و که‌مومۆرتییه‌یانه‌ ده‌دوتین، که‌ پێوه‌ندییان به‌ « ژيان و وێژه‌یی، ناوه‌پۆکی به‌ره‌م، کێشه‌ی زمان و هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌یی «پانه‌وه‌ هه‌یه. به‌ هه‌یج شێوه‌یه، په‌نجه‌ بۆ پەه‌وش و هه‌لسۆکه‌وتی پۆزانەیان‌ را ناکێشین. چونکه، ئه‌و جۆره‌ شتانه، پێوه‌ندی به‌ ژيان و تایبه‌تی خۆیانە‌وه‌ هه‌یه، که‌س بۆی نییه. لێیان بدوێ و پەرخەنیان لی بگړی. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، هه‌موو مرقۆفی نازاده، پێوسته‌ چۆنی ده‌وێ، هەر به‌و شێوه‌یه‌ش بژی، گەر ده‌سه‌لاتی هه‌بی و بۆی بلوێ!) «3،22»

ئەز، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆم چاک ده‌ناسم. زۆر باش، شارەزای خەسلەته‌کانیان هم، هه‌شتا، کۆمه‌لی کورده‌واری، به‌و ناسته‌ شارستانی و که‌لتوره‌ به‌رزه نه‌گه‌شته‌وه. هه‌شتا، به‌ ته‌واوی سەرمتا‌کانی باوه‌ری نازادی و دیمۆکراسیی، له‌ نێو پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مدا بلأو نه‌بۆته‌وه. هه‌شتا، له‌ یه‌کدی گه‌یشتن و له‌ یه‌کدی بووردن، به‌ ته‌واوی بنجی دا نه‌کوتاهه. هه‌شتا، زمانی توندوتیژی باوه و تا

ئىستەش، زمانى ئاشتىي و ھىمنى، بالى بە سەر ھەموو دەمەتەقى و ديارمەدەكانى ژيانى « پاميارى، وئەبى و كەلتورىي »دا نەكىتساو. ھىشتا، شىوانى كارکردنى پارتەكانى كوردستان باو. ھىشتا، ھەر لە سەر مۆدىلى كۆنى سالانى پىشوى، لىكدانەو و لىكۆلىنەو كلاسكىيەكان دەقۆين. ھىشتا، كارى چاك و لىكۆلىنەو زانستان، لە كارى خراپ و نازانستانە جيا ناكەينەو و ھەر بە يەك چاو تەماشاياندەكەين.

لەبەرئەو، كارتكى سەير نىيە، كاتى ھاوينى سالى « 1999 »، لە كوردستان بووم. گوتارى « زۆمەر ... »م بلۆكرەدەو. لە گوتارەكەدا، رەخنەم لە ھىندى لايەنى ھۆنراو « عىراقچىتىي »يەكانى گرتبوو. ھىندەي نەبرد، « مەحمود زۆمەر » تىلفۆنى بۆ كردم و داواى لى كردم، يەكدى بىنين. منىش بە خۆشىيەو، داواكەيم پەسەندكرد. لەگەڵ دوكتۆر « سەرۆت مەمەد ئەمىن » چوونە لای. كاتى، سەردانمانكرد، سەرمتا، تۆپ و زویر دياربوو، بە پرويەكى گرژومۆنەو، تەماشايەكردم، « روس » گوتەنى: « دەنگوت، بۆرژوازييە و تەماشاي "لەنين" دەكا! » پاشان، لە برى ئەو، گەر تىبىنييەك يا رەخنەيەكى بەجى، دەبارەي ناوەرۆكى گوتارمەكە ھەبى، نووكى پىنوسەكەي تىزكاتەو و بە شىوہەيەكى زانستانە و لاممباتەو، گلەبىكرد و لۆمەي مامۆستا « نەجمەدىن مەلا »ي كرد. گوايە، ئەو، ئەو زانبارىيانەي دەبارەي باوكى بلۆكرەدۆتەو! ئىدى بى ئەو، ھىچ بەلگەيەكى پى بى، يا رەخنەيەكى بەجى لە نووسىنەكەي مە ھەبى، دەبارەي كار و پىشەكەي خۆم، ھىندى پرسىارىكرد و پاشان گوتى: بۆ ھەر بە تەنيا، باسى « زۆمەر »ت كردو، خۆ « گۆران »يش ھۆنراو، لەو چەشنانەي ھەيە؟ بەلام، داوى ئەو، سەروہەري پۆژمەكەم بۆ پوونكرەدەو، كە ئەو گوتارە تەنيا بۆ « زۆمەر » تەرخانكراو، لە لىكۆلىنەو كەدا، باسى ھەموو ئەو ھۆنراو كراو، كە ھۆنراو، لەو بابەتانەيان نووسىو، ئىدى كەمى ھىوربۆو و گوتى: گوتارمەكەت زۆر ئەكادىمىيانە نووسىو!

دواترىش، « ئەمەد سەيد عەلى بەرزنجى »، گوتارىكى درىزى، لە ژىر ناوى « پىوستى ئەو شىعرانەي پىوستىن لە وەلامى عىراقچىتىيەكەي زۆمەدا »، لە گۆڤارى « كاروان »دا، بە چەن زنجىرەكە بلۆكرەدەو، تەنيا، بەشى يەكەمى گوتارمەكەم بە دەسگەشت، وەلامىكى كرچوكالى گوتارەكەي منى دابۆو، بە ھىچ شىوہەيە، پىوہندى بە باسەكەي مەو نەبوو. ھەلبەتە، پۆژەكەي واپ، ھىندى نووسەر ھەن، لە سەر حىببى ناوەرۆك، درىزە بە باسەكە دەمەن و لى لادەمەن!

« بەرزنجى »، بە نووسىنەگەيدا ديارە، چ لە ڤوى شتو و چ لە ڤوى ناوەرۆكەو و
 چراى نابووئى هەلكر دوو. چونكە، نە زمان، نە ڤنوووس و نە دارشتەكەى باش
 نىيە، نىشانەكانى خالەندى پترەو نەكردوو. لەو دەچى، خايە و مايەى تىنباى!
 ھەر چەندە وىستم، لەو نووسىنە بى سەرۆبەرە خۆم بە دووربگرم، بى دنگم و
 وەلام نەدمەو، بەلام نەمتوانى. چونكە، كاتى ڤۆزى « 2000/07/23 »، نامەيەك
 و چەن پەرتووكىكم، لە مامۆستا « رەفيق سالىح » وە پىگەيى، سەيرمكرد، جارىكى
 دىكەش، وەلامەكەى بە « سپارە » يەك بلۆكرۆتەو. جگە لەو، لە لايەكەو بىرم
 لەو كەردەو، گەر بى دنگم، دوور نىيە، چ خۆنەرى كورد و چ « بەرزنجى »
 خۆشى، بى دنگم بە مايەى قايلبوون تىگەن. لە لايەكى دىكەشەو، بە ھەلم
 زانى. لە ڤى « بەرزنجى » يەو بۆتوانم، دىزارى گەلى گرفت و كىشەى كرنكى
 كۆن و نوئى، بارى سەرئەكانى خۆم دەرېم. تا دەرگەى بۆ دەمەتەقى، لە بەردەم
 خۆنەواران و ڤووناكبىرانى كورددا بگەمەو. بۆيە، بىارمدا، وەلامىكى ڤۆزى
 شياوى پ بە پىستى خۆى و سپارەكەى بدمەو، تا لەو پتر و لەو بەدوا، بە
 خۆپايى، يەخەى ھىچ نووسەرىكى دىكەى كورد نەگرت و باش بزائى، ھەموو مەلى
 گۆشتى ناخوړى و وەك مريشكەكە، لاسايى قاز نەكاتەو!

ھەر چەندە، لە ھەموو ژيانى خۆمدا، ھەرگىز حەزم نەكردوو، لە نووسىندا، پەنا
 بۆ بەر شتو « ساتير » بەرم. بەلام، ھەر كەسى، بەو شتو پىر لە « كالوكرچى،
 ناشارازى، كالتەجاريى و دەسپىسى » يەو پەلامارمدا، رەخنە لە نووسىنەكانم
 بگرتى، ھەر بەو شتو وەلامىدەدمەو. وەك « مەھوى »ش گوتووئەتى:

لە پاداشى قسەى سەردا، ھەمە ئاھ و ھەناسەى گەرم
 كەسى شىتانه بەردم تىگرتى، من بەرقى تىدەگرم
 « 219,57 »

بۆيە، بە ھەموو توانامەو ھەلەدەم، ھەموو ئەر ئاستىيە « مېژووئى،
 جوكرافيايى، نەتەوى، راميارى، كۆمەلەيتى، كەلتورىيى » يانەى، پتوھندى بە
 باسەكەمانەو ھەيە، بە شتو يەكى پتوگىت، بۆ ڤۆلەكانى نەتەو كەمى
 ڤوونكەمەو. تا ھەموو لايە، ئاگادارى ڤوودا و بەسەرھاتەكان بن!

گەر خۆنەرى وريا، تەنيا گوتارەكەى خۆم « زىمەر لە نىوان ... » بخۆنیتەو، ئىدى
 پتويست بە وەلامدانەو ناكە. چونكە جگە لەو، ھەموو وەلامەكان لە گوتارەكەدا
 ھەن، گەر ھەر دوو گوتارەكەى من و سپارەكەى ئوئيش بەراوردەكا، زۆر بە
 ئاسانىي بۆى دەرەكەوئى، « بەرزنجى » ھىچى پى نىيە و ھىچى نوئى
 نەگوتوو، تا داكۆكىي لە دید و بۆچوونى خۆى و بىرى « عىراقچىتىي »، ھىندى

له هۆنراوهكانى هۆنەر بكا. بۆيە، ئەو وهلامى گوتارمەكى منى نەداوئەتەو، بەلكوو
ويستوويەتى، ژمارەى بەرھەمەكانى خۆى پتركا، گەر لە سەر حسیبى ناو و
ناوبانگى خۆشى بى، لە ھەموو كاسەيەكدا ئەسكوئ بى!

ھەر چەندە، سەرۆبەرى سىيارمەكى، لە « ئیرەيى، ڤقوگینە، مامەيى، نەزانىي، بى
ئاگايى، چەواشەکردن، بوختانکردن و دەسپىسىي »دا نغوومبوو، بە شىۆميەكى
چەوت، كۆپلەى نووسینەكانى گواستۆتەو، ھێندى جار، باسى بابەتیکى کردوو،
ناوى سەرچاوەيەكى داو، بە ھىچ جۆرى تێیدا نىيە. بەلام، من لێردا ھەولەدەم،
لە بەرگەو بۆ بەرگ وەلامبەدەمەو، ھەموو ھەلە و كەموكوپىيەكانى، لە كاتى
پتوسىتى خۆیدا دەرخەم. تا تۆزى ھۆشى بە بەر خۆیدا بێتەو، چىدى لەو پتر،
بى لە بەر شەنگى خۆى ڤا نەگىشتى، سوکايتى بە خەلك نەكا. شتى تايبەتى
و دەمەتەقتى « مێژووى، نەتوھى، ڤاميارى، كۆمەلەيتى و وێژيى » تێكەلاو
نەكا، تەنبا لە سنوورى ئەو بابەتەدا بخلۆتەو، كە لى دەدۆ، نەك وەك
كەواسوورى بەر لەشكر، پێشەنگى ھەموو نوسىنتى بى تام و چێژبى، لە ھەموو
كەمەيەكى دۆراوى « مێژووى، نەتوھى، ڤاميارى و وێژيى »دا بەشداربى!

ئەوى راستىبى، پڕۆزەى لىكۆلینەو كەم كەمى دواوەكوئ. چونكە، لە لایەكەو، لە
بەر ھەلەى ژيان و نان پەيداكردن، لە لایەكى دىكەشەو، لە بەر كەمى سەرچاوە،
ناچاربووم، پەلە لە بلاوكرنەوھى نەكەم. بەلام، گەر « بەرزنجى »، كەمى ئارامى
بگرتايە، پەلەى نەكردایە، بەرى مێوكمەى بە بەرسىلەيى نەكردایەتەو، نەك ھەر
ترى، بەلكوو فریاشدەمەوت، ھەلواى شیرین و بە تامیش بخوا!

ھەلبەتە، وەك چۆن بۆ « مەحمود زۆمەر » ڤوونكردەو، كاتى ئەویش، سەرچەمى
بەرھەمەكى دەبىنى و دەخۆتندەو، بۆچوونىكى دىكەى دەبوو. چونكە، بابەتیکى
تايبەتیم، بۆ ئەو جۆرە باس و لىكۆلینەوانە، بۆ ئەو جۆرە پیاھەلەدانەى سەرانی
دەولەتە داگیركەرەكانى كوردستان تەرخانكردوو. ھەر لە كۆنەو تا ئەو ڤۆ،
ھەرچى دەنكە « جۆ! ەكى كوردى، لە كىلگەى پیاھەلەدانى دەولەتە
داگیركەرەكانى كوردستاندا چاندبى، من پتەم زانىبى و بەرچاوم كەوتبى، ئەوا
چەن چەككەم لى دووریوئەو، ڤتەخستوو، بەستووومە و گولەدانى
لىكۆلینەو كەم بى ڤازاندۆتەو. ھەر ھۆنەرتكى كورد، دێرە ھۆنراوەيەكى گوتبى،
ئەوھى دەسكەوتبى، تۆماركردوو، بەلام، پتەشینان ڤاستیان فرمەو، كاتى
كوتوویانە: ئەھرىمەن پەلەيكر، چاوتكى خۆى كۆترکرد. كەچى، « بەرزنجى »،
نەك ھەر چاوتى، بەلكوو، ھەر دوو چاوتى خۆشى كۆترکردوو!

ئىنجا، ھەر ئەو ھاو دەل ئىم: لەم نووسىنەدا، ھەموو ئەو سەرچاوانەى بەكارم
 ھىناون، دەسكارىي رېننوسەكانىيانم كىردووه، تا يەك رېننوسى يەكگرتوو پېترەو
 كەم. بەلام، بە ھېچ شىئەى، دەسكارىي نووسىنەكەى « بەرزنجىي » م نە كىردووه،
 خۆى چۆنى نووسىو، بە ھەموو ھەلەىكى « چاپ، رېننوس، زمانەوانىي و
 بۆشايى نىوان ووشەكان » ىشەو ھەر بەو شىئەى ھەر مەرگرتوون و نووسىومنەتەو،
 تا خۆنەرى ھىژا بزائى، بە چ زمانىكى خراب و كوردىيەكى ئالۆن نووسىوتى.
 جگە لەو، بە پىتى سىستىمىكى تايبەتتى « پووسىي »، سەرچاوەكانم
 تۆمار كىردووه. ھەر سەرچاوەىك، كۆدىكى ديارىكراوى خۆى ھەى و لە دوو ژمارە
 پىكەتووه. يەكەمىيان، ژمارەى سەرچاوەكە و دوومىشيان، ژمارەى لاپەرى ئەو
 كۆپلەى نىشانەدا، كە لىتى ھەرگىراو.

لە كۆتايى ئەم چەن ووشەىدا دەل ئىم: بە پىوسىم زانى، جارىكى دىكەش،
 گوتارەكەى خۆم بىلوكەمەو، چونكە، لە لاپەكەو، ھەلەى چاپ و رېننوسى زۆرى
 تىدا بوو. لە لاپەكى دىكەشەو، تا خۆنەرى ھىژا، باش ئاگادارى بابەت و
 دەمەتەقتىكانى نىوانمان بى. پاشان دەل ئىم: سوپاس بۆ ئەو خوايەى، لە بەر ھەر
 ھۆى بى، نەخشى ژيانى بەم شىئەى كىشام، ھاو بەست سالى دەبى،
 دەر بەدەرى وولاتانى « پۆزەلات و پۆزاواى ئەوروپا » كىردووم، تا لە نزيكەو،
 لەبارى ژيان و كەلتورى ئەم وولاتە پىشكەوتوانە وردەمەو، ئاسۆى بىر و ھۆش
 فراوانتر كەم. چەن زمانىكى زىندوى جىھانىي فېترىم، پىيان بدوتم، بخۆنمەو و
 بنووسم، لە سامانى مېژووى و وژەيى، ئەو نەتەوانەش ئاگادارىم. نەك ھەك
 مامۆستا « بەرزنجىي »، لىسى كۆترانە بەھاوژم، بە زەرى كەر باوەر پىكەم و بە
 قسەى مەلا باوەر نەكەم. ھىندە بەر چاوم تارىكى، بەر پىتى خۆم نەبىنم، نووسىن
 و لىكۆلىنەو پاست و بى مەبەس، لە نووسىن و لىكۆلىنەو پاست و مەبەسدار
 جيا نەكەمەو، دۆست و دوژمن لىك نەكەمەو، دۆستايەتتى و براپەتتى تىكەلەم،
 ھەر پۆزەى ھىلانەى بگۆرم، ھەر پۆزەى لە سەر چلى نىشەمەو، ھەر پۆزەى لە
 ئاوازي بخۆنم، بارى كورد ھەر چۆن بى، لە ھەموو سەردەمىكدا، چارەنووسى
 خۆم، بە چارەنووسى ئەو لاپەنە پاميارىيە كوردستانىيانەو كىردەم، كە پووكەى
 پاستەقىنەى ژيان و تىكۆشانىيان، پىتەختى « بەغدا »ى تاوان و تارىكى بى!

دوكتۆر ھوسىن مەمەد عەزىز

ستۆكھۆلم

2000/10/10

1. زیۆەر له نیوان کوردایه تی و عیراقچیتیدا :

بۆ نهوهی، به تهواوی له مه بهسی سه ره کیی با سه که مان بگین، به پتو یستی ده زانم، پوخته یه کی ژیا نی هۆنەر، بیر خۆنه رانی هیژا بگه مه وه. "عه بدوللا کۆری محمه د کۆری مه لا ره سوڵ - زیۆەر"، له سالی "1875"، له شـ ساری "سوله یمانی" له دایک بووه. له هه وت سالی دا، له حو جره ی "خوا جه فه ندی" ده سی به خۆن دن کردووه. قورئان و گولستانی تهواو کردووه و جوار سالی ش له وئ ماوه ته وه. پاشان که راوه ته وه، ئیدی به تهواوی له "سوله یمانی" جیگیر بووه. سه ره تا له خۆن دن گی "پووش دییه ی سه ربازی"، دواتریش، له سه ره می حوکی و مه تی عیراق دا، له ئاماده یی "مولکی" دامه زرا وه. تا سالی "1943" وهک مامۆستایه ک کاری کردووه. رۆژی "1948/11/10" له ته مه نی هه فتا و سێ سالی دا، کۆچید وایه کردووه، له شاری "سوله یمانی" له گردی "سه یوان" نێژرا وه.*

"زیۆەر" زۆر خۆناس بووه. له خواردنه وه وه دوور بووه. جگه ره ی زۆر کیشا وه. دامه و شه تر نه جزانیککی به ناویان گبووه. زۆر هه زی له سه یران کردووه. سوار چاکیککی باش بووه. هۆنرا وه کانی "مهوله ویی" و "ناللی"، کارتیکی زۆری تیکردووه.

که ره بلتین: له سه ره تا دا مه مو هۆنره کانی کورد، هه ره به هۆنرا وه ی رۆمانسی ده سیان پیکردووه، هه رکیز له راستی لامان نه دا وه. چونکه، له م جیهانه دا، که م لا وه یه، له سه ره تای چرۆی ژیا نیدا، دلێ بۆ په ریزادێ لێ نه دا بێ، ته زووی که رمی خۆشییه کی نه فسونا وی، به نێو نه ئنده مه کانی جه سه ئیدا نه که را بێ، خه ونی سه وز و سووری شیرینی، به یاری ناسکۆ له و نازدار وه نه بینیبێ. بۆیه، "زیۆەر" یش وهک مه مو هۆنره کانی دیکه ی کورد، سه ره تا هه ره به هۆنرا وه ی رۆمانسی ده سی پیکردووه، خه وی به فریسته ی نه ندیشه وه بینیه، تینوتا وی خۆشه و یستی، شاده مار هه کانی هه ست و هۆشی سپ کردووه، خۆی بۆ ژیا نیککی پر له ئاسووده و کامه رانی ئاماده کردووه، ووشه ی زیترینی کوردی، به ریز له نووکی پتنو سه که یه وه هه لپزا وه، کشته کی هۆنرا وه ی په ریزه مرواری سپی لێ هۆنی وه ته وه. کاتیکیش هه لی بۆ په خسا وه، به جوانترین شیوه، هه ستی خۆی ده ربیره وه، چه پکه گولی بۆنخۆش و په یانه په شه ی هۆنرا وه ی، به په لکه زیترینه ی ئاسمانی روون و خاوتنی دوا ی بارانی به هار به سه تووه، پێشکهش به یاری نازمه نیی کردووه. به هه ره لایه کدا روا نیبیتی، روخساری یاری شیرین، چه قی رتگی ی پێ گرتووه، په یکه رتکی وای له بیر و هۆشیدا هه لکه ندووه، توانای

بیرچوونه‌ی نه‌بووه، به تیشکی پروی گه‌شی، زهنگولزهنگول، تکه‌ی ناونگی شه‌ونمی نارقه‌ی سهر کولمی پشتووه. هۆنریش به‌و تکه عاره‌قه‌ی تکاوه، به جارئ سهری مه‌ستبووه و که‌له‌ی سهر‌بووه. بۆیه، له تاوا به نو‌دیر هۆنراوه گوتوو‌یه‌تی:

تکانی ئابروی چه‌من، به روی ئابداروه
شکانی نرخ‌ی نه‌سته‌رهن، به زولفی مشکباروه
چه‌مه له مه‌ی؟ له نه‌ی! له جام! نه‌گهر به له‌نجه بیته لام
به روی تابداروه، به چاری پر خوماروه
عرق نییه له عالهما، که لابه‌رئ له دل غهما
جگه له قه‌تره عاره‌قه‌ی له رووت، که دیته خواروه
نیشانی من، چه‌مالی تو، به‌راتی من، و سالی تو
خه‌یالی من، له خالی تو، به عیشه لیم مه‌شاروه
عه‌ززه‌که‌ی چه‌بییی من، نیکاره‌که‌ی ته‌بییی من
با، شق به‌رئ ره‌قیبی من! وهره به سهر وقاره‌وه
فیدای خه‌د و قه‌دی تو، چه‌من به فه‌وجی کولییه‌وه
به بولبول و به چلیه‌وه، به قومریی و چناره‌وه
فه‌رنگ روو، زهنگ موو، عه‌جه‌م سیاق و رووس خوو
نه‌ناسرئ که کورده زوو، به پیچی لار و خواروه
نیشانی زولفی عه‌نبه‌ری، هه‌موو وولاتی گولعومه‌ر
به عه‌رد و به‌رد و داره‌وه، به ئاوی سهرچناره‌وه
ئه‌من که‌یاندمه ئه‌نومری، فنونی شعر و شاعریی
ئه‌تۆش که‌یانته سامری، به چاوی سحر کاره‌وه

«492-491,2»

« زی‌تور » وه‌ک هۆنهرێکی خاوه‌ن به‌هره، به هه‌موو لایه‌کدا په‌لی هاویشتووه. که‌له‌ی هۆنراوه‌ی په‌نگاوه‌رنگ و جۆربه‌جۆری گوتووه. له ههر باخه‌ی گولێکی چنیوه، تا له نه‌نجامدا، چه‌پکئ هۆنراوه‌ی جوان و بۆنخۆشی پازاندۆته‌وه. له باخچه‌ی به هه‌شتی وێژه‌ی کوردیییدا، له سهر ته‌ختی مامۆستای هۆنهرانی سهرده‌می خۆی دانیشتووه. تاجی هۆنهرێکی « هه‌ست ناسک، بیر تیز، واتای به‌رز، ئه‌ندیشه‌یه‌کی پر له پیت و فه‌ن »ی له سهر ناوه. له لایه‌که‌وه، دیمه‌نه جوانه‌کانی کوردستان، له نیتو قوولایی دل و شان‌ه‌کانی مۆخیدا ژیاوه، به خۆشه‌ویستی کوردستانه‌که‌ی، خۆینه که‌شه‌که‌ی قولییداوه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، جه‌ور و زۆرداری داگیرکه‌ران،

چه‌وساندنه‌وی نه‌ته‌وه‌ک‌ی، هینده‌ی دیکه چاوی کردۆته‌وه و زۆری بۆ هیناوه، بۆ خبات و کوردایه‌تی بانگی‌کردوه و هانیداوه. جگه له‌وی له‌و سهرده‌مدا، ده‌نگی زه‌نگی بیرى کوردایه‌تی، له‌هه‌موو سهرده‌مى پتر ده‌نگیداوه‌ته‌وه، له‌هه‌موو بستیکی کوردستاندا په‌نگیداوه‌ته‌وه. به‌تایبه‌تی، هۆنر خۆی یه‌کێ له‌ نزیکه‌کانی « شێخ مه‌حمود »ی قاره‌مان بووه، وه‌ک کوردپه‌روه‌ر، گه‌له‌ی « ساردیی و گه‌رمیی، تال و سوێری، برستی و تینۆتی، ده‌ربه‌ده‌ری و نه‌بوونی، » له‌سهر کورد و بۆ کورد چێشته‌وه. دیاره، تا له‌ژياندا بووه، دلی هه‌ر بۆ کورد و کوردستانه‌که‌ی لێیداوه. بۆیه، « به‌په‌نگی مات و زه‌رده‌وه، به‌ده‌نگی پر له‌په‌ژاره و کزه‌وه، به‌زمانیکی ساکار و په‌وان، به‌کوردییه‌کی په‌سه‌ن و په‌تی، » گه‌وه‌ری بریقه‌داری ووشه‌ی ساکار و خۆمالیی پیزکردوه، مه‌لیه‌ری هۆزاوه‌ی کوردیی لێ هۆنیوه‌ته‌وه. تا توانیۆتی، هه‌رچی له‌هه‌ناویدا هه‌بووه، ده‌ربه‌ریوه، هه‌رچی ده‌رده‌ دلی خۆی هه‌بووه، بۆی هه‌لپه‌شتووین. پاشان، هوشیاریکردینه‌ته‌وه، هاواری لێ کردووین و گوتویه‌تی:

ئهی « وه‌تن ! چه‌ند خۆشه‌ویستی پۆچی شیرینی منی

مه‌ززه‌ی توخمی نیشات و باعسی ژینی منی

بیت و گه‌ر من کۆه‌کن بم، وه‌سلێ شیرینم ببی

تیشه‌یی نادهم له‌ به‌ردت، تۆی که شیرینی منی

گه‌ر چی نه‌رزی، هیند بلندی، وه‌خته‌ی من بچه‌ عه‌رش

واسته‌ی سه‌ربه‌ستی ئیجرای ئایینی منی

ئیف‌تیخاری میله‌تی، تۆی ماده‌ریکی میه‌ره‌بان

خوا هیلالیشی به‌ تۆ دا، ماه و په‌روینی منی

نه‌به‌هاران، به‌و هه‌وای زۆر سافه‌وه، وه‌ک جه‌نه‌تی

فه‌سلێ زستانیش، سه‌راسه‌ر باغی نه‌سڕینی منی

بۆچی نه‌قدی جیسم و جانی خۆم، به‌شابه‌شت نه‌که‌م؟

خاکراهی حوکه‌مرانی عیزز و ته‌مکینی منی

ئاره‌زوو و فیکری سیاحت ناکه‌م، ئیتر ئهی وه‌تن

» 2، 496-497

تۆ له‌جیگای « قاهره و تاران و به‌رلین »ی منی

دیاره، « زێهر »یش وه‌ک هه‌ر هۆنه‌ریکی نیشتمانپه‌روه‌ری دیکه‌ی کورد، هه‌سته‌ی

به‌و هه‌موو « ناکوکیی، دووبه‌رمکیی، ناته‌بایی و دواکه‌وتویی »یی نێوان

پیزمه‌کانی کورد کردوه. له‌به‌رئوه‌، کوڵی به‌ده‌رد و که‌موکه‌پیه‌کانیه‌وه

هه‌لگرتووه، گه‌لی نازار و ژانی به ده‌سه‌وه چیشته‌وه و سوتی به دل‌دا چووه. بۆیه، زمانی کرتووه و چهن هۆنراوه‌یه‌کی دژی دووبه‌ره‌کیی و بۆ یه‌کییتی هۆنیوه‌ته‌وه. بۆ نموونه : هۆنهر، باسی بئی به‌ختیی پۆله‌کانی کوردی کردووه، له دهرده‌کانی دواوه، چۆن به هه‌زار ناخۆشیی و سه‌ختیی، تیکه‌یه نانی پۆزانه په‌یداده‌کن، داگیرکهری بیانییش، لیان ناگه‌رئ و ده‌یانچه‌وسیتنته‌وه. که‌جیی، سه‌ره‌پای هه‌موو نه‌وانه‌ش، خۆیان یه‌ک نین و به نۆ دێر هۆنراوه گوتویه‌تی:

سه‌ره‌پای نه‌وه دۆژمن به یه‌کن، جومه‌ عه‌شیره‌ت
حه‌قیانه نه‌لێن: کورد هه‌موو مه‌حکومی جنوونن
ئه‌م حاله، ده‌وامێکی ته‌بیعی هه‌یه بۆ کورد

«107-106,2»

تا غافل و بئی به‌هره له عیلم و له فنوونن
له هۆنراوه‌ی «ئه‌ی کوردینه» شدا، به شیتوه‌یه‌کی یه‌کجار به سۆز، به دلێکی
خاوی و پڕ له جۆشه‌وه، داوای ته‌بابیی و یه‌کییتی، له پۆله‌کانی کورد کردووه و به
شه‌ش نیوه‌دێر هۆنراوه گوتویه‌تی:

ئه‌ی کوردینه! ئه‌ی مه‌ردینه! یا ده‌ست له ناو ده‌ست که‌ین هه‌موو
بۆ به‌رزیتیی خاکی «وه‌ته‌ن»، بۆ یه‌کییتی بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو
بئی که‌س نییه‌ دایکی «وه‌ته‌ن»، ئێمه‌ش «فیدا» کارێ نه‌وین
تا کورد له «عالم» دهرکه‌وئ، بۆ یه‌کییتی بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو
«ئه‌جداد»مان شێری زهمان، حورپوون و سه‌ربه‌ستی جیهان
باکمان نییه، ئێمه‌ش له که‌س،

«110,1»

بۆ یه‌کییتی بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو
هه‌روه‌ها، له ڕیتی ئه‌م چهن دێره هۆنراوه‌یه‌شه‌وه، به جوانترین شیتوه، هه‌ستی
دهرپه‌روه و گوتویه‌تی:

وا «وه‌ته‌ن» خه‌ملێوه وه‌ک گۆل، نه‌وبه‌هاری میله‌ته

شادمانی «قه‌ومی کورده»، وه‌ختی «لوتف و ڕه‌حمه‌ته»

زه‌ره‌یه‌ک خاکی «وه‌ته‌ن»، ناده‌م به «قه‌سری قه‌یسری»

«جومه‌ نه‌نه‌اری»، وه‌کوو که‌وسه‌ر، هه‌وای وه‌ک «جه‌ننه‌ته»

میله‌ته‌ی کورد، «مولکی» سه‌ربه‌ستیشی، خسته ده‌ستی خۆی

جان نیساری گه‌ر نه‌کا، هه‌ر که‌س به‌شی ئه‌و «له‌عنه‌ته»! * «113,1»

«زێهر»، له خۆشه‌ویستی نیشتمان‌که‌یدا تیاوه‌ته‌وه، کوردستانه‌که‌ی به
به‌هه‌شتی پازاوه‌ی سه‌ر پووی زه‌وی داناوه، داوای یه‌کییتی و شوێندنی، له

پۆلەکانی گەلەکەیی کردوو و گوتوویتی:

وەتەنی من کوردستانە، یادگاری ئەجدادمانە

بەهەشتی پوی سەرزەمین، خاکی پاکی کوردستانە

با، ھەموومان وەک برا بێن، ڕەفیی دین و دنیا بێن

با، لە وەحشەت تەوەلا بێن، نۆبەتی عیلم و عرفانە

کورد میلیلەتیککی ناسراوە، لە «مەعاریف» بە جێماوە

پۆزی «سەعی» و تیکۆشینە، بۆ ئەو کەسە کوردزمانە

کورد میلیلەتیککی ناسراوە، لە مەعارف بە جێماوە

پۆزی سەعی و تیکۆشینە، بۆ ئەو کەسە کوردزمانە

کورد میلیلەتیککی ئەنیمە، ساحبی تەبەیی سەئیمە

شاهیدی ئەم مودەعیە، سەلاحە ئەلدینی سولتانە

«497.2»

پاشان، ئەم پەردەیی لای «زێتەر» دادەرتەو، پەردەییکی نوێی شانۆگەریی

پامیاریی، لە ژبانی ھۆنەردا دەسپێدەکا. با بزانی، چۆن؟ ھەموومان دزمانین،

«زێتەر» یەکتی بوو، لەوانەیی لە شۆرشەکی سالی «1919» ی «شیخ

مەحمود» دا بەشدارییکردوو. بەلام، دواي ئەو هیزی کورد، لە «دەربەندی

بازیان» تیکشکاوە، «شیخ» ی نەمر بە برینداریی گیراوە، ئیدی «زێتەر»،

شاری «سولەیمانیی» جێھێشتوو، لەگەڵ خێزان و منالەکانی «شیخ» دا،

روویان لە ناوچەیی «ھورامان» کردوو و ماویە لە ناو ژبانیان بەسەربردوو.

«زێتەر»، لە پۆزەلاتی کوردستانیشو، لە سەر ھۆنراو مگوتنی خۆی بەردەوام

بوو. ھۆنراوی گوتوو و بۆ «سولەیمانیی» ناردوو، کارتیکیکردوو،

ھۆنراوەکانی دەس «مێجر سۆن» کەون. ئەو کاتە «سۆن»، لە شاری

«سولەیمانیی» یەکەم پیاوی دەسەلاتداری «ئینگلیز» بوو. «زێتەر»، یەو

ھۆنراوە و یستووییەتی، «سۆن» ھێورکاتو، دلی بداتو و ملی خۆی لە پەتی

سیدارە رزگارکا. بەرژوھندیی ئینگلیزیش وا دەبی، خەلک لە کوردایەتی و

شۆرش دوورخەنەو. بۆیە، «سۆن» لێی خۆشدەبی. پاشان «زێتەر»

دەگەرتەو، لە ژێر دەسەلاتی ئینگلیزەکاندا دادەنیشی. دیارە، وەک مامۆستا

«نەجمەدین مەلا» ش دەلی:

(مامۆستا «زێتەر»، سالی «1919ز»، لەبەرئەو ھاوکاری شۆرشیی «شیخ

مەحمود» بوو، ھەلاتوو، چۆتە کوردستانی خۆرەلات، لە گوندی «زەنبیل

ئەم ھەلبەستە و توو و ناردووییەتی بۆ حاکمی سیاسی «مێجر سۆن». بەمە

خۆی له تاوانی سیاسەت پەراندۆتەوه. « مێجە سۆن »یش لێی خۆشبوو و هەلبەستەکی له رۆژنامەی « پێشکەوتن »دا چاپکردوو و کردووشیەتی بە مامۆستا له قوتابخانەی « نمونەی سەعادەت »دا. (1، 30)

هەرچەنده، «زێتور» بە ھۆنەریکی نەتەویی و نیشتمانپەرور ناسراوە، ھێندێ ھۆنراوی نیشتمانیی گوتووە، بەشداریی لە خەباتی گەلەکەیدا کردووە، چەرمەسەریی چێشتووە، نیشتمانەکی خۆی خوشیستووە. بەلام، کاتێ دەولەتی داگیرکەری عێراق دامەزراوە، باشووری کوردستانیان بە زۆر پێتە لکاندووە، «زێتور» وەک مامۆستایەک، لە خۆیتەنگەکاندا کاریکردووە، گەلێ گۆزانیی و سروودی جۆرەبجۆری، بۆ خۆیتەنگارانی کورد دانائە و بە «عێراق»یدا ھەڵدائە.

له سەردەمی «زێڤەر»دا، گەلی ھۆنەری زرنگ و بالادەسمان ھەبژۆد. بەلام، ھەرگیز باوەڕ ناکەم، ھیچ ھۆنەری بەو شیوەیە و بەقەدەر «زێڤەر»، سەرود و گۆزانیی بۆ «عێراق» گوتی. ھۆنراوەی جۆراوجۆری بۆ ھۆنەربێتەو. بە پێچەوانەو، چەندین ھۆنەری ناسراو و گەورە وەک: «ئەحمەد موختار جاف، ھەمدی ساحتیقراڤ، بیکەس، پیرمێرد، موفتی پێنجوینی، بێخود، قانیع، شیخ نووری شیخ صالح، گۆران، ا.ب. ھەوری، ھەردیی» و گەلیکی دیکەشمان ھەبوو، لەو سەردەمی «زێڤەر»دا زیان، بەلام، تاکە یەک ھۆنراوەیان، بۆ «خاکی عێراق، شافەیسەل و ئالا»کی نەگوتوو. لێرەدا دەتوانین، چەن نمونەیکە بێننەو:

کاتی « شیخ مەحمود »، دژی ئیمپریالیزمی « بریتانیا » و دمو له تی داگیرکاری « عێراق »، شۆرشی به‌ریا کردوو، کورد له باشووردا چهوساو منهوه. له سه‌ر ویلایه‌تی « موسڵ »، له نێوان « ئینگلیز » و « تورکیا » ناکوکی پهیدا بووه. ئا لهو کاتانه‌دا، رێفراندۆم کراوه، زۆربه‌ی کورد، داوی مافی خۆیان کردوو. به‌لام، به‌هر فرۆفیلتی بووبی. « ئینگلیز » هه‌کان ده‌سی کوردیان، به‌ په‌یمانێ درۆ پرپوه. له‌ سالی « 1924 »، ویلایه‌تی « موسڵ » یان، له « تورکیا » دا بـ—پرپوه و به « عێراق »ی عه‌ره‌بیبیانوه به‌ستوه.

ھەر چەندە، « زیتوم » لەگەڵ گەلی عەرەبدا، تاقىکردنەوی نەبوو، لە دەس
 زۆردارىی و ملهوورپى تورکەکان، داد و بىدادى بوو. بە ئام، ھەک پرۆوناکبىر و
 ھۆنرىکى کورد نەدەبوو، ھەر زوو تەنگ بە تارىکەشەوموھ بنى، مژدەى ژيانىکى
 خۆش، بە کورد بدا، ئەو بریارەى پى باشبى، خۆشى خۆى دەرپرئى، بە شان و
 بازووى « برىتانىا » و « عىراق »دا ھەلدا. وا بزائى، دواکەوتووى و چەوسانەوى

کورډ، کټایې پېښې، هر له بهر نه وهی، له دهس تورک رزگاریده بې. دواپیش په شیمانیتته وه. به لکوو ده بوو، ړتگه ی راسه، پیشانی ړوله کانی که لی باشووری کوردستان بدا، بڅ خه بات و سه ربه خوږی هانیناندا، نه که بیگوتایه:

چ خوږه، « حوکمی عدالت »، نه مانی « مه حکومی »

چ خوږه، په فعی سه فالت، شیعار ی مه زلوم یی له به یی « قوم و میله » دا، چ خوږه مه جوویدی

چ ناهه ټټکه، « حقیقت » به لای « مه عدوومی »

چ نه گبه ټټکه، نیلاهی « جهاله تی » میله ت

چ دمه له ټټکه، « موته یه » نه ساسی - مه علوم یی -

نه ما له سایه ی « عدلی ټیله و لوتفی » خوا

له سر خراپه ی نه م کورده، سایه ی بوومی

له فه یزی لوتفی خواوه، « ویلا یه تی موسل »

- نه جاتی - بوو به ته واوی، له په نجه ی ړومی

به لی، « نه تیجه ی زلم و جه فایه » بڅ هر کس

به رڅکی خو ی نه گری، « عاقیبه ت » به « مه شنوومی »

کولاهی « فه خری » هه موو کوردمکان، که یشته فه له که

که « تورکی » دا به زه ویدا، خه یالی مه وهومی

که « عوسبه ت نه لئومه م »، نه م « حوکمه » عادیلان ی دا

حه یاتی دا به « عراق » و نه ماوه « مه حروومی »

بژی به - عدله وه عوسبه - له که ل « به ریتانیی »

چرای وولاته، قهاریان به « له فزی مه فهوم یی »!

« 1، 46-47 »

نه مه، کهر شتی بگه یه نی، نیشانه ی نه وهیه، هوشیاری رامیاری « زتور »،

وه که پرونا کبیرتی سهرده مه که ی خو ی، که لی لاوازیووه.

له هونرومیه کی دیکدا، زور به کولودله وه، گورانیی بڅ خاکی « عیراق » گوتووه.

باسی سه روه ت و سامانه که ی کردووه. له کاتیکدا، زور به ی نه و باسکردنه، هر

به سر کوردستاندا ده چه سپی. « عیراق » ی به نیشتمانی کورد داناوه، وه که

گیانیک ی رهوان لی روانیوه و گوتوویه تی:

خاکی عراقم، سه ربه سه ر پر « مه عدن » و دور و « که وهر »

جی « علم » و جی فه زل و هونر، باخاتی پر میوه و سه مهر

« که وهر » به ناویا « جاری » یه، دل « عاشقی نه نهار » ییه

« بهر «یشی پر مروارییه، شاخی هموو پر سیم و زهر
بنواړه شاخ و کتو و دمهشت، وهک سه بز هزاری ناو به ههشت
هر « لایقه « بق سیر و گهشت، نایا به « شام « نایا « سه هر
شیرین و مه نمانه « عراق «، پوچی رهوانمانه « عراق

رهنگین چه نمانه « عراق «، توژی هموو سوورمه نه زهر «98،1-99»

هروه ها، به هوزراویهک « جوگرافیای عراق «ی، بق منالانی خوئندنگه کانی
کوردستان هونیومهتوه. زور به شانازییه وه، زاراهوی « شیمال «ی به کوتی
منالانی کورددا دوه. وا دیاره، « زتـــوهر « به یه کجاری بریاریدوه، زاراهوی
« شیمال « له بری ناوی شیرینی « کوردستان « به کاربیتی! بویه، به هیچ
شیویه، ناوی « کوردستان « نابا! له گه له شه شدا بلتین: هر باشه، هر دوو
شاری « کهرکوک « و « موصل «ی به « شیمال! « داناوه و گوتویه تی:

به سی « منطقه عراق « به شکر ، « شمال و وسط و جنوب « ناوړا
هموو شارتیکی پتی نه لئین: « لیوا «، چواره « لیوا «یه بیزانه هروا
چوار له شارانه کهوتوته شیمال ، « سوله یمانی و کهرکوک «ی خزشحال
« هولیز و موصل « شاری مه شهوړن ، به « زهراعت و سه نعت مه سروړن «
منطقه ی وسط هموو شش شاره ، یه کئی « به غدا «یه نه لئی گولزاره
« دیالی و دلیم، حله و کهر به لا ، « شاری « کووت «یشه دووړبن له به لا
منطقه ی جنوب: نهویش چوار شاره ، شاری « بصرا «یه له گه له « عماره «
سیتیهم: « مونته فیک « چوارهم: « دیوانی «، لازمه ناوی همووی بزانی
لیوای « دیالی « شاری « به عقبه «، مه رکه زتکی زور جوان و « مه حبویه «
لیواکه ی « دلیم «، شاری « رمادی «، بوته مه رکه زتی، له دهشت و « وادی «
« لیوای منتفک، ناصریه «یه ،

شارتیکی جوان و به « قاعیده یه ! .. «102،1»

پاشان، باسی « سنووری عراق «ی کردوه و گوتویه تی:
سنووری « عراق، شرقی ئیرانه «، « غربی سووریه « هر بیابانه
هموو شمالی هی: « تورکیا «یه ، « شمالی شرقی ئیران «ی تیایه
« جنوبی خلیج، نه ماره تی کویت «

« سه حرای نه جدیشه، مه علوم « بی لیت ! .. «102،1»

پاشتریش، له شیویه به پتوهمردنی کاروباری نیوخوی عیراق دواوه، هوزراوه ی
« ئیداره ی عراق «ی پتسکه شکردووین و گوتویه تی:

« ئىدارەى عىراق » بۆتە مەشرووتە ، ھوگوومەتتىكى جوان و مەزبوتە
 « بەغدا پايتەختە ، مەلىك » نشینە ، لەگەل » ھەزىران ، ئىدارە » بىنە
 « مەجلىسى مىللەت ، مەجلىسى ئەعیان » ، قانۇن پىكتەخەن ، بە دىل و بە گىان
 لەگەل پىكتەخرا « قانۇن و نىظام »
 « تطبیق » ئەكەن ھەزىران تەمام ! ..
 103,1

لە باسى پووبارەكانى عىراقىشدا گوتوویەتى:
 نەھرى ناو عراق ، « دەجلە و فورات » ، ئەللى كەوسەر و ناوی ھەياتن
 « خېر و نەفعیان » ناکرى ژمارە ، دروستە بلىتى : قەترەى « دینارە »
 تىكە لاوتەن لای قوپنە ھەر دوو ، ئەمجا ، گومەكەن ناوھەكى پىشوو
 بە « شط العرب » ، شوئرت و خرشگرى ، بە ھەموو « نەوعى ، ناوی » لى ئەبىرى
 سەرچاوەى دەجلە ، خواری گۆلى « وان » ، بە « لیواى موصللا » دیتە وولاتمان
 فورات لە ناو تورک ، دیتە سووریە ، لە « دیر » بۆ : « عراق » ، ھەستانی نییە
 ھەر ھەك « عاشقى مەجنون و موشتاق »
 ھەر دووکیان خۆیان ئەكوتن بۆ « عراق »
 103,1

دەربارەى بازىرگانى دەرهوہى « عىراق » یش گوتوویەتى:
 « تجارى عراق ، تجارت » ئەکا ، دراوستىكانى « زیارت » ئەکا
 ئەچیتە « نەجد و کویت و ئىران » ، « فلسطین ، اردن ، سووریە ، لبنان »
 بۆ ھندستان و ئەوروپاش ئەروا ، لەو مالەى « عراق » كە ئەبىى ، ئەبیا
 « ئەنواعى خورما ، ئەنواعى خەلە » ، ھەیانى نالدار ، سمدار بە كەلە
 كەتیرە و مازوو ، بىشت و خورى ، ھەتا ھىلكەى زۆر لەگەل مامرى
 لە سالى ھەزارونۆسەدوسىوچوار ، لە موصلەوہ پۆى ، مامر سەد ھەزار
 پىنج ھەزار « سندوق » ، ھىلكەىش نىترا !
 يا خوا ئاوابى - مەملەكەتى - وا ! ..
 104-103,1

ھەروہا ، دەربارەى ھاوردەى « عىراق » گوتوویەتى:
 ئەوہى بۆ « عراق » دى ئە دەرهوہ ، « قاوہ و چایی » بە ھەكردوہ
 كووتالى زۆر و مالى « عەتارى » ، عراقى پرکرد ، لای سەر و خواری
 « نەوعى عطریات ، قسمى مەشروبات » ،
 « پوول و پارھیان » ، بېرى لە وولات !
 ھەروہا ، دەربارەى دانىشتوانى ئەو سەردمەى « عىراق » واتە : سالى « 1932 »
 گوتوویەتى:

چوار ملیۆن ئه‌بی، « نفوسی عراق » ڕووی له زیادییه، به ئه‌مری خلاق
«104,1»

جگه له هه‌موو هۆنراوه‌ی بۆ « عێراق »ی هۆنیوه‌ته‌وه، هه‌نده « عێراقچیتیی »یه
که‌ی خه‌ستکردۆته‌وه، به جاری شوولی لێ هه‌لکیشاوه، له لوتکه‌ی تێیه‌راندووه.
بۆیه، به ڕووناکیی چاوانی خۆی داناوه. هه‌ر چه‌نده، هه‌موو خاکی « عێراق »ی
عه‌ره‌میی، یه‌ک گردۆلکه‌ی تیدا نییه، به‌لام، مامۆستا « زێهر »ی موچه‌خۆری
ده‌وله‌تی داکیرکه‌ری « عێراق »، هه‌موو چیا و ده‌شته‌کانی باشوور، که گیانی پێ
ده‌به‌خشی، له کوردستانی دابڕیوه و به‌ موڵکی « عێراق »ی داناوه. ئینجا تا
توانیوتی، پێ به‌ ده‌م هاواریکردووه، به‌ بۆی بۆی، « شا فه‌یسه‌ل »ی بۆ به‌رقه‌رار
کردوین، به‌ ئاوازیکی خۆش و به‌ مۆسیقایه‌کی چۆن، گۆرانیی بۆ « عێراق »
چریوه و گوتویه‌تی:

ئه‌ی « عراق »! ئه‌ی « عراق »! ئه‌ی نووری چاوان!

چه‌نده جوانی، له نه‌زهدا بوویه‌ت گۆشه‌نمان

له « شمال » و له « جنوبا، مه‌نزه‌ری فه‌تان »

دانیشتوانت وه‌ک برامن، وه‌ک برای هاوجان

شاخه‌کانت، ده‌شته‌کانت، « ڕۆح » ئه‌به‌خشی بێم

ئاوی « ساف »، جێی « طه‌واف »، ت، لاده‌با « ئه‌حزان »

ئاگری - عشقت - له دڵدا، ڕۆشنه‌ بۆمان

تۆ « حیاتی »، جێی به‌راتی، « مه‌نه‌عی ایمان »

هه‌ر بۆی « فه‌یسه‌ل ملک، ابن الملك، این الملك »

- الی نبی، نسلی عه‌لی، له بنی عدنان - ! ..
«122-121,1»

له کۆتاییشدا، به کامی دڵ، گۆرانیی بۆ ئالای « عێراق » چریوه. به ناوی که‌له‌وه
دواوه و گوتویه‌تی: ڕه‌نگی سوور و سپی و سه‌وزی ئالای، چاوی که‌ل که‌شه‌ده‌کا،
خۆی به پاسه‌وانی ڕاده‌گرێ، به ئابرووی که‌لی ده‌ناسی، به پێزه‌وه له به‌ریدا
ڕاده‌وه‌ستی، ده‌سی سلۆی بۆ به‌رزده‌کاته‌وه و ده‌لی:

ئه‌ی « عه‌له‌می » به‌رز و به‌لندی وه‌تن، خاکی قه‌ده‌مه‌ته، سه‌ری دوور له به‌ده‌من

ئه‌ی عه‌له‌می سوور و سپی و سه‌وز و ڕه‌ش، دیدیه‌ی میللەت، به ته‌هاشاته‌ که‌ش

ئه‌ی عه‌له‌می خاصێ « عراقی عه‌زیز »، له‌نجه‌ی تۆ، جیلوه‌ی تۆیه « ته‌میز »

« ڕۆحی منه، حاریسه » بۆ سێبه‌رت، بالی « ملائیکه‌ »، بووته ئه‌فسه‌رت

تۆی شه‌ره‌فی میللەت، هۆردووی عراق، « نصه‌ره‌تی حه‌ق یارته‌ بالاتفاق »

لازمه بۆ ئیمه له ڕووتا «سهلام»، «يا علم النصر لك الاحترام»... «122,1»
 ئەم كۆمه له ھۆنراوھیی «زۆمەر»، لەو سەردەمدا بۆ «عێراق»ی كۆتوو، ھەر
 ھۆنرێكی دیک، لەم سەردەمدا بیگوتایە، بە دەیان ناووناتۆرەیی خراپیان
 دواوەخست، مۆری ناپاكی و جاشایەتییان پتووەدەنا! كەچی، سەرەرای ئەو
 ھەموو «عێراقچیتیی» و پیاھەلدانە، «زۆمەر» خۆی تووشی ناكۆكیی یەكی پڕ لە
 سەیرۆسەمەرە كردوو. گەر یەكێ ئەم ھۆنراوانەیی پیتشوو بەرچاوەكوتایە،
 دەیگوت: ئەم پیاو، كوردێكی تەنگەتیلە و نەتەو پەرسەتوو! چونكە، داوای
 جیابوونەوێ كردوو. سەیر ئەو، ھۆنراوێ «مال جۆتكرنەو»ی لە سالی
 «1924» دا داناو، كەچی، ھێندێ لەو ھۆنراوانەیی پیتشووشی، ھەر لە ھەمان
 سالدا یا كەمێ دواتر كۆتوو! با بزانی، مالی لەگەڵ كێ بەشكردوو؟ بۆچی مالی
 جیاكردۆتەو؟

یابە! ھەرزەن، تۆ شای سەر زەمینی
 پازیم بە بەشی خۆم و «مسكینی»
 «دەجلە و فورات»، با ھەر بۆ خۆت بێ
 منیش، «كوردوستان» شاخی پەنگینی
 ھەواكەیی «شاھۆ»، ناوكمەیی «قەندیل»
 لائەبا لە كورد، ئێشی برینی
 قەت رێك ناكەوێ، دەس لە مل یەككەن
 «حەنتوش حەلوی» و رەسوول «سیرێن»یی
 مەن لام باش نییە، سواری شانم بی
 وا عەرزت ئەكەم، ھەر بە شیرینی
 خورمای خۆت بۆ خۆت، مێژۆم بۆ خۆم

«1, 35-36»

«لەم دینك و لی دینی»
 گەر یەكێ بە تەواویی، لە ناوھەژك و باوھەری ئەو ھۆنراوھە وردبیتەو، رەنگە بێ:
 ئەوھەتی «زۆمەر» ھەیە، داوای جیابوونەو و دامەزراندنی دۆلەتی كوردیی
 كردوو! یا بە ھەر جۆرێ بێ، تەنیا دەپەوێ، لە كۆلانە وێرانەكەیی خۆیدا بژی و
 بچەوتەو. كەس نایكی ھەرزنی، لەگەڵ دۆلەت نەكا! بۆیە، گریمان «یابە»ی
 عەرەب خۆی بە شای سەر ڕووی زەوی داناو، ئەم وەك كوردێ، بەو بەشەیی خودا
 داوێتی، قایلبوو و ھیچی دیکە نەویستوو. تەنانەت، ھەر دوو ڕووباری «دجلە
 و فورات»یش، كە لە باكوری كوردستان ھەڵدەقوولێن و مولکی كورد خۆین، ھەر

له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌تەنیا بۆی، پێشکەشی‌کردوون! چونکە، ئەو چیاى سەرکەش و
 ڕەنگینی کوردستانی هەبێ، هەواى سازگارى چیاى «شاھۆ» ی «هەورامان» و
 ئاوى سارد و کەللەتەزێنى شاخى «قەندیل» ی هەبێ، ئێدى ئەو دوو ڕووبارەى
 بۆچییه؟! هەلبەتە، ئەمانەش هەموویان دەتوانن، دەرد و ژانەکانى له‌بیربەرنه‌وه.
 جگە له‌هەموو ئەوانەش، پێى وابوو، «حەنتوش» ی عەرەبى دانیشتووی شارى
 «حیللە» ی ناوەرێستى «عێراق»، له‌گەڵ «رەسوول» ی کوردی، خەلکی گوندی
 «سیرێن» ی «شاربازێ» له‌باشوورى کوردستان، هەریگز پێکەوه‌هەل ناکەن و
 بەناشتیى ناتوانن، ساتى پێکەوه‌بژین. بۆیه، بەراشکاوێى، باوەڕى خۆى
 دەربرێوه، گەر مێوژى کوردستانی هەبێ، خورمى عەرەبستانی ناوێ، هەر وەک
 خواش دەفەرموێ: هەر کەس و هەر گەلێ ئایینی خۆى بۆ خۆى و له‌سەر
 بیروباوەڕ و ئایین، بەگۆرێ کەیدا مەچن!

جا ئێستە بۆمان هەیه، له‌خۆمان بپرسین، «زێوهر» بۆچى، گۆرانى بۆ برايه‌تیی
 کورد و عەرەب گوتوو، کە «حەنتوش» و «رەسوول» پێکەوه‌پێک ناکەون؟!
 بۆچى ئەو جۆره‌هۆنراوانى، بۆ خاکی عێراق و ئالاکى هۆنیووته‌وه، کە هەواى
 «شاھۆ» و ئاوى «قەندیل» ی وێستوو؟!

تێبینى له‌سەر گوتارەکه :

- * له‌راستییدا، «زێوهر» ی هۆنەر، له‌گردي «جۆگه» نێژراوه. ئەم زانیارییه‌ش،
 «مەحمود زێوهر» ی کۆپى هۆنەر بۆی پاسکردمەوه.
- * 1 ئەم هۆنراوێه، له‌گەڵ ئەوه‌ی له‌نیو «سروود» دا چاپکراوه، زۆر جیاوازییان
 هەیه. من لێره‌دا، له‌سەر دیوانه‌کەى خۆى ڕۆشتووم.

سەرچاوه‌کانى گوتارەکه:

1. زێوهر، هۆنراوه، سۆزى نیشتمان، چاپى یه‌كەم، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا،
 1958.
2. عەلادین سوجادى، مێژووی ئەدەبى کوردی، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، سردشت،
 په‌رتوو‌کخانه‌ی زانیاری، خرداد، 1361.

2. شیوه و شیواز :

له وهلامی سیپارمکسی « بهرنجی دا، هولددم، چ له پروی شیوه و شیواز، چ له پروی بابت و ناوه پڅکه، گهلی شت پرونکه موه، بڅ نهوهی، هم خوی که لک له ههله کانی و مرگری. هم خوینهرانی هیزاش، له نیوان هر دو لاماندا سرپشکبن. چونکه، وا نه درپاوه، هر وا به ناسانی پینه کړئ!

هروه ها، هولددم، به پیتی زنجیره ی باسه کان، هرچی له دیزه کیدا بڅ، دهریپنم، تا، نهوهی له ژیر به پره شره کیدایه، ناشکرایکم. هم مو شو هه لانه پیشاندم، که « بهرنجی » کردونی. بڅ نهوهی، کارمکه شمان سرکه وتووی، و هک مشت له خهرواری هه له ی « زمانه وانیی، رینوس، دارشتنی لاوز و ووشی عره بیی، » چن نمونه یه کی گرنگ، له سیپارمکسی هلد مېژرم. چونکه، که له هه مو هه له کانی سیپارمکسی بدویم، نهوا دهبی، وه لامه که زور درژترکه موه.

1/2. له بهرگهوه بڅ بهرگ :

که سره تا، ته ماشایه کی بهرگی سیپارمکه بکین، دهبین: ته ناته، ناوه کی خوشی به هه له نووسیوه. چونکه، « سید » و « بهرنجی »، هر دوکیان به دو « ی » دهنوسرین. واته: « نه محمد سید علی بهرنجی »، جگه لهوهی، ناویشانی سیپارمکسی، له پروی زمان و رینوسهوه، هر به هه له دادمنری. چونکه، « پیوستی » به دو « ی » و « پیوستن » نیکیتنه به جیا و « عیراچیتی » به دو « ی » دهنوسرین. جگه لهوهی، نیشانه کانی خالهنندی، له نووسینه کیدا پیره و نه کردوه. بڅ نمونه: « زور » و هک ناوی مرؤف دهبی، له ووشی ناسایی جیا کرتوه و له نیوان دو که وانه دهنوسری. به لام، نهوهی، لایه نی فراموش کردوه. واته: ناوی سیپارمکسی دهنوایه، بهم شیوه بهوایه: پیوستی نهو شیرانه ی پیوست نین له وهلامی عیراچیتی یه کی « زور » دا. هروه ها، بهرگی یه که می سیپارمکسی، له کهل بهرگی دواوه، که می جیا وازیان هیه. له پیشهوه نووسیوتی: (پیوستی نهو شیرانه ی پیوستن له وهلامی عیراچیتی یه کی زوردا). که چیی، له پاشهوه تنیا بهشی یه که می ناویشانه کی، بڅ نینگیزی و مرگپراوه، واته: The Necessity of the Un Necessary poems - و بهشکه کی دیکسی و مر نه گپراوه، که « له وهلامی عیراچیتی یه کی زوردا » به! جگه لهوهی، به نینگیزی « A Critical Study »

بۆ زیادکردوو، که له بهرگی پێشهوهدا نییه! دیاره، پرووی نههاتوو، ئهو قسه ههله قومهله قانهی خۆی، به «لیکۆلینه و میهکی رهخنه گرانه» دابنێ. بۆیه، به کوردیییه کهی هیچی نه نووسیوه. وای زانیوه، کهس ئینگلیزییه کهی ناخۆتیتنه وه و ههستی پێ ناکا! خۆزگه، رهخنهیهکی به جیتی بگرتایه، هیندی له ههلهی زمانه وانیی و بۆچوونهکانی دیاری کردایه، تا که لکم له ههلهکانی خۆم وهرگرتایه. جا ئهو کاته، پێش هه موو کهستی، خۆم دهسخۆشانم لێ دهکرد و کۆلێ سوپاس دهکرد! ناوی «سلیمانی»، له «سلیمان» هوه هاتوو. «سلیمان» ییش ناوی مرۆقه. دهبن، جیاوازیی له نێوان «سلیمان» ی مرۆف، «سلیمانی» ناوی شاردا بکری. بۆ نمونه دهلێن: «سلیمانی کوپی عهلی»، بهلام، که به دوو «ی» نووسرا، وهک «سلیمانی»، ئهوا په کسهر دهزانین، مه بهس له ناوی شاره و له پرووی پێنووسی شهوه ههله نابێ!

له لاپه ره دوو دا نووسیویتی: «سلیمانی/ کوردستان عێراق». له پرووی زمانه وه، گهر «کوردستان» ی «عێراق» بێ، ئهوا دهبن، بنووسین «کوردستانی عێراق» خۆ گهر «به رزنجیی» بلێ: مه بهسم ئه وه بووه، بلێم: هه رتیی «کوردستان» و دهوله تی «عێراق»، ئهوا ده بووایه، نیشانهکانی خال به ندیی به کاربێتایه و بینووسایه: «کوردستان — عێراق»، ئهو کاته راستربوو.

ئینجا، با به شتیهیهکی گشتیی، له شتیهی نووسین و ههلهی زمانه وانیی سیپاره کهی بدوین. «به رزنجیی»، سیپاره کهی به رتینووسیکی کۆن و ههله نووسیوه. هیندی ههلهی چاپی تێدایه. زۆر ههلهی زمانه وانیی کردوو. به زمانیکی کلاسیکی نووسیویتی. کهلێ وشه ی بیانیی به کارهێناوه. به شتوازیکی عه ره ببی لاواز دایر شتوو. به شتومه لاوازی پتوه دیاره، په نا به خوا، ده لێی عه ره بیک ده شته کیی «عێراقجیی» نووسیویتی و فێری زمانی کوردیی بووه! ههروه ها، هیندی کۆله ی له نووسینه کانه وه وهرگرتوو، به شتومه کی ده سپاکانه نه یگواستوو نه ته وه. با بزانی، چۆن!!

2/2. ههله ی چاپ :

«به رزنجیی»، سیپاره کهی هینده به په له نووسیوه و چاپکردوو، وای زانیوه، گهر زوو وه لام نه داته وه، چاوی خۆته ره بو «به رزنجی نامه» یه پروو نه کاته وه، ئیدی له لایه که وه، «زێومر» له گۆرمه کی خۆی سه ره در دینێ، یه خه ی ده گرتی و گلله یی لێ دهکا. له لایه کی دیکه شه وه، هه م دینگه سه ره مکییهکانی بیری قه رچۆک و نامۆی «عێراقجیتی» ده له قتی و ده ته پێ. هه م خه را له جیتی ئه و، ده وله تیکی کوردیی له

باشووری کوردستان داده‌مەزنی! لەبەرئەوە، فریای ئێوە نەکووتوو، دواى
 تاپکردنى سیپارەکی، کەمى به نووسینه‌کەى خۆیدا بچیتەو، هەلەکانى چاپى
 لى بزارکا. بۆیه، به دهیان هەلەى چاپى تێدايه. بۆ نموونه: « سايسی، هریهدەر،
 گۆزهرانیا، حوكمەت، تاوتۆ، مامستا، گۆزهرانیا، سەنگەرگۆرینی، کست و کال،
 لاگردا، رەش دەچۆزوه، بەچەنشنى، ناتەواوەی، لەناوەرساتى، تروکیاو، برودا،
 بێگۆهەمان، تەممۆز، کۆتۆ زنجیر، نەهونەى، وا دیار، هەلنگارێ، تاوتۆو ... تاد»
3/2. ووشەى بیانیی :

لای خۆی، دەورووبەرى سى سالى دەبێ، مامۆستای خۆتەنگەى سەرەتایییە. وانە
 به منالانى کورد دەلێتەو و فێرى زمانى کوردییان دەکا. خۆشى به نووسەر
 دادەنێ، چەندین گوتار و نامیلکەى بلاوکردۆتەو. کەچی، تازە به زمانىکى
 تێکەلى نیوێ کوردیى — عەرەبىی دەنووسێ. هەر دەلێ، مەلای مەزگەوت و
 نووسەر کلاسیکییەکانى کوردە، به هەلە له سەدهى بیستدا لەدایکبوو! له
 هیندێ شونیشدا، دەلێ فەرەنگى زمانى « کوردیى — عەرەبىى »، بۆ منالانى
 کورد داناو. چونکە، واتای هیندێ ووشەى کوردیى، به عەرەبىی نووسیو، تا برا
 کوردەکانیشى له کوردییەکەى بگەن. وەک ئێوەی، تەنیا هەر خۆی، واتای ئێ
 ووشانە به کوردیى بزانی!

جگە لەوێ، پێوستى نەدەکرد، ئێوە هەموو ووشە بیانیییانە بەکاربێنێ، چونکە،
 واتاکانیان زۆر له مێژە، له زمانى کوردیدا هەن. له هەمان کاتیشدا، نەیزانیوێ یا
 نەیتوانیوێ، کوردییەکەى به شیوەکەى گونجاو بەکاربێنێ. بۆ نموونه: ئێم ووشە
 بیانیییانەى، چەندین جار له سیپارەکەیدا دووبارەکردۆتەو. « شاعیر، زولم،
 مولەحق، قەدەرێک، حوکم، مەلیک، هاوسنف، قەلەم، پادە، ئەدەب، حورمەت، قەبر،
 دیفاع، حەرام، وەفا، کامیل، دنیا، عونسور، مەهەر، ئەمەل، عیبرەت، قەریحە،
 وەمکیل، رەئیس، ئیعلان، یقار، ئاغەر، شەمع، عەسر، مەجلیس، لەعەت،
 قەسەمخۆر، زەرە، ختورە، فەرد، قەوم، عادیلانە، فەزا، تورەقى، سیارە، مەسائیل،
 الوضع السائد، وەزە، حوکمران، ئیدارە، زەمان، حالەت، مناقق، محسنات
 البدیعیە، ئینکار، مانا و مەعنا، مجرد، تعلیمی، حوکمەت، خەیاڵ، کتێب،
 ئەمانەت، عەشایەر، مەزگەزى، تەماع، خەزەمەت، نەفسیەت، قانون، تەبعی،
 تورەهات، ئانى، مستجدات، علم الممکنات، یەنى، تەجاوژ، بۆرە ئوریه، العمق
 الاستراتیجى، حرب طویله الامد، اضرب و اهرب، سەعات، موخاکەمە، نوور،
 مساپەرە، مەهەدەنە، کەیف، مۆلتەزیم، مەسەلە، واقع، حەسرەت، رەفەر، قەدح،

دەوشىننەۋە. خۇم تى ھەل قورتاند، خۇي تى ھەل قورتاند، خۇيان تى ھەل قورتاند، خۇمى تى ھەل دەقورتىنم، خۇي تى ھەل دەقورتىنئى، خۇيانى تى ھەل دەقورتىنئى. « ھەروھە، بىۋوشەكانى دىكەش، ھەر بىۋوشىۋىيە دەبئى. لىرەدا دەبىنئى، لە ھەموو ووشەكاندا، رەگى چاۋگەكە يەك شىتە، ۋەك « پاك و ھەل ». ئۇش بەگۈترەي « گات، بگەر، تاك و كۆۋ » پاشگىرى ۋەك « م، يان » ۋەردمگىرن و واتاي ووشەكان دەگۈرتىن.

2. رینووسی، بنچینه‌کمی له سەر واتای ووشه دامه‌زراوه. وهک نه‌وهی هر ووشه‌یهک، گهر واتایه‌کی تایه‌تی به‌خشی، بێ نه‌وهی گۆی به‌سیستیمی چاوگ و په‌گه‌کمی بدری، هه‌مووی پێکه‌وه‌ دهنووسری. واته: گهر چهن ووشه‌یهک، یه‌ک واتایان به‌خشی، له‌ته‌نیشته‌یه‌ک‌دییه‌وه‌ دهنووسری. بۆ نمونه: «پاک‌کردنه‌وه‌ یا پاک‌کردن – پاک‌م‌کرده‌وه‌، پاک‌یک‌کرده‌وه‌، پاک‌یان‌کرده‌وه‌، پاک‌یده‌که‌مه‌وه‌، پاک‌یده‌کاته‌وه‌، پاک‌یده‌که‌نه‌وه‌، هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ – هه‌لوه‌شان‌دوه‌وه‌، هه‌لوه‌شان‌دانه‌وه‌، هه‌لیانوه‌شان‌دنه‌وه‌، هه‌لیدوه‌وه‌شینه‌وه‌، هه‌لیدوه‌شینه‌تیته‌وه‌، هه‌لیانده‌وه‌شیننه‌وه‌. خۆتیته‌لقورتان‌دن – خۆم‌تیته‌لقورتان، خۆیتیه‌لقورتان، خۆیان‌تیته‌لقورتان، خۆم‌یتیه‌لده‌لقورتینم، خۆیتیه‌لده‌لقورتینن، خۆیتیه‌لده‌لقورتینن». ئیدی به‌و شتویه‌، ئهم سیستیمه‌، بۆ هه‌موو ووشه‌کانی دیکه‌ش بێ‌مه‌وه‌که‌ری.

بق ئوۋى، بەگۈزەي ئىم سىستىمە، ھەموو ووشەكان بە راستىيى بنووسىن، گەر نەمانزانى، ووشەيەك چۆن دهنووسرى، پئويىستە، بق چاۋگەكەي بگەرپىنەۋە. پاشان وردىكەينەۋە. بق نموۋنە : ووششەي « ھەستان - ھەستاندن يا ھەلسان - ھەلساندن » چاۋگە. گەر بمانەۋى، بە پئى كردارە جىاۋازەكانى و كات بىنووسىن، بەم شىۋويە دەيى: « ھەستام - ھەلسام، ھەستا - ھەلسا، ھەستان - ھەلسان. ھەلدەستم - ھەلدەسم، ھەلدەستى - ھەلدەسى، ھەلدەستن - ھەلدەسن. ھەلمستىنە، ھەلىستىنە، ھەلىانستىنە. ھەلمستىن، ھەلىستىن، ھەلىانستىن ». بەلام، ھىندى كەس دهنووسن: « ھەلمبستىنە، ھەلىبستىنە، ھەلىانبستىنە. ھەلمبستىن، ھەلىبستىن، ھەلىانبستىن ... تاد ». بە باۋەرى من، ئىم شىۋازەي دوۋايىيان، چگە لەۋەي لە سەر زىبان قورسە، بە ھەلش دادمىزى، چونكە چاۋگەكە لە بىنەرمەدا، بىتى « ب » تىدا نىيە، لەبەرئەۋە نابى، ئىۋ پىتە زىادىكرى.

3. هيندني نووسر، هر دو شپوه کي پيشو و تکتل و دهکښ. وځک نه وې، ووشې پاکړدنه و، جارځ به شپوهي چاوک دهنووسن، جارتيکي دیکهش، له سر بنجني و اوتا به رتوده درځن. له برته و، هيندني جار دهنووسن، «پاکي دهکمه و»

له هیندی شوینی دیکه شیدا دهنووسن، « پاکیده که موه ». واته: له نووسینه کانیاندا، دوو جزه رینوس پیره و ده که ن. نهم شیوازه له هیچ پرویه که وه راست نییه. چونکه، پتر سر له خوینهر و نووسهره لاره کانیان ده شوینی. (426-424, 28)

هروهه، (هیندی کهس هه، دهیانه وئ، پیره وئ، رینوسی نوئ بگن. به لام وا دیاره، زۆربه یان به تهوایی، له زمانی کوردیدا شارها نین. بویه، گوئ به هیچ رینوسی رینمان و زمانه وانیی نادن. ئه ز پیموایه، نابئ، هر له پیناوی ئوهی به سهریه که وه بنووسین، ئیدی هرچی له زمانه که ماندا هیه، به سر یه کدیدا بیانترشین و گوئ به هیچ نه دین. بۆ نمونه:

نابئ بنووسین، کاره که یه نه نجامه یاند، به لکوو دهئ بنووسین، کاره که ی به نه نجامه یاند. هروهه، ئیشه که یه جیه جیکرد — ئیشه که ی جیه جیکرد. زۆربه ی نووسران، « نه مشو، یه که مجار، که مجار ... » بهم شیویه دهنووسن، به لام و منه بئ، که زۆربه کارکیانکرد، ئیدی هه له نه بئ! چونکه، هر یه کئ له و زاراوانه، له دوو وشه ی جیاواز پیکهاتوون. وهک: « ئه م » و « شو »، « یه که م » و « جار »، « که م » و « جار »، که هر یه که یان پیناسه ی تایبه تی خویان هیه. « ئه م » ناوی هیمایه، « شو » ناوه و بۆ کات به کار دینرئ. « یه که م » ژمیره یه و به ئاوه لئاو داده نرئ و « جار » یه هروهه ها. « که م » ئاوه لئاو یه باسی شتیکی دیکه دهکا، « جار » بۆ ژماردن دهئ. له بهر ئه وه دهئ، به جیا بیان نووسین. چا که و نه بئ، ئه دی بۆچی به سهریه که وه نانووسین: « نه وشو، دووهمجار، زۆرجار، هیندیجار ... »

له وانه یه، هیندی بلین: ئه دی زاراوه ی « ئه مپۆ یا ئه وپۆ »، بۆ به و شیویه دهنووسرئ؟ سهره تا دهئ، بزاین، ئه مه له کوئوه هاتووه؟ « ئه مپۆ یا ئه وپۆ » باریکی جیاوازی تایبه تی خویان هیه. چونکه « ئه مپۆ یا ئه وپۆ » وشه یه کی لیکدراوه، له « ئه م یا ئه و » و « پۆ » پیکهاتووه. به لام، پیتی « ژ » قرتینراوه، کورتکراوه ته وه و وهک وشه یه کی نوئ داتاشاراوه، تا « ئه مپۆ یا ئه وپۆ » ی لئ دهرچوو، ئه و چهن نمونه یه ی پیتشووش، به چهن وشه یه کی لیکدراو و داتاشاراو دا نارتین!

تهنانهت، کاتئ به سهریه کیشه وه دهنووسین، به هیچ شتیویه نابئ، « ناو، پاناوی سهر به خۆ، کردار، ئامرازه کانی پیکهاندی و لیکدەر »، پیکه وه بلکینین. چونکه، ئه و کاته، جیاوازی له نیوان ئه و وشه گرنگانه ی زماندا نامیتئ، به لکوو

دهبى، هر يه كه يان به جيا بنووسرين. بق نمونه: « سوله يمانى خۆشه، عه ليقۆزه، له دووره وه هاتم، هانى جوانرۆمدا. » ئهم شتوه پتنووسه هه له وه و نابى، بهم شتوه به بنووسين. چونكه، گهر وا بنووسين، دياره ته نيا دهمانه وي، ئه وه به ملتين، پتنووستكى نويمان بق زمانى كوردى داناهه!!! ئهم پتكه وه نووسينه، به گوترهى « راناوه كان، پسته كان، پتشگر و پاشگره كان، ناوى مرۆف، ئاژه ل، بالنده، پوهك، جتگه » دهگۆرئ. دياره، هر چى ناوى « مرۆف، ئاژه ل، پوهك، شتومه ك و كه لوه ل » هه، به سه ريه كه وه بنووسرين، كه لى جوانتر و باشته. هر چه نده، له چن بيت و وشه يه كيش پتكه باتن، هر يه ك و اتا دهگه ينن. وهك: « دلنازام، كرىكار، جگرخوين، جالجالۆكه، هه زارى، شهنگه سووره، داركونگه ره، لاو لاو، شاتوو، تووترك، گۆژه ره شه، حيلومى خهك، ملوانكه، بازبه ند، پلپله، سياچه مانه، ئاويسه ر، تهنگيسه ر، چلچرا، به رگه سه رين، گولدان ... تاد. » نكه: « دل ناوام، كرى كار، جگر خوين، جال جالۆكه، هه زار پى، شهنگه سووره، دار كون كه ره، لاو لاو، شا توو، توو ترك، گۆژه ره شه، حيل و مى خهك، مل وانكه، بازى به ند، پل پله، سيا چه مانه، ناوى سه ر، تهنگى سه ر، چل چرا، به رگه سه رين، گول دان ... تاد. » (428-427, 28)

جا گهر ئىسته، سه رنجىكى ورد، له سىياره كهى « به رنجىى » به دين، زۆر به ناشكرا بۆمان دهرده كه وي، هيج جۆره پتنووستكى پتره نه كردوه. به لكوو، ته نيا هر به شتوه يه كى هه ره مه كى دايگرتۆته وه، وهك بلئى، پتنووستكى تايبه تى داناهه! به ئاره زوى دلى خۆى، « ئامرازهكانى پتوهندى و لىكدەر، ناو و راناوى لكاو و نهلكاو » پتكه وه نووساندوه، بى ئه وهى، نيشانهكانى خالبه ندىشى به كار هتيا بى! جگه له وهى، شاره زای پتنووسى كوردى نوئى نيه، له زۆر جتگهى نووسينه كه شيدا ويستويه تى، وا خۆى بنوتئى، دهسه لاتى به سه ر پتنووسى كوردى نوئدا ده شكئى. بۆيه، له و شوتنه ئهى پتووستبووه، به سه ريه كه وه بنووسئ، به جيا نووسيوئتى. له و شوتنه شه دا پتويست نه بووه، به سه ريه كه وه بنووسئ، به سه ريه كه وه نووسيوئتى! له به رئه وه، هه له يه كى زۆرى كردوه. لىرهدا، چن نمونه يه ك له سه ر هه له كانى دىنمه وه و شتوه راسته كانىشى له بنه وه ده نوسم:

(له و منه ورو شاعيرانهى به ده ورى شتخه وه بوون.) « 7,3 »

له و منه ورو و شاعيرانهى، به ده ورى « شتخ » وه بوون.

(كئى فه رمان و ئاگادراى و پتنامى يه كانى دهسه لاتى تازهى به كوردى ده كردو تيا بلۆده كردوه؟) « 7,3 »

کۆ فەرمان و ئاگادرایى و پێنمایىیهکانى، دهمه لاتى تازهى دهمرد به کوردی و
بلاویدهمکردموه؟

(که شێخ تیاها تهوه ناوشار) «8,3»

که « شێخ » تیاها تهوه ناو شار. جگه لهوهى نازانم، نهوه چۆن کوردی یه که، تیا
ها تهوه؟ راستر وایه، بینووسیا یه: که « شێخ » ها تهوه ناو شار.

(نهمه بۆ خۆى شیعریکی سیاسى وهها یه که نهوسى دێره هاوتایى دهیان په ره ی
وتاریکی میژوو یی و سایی سه دهکات.) «15,3»

نهمه بۆ خۆى، شیعریکی سیاسى وهها یه، که نهو سى دێره، هاوتای دهیان
په ره ی وتاریکی میژوو یی و سایی سه دهکات.

(شاعیرانى کورد ههتا بیستهکانى نهم چهرخه تیکرا له سه ره نهوه کۆکبوون که دژ
به بیگانه ی داگیرکهر وهوادارى قهوم و میللته که یان بن) «16,3»

شاعیرانى کورد، ههتا بیستهکانى نهم چهرخه، تیکرا له سه ره نهوه کۆکبوون، که
دژ به بیگانه ی داگیرکهر وهوادارى قهوم و میللته که یان بن.

(لامباشه و لامباشنیه) «23,3»

لام باشه و لام باش نییه.

یا له چهن شویتنیکدا نووسیوتی: « یه که مجار، هیچکام، ومیا، هه ربۆ، خۆکه،
هه رچاوگیتیران، له هه ر، نهوه شبکه ین، که به هه له شهدا، مه ریوانده کات... تاد » نهم

جۆره پێکه وه نووسینانه، زۆر هه له یه و ده بۆ، بنووسری: یه که م جیار، هیچ کام، وه
یا، هه ربۆ، خۆ که، هه رچاوگیتیران، له هه ر، نهوه ش بکه ین، که به هه له شهدا،

مه ریوان دهکات... تاد. من تى ناگهم، چۆن ناوی شارۆچکه یه کی گه وه ی وهک
« مه ریوان » به کرداره وه ده لکیتیری؟! له رینووسى کوردی ی شهدا وه نه بۆ، زۆر

شارمه زابۆ. نه خیر، به لکوو تا بلێی، کۆل و هه ژاره. بۆ نمونه: هیندی ووشه ی
وهک: « ته رازوو، نه لفو بۆ، بریتانیا، به رتو به رتیی یه کوردی یه که ی، دهرگه یا

دهرگا، ئاوا، ئاوا ته خواستنیکی ... تاد » به م شیهویه نووسیوه: « ته رازوو، نه لفا،
به ریتانی، به رتو به رتیه که ی، درگه، ئاوها، ئاوا ته خواستنیکی ... تاد »

هه ره وه، هیندی ناوی به رینووسى کوردی و زۆر به شیانی، به رینووسى
عه ربیی نووسیوه. وهک: « حسین محمد عزیز، نوری، عبدالحسن السعدون، عمر

معروف به رزنجی، سعید قزاز، رفیق حیلمی ... تاد » به کوردی به م شیهویه
ده نووسری: « حوسین محمهد عه زیز، نووری، عه بدولوحسین نه لسه عدون،

عومه ر مه معروف یا ماریف به رزنجی، سه عید قزاز، رفیق حیلمی ».

ئامرازی لیکدەری « و »، هێندێ لە ئامرازەکانی پێوەندییە وەک « لە، بە، یی، به، ووشەکانەوه نووساندوو. هێندەى من ئاگام لى بێ، لە هیچ زمانىكى جیھاندا، ئێ ئامرازانە بە « ووشە، ناو، پاناو، ئاوەلناو، ئاوەلفرمان و کردار «مکانەوه نالکێترین، تەنیا لە زمانى عەرەبیدا نەبێ، هێندێ لە ئامرازەکانى وەک « ب » بە هێندێ ووشەوه دەلکێترین. بۆ نموونە: « ب + واسطە = بواسطە. ب + العربى = بالعربى ... تاد » ئەگینا، ئامرازەکانى دیکەى وەک: « لا، ما، لیس ... تاد » گشتیان بە جیا دەنووسرێن. بۆیە، ئەک هەر ئێ، بەلکوو زۆربەى نووسەرانی باشوور، ئێ ئامرازانە بە هەلە و بە چاوتیکەرییە لە عەرەبەکان پێکەومدەلکێن. بە تاپەتیی، ئەمە لە پۆژنامە و گۆزارەکاندا، زۆر بە زەقیی دەبینرێ. بۆ نموونە: ئامرازی پێوەندیی و لیکدەری، لەگەڵ هەموو پێکەتەکانى گرامەری کوردییدا بەکارهێناوه، وەک لەم نموونەدا دەردەکەوێ: « لەوەلامى، لەناو، لەنەشارمەزایى یەوه، لە 1969، لەژێر، لەسەر، لەژمارە، لەرپێ، لەدیوانەکەیدا، لەپڕۆگرامى، لەمیشکیاندا، لەراستى دا، لەسەرواسختى، لەسەرمتای، لەمولحەقى، لەقەلمى، لە سایەى، لەئەزمونی، لەباوش، لەژوور، لەپاڤردوو، لەبەر، لەمامۆستا، لەپێگای، لەلەسۆزى، لەپەنجا، لەزوبان، لەدنیاى، لەسەریستى، لەروشدییە عەسکەرى، لەسلیمانى، لەقوتابخانە، لەدەربەدەری، لەشاردا، لەدەردیسەرى، لەبارودێختیکى، لەبەندى و ئەسارەت، لەسودى، لەلادەبیەتە، لەهەمانە، لەپرووی، لەپێشەکیەکی، لە پێناوی، لەشیعر، لەمەسائیل، لەدوقای، لەلای، لەداخ، لەهەندێ، لەپوو، لەسونگى، لەکوردستان، لەمیزووی، لەمژگەوتى، لەساحەى، لەپەک، لەئاوەراستى، لەسەرچنار و ... تاد »

جگە لەوەی، ئامرازی « لە » بە جیا دەنووسرێ، پێنوو سی هێندێ لە ووشەکانى دیکەشی هەر هەلەیه. بۆ نموونە: لەسەریستى — لەسەریستى. لەروشدییە عەسکەرى — لەروشدییە عەسکەرى. لەسلیمانى — لەسلیمانى. لەدەربەدەری — لەدەربەدەری. لەدەردیسەرى — لەدەردیسەرى.

سەر ئەوەیە، لە پێنوو سی نوێدا، هێندە ناشارمەزایە، ئەوەی پێویستە، پێکەوه بینوو سی، بە جیا دەینوو سی و بە پێچەوانەشەوه. بۆ نموونە: لەراستى دا. « لە » وەک ئامرازیکی پێوەندیی سەریخۆ، بە جیا دەنووسرێ. بەلام، پاشگری « دا » بێ ووشەى « راستى » هیچ نییه و هیچ ناگەیەنێ. هەروەها، « راستى »ش بە دوو « ی » دەنووسرێ. کەواتە دەبێ، بنووسین: لە راستییدا.

ئایا، لە زمانى کام نەتەوهی جیھاندا، ئامرازە پێوەندییەکان، بە ناوی « مەزوف،

وولات، شار، جیگه، که لویهل، ئازهل، په له موهر موهر نو سینراوه!! کئی بیستوو یه تی، که سئ به عهره بیی « له ماموستان، له روشدییه عهسکهری، له سلیمانیه، له قوتابخانه، له شعر، له کوردستان، له سهرچنار « ئامرازهکانی پتوهندیی « فی یا من « عهره بیی به ووشهکانی « معلم، روشدییه العسکریه، سلیمانیه، المدرسه، الشعر، کوردستان، سهرچنار « موهر بنووسئیی!! یا کئی دیوتئی، له زمانی ئینگلیزییدا، ئامرازهکانی « In, On, From, Att ... » بهم ووشانهوه بلکئیی؟
Teacher, Sulaimania, School, Poems, Kurdistan, Sarchnar

دهوانم، که لئ نموونه دیگهش، له زمانهکانی « رووسی و سویدی « دا پئنهوه، به لām، به پتووستی نازانم. تنیا هر هئنده ده لیم: مه گهر، ئهم پئنووسه نو تیهی ئو به کاریدئیی، هر له دهس خوی بئ، هر بۆ خوی باشیی و پیروزی به خوی بئ! تنیا، هئنده ههیه، سهر له خویتهواره لاوه کانهمان ده شوئیی. چونکه، کاتئ ناوی نووسه رێکی گهرهیی به توانای وهک « بهرنجیی »، له سهر روکاری رۆژنامه و گۆفارهکان یا له سهر بهرکی سیارهکانی ده بین، وا ده زانن، زمانهوانئیکی زۆر گهره و شارمزه یهکی که لئ دهس رهنجینه، نازانن، ناوی زل و دئی وێرانه!

ههروهها، ئامرازی « به «شی، هر بهو شیویه، به هه موو ووشه کانهوه گرتداوه. وهک « به هه مان، به شیعر، به قه دهر، به سانایی، به هیمنی، به حهرام، به خوتندن، به بریناری، به کوردی، به درتژیایی، به شان، به ویزدانئیکی، به رۆژئیکی، به یه کتیک، به بیتگانه، به لای، به حوکمی، به تاییبته، به ئاگادار بوونئیکی کم، به خۆیان و به قه ومه که یان، به مام ئینگلیز ... تاد « جگه له وهی، له م چهن نمونه که مه دا، هه له ی رێنووسی وهک « به هیمنی، به بریناری، به کوردیی « تیکدایه، ئهم ئامرازهش دیسانه وه، له زمانی کوردییدا و له هه موو بارمکاندا، هر به جیا ده نووسرئ.

به هه مان شیوه، ئامرازی لیکدهری « که «، له هه ندئ شوئندا به ووشه کانهوه لکاندوه، له هه مان کاتیشدا، له سهر چه می نووسینه که یدا، ئو ئامرازه ی زۆر به کاره یناوه. له راستییدا، له هه ندئ جیگه دا پتووستن و له هه ندئ جیگه ی دیگه شدا پتووست نین و ده ی توانی، نه یانووئیی. چونکه ئو ئامرازه، جگه له وهی نووسینه که قه به دهکا، له هه مان کاتیشدا، ناشیرین و ناخو شیدمکا، بۆ نمونه: « که زۆمر، که باوه رناکات، که له سهر، که ب لیم، که پیاو، که به رای، که نوشوستیش، که ئینگلیز، که شیخ، که بیته، که به تر از ویه کی، که ناوه رۆک، که تیا، که له هه رزه کاریه وه، که دم، که ده لئ، که نهز، که به سودی، که شاعیر، که هه شتا، که تنیا، که به نه بوونی، که که یشتوه، ... تاد « جگه له هه ندئ هه له ی رێنووسی

دیکھی وہک : « کہ باوہر ناکات — کہ باوہر ناکات. کہ لہسہر — کہ لہ سہر.

کہ لہ ہرزہ کار یہ وہ — کہ لہ ہرزہ کار یہ یہ وہ. کہ بہ نہ بوونی — کہ بہ نہ بوونیی .»

کہ واتہ، ہممو نہو نامراز نہ بہ جیا دهنووسرین، جا گہر وا نہبی، کئی دیوتی و

کئی بیستوویہی، ناوی « زتور، ٹینگیز، شیخ » لہ گہل نہو نامراز ہدا لیکدری و

بنووسری: « کہ زتور، کہ ٹینگیز، کہ شیخ »!! لہ وانہیہ، « زتور و شیخ »

زیندوینہ وہ، لہ « بہر زنجی » زویرین و بلیتن: بابہ، وازمان لی بینہ، نہ لہ

سہرمان ہہ لہرئی و نہ بانگی ناوی نویشمان بہ گویدا بدہ! یا گہر « ٹینگیز »

داگیر کہرمان پی بزائن، لئی توورہ بن و بی « بہر زنجہ »ی دوورخہ نہ وہ!

ہہر وہا، زڑبہی نووسہران، نامرازی پتوہندی « بی » بہ ووشہ کانہ وہ دلکین،

لیرہدا یہک تیبینی وردم ہہیہ. گہر ناوی « مرؤف، زیندہور، شوین یا

نازناو » بوو، نہوا پیکہ وہ دهنووسرین. وہک: « بیگہرد، بیگہس، بیخوود، بیخال،

بیگلاس ... تاد » بہ لام، گہر ہاتو، « کردار، ناوہ لئاو، ناوہ لفرمان » بوو، نہوا

پتویستہ، بہ جیا بنووسرین. بی نمونہ: « بہر زنجی » نووسیوتی: « بیگہردانہی،

بیگومان ... تاد » راستہ کہی نہوہیہ، بنووسین: « بی گہردانہی، بی گومان ».

چونکہ، ہر دوو ووشہ کہ جیان و سہر بہ خوقن، ہر یہ کہ شیان بہ جیا، واتای

تایہ تیی خویان دہگہیہ نن. لہ ہیج زمانیکیشدا، بہو شیومیہ نانووسرین و

نامرازہکانی نیگیتیف بہ جیا دهنووسرین.

ہہر وہا، ہیندی لہ نووسہران، نامرازی لیکدہری « و »ش، بہ کؤتایی

ووشہ کانہ وہ دلکین. بہ لام، نہوہ بہ ہیج جؤری راست نییہ و بہ ہیج ووشہ یہ کہ وہ

نالکینری. (ہر چہ نہد، نووسہران زوو پیکیانہ وہ دلکان. وہک: منو دارا — من و

دارا. کؤمہ لی ہونہرو ویزہ — کؤمہ لی ہونہر و ویزہ.) « 432، 28 »

« بہر زنجی » زڑبہی زؤری واوہکانی بہ کؤتایی ووشہ کانہ وہ نووساندوہ. وہک:

« نہکراوہو، دہگرتہوہو، تہرو، سروودو، خوتندوویانہو، بہاتایہو، ریزو نہ وازش،

منہوہرو، برغوو پارچہو، دایمہ زرانندو، بہر زنجہو، زتورہو ... ». ہممو نہو نامرازہ

لیکدہرانہی « و »، دوو ووشہ یا دوو رستی جیاواز پیکہ وہ دہہستن. لہ بہر نہوہ

نابی، بہ یہک پیکیانہ وہ بلکینری و نہوی دیکہ یانی لی دوورخرتہ وہ، بہ لکوو دہبی،

لہ ناوہ راستی ہر دوو ووشہ کہ یا رستہ کہدا بنووسری. نہم پرینسیپہش، لہ

ہہمو زمانہکانی جیہاندا پترہو دہکری، بی نمونہ: لہ زمانی عہرہبیدا احمد و

محمود، لہ زمانی ٹینگیزبیدا Ali and Zaki، لہ زمانی پروسیبیدا

Xyceun u Xaccan و لہ زمانی سویدبیدا Aras och Azad دهنووسن.

گەر شتيوهی نيگيتييف، له ناوهراستی ووشه‌دا بوو، پيکه‌وه نانوسرین. بۆ نمونه: « به‌رنجیي « نووسیوتی: « واینه‌کرد، له‌قنه‌بوو ... تاد » نهم شتيوه نووسینه، نه به راست دادهنی و نه به ریتنوسی نویش دهرمیرری. به‌لکوو هه‌له‌یه و ده‌بی، به‌م شتيوهیه « وای نه‌کرد، له‌ق نه‌بوو » بنوسری.

ده‌باره‌ی ئه‌و ووشانه‌ی له زمانسی کوردیدا، به‌دوو « و » یا به‌دوو « ی » یا پتر دهنوسرین، لته‌دا، چن شتی پرونده‌که‌مه‌وه. چونکه، زۆریی نووسهران، گویی به‌م باسه‌ گرنگه‌ ناده‌ن. هه‌ر وه‌ک، هه‌موومان ده‌زانین، (هه‌موو ووشه‌یه‌ک، له‌چن پیتی پیکهاتوه. گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ک، به‌ « و » ده‌سپیتیکا، پیتیسته به‌دوو « و » بنوسری. وه‌ک « وژه، وژه، وژه، وژه، ووشه، ووشه، وون، ووتن، ووتار، وولات، وونجروونج و ... تاد ». به‌لام، له‌ سه‌له‌کانی هه‌فتادا، « کۆری زانیاری کورد » به‌ریاریکیانده‌رکرد، گوتیان: ئه‌و ووشانه‌ی سه‌ره‌تاکانیان به‌دوو « و » ده‌سپیده‌کا، ته‌نیا به‌یه‌ک « و » بنوسرین. چونکه، هیچ ووشه‌یه‌کی کوردیی به‌یه‌ک « و » ده‌س پێ ناکا. نهم به‌ریاره‌ی « کۆر » ده‌ریکرد و نه‌ندامه‌کانی خوشیان، ئیسته پته‌وه‌ی ناکه‌ن، یا به‌ریانچۆته‌وه، بۆ نووسه‌ره‌که خۆی ده‌که‌پته‌وه، به‌هه‌ر شتيوه‌یه‌کیان بنوسی، هه‌له‌ نییه. به‌ باوه‌ری من، به‌دوو « و » بنوسری، گه‌لی جوانتر و ریتکویکتره. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، بۆ نووسین یه‌ک « و » ئاسانه‌تره. به‌لام، گه‌ر پیتی « و »، له‌ ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هاتبوو، له‌ نێوان دوو پیتی کۆنسوانندا بوو، ئه‌وا ده‌نگه‌که درێژ ده‌بی و به‌دوو « و » دهنوسری. وه‌ک: « ئابوری، بوون، پوول، چوون، خوول، پوون، پروسیا، ژور، سوور، سووریا، قوول، کووره، لوول، لوو، نووسین، نووستن و ... تاد » هه‌روه‌ها، گه‌ر هه‌موو ئه‌و « و » نه‌ی له‌ نێوان دوو پیتی هاوڵ یا پیتی کۆنسوانت و یه‌کیکی دیکه‌ی هاوڵا دین، ئه‌وا ته‌نیا به‌یه‌ک واو دهنوسرین. وه‌ک « خواردن، خواردنه‌وه، خه‌وتن، زویر، زه‌وی، پهمین، پهمند، پتوی، پتواس، ساوهر، گه‌وه‌ر، له‌وه‌ر ... تاد ». یا کاتی، هه‌ر ووشه‌یه‌ک، به‌ « و » کۆتاییدئ، له‌ دوا‌ی پیتی کۆنسوانته‌وه دئ، دیسانه‌وه به‌دوو « و » دهنوسری. وه‌ک « به‌روو، په‌موو، توو، چوو، خوو، دوو، رابردوو، پوو، زوو، سنجوو، شوو، فوو، قوو، لوو، مازوو، موو، هه‌موو و ... تاد ». مه‌گه‌ر، ووشه‌که کۆتایی به‌ پیتی کۆکاڵ هاتی. (435-434, 28)

هه‌روه‌ها، له‌ زمانی کوردیدا، زۆر ووشه‌ و ناو هه‌ن، به‌دوو « و » دهنوسرین و زۆریی نووسهران پته‌وه‌یده‌که‌ن. به‌لام، « به‌رنجیي » هه‌ر به‌یه‌ک « و » نووسیونی. وه‌ک: « مه‌حمود، هه‌مو، به‌لکو، ده‌رون، باشور، نه‌زمن، ... تاد ».

دەربارەى بەکارهێنانى پیتی « ی » و جیاکردنەوى له « ی » ئامرازى پێوهندیى، لێرهدا ژۆر بە پێویستى دەزانم، چەن خالێكى گرنگ باسکەم. چونکە، ژۆربەى ئەو ووشانەى له زمانى کوردییدا، بەو پێشە کۆتایی یان دئ، بەپیتی بەکارهێنان و واتای ووشەکە له پێشەکەدا دەگۆڕێن. (بۆ ئەوەى، پیتی « ی » له رێنووسى کوردییدا، بە شێوەیهکی راست بنووسین، تا بزانی، له کۆتدا یەک، یا دوو، یا سێ « ی » بە دواى یەکیددا دێن، لێرهدا چەن نمونەیهک پێش چاودمەخەن. هەر کاتى پیتی « ی »، له سەرەتای ووشەوه هات، هەمیشە بە یەک « ی » دەنووسرێ. وەک: « یار، یاد، پاومر، یەزدان، یەدەک و ... تاد).

گەر پیتی « ی »، له دواى ناوی « مەزۆف، شت، جئ » یا ئاوه‌لئاوه‌کەوه هات، ئەوا هەر بە یەک « ی » دەنووسرێ. وەک: « شێخ مەحمودی نەمر. حوسینی کورد. زایندهی سولهیمانییه. دانیشتوی کۆستانه. خەلکی گەرمیانه. ئاسنی سارد، ئاوی گەرم ».

هەر کاتى، باسی جێگەى له دایکبوونی یەکتێکمان کرد، یا نازناوی جێگەیه‌کمان دیاریکرد، ئەوا بە دوو « ی » دەنووسرێ. وەک: « کۆی، شارەزووری، بەغایی، کوفیی، ئینگلیزی، روسیی ... تاد ». هەروەها، ئاوه‌لئاوه‌کانیش کۆتایی یان بە دوو « ی » دئ. بۆ نمونە: « خەری، چوارگۆشەیی، لاکتێشەیی، سەرورەیی، سەرەرزەیی، نزمیی، بەرزەیی، گەرمیی، ساردیی، پانیی، درێژیی و ... تاد ».

بەلام، کاتى پیتی « ی »، له ئاوه‌پاستی ووشەیه‌کدا هات، دوو باری تایبەتی و مەردەگرێ و بەپیتی پێشە فاول و کۆنسۆنانتەکان دەگۆڕێ. گەر له نێوان دوو پیتی کۆنسۆنانتدا بوو، ئەوا بە یەک « ی » دەنووسرێ، وەک: « بارین، هارین، رێج، ژێژک، شیلان، فیکە، لیر، لیرە، میز، هەلمین، هیزە، ویرە و ... تاد ».

گەر له نێوان دوو پیتی فاول یا پیتیکی فاول و یەکتێکی دیکەى کۆنسۆنانتدا بوو، یا گەر پیتی « ی »، خۆی له ووشەکەدا هەبوو، ئەوا هەر بە دوو « ی » دەنووسرێ. وەک: « ئایین، بییر، تیبیر، زاین، سییر و ... تاد ». هەروەها، گەر هەر ووشەیه‌ک، خۆی بە پیتی « ی » کۆتاییهاتبێ، بە دوو « ی » دەنووسرێ، وەک: « ئابووری، پیشەسازی، نەتەوهیی، نیشتمانیی، وێژەیی، هونەریی .. تاد ».

جگە له‌وهی، گەر بە دواى ناودا هات، پۆلی ئامرازى پێوهندیی بینی و ئاوه‌لئاوی پێکەوه گرتدا، یا بلێن: گەر دوو ووشە یا چەن ووشەیه‌ک، بە دواى یەکیددا هاتن و هەموویان بە پیتی « ی » ئامرازى پێوهندیی پێکەوه ببەسرێن، ئەوا یەکم و دووهم ووشە، هەر بە یەک « ی » دەنووسرێن و دوا ووشەش بە دوو « ی »

مهینه تیپپانه و ... « بنووسرتین. ئەم ووشانەش، لە سەر بناغەیی مۆدیڵی « کورد - کوردانە، مەرد - مەردانە » دادەڕێژرێن. تاقە مەبەس - تاقانە مەبەس راست نییە. بۆ منال دەگوترێ: کۆریکی تاقانەیه، واتە: تاقانە ئاوەلناو و دواى ناو یا شت دى، نەك پیتیى بگوى.

هەروەها، ووشەکانی دیکەى « داهێنەر: داهێنان - داهێنەرانه. هونەر: هونەرمەند - هونەرمەندانە. سەرکەوتوو: بە سەرکەوتویی - سەرکەوتوانە. ژیر: بە ژیری - ژیرانە. کەر: کەرتی - کەرانه. شۆرشگیر: شۆرشگیری - شۆرشگیرانه. پێشکەوتووخواز: پێشکەوتووخوازی - پێشکەوتووخوازانە. کۆنەپرست: کۆنەپرستی - کۆنەپرستانی - کۆنەپرستانە. بەهره: بەهرەدار - بەهرەدارانە: کۆر: کۆری - بە کۆری - کۆرانە. دلنەرم: دلنەرمی - دلنەرمیی - دلنەرمانە... تاد « هەروەها » باوک - باوکیتی نەك باوکایەتی. میر - میریتی نەك میرایەتی، ئەندامیتی نەك ئەندامەتی. بەلام پیاو - پیاوەتی نەك پیاویتی. چونکە، پیاویتی بۆ مەبەستیکی دیکەى تایبەتی بەکار دینرێ. کۆرخا - کۆرخایەتی نەك کۆرخیتی. کەچی هیندێ ووشەى وەك کورد دەتوانین، بە گۆرهی مەبەسە جیاواز ماکانمان، بە کوردیتی و کوردایەتی بیاننوسین.

بۆ « میریتی و پیاوەتی » - پتر پێومندیی بە دوا پیتی ووشەکەوه هەیه. « میر » بە پیتیکی کۆنسۆنانتی وەك « ر » کۆتاییهاتوو. بەلام ووشەى « پیاو »، بە پیتیکی قاول « و » تەوا بووه. دواى پسته کۆنسۆنانتەکان دەتوانین، پیتی قاول بۆ ئاوەلناوەکان بەکار بینین، وەك: « باوکیتی، میریتی، کەرتی، بەرپۆهەرتی، کوردیتی، پێشسپیتی و ... تاد « بەلام، دوو پیتی قاول بە دواى یەكدا قورسە و لە سەر زیان پەوان نییه.

هیندێ ووشە هەن، هەر خۆیان بە دوو « ی » کۆتاییان دى، لە هیندێ کاتیشدا، « ی » یەکی ئامرازى پێومندیی وەردەگرن، دەین بە سێ « ی » وەك: « شایى: شایى لادى. کۆتایی: کۆتایی سأل. لادى: لادى کوردستان - لادى. واتە: خەلکى لادى ». بەلام، لەبەرئەوهى جوان نییه، سێ « ی » بە دواى یەكدا ریزکەین، تا ئێستە، هەر بە دوو « ی » نووسیومانە، (438-435, 28)

جا ئێستە، با بزانی، لە دیومخانی سیپارەکی « بەرنجیى دا، چ باسە!!! دەرپارەى بەکارهێنانى ئامرازەکانى پێومندیى و لیکدەر، شتێوهى بەکارهێنان و نووسینیان، دیسانەوه، رێنوسیکی هەلەى بەکارهێناوه. چونکە، هەموو ئەو ووشانەى لە نووسینەكەیدا هاتوون، بە یەك « ی » نووسیونی، بێ ئەوهى گۆی بە

هیچ جۆره پریسنیپتیکی تایبهتی یا پرنووسی نوێ بدا... بۆ نمونه: « زانیاری، نیشتمانی، ناپاکی، جاشایهتی، عیراقچیتی، کوردی، کوردایهتی، کوردواری، دلسۆزی، بریتی، شارستانی، ناگاداری، فارسی، عهرهبی، تورکی، عوسمانی، سهربهستی، نازادی، پهوندهی، ههمدی، دهردیسهی، ئاینی، کۆمه لایهتی، میژووی، پیتشهکی، ههزهکاری، خۆشهویستی، ستایش، خواپهرستی، سهرفرازی، بهرگری، پشجوی، پاشاگهردانی، کهم نهزموونی، پاکی، دهروونی، پۆمانتیکی، پهوانبیزی، سروشتی، دلداری، یهکجاری، راستی، نکولی - نهک نکولی، گۆرانکاری، کاریگهری، برایهتی، هاوسانی، ههژاری، نهبوونی، سهربهرشتی، یارمهتی و ... تاد »

له راستیدا، ههمو ئه ووشانه، به دوو « ی » دهنوسرێن. به تایبهتی، ووشه « ئاینی » له هه دوو جیگه کهدا، به دوو « ی » دهنوسرێ، وهک « ئایینی ». چونکه ئاین - شتیکی گشتی یه. ئایینی - بۆ دیاریکردنی ئایینیکی تایبهتی بهکار دێنرێ، وهک: ئایینی ئیسلام، ئایینی جوو، ئایینی زهردهشتی ... تاد. به لام، ئایینی - کاتی به دوو « ی » کۆتاییدێ، مه بهس له و کهسه یا ئه و کۆمه لهیه، که ئه و خهسله ته له خۆیان دهگرن. وهک بڵێن: شیخ عوسمانی بیاره، پیاوکی ئایینی بوو. بزوتنه وهی ئیسلامی کوردستان، رێکخراوکی پامیاری ئایینییه. ههمو ئه و ووشانهی له سهروه پيشاندان، به پتی بهکارهێنانیان له پسته دا دهتوانرێ، به سێ « ی » بنوسرێن. لێرهدا، تهنا هێندێ نمونه، له نووسینهکی خۆی وهردهگرم. وهک: « شارستانی یه تدا، ناگاداریهکی، بهرگری یه، پهوندهیه کۆمه لایهتی کان، دهرونهوه، نیشتمانیه کان، راستیه، گۆرانکاریه کان، برایهتی .. » راستتر وایه، بهم شیوهیه بنوسرێن: « شارستانییه تدا، ناگادارییهکی، بهرگرییه، پهوندهیییه کۆمه لایهتییه کان، له رووی دهرونییهوه، نیشتمانییه کان، راستیییه، گۆرانکارییه کان، برایهتییه ... تاد »

5/2. داپشتن :

له رووی داپشتهوه، سهرحهمی نووسینهکی زۆر « لاواز، بێ هیز و بێ پێز » دیاره. له زۆربهی جیگهی نووسینه کهیدا، شقهلی داپشتنی عهرهبی له خۆ گرتووه. نیشانهکانی خالبه ندیی بهکار نه هێناوه. له رووی گرامهروه، هه لهیهکی زۆری تیدا یه. به راستیی، کاتی ئهم چهن پسته لاواز و بێ سهرویه رانهی خواره و هم خۆپندهوه، بیرم له وه کردهوه، ئهم نووسهره که وهره ناسراوه، چهن دین سه له دهنووسی، بۆچی وا له کوردیدا ناسارم زایه؟ خۆ هه ده لێی، له سه ر تنوور

دانیشتنوو و به دم نانکردنوو، قسهی ئاسایی دهکا! چونکه، هیچ جۆره پرنسیپیکی گرامەر و دەستووری زمانی کوردیی، له نووسینه‌که‌یدا ره‌چاو نه‌کردوو. با بزانه‌ن، چۆن؟!

بێ گومان، من لێرهدا ناتوانم، رسته‌به‌رسته‌ی سیپاره‌که‌ی بۆ شیکه‌مه‌وه. به‌لکوو، ته‌نیا چهن نمونه‌یه‌ له‌ سه‌ر لاوازی هه‌ندێ رسته‌ی دینه‌مه‌وه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ یا خواریشه‌وه، هه‌له‌کانی ده‌منیشاندکه‌م. بۆ نمونه‌: (له‌ناو شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئهم سه‌ده‌یه‌ی له‌ ئاوابوونه‌...)(3,3)

له‌ ناو شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئهم سه‌ده‌یه‌ی له‌ ئاوابووندا، یا ده‌توانین، بنووسین: له‌ ناو شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئهم سه‌ده‌یه‌ی روو له‌ ئاوابوونه‌.

(له‌م چه‌ندانه‌دا، له‌ژماره‌ یه‌کی گۆڤاری « ئاینده‌ »دا، هه‌ر به‌هه‌مان ده‌ستور د.حسین محمد عزیز دیسانه‌وه‌ یه‌خه‌ی زۆره‌ر ده‌گرتوه‌وه‌ له‌رتی کۆمه‌له‌ شیعریکیه‌وه‌ که‌ له‌دیوانه‌که‌یدا « سۆزی نیشتمان » ل 102-105 « به‌ بریتیه‌ له‌و زانیاری و بابه‌تانه‌ی که‌ قوتابیان له‌پرۆگرامی واته‌کانی خۆتنددا، له‌و سه‌رده‌مه‌، خۆتندووایه‌وه‌ ئهم بۆ ئاسانکردنیان به‌شیعر دایه‌رشتۆنه‌ته‌وه‌.)(3,3)

لێرهدا ووشه‌ی « دیسانه‌وه‌ » زیاده‌، چونکه‌ پێش ئوه‌ نووسراوه‌: هه‌ر به‌هه‌مان ده‌ستور، ئوه‌ خۆی له‌ خۆیدا، واته‌: دیسانه‌وه‌. گه‌ر زیادیش نه‌بێ، ئه‌وا هه‌له‌یه‌. چونکه‌، پێشتر من له‌ سه‌ر « زۆره‌ر »م نه‌نووسیوه‌. به‌لکوو، یه‌کیکی دیکه‌ نووسیوتی. که‌واته‌ ده‌بوایه‌، ببنووسایه‌، « هه‌روه‌ها ... » جگه‌ له‌وه‌ی، گه‌ر ووشه‌ی « دیسانه‌وه‌ »ش به‌کاربه‌ێنی، ده‌بێ، پێش ئاوه‌که‌ بکه‌وی، نه‌که‌ له‌ دوا‌ی ئاوه‌که‌وه‌ بێ!

له‌ دیوانه‌که‌یدا « سۆزی نیشتمان » ل 102-105 « یه‌، ئه‌مه‌ زۆر هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌. چونکه‌، « دیوانه‌که‌ی » به‌ ووشه‌ی « دایه‌ »وه‌ نالکێنرێ. ته‌نانه‌ت، گه‌ر پێکیشیانوه‌ بنووسین، نابێ له‌ یه‌کدیان دابڕین. به‌لکوو ده‌بێ، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسرێ: له‌ دیوانه‌که‌ی « سۆزی نیشتمان » ل 102-105 « دایه‌ یا له‌ دیوانه‌که‌ دایه‌، پاشان، « سۆزی نیشتمان » ل 102-105 « دێ.

هه‌روه‌ها، بریتیه‌ له‌: گوزاره‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌ی رووته‌، واته‌ « عیباره‌ عه‌ن » که‌واته‌ ده‌بوایه‌، به‌م شتیه‌یه‌ ببنووسایه‌: (له‌م چه‌ندانه‌دا، له‌ ژماره‌ یه‌کی گۆڤاری « ئاینده‌ »دا، هه‌ر به‌هه‌مان ده‌ستور، د. حوسین محمد عزیز، یه‌خه‌ی زۆره‌ری گرتوه‌وه‌ و له‌ رتی کۆمه‌له‌ شیعریکیه‌وه‌، که‌ له‌ دیوانه‌که‌ی « سۆزی نیشتمان » ل 102-105 « دایه‌، له‌و زانیاری و بابه‌تانه‌ پێکهاتوو، که‌ قوتابیان له‌ پرۆگرامی

وانه‌کانی خویندندا، لهو سرده‌مه‌دا خویندوو‌یانه و ئهم بۆ ئاسانکردنیان به شیعر دایرپشت‌ن‌ه‌ته‌وه.

(گه‌شته‌که‌ی له‌گه‌ل پیاوانی ناودارانی شیخانی سلیمانی، بۆ لای سولتانی عوسمانیان و مانه‌وه‌یان له‌وئ بووه‌ هۆی فراوانکردنی ئاسۆی بیروبو‌چوون و شاره‌زایی له‌دنیای ئه‌و سرده‌مه. تیکه‌یشت که‌به‌رای شیعرستانیه‌تی رۆژئاوا که‌گه‌یشت‌بووه‌ ئه‌وئ به‌خویندن و زانست ئه‌نجام‌دراوه.) «3،6،7»

پیاوانی ناودارانی شیخانی سلیمانی، بۆ لای سولتانی عوسمانیان، له‌ رۆوی پێژمان و پێنوو‌سه‌وه‌ راست نییه. به‌لکوو، پیاوه‌ ناودارم‌کانی شیخانی سلیمانی، بۆ لای سولتانی عوسمانیی یا عوسمانیییه‌کان راسته‌. بووه‌ هۆی: عه‌ره‌بییه‌کی روه‌ته. له‌ یه‌که‌ رسته‌ی کورتیشدا دوو «که‌» ی نووسیه‌وه. که‌واته: (گه‌شته‌که‌ی له‌گه‌ل پیاوه‌ ناودارم‌کانی شیخانی سلیمانی، بۆ لای سولتانی عوسمانیییه‌کان و مانه‌وه‌یان له‌وئ، ئاسۆی بیر و بو‌چوون و شاره‌زایی له‌ دنیای ئه‌و سرده‌مه‌ فراوانکرد. تیکه‌یشت، به‌رای شیعرستانیه‌تی رۆژئاوا، که‌ گه‌یشت‌بووه‌ ئه‌وئ، به‌ خویندن و زانست ئه‌نجام‌دراوه.)

(زۆهر چۆه‌ سه‌ر کاری مامۆستایی یه‌که‌ی، له‌ «مه‌کته‌بی نمونه‌ی سه‌عاده‌ت»، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ سۆن نارديه‌ به‌رزنجه‌و له‌شار دوریه‌وه‌خست، که‌شیخ گه‌راپه‌وه‌، هه‌تیاه‌وه‌ ناوشارو کردیه‌ مامۆستا له‌ «اعدادی محمودی» که‌ ئه‌و رۆژه‌ به‌رزترین مه‌له‌بندی خویندنبوو له‌سلیمانی.) «3،8» راسته‌که‌ی: (زۆهر «بۆ سه‌ر کاری مامۆستایییه‌که‌ی خۆی گه‌راپه‌وه‌، له‌ «مه‌کته‌بی نمونه‌ی سه‌عاده‌ت» دامه‌زراپه‌وه‌. به‌لام، دوا‌ی ماوه‌یه‌، «سۆن» ناردی بۆ «به‌رزنجه‌» و له‌ شار دوریه‌خسته‌وه‌. که‌ «شیخ» یش گه‌راپه‌وه‌، هه‌تیاه‌وه‌ ناو‌شار و له‌ «ئه‌عدادی مه‌حمودیی» یه‌ به‌ مامۆستا دایمه‌زران، که‌ ئه‌و رۆژه‌ له‌ سلیمانی، به‌رزترین مه‌له‌بندی خویندنبوو.)

(شیعری نیشتمانی و بانگه‌شه‌ کردن بۆ بیرى نه‌ته‌وه‌یی و تیکۆشان له‌پشناوی گه‌یشتن به‌رۆژێکی سه‌رفرازى و دور له‌ده‌سه‌لاتی بیگانه‌ لایه‌کی دیاری شیعه‌ره‌کانیتى، ئه‌مه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ که‌ده‌ستی داوه‌تى.) «3،14»

(شیعری نیشتمانیی، بانگه‌شه‌کردن بۆ بیرى نه‌ته‌وه‌یی، تیکۆشان له‌ پشناوی گه‌یشتن به‌ رۆژێکی سه‌رفرازى و دوور له‌ ده‌سه‌لاتی بیگانه‌، لایه‌کی دیاری شیعه‌ره‌کانی پیکدیتى. ئه‌مه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ دیاره‌، که‌ ده‌ستی داوه‌تى.) چونکه‌، که‌ر وا نه‌بێ، دا‌رسته‌نه‌که‌ زۆر لاوازه‌بێ و دوا رسته‌شی کرداری تیدا نییه‌!

(نهمه) رهنه په کی تونده بهرام بهر لایه نگی رانی بیگانه می داگیر کړ له دوی رامالینی دمه لاتی بابانه کان نه وان له که پیدا بوون، نه وانه شی که هله پرست و وکه کړی ناو جړ که له هر دو بهر ده له وهران به لام نه وانه می کړ است و پاکه بوون، به شیان ناواری می و دهر به دهر بوونه.) «15,3»

(نهمه) بهرام بهر لایه نگی رانی بیگانه می داگیر کړ، له دوی رامالینی دمه لاتی «بابان» مکان، نه وانه می له که پیدا بوون، نه وانه شی که هله پرست و وکه کړی ناو جړ که که، له هر دو بهر ده له وهران، رهنه په کی توند بوو. به لام، نه وانه می که راست و پاک بوون، به شیان ناواری می و دهر به دهر بوون بوو.)

(ناواری و دهر به دهر په که له لای سالم له داغ و سوتی داگیر کړو پیاهوگانیان، له لای زیتومریش چاره می خن قوتار کړن له دست نه وانه نو ووزعه هر رځین و ناواری بوونه.) «16,3» (ناواری می و دهر به دهر می په که لای «سالم»، له داغ و سوتی داگیر کړ و پیاهوگانیان بوو. لای «زیتومریش»، چاره می خن قوتار کړن له دست نه وانه و نو ووزعه هر رځین و ناواری بوون بوو.)

(له شیعره جبروک نامتزهیدا، شیرازه پچراوی کار به دهستانی نه وسا و برتیل برتیل کاری ده میتیتوه یادی پیاهوانی نیداره می نه مجاره می سلیمانی و دوا دپیشی نامؤزگاریه کی ناشکرایه) «18,3»

(له شیعره جبروک نامتزهیدا، شیرازه پچراوی کار به دهستانی نه وسا و برتیل و برتیلکاری، بیري پیاهوانی نیداره می نه مجاره می سلیمانی دمخاته وه و دوا دپیشی نامؤزگاریه کی ناشکرای پتوه دیاره.)

(جیگا دهستی شاعیر نینکار ناکرئ له پیدا بوونی سره تاهه که بؤنه ده بی منالان له لای کورد، چونکه نه و خواهنی دهیان هله به سستی په روم ده بی ناسک و تهوپارای منالانه، که تا نیتستاش نه و مانا به رزو وشه جوانانه می به ناوازی خؤشی تورکی و کوردی نه وساوه له قوتابخانه کانداه لینه و مو نه و دوی نه وه فیری دهن.) «19,3» (جیگا دهستی شاعیر، له پیدا بوونی سره تاهه که بؤنه ده بی منالان لای کورد، نینکار ناکرئ. چونکه، نه و، خواهنی دهیان هله به سستی په روم ده بی ناسک و تهوپارای منالانه، که تا نیتستاش، نه و مانا به رز و وشه جوانانه می، به ناوازی خؤشی تورکی و کوردی نه وسا، له قوتابخانه کانداه لینه وه و نه و دوی نه وه فیری دهن.)

(نوسینه گانی زیتومر له چاو شیعره کوردی و فارسی و تورکیه کانیدا که من به لام که لیتیک کی گوره می له به شعی نه ده بی کورد پر ده که نه وه، به تاییه ت نه و

لە نووسەرە گەمانەییە کە لە سەردەمەدا 1919-1920 بۆ ئەوە چوووە کە پێڕه‌وی ئاواره‌یی خۆی تۆمارکاو پۆژه‌کانی ئەو سەردەمە بە ئەمانەت‌وه بنووسیتە‌وه، هەندێ لایەنی جوگرافی و کۆمە‌لایەتی و سروشتی ئەو ناوچانە پێیدا تێبە‌ریوه بخاتە‌پروو، ئەمە کارێکە جیگای تایبەتی خۆی هەیە. (20,3)

« نووسینە‌کانی « کۆیە. بە‌لام، « بە‌رنجیی « دواتر گرامە‌ری بیر چۆتە‌وه و بە تاک دواوه. بۆیە گوتوویەتی: کە‌لێتیک « گە‌وره‌ی «، دهبوایە، بنووسایە: کە‌لێتیک گە‌وره‌یان، پاشان، نووسیوتی: « پێ‌ده‌کە‌ن‌وه « ئە‌وه نابێ و هە‌لە‌یه. چونکە، تازە کارە‌کە‌ کراره و تێبە‌ریوه. بۆیە، « پێ‌کردۆتە‌وه « راسترە. هە‌روه‌ها، پێ‌یست بە نامزای « کە «ش نا‌کا. کە‌واتە: (نووسینە‌کانی « زێ‌ور «، لە چ‌ا‌او شیعرە « کوردیی، فارسی و تورکیی « کە‌نیدا کە‌من. بە‌لام، کە‌لێتیک گە‌وره‌یان لەم بە‌ش‌ه‌ی ئە‌ده‌بی کوردیدا پێ‌کردۆتە‌وه. بە تایبە‌تی، ئە‌و لەو نووسەرە گە‌مانە‌ بوو، کە لەو سە‌ردە‌مە‌دا « 1919-1920 «، بۆ ئە‌وه چوو، پێ‌ه‌وی ئاواره‌یی خۆی تۆمارکا و پۆژه‌کانی ئە‌و سە‌ردە‌م‌ه‌ی بە ئەمانە‌ت‌وه بنووسیتە‌وه، هە‌ندێ لایەنی جوگرافیا و کۆمە‌لایەتی و سروشتی ئە‌و ناوچانە‌ی پێیدا تێبە‌ریوه، بخاتە‌پروو. ئە‌مە کارێکە، جیگای تایبەتی خۆی هەیە. (

ئە‌وا کارە‌کانیان تا‌وێر ج‌ولاندن بوو بۆ سەرە‌ رێ‌گای بە‌رمو پێ‌ش‌ه‌وه چوون. « 24,3

پ‌ست‌ه‌یه‌کی زۆر نا‌پێک و لا‌وا‌زه، دە‌لێی یە‌کیکی عەرە‌بی‌زانی کوردیی نە‌زان، لە عەرە‌بی ی‌ه‌وه بۆ کوردیی وەر‌یگێ‌راوه. ج‌وان‌تر وایە، بنووس‌رێ: (ئە‌وا، کارە‌کانیان بۆ سەر رێ‌گای بە‌رمو پێ‌ش‌ه‌وه چوون، وەک تا‌وێر ج‌ولاندن وایە!) ئە‌مە، تە‌نیا نووسینە‌کە‌ی خۆیە‌تی، ئە‌گینا دە‌توان‌رێ، بە شێ‌وه‌یه‌کی ج‌وان‌تریش دا‌پێ‌ژ‌رێ. (دە‌بێ ئە‌و راست‌یه‌ بگ‌ین کە‌ می‌ژ‌ووی ئە‌ده‌بی کوردی هە‌مووی بریتی نیە لە‌بەر‌ه‌م‌ه‌ی شۆ‌ر‌ش‌گێ‌ری و مول‌تە‌زیم بە‌م‌سە‌له‌ی نە‌ت‌وه‌ک‌وه. « 26,3

(دە‌بێ، ئە‌و راست‌ی‌یه‌ بگ‌ین، می‌ژ‌ووی ئە‌ده‌بی کوردیی، هە‌مووی لە‌بەر‌ه‌م‌ه‌ی شۆ‌ر‌ش‌گێ‌ری و مول‌تە‌زیم بە‌م‌سە‌له‌ی نە‌ت‌وه‌ک‌وه پێک نە‌هات‌وه. (یە‌کێ ئە‌و دیار‌ده‌ باشانە‌ی کە‌ دا‌گیر‌کە‌ری ئینگلیز لە‌گە‌ڵ خۆیدا هێ‌نای نێ‌زیک‌کرد‌ن‌وه‌ی ما‌وه‌ی نێ‌وان شاره‌کان بوو؛ لە‌وه‌بەر کاروان و کاروانچی بە‌ه‌زار گیر‌و‌گرفت‌وه رێ‌گای دورو درێ‌ژی نێ‌وان بە‌غدا و سلێ‌مانی دە‌ب‌ری، بە‌ما‌وه‌یه‌کی زۆر، بە‌کۆ‌س‌پ و نا‌پ‌ه‌ه‌تی و مە‌تر‌سی، بە‌لام دوا‌یی لە‌سە‌رده‌سی ئە‌واندا بە‌س‌تی سە‌عات دە‌چ‌وو‌یتە‌ کەر‌کوک و لە‌وت‌وه بە‌ش‌مە‌ندە‌فەر بۆ بە‌غدا .. تا ئە‌م دیار‌ده‌یه

پیره می‌تد له هؤنراومه کیدا به دورودریژی وهک شرینتیکی سینه‌ما بۆمانی
 (باسده کات.) «28,3» یتکه ویان دروسکردن، به دیارده دانانری. به لککو به کار
 دهژمیرری، دمتوانین، بنووسین: کار یا پرۆزه. دیسان تاک و کۆی تیکه لکرووه.
 (یه کتی لهو پرۆزه باشانهی، داگیرکهری «نینگلیز» له گهل خۆیدا هینای،
 نیزی کردنه وهی ماوهی نتوان شاره‌مان بوو. له وهه، کاروان و کاروانچی، به
 هزار گیروگرفت، به ماوهیکی زۆر، به کۆسپ، نارمه‌تی و مه‌ترسی، رنگی
 دورودریژی نتوان «به‌غدا و سلیمانی» یان ده‌بری. به لام، دواپی له سر ده‌سی
 نه‌واندا، به سنی سه‌عات ده‌چووته «که‌رکوک» و له‌وتشه‌وه به شه‌مه‌نده‌فر بق
 «به‌غدا» ده‌رۆشتی. .. ته‌نانه، «پیره‌می‌تد» یش له هؤنراومه کیدا، به دور و
 درژی، ئەم کاره‌ی وهک شرینتیکی سینه‌ما بق باسکردوین.)

(که‌له‌م شیعره وردبینه‌وه ده‌شتی ئیمه ره‌خنه له‌شاعیر بگرین که بق مه‌دح و
 ستایشی دیارده‌یه‌ک ده‌کات که‌داگیرکهر له‌گهل خۆی هاوردویه‌تی و بق
 ئاسانکردنی کاری خۆی کردویه؟) «31,3»

«که» «ی‌یه‌که‌م، له جپی خۆیدا نیه. به‌لککو دمتوانین، بلتین: کاتی له‌م شیعره
 وردبینه‌وه، یا گهر له‌م شیعره وردبینه‌وه. هه‌روه‌ها، راناوی «ئیمه» زیاده.
 جگه له‌وهی، دوو «که» به‌کارهاتووه، یه‌کیکیان زیاده. «مه‌دح و ستایش»، یه‌که‌م
 به‌عه‌مبی و دووهم به‌کوریدی، هه‌ر دووکیان هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه. که‌واته:

(کاتی، له‌م شیعره وردبینه‌وه، ده‌شتی، ره‌خنه له‌شاعیر بگرین و بلتین: بق
 ستایشی پرۆزه‌یه‌کی کردووه، که‌داگیرکهر له‌گهل خۆی هاوردویه‌تی و بق
 ئاسانکردنی کاری خۆی جیبه‌جیبه‌کا؟) یا (گهر، له‌م شیعره وردبینه‌وه، ده‌شتی،
 ره‌خنه له‌شاعیر بگرین و بلتین: بق ستایشی کارتی کردووه، که‌داگیرکهر له‌گهل
 خۆی هاوردویه‌تی و بق ئاسانکردنی کاری خۆی جیبه‌جیبه‌کا؟)

(تا ئەم کاته‌ش که‌ئەم وشانه‌ی تیا‌ده‌نوسم هیچ حیزبی له‌سه‌رانسهری عیراقا
 به‌کوردستانه‌وه، «، نه‌وانه‌ی نوێنه‌رایه‌تی ئەم که‌له‌ده‌که‌ن و له‌ناویا خه‌لکی
 باوه‌ریان پتیبه، هیچیان له‌و باسه‌ لایانه‌ده‌وه‌و بانگه‌شه‌ی براه‌یه‌یه‌که‌ هه‌ر
 به‌رده‌وامه.) «32,3»

له‌ ناویا زیاده. (تا ئەم کاته‌ش، که‌ ئەم وشانه‌ی تیا‌ده‌نوسم، هیچ حیزبی له
 سه‌رانسهری «عیراق»، «به‌کوردستانیشه‌وه»، نه‌وانه‌ی نوێنه‌رایه‌تی ئەم که‌له‌
 ده‌که‌ن و خه‌لکی باوه‌ری پتیان هه‌یه، هیچیان له‌و باسه‌ لایان نه‌داوه و بانگه‌شه‌ی
 براه‌یه‌یه‌یه‌که‌ هه‌ر به‌رده‌وامه.)

(لەم بۆچوونەشەوهیە کە هەرچی نمونەیه لەم باسەدا دێنمەوه نابنە هۆی کەمکردنەوه لەپلەو پایەیی هونەری و ئەدەبی و خودیی ئەدیبەکە، بەلکو بۆ سۆزاخکردنیان دەبێت بنگەنی هەموو لایەنەکانی بکەین و لەخۆمانەوه تەقە بەتاریکیەوه نەیتین.) «35,3» نابنە هۆی کەمکردنەوه: عەرەبییەکی تەواوە. (لەم بۆچوونەشەوهیە، هەرچی نمونەیه لەم باسەدا دێنمەوه، لەپلەو پایەیی هونەری، ئەدەبی و خودی ئەدیبەکە کەم ناکەنەوه. بەلکو، بۆ سۆزاخکردنیان دەبێت، بنگەنی هەموو لایەنەکانی بکەین و لەخۆمانەوه تەقە بە تاریکیەوه نەیتین.)

(جا لە هەموو لایەکیەوه شاعیران کەوتنە هۆنینهوی شیعر و چامەیی درێژ درێژ بەگەورەیی رووداوێکەو سەرکردەکانیا.) «49,3» کەوتنە هۆنینهوی شیعر و: عەرەبیی یەکی رووتە! کەواتە: (جا، لە هەموو لایەکیەوه شاعیران، شیعر و چامەیی درێژدرێژیان، بە گەورەیی رووداوێکە و سەرکردەکانیا هەڵدا.) یا (جا، لە هەموو لایەکیەوه شاعیران، شیعر و چامەیی درێژ درێژیان، بۆ گەورەیی رووداوێکە و سەرکردەکانی هۆنییەوه یا دانا یا کوت.)

(نابێت سوپاس و ستایشی گیانی یارمەتی برای بەرێژم کاک «عەرەبیی بەرزنجی» فەرمانۆشکەم کە بۆ نووسینی ئەم بابەتە هەرچیم ویست لەسەرچاوە خستێبە بەردەستم، هەروا رێنماییای یە بەنرخەکانیشی.) «61,3» خستێبە بەر دەستم: دەربرینکی عەرەبییە. هەر سێ وشەی «نرخ، بایەخ و گرنگ» سێ واتای جیاوازیان هەیە. هەر یەکەیان لە شوێنی تایبەتی و گونجاوی خۆیاندا بەکار دێنرێن. لێرەدا، رێنماییە بە نرخەکانی ناگونجی و دەبێت بڵێن: گرنگەکانی یا پر بایەخەکانی. کەواتە: (نابێت، سوپاس و ستایشی گیانی یارمەتی، برای بەرێژم کاک «عومەر مەعروف بەرزنجی» فەرمانۆشکەم، کە بۆ نووسینی ئەم بابەتە، هەر چیم لە سەرچاوە ویست، یا پێویستبوو، درێفی نەکرد. هەروا رێنماییە بە گرنگەکانیشی.)

وا بزانم، ئەم چەن نمونە کەمەیی پیشانمدا، بای هێندە بێ، هەموو هەلە و کەموکوڕییەکانی سیپارەکە، لە رووی «پێنوس، داڕشتنی لاواز، نیشانەکانی خاڵەندی و زمانەوانیی» یەوه لە قاودا و پێوستی بە کۆمەنتاری دیکە نەبێ! کاتی خۆی، بۆ ئەوەی بنچینەی رێنوسێکی نوێی یەکگرتوو، بۆ زمانی کوردیی داڕێژم، بۆ ئەوەی شیوەی بەسەرێکەوه نووسینی کوردیی پیشانمدا، ئەم خاڵەنی خوارموم پێشنیازکرد. بەو هیوایە شارەزایانی زمانی کوردیی، دەمەتەقتیەکی لەسەر بکەن، تا بە هەموو لایەکمان بتوانین، رێنوسی کوردیی، لەو گێژاوه پزکار

کەین. چونکە، ئەوێرێ هەر نووسەرێ یا دەستەئێ نووسەرانی هەر پۆژنامە و گۆڤارێ، بە بیانووی ئەوەی پێنووسیکی بەگەرتووی کوردییەمان نییە، بە ئارەزووی خۆیان دەنووسن، هێتلی راست و چەپ، بە سەر گوتاری نووسەرانی دیکەدا دێن. لێرەدا، بە پێویستی دەزانم، جارتکی دیکە، هەمان پێشنیاز دووبارەکەمەوە، چونکە، لە لایەکەوە، پێوەندییەکی تەواویی بە پاسەکەمانەوه هەیە. لە لایەکی دیکەشەوە، بۆ ئەوەی، ئەوی پێشتر ئەم پێشنیازانەئێ بەر چاوەکەوتوو و نەپێوەندوو ئەتەو، لێرەدا بیانبینێ. پێشنیازمکانیش ئەمانەن:

1. گەر ووشەیک، بۆ شیوەی پێوەندە بەکارهێنرا، بە دوو جۆر خۆی دەنوێتێ. یەکەمیان - گەر لە سەرەتای ووشەکەدا بوو، وەک: « ناخۆم، نەمخوارد یا « مەپخۆ » ئەوا پێکەوه دەنووسرێن. دووهمیان - گەر شیوەی نێگیتیف لە ناوێراستی ووشەکەدا هاتبوو، وەک « حەز ناکەم، حەزم نەکرد یا حەز مەکە » ئەوا پێکەوه نانووسینرێن و بە جیا دەنووسرێن. هەروەها، گەر لە کۆتایی ووشەشدا هات، هەر بە جیا دەنووسرێ. وەک « دیار نییە، تێیدا نییە، ئاومان نییە، دیاکۆ لە مالت نییە و ... ».

2. هیچ جۆرە ناوی، وەک ناوی « مەرۆف، مەل، ئاژەل، جێوجانەوهر، وولات، شار، گوند، چیا، دەشت، دارستان، پووبار، درمخت، ئامێری جۆراوجۆر... تاد » لەگەڵ هیچ جۆرە کردارێکدا، پێکەوه نالکێنرێن. وەک: « کوردەدەرپوا، کوردیبوو، لە عێراقبوو » هەلەیه. « کوردە دەرپوا، کورد بوو، لە عێراق بوو... تاد » راستە.

3. تەنیا پانای لکاو، لەگەڵ کردارەکاندا پێکەوه دەلکێنرێن. بەلام، پانای نەلکاو، بە هیچ جۆرێ لەگەڵ کردارەکاندا، پێکەوه نالکێنرێن. وەک: « بە منیگوت، حەزملێکرد، ئەومبێنی، منیخۆشدهوێ... تاد » هەلەیه. « بە منی گوت، حەزم لێ کرد، ئەوم بێنی، منی خۆشدهوێ... تاد » راستە. لە کاتی پستەشدا، هەر هەمان دەستور بەکار دێنرێ. وەک: « خۆزگە منیخۆشدهوێست. » هەلەیه. « خۆزگە منی خۆشدهوێست. » راستە. بەلام دەتوانین، چ پیتی خستەسەر، چ پاناوێ لکاوهکان، پێکەوه بنووسین، بۆ نمونە: « من نامم خوارد، تۆ نانت خوارد، ئەو نانی خوارد، ئەوان نانیان خوارد... » بەم شیوەیە دەبێ: « من نانمخوارد، تۆ نانخوارد، ئەو نانخوارد، ئەوان نانیاخوارد... »

4. کردارەکان پێکەوه دەنووسرێن. وەک: (یاریکردن - یاریدەمەکم، نانخواردن - نانەمخۆم، پاکردن - پادەکەن... تاد). بەلام، گەر کردارەکە، بە هۆی چەن ووشە و ناویکی دیکەوه، لە یەکدی بچران، ئەوا بەسەر یەکەوه نانووسرێن. هەروەها، بە

دوا ووشه‌ی رسته‌که شه‌وه نانووسیرتین. وەک :

نیمه هەول بۆ سەربەخۆی دەدەین.

نەوان حەز لە هەنگوین دەکەن.

تارا نانی لە چێشتخانە‌ی لاوان خواردووه.

لەم سێ رسته‌یه‌دا دەبینین، چاوی هەر سێ کردارەکان، لە « هەول‌دان، حەزکردن و نان‌خواردن »دا خۆیان دەنوێن. بە‌لام، بە‌چەن ووشە و ناوی، لە یە‌ک‌دی دابراون. لە‌بەر‌ش‌وه ناتوانین، پێ‌کیان‌وه‌ گیر‌ده‌ین، یا کردارە‌کانی « دە‌دە‌ین، دە‌کە‌ن و خواردووه », لە‌گە‌ڵ « سەربە‌خۆی، هەنگوین و لاوان »دا، پێ‌که‌وه‌ بلکێ‌نین. هەر‌وه‌ها، کردارە ناوێ‌ته‌کان، لە هە‌موو شت‌وه‌کانیدا « پ‌ا‌برد‌وو، ئێ‌سته و ئای‌نده », پێ‌که‌وه‌ دە‌نووس‌یرتین. وە‌ک: « دا‌هات‌ن، دەر‌هات‌ن، لێ‌ک‌خ‌ست‌ن، باز‌دان، ئا‌وه‌دان‌کرد‌نه‌وه، لێ‌ک‌ن‌زیک‌ه‌وت‌نه‌وه، دوور‌ک‌ه‌وت‌نه‌وه و ... »

5. جگە‌ له‌وه‌ی، هە‌موو کردارە‌کان، بە‌ هەر سێ شت‌وه‌کانیان‌وه‌ « پ‌ا‌برد‌وو، ئێ‌سته و ئای‌نده » هە‌میش‌ه‌ پێ‌که‌وه‌ دە‌نووس‌یرتین. وە‌ک: « خ‌ه‌وت‌ن - خ‌ه‌وم‌دێ، د‌م‌خ‌ه‌وم، خ‌ه‌وت‌بووم. خ‌وارد‌نه‌وه - د‌ه‌خ‌م‌ه‌وه، د‌م‌خ‌وارد‌ه‌وه، خ‌وارد‌بووم‌ه‌وه » نە‌ک « خ‌ه‌وم دێ، خ‌ه‌وت بووم. د‌م خ‌وارد‌ه‌وه، خ‌وارد‌بووم‌ه‌وه. »

6. هە‌موو ئا‌وه‌ل‌ئا‌وه‌کان، لە‌گە‌ڵ پ‌ا‌ناه‌ل‌ک‌او و کردارە‌کان‌دا پێ‌که‌وه‌ دە‌نووس‌یرتین، وە‌ک: « س‌ارد - س‌ارد - س‌ارد - س‌ارد‌بوو. گ‌رم - گ‌رم - گ‌رم - گ‌رم‌بوو. گ‌ه‌ره - گ‌ه‌ره - گ‌ه‌ره‌بوو - گ‌ه‌ره‌بوو - گ‌ه‌ره‌بوون. ک‌ورت - ک‌ورت - ک‌ورت‌بوو - ک‌ورت‌بوون. س‌هر‌زل - س‌هر‌زل - س‌هر‌زل‌بوو - س‌هر‌زل‌بوو - س‌هر‌زل‌بوون. و‌ر‌گ‌دا‌و - و‌ر‌گ‌دا‌و - و‌ر‌گ‌دا‌و - و‌ر‌گ‌دا‌و‌بوو - و‌ر‌گ‌دا‌و‌بوون ». « گ‌رم » س‌هر‌زلە « لە « س‌هر + زل + و » پێ‌کهات‌ی و پێ‌که‌وه‌ بلکێ‌رتین، ئە‌دی بۆ « س‌هر + زل + بوو » پێ‌که‌وه‌ نە‌نووس‌یرتین؟! چ جیا‌وازی‌یه‌کیان ه‌یه؟ ئە‌و دوو ئامراز و کردارە « و، بوو » تە‌نیا لە کات‌دا جیا‌وازی‌یان ه‌یه، ئە‌گینا لە ه‌یچ پ‌ه‌ویه‌کی دیک‌ه‌وه، ه‌یچ جۆ‌ره جیا‌وازی‌یه‌کیان نی‌یه.

له‌وان‌یه، ه‌ین‌دێ‌ی ک‌س بلێ‌ن: « و » کردار نی‌یه و ئامرازی پێ‌وه‌ندی‌یه. « بوو »ش کرداری پ‌ا‌برد‌ووه. بە‌ لای‌ منه‌وه، لە ه‌یچ زمانیک‌دا، ه‌یچ رسته‌یه‌ک نی‌یه، کرداری تێ‌دا نە‌بێ، واتا ب‌ه‌خ‌شێ. پ‌استه « و » کرداری تە‌واو نی‌یه، بە‌لام، جێ‌گ‌ه‌ی کردار د‌م‌گ‌رت‌ی و پ‌ۆ‌لی کردار دە‌بینێ.

7. بە‌ ه‌یچ شت‌وه‌ نابێ، ئامرازە‌کانی « لێ‌ک‌د‌م، پ‌ه‌ی‌وه‌ندی و ناوی ه‌ی‌ما یا ئاماز‌م‌ک‌رین », لە‌گە‌ڵ ناو و کردارە‌کان‌دا پێ‌که‌وه‌ بلکێ‌رتین. چون‌که، جگە‌ له‌وه‌ی لە‌ پ‌ه‌وی پێ‌زمان‌ه‌وه ه‌له‌یه، ه‌ر یە‌که‌شیان واتا‌یه‌کی تایی‌ه‌تی خۆیان ه‌یه. بۆ

نموونه: هیندئ نووسر دمنوسن: «نهمجاره، نهمسال ... تاد» که چی «نو
 جاره، نو ساله ... تاد» پتکهوه نانوسن و به جیا دهیاننوسن. به باوهری من،
 شتوهی یه کهم به هله و شتوهی دووم به راست دادهنری. چونکه، له هر دوو
 شتومکه دا، «نم و نو» ناوی نامازمکردن. بچی، له شتوهی یه کهمدا پتکهوه
 بنووسرین و له شتوهی دوومدا به جیا بنووسرین؟ که واته، راستروایه،
 بنووسین: «نم جاره، نم سال»، له ههموو زمانیکشدا، هر وا دمنووسری.
 لیرمدا تیبینییه کی کړنگ هیه، دهربارهی هیندئ له نامرازه کانی پتوهندیی وهک:
 «به، بچ، ه، وهک، له ... تاد» و لیکدهر وهک: «و، به لام، به لکوو، یا، نهک،
 چونکه ... تاد» پتووسته پوونیکه یه وه. دیاره، هر دوو نامرازه کانی پتوهندیی
 «بچ، وهک» و نامرازه کانی لیکدهر «به لام، به لکوو، یا، نهک، چونکه»، به هیچ
 شتومیهک، له گهل هیچ وشه یه کدا پتکهوه نانوسترین، به لام، گرفته که خوی له
 هر چوار نامرازه کی پتوهندیی «به، ه، ی، له» و نامرازای لیکدهری «و» دا
 دهبینی. بچ؟ گومانی تیدا نییه، هر دوو نامرازای پتوهندیی «ه، ی» به جوری له
 نامرازه لکاوکان دادهنری. چونکه، هر گیز به تنیا نایه و واتاش نابه خشن.
 بچ نموونه: لاو لاو هاتووه. له «کرداری هات + پاشگری وو + نامرازای ه» پتک
 هاتووه. چونکه، «هاتوو» بتی نامرازمکه، هیچ ناگه یه نن، واتاکه ی پوون نییه.
 به لکوو نامرازمکه، نه وه مان بچ پوونده کاته وه، لاو لاو هاتووه و کارمکه ته وایووه،
 نیسته لیره یه. به ومش، پتوهندیی که له نیوان «ناو، کات و شوین» دا پیشانده دا.
 بچ نامرازای پتوهندیی «ی ش»، هر به و شتویه دهبتی. بچ نموونه: کورده لووتی
 که وره یه. لیرمدا نامرازای «ی» ناوه ل ناوی «که وره» به ناوی مروف و ناوی
 نهمدامتیکی جه سته ی کورده وه گرتده دا. به لام، بچ هر دوو نامرازای «به، له»،
 کهم نووسر هیه، کوئی به دستووری نووسینی نم دوو نامرازه پتوهندیی به دا.
 زور به ی نووسران، له گهل ههموو یه که کانی زماندا، پتکیانه وه ده به ستن. بچ
 نموونه: «له ناو، له سر، له ژیر، له بهر، له لای، له لایه، له رژی، له شاری، له
 چیا، له پرسه و ... تاد» نهمانه، ههمویان پتووسته، به پتی دستووری زمان، تنیا
 بهم شتومیه بنووسرین. که چی، زور کهس پترومی ناگهن و دمنوسن: «له ناو،
 له سر، له ژیر، له بهر، له لای، له لایه، له رژی، له شاری، له چیا، له پرسه و ... تاد»
 نهمانه، بقیه دهبتی، به جیا بنووسرین، چونکه، هر یه کئی له ووشانه، بتی «له»
 واتا یه کی تایبه تیی خوی هیه، به شتومیه کی تایبه تیش گه رانده مکرین. واته:
 ده توانین، بتی «له» بلین: «ناو، سر، ژیر، بهر، لای، لایه، رژی، شاری، چیا،

پرسه و ... « واته: ئهو ووشانه له يهك ووشه پيک نههاتوون، بهلکوه، هر يهکتيان له دوو ووشه جياواز پيکهاتوون، بۆيه دهبي، پيکهوه نهلکيترن. بۆ نامرازی « به «ش، به هه مان شتيوه دهتوانين، نمونه يهک بينينهوه: « به تايهتي، به گشتي، به ناشتي، به خوشي، به ئارهزوو، به پي، به ئۆتۆمۆبيل، به پۆژ، به شهو، به شيروانم گوت و ... « به هه لهش، بهم شتيوهيه دهووسـري: « به تايهتي، به گشتي، به ناشتي، به خوشي، به ئارهزوو، به پي، به ئۆتۆمۆبيل، به پۆژ، به شهو، به شيروانم گوت و ... « به لام، « له بهر نهوه، به گويتره، به پي، جيبه جيکردن، به پۆژ – گه ناوي مرؤف بي – ، بهس و .. « هر دهبي، بهم شتيوهيه بنووسري، چونکه، به هه موويان يهك ووشه پيکديتن.

به داخوه، هيندي له نووسه رهمكان، چاو له دهستووري زمانى « عه رهبي و فارسى « دهكهن، ئهو نامرازه پتوهنديبىانه له گه ووشه كاندا، پيکهوه دهلکين، و هك له عه رهبيدا دهليتن: « له سهـر: عه لا، له ژيـر: تهحت، له ناو: فى، به ئارهزوو: برغيه، به رهزامه ندي: بموافقه، به شتيوهيهكى تايهتي: بصوره خاصه و ... « له زمانى كورديدا، نه مانه هه موو به هه له داده نرين، چونكه، دهستووريكى تايهتي خوي ههيه. مه گهـر له ئايندهدا، دهزگه يهكى نه كاديمياى كوردى دامه زري، به لگهـى زانستانهـى بۆ داتاشي و بچه سپي. (432-428، 28)

6/2. دهقه رگرتن :

هر نووسهري، كاتي كۆيله له نووسينيكي ديارى كراومه وهره گري، پتويسته، ئهو كۆيله چۆن نووسراوه، هر بهو شتيوهيش راگويترى و بينووسيتوه. جگه له وهى، گهـر باسه كهـى دووباره كردهوه، دهبي، به هه مان زمان و شتيوهى نووسين تۆماريكا تهوه.

به لام، « به رزنجي « هر له خويوه قسه يكردوه و دهليتي به دم خه وهه بزركاندويهتي! چونكه، هيندي كۆيله له سهـر چاوه جيا جياكانه وه وهره گرتوه، يا دهسكاري كردهون، يا خوي دروسى كردهون و له سهـر چاوه كهـدا نين. بۆ نمونه، نووسيوتى: (چهند شيعه ريكى به نمونه هينا وه ته وه كه گوايه زيوهر به جارئ باشورى كوردستاني تهسليم به عيراق كردهوهو مئالان فترده مكات كه عيراق به ولاتي خويان بزافن!) (57، 3،

جاري، پيش هه موو شتي ده بووايه، كوتومت من چيم گوتوه و چۆن نووسيوه، هر بهو شتيوهيه، كۆيله كهـى له نووسينه كه وه بگويتره يا ته وه، بي نه وهى دهسكاري پتووسه كهـى بكا، يا يهك پيت و ووشهـى لي بقرتيتن. پاشان ده بووايه، ژمارهـى

لایه‌رکه‌ی دیاریبک‌ر دایه. نه‌وه جگه له‌وه‌ی، به‌و پټنوسه پر له هه‌ل‌یه، کۆپله‌که‌ی نووسیه‌مه‌وه، نیشانه‌کانی خاڵبه‌ندی به‌کار نه‌هێناوه، ویستویه‌تی، سه‌ر له‌خوێنه‌ر بشتیوێتی، نه‌و قسه‌ پر‌وپوچانه‌ی خۆی به‌ من بفرۆشی!

سه‌ر نه‌ویه، هه‌ر له‌ خۆیه‌وه نووسیویه‌تی: « زۆمه‌ر به‌جاری باشووری کوردستانی ته‌سلیم به‌عێراق کردووه » من هه‌ر له « به‌رزنجیی » خۆی ده‌پرسم، له‌ کوێدا من شتی وام نووسیوه. یا « زۆمه‌ر » خۆی چی بووه، تا « باشووری کوردستان ته‌سلیم به‌ عێراق بکا! » به‌ راستیی، کارکی تا بلتی دژی و ناشیرینه، یه‌کێ خۆی به‌ نووسه‌ر بزانی، درۆ به‌ ده‌م نووسه‌رکی دیکه‌وه بکا، که هه‌شتا زڤ و زیندووپی! بۆ گواسته‌وه‌ی کۆپله‌کانی دیکه‌ش، له‌ کاتی پێوستی خۆیدا، له‌ هه‌موو مه‌به‌سته خراپ و ناده‌سپاکییه‌کانی ده‌دوێم.

7/2. په‌راویز و سه‌رچاوه :

« به‌رزنجیی »، له‌ کۆتایی سپاره‌که‌یدا، هه‌م په‌راویز و هه‌م سه‌رچاوه‌کانی به‌ جیا ریکه‌خته‌وه. دیاره، نه‌مه کارکی باشه. به‌لام، نه‌زانین و ناشاره‌زاییه‌که‌ی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێ، زۆر جیاوازی له‌ نێواندا نه‌کردوون. جاری وا هه‌یه، ژماره‌ی سه‌رچاوه‌یه‌کی نووسیوه، هه‌م له‌ په‌راویز و هه‌م له‌ سه‌رچاوه‌کانیشدا هه‌یه. له‌به‌ر نه‌وه، خوێنه‌ر نازانی، کام ژماره‌ی سه‌رچاوه یا په‌راویزی مه‌به‌سبووه!

جگه له‌وه‌ی، سه‌رچاوه‌کانی « 1، 4، 7 » ی له‌ ژێر په‌راویزدا نووسیوه، نه‌و ژمارانه په‌راویز نین. بۆیه ده‌بی، له‌ ژێر خانه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا تۆمار کرێن. واته: ته‌نیا ژماره‌کانی « 2، 3، 5، 6 » و بادانه‌وه « له‌ ژێر په‌راویزدا ده‌نووسرێن.

هه‌روه‌ها، سه‌رچاوه‌کانی به‌ شتیه‌یه‌کی راست تۆمار نه‌کردووه. له‌گه‌ڵ یه‌کدی‌دا جیاوازن. بۆ نمونه: نه‌و هه‌ژناره‌یه‌ی به‌ سه‌ر « عب‌دولکه‌ریم قاسم » دا هه‌لدراوه، له‌ دامپنیدا، به‌م شتیه‌یه سه‌رچاوه‌که‌ی نووسراوه. (19 - ژ 2، 3 کانونی یه‌ک 959 ل 85) 50،3 « که‌چی، کاتی ته‌ماشای کۆدی ژماره « 19 » ی سه‌رچاوه‌کانم کرد، نووسراوه: (ه‌یوا - گۆڤار - ژ « 4 » سالی « 3 » ئازاری 1960 به‌غدا.) « 64،3 » واته: بۆ نه‌و هه‌ژناره‌یه، سێ ژماره‌ی یه‌ک گۆڤاری له‌ دوو سالی جیاوازا به‌کاره‌ێناوه! جا، مه‌گه‌ر هه‌ر خۆی بزانی، کامیان راسته!

8/2. نه‌خت و پوخت :

« به‌رزنجیی »، ده‌یتوانی، نووسینه‌که‌ی خۆی به‌ خۆپایی درێژ نه‌کاته‌وه. ته‌نیا وه‌لامی هه‌ژناره « عێراقچیتیی » یه‌کانی « زۆمه‌ر » مه‌ بداته‌وه. نه‌ک باسی « ژیان، به‌سه‌ره‌ات، هه‌ژناره، په‌خشان، دید و بۆچوونی نووسه‌ر و هه‌ژناری کورد » مه‌ بۆ

بکا، دهرباره‌ی «زۆمەر» چیبان کوتوو و چیبان نووسیوه. هێندێ نموونه‌ی هۆنراوه‌ی، پێشاه‌لدانی هۆنهره‌کانی دیکه‌ی کورد بۆ بێنیسته‌وه، له‌گه‌ڵ هۆنراوه‌کانی «زۆمەر» دا به‌راوردیانکا. چونکه، کەس لاری له‌ شتانه‌ نه‌بووه و نییه، من باسی باب‌ه‌تیکی دیارییکراوم کردووه، نه‌ک له‌ هه‌موو پوویه‌که‌وه، په‌خه‌م له‌ هۆنهر گرتبێ، تا ئه‌و به‌و شێوه‌یه، درێژه‌ی هه‌وا له‌ کانم بۆ به‌خۆتێتێته‌وه!

ئه‌گینا گه‌ر وا نه‌بوویه، له‌ سه‌ر «زۆمەر» ده‌یتوانی، وه‌ک کارتی سه‌ره‌خۆ، به‌ جیا بێنووسیايه. هه‌ر وه‌ک چۆن «فیردۆسیی»، په‌رتوکی «شانامه‌» ی نووسیوه، «به‌رزنجیی»ش، نه‌ک هه‌ر به‌و شێوه‌یه ده‌یتوانی، «زۆمهرنامه‌» یه‌کی درێژ بنووسی، به‌لکوو، له‌و به‌ره‌مه‌ی «شانامه‌»ش درێژتری بنووسیايه، هه‌موو ئه‌و زانیارییه‌ گۆنانه‌ی، دهرباره‌ی «زۆمەر»، تا ئه‌و پۆ نووسراون، به‌ کاوه‌خۆ کاوێژکردایه‌ته‌وه! هێنده به‌ شان و بالی «زۆمەر» دا هه‌ل‌دایه، تا هێزی لێ ده‌بێ و ووشه‌ی عه‌ره‌بی پێ نه‌ده‌ما! چونکه، له‌ میژه‌ کورد کوتووێته‌ی: پیاو که زۆری کوت، چاکیش ده‌لێ و خراپیش ده‌لێ!

جا، ئێسته‌ پێم وایه، ئه‌و به‌شانه‌ی، «به‌رزنجیی» باسیکردوون و پێویست نین، له‌ خراپه‌کان! بریا، «به‌رزنجیی» که‌مێ کۆنترۆلی زمان و پێنوسه‌ کوله‌کی خۆی بکردایه، تا خۆشی سه‌ری له‌ سیپاره‌که‌ی خۆی ده‌رچوویه. به‌لام، دیاره ئه‌و کاره به‌ ئه‌و نه‌کراوه و ناشکرێ، چونکه، وه‌ک «ره‌سوول هه‌مزموژف» کوتووێته‌ی: (بنیادم، دوو سالی پێده‌چێ، تا فێربێ، قسه‌بکا. شەش سالی‌شی پێده‌چێ، تا فێربێ، ده‌می خۆی بگه‌ڕێ و قسه‌ نه‌کا.) «8.35»

9/2. شێوه و قه‌باره :

هه‌روه‌ها، له‌ پووی شێوه و قه‌باره‌ی سیپاره‌که‌شییه‌وه، هه‌لبه‌ته، ئه‌و ته‌نیا ویستووێته‌ی، ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی پترکا و له‌ به‌رگه‌وه بۆ به‌رگ، قه‌به‌تر و ته‌نگه‌نه‌ستوو‌تر ده‌رکه‌وێ، منیش، له‌و پووه‌وه، هه‌یج جۆره‌ گله‌بییه‌کی لێ ناکه‌م، چونکه، وا ده‌ردمه‌که‌وێ، خۆی زۆر ماندوو کردووه، ماوه‌یه‌کی زۆر، لاپه‌ره‌ی سه‌رچاوه‌ گه‌ردلێنیشته‌و مه‌کانی هه‌ل‌داوه‌ته‌وه و گه‌راوه.

له‌وه‌ش ده‌چێ، هه‌ر له «1966/01/01» هه‌وه، خۆی خه‌ریککردبێ، ده‌نگوباسی کۆ کردبێته‌وه و ده‌سی به‌ نووسین کردبێ، تا پۆی «1996/08/31»، سیپاره‌که‌ی ته‌واوکردبێ و «66» لاپه‌ره‌ی پێکی لێ ده‌رچووێ. تۆ ب‌لێ، «زۆمەر»یش هه‌ر به‌ پێکه‌وت، ئه‌و هۆنراوه «عیراچه‌یتیی» یانه‌ی، سالی «1926» یا «1936» نه‌نووسی، و «به‌رزنجیی» به‌و یادوه، هه‌ر هه‌مووی له‌و شه‌شه‌لدانه‌دا

دۆراندووه!!! تۆ بلیخی، ئیستەش وەك « ھیمن »، ھەر ئەژنۆكەى لە باوھشگرتی و مۆر ھەلداوێژتی و بێ ھودە، بە ھیوای « دوو شەش » یكى دیکە بێ!!!
 باوھر ناکەم، ئەو ژمارانە ھەر وا بە خۆرایى و بە پێككەوت ھاتبن! ئەگینا، گەر ئەو درێژدادپییەى نەکردایە، ھەم ژمارەى لاپەرەى سیپارمەكەى « 66 » دەر نەدەچوو. ھەم نووسینی لەو جۆرەش، ھیچ جۆرە پتووستى یەكی، بە وێنەى چەن پیاوێكى گەورە و ناودارى وەك: « زێمەر، شێخ مەحمود، رەفیق حیلیمى، پیرەمێرد، قانع، ھیمن ... تاد » نەدەكرد! تەنیا ھەر ئەو مابوو، وێنەى كى گەورەى پەنگاوەنگى، سەرەمى لاوتى خۆشى چاپكردایە. بە مەرجی، لەو وێنانەى پێشانیداو، گەورەتر بووایە. نەك وەك ئەو وێنە پچووكمەى، گوتارەكەى گۆڤارى « كاروان » وابێ، كە بۆیان بلۆكردۆتەو!

جگە لەوێ، دوو لاپەرەى سیپارمەكەى « 13 و 65 »، ھەر تەنیا بە كۆپكردنى بەركى ھەر دوو سیپارمەكەى « دەستە گۆلى لاوان - زێمەر » و « ئەلەكراد و ئەلەرب - فەریق مین ئەلشبان » پركردۆتەو، كە ھیچ پتووستى نەدەكرد، ئەو دوو كۆپیى بەلۆكەتەو. چونكە، ھەر تەنیا ناوی ئەو دوو بەرھەمەى بێتایە، خۆنەر یەكسەر تێدەگەیی، باسى چى دەكا!

لە كۆتایی ئەم بەشەدا، ھەر ئەو ماو، بلیم: قور بە سەر ئەو خۆتندكارانەى، چەندین ساڵ، مامۆستایەكی وەك « بەرزنجی »، قێرى زمانى كوردیی كردوون! یەكێ خۆی بە مامۆستا و نووسەر بزانی، ئەومش بارى شەرى كوردییانینەكەى بێ، ئایا، بە چ یاسا و وێژدانى پەوایە، مامۆستا بێ و وانە بە منالانى كورد بلیتەو! بۆیە، زۆر بە راشكاویی دەلیم: كوردییانێكى وەك « بەرزنجی »، بە ھەلە لەو بوارددا كاردەكا، بەلكوو، باشتەر وایە، خۆی بە كاریكى دیکەو خەریكا!

3. بابەت و ناوەرۆک :

لەم بەشدا، ھەڵدەم، لە ھەموو پرویەکی، زۆر بە وردیی و درێژی، لە دید و بۆچوونەکانی « بەرزنجی » بدوێم. ئەوەی پێویستی بە وەلام بێ، دێرەدێری نووسینەکی، بێ ئەوەی دەسکاری شتێکی نووسین، ھەڵی چاپ و زمانەوانیی بکەم، ھەک خۆی چۆن ھەیە، رایدەگوێزم. بە بەلگەی لەچاوچەقیو وەلامیدەدەم، تا ئەوەی، دەربارەی « زێتەر » نووسیم، پتر پرونیکی مەو و بیجەسیتم.

1/3. دەربارەی پێشەکییەکی :

« بەرزنجی » نووسیویتی: (لەناو شاعیرانی نیووی یەکەمی ئەم سەدەیە لە ئاوابوونە، ھێچ کام ھەک زێتەر 1875-1948 زولمی لێ نەکراوەو شالاری ناھەقی بۆ نەبراوە، ھەر ساتە ناساتی بەخۆپای و بەبێ ھۆ ویا لەنەشارمەزایی یەو بەر درگی پێ دەگیرێ). «3،3»

ئەم قسە زل و بۆشانە، ھەموو کەسێ دەتوانێ، بیانکا. چونکە، گەر یەکتێ بریاریدا بێ، داکوکیی لە « شتی، بیرێ، ھەلۆستێ یا کار » یکی ناردوا بکا، دەبێ، ھەر لە خۆیە، ووشە ریزکا و بەو جۆرە ووشە ھەرزانانە، پێشەکییەکی برازیتیتەو. نازانم، بۆ تا ئێستە، نووسەرێکی دیکە، لە سەر ئەو جۆرە کێشە و باسانە، یەخەیی چەن ھۆنەرێکی دیکە ھەک: « بێکەس، بێخود، ئەسیری ... تاد » نەگرتوو و لە دەرگە نەداون، دەردی « بەرزنجی » خۆی نووسیویتی: ھەر ساتەناساتی، یەخەیی « زێتەر » دەگرن و زولمی لێ دەکەن؟! ھەلبەتە، شتی لە ئارادا ھەیە، ھێچ کەسێ بە خۆپای، یەخەیی کەس ناگرێ. ئەمە مێژوو و دەبێ، چۆن ھەیە، وا باسکرێ و شیکرتەو، ھەڵسەنگینرێ و پەخنی لێ بگیرێ، لایەنە چاک و خراپەکانی دەسەڵاتەکان. بەلێ مێژوو، مێژووی وێژە کوردییە، کە بە شتی لە مێژووی نەتەوێکەمان پێکدێت. لەبەرئەو، گەر یەو بارە ترێ نییە، ھەک ئەو تێگەیشتوو! ئیدی، بۆ بە خۆپای و بەبێ ھۆ، یا لە نەشارمەزایییەو، تەنیا یەخەیی ھۆنەرێکی ھەک « زێتەر » دەگرن؟! ئایا گەر یەکتێ بیھوێ، لێکۆلینەوێک لە سەر لایەنی یا بەشتیکی ھۆنراوەکانی « زێتەر » بکا، بە باشیی ھەلیان سەنگینێ، پرونیانگاتەو، پەخنیان لێ بگیرێ، بە کام یاسا، بە خۆپای بەر دەرگە پێ دەگرێ؟! «

ئینجا، سەرئەو ھەدا، ھەر کەسێ شتیکی بە دل نەبوو، یا لەگەڵ باری سەرنجی تاییبەتی خۆیدا نەگونجا، بێ ئەوەی ھێچ بەلگەیک زانستانێ پێ بێ،

یه کسه ره مخنه گر که به وه تاوانباردهکا، گوايه: (تاوتویه کی نه شمارم زایانه شیعیریکی کرد) «3,3» وهک «به رزنجی» به «کاکه مهم بژتانی» کوتوه! باشه، با بلتین، «کاکه مهم» سالی «1969»، کوتاری «ناسایشه کی زیتر له تایی ترارودا» نووسیوه، زور نه شمارم زایانه شیکردوته، (حوکه کی زالمانه بوو) «3,3»، نه دی، چی وای لی کرد، ماوهی «سیویهک سال» فزه له خوی ببری، نه ور، کای کۆن به باکا، هر مشی لی بکاو بلتی: (له سر نووسینیکی تیرو ته سل هله ده گری.. بۆ ناینده) «3,3» نه دی، بۆ له ماوه دوور ودریژدها، نهک هر نهو، به لکویه کی له نووسران یا وژده دستان، وه لامیکی نهو نه شمارم زایی و «حوکه زالمانه» بیان نه دایه وه؟! بۆچی، جگه له «به رزنجی» کس وهک پۆلیسی دهر وازی وژدهی کوردیی، قورقوراکه کی نه گرت؟ هله به ته، نه م کاسیه بی ژیرکاسه نییه و ده بی، بزانی چیه!!

پاشان، «به رزنجی» دوو کۆپلهی له نووسینه کی من وه گرتوه، به نارم زوی خوی دایر شتوته، بی نه وهی گیتی دابیتی، من چۆم نووسیوه، یا به چ شتویه دامر شتوه. شهلم کویرم نابار تزم، نووورچی گرتوه. هر وا به شتویه کی هر مه کی، بۆچونه کانی منی، به هۆنراویه کی «محویی» یه وه گرتاده و نووسیویتی: (له راستی دا به رامبر نه مه که له قهله می که سیکه وه دهر ده چی خوی به خاوه نی رادهیه له سهروساختی کردن له گه ل نه ده ب و رو شنبیری دا دهنی.. هیچ ناوتری له وه زیاتر که بلتیم: سه د شوکور بۆ خوا که زیتر نه م رۆژانه ی نه دی و به حورمه ته وه بهر له په نجاویهک سال سهری نایه وه، نه گیهی که بهو «له بزه شیرینه «ناخافتنی» نه ده ب» له گه لدا بکه ن و له وانیه خراپ تریش. «3,4» نه م چن دپره، گهر شتی بگه یه نی، ته نیا نیشانه ی نرمیی ئاستی پووناکییری و نه زانی نی خاوه نه کی، به رانبر به لیکۆلینه وهی وژیهی و میژوویی پیشانده دا. چونکه، نهو پتی وایه، هر چی له کاتی خۆدا، هله یه کی کرد و بۆ دیزمه دهر خۆنه کرا یا که سی نه بوو، لهو سهرده مه دا ره خنی لی بگری، پاشان مالاوی له ژیان کرد، ئیدی به هیچ شتویه نابی، له گۆری پر له هیمنی و نارامیدا، خه بر کر پته وه، لاپه ره کانی میژوو هله در پته وه، باسی لاینه هله و خراپه کانی بگری. چونکه، یه کیکی وهک «زیتر»، کاتی خۆی، «به حورمه ته وه بهر له په نجاویهک سال سهری ناوه ته وه!» و به ریکراوه، ئیدی نه ور، هر نووسه ری، هر لیکۆلینه وهی له سه ر هتندی له هۆنراوه کانی بکا، ده بی، یه کیکی وهک «به رزنجی» سوپاسی خوا بکا، «که زیتر نه م رۆژانه ی نه دی!»

ههلبهته، ڕهخنهگرتن لای ئه‌و، به « له‌بزی شیرین » دادهنه‌ئێ! چونکه، نه‌ک هه‌ر ئه‌و، به‌لکوو زۆربه‌ی زۆری نووسهران و هه‌نه‌رانی کورد، فێری ئه‌وه‌ بوون و گوێیان به‌وه‌ ڕاهاتوه‌، ته‌نیا به‌ چا‌که‌ باسکرێن، به‌ شان و بازوویاندا هه‌له‌درێ، له‌ گۆل کالتر به‌ خۆیان و به‌ره‌مه‌کانیان نه‌گوترێ، گه‌ر هه‌رچی ب‌لێن و هه‌رچیش ب‌که‌ن، هه‌ر ئافه‌رین کرێن و چه‌له‌یان بۆ لێدرێ!

به‌ راستیی، ئه‌مه‌یه‌ م‌الۆزانیی و پاشاگه‌ردانیی، ئه‌مه‌یه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دواکه‌وتوو له‌ یه‌کێکی دیکه‌ی پێشکه‌وتوو جیا‌ده‌کاته‌وه‌! ئه‌دی گه‌ر ئه‌و، ئاگای له‌ ڕووداوه‌کانی می‌ژوو بووایه‌، چۆن ڕه‌یاری وای ده‌دا؟ ئه‌دی ئه‌وه‌ نییه‌، له‌ نێو نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، ڕۆژانه‌ ده‌س بۆ به‌ره‌مه‌ی چه‌ندین « نووسه‌ر، هه‌نەر، ڕامیار و پیاوی ئایینی » ڕاده‌کێشن، به‌ره‌م و کرداره‌کانیان هه‌له‌ده‌سه‌نگێن، لایه‌نه‌ باش و خراپه‌کانیان دیاریده‌که‌ن، ڕه‌خنه‌ی توندیان لێ ده‌گرن، هه‌ر که‌سه‌ مافی سروشتیی و ڕه‌وای خۆی ده‌ده‌ن، بێ ئه‌وه‌ی که‌سێ هه‌بێ، بۆله‌یه‌ یا سهرته‌یه‌کی لێ بێ. چونکه، ته‌نیا هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه‌ ده‌توان، می‌ژووی نه‌ته‌وه‌کیان هه‌له‌سه‌نگێن، لایه‌نه‌ خراپه‌کانی پێشاندن، تا جارتکی دیکه‌، ئه‌وه‌له‌ و خراپانه‌ دوویات نه‌بنه‌وه، خۆشیان و نه‌وه‌کانی داهاتووشیان، که‌لکی لێ وهرگرن. ئه‌مه‌ش، پتر له‌و کۆمه‌له‌ دواکه‌توو بنده‌ساندا ڕووده‌دا، له‌ نێو ئه‌و که‌لانه‌دا به‌یدمه‌کرێ، که‌ خاوه‌نی ده‌وله‌تی ناسیۆنالی تایبه‌تی خۆیان نین. یا قه‌واره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی سه‌ربه‌خۆشیان هه‌یه‌، به‌لام، چونکه‌ ئازادی ڕاده‌برین نییه‌، دیمۆکراسیی و هه‌له‌سه‌نگانه‌ی سیستیمێکی مۆدرن و شارستانییانه‌ پیا‌ده‌ ناکرێ، زۆر جار، ئه‌و پڕۆسه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندن و ڕه‌خنه‌گرتنه‌، بۆ ماوه‌یه‌کی دیکه‌ی می‌ژوویی دوا‌ده‌که‌وێ! ئایا، کێ ده‌یتوانی، له‌ سه‌رده‌می دیکتاتۆریکی خۆئێرێژی و هه‌ک « ستالین »، یا هه‌ر دیکتاتۆریکی دیکه‌ی ئه‌و سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی کۆمۆنیسته‌کاندا، نه‌ک هه‌ر ڕه‌خنه‌ له‌ کرده‌وه‌ درنده‌ و نامرۆفانه‌کانیان بگرێ، به‌لکوو، ڕه‌خنه‌ش له‌ هه‌نراوه‌ی هه‌ننه‌ئێ یا نووسینه‌ی نووسه‌ریکی سه‌ر به‌و ئایدۆلۆژیا و ڕێبازه‌ بگرێ؟ که‌چی، کاتێ هاوێی « ستالین » مرد، « خرو‌تشی‌وف » هات، نه‌ک هه‌ر زۆر ڕێزبان لێ نه‌گرت، به‌لکوو مافی ئه‌ندامه‌تی پارته‌ی کۆمۆنیسته‌شیان لێ سه‌نده‌وه‌، ئه‌و په‌یکه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی، له‌ نێو په‌یکه‌ری پیا‌وه‌ گه‌وره‌کانی « سو‌فیت »دا بۆیان داچه‌قاندبوو، ئه‌ویشیان تو‌ردا، دواتریش، کاتێ « خرو‌تشی‌وف » لا‌برا، « بریژنێف » و ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ هاتن، جارتکی دیکه‌، به‌ بیر و کرده‌وه‌کانی « ستالین »دا چوونه‌وه‌. ئه‌وان ده‌یانزانی، ئه‌و پیا‌وه‌ هه‌له‌ی زۆر بووه‌. به‌لام، ئه‌و، ئه‌وه‌ نه‌بوو، به‌و

شپږمه هه لسوکه وتی له گه لدا بکن. له بهرنه وه، هه موو مافیکي خویان بڼ
کترایوه. په یکه ریکي نیو میان بڼ داتاشیپوه.

دوای نه وهی « گربه جیوف یش هات، هه موو دید و بڼوونه کان، هه موو پتوانه و
هه لسه نگانده کان، به تهاووی گڅران، ښنجا، نهک هر « ستالین بیان به سر
کرده وه، له کوو، هه موو نهوانی، له بواړی رامیاری و نووسیندا کاریانکر دبوو،
به چاک و به خراب، هه واله کانیان سر ټاو کوون و له بنی دهو له کهیان بڼ دان.
دوای نه وهی « په کیتی سؤفیت یش هه لوه شایه وه، ښدی به زمه که به تهاووی گرم
بوو، هه موو نه ټینیپه کان پتر ناشکرا بوون، پروسیتسی هه لسه نگاندن و پمخه
گرتنه کهش، له لوونکهی ټیپه ران. که چپی، ښستهش له « پروسای فیدرال «،
هیندځ هن، وهک « به رزنجی «، ټاوات به « که پی، لالی و کویری « سرده می
کوونیس ته کان ده خوازن، ټا نه ندازه ی پرستن، « ستالین « و بیرویا وه په کانی
ده پرستن. شانازی به هه موو کرده مو مکانیپه وه ده کن! ښه چیرڅکی میژووه و
میژووش، هر گیز نامرځ و زیندووه. هه میشه، چن که سی هر هن و دهن،
چیلکه له پڅله واتی رووداوه میژوویپه کان و مردن، راستیپه کان بڼ پڅله کانی
نه ته مو کهیان روونکه نه وه! جا هه زارانی وهک « به رزنجی « پتیا خؤشبڼ یا
ناخؤشبڼ، هیچ له باسه که ناگڅرځ، چونکه، هه میشه هر چن که سانیکي
دلسؤزی نه ته وه و نیشتمانپه روم دهن، گڅری میژووه شه قکن، سر به نه رشقی
رووداوه میژوویپه کانداه کن، لایه په سوور و کهش، زمر و سیسه کانی
په په پکه کن. ښو جؤزه که سانهش، هر گیز نه شهرم له هه قال « به رزنجی « و نه
شهرم له هیچ که سیکي دیکهی دهسه لاتدار ده کن.

هر زؤر دور نه پځین، ښو هه موو ناهه مواری و کاره خراپانه ی، ښو پڅ له
باشووری کوردستاندا روودمدن، ښو هه موو درځ و دهله سانه ی به دم سر کرده
مردووه کانه وه ده کځین، ښا، پڅڅ له پڅان، ټاوپیان لی نادر ته وه؟! ښا هر وا
به ښاسانی، به په یژه ی نه مری و لوونکهی سرکه وتندا هه لده که پځین؟! یا پڅڅ
دادځ، (مثقال زره خیر یری، مثقال زره شر یری) ښه ښو پڅ بڼ وایه؟!
له بهرنه وهی، لایه نه دهسه لاتدار مکان، دهسه لاتیان هیه، توانای لیدان و گرتیان
هیه، پاره یکی زؤر ده پځن، ټا چن دین نووسری خؤفروش و چلکاوخؤری کورد،
ملوانکهی درځ به ښو نه وه، له ملی سر کرده و وابسته کانیانی کن. هه له و
ټاوانه کانیان بڼ لیفه پڅشکن، هه موو نه نگیپه کانیان بڼ داپڅش، هر ته نیا به
شان و بازوویاندا هه لدن، ټا وهک فریشته ی که پاک و بڼ هه له، لیان برهانځ!

به لام، پوژئی دادی، تەلیسمی ئەو هەموو درۆیانە بشکێنرێ، کارتیکردنیان لە سەر
کۆمەلانی خەلک بەتالکریتەوه، تیشکی خۆری راستیی، بۆ هەمووان دەرکەوتی،
هەر کەسە لە میژووی تیکۆشانی خۆیدا، مافی پەروای خۆی پێ بدری!
پاشان، ھۆنراوەیەکێ « مەحووی »، بە ھەلە نووسیوه، کە کوتووێتی:

رۆڵە! گەر حەزەدەکی ببیە شاگەر
پەندی « مەحووی » لەگوتگرە وەک دور
مەردی ئازادە قەت مەرنجێتە

(کل شی و لا شتیمە حر) « 337,57 »

نازانم، ئەو ھۆنراوەیە، لێرەدا بۆ ھیناوەتەوه؟ چ پێوەندییەکێ بە سەر
گوتارمەکێ منەو ھەیە؟ بۆ دەبێ، پەرخە لە « فەردی ئازاد » نەگیرێ؟ بۆ « فەردی
ئازاد » چیبە؟ لە چی دروسکراوه؟ ئایا، ھەلە ناکا؟ ئەمە مەگەر ھەر لای چەن
کەسیکی وەک « مەحووی » و « بەرزنجیی » پەوابێ! ئەکینا، ھۆنەر خۆشی، ھەر
یەکتێ بووه، وەک هەموو ئەو کوردانە ئی ژیاون و دەژین، هەموو کەس بۆی ھەیە،
پەنجە پەرخە بۆ کار و بۆچوونەکانی درێژکا!

دوای ئەوه، گەر یەکتێ پەرخە لە « فەردیکی ئازاد » بگرێ، پەرخەکی راسبێ و لە
دلسۆزییەوہبێ، بۆ دەبێ، ئەو ھۆنەرە پەرنجێ؟ بەلکوو پێویستە، گەر لە ژياندا
بێ، سوپاسی پەرخەگرمکە بکا، گەر لە ژيانیشدا نەبێ، ئەوا راستیی بۆ خەلکی
پروندەبیتەوه! جگە لەوہ، ئایا پەرخەگرتن بە « شتیمە حر » دادەنرێ؟ جا گەر
واہ، من ھیچ تێبینییەکم، لە سەر ئاستی کەلتوریی « بەرزنجیی » نییە!

پاشان وەنەبێ، نووسەر، ھۆنەر و پرووناکبیرانی کورد، ھەر هەموویان و لە هەموو
سەردەمێکدا، پارزەنی نەتەوێکی خۆیان کردبێ، یا ئەوێ نووسی بیتیان، لە
بەرژمەندیی کورددا بووبێ. نەخیر، بەلکوو لە هەموو سەردەمێکدا، کۆمەلانی
کوردی « نووسەر، ھۆنەر و پرووناکبیر »، وەک مۆم بۆ نەتەوێکیان سووتاون،
پێگەی تاریکونوتەکیان بۆ پۆشنکردوونەتەوه، شەویان بە دەم پۆژمۆه گرتدواوه،
خەباتیکی بێ وچانیان، بۆ « ئازادیی، سەرپەخۆیی و بەختەوهریی » نەتەوێکیان
کردووه. بە پێچەوانەشەوه، ھێندێکی دیکەش ھەبوون، ئەوێ بیریان لێ
نەکردبیتەوه، کێشە پەوا و گرتە سەرەکییەکانی کورد بووه. بەلام، ناپاکییان
لە خاک و نەتەوێکیان نەکردووه. ھێندێکی دیکەش ھەبوون، نەک ھەر بە تەنگ
کوردەوہ نەھاتوون، نەک ھەر سەری خۆیان کزکردووه و دانیشتوون، بەلکوو دژی
ئاوات و ئامانجی نەتەوێکیان بوون، وەک پوازی کوردیی، ناپاکییان لە کورد و

کورستانیش کردوو. کهواته، بۆچوونهکی «مەحوی» ههله، یا، لێرهدا بۆ ئهو مەسهی «ههزنجی» ناگونجی!

هۆنەر تکی نیشتمانیه روهری وەک « بیکس » له « 1939/11/16 » دا به ده پینجینه، هۆنراوهی « خوا گێو نه بیته به فری تی ناکا می گوتووه. له م هۆنراوهیدا، هۆنر له دهرمهکانی کۆمه لگهی کورد هواریی دواوه. ههر چنده، ئهو باری سه رنجانهی، تا ئه وێش هه موویان ههر راستن. به لأم، هۆنر لێرمدا، زۆر ره شبیانه بیر کردۆته وه، هیچ تروسکه یه ک، هیوا یه ک به ته ویلی هۆنراوه کانییه وه بهی ناکرێ. له پینجینهی شه شه مدا، پهنجی تاوانی، ناراستی روونا کبیرانی کورد کردووه، ره مخه ی لێ گرتوین. گوا یه، ههر که سه خه می گیرفان و ورگ پر کردنی خۆیه تی، نیشتمان هه که ی پشگۆت خستووه، ته نانه ت بۆ پاره، بیر ویا وه ی خۆشی فرۆشتووه. بۆیه گوتوویه تی:

مونه ووهر، هر زوړی لېبر نانی
وهرتن نه فروشی، په یه تارانی

نه خات زير پي، دين و نيماني
كاكه خوا نشي نابه جي ناکا

ڪاڪه خوا نيشي نابہ جي ناکا

100.6

تا کتو نه بینن به فری تی نا کا

جا، ئىدى دېمى، لېرىمدا « بېكەس » تاوانباركەين، چونكە، « مەنورە » ى بە نىشتەمانفروش « دانانە؟ كۆ دەلى، لە نىوئە » مەنورەنە »، بە دەيان و سەدان « فەردى نازاد » ىشى تەدا نەبوو؟!!

«بەرزنجیی»، هەر لە خۆیەوه قسەى فرێداوه. خۆشى نازانى، چى کوتوو و چى کردوو. چونکە، گەر بیزانیایە، هەلبەتە نەیدەفرموو: (منیش دەلێم: لەسایەى نەبڕى، هەر چاکە، پاش ئەوەندە سال لە ئەزمونی خۆتندن و ژيان لەباوەشى شارستانیەتدا، هێشتا باشە ئەم دوو وشە سەنگینى کردە دەسکە گۆلى دیارى و لەژور سەرى قەبرەکەى داینا.) (4,3 «نایا دەبێ،» خۆتندن و ژيان لە باوەشى شارستانیەتدا،» پتەودىبێ بە ووشەى «سەنگین»ووه چى بێ!!»

دياره، ئو ئاڭاي له جيهانى نازاد و شارستانىيەت نيه و نازانى، خه لځي چي دهووسن؟ چۆن رهنه له پهكدي دمرگن؟ جگه له وهى، ئو « دوو وشه سەنگينه » دمسكه گولي ديارى نه بووه و نيه، له ژور سهرى گۆرمكه يم دانابى. به لكوو، تاجه گولينى رهنه نيه و له ملي هۆنراوه « عيراقچيتى به كاني هۆنرم ئالاندووه. رهنه كەش، زۆر له چيى خوڤى دايه، ههركيز ليشى په شيمان نيم.

چونکه، نهوتهی بیرمکردۆتهوه، به هه‌موو بیر و هۆش و بوونمهوه، نژی بیرى كهنده‌لى « عىراقچىتىيى » بووم. جا، ره‌شه‌باى بۆگهنى نهو بيره، له ههر كۆتوه هه‌لىكردبى، من نهك ههر دهرگه و په‌نجه‌ره‌كانم داخستوه، بۆ نهوهى مېشكم پر نهبى و بۆنه‌كهى كاسم نهكا، به‌لكوو، به‌چهكى زانين و زانست، به بيرى نه‌ته‌وهى و كوردستانىيى، بهو په‌رى توانامه‌وه، به‌ره‌نگارىبوومه‌ته‌وه، له مېشكى گه‌لى لاوى كوردم دوورخستۆته‌وه و له بهر چاوم خستون!

هه‌لبه‌ته، هه‌موو كه‌سى نازاده، چۆن بيرده‌كه‌ته‌وه، به‌لام، ههر كاتى زانيبىتم و بزاتم، نهو بيره دروسكراوه، دژى بيره ره‌سه‌نه‌كهى من وهستاوه و ده‌وه‌ستى. سهرى له رۆله‌كانى نه‌ته‌وه‌كم شتواندوه و ده‌شتوتنى. رېگه‌ى راستى لى گۆرپوتى و ده‌گۆپت. كۆتريكردون و كۆتريانده‌كا. زيانى به پاشه‌پۆژى نه‌ته‌وه و نېشتمانكه‌م گه‌ياندوه و ده‌گه‌يه‌نى. نهوا به هه‌موو توانامه‌وه، دژى وهستاوم و ده‌شه‌وستم، له قاومداوه و له قاووشيده‌دم. هتندى جاريش، باجه‌كه‌يم زۆر به چاكى داوه!

پاشان، نووسىوتى: (له‌وانه‌يه نووسينه‌كه هه‌ندى هه‌رزو كه‌نجى « بى ناكا له‌رابوردو » به‌لاى خۆيدا ببا، به‌لام زۆرېش پتې پست و نېگه‌ران. به‌تايبه‌ت نه‌وانه‌ى شتى له مېژووى نيزىكى نه‌ته‌وه و نه‌ده‌بى نه‌ته‌وه‌كان ده‌زان..) (5,3)

سهرما ده‌لېم: ههر باشه، نهو نووسينه، يه‌ككى وەك « به‌رزنجى » بى ناكا له مېژووى نه‌ته‌وه‌كهى، به لاى خۆيدا نه‌بردوه. چونكه، نهوهى باوه‌ى بهو نووسينه بكا، نهوا نه‌وه به « هه‌رزو و كه‌نجى » دادهنى، نه‌وه‌شى باوه‌رى پى نه‌كا، به رووناكبىر و به سالاچووى ده‌ژمىترى. دياره، خۆشى له ريزى نهو رووناكبىر و به‌سالاچوانه‌دا داناوه! به‌لام، من « به‌رزنجى » و هه‌موو نه‌وانه‌ى ديكه‌ى، لنگه‌وقۆچ له ره‌خنه و مېژوو گه‌يشتون، دلنياه‌كه‌م، نه‌وانه‌ى باوه‌ريان بهو رېتاز و باوه‌ره هه‌يه، « هه‌رزو و بى ناكا له رابوردو » نين، وهك نهو تىيگه‌يشتوه و تاوانباريانده‌كا. به‌لكوو، نه‌وانه‌ دژى نهو بيره پوچه راده‌وه‌سن و چاكيش لى تىگه‌يشتون. ده‌زان، گورىسى ناره‌سنى نهو بيره پوچه‌له، له كۆتوه درىژكراوه و بۆ چ مه‌به‌سى شلكراره! نه‌وانه‌ى پېشى پستن، جگه له كه‌سوكارى هۆنه‌ر و چن « عىراقچى » يه‌كى نه‌گه‌ته‌ى سهرلېشيووى بى هۆش و گۆش پتر، كه‌سى ديكه نين. له‌به‌ره‌نه‌وه، شتىكى سه‌ير نيه‌يه، گه‌ر هه‌موو بىگانه‌په‌رستى، دژى بيرى خۆپسكىي و ره‌سه‌نى كوردايه‌تیی و كوردستانىيى بن و به‌رانبه‌رى بوه‌ستنه‌وه. چونكه، كه‌سى پشت له خاك و نېشتمانكه‌ى خۆى بكا، له‌وه پتر ده‌بى،

چاوه‌پوانی چی دیکه‌ی لی بکړئ! که‌سې بانگاشه‌ی بیرى « عیراقچیتنبی » بکا، که‌سې بیه‌وئ، تاهه‌تایه، کوردستانه‌کې به‌و ده‌ولته‌ داگیرکړه‌وه بیه‌سړیته‌وه، نیدی چۆن، دژى ئو بیره‌ پیرۆزه‌ ناوه‌ستیته‌وه؟ هیچ‌ گومانی تېدا نییه، شه‌مشمه‌ کویره‌ی بیرى « عیراقچیتنبی »، هه‌میشه‌ له‌ تیشکى زترېنى خۆزى بیرى « کوردستانیزم » ده‌ترسئ! چونکه، ئو بیره، تنیا هر له‌ شه‌وه‌زنگدا هه‌لځئ. به‌ پیچه‌وانه‌ی بیرى کوردایه‌تیبیه‌وه، له‌ خۆرمتاوا گزنگددا و ده‌ره‌وشیته‌وه.

هه‌روه‌ها، ئو جۆره‌ که‌سانه‌ی به‌و شتویه‌ ناویناده‌با، « ئه‌وانه‌ی شتئ له‌ میژووی نېزیکی نه‌تو مو نه‌ده‌ی نه‌تو که‌یان ده‌زانن... » ئه‌وه‌شې هه‌ن، وهک شه‌مه‌نده‌فر، هر له‌ سه‌ر یه‌ک هېلى ئاسنېن رۆیشتون و ده‌رۆن، نه‌ به‌ هیچ‌ لایه‌کدا لاده‌که‌نه‌وه، نه‌ ناوړیش بۆ دواوه‌ ده‌ده‌نه‌وه، تا رابوردووی خۆیان و نه‌تو که‌یان به‌ باشیى بزائن. چونکه، گوئى بۆ قسه‌ی که‌س شل ناکه‌ن، ره‌خنه‌ له‌ که‌س وهر ناکرن، به‌ زۆری هر فېرى « پیا‌هه‌ل‌دان، ماستاوسار دکرده‌وه، مامه‌یى، دل‌دانه‌وه‌ی که‌سوکارى مردووه‌کان » بوون. نه‌وه‌ش، نه‌ هه‌رگیز به‌ من کراوه، نه‌ هه‌رگیز او هه‌رگیز به‌ من ده‌کړئ!

که‌ر یه‌کئ، گوته‌ره‌کې منى نه‌خوړند بیته‌وه، به‌پټى قسه‌ پفه‌ل‌دراوه‌مکانى ئو بئ، وا ده‌زانئ، من له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه و به‌ شتویه‌کې کوترانه، ره‌خنه‌م له‌ « زتوهر » گرتووه، دژایه‌تیمکړدووه. یا خوانه‌خواسته‌ وهک ئو ده‌یه‌وئ، له‌ خوینه‌رانى بگه‌یه‌نئ، من گوټووه: « زتوهر » مامۆستای هۆنراوه‌ نه‌بووه، ئاستى په‌خشانه‌کانى نزم و ناوه‌رۆک خراپ‌بوون، دلسۆزى خاک و نه‌تو که‌کې خۆى نه‌بووه، سروودى بۆ خوړندکاران نه‌هۆنیه‌ته‌وه! ئه‌مه‌ که‌ر وا لیکدریته‌وه، وهک ئو ده‌یه‌وئ، له‌ مېشکى خوړنه‌رى ټیکترنجېنئ، ئه‌وا بئ ویزدانیه‌یه‌کې زۆر که‌وره، نه‌ک هر به‌رانبه‌ر به‌ « زتوهر »، به‌لکو به‌رانبه‌ر به‌ من و نووسینه‌که‌شم ده‌کړئ. چونکه، هر یه‌کئ نووسینه‌کې منى خوړند بیته‌وه، یا که‌ر جارتکى دیکه‌ پټیدا بچیته‌وه، یه‌که‌سه‌ر تیده‌گا، من به‌ چ شتویه، ته‌ماشای « زتوهر »م کردووه، چۆن سه‌رمتا، به‌ شان و بازویدا هه‌ل‌داده، به‌ شانازییه‌وه، لایه‌نه‌ باشه‌کانیم باسکردووه. پاشان، ره‌خنه‌م له‌و هۆنراوانه‌ی گرتووه، نه‌ک په‌لارى که‌سیتى خۆیم دابئ! نیدی ده‌بئ، ئه‌و قسه‌ زه‌ردباوانه‌ی « به‌رنجیى »، چ ره‌واجیکى له‌ نووسیندا هه‌بئ، وا هینده‌ به‌ ده‌س و دل‌ فراوانیه‌یه‌وه، به‌بايکردوون و ده‌سى پټوه نه‌گرتوون، به‌ تايه‌تیبى، کاتئ رنګى به‌ خۆى داوه، به‌ ناوى هه‌موو دلسۆزته‌که‌وه، داکیکى له‌ « زتوهر » کردووه و گوټوویه‌تئ: (هه‌ربۆ راستکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌له‌و

بیرۆکه چەوانەى که لە نووسیندا هاتون، بەهێمنی تاوتۆیهکی دێمکەم، بۆ هیچ نا لە بەر دیفاع لە مامۆستای شیعرو نووسینی پەخشانى کوردی، دڵسۆز بەخاک و نەتەوهکەى...» (5,3). جا، گەر را نەسپێرراوه، ئەو ژاره ڕەشە ھەلپۆزێ، با، تەنیا دەس بۆ یەک جێگەى نووسینەکەم ڕاکێشێ، تا ھەموومان بزانی، « ئەو ھەل و بیرۆکە چەوانە » لە ج دێرێکی گوتارەکەدا هاتون!

لە گۆتایی پێشەکیی سێپارەکەشیدا، ھەر دەلێ، گوتاریکی ڕامباریی لە بۆنەیهکی تاییبەتیدا دھخۆتێتەو، یا وەک مەلایەکی ئایینی، لە سەر گۆڕی شەھیدێکی زۆرلیکراو وەستاو و سڵاو بۆ گیانی پاکی دەنێرێ، وا نووسیویتی: (سڵاو لەو دڵسۆزە پاکە بێگەردانەى بەبێ هیچ مەبەستێ « جگە لە دڵسۆزی نەبێ » ئاوا خۆیان بەختکردو رێزو نەوازش بۆ گیانی ئەو مامۆستاو ڕابەرەى که ئێمە لەرێگای مانای قوولی سرودەکانی ئەو وە لەسەرەتاییدا ئەلفبای کوردایەتی بەمێشکماندا چوو، نابێ هێند نەمک بە ھەر ئام بێن لە ناستیدا و سێلەبێن، نەریتی کوردەوارێه کەپیاو دەبێ بەرامبەر وەفاداران بەو مەقابی. (5,3).

جا، گەر ئەمە درێژدادەپێی و سەر لە خۆتەر شتواندن نەبێ، چیه؟ تۆ بێتی، کەسێ ئەو ووشە قەبەقەیانە نەنووسی، وەک مامۆستایەکی ئایینی گوتار نەخۆتێتەو، نەفەرەت لە گۆڕی ئەو کەلەپیاوانە بکا، ھەست بە شەونخوونیی و ماندوووییان نەکا! بەلام، ئەمیان بۆ باسەکانی دوایی ھەلەمگرن، تا بزانی، چ بەرانبەر « زۆمەر » و چ بەرانبەر نەتەو و نیشتمانەکەى، کێ « نەمک بە ھەر ئام » و « سێلە » یە؟ دیارە، ھەموو کەسێ دەتوانێ، قەسەبکا. چونکە، قەسە ھەژارە و ھەموو کەسێ پێی دەوێرێ! بەلام، گەرگ ئەو یە، ئەو کەسە بزانی، چی دەلێ و چی دەنووسی. دەردی « ھەمزەتۆف » یش گوتویەتی: (ھەر ئەوێندە بەس نییە، ژێتی کەمان شەتەکەدی، دەبێ، بزانی، چۆنی لێ دەدەى. ئەوێندە بەس نییە، زەوێت ھەبێ، دەبێ، بزانی، چۆن دەیکێلی و دایدەچێتی.) (277,36)

2/3. ژینانامە :

سەر ئەو یە، پەنجاو دوو سالی دەبێ، « زۆمەر » مردووە، کەچی، تازە یەکیکی وەک « بەرنجیی » دەیوێ، ژیان و بەسەرھاتەکانیمان بۆ باسکا، وەک نەتییییەکی ھێندە شاراو، کاریکی ھێندە گران و مەتەلێکی ھێندە قورسبێ، ھەر تەنیا خۆی بیزانی! ئەو لە کاتێکدا، لە چەن سەرچاوەیەکی مێژوویی و وێژەیی کوردیدا، ئەو زانیارییانە، زۆر بە ئاسانی چنگدەکەون. خەلکی کورد بە گشتیی و ڕووناکبیران بە تاییبەتی، ھۆنەریکی کەوڕەى وەک « زۆمەر »، بە ھەموو چاکە و

خراپه‌کانیسییه، زۆر باش ده‌ناسن. گەر هەر که‌سێ، ئارموزوبکا، تهنیا لاپه‌مکانی «میتزوی نه‌ده‌یی کوردی - عه‌لادین سه‌جادیی» هه‌لداتهوه، که چلوه‌هشت سال له‌مه‌ویه‌ر نووسراوه، که‌لێ زانیایی پتری ده‌رباره‌ی هۆنه‌ر تێدايه، له‌ چاو نه‌و زانیارییه‌یه‌ی نه‌و باسیکردوون. جا ئیدی، چ پتویسته‌یده‌کرد، میتزوونووسیتکی ناودار و نووسه‌رتکی گه‌وره‌ی وه‌ک «به‌رزنجیی»، نه‌و گرێگوتیه‌یه‌یان بۆ بکاته‌وه، باسی ژیاانی «ژیۆهر» یان بۆ بکا، هیندێ له‌ کاتی زێڕینی خۆی، به‌و جۆره‌ لیکۆلینه‌وه‌ پڕ له‌ بایه‌خانه‌وه‌ بکوژێ، سه‌ری خه‌لکی کوردیش به‌ خۆرای بیه‌شیتن؟! چونکه، له‌ راستیه‌یدا، گەر له‌و بواره‌دا، له‌ که‌روێشک ده‌سی کورتر نه‌بێ، هه‌رگیز درژتر نه‌بووه‌ و نییه‌!

دووهر نییه، کاتێ، باسی ژیاانی هۆنه‌رتکی ناسراوی وه‌ک «ژیۆهر» یی کردووه، تهنیا هه‌ر له‌ به‌ر یه‌کێ له‌م هۆیانه‌ی خواره‌وه‌ بووبێ:

1. نووسینه‌که به‌ خۆرای درژکاته‌وه.

2. سه‌ر له‌ خۆنه‌ران بشوینێ، له‌ مه‌به‌سه‌ سه‌رمکییه‌که‌ دووریان خاته‌وه. تا وا بزانی، نه‌ز له‌ هه‌موو ڕویه‌که‌وه، دژایه‌تی «ژیۆهر» م کردووه‌!

3. له‌ خه‌لکی بگه‌یه‌نێ، من شارمزی میتزوی ژیان و به‌سه‌رهاته‌کانی ڕۆژانه‌ی نه‌و سه‌رده‌مانه‌ی کوردستان نه‌بووم و نیم. زۆر ئاگاداری ژیاانی «ژیۆهر» یش نیم.

نه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی ماوه‌ی پتر له‌ دوو ساله‌ به‌ ده‌سمه‌ویه‌، له‌که‌ل نه‌و جۆره‌ لیکۆلینه‌وه‌ کلاسیکییه‌یه‌ی تا ئێسته‌ کراون، زۆر جیاوازییه‌یان هه‌یه. چونکه، نه‌وان به‌ درژیی له‌ «ژیان، هه‌لسوکه‌وت و به‌ره‌م» یی هۆنه‌رانی کورد دواون. به‌لام، من تهنیا هه‌ر ناوی ته‌واو، سالی له‌دایکبوون و مردنیانم تۆمارکردووه. نه‌گینا، هه‌ر که‌سێ بیه‌وێ، زانیاری پتر ده‌رباره‌ی نه‌و جۆره‌ شتانه‌ و له‌ سه‌ر هه‌ر هۆنه‌رتکی کورد بزانی، نه‌وا ده‌توانێ، په‌نا بۆ سه‌رچاوه‌یه‌کی وێژه‌یی یا دیوانه‌

چاپکراوه‌مکانیان به‌ری و به‌ ته‌واویی، شارمزی میتزوی ژیاانیان بێ!

جا هه‌ر له‌ ئێسته‌وه‌ با بزانی، له‌ داها‌توودا چۆن باسی ژیاانی «وێژه‌یی، نه‌ته‌وه‌یی و ڕامیاریی» هۆنه‌ران ده‌کری. ئایا، هه‌ر وه‌ک نه‌و نووسیه‌وینێ، باسکری، یا

پتویسته، چۆن ژیاوه، چی نووسیه‌وه، هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌یی و ڕامیاریی چۆن بووه، هه‌ر وا باسکری، بێ نه‌وه‌ی سه‌راپای ژیاانی به‌ پیا‌هه‌لدان و زانیاری ناپاست

نارایه‌شته‌کری؟ چونکه، نه‌و جۆره‌ نووسینه‌ کالۆکریچ و ناراستانه، تهنیا هه‌ر یه‌ک هه‌لاوی گه‌رمی تیشکی خۆری راستیه‌یه‌یان لێ بدا، هه‌ر زۆر زوو نارایه‌شته‌که‌ی

چروچاویان ئاره‌قه‌رده‌دا و هینده‌ی دیکه‌ ژیاانیان دژتوتر ده‌بی!

دەربارەى ژبانی هۆنەر، هەر له سەرمتاوه تا ئێو جێیهى نووسبووتى: (ئەم بەکک بوو لەو «هەند» کەسانەى کە لەگەڵ خاووختزانى شێخ شارپان بەجى هېشت، ئاوارەو دەربەدەرى مەريوان و هەورامان و موکریان بوون و بۆ ماویە ژبانیکى تال و سەختیان بردەسەر) «7.3» باش ماتووه. بەلێ راستە، ئەوانە هەموویان هەلاتوون. هەر چەندە، باوەڕ ناکەم، بەو شێمەى بووی، «ژبانیکى تال و سەختیان بردبێتەسەر». «وەک ئێو نووسبووتى! لە جێگەى کى دیکەشدا نووسبووتى: (ژبانی پر لەدەردەیسەرى زۆمەر و هاوڵەکانیشى ئەو لەبەرچاوه، کەستىک مەبەستى بێ با «گەنجینهى مەردان - یادداشتى رۆژانى دەربەدەرى «بخوێنیتەوه» «7.3» چونکە، ئەمە زۆر بە روونى، لە «گەنجینهى مەردان» دا دەردەکەوێ، نەک وەک ئێو ویستوویەتى، ئێو بەرەمە بە گەواهیى درۆ رابگرێ! جا، ئێدى چەن لە دەرمەو بووه؟ چۆن راپیواردووه؟ پێویست ناکا، مێژووى ژبان و تێکۆشانى «زۆمەر» و هاوڵەکانى، بەو شێمەى بنووسیتەوه، کە خۆى ئارمەزووى لێى هەیه، وێنەى کى ژبانی پر لە چەرمەسەری و دەردەسەری، هۆنەرمان بۆ بکێشى، چونکە، ئەوانە هەمووى روون و ئاشکران، سەردەمەکش هێندە دوور نییه، تا خەلک وەک مێژووى «مادە» کان، لێى بە گومان بێ!

3/3. گەنجینهى مەردان :

لەبەرئەوهى «بەرزنجى»، لە لایەکەوه، لە چەن شوێنێکى نووسینه کەیدا، باسى ئێو بەرەمەى کردووه. بە ناو وەک سەرچاوهى ک بەکارهێناوه! لە لایەکى دیکەشەوه، بۆ ئەوهى راستى قسەکانمان بەلێنین، کە «زۆمەر» و هاوڵەکانى تووشى سەغەلتى نەبوون، پەنا بۆ بەر قسەکانى خۆى دەبەین. تا بزانی، ئێو بەرەمەى چیه و لە چى دەدوێ؟ هێندەى پێوهندىیشى بە باسەکى من و سیپارەکى «بەرزنجى» یهوه هەبێ، چەن نمونەى کى لێ دێنمەوه.

لە پێشدا، با بزانی، «گەنجینهى مەردان» چیه و لە چى پێکەاتووه؟ ئێو پەرتووکە، لە «195» لاپەرە پێکەاتووه. نووسەر بە «150» لاپەرە، باسى پیاوه ناوئادارەکانى کورد و عەرەبى کردووه. تەنیا هەر بە «42» لاپەرە، لە «یادداشتى رۆژانى دەربەدەرى» داووه. لەو چلەدوو لاپەرەمەش، لە لاپەرەکانى «183-187» دا، شتیکی گێراوئەتەوه، هیچ پێوهندییهکى بە یادداشتەکانى خۆیهوه نییه! واتە: تەنیا سیوحووت لاپەرەیه.

«زۆمەر»، لەو رۆژمەوه هەلاتووه، تا گەراوئەتەوه، بە چەن گوند و ناوچهیهکى وەک: «بناویله، نۆدێ، چنگیان، کانیشیلان، هەولوو، دۆلپەموو، سەرکان، باشماخ،

مەريوان، كانىسانان، بالك، نۇمار، دەرزيان، چۆر، بانە، شوئى، ساوان، نواوى و زەنبىل «دا تېخەريوه و له هينديكىشيان ماوهتهوه.

راسته، «زئومر» وەك كوردپەرور و شۆرشگيرى، كوردپەيتىي كوردوه و له شۆرشەكەى «شىخ» دا، سالى «1919» بەشداريىكردوه. كاتى شۆرشەكەش تىكشكاوه، «شىخ» بە برينداريى گيراوه و پەوانەى «هيندستان» كراوه، ئەو لەگەل هيندى لە نيشتمانپەرورەرانى دىكەى كورددا هەلاتوون، پەنايان بۆ بەر گوندهكانى كوردستان بردوه. هەر چەندە، لە مالى و منال و شارەكەى خۆيان دوروكەوتوونەتەوه، كەمى ماندوو بوون. بەلام، وەك «بەرزنجى» باسيكردوه و شتەكەى زلكردووه، تا سۆزى خوينەر راوكا، بەو شتەپەيه نەبووه. چونكە، نە هيزەكانى ئینگليز دوايانكەوتوون، نە لەگەل دوزمندا تووشى شەپ بوون. نە هيچيان كوردوه، نە زۆر ماندوو و سەغەتەيشبوون. بەلكوو، ئەو جۆرە هەلاتن و خۆشاردنەوانە، وەك كەشت و سەيران وابوون. چونكە، ئەو لەگەل خيزان و كورەكانى «شىخ» دا بووه. ئەو بنەمالەپەش، لە هەموو كوردستاندا ناسراون، پرويان لە هەر كوئيه كردبە، مالى خۆيان بووه و پزىتكى بى پايانيان لى گيراوه. نە پەنجەپەكيان كەرمبووه، نە لە خواردن و خواردنەومش، پەكيانكەوتووه. لەبەرئەوه، يەكێكى وەك «بەرزنجى»، زۆرى پتووه ناوه، كاتى باسى ئەو هەلاتنەى كوردوه. ئينجا با بزائين چۆن؟

«زئومر» خۆى، لە چەن جىگەپەكى نووسينەكەيدا، زۆر راسگويانە، باسى ئەو پزىلگرتن و ميانداريىپەى كوردوه و نووسيويتى: (چووينە «هەولو» ناوايى تيا نەبوو،* يەك پياو نەبى، بە ديار تووتنەوه دانىشتبوو. ئيمەش بە هەموومان كە مەوجود گەشتبووه سەدوپەنجا كەسى، يەك قۆريە، دوو پيالە، يەك دوو پارچە مسمان هەبوو. هى وا هەبوو هەتا نۆپەى چاى بەيانىي بەاتايە سەر# وەقتى چاى عەسرى دەهات. ئەمما لە جىهەتى خواردنەوه كەس موعەتەل نەدەبوو. مالى شىخ دووسەد سەر مەپ و بزى و كار و بەرخيان دەرکردبوو، هەر پۆزى دوو سى سەر هەيوانمان سەرئەبرى،) «154,40» ئەوه ئەو كاتە، ناوايى كەسى تيدا نەبووه و لە سەر خۆيان ژيان، بۆيە، كەمى لە چاخوردنەوهدا سەغەتەبوون! ئەگينا، كاتى لە گوندهكان دامەزراون، لە هيچيان كەم نەبووه. ئەوتە، لە جىپەكەى دىكەى نووسينەكەيدا، نووسيويتى: (بۆ قاوهلتى چووينە «دۆلەموو» مەردانە، دۆستانە، خزمانە، خزمەتيانكردين.) «156,40»

* «دەروايە بينووسيايە: ناوايى كەسى تيا نەبوو يا كەسى تيا نەبوو. # دەهاتەسەر.

پاشان نووسیویتی: (له باشماخ ههستاین. سواره‌ی مه‌حموودخان پیتشمانکه‌وت. له ڕێگای شاخه‌وه که بۆ ئێمه مه‌حفووز‌تربوو، که‌وتینه‌ڕێ. به‌ به‌ر هه‌ر دێیه‌کدا که ده‌ڕۆشتن ئیستیعبال، حورمه‌ت، مه‌منوونی، مه‌حه‌به‌تیا‌ن ده‌نواد تا که‌یشتینه‌ کانيسانان.) «160,40» دوا‌یی، «زێ‌وهر» له‌گه‌ڵ که‌رانی «شیخ دا، به‌ره‌و گوندی «کانيسانان» به‌‌ڕێکه‌وتوون. له‌وێ، «مه‌حموود خان» پیتشوازییه‌کی زۆر گه‌رمی لێ‌ کردوون و پا‌ژه‌یگر دوون، (قه‌یسی و سێ‌و میوه‌ی ئه‌و وه‌خته‌یان بوو، هه‌ینایان. سه‌ما‌وهر هاته‌پیشه‌وه.) «161,40» (چامان خوارده‌وه، نی‌و سه‌عاتی ما‌بوو بۆ غرووب هه‌موو ڕه‌فیعانم که‌یشتنه‌جێ. مه‌جمووعی ژن و منال و پیا‌و سه‌دویه‌نجا که‌س ده‌بوو. هه‌شتا ئولاغ: ئیستر و نه‌سپ و مایینیشمان ده‌بوو. ئه‌م هه‌موو خه‌لقه‌ مو‌ننه‌زم چادرا، نا‌ئیکێ جوان دروستکرا‌بوو.) «161,40»

کاتی‌ له‌ گوندی «بالک» یش بوون، («زه‌هیر» ناوی که‌یخوسره‌ویه‌که‌ له‌گه‌ڵ نه‌حه‌مه‌دیه‌گی برا‌زای ره‌سمی می‌واندارییان به‌ جوانی به‌جێهێنا، چای ئی‌تواری خورایه‌وه. بۆ «نژمار» که‌ دێی مه‌حموودخانی هه‌روامی بوو، هه‌رکه‌تمان کرد. سه‌عاتی له‌ بالکه‌وه‌ دو‌وره. زوو که‌یشتینه‌ ئه‌وێ. مه‌حموود خان خه‌به‌ری زانی‌بوو، له‌ «دزلی» یه‌وه به‌ ئیستیعبال هه‌رکه‌تی کرد‌بوو.) «163,40»

له‌ «بانه‌» یش ڕێزیا‌ن که‌مه‌تر لێ‌ نه‌گیراوه، بۆیه‌ نووسیویتی: (وه‌قتی مه‌غریب داخ‌لی بانه‌ بووین، هه‌مه‌تال پیا‌وی ڕۆسته‌م خان له‌ پیتش ئی‌مه‌دا می‌وانیی شیخ قادر و منالانی نه‌قیبی کرد‌بوو، ته‌عریفمان بیست‌بوو، ڕو‌مانکرده‌ مالی ئه‌وان. نه‌که‌رچی خۆی له‌ مال نه‌بوو. ئه‌مما له‌ ته‌ره‌فی برا و که‌سوکاری به‌ نه‌وعی خزه‌متیا‌نکردین، مه‌فتوونیا‌ن بوین.) «177,40»

ئینجا با بزانی‌ن، له‌ گوندی «ساونا» چۆ‌ن پایا‌نبواردووه‌؟ (له‌ ساونا بۆ نه‌مینیی و خواردن و خواردنه‌وه و ئیسرا‌حه‌ت له‌ به‌هه‌شتا بووین.) «181,39» ده‌رباره‌ی می‌وانداریی گوندی‌کی دیکه‌ش نووسیویتی: (شه‌وه‌ له‌ «ناوێ» دا زۆر خدمه‌تیا‌ن کردین، ره‌عه‌یه‌ته‌که‌ی هه‌موو سما‌یله‌وزێ‌ری بوون له‌وتدا ئیسکا‌نن بوو‌بوون. به‌ چوونی ئی‌مه‌ که‌لی خۆش‌حاله‌بوون.) «189,40»

له‌ دوا قۆ‌ناغیشدا، پیتش ئه‌وه‌ی به‌ یه‌که‌جاریی به‌‌ڕێته‌وه، سه‌ردانی «زه‌نبیل» ی کرد‌وه و نووسیویتی: (سه‌یید مو‌حه‌مه‌د هات، ده‌ست به‌جێ سواره‌کانی دا‌به‌زاند، با‌ریا‌ن بۆ با‌رکردین، مندا‌لانی شیخی سوارکرد، چو‌وینه‌ خانه‌قاه، ئه‌وی لازیمه‌ی می‌وانداریی بوو به‌ ئه‌مری سه‌یید ئی‌جراکرا و به‌ خۆشی دامه‌زرا‌ین. له‌ پاش دوو سێ‌ ڕۆژ ئیسرا‌حه‌ت ئا‌غایانی «ئه‌سکی به‌غدا» جه‌نابی حاجی مو‌ئمین

خان و قوچ بهگ بۆ زیارهت هاتنه زهنبیل. که چاویان به من کهوت به واسیتهی موعارهفی پیتشوو ته کلیفیان کرد من بجمه خدمتهی نووان. منیش نیجا بهتم کرد. که تشریفیان پویه و ئولاغیان بۆ ناردم، چوومه ناو ئوو به گزادانه، ئوو عالی هیممه تانه.» 191.40، دواى ئوهوش، به چهن پۆژی گه پراوتهوه به مال و منالی خۆی شاد بۆتوه. ئیدی دهبن، گهشت و سهیران له موخۆشتر چی بووبی!

« زۆمر » یادداشتکهی خۆی تهواو نه کردووه، تا گوندی « زهنبیل » و ناوچی « موکریان »ی تۆمار کردووه. ئیدی، لهوه به دوا نازانین، بهرمو کوئی ملی پتگی گرتووه! ههروهه به هیچ جۆری، باسی گه پراوتهی خۆی بۆ « سولهیمانی » نه کردووه! له بهر ئوه، کهی گه پراوتهوه؟ له گه ل کێ گه پراوتهوه؟ ئاشکرا نییه. جگه لهوهی، له یه کم پۆژهوه دهرچوون، تا له ناوچی « موکریان » جیگیر بوون، میژوو مکهانی نهووسیوه، تا بزانی، ئوو سهردهمانه چۆن بوون و به سهرچاوه میژوویییه کانی دیکه، بهراوردیانکهین! له راستیدا، یادداشتکهی شتیکی ئوتۆ نییه، بۆ ئهم پۆژه که لکی لێ وهرگیرئ. چونکه، زانیاری گرنکی تیدا نییه. وهک خۆشی نووسیویتی: (مهقسدهم له نووسینی ئهم تهئریخه بچکۆلهیه بهیانی نهحوالی عهشیرهت و میللتهی کورده. بهو مواناسبهوه واقیعاتی خۆم نووسیوه.) 191.40.

4/3. ههلوێست :

بهلام، پرسیارهکه لیتره دایه، ئایا، کاتێ « شیخ » گیرا، ئینگلیزهکان بریاری خنکاندنیا دهرکرد، پاشان، ئوو بریارهیان به گرتن و دوورخستهوهی گۆژی، « زۆمر » چی کرد؟ چی بۆ « شیخ » گوت؟ بۆچی به راشکاوی نه لێین: لهو پۆژه بهدواوه، بهره و شار پاشه و پاش گه پراوتهوه، گێری بهرژمونهندییه کانی خۆی گۆپویه، زۆر به ئاسانی، به سهرمولێژکهی ژبانی تایبهتی خۆیدا شۆپۆتوه، ئیدی بۆ خۆی ژیاوه، تا بۆ دوا جار، چاوی لێکناوه! نهگینا، گهر و نییه، لهو پۆژهوه گه پراوتهوه، جگه لهوهی به « ژبانی ئاسایی پۆژانه، کارکردن، هۆنراوهگوتن و خواناسیی « خۆیه و خهزیکبووه، با « بهرنجیی، « تهنیا یهک ههلوێستی نهتوهیی و پامیاری هۆنهرمان بۆ باسکا و بلتی قیر!

وهک ئوهی، تهنیا هه، ههلوێستی نهتوهیی و نیشتمانپهروهریی، بهوه بپێورئ، کاتێ شۆرشیکی چهکداری له کوردستاندا بهریابئ، پۆلهکانی نهتوهی کورد، تا چهن دواى ئوو شۆرشه دهکهون، هه لێن و پهنا بۆ شاخ دهبن، چهکی بۆ ههلهکهرن و داکوکی لێ دهکهن! بۆیه، « بهرنجیی » نووسیویتی: (لهو منهوهرو

شاعیرانهی به دوری شیخو موبون، تنیا نهم و همدی ساحتیقرا ن - 1936
 1878 و حسین نازم بوون که لهشاردا نه مانه وه، نهوانی دی ملیان بۆ حوکمی
 تازه داو به لکو هندیکیشیان بوونه برغوو پارچه و که ره سهی نه و دهسه لاتهی
 که ئینگلیز لهشاردا دایمه زانده هیدی هیدی پهل و پۆی بۆ دوروبه ریش
 هاویشته. «3,7»

به راستیی نازانم، دهیهوئی، چی بلتی؟! ئایا، هر له بهر نه وهی، نهو سۆ هۆنهر و
 پروناکبیره رایانکردوه، ئیدی دهبی، به نیشتمانپهروهر و نهوانی دیکهی رایان
 نه کردوه، به خۆفرۆش دانرین؟ من ئیسته ده لیم: هر چهنده، له بریا هیچ شین
 نابئی! به لام بریا، نهک هر کس رای نه کردایه و شاریان چۆل نه کردایه، به لکو،
 وهک نهوانی دیکه بمانایه تهوه. به زمانیکی هیمن، له گهل ئینگلیزهکاندا بدوانایه،
 ره شه خه لکه که ئایان تووشی «نازار، پاکردن، سزادان و گرتن» نه کردایه!
 به جیتیان نه هیشتهنایه، یتگی راستیان پیشاندانایه، نهوه گهل له وه باشتربوو،
 ماومه خۆیان گورگه کهن، پاشان، بۆ لای هه مان سوورهی چاوشینی ئینگلیز
 بگه رته نهوه! ئیدی، پالی لی بدمنه وه و بلین: ناگره سووره له خۆمان به دوروه!

نهدی، کاتی شاریان جیتیهشت، چیان کرد؟ خۆ له و سه سهرده مه دا، دواي نه وهی
 «شیخ» گیرا و دورخرایه وه، ئیدی، هه موو شت تهوا بوو بوو. چونکه، نه پارتیکی
 پامیاری هه بوو، تا له دوروه سه ره ره هشتیبیکه، نه شۆرشیکی چه کداریش
 هه بوو، تا به شداری تیکدا بکه و درژهی پئی بدمن. ئینجا، سه دان هه زار
 خۆزگهش به وه ده خوازم، «شیخ» یش هر له سه ره مه تاوه، ته قهی نه کردایه و شاخی
 له کهس نه گرتایه. چونکه، میژوو و رۆژگار بۆی سه لماندین، نهو هه موو هه ولدانه
 چه کداری بیانهی کورد، له میژووی خۆشناوی خۆیدا داویتی، له مالتویرانی پتر،
 هیچی دیکهی بۆ کورد تیدا نه بووه و ناشی. نهو که لانهی گوتراپه لی هه مانه کانی
 «بریتانیا»ش بوون، هه موویان پتگه یشتن و دمه له تی نه ته وهیی خۆشیان بۆ
 دامه زانندن. جگه له وهی، نهوانی راشیانکرد، هر زوو که پانه وه و په شیمان
 بوونه وه! ئیدی باشتربوو، نهو ئه رکه خۆپایه یه یان نه کیشایه و له شار
 بمانایه ته وه، وهک هاوه له هۆنهر و پروناکبیره کانی دیکه یان مانه وه؟!!

جا کهر وابی و به پیتی نهو بۆچوونهی «به رزنجی» بی، نهوا سالی «1974» یش،
 کاتی جهنگی کوردستان، له نیوان سه رانی شۆرش و دمه له تی داگیرکهری عیرا قدا
 هه لگیرسایه وه، ده زگهی «پاراستن»ی سه ر به بنه ماله ی «بارزانی»، خه لکیکی
 زۆریان به هه له فریودا، بۆ نه وهی هه لین. هیندیکی دیکهش، هر له روانگهی

دلسۆزی و نیشتمانپەروری خۆیانوه، له هه‌موو باشووری کوردستانه‌وه
 رایانکرد و په‌نایان بۆ شاخ برد. به‌لام، له‌گه‌ڵ جه‌نگه‌که به‌ ته‌واوی گه‌رم‌بوو،
 فرۆکه‌کانی « به‌عس »، کوردستانیان بۆمبارانکرد، هه‌ر به‌ لیشاو خه‌لک گه‌رانه‌وه.
 ئایا، نه‌مانیش وه‌ک نه‌وانی سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کان گه‌رانه‌وه، وه‌ک نه‌وانی له
 هه‌ر دوو سه‌رده‌مه‌که‌دا نه‌پۆشتبوون، هه‌ر « برغو و پارچه و گه‌ره‌سه‌ی » ئینگلیز و
 « به‌عس » بوون؟ خۆ ناشی، گه‌رانه‌وه، هه‌ر دوو داگیرکریان، له کوردستان به
 قۆچه‌قانیی دهرکردیی!! یا با بلیتین، « جگه له‌و ڕێکخراوانه‌ی دژی شۆرشه‌که
 بوون، جگه له‌و کورده ناپاکانه‌ی خۆیان فرۆشتبوو، چه‌کیان بۆ داگیرکەر
 هه‌لگرته‌بو » ئایا، هه‌موو نه‌وانی هه‌ر له‌ بنه‌په‌ندا رایان نه‌کرد، له‌ نێو شاره‌کاندا
 مانه‌وه، وه‌ک نه‌و نووسیوتی: « ملیان بۆ حوکمی تازه‌دا و به‌لکوو هه‌ندیکیشیان
 بوونه برغو و پارچه و گه‌ره‌سه‌ی نه‌و ده‌سه‌لاته‌ی که ئینگلیز له‌ شاردا دایه‌زاند
 و هیدی هیدی په‌ل و پۆی بۆ ده‌روبه‌ریش هاویشته ». یا، له‌ نێو شاره‌کاندا به
 هه‌زارانیان، له‌ ریزه‌کانی « شۆرش و پارتیی »دا، به‌ نه‌تیسی کاریانده‌کرد!!
 هه‌ندیکیشیان، له‌ قوربانی گرتووخانه تاریکه پڕ ترسانه‌کانی ده‌وله‌تی داگیرکری
 عێراق توند کرابوون، به‌ درنده‌ترین شتوه، ئازاردهران. هه‌ندیکی دیکه‌شیان، له
 سیداره‌ دران و گیانی پاکیان به‌ نه‌توه و نیشتمانه‌کیان به‌خشی!
 ئه‌دی « به‌رنجیی »، چۆن باسی نه‌و که‌له‌پیاوانه ده‌کا، که شاریان چۆل نه‌کرد!!
 خۆ خۆشی یه‌کێ له‌وانه‌ بوو، نه‌ک هه‌ر له‌و کاته‌دا، به‌لکوو، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌موو
 ژانی‌شیدا، نه‌وته‌ی هه‌یه، له‌ جاده‌ی قیری شاری « سوله‌یمانی » دور
 نه‌که‌وتۆته‌وه! چونکه، هه‌ر ڕێخکراو و پارتیکی کوردستان، له‌ هه‌ر سه‌رده‌مه‌که‌دا،
 له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی « به‌غدا » کۆک و ڕێکبووی، ئه‌م، گه‌ر له‌گه‌ڵیشیان نه‌بووی، نه‌وا
 دڵ و باوه‌ری لایان بووه! وه‌ک ده‌لێن: هه‌ر که‌سی که‌ر بووی، ئه‌م کورتان بووه!
 ئه‌دی پیمان نالێ، نه‌و هه‌زاران کورده‌ی نه‌ورۆ، له‌ کوردستانی بنده‌سی ده‌وله‌تی
 عێراق و له‌ ناوچه‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا ده‌ژین، یا نه‌و چه‌ن ڕووناکبیر و نووسه‌رانه‌ی له
 « به‌غدا » ده‌ژین، چۆن ناویانده‌با و به‌ چ چاوێ لێیان ده‌روانی!! به‌ لای منه‌وه،
 نه‌ورۆ پیاوی « ڕووناکبیر، نووسه‌ر و کورده‌روهر »ی وامان هه‌ن، له‌ ناوچه‌کانی
 بنده‌سی ڕژیم و « به‌غدا » ده‌ژین، به‌ ده‌یان جار، له‌ زۆربه‌ی زۆری خه‌لکه
 ده‌سپۆشتووه‌که‌ی ناوچه ئازادکرانه‌کانی باشووری کوردستان، نیشتمانپه‌روهرتر
 و دلسۆزترن. چونکه، هه‌ر هه‌یج نه‌بی، به‌ هه‌یج شتیه‌یه، ده‌سیان له « دزی،
 ئاودیوکردن، سزادان و ئازاردانی خه‌لک، ده‌سدرێژکردنه‌ سه‌ر ئابرووی کیژ و

ژنانی کورد، ناکۆکیی، دووبەرەکیی، ناپاکیی، جەنگی نیتووخ و وێرانکردنی کوردستان «دا نەبوو و نییه!

بە داخووه، رووداوێکان زۆر بە هەڵە لێکەدرێنەوه. راستە، هێزمەکانی « بریتانیا » لە کوردستان بوون، بە لای، هەموو بەرێوەبەرێکییەکان کوردیی بوون و بە دەس کورد خۆیەوه بوون. ئایا، باشتەر نەبوو، کورد هاوکاریی لەگەڵ ئینگلیزدا بکردایە، کاروباری کوردستانیان راپەراندایە، لە بری ئەوهی، دژی ئینگلیزمەکان بووستن و جەنگی دژ بکەن؟! بەڵێ، کورد جەنگی دژی ئینگلیزمەکان راکەیان، ئەو ئینگلیزانە، لە سەر داوای « شێخ مەحمود » خۆی، بەرەو « سولهیمانی » کشان و دەرگەکانی یەکەم دەولەتی کوردییان دامەزران. لێرەدا، چەن پرسبارێ سەرەدرێنێ: کێ یەکەم چاپخانە لە شاری « سولهیمانی » دامەزران؟ کێ پۆژنامە و گۆڤاری بە کوردیی دەرکرد؟ کێ هانی نووسەر و هۆنەرەکانی کوردی دەدا، بە کوردییەکی پەسەن و پەتیی بنووسن؟ کێ هەولیدەدا، گرامەری زمانی کوردیی بۆ کورد دانێ؟ ئەدی ئەمانە، هەمووی هەر پیاوێکی ئینگلیز نەبوون؟ ئیدی ئەوان. لە چاو وەجەکانی پەیاوەرەدا، خراپی چی بوون، کە تا ئەوێش، لە دوو پارچە نیشتمانەکاندا « باشوور و خۆراوا »، زمانی کوردییان قەدەغە کردووه و بە هەموو شتوویە هەولی قەرکردنمان دەدەن؟ ئایا، هەر « زێتەر » خۆی نەبوو، کاتێ گەرێوتەوه، بەرەمەکانی لە پۆژنامە « پێشکەوتن »دا بلۆ کردۆتەوه؟ ئیدی چ پێوستەمەکا، ئەوانە شاریان جێ نەهێشتبوو و کاریان لەگەڵ ئینگلیزدا کردووه، ئەوانە پەشینمانبووینووه و گەرێابوونەوه، جیاکرتینەوه؟ ئەوان، گەر سەرما کەمێ لەکبوون، لە کۆتاییدا هەموویان چوونێکبوون!

کەواتە، بۆ دەبێ، ئەوانە پێیان نەکردووه، ملیان بۆ دەسەلاتی نوێ شۆڕ کردبێ، هەندیکیشیان « برغو و پارچە و کەرەسە » ئەو دەسەلاتی ئینگلیز بووین؟ ئەدی، ئەوانە هاوکارییان لەگەڵ ئینگلیزدا نەکردووه، چیان کردووه؟ سەر ئەویە، ئەو هاوکاری و پشگیریکردنە ئینگلیزمەکان، بۆ عەرەبەکانی عێراق پەوابوو و کەس گلەییان لێ ناکا، کەچی، بۆ ئەو چەن رووناکبەرێ، بە باشیی لە باری سەردەمەکی خۆیان گەیشتبوون، جێگەی نەنگیی و ئەوێ پەخنیان لێ دەگیرێ. لەگەڵ ئەوەشدا، رووداوێکان بە ئاشکرا سەلماندی، ئەو کارە ئێوان کردیان، لە کاری هاوێکەکانی دیکەیان راستەربوو! ئایا، ئەو کوردانە، لەگەڵ ئینگلیزمەکاندا هاوکارییانکردووه، هەر لەگەڵ ئەمان عەرەبی عێراقدا، لە یەک دەولەتی بێدەسی « بریتانیا »دا نەبوون؟ پێکەوه کاریان نەکردووه؟

5/3. گه پانه وه :

پاشان هر له خۆیهوه، پاكانی بۆ نهوانه كردووه، كه گه پانه تهوه، وكم نهوهی
یهكی رمخهیی له گه پانه وهیان گرتبێ! بۆیه نووسیتوتی: (كه شهویش نه موسته چاو
بـوو چوار لات لێ تنراو « نه مهل » نه ما، ناخۆ گێلی و خۆ كوشتن نه مل
بنیتیت و به رهو نادیار ههنگاو بنیتیت؟ ... گه پانه وهی زۆمرو هاوه له كانی
له بارودۆختی كێ ئاوه دادا بوو، تروسكایی هیوایهك له خوار را بریسكیی دایهوه:
گه پانه وهی شیخ بوو له بهندی و ئهسارهت. « 3،8 »

نهوانهیی پیا نكردبوو، هر له سه ره تاوه، به رهو نادیار ههنگاویان نابوو، ئیدی بۆ
دهبێ، كاتێ گه پانه تهوه، پاساوی نه وهیان بۆ بدرێ، تا به رهو نادیار ههنگاو
نه ئێن؟! چونكه، ئهو كاتهی نهوانه پیا نكردووه، نه پارتیكی رامیاریی و نه
شۆڕشیكی چهكداریی، له كوردستاندا نه بووه. كاتێ « شیخ »یش گیرا،
جولانه وهكه به تهواویی وهستا، جا گهر، له ترسی ژیان و گیانی خۆیان نه بووبێ،
بۆ پیا نكردووه؟ پێم وایه، ئهو چهن كهسه، هر له بهر مهتا، پیا ن نه كردایه و
نه پۆشتنايه، كه لێ باشتربوو. به لām، كه پۆشتن و گه پانه وه، به كاریكی زۆر
ئاسایی دادمێتم. چونكه، دهبێ، له خۆمان بپرسین: بۆ پۆشتن؟ بۆ كوێ چوون؟ له
پێناوی چیدا هه لاتن؟ له وه لāmدا ده لێم: بۆ هیچ و له بهر هیچ پۆشتن. به لām، له
پێناوی ژياندا گه پانه وه!

« بهر زنجیی » نیازی وایه، مێژووی رووداوه كانمان لێ تێكدا، وكم چۆن سهراپای
سیپارمهكهی، له زانیاری ناپاست و چهواشه كهرانه دا نقوومبووه! چونكه، به پیتی
لا په ره كانی « چیم دی » بێ، جهنگی « ده ره بندی بازیان » له « 22/06/1919 » دا
رووداوه، هه مووی پۆژیكی خایاندووه و تهواو بووه. پاشان، « شیخ » گیراوه، (له
ههروای سێ سالتك دیلی و مهینه تیی را بواردن له بهندیخانهی بێگانه، به ده بده به
و شكۆیهكی شاهانه گهیشه تهوه سلیمانی « 30/09/1922 » « 37، 517 »

ههروهها، به پیتی یادداشته كهی « زۆمرو » خۆشی بێ، كهس نازانی، كهی
پیا كردووه و كهی گه پانه تهوه! به لām، چونكه ماوهیهكی زۆر، له هه موو گوند و
ناوچهكان نه ماوه تهوه، به وه دا بۆمان دهرده كهوێ، هه مووی چهن ههفتهیه له دهرهوه
بووه و گه پانه تهوه. واته: كاتێ « شیخ » گیراوه، « زۆمرو » هه لاتووه. پێش نه وهی
به رهیشبێ و بگه پۆتهوه، ئهو گه پانه تهوه. خۆ ناشی، « زۆمرو » سێ سال له دهرهوه
ماپێته وه و چاوه روا نیکردبێ، تا هه والی گه پانه وهی « شیخ »ی بهرگوێ كهوتبێ!
له بهر نه وه، پێش نه وهی، له هیچ لایه كهوه، هیچ جۆره تروسكایییهك دهر كهوتبێ،

پیش نهوهی، هیچ جوړه نیشانه، بۆ که پانهوهی « شیخ » هه بوو، « زیتور » و هاو له کانی که پانه توه. به لām، « بهرنجی » و هک خوی ده خه له تینتی، دهیه وئ، خورتنه ریش له که ل خویدا بخه له تینتی! گریمان، خه لکی بۆ خوی ده خه له تینتی، نه دی خوی بۆ کۆ ده خه له تینتی!!!

ئینجا، هه روا به دهم وړینه و نه ندیشهوه، قسه ی بزرگان دووه و نووسیوتی: (خۆ که هاتیشهوه، کابرا نه چوو « فوجیک خه فیه یا مه فرمه یه ته واری » بکاته و مه گه نه کانی ولات راپیچ کات، له م کتو بۆ نه و شاخ و له م دۆل بۆ نه و نشیو.) « 8,3 » بریا، که مئ لۆژیکی ده بوو، که مئ ژیرانه پرو دا و مانی هه لده سه نگان. چونکه، نه و سه رده مه، نه شو پشیک چه کداری هه بووه، نه « فوجی خه فیه یا مه فرمه ی ته واری » هه بووه، تا یه کتیک و هک نه و، نه و کاره بکا. جگه له وهی، « زیتور » پیای نه و کاره نه بووه، هه رگیز نه و جوړه کاره ناپا کانه یه ش، له شان و شه و که تی هۆنه رتیک پرو نا کبیری و هک نه و نه و شه و ته وه. به لām، له هه مان کاتیشدا، که پانه وهی یه کتیک و هک نه و، که نزیک « شیخ » بووه، هه روا به خۆپایی نه بووه. دیاره، پیش نه وهی بگه رته وه، پتومندی به ئینگلیز مه کانه وه کردووه، به رانه به به که پانه وهی، قایل بوونی نه وانی و هر کرتووه. ئینجا که پانه توه. نه گینا، لادییه کی نه ناسرا و نه بووه، تا به دزییه وه یا به ئاشکرا، به ره و شار، ملی پتگی کرتی، بی نه وهی که س بیناسی یا پی بزانی! نه وه قسه یه که، مه گه هه ر ته نیا، له هه گه که « بهرنجی » ده دسه که وئ.

پاشان نووسیوتی: (به درتزیی نه و ماوه یی که که پانه وه تا سه عات 6,5 پۆزی 30 نه یلوی 1922 که شیخ تیا هاته وه ناوشار، ته نیا یه ک دیه شیعی به شان و باهوی کار به ده ستانی نه و پۆژده هه لده و نووسینکی له سودی نه وان بلۆنه کردوه.) « 8,3 » لیته دا، من ناتوانم، بلیم: نه م گه واهیدانه ی له سه داسه د راسته. له هه مان کاتیشدا ناتوانم، بلیم: نه خیر، وانییه. چونکه، له لایه که وه، که لێ جار هیندی که س، هیندی کاری خراپه ده که ن، که س پی نازانی. یا به ناویتی خوارا و مه شت ده نووسن.

له لایه کی دیکه شه وه، که م میژوی کوتنی هۆرا و مانیمان بزانییه، هه لبه ته، نه و کاته بریاریکی بنه بریمان ده دا، چونکه، میژوی دانانی نه و هۆرا وانه، که لێ شتی کرنگمان بۆ روونده کاته وه. بۆیه، لیته دا من ده پرسم: ئایا، « زیتور » نه و هۆرا وانه یی که می هۆنیو ته وه؟ چونکه، ته نیا نه و دوو هۆرا ویه ی بۆ باری ئاساییشی داناوه، خوی له خۆیدا، شتیکی ئاسایی نییه. دانی به وده ناوه،

ئىنگلىزەكان بە شىتومبەكى باش و پىكوپىك، ناوچەكە بەر تومدەمەن. ئەمەش لەو
 پۇر و سەردەمەدا، بۆ ئەوان شىتېكى كەم نەبوو. لەوانە، ھەر ھىندەشيان لە
 خوتىندەوار و ھۆنەرىكى ناسراوى ۈمك ئەو ويستېن، كە يەككى لە نىزىكەكانى
 « شىخ » بوو! خۇ نەدەمگرا، ھەر ۈمك « بەرزنجى » خۇشى نووسىوتتى: « ھەجى
 خەفە و مەفرەزەى تەۋارى » بۆ بگەنەو. چۈنكە، ئەو كارى ئەو نەبوو. تەنەت
 لەم سەردەمانەشدا، دەۋلەتى داگىر كەرى عىراق، ئەو كارانەى بە پروناكېر،
 نووسەر و ھۆنەرە كوردەكان نەسپاردوو. بەلكو، ئەوانەى لەگەل ئەو پۇتەدا
 دەسپان تىكەلكردوو و ھاۋكارىيانكردوو، ھەر لە پىتى نووسىن و
 پىننوسەكانىانەو بوو. ئەوانەى چەكىشيان ھەلگرتوو، زۆر ئاشكران، كى بوون!
 « سەددام حوسىن »، لەگەل ئەو ھەموو گىرغە نىخۇخۇى و دەرەكېيەى ھەببو،
 ھىشتا، ھۆنەرى كوردى چەكدار نەكردبو، تا ئىنگلىزەكان دۇى « ھىچ ! »،
 يەككى ۈمك « زىۋەر » چەكدار كەن و « ھەجى خەفە و مەفرەزەى تەۋارى » بۆ
 بگەنەو. بەلكو، بۆ كار بەدەسانى ئىنگلىزى ئەو سەردەمەى « سولەيمانى »، ھەر
 ھىندە بەسبوو، گەر يەككى ۈمك « زىۋەر » دامركىنەو، لە ھەموو شىتى دوورى
 خەنەو، تا مردن، بەشدارى ھىچ جۆرە چالاكېيەكى « نەتەۋەى، رامبارى و
 چەكدارى » نەكا، دۇى ئىنگلىزەكان نەوستى، ھاۋكارى لەگەل « شىخ » نەكا.
 تەنەت، ھۆنراۋەكېشى پىشكەش نەكا! ھەر ۈمك « بەرزنجى » خۇشى
 نووسىوتتى: (بەلكو ناۋبەناۋ شىعەرىك يان نووسىنىتكى ئاينى ياكۆمەلەپەتى
 بۆلۈمكردوو، ۋەيا تىل و تۈنچ كرتنى كەبېتە پەندو عېبەت.. نامىلكەيەكېش «
 چىرۆكى پىغەمبەران «...» 8،3» ئىدى، لەو پىر دەپى، مەن چىدىكە باسكەم، گەر
 ئەو خۇى ئەو كەۋەپەمان بۆ بدا، كاتى « زىۋەر » گەراۋەتەو، خۇى بە چىبەو
 خەرىكردوو! يا لەو پىر دەپى، ئىنگلىزەكان چىيان لى ويستېن!

مەن بە ھىچ جۆرى، گومانە لە پاكىي و دىلسۆزى « زىۋەر » نىيە. لەو باۋەدەم، بە
 ھىچ شىۋە، سەرى بۆ ئىنگلىز شۆر نەكردوو، ۈمك ئەو دەپەۋى، بە زۆر و بە
 دەرزى، لە مېشكى خوتەرى بىاخنى! گوايە، مەن كوتوۋمە: « زىۋەر » پىارى
 ئىنگلىز بوو. بەلام، ئەۋەى كوتوۋمە و ھەمىشەش دەپلەمەو، ئەۋە، دۋاى ئەۋەى
 گەراۋەتەو، ئىدى دانىشتوو، ۈمك فەرمانبەرىكى دەۋلەت كارىكردوو، ۋازى لە
 ھەموو شىتى ھىناۋە. جا گەر ۋا نىيە و كارىكى گەرەى « نەتەۋەى، رامبارى يا
 شۆر شىكى چەكدارى » كوردوو و مەن پىم نەزانىۋە، ئەۋا داۋا لە « بەرزنجى »
 دىكەم، بۆمان پرونكاتەو، تا مەنىش ئاگادارىم! خۇ گەر ۋاش نىيە، ئىدى ئەو

بۆچۈنەنى من، ئەو ناگەيەننى، كە ئەو ھەر لە خۇيەو ھە بىرى لى دەكاتەو!
 لەو دەچى، جگە لەو ھى «زىتور» رەوشەكەي بە دال نەبوو، ھېچ شىتەكەش
 نەبوو، تا خۇيانى پىتو خەرىكەن، شۆرشى نەبوو، تا بىمىنەو خەباتكەن،
 لەو ھى ترساو، خان و بەگزاھەكانى ئەو ناو بىانگرن و لە پىناوى پۇلدا، رەوانەي
 لاي ئىنگلىزىيان كەنەو. ھەر ھەك خۇشى نووسىيوتتى: (لەھزە لەھزە خەو ھى
 بەگزاھەمان بوو كە بمانگرن لە پىناوى خانەكانا.) «173,39» بۆيە، تووشى
 ناومىدىدى بوو و گەراو ھەتەو. بە ھەلەشدا ناچم، گەر بلىم: بە ھېچ شىو ھە،
 باو ھى بە ھېچ شىتە نەماو، سەرى خۇي كىزكردو و بۆ خۇي ژياو. ھەرو ھە،
 دلنەوايى ئىنگلىزەكانىشى كىردو، بۆ ئەو ھى ژيانى لى تىك نەچىتەو. چۈنكە، تا
 لە ژياندا بوو، بە تەوايى، دەسبەردارى ئەو ژيانەي پىشوى خەباتى «نەتەو ھى،
 رامىيارى و چەكدارى» كەلەكەي بوو، ئىدى بۆ لاقى خۇي بە تەلەو بىكاتەو!!
 خۇ گەر وا نىيە، ناشى، «بەرنجىي» پىمان بلى: نەخىر، «زىتور» ھەر لە سە
 كارى خۇي بەردەوامبوو، ھەك «بىكەس» كۆلەدەر، ھۆنراو ھى «بىستو ھەوت
 سالا» كەي بە ئاشكرا، لە بەر دەمى نوئەرى ئىنگلىزەكاندا خوتەندۆتەو و زۆر بە
 راشكاويى، نووكى پەنجەي تىژى، لە چالى چاوى چەقاندوو!
6/3. لىكەدە ھى نازاست :

پاشان نووسىيوتتى: (ئەو بەگرا ھە ھى شىخ چاوى پروندەبىتەو، شارو ولاتى
 لەلادىتە بە ھەشت، قەرىخەي شىعەرىي دەكرىتەو دەلى:
 ئەي ھەتەن چەند خۇشەويستى رۆخى شىرىنى مەنى
 مەزە ھى توخمى نەشاتو باعىسى ژىنى مەنى
 «4- ژ- 9 ل 6، 17 كانوونى دوو 1922»
 تىكە سەرنجى وتنى مېژووى شىعەرەكە بەد.) «3، 8، 9»

كى دەلى، «زىتور» ئەو ھۆنراو ھەي بە بۆنەي گەرا ھە ھى «شىخ» ھە گوتو ھە؟
 ئايا، چۆنى دەسەلىتتى، ئەو ھۆنراو ھەي بۆ ئەو دانائە؟ بەلگەي چىيە؟ ئايا، تەنبا
 بەلگەي مېژووى گوتنى ھۆنراو ھەي؟ جا، مېژووى دانانى ھۆنراو ھە، چ
 پىتەندىيەكەي بە گەرا ھە ھى «شىخ» ھە ھەي؟ با كەمى پىش ئەو مېژو ھە، يا لە
 ھەمان مانگ و سالىشدا گەرا بىتەو. چۈنكە، ئەو نە ھۆنراو ھەي پىشكەش بەو
 كىردو، نە بە ھېچ شىو ھەكەش، باسىكردو ھى ئىدى، بۆ دەيى، ئەو بىرپارەدا؟
 جگە لەو ھى، لە ھېچ سەرجامەيەكەي ووزەبىشدا، بەو شىو ھە باس نەكراو، كە
 ئەو، بۆ مەبەسى تايبەتەي خۇي باسىكردو ھى، نووسەرتكى ھەك «غەلادىن

سەجادی «، پېش ئەوێ ھۆنراوەکە تۆمارکا، پېشەکیی بە یەک دێر نووسیویتی: (زێوەر بەرامبەر بە خاکی نیشتمانی پیرۆزی کە خۆشەویستی خۆی دەرئەبێ ئەل).» (496,46) ئیدی، بۆچی وای دانەنێن، «زێوەر» نیشتمانەکی خۆی زۆر خۆشویستوو، وەک ھەموو ئەو ھۆنەرانی دیکە کورد، بێ ھۆ و بێ بۆنە، تەنیا لە درزی خۆشەویستی نیشتمان و دڵسۆزیی بۆ کوردووە، چەندین ھۆنراوەیان بە سەر کوردستاندا ھەڵداوە، نەک بۆ سەرکردەییەکی وەک «شیخ»یان گوتبێ!

گریمان، بۆچونەکی راستە، ئایا، ئەمە چی دەگەیەنێ، کاتێ «شیخ»، ماوێ سێ سالی دوورخراوەتووە، بۆچی تاکە یەک دێر ھۆنراوە چیبە، بۆی نەگوتوو؟ ئیدی چەندین ھۆنەری دیکە وەک «حەمدیی، بێخود، کەمالی ... تاد» بۆچی ھۆنراوەیان بۆ ھۆنیوەتووە و پېشکەشیانکردوو، لە کاتیکدا، «حەمدیی» لەگەڵیشی ناکوکیبوو؟! ئەمە ئەو دەگەیەنێ، یا بەلێنی بە ئینگلیزمکان داو، بە ھیچ شتوویە خۆی لە ھیچ جۆرە کاریکی رامیاریی ھەل نەقورتێت، پتوھندیی لەگەڵ «شیخ»ا بېسیستێ، یا ھەر خۆی ترساو، کاتێ «شیخ»یان دوور خستۆتووە نقە لێ نەھاتوو. کاتیکیش «شیخ» کەراوەتووە، کەر راستبێ، ئەو ھۆنراوێی بۆ ئەو گوتبێ، ئەو نیشانە ئێ بە پەڕی ھەلپەرسستییبە! دیسارە، «بەرزنجیی» دەپوێ، دواي مردنیشی درۆی بۆ ھەلبەسێ، لە گۆرەکەشیدا نەبێ، تاوێ گیانی رەوانی ئارامگرێ!

7/3. ھۆنەر و سەرانی گورد :

ئەز بە خراپە باسی «زێوەر»م نەکردوو، بەلکوو، رەخنەم لێ گرتوو. تا ئەو نموونەیی چەن ھۆنەر و پرووناکیبیرتکی کوردی وەک «ئەحمەد موختار و جەمال عیرفان»م بۆ بێنیتووە، بریا، «شیخ» ھێندە دڵ و میتشکی لە ئاستی ئینگلیزمکاندا فراوانبووایە، ھەر زۆر زوو لەگەڵیاندا رێککەوتایە. جا ئێستە، پۆزمان بەم پۆزە پەشە نەدەگەیی، چەن ھۆنەریکی وەک «زێوەر»یش، ئەو جۆرە ھۆنراوەیان نەدەگوت، دوو کەسی وەک «بەرزنجیی»ش، ئەو ھەلپەرسستییبە، بە ھەلپەرسستییبە ھۆنەرانێ دیکە کورد دا نەدەپوێشی. چونکە، یەکتێ ھیچی پێ نەبێ، وەک کەندووی بۆش وابێ، ھەر دەبێ، ئەو جۆرە بەراوردە بێ بنچینانە بکا!

پاشان، «بەرزنجیی» وا دەزانێ، «شیخ» کاریکی باشیکردوو، چەن ھۆنەریکی وەک «ئەحمەد موختار جاف» و «سەلام»ی گرتوو، دلی چەن ھۆنەریکی دیکە وەک: «ئەرەحمان بەگی بابان، حەمدیی، پیرەمێرد»ی زویرکردوو. ئایا، چارەنووسی یەکتیکی وەک «جەمال عیرفان»، بە چی گەیی؟! ئایا، «شیخ» ماھی

ئەو ھەببۇ، لە چەن نیشتمانپەرور و ھۆنەرپەندە گەورە و ھەك ئەوان بېرسیتەو؟ مەن پەن وایە، ئەو یەكی لە ھەلەكانی « شەخ » بوو. چەنكە، نەك ھەر گوتی لەو ڕووناكبەر و ھۆنەر نیشتمانپەرورەنە گەرتوو. بەلكوو، سزای ھێندەكیشیان داو. ئێمە، گەر بە چاك نەلەین چاك، بە خراب نەلەین خراب، جیاوازی لە نۆوانداندا نەكەین، تەنیا ھەر بە چاك و بە خراب، داكۆكیی لە گوتە و كردەمەكانی ھۆنەر، نووسەر و پیاو گەورەكانی كورد بكەین، باوەر ناكەم، تا ماوین، ھەچ بە ھەچ بكەین، تا ئەو بایەش لەو كۆنەو بێ، ڕەوشی كورد ھەر ئەو ڕەوشە دەبێ! چەنكە، گەر وامان نەكرد، بە چ شەپوھە دەتوانین، ڕابووردوومان ھەلسەنگەین، كەلك لە پەندەكانی مێژوو وەرگیرەن، ھەلە و كەموكۆرپیەكان دەسنیشانكەین، گەر ھەر لە پەشتی ملماندا و خراپەكانمان شار دەدو، تەنیا لە چاكەكانیان بدوین، یا خراپەكانیشان بە چاكە بۆ بۆمترین؟ ئەو دەسلەوایی و دال و دەروون فراوانییە، مەگەر ھەر لە دەس دوو خانەدانی خاوەن دیوخانە و ھەك ئاغای « بەرزنجیی » بێ، چەنكە، ھێشتا ئێمە بەو پەلە و پیاو كۆمەلەیی و كەلتورییی ئەو نەگەشتووین!

ئێنجا دەبێ، لە « بەرزنجیی » بېرسەن، بۆ « شەخ » لە « زۆمەر » زویر نەدەبوو؟ خۆ ئویش، جگە لەو ھەببۇ ئەو دوو ھۆنەر و ھەببۇ دانائە، ھەك ئەوانی دیکەش، پتوھندی بە « سۆن » ھەببۇ، « سۆن » یەش یارمەتیداو و ھەك مامۆستایەك دايمەزان دەتو، لە ڕۆژنامەكەشیدا، جاروبار گوتاری نووسیبو؟!! ھەلەتە، نەك ھەك ئەو نووسیبو: (زۆمەر وایەنەكرد، بەپاکی خۆی مایەو، ھەر ئەو پیاو زاناو شاعیرە بەویقارو ئاغرو لەسەر خۆیە بوو كە بۆی ھەببۇ بەبێ پرس بچیتە خزمەتی شەخ و ھەر مەسەرای شەخان). « 10,3 » بەلێ، كەس نەگوتوو، ناپاكبوو، تا دوو نیشتمانپەرورە و ھەك: « ئەحمەد موختار جاف » و « جەمال عەرفان » بە ناپاك دانێ! بگرە، ئەو دوو پیاو ڕووناكبەرە زەنگە، لە ئاوی باران، لە پەرە ناسکی كۆل و تەنانەت لە یەكێكی ھەك « بەرزنجیی » یەش كوردتر و پاكتر بوون! بەلام ھێندە ھەببۇ، ئەوان ھەك « زۆمەر »، لە دەس پتوھندی « شەخ » نەبوون، ھەلەبەست نەبوون، مەراپیان نەكردوو، ڕەخنەیان لە ھەلە و كەموكۆرپیەكانی « شەخ » و داروودەسەكە گەرتوو. بۆیە، « شەخ » لەگەڵیان ناكۆكبوو، سزای ئەوانی داو، زۆر ڕیزی لێ نەكەرتوون. بەلام، ڕیزی « زۆمەر » گەرتوو!

گومانی تێدا نییە، ئەوانە لە سەردەمێكی دیاریكراوی ژياندا، پتەو دەژین، یەكدی باشتەر دەناسن، ھەك لەوانە لە پتەوی گێڕانەو و نووسینەو، كەسێكی

دیاریکراو دهناسن. چونکه، ناگایان له هیندی بۆچوون، هه‌لو‌تست و کرداری
یه‌کدی هه‌یه. له‌وه ده‌جی، « زێ‌تومر » له‌گه‌ل « بێ‌کس »دا، زۆر رێک نه‌بووی. بۆیه،
له‌ هۆ‌نراوه‌ی « ئاره‌ق ناخۆم »دا، پلاری تی‌گرتووه، هه‌لبه‌ته، « بێ‌کس »یش، وه‌ک
ده‌لێن: له‌ فیکه‌ی خۆی تی‌گه‌یشتووه! بۆیه ئه‌ویش به‌ پلاره‌وا‌یشتنه‌وه،
وه‌لامیداره‌تووه، به‌ هه‌له‌رس‌ت و ریاکار ئی‌وزمه‌دی‌کردووه و به‌ شازده‌ نی‌وه‌دی‌تر
هۆ‌نراوه‌ گوتوویه‌تی:

من عاره‌ق ئه‌خۆم، که‌ بێ‌ که‌مه‌ریم
که‌مێ له‌ دنیا‌ی دوون، بێ‌ خه‌به‌ریم
که‌لێ سزام دی، له‌ رووی عه‌قله‌وه
باهه‌ی مه‌ی بخۆم، بێ‌ هۆش و که‌ریم
عافیتی تۆ بێ‌ بامی و قوبوولی
با من به‌ عاره‌ق، تووشی زهره‌ریم
به‌هه‌شت که‌ پریی، له‌ وشکه‌ سو‌فی
ئا‌واته‌خ‌وازم، که‌ له‌ سه‌قه‌ر بم
نامه‌وێ، به‌رگی ریا و زاهیدی
ئه‌گه‌ر به‌و به‌رگه‌ش، زۆر مو‌عته‌به‌ریم
کورسی مه‌یخانه‌م، له‌ لا‌ خۆشته‌ره
له‌وه‌ی که‌ له‌ سه‌ر ته‌ختی قه‌یسه‌ر بم

«138,6»

هه‌لبه‌ته، ئه‌وانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیاون، ها‌وته‌مه‌نی « زێ‌تومر » بوون، وه‌ک
مامۆستا « نه‌جمه‌دین مه‌لا » و « بێ‌کس »، زۆر له‌ نزیکه‌وه، شارم‌زای بوون و
ناسیویانه، ئا‌گاداری‌بوون و زانیویانه، چی گوتووه و چی کردووه. بۆیه، به‌و
شی‌وه‌یه‌ باسیان‌کردووه. نه‌ک وه‌ک نو‌وسه‌ری‌کی گه‌وره‌ی کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌می
وه‌ک « به‌رزنجی »، به‌ چاوی خۆی « زێ‌تومر »ی نه‌دیوه، ته‌نیا یه‌ک لایه‌نه، سه‌یری
هۆ‌نراوه‌مکانی کردووه و بریاری له‌ سه‌ر داوه. چا‌ویشی له‌ لایه‌نه‌ لا‌واز و
سیسه‌کانی نو‌وقاندووه. ئه‌ز وه‌ک نو‌وسه‌ری، پێش هه‌موو شتی، وێژدانم به‌ دادوم
داناوه. هه‌ر دوو لایه‌نه‌ چاک و خراپه‌کانی هۆ‌نراوه‌مکانیم بینوون و قسه‌م له‌ سه‌ر
کردوون. ئه‌مه‌ش، به‌ هیچ شی‌وه‌یه، لای من له‌ پله‌ویایه‌ی « زێ‌تومر » که‌م نا‌کاته‌وه.
چونکه، ئه‌و له‌و سه‌رده‌مه‌دا، هینده‌ی لی تی‌گه‌یشتووه. با‌وه‌ری به‌وه هه‌بووه و ئازاد
بووه. به‌لام، من ره‌خنه‌ی لی ده‌گرم. چونکه‌ ده‌زانم، ئه‌و با‌وه‌ر و تی‌گه‌یشتنه، له
هه‌موو سه‌رده‌مه‌تێ‌دا، زیان به‌ پۆله‌کانی که‌له‌که‌م ده‌گه‌یه‌نی!

سەیر ئەو هیە، نووسیویتی: زیوهر(بۆی هەبوو بەبێ پرس بچیتە خزمەتی شیخ و
 حەرەمسەرای شیخان). «10,3» بۆ هەرچی بۆی هەبوو، بێ پرس، خۆی بە
 دیوێخانێ سەرکردەکانی کورددا بکا، یا سەر بە حەرەمسەراکانیادا شوێنکاتەو،
 ئیدی دەبێ، پیاویکی باشبێ؟ لە ژبانی خۆیدا، هیچ هەلەپەکی نەکردبێ؟ ئەو چ
 پێوەندییەکی بە سەر باسەکی ئێمەو هەیە؟ جگە لەوێ، ئەو سەرکردانەی
 کورد، لە هەموو کات و سەرەمیکی میژووییدا، بە دەیان «نۆکەر، پاروگلێن،
 مەسینەهەلگر، مەراییکار، پیاوی خراب، جەردە و پیاوگۆژ»یان هەبوو و هەیە.
 هەرەو هە، چەندین سیخوڕ و پیاوی تورک و ئینگلیز، لە دەوری «شیخ» خڕ
 بووونەو، ئایا، «بەرزنجیی» ئەوانیش، (هەر بە پیاوی زانا و شاعیر و بە ویقار
 و ناغر و لەسەر خۆ) دادەنێ؟!!

دوای ئەو، بۆ دەبێ، هەمیشە قسە و بریارێ سەرکردەکانی کورد، بە پێوەرێکی
 ڕەها و بێ وێنە دا بنێ؟!! بۆچی ئەوان خۆیان، هەلەیان نەکردووە؟ کێ هەیە، لە
 ژبانی تاییبەتی و گشتیی خۆیدا، هەلە نەکا، بە تاییبەتی، گەر ئەو کەسە، بە کاری
 ڕامیارییەو خەریکبێ؟ تەنیا هەر خوا و مردووی گۆڕستانەکان هەلە ناکەن! یا
 لێرەدا، دوو نمونەی زیندوو بێنمەو، تا باشتر، لە چۆنیتی ڕوداوێ میژووییەکان
 بکا، چونکە، وەک منی تاوانبار کردوو و نووسیویتی: (نووسەر زۆر بێ ناگایە
 لەمیژووی نێزیکی گەلەکی). «55,3» ئەو تەنیا هەر یەکی، ئەو بریارەدا، پەنا
 بە خوا، خۆی هێندە دانا و زانا بێ، لە پەنجەمی ساغ کرم دەربێنێ! جۆ بە دیواری
 هەلگیرێ! هێندە بە ناخی میژووی کۆن و نوێ نەتەو مەیدا شوێن بۆیتەو، تا سەر
 «کۆلوانە سوور!» «کەمی تینابێ»!

«شێرکۆ بێکەس»، سالی «1967-1968»، دژی جەنگی کوردکوژی و ناپاکی،
 هۆنراوەی «شارمەکم»ی دانا، لە ڕۆژنامەی «برایەتی» دا بڵاوکردموه. ئەو
 کاتە، «جەلالی»یەکان سزایاندا و دە ڕۆژیان لە گرتووخانەکانی «بەکرەمچ»ی
 پێتەختی دەسلەتەکیان توندکرد، پاشان، بە هۆی ناسیایی و تیکەلایی لەگەڵ
 «برایم ئەحمەد» دا، بە «ڕەفتی کەفالت» بەربوو.

هەرەو هە، «رەووف بێگەرد»، سالی «1975»، لە ناوچەی ئازادکراو و لە نێو
 جەرگەی شوێنەکەدا، لە سەر بەرەلایی و ناپێکپێکی شوێنە
 «11/سپێتیمبەر»، دژی دز و درۆزنەکانی نێو شوێن، چیرۆکی «هەنگاوێک لە
 ڕێگای دووردا»ی نووسی و لە ژمارە یەکی گۆڤاری «نووسەری کورد»ی چیا
 بڵاوکرایەو. سەرانی پارت و شوێنەکەش سزایاندا و «21» ڕۆژ لە

گرتووخانه‌ی «چۆمان» گرتیان، پاشان، به‌ربوو، به‌لام، وه‌ک خۆی بۆی نووسیوم؛
(ئه‌گەر هه‌ندیک ناوی گه‌وره‌ی وه‌ک «سالح یوسفی و دارا توفیق» نه‌بوونایه،
له‌وانه بوو، له‌ناو مبه‌رن.) ئه‌وه له‌ کاتیکدا، به‌ ده‌یان نووسهر و هۆنهری دیکه‌ش
هه‌بوون، پۆژانه له‌ چاپخانه‌کانی کوردستان و ئێران، وه‌ک گای عه‌لی خۆیان
ده‌لسته‌وه، «شه‌وانه‌ش هاونشینێ جانی باده‌ بوون»!

بێ گومان، ئه‌وه‌ش ته‌نیا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه، دوو بآلی ده‌سپۆشتووی پارت و
شۆڕشه‌که، ئه‌و بریاره‌یانداوه، نه‌ک له‌ راستیدا، ئه‌وان تاوانبارین یا ناپاکییان
کردبێ، بۆیه، سزادرا بن! ئایا، «به‌رنجیی» هه‌لوێستی هه‌ر دوو هۆنهر و
چیرۆکنووس «بیکه‌س» و «بیکه‌رد»، به‌هه‌له‌ و ناپاکییی داده‌نێ، چونکه،
په‌خه‌نیان له‌ هه‌له‌ و که‌موکورییه‌کان گرتووه و ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌نی ئه‌وسای
کوردستانیش، سزایان داو، وه‌ک به‌ ناپاک باسی «موختار» و «عیرفان» ی
کردووه، چونکه، په‌خه‌نیان گرتووه و خۆیان له‌ «سۆن» نزیکه‌کردۆته‌وه؟! و
نووسیوتی: (زۆمه‌ر واینه‌کرد، به‌پاکی خۆی مایه‌وه)، «10.3»

ئه‌و پۆش، به‌سه‌دان سه‌رۆک جاش و ناپاک، له‌ پیزه‌کانی «پارتیی و یه‌کیتی» دا،
ده‌بین، به‌چه‌له‌ و به‌ گۆزانی، جه‌نگی نیوخۆی کوردقێان گه‌رمه‌که‌ن. که‌چی،
لای سه‌رانی ئه‌و دوو پیکه‌راوه، که‌لێ له‌ چهن «خوێنه‌وار، پووناکبیر، نووسهر،
هۆنهر و زانا» ی کورد له‌ پیتسترن و پتر پیزیان لێ ده‌گێڕێ. ته‌نانه‌ت، له‌ یه‌کیکی
وه‌ک «به‌رنجیی» خۆشی له‌ پیتسترن! چونکه، شه‌ریان بۆ ده‌که‌ن. هه‌ر دوو
نه‌پۆین، «ته‌حسین شاه‌میس» یکی ناپاک، که‌ جه‌نگی به‌ خوێنی ده‌یان کۆپی کورد
سووربوو، کاتێ هێزمه‌کانی «یه‌کیتی»، له‌ «چه‌مه‌مال» و یستیان، تۆلێ لێ
بکێنه‌وه و په‌لاماریاندا، «مه‌سه‌وود بارزانی» زۆر به‌ راشکاویی گوێ: گه‌ر
ده‌سی بۆ به‌رن، شه‌ری سه‌رانسه‌ری له‌ سه‌ر ده‌که‌م! کاتێ، له‌ جه‌نگی نیوخۆشدا
کوژرا، هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو، قورێ، بۆ نه‌پۆین! جا، ئیدی یه‌کیکی وه‌ک «به‌رنجیی»،
به‌و بیر هه‌رزه‌ و به‌و پینووسه‌ کوله‌وه، چۆن ده‌توانێ، به‌ ده‌سی پووته‌وه، جێگه‌ی
یه‌کیکی وه‌ک «شاه‌میس» بگه‌ڕێته‌وه؟ چۆن ده‌توانێ، به‌ به‌لگه‌ی ئیفلیج و مرده‌اره‌وه
بوو، جه‌رگی مێژوومان بۆ شه‌قکا و به‌ خۆپایی پیاوه‌ ناو دارمه‌کانی کورده‌مان بۆ
له‌که‌دارکا؟ سه‌ره‌پای ئه‌و غه‌دره‌ گه‌رمه‌یی، له‌ «جه‌مال عیرفان» کراوه، تازه
یه‌کێ له‌ شیخه‌کانی «به‌رنجه» ، به‌ پیاوی ئینگلیز و ناپاک تاوانباری ده‌کا!

«به‌رنجیی»، خۆشی نازانێ، چی ده‌لێ و چی ده‌نووسێ، له‌ کاتیکدا، من باسی
ناپاکیی «زۆمه‌ر» نه‌کردووه، جگه‌ له‌وه‌ی قسه‌که‌ هه‌لده‌گێڕێته‌وه، هه‌له‌کانی

ئەویشى پى ئىفە پۇشەدەكا، خەلكى نىستمانبەرۈمەرى دىكەى ۋەك « موختار و
 عىرفان » ىش بە ناپاك دادەنى. ھەر لەبەر ئەۋەى، لەگەل « شىخ » ناكۆكبۇون، يا
 كاریان لە ئىنگلیز ۋەمرگرتوۋە، تا بەلگە لاواز و بىى بنچىنەكانى خۆى پىى بىسەلمىنى!
 برىا، ھەموو كورد، بە « شىخ مەحمود » ىشەۋە، ھىندە بىرىان تىزىۋوایە، كاریان
 لەگەل ئىنگلیز بگردایە. كوردستانىش ئىستە، كۆلۇنیاىەكى « برىتانىا » بووایە،
 نەك لە ژىتر دەسى دەۋلەتى داگیركەرى عىراقدا بووایە، لە ژىتر دروشمى براىەتىى
 درۆزنانەى كورد و عەرەبدا، ۋولتەكەمان داگیركەن، سەرۋەت و سامانمان
 تالانكەن، كوردستان ۋىزانكەن، ئەنفالمانكەن، ژاربارانمانكەن، دەس بۆ ئابرووى
 كىز و ژنانى كورد بەرن. جا ئىستە، « بەرزنجىى » نەك ھەر يەك ۋوشەى
 عەرەبىى، لە نووسىنەكانىدا بەكار نەدەھىنا، بەلكو، بە ئىنگلىزى دەدوا، باسى
 براىەتىى كورد و ئىنگلىزىشى بۆ دەگردىن!
 8/3. **سايكس - پىكۆ :**

نازانم، « بەرزنجىى » ۋەك « مېژوونووسىكى دەسپەنگىن! » ئەم زانىارىبىيە لنگە و
 قوۋچانەى، لە چ كۈن و قوربىتىكى مېژوودا دۆزىمەتەۋە؟ ھەر لە خۆيەۋە، ناۋى
 رىتكەۋەتى « سايكس - پىكۆ » و شكستەينانى شۆرشەكى « شىخ » ى ھىناۋە،
 ھەموو كارتەكانى تىكەلاۋ كوردوۋە، بە كوردىبىيەكى شەقوشىرى نىۋەگىيان
 دايرىشتوۋە و نووسىۋىتى: (بەلام كەنەخشەۋ پىلانى دەرەكى باروۋخەكە بەلايەكى
 تردا دەباۋ دواخالى پىلانى سايكس پىكۆ سەبارەت بەكوردى باشور دىتە
 جىبەجىكرىن و بەزۆر مولھەق بەھوكمى عىراقەۋە دەكرى و شىخ لەدوا ۋتارىدا
 تف و لەعنەت لەھەمو ئەۋانە دەكات كەبەقسەۋ بەلىنى درۆ مىللەتان دەخەلەتتىن و
 دوزمىنانى كوردىش لەھەمو لايەكەۋە دەست لەناۋ دەست دەتتىن و گەلەكۆمەكى
 ناھەزانى ناوخۆۋ پىاۋانى ئىنگلىزىش ھەموو دەبنە فاكتەرى مۆركردنى ئەۋ
 رىتكەۋەتى پىنجوئىن لە 1927/6/15 كە « بەزۆر » كۆتايى يان بەشۆرشەكە پى
 ھىنا. (10,3)

كاتى ئەم چەن دىپرەم خوتىندەۋە، لە دلى خۆمدا گوتىم: ئاخۆ لە چ سەرچاۋمىيەكى
 گرنگەۋە، ئەم زانىارىبىيەنى ۋەمرگرتوۋە. بەلام، تەماشامكرد، خۆى نووسىۋىتى،
 ئىدى يەكسەر تىكەپىشتم، چ ئەم زانىارىى و چ ئەۋ سەرچاۋمىش، كە دوۋچار
 چاپىكردوۋە، ھىچ جىاۋازىبىيەكىان لەگەل قسە ئاسايىيەكانى خۆىدا نىيە!
 با بزانىن، راستىى پروداۋە مېژوۋىبىيەكان، چۆن بوۋن؟ ئەۋ پەيمانە لە سالى
 چەندا مۆركرا؟ ئەۋ كاتە « شىخ مەحمود »، ئاكاى لەۋ بەندوباوۋە ھەبوۋە، يا نا؟

ئایا، تا روسەکان خۆیان، دواى شۆرشى بەلشەفیک، لە « 1918/11/8 »دا، دەقى ئەو پەیمانەیان ئاشکرا نەکرد، کى ئاگای لەو پەیمانە نەتەبییه بوو؟ ئایا، ھەر « شێخ » خۆى نەبوو، دواى ئەو، پتر لە دوو سال بە سەر ئەو پەیمانەدا تێپەربوو، ئۆتەرى بۆ « کەرکوک » نارد، داواى لە ئینگلیزەکان کرد، بەرمو شارى « سولەیمانیى » بجمێن؟ ھەر خۆى نەپەتەنان؟! ئەدى، بۆ راست نەپۆیین و نەلێن: بەرنامەى « سایکس - پیکۆ »، وەک تیشکى خۆر، دیار و پوون بوو، بەلام، پیاوھ ناوادرەمکانى کورد، لێى تێ نەگەشتبوون، یا با ھەر بلێن: لێى تێگەشتبوون، بەلام، نەیاندمزانى، چى بکەن، چۆن ھەنگاوینێن. خۆ ئەو کاتەش، « میژوونوس، جوگرافیان، پامیار، نووسەر، زانا ... » یەکی وەک « بەرنجیى » لە دەو رووبەرى « شێخ » نەبوو، تا لە ئەوای ناوھەژک و مەبەسى ئەو پەیمانە ئاگاداریکاتەو. وەک ھەلاچ، چۆن لۆکە شیدەکاتەو، بەندەکانى پەیمانەکەى بۆ شیکردایەتەو و لە مەترسیکانى بۆ سەر کورد، ئاگاداریکردایەتەو!

من پێم وایە، دەر و گرتەکە، ھەر تەنیا لە بەندەمکانى « سایکس پیکۆ »دا نەبوو، ھەر تەنیا ئەو نەبوو، لێى تێگەشتبوون یا لێى تێ نەگەشتبوون. بەلکو، گرنگترین خاڵى لاوازی ئەو بوو، لەو سەردەمە و تەنانت ئەوڕۆش، کەس نەبوو و کەسیش نییە، قسە لە قسەى سەرکردەکانى کورددا بکا، راویژکردن بە پەسپۆر و شارەزایانى کورد و بیانیى، کارێکە لای سەرانی کورد، بە نەنگى دادەنێ! جا لەبەرئەو، لەو ڕۆژەدا، کەس نەبوو، قسە لە قسەى « شێخ »دا بکا، جگە لە چەن کەسیکی ڕووناکییر، کە تەنیا ڕەخنەیان گرتوو و کەس گوێى لێ نەگرتوون، زۆربەى ئەوانەى دیکەى، لە دەورى « شێخ » بوون، پیاوی نەزان و نەشارەزابوون. ھێندىکیان ھەلبەست و ھێندىکی دیکەیان، سەر بەم داگیرکەر و ھێندىکی دیکەشیان سەر بەو داگیرکەر بوون. ھەر ڕۆژەى شتیکیان بۆ باسکردوو، ھەوالێکیان بۆ بردوو. ئەویش بەپێى ئەو زانیاریى و ھەوالانە، ھەرباریداو. ھەر وەک چۆن ئەو، دەورى « بارزانى » و « تالەبانى » بە ھێندى کەسى « نەزان، ھەلبەست، سیخوڕى دەزگەى دەولەتە داگیرکەرەکانى کوردستان، دەم و دەس و داوێن پەس و کۆنەدۆستەکانى خۆیان » گیرا، بەپێى بەرژمەندى و بە ئارەزووى دلى خۆیان، درۆیان بۆ ھەلدەپۆژن، ھەرچى خراپە بۆ کورد، ئەو میان پێ دەکەن، لە ژێر ناوى مەملەتێ پارتاپەتیی و دەسەلاتی پامیاریى لە کوردستاندا، جەنگىکی نێوخۆیى مالىۆزانەرانەیان ھەلگیرساندوو، تا وایان لیتاتوو، سەربەخۆیى ھەرباری پامیاریى، لە دەس خۆیاندا نەماو، بۆ ھەر کارێکی گرنک، پتەوندیى بە

چاره‌نووسی کوردوهه هه‌بی، ته‌نانه‌ت سه‌ردانی وولاتانی دهرموه‌ش بکه‌ن، به‌پیتی بیتومندی کیتشه و گرفته‌که ده‌بی، هر دوو لایان، پرس به یه‌کی یا پتر، له‌و چوار ده‌وله‌ته داگیرکه‌ره‌ی کوردستان بکه‌ن!

ئه‌وه جگه له‌وه‌ی، کوردیش، خزی هیچ نه‌بووه، له‌ نیتوخ‌ۆدا زۆر نارێتکبووه، هه‌موو کورد «شیخ» بیان نه‌ووستووه، شۆرش و ده‌سه‌لاته‌که‌شی، ته‌نیا له‌ سنووری ته‌سکی پارێزگه‌ی «سوله‌یمانیی» تیپه‌ری نه‌کردووه. نیدی، ئه‌م راوهرتوویییه جیهی، «به‌رنجیی» بۆمان دیتیته‌وه؟ به‌ هر شتویه‌ به‌ی، هر ده‌یه‌ی، له‌ هه‌موو تیشکان و نوشوستیییه‌کانی کورددا، ته‌نیا داگیرکه‌ران و ده‌وله‌ته‌ زله‌تزه‌کان تاوانبارکا؟!! ئه‌دی کورد بۆ خزی هه‌له‌ و گوناھی نه‌بووه؟ تاوانی نه‌کردووه؟ ناپاکی له‌ خزی و کیتشه‌که‌ی نه‌کردووه؟ له‌ ئاستی پروداوه‌ میتروویییه‌کاندا بووه؟ هه‌لی میتروویی له‌ کیس نه‌داوه؟ جا گهر وا نه‌بی، بۆ تا ئیسته، به‌ هیچ نه‌بووه؟

په‌نگه، «به‌رنجیی» وا بزانی، خه‌لکی کورد له‌ گویتی گادا نووستوون، چونکه، په‌یمانی «سایکس - پیکۆ» له‌ «9-16/05/1916»، له‌ نێوان هر سێ ده‌وله‌تی «فره‌نسا، بریتانیا و پروسیای تزاریی» دا مۆکرا.

ژه‌نه‌پاڵ «شه‌ریف پاشا»، رۆژی «22/03/1919» له‌ «پاریس» یادداشته‌که‌ی پیتشکه‌ش به‌ کۆنگره‌ی ناشتی کرد. به‌ره‌مه‌که‌شی، په‌یمانی «سیفر» بوو، له‌ «10/08/1920» دا مۆکرا. پاشان، له‌ «24/06/1923» به‌ په‌یمانی «لۆزان» کۆرا. به‌لام، خۆ کۆنفرانسی «قاهیره»، له‌ مانگی «مارسی/1921» دا به‌سراوه. ئه‌و کاته هه‌شتا، به‌ ته‌واویی بریار له‌ سه‌ر چاره‌نووسی باشووری کوردستان نه‌رابوو. با بزانی، میتروو چیمان بۆ ده‌گه‌رتته‌وه؟

له‌ خوارووی کوردستان، کاتێ جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واوو، عوسمانیییه‌کان کوردستانیان چۆلکرد. واته‌: کوردستان به‌ ده‌س کورد خۆیه‌وه‌ بوو. به‌لام له‌ «08/11/1918»، ئینگلیز هاته‌ «سوله‌یمانیی» که‌ نوته‌ریان میتجه‌ر «نۆئیل» بوو. «20،2» (ده‌وله‌تی خوارووی کوردستان به‌ سه‌رۆکایه‌تی «شیخ مه‌حمود» له‌ «02/11/1918» دا دامه‌زرا و بریتانیای گه‌وره، له‌ «01/12/1918» دا، به‌ په‌سمیی ناسی. «11،143» له‌ هه‌مان رۆژیشدا، (کۆنۆئیل - ئارنۆلد وێلسن - ی سه‌رکرده‌ی هه‌یزه‌ چه‌کداره‌کانی ئینگلیز له‌ عێراق، بۆ پیرۆزبایی شیخ مه‌حمود، به‌ فرۆکه‌ هاته‌ سوله‌یمانیی.) «11،142»

هه‌روه‌ها، (له‌ «10/10/1922» دا، شیخ مه‌حمود کابینه‌یه‌کی هه‌شت نه‌فهریی دیاریکرد.) «11،148» ئیسی دوا‌ی ئه‌وه، جاساریکی دیکه‌ش، جه‌نگ له‌ نێوان

هیزمکانی ئینگلیز و « شیخ » د هسیبیکردوه، تا، له « 1924/07/19 »، د هیزمکانی دهوله تی عیراق و بریتانیا، شاری « سولهیمانیی » پان داگیرکرد و ههمو وشت کۆتاییپهات!

له باره ی خهباتی « شیخ مهحمود »وه، « کریس کۆچیرا » نووسیوتی: (ئه کورده ناسیونالیسته مهزهیبیه، کاریکی زۆری بۆ کوردان کرد. هر چهنده، سه نهکوت. به لام، له روانگی پامیارییهوه، بۆ کوردان گه له قازانجی لی وهرگیرا. ئه مرقفه نه به دهیوست، کوردستانیکی سه به خۆ پیکبینی. ئینگلیزهکانیش له سالی « 1921 » د له گه را و تهگیری ئه بوون. به لام، به دانانی « فیهسل » ئینگلیزهکان باوه پان کۆرا.) « 182،52 »

ههروهها، کاتێ کیشهی کورد، سالی « 1931 »، له پهلهمانی عیراقدا باسکراوه، دید و بۆچوونی جیاوازه بووه. به لام، پهکێ له نهنامهکان کوتوویتی: (ناوانم، له کیشهی « شیخ مهحمود » تیبگم. له ههمو ههلیکدا، بهرگرینهکا و هیمنهپهتهوه. پهیمانی یا ریکهوتنی نهوت دتهکایهوه، « شیخ مهحمود » رانهپهڕی. بۆیه دهبی، له پیش ههمو شتیکدا، « شیخ مهحمود » له کۆلکهینهوه، یا سه به خۆی بدیهنی پان راستهوخۆ یا ناراستهوخۆ لهگه له تیک بگهین: « 148،59 » منیش لهگه « نهوشیروان مستهفا » دهلیم: (ئهگه « شیخ مهحمود » بیتوانیایه، درژه به جوولانهوهکێ دای، لهوانه بوو، حوکومهتی عیراق ناچاربی، نهرمیی لهگه بنویتی و گفتوگۆی لهگه دابهزیتنی.) « 148،59 »

له راستیدا، کورد خۆی، شارهبازی له کاری پامیاری و دیپلوماسیدا نهبووه. له ئێو خۆدا ناکۆکبووه، ئیدی نهتهویهکی وا لیکداپهچراو، چۆن دهتوانی، مافه نهتهویهیه پهواکانی خۆی بهدهسپیتی؟

له بهر تیشکی نهزمونه میژووویهکاندا، له میژه نووسیمه: (له پوی پامیاری و دیپلوماسیهیهوه، « شیخ »ی نهمر نهیتوانی، ئه کاره به « شریفی مهککه » و وهجهکانی کرا، ئه جیبهجییکا، گه « شیخ مهحمود، سمکۆ، سهید تههای شه مزینی » و کوردهکانی بندهسی عوسمانی، ههمو تیره و هۆزهکانی دیکه کورد، دهنگی خۆیان لهگه دهنگی ژنه پال « شریف پاشا » پهکخستایه، دهسی پهکدیپان بگرتایه، دژی تورکهکان بجهنگانایه، دلی بریتانیایان پاگرتایه، بارهکه به شتیهیهکی دیکه دهگۆرا. دوور نهبوو، ئیسته ئالای کوردستان، له سه تهلاه بهرزهکانی ههمو شارهکانی کوردستان بشهکایهتهوه!) « 185،29 » هه

وهك نووسەر و ژورنالیستی فرەنسایى « كریس كۆچیرا »ش گوتووێت: (ئینگلیز مەبەسى ئەوە بوو، شتیخ مەحمود دەرلەتتیکى ناوچەیی دابنێ. لە زالبوونی تورکەکان بە سەر شارى سولەیمانیی، بەو جۆرە پشگیریبکا. ئینجا گەر وهك زانایەك، ئاكارى خۆى لەبەرچاوى ئینگلیز پیشاندایە، زۆر زوو لە بیر نەدەچوو. پتویستبوو، گەر لە دەرکەپەکی وەدەریان نایە، دەبوو، لە دەرکەپەکی ئاوالەى دیکەى بدایە و لە گێژاوان بە قازانجى کورد، خۆ پزگاریکا.) «120,52»

کەواتە: گەر هەر لە سەرەتاوە، شتەکان پوون نەبووبێ، ئەوا لە دواى کۆنفرانسی « قاهیرە »، هەموو شتەکان بە جوانیی و پوونیی دیاربوو. ئیدی « شتیخ » تف و نەفرەتى لە چى کردووە، دواى ئەوەى فیلمەکەى چارەنووسی کورد، هەر لە سەرەتاوە، بە تراژیدیایەکی نەتەوێى کۆتاییهاتوو و مەلى هیواى کوردیان، هەر بە زەرەنەقوتەیی سەرپرپووە!!

9/3. « زێۆەر » و نووسەران :

دواى ئەوە، « بەرزنجیی » تا « زێۆەر »ى بۆ ناشتووین، گەلێكى پێدا هەلداوە. وهك من بە پێچەوانەو لە سەرم نووسیبم! هیچ گومانى تێدا نییە، « زێۆەر » نیشتمانەکەى خۆى زۆر خۆشویستوو. بۆیە، سوتندى بە سێبەرى شاخ و شنەى نەسیمی بەهەرکەى خواردوو. بەلام، ئەم برۆانامیە، ڕێگەى ئەومەمان لى ناگرێ، بڵێن: بە باوەڕى ئەو، کێشەى کورد لە عێراقدا چارەسەرەکرا. کوردایەتیی لە چوارچێوەى سنوورى دەرلەتتە عێراقدا کردوو، وهك چۆن سەرانى کوردیش، ئەوپۆ هەر بەو شێوەیە بیردەکەنەو.

بەلام، خۆ بەو جۆر بیرکردنەو و تیکۆشانە ناتوانین، مۆرى تاوانى ناپاکیی، لە نێوچەوانى کەس بەهین، کەس بە ناپاک دانانێ. بەلکو، ناپاکیی ئەوێ، کەسێ یا لایەنێكى کوردیی، ڕێگە پیشانى هێزمەکانى داگیرکەر بەدا، دژى پۆلەکانى نەتەوێکەى خۆى، سیخوڕیی بکا، ئازاریاندا، دەس لەگەڵ دەرگەکانى داگیرکەردا تیکەلکا، بە هەر دە بەنجە، بۆ دەرلەتتە داگیرکەرەکەى مۆرکا، شار و ناوچەکانى « کەرکووک، خانەقین و ... تاد » کوردستان نین، بێ ئەوەى پرس بە پۆلەکانى گەل بکا و ڕیفراندۆمێکى بۆ سازکا. ناپاکیی ئەوێ، جەنگێکى چەپەلى نێوخۆى مالتۆزانەکرانە هەلگیرسێنێ، لە کوردستانێکى ئازاددا، کوڕى کورد بە خۆپایى بە کوشتبەدا، نیشتمانەکەمان وێرانکا.

چونکە، « بەرزنجیی » خۆى مامۆستای « سەرمتای »یە، وا دەزانێ، لە سەرمتای سالتیکى نوێى خۆتندن دایە، پۆلى خوێندکاری نوێى بۆ هاتوو، وانەیان پێ دەلێ!

بۆيە، بە شىئومبە لە خۆتەنەرى كورد دەروانى، وا دەزانى، گەر ئەم باسە
كەزچوكانەيان بۆ نەكا، ئىدى كەس « زۆمەر » ناناسى!

پاشان، باسى ئەو نووسەرانى كوردو، چىيان لە سەر « زۆمەر » نووسىو،
قەسە چەن نووسەر و ھۆنەرتكى ھەك: « رەفىق حىلمى، ھەمى مەلا كەرىم،
عەلى كەمال باپەر ئاغا » ى ھىئاوئەتو، لە ئەنجامىشدا، چەن قەسەيكى پرۆپوچ
نەبى، ھىچى دىكەى نەگوتو، چونكە وىستوتى، وا لە خۆتەنەر بگەيەنئ،
خووانە خواستە مەن نووسىو، « زۆمەر » لای خەلكى خۆشەويست نەبوو، پەيزان
لئى نەگرتو، ئاىا، ئەو چ پتەمىدىيەكى بە سەر ھۆنراو « عىراقچىتتى »
يەكانىيەو ھەيە!! خەسەت و پەوشتى بەرزى « زۆمەر » لە شۆنەك و
ھۆنراوكانىشى لە جىگەيكى دىكە دادەنرئ و لىكەدەرتەو، پتەويست ناكە، دق و
دۆشاو تىكەلەكەن، خۆل لە چاوى خەلكى كەين و چەواشەيانكەين. خۆ ئىستەش،
گوتارەكەى مەن زىندوو و ماو، ھەموو كەسئ بۆى ھەيە، سەرنجىكى سەرىپىي
لئى بىدا، تا لە مەسى رەش و گومانلىكراوى ئەويش بگا!

بە راستى، مەن وام لىھاتو، بە ھىچ شتىكى « بەرزنجى » باوەر نەكەم، چونكە.
تەنەت ئەوانەى دەربارەى « زۆمەر » ىش قەسەيانكردو و بە چاكە ناويانەتئاو
ئەو، نووسىنەكانى بە دەسكارىيەو گواستوتەو. يا لئى كەمكردتەو، بئى ئەو
ئامازەى بۆ بگا، يا لئى زىادكردو. با بۆ نمونە، ئەم دەقەى « رەفىق حىلمى »
بنووسىنەو و لەگەل ئەو « بەرزنجى » دا بەراوردیانكەين، تا بزەنن،
جىاوازييان چىيە، بئى ئەو دەسكارى رىنووسى ھىچيان بگەم؟

« بەرزنجى » نووسىوتى: (لەروشدەي عەسكەرى و لەئەعدادى مۆلكى قوتابى
ئەم مامۇستا بەنرخە بووم، زۆرم خۆش دەويست، بەچاوتكى ئىجگار بەرزەو
تەماشام ئەكرد، سالى 1942 موفەتیشى مەعارىف بووم، چوومە بەرزنجە،
نەمەزەنى كەمامستا زۆمەر لەوئى موعەللىمە، مامۇستاو مودىر، بەپىي عادت، تا
قەرەغ دئ ھاتن بە پىرمەو، لەدورەو كە چاوم بەمامۇستا زۆمەر كەوت،
لەسەيارمە ھاتە خوارمەو پروم نەكردە كەس تا خۆم گەياندە مامۇستا
خۆشەويستەكەم، بەگەرمىو دەستەكانىم ماچ كردو بەزۆر پىش خۆم و ئەوانى
ترم دا .. وا ئەزانم ئەم بزوتتەو ھەم ھەروەكو واجبىكى وەفاو قەدرزەنى بوو.)
» 123،

ئىنجا، با بزەنن، « رەفىق حىلمى » چى نووسىو: (لەروشدەي عەسكەرى و لە
ئەعدادى مۆلكى قوتابى ئەم مامۇستا بەنرخەبووم، زۆرم خۆش دەويست و بە

چاوټکی ئیجگار بهرزموه ته ماشام نه کرد، له سالی 1942 دا مفتش مه عاریف بووم. بۆ پشکینینی قوتابخانه کانی لوی سوله یمانی له و ناوه بووم، چوومه « بهرزنجه »یش، نه مدهزانی که ماموستا « زتومر » له وی موعه لایمه ماموستا کان و مودیری مه کتوب، به پیتی عاده تی دهرموه، تا قه راغ « دی »ی بهرزنجه هاتیوون به پیرموه، له دوهرموه که چاوم به ماموستا زتومر کهوت، له « سه یاره » که هاتمه خواهرموه ورووم نه کرده مودیر و ماموستا کانی تر تا وه کوو خویم که یانده ماموستا خوشه ویسته کهم. به گهرمی که وه ده سه کانم ماچ کرد و به زۆر، پیش خویم و نهوانیترم دا، ئینجا له گه ل خه لقه که ی تر ده سم کرد به خوشوو چلونی، وا نه زانم ئهم بزوتنه وه یه هر وه کوو « واجب » یکی وه فاقه در دانی بوو کارتیکی که وه پیشی کرده سر نهوانی له وی بوون. » 44، 37

لیتر هدا ده بینین: دتیر نییه، « بهرزنجی » دهسکاری نه کردبێ، وشه نییه، پینوسه که ی نه گۆریمبێ و قه لبی نه کردبێ، له و سه رده مه دا، « ره فیق حیلیمی » نیشانه کانی خال به ندیی داناه، که چیی « بهرزنجی » نه ویشی بۆ حولداه! گهر یه کتی تاقه تی نه وه ی نه بێ، هر دوو ده قه که به وردیی بخوینتیته وه و به راوردکا، نه وا هر به ته ماشا کردنیکی خیرایی ده بینێ: نووسینه که ی « بهرزنجی » له سێ دتیر و نیو، نووسینه که ی « حیلیمی »ش له پینج دتیر و نێو پتکه اتوون! جا، ئیدی چۆن باوه به ده سپاکیی یه کیکی وه که نه بکه م!

10/3. « زتومر » و به ره هه مه کانی :

« بهرزنجی » له ژێر ناو نیشانی « زتومر ... شیعر و نووسین » دا، باسی هۆنراوه و په خشانه کانی هۆنهری کردوه. بۆ یه که م جار له مێژوودا، وه که گه نه جیکی زتیر و زیوی دۆزیبیته وه، وه که س تا نه و کاته، هیچی له و باره یه وه نه زانیبێ، به رچاوی که س نه که وتبێ و نه بیستبێ! له درێژدا دپییه کی وادا، خوینهری کورد ئاگادار ده مکاته وه، که « زتومر » هۆنراوه ی هۆنیمته وه و په خشانیشی نووسیوه، نه ز له و باوه رده ام، گهر هه ول و مانه دوویی نه و نه بوایه، له وانه یه، به بیستویه که سه ده ی دیکه، که س نه و گه نه ی بۆ نه دۆزرایه ته وه! بۆیه، تا خوینهری کورد مابێ، ده بێ، سوپا سیبکا، بۆ نه و هه موو زانیارییه نوێیه ی پتی به خشین!

له نێوان قسه کانیدا، ده رباره ی هۆنراوه کانی « زتومر » نووسیوتی: (شیعری نیشتمانی و بانگه شه کردن بۆ بیرى نه ته وه یی و تیکۆشان له پیناوی گه شتن به رۆژیکی سه رفرازی و دور له ده سه لاتى بێگانه لایه کی دیاری شیعه رکانیتی، نه مه هر له سه ره تاوه که ده ستی داوه تی.) « 14، 3 » هه زده که م، ته نیا یه که تا که

نمونه‌ی له هۆنراوه‌کانی «زۆر» بۆ به‌یتنامایه‌ته‌وه، که «بانگاشه‌ی بۆ بیرى نه‌ته‌وه‌یى» کردووه. به‌پێچه‌وانه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی له‌وه‌ سهرده‌ماندا، ئه‌و جۆره‌ شتانه‌ زۆر کزولا‌وازی‌بووه، با‌وه‌ریش ناکه‌م، پیاویکی‌ خواپه‌رستی وه‌ک «زۆر» با‌وه‌ری به‌ بیرى نه‌ته‌وه‌یى هه‌بووی. چونکه، گه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یى له‌وه‌ سهرده‌ماندا به‌هێز بو‌ایه، وه‌ک هه‌ندێ نووسه‌ر، به‌ خۆپایى له‌ پشتی ملی بۆ ده‌دنه‌ن، گه‌ر هه‌سته‌ ئایینییه‌کى، له‌ هه‌سته‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کى به‌هێزتر نه‌بو‌ایه، هه‌لبه‌ته، به‌ چاره‌ نه‌یوه‌دێ هۆنراوه، له‌ هۆنراوه‌ی «ئامۆژگاریى» دا نه‌یده‌گوت:

قه‌ت مه‌لێ، من کورد و «مه‌دحت» تورک و «سه‌عدون» عاره‌به

«جوله‌ ئیسلامین»، برایی‌مان له‌ «شـ» عاره‌ا «جارییه» 108.39

ئه‌گه‌نا، «زۆر» هۆنراوه‌ و سه‌روودی نیشتمانى زۆر هۆنیوه‌ته‌وه. به‌لام، پیاوه‌لدان به‌ سه‌ر نیشتماندا، نیشانه‌ی ئه‌وه‌ نییه، «زۆر» یا هه‌ر هۆنه‌رتکی دیکه‌ش بێ، «نه‌ته‌وه‌یى» بووه‌ یا «بانگاشه‌ی بۆ بیرى نه‌ته‌وه‌یى» کردووه. خۆشه‌ویستى نیشتمان به‌ شتێک و بیرى نه‌ته‌وه‌یى و بانگاشه‌کردنیش بۆ، به‌ شتێکی دیکه‌ داده‌نرێ. له‌وه‌ بواره‌دا، گه‌لێ هۆنه‌ری گه‌وره‌ی کلاسیکی‌مان هه‌بووه، تا بـلـتـی خواپه‌رست و پیاوی ئایین بوون. گه‌لێ هۆنراوه‌ی جوانیان، بۆ نیشتمانکه‌یان کوتووه. به‌لام، با‌وه‌ر ناکه‌م، هه‌رگیز پۆژێ له‌ پۆزان، بیریان له‌وه‌ کردبێته‌وه، «نه‌ته‌وه‌یى» بن، یا بانگاشه‌ بۆ بیرى نه‌ته‌وه‌یى بکه‌ن. هه‌روه‌ها، به‌ ده‌یان هۆنه‌ری مارکسیی و کۆمۆنیستمان هه‌بووه‌ و هه‌یه، چهن‌دین گۆزانیان بۆ کوردستان چریوه، نیشتمانکه‌ی خۆیان خۆشویستووه. به‌لام، نه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه‌یى نه‌بوون، به‌لکو، زۆر دزایه‌تیی ئه‌و بیره‌شیان کردووه.

تا ئێسته، نه‌ له‌ که‌سم بیستووه، نه‌ له‌ هه‌چ جێگه‌یه‌کدا خۆندۆته‌وه، «زۆر» هۆنه‌ری به‌رگری بوو. با‌وه‌ر ناکه‌م، به‌ هۆنه‌ری به‌رگری دا‌بن‌رێ، ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره، له‌ زمان، «به‌رزنجی» یه‌وه، ئه‌م هه‌واله‌ بـلـا‌و‌ده‌بـیتـه‌وه. هه‌لبه‌ته، ئه‌ویش وه‌ک بۆچونه‌کانی دیکه‌ی راست نییه. هه‌روه‌ها، له‌وه‌ روه‌وه، «زۆر» ی له‌ پیزی هۆنه‌ره‌کانی وه‌ک «سالم، حاجی قادری کۆی، مه‌لاحه‌مدون، عارف سایب، هه‌مدیی ساجی‌بقران، شێخ نووری شێخ سـا‌ل‌ح و عه‌لی که‌مال با‌پـی‌ر ئا‌غا» دا‌نا‌وه. ئه‌وانیش به‌ چن هۆنه‌رتکی به‌رگری ناساندووه. هه‌ر چهن‌ده، لێره‌دا نامه‌وێ، له‌ هۆنراوه‌ی به‌رگری بدوتم، چونکه، باسه‌که‌ زۆر درێژتر ده‌بێته‌وه. به‌لام، هه‌ندێ له‌وه‌ هۆنه‌رانى ناوی‌بردوون، به‌ هه‌چ شێوه‌یه، فه‌ریان به‌ سه‌ر هۆنه‌ری به‌رگرییه‌وه نه‌بووه‌ و نییه. بۆ نمونه: هه‌زه‌که‌م، بزانم، هۆنه‌رتکی وه‌ک «که‌مالی» چن

هۆنراوه‌ی پامیاریی به گشتیی و هۆنراوه‌ی بهرگریی به تایبه‌تی هه‌یه، وا هه‌ر له خۆیه‌وه کوێزان، تهنگی به‌هشارکه‌ی به‌ره‌مه‌کانی «که‌مالیی» یه‌وه ناوه؟ دیاره، هینده‌ شارم‌زایه و به‌ نێو هۆنراوه‌کانی «که‌مالیی» دا گه‌راوه، چاوه‌م‌کانی کزبوون و ناویان داها‌تووه. بۆیه، ئه‌وی به‌ هۆنه‌ری بهرگریی داناوه!

جگه‌ له‌وه‌ی، نه‌زانینه‌که‌ی له‌مه‌دایه، دوو هۆنراوه‌ی «سالم و زێتور» ی به‌ نمونه‌ هینا‌وته‌وه و به‌ هۆنراوه‌ی پامیاریی دانان. ئه‌و دوو جوژه هۆنراوه‌یه‌ش، پتر له ژێر خان‌ه‌ی هۆنراوه‌ی پهن‌ه‌ی میژوویدا جێگه‌یان ده‌یته‌وه. چونکه «سالم»، باسی په‌وشی سه‌رده‌میکی دیاریکرا‌ی ناوچه و میرنشینی «بابان» ی کردووه، پتر له‌ سه‌ده‌یه‌جا ساڵ له‌مه‌به‌ر، ئه‌و هۆنراوه‌یه‌ی کو‌تووه! به‌لام، «زێتور»، هه‌ر باسی زۆرداریی و کاره‌ خراپه‌کانی سه‌رده‌می تورکه عوسمانیی‌ه‌کانی کردووه، وه‌ک باب‌ه‌تیکی میژوویی، پرو‌داوه‌کانی سه‌رده‌میکی دیاریکرا‌ی کێپا‌وته‌وه و باری کۆمه‌ل‌ه‌یه‌تی و په‌وشی ئاساییشی شاره‌که‌ی پیشانداوه.

ئینجا با بزانه‌ی، «به‌رنجیی» هۆنراوه‌که‌ی «زێتور» ی چۆن نووسیوه؟ ئایا، وه‌ک زۆریی ئه‌و کۆیله و هۆنراوه‌ی، نووسه‌ران و هۆنه‌ران‌ی دیکه‌ی، به‌هه‌له و به‌ شێوه‌یه‌کی ناده‌سپا‌کانه راگو‌ستووه، ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی «زێتور» یه‌ش، له‌ ده‌س سانسۆری ساخته‌کاریی‌ه‌کانی رزگار‌یه‌وه، یانا؟ «به‌رنجیی»، سێ دێری له هۆنراوه‌که‌ی «زێتور»، به‌م شێوه‌یه‌ی لای خواره‌وه نووسیوه:

له‌م ومخته‌ که‌پر فیتنه‌ و پێ به‌ستنه ئێستا

خۆشی که‌بێی مردنه یا نوسته‌ ئێستا

ناشوب و به‌لاو فیتنه وه‌کو ته‌رزه ئه‌بارێ

هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه ئێستا

له‌م شاره‌ که‌وا مه‌نبه‌عی ناشوب و فه‌ساده

ده‌رمانی شیفای خه‌سته دلان، پۆینه ئێستا 3، 15-16،

به‌لام، هۆنراوه‌که‌ له‌ دیوانه‌که‌ی «زێتور» خۆیدا، به‌م شێوه‌یه‌ نووسراوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، ده‌سکاریی پێنووسه‌که‌م کردووه و به‌ پێنووسیکی نوێ تۆمارکردۆته‌وه:

ئهم ومخته، که‌ پر فتنه و پێ به‌ستنه ئێستا

خۆشی که‌ بێی، مردنه یا نوسته ئێستا

دو یاری و مه‌فادار و به‌بێ غه‌ش نییه هه‌رگیز

هه‌رچی که‌ ته‌ماشای ئه‌که‌م، دوژمنه ئێستا

ناشوب و «به‌لا و فتنه»، وه‌کو ته‌رزه ئه‌بارێ

هەر جەردەمیی و هەر دزیی و کوشتنە ئیستا
فەرقێکی لەگەڵ « شیعە » نەما، مەزھەبی سووننی

هەر گرتن و لێبردن و تیخستنه ئیستا

لەم شارە گەوا، « مەنبەعی » ناشووب و فەساده

دەرمانی شیفای خەستەلەلەن، ڕۆیینە ئیستا «39، 52-53»

لە « میژووی ئەدەبی کوردی - عەلادین سەجادیی «شدا، هەر سێ دێری یەکمەمی

هۆنراوەکی وەرگرتووه، جگە لە جیاوازیی ڕێنووسی هەر دوو سەردەمەکە، چۆن

لە دیوانەکەیدا هاتووه، هەر بەو شێوەیە نووسراوه. «47، 487-488»

بەلام، « بەرنجیی » بە ئارەزووی دلی خۆی، سێ دێرە هۆنراوەی لە هۆنراوەکە

هەڵبازاردووه، بێ ئەوەی ئاماژەی پێ کردبێ، نووسێتییبییهوه. جگە لەوەی، بەو

ڕێنوسە تۆماریکردوون، کە خۆی دایناوه، بۆیە، هێندێ هەڵی تیکەوتووه!

11/3. **کرۆکی باسەکە :**

گوتمان: « زێتەر » پیاویکی نیشتمانپەرور و دڵسۆز بووه. بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا،

لە ڕوی بۆچوونەوه، لە نێوان بەرداشی « کوردایەتی » و « عێراقچیتیی »دا، بە

شێوەیەکی سەیر خولێخواردووه. ئەوە دەچێ، دواي ئەوەی « شیخ » گیراوه و

دوورخراوتووه، « زێتەر »یش لەگەڵ خێزانەکەیی « شیخ » شاری جێهێشتووه و

دەربەدەربووه، بێ هیوایییەکی زۆر تەنگی پێ هەلچنیبێ. ئەگینا، هەروا بە

خۆرای، سالی « 1920 »، بە هەژدە نیوهدێر، هۆنراوەی « ستایشی ئاسایش »ی

نەگوتووه! دیارە، تاقەتی لە هەموو شتێ چوو، بۆیە، بە یەكجاریی دانیشتووه،

خەریکی کاری مامۆستایی خۆی بووه. جگە لەوە، من پێموایە، ئەو سەردەمە، لەو

باوەڕەدا بووه، تازە کارلەکار ترازاو، هیچ لەگەڵ « بریتانیا » ناکرێ. وایزانیوه،

کەر کورد شتیکی دەسکەوێ، هەر بە هۆی ئینگلیز و لە چوارچێوەی عێراقدا

دەسپەدەکەوێ. بۆیە، ئەو هۆنراوەیی گوتووه و وەک دیارییەک پێشکەشیکردوون.

کرۆکی باسەکەمان، لە گوتارەکەیی « ئایندە »دا، لەم هۆنراوەییە دەسپێکردووه.

راسته، وەک سەرچاوه میژووییەکانیش باسیانکردووه، ئەو سەردەمە، باریکی

زۆر خراب، لەو ناوچەیدا هەبووه. « زێتەر » وێنەیەکی راستەقینەیی ڕهوشی

کۆمەڵایەتی ئەو سەردەمەیی گرتووه. بەلام ئەو، ئەو هۆنراوەیی بۆ ئەو مەبەسە

نەگوتووه، کە « بەرنجیی » بە هەڵ نووسیویاتی: (ئەو دیارە قیزەوانانەیی

کەشاعیر لەو شیعەرە شەش دێرییدا باسیان لێوه دەگات، هەمووی بوون و

خەڵکی لێی بێزارو وەر سبوون، ئەمیش وەک شاعیریکی بەرپرس بەرامبەر وێژدان

و به یامه‌کسی خۆی و ئەو ناینەمی کە پیتی دەلتی « الساکت عن الحق شیطان
اخرس، قل الحق ولو کان مرا » نەیتوانیوه، بەبێدەنگی بەرامبەر یان بوومستی،
و میا خۆی لە گەڵ پۆژدا بگونجینی.. چونکە ئەوە کاری « منافق » (17،3)

1. ئەو دوو پسته عەرەبییەیی بۆ بەلگەی بەهیزی قەسەکانی هێناوتنییهوه، ناین
نین، بەلکوو پەندی پیشینانی عەرەبین!

2. ئەو هۆنراومەیی بۆ مەبەستیکی تایبەتی خۆی کوتوو، تا نیتوانی خۆی و
ئینگلیزهکان چاڵکاتەوه. چونکە، جگە لەوەی هۆنراومەکی، دواي تیکشانه‌کە
« دەرەندی بازیان » هۆنیوه‌تەوه، لە هەمان کاتیشدا، « شیخ » لە وولات دوور
خراوته‌وه، هیچ جۆره تروسکاییه‌ک بەدی نەکراوه، تا لە گەڵ ئینگلیز پێککه‌ون و
بگه‌پێنه‌وه. هەروەها، لە سەرەپای هۆنراومە‌کەدا، هۆنەر باسی پەوشی ئەو
سەرەدمەیی کردووه، بە پەوشی پیشووتری بەراورد کردووه. بە شێمەیی
ناپاستەوخۆ، بە ئینگلیزه‌کانی کوتوو: ئێوه ئەو پەوشەتان چاککرد، دەسه‌لاتیکی
باشتان هەیه، دزایه‌تی دز و جەرەدە دەکەن، ئاسایش و هێمنی، بآلی بە سەر
ناوچه‌کەدا کێشاوه. ئیدی دەمی، ئینگلیزه‌کان، لەوه پتر چی دیکەیان لێ ویستبێ؟
لەبەر ئەوه، هۆنراومە‌که وه‌ک ئەو هۆنراومە نییه، بۆ مەبەسی گشتیی و پاکیی دانرا
بێ. جگە لەوەی، ئەو هۆنراومە، مەگەر باری کۆمە‌لایه‌تی سەرەدمیکی میژوویی
دیاریکراومان بۆ بگه‌پێتەوه، ئه‌گینا چ پتویست به‌وه ده‌کا، ته‌قه‌یه‌ک یا دزیه‌ک له
هەر شوێنی بکری، خێرا هۆنەر له‌ قاویدا و هۆنراومە‌کی دزی بۆ به‌هۆنیتەوه،
سەری خۆشی و خەڵکە‌کەشی پێوه بیه‌شینی! با بزانی، چی کوتوو؟

« حمدا لیللا »، وا له‌ دهره‌ی بانی دێ، سه‌نگەر نه‌ما

« ئه‌شقی » شەق بوو، « شەقی » پێنجتیر و ماووزەر نه‌ما

« دانیمما شوکری حوکومەت » کەن، « ئەهالی سەرچنار »

تەشقه‌له‌ی کوردی گه‌ری « جاف »ی، زیانی مه‌ر نه‌ما

چاکی کرد، بۆ خۆی « مچیل » مرد و دوکانی شارده‌وه

چونکه‌ خۆیادان و ده‌ستدانانی سەر « خەنجەر » نه‌ما

پوو له‌ هەر جێیه‌ک نه‌کە، بۆ خۆت بچۆ باکت نه‌بێ

لووتی لۆتی شوڤه، سەرسمت و گه‌هه‌ل و مروهر نه‌ما

با، نه‌بێ، کەس لێهه‌ ناهێنێ، بنوو، بێ غەم به‌ شه‌و

گه‌نده‌ز، لێهه‌فرینی سالی پیشووتر نه‌ما

نانتان بێ غەم بخۆن، ئەي « ئەهلی پەحم و مەرحەمەت »

تو خوا و توبی « رهسول », پارانهوی سوالکەر نهما
 سهیری کۆلانیان بکه, ئیستا که چهند پاکه و « ته میز »
 پیسی و تۆزی سهرمونلک, له پتی مهعبر نهما
 « خواجه فهندی », گهر دلی عاجز نهبی, عهرزی ئهکهه
 پۆزی دهرسی کوردیییه, تهئریخهکهی « نادر » نهما
 « صاحب امیدگاها دهست بوسم » تیپهپی

31-30,39.

دهرسی کوردیی خۆم نهخوینم, باوی « نهسکه ندهر » نهما
 ئایا, « بهرزنجیی » له خۆی ناپرسێ, لهه دێره هۆنراوهیهدا, « زێهر » ستاییشی
 کیتی کردووه, کاتێ, باسی خاوتنی کۆلانهکانی کردووه؟ ئایا, نهو کاته, کێ
 فهرمانهوهایی شاری « سولهیمانیی » کردووه؟ کێ دهسهلاتی ههبووه, پیسی و
 تۆزی سهرمونلکی له پتی هاتوچۆکه راندا نههیشتووه؟ سهیر نهویه, میژوو خۆی
 دووبارهمهکاتهوه, ههر چهنده, ئینگلیزهکان داکیرکهربوون, وا بهو شیویهیه, هۆنهر
 ستاییشی کاره چاکهکانی کردوون. بهلام, خۆ « پارتیی و یهکیتیی », دوو
 پێکخراوی کوردستانین. نهو پێ, منته به سهڕ پۆلهکانی گهلهدا دهکهن, چونکه,
 چادهیان بۆ قیرتاو دهکهن. کهچی, له ههمان کاتیشدا, به دهیان کاری خراپیی
 دیکهش دهکهن, کوپی کورد به خۆپایی دهکوژن و بۆ داکیرکهرانی کوردستانیان
 بهکوشتهدهن!

یا کاتێ گوتویهتی: (دهرسی کوردیی خۆم نهخوینم, ...) مه بهسی چی بووه؟
 ههلبهته, پێش نهوهی ئینگلیزهکان شار گردهن, ههموو وانهکان ههر به « تورکیی و
 فارسیی » خویندراوه. بهلام, کاتێ نهوان هاتوون, ئییدی به زمانی کوردیی
 خویندراوه. بۆیه, « زێهر » ستاییشی کردوون, چونکه, ههر نهوان نهو مافهیان به
 کورد رهوابینیوه!

کێشهی دووهمی کرۆکی باسهکه مان نهویه. هیندی هۆنراوهی « عێراقچیتیی »
 گوتووه, به باوهپی من, خویندکارانی کوردی فێری « عێراقچیتیی » کردووه.
 بهلام, « بهرزنجیی » لهو بارهیهوه نووسیویتی: (ههروا لهو سهردهمهدا بیری لهوه
 کردۆتهوه که هیندی بابتهی خویندنی منالانی کورد بهکران وهری دهگرن و زۆربهی
 وهک زانیاریهکی روت « مجرد » له لایان دهمینێ, ئهم وهک شارمهزایهکی
 پهروه دهیی هاتووه نهو بابتهانه « بهتایهت جوگرافیا » بهشیعر سهڕلهنوێ
 دایهشتوونه تهوهو له نامیلکهیهکدا بۆ منالانی چاپکردووه.. ئهمش دهچینه خانهی
 « شیعی فێرکردن - تعلیمی سهوه » (19,3).

منیش ده‌لیم: بریا خوتنه‌وار و هۆنهرتکی ناسراوی وەک «زۆمەر»، ئهو کاره‌ی نه‌کردایه. ئهو زانیارییه‌ی به‌ ئه‌لکانه، ته‌نیا هه‌ر وەک زانیارییه‌کی پرووت به‌مانایه‌توه، تا منالانی کورد، به‌ هیچ جۆری که‌لکیان لێ وهر نه‌گرتایه، کاتیکیش له‌ پۆل ده‌چوونه‌دهرمه، هیچیان له‌ بیر نه‌مایه! چونکه، ئهو باسی نیشتمان و ده‌وله‌تیکه‌ی بۆ کردوون، نیشتمانی منالانی کورد نه‌بووه و نییه. به‌لکوو، ئهو ده‌وله‌ته، نیشتمانه‌ خۆشه‌یسته‌که‌ی منالانی کوردی داگیرکردوه!

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، با ب‌ل‌ت‌ین: هۆنهر هۆنراوه‌ی فێرکردنی بۆ منالانی کورد هۆنیومه‌توه. ئایا، جگه‌ له‌و باب‌ه‌تانه، هیچی دیکه‌ نه‌بووه، به‌ هۆنراوه‌ بۆیان به‌هۆنیتوه و فێریانکا، تا له‌ بیریان نه‌چیتوه!!

هه‌ر چنده، من باسی «به‌خشان» «مکانی» «زۆمەر» «نه‌کردوه، چونکه، ته‌نیا له‌ لایه‌تیکه‌ که‌می هۆنراوه‌کانیم کۆلیومه‌توه. به‌لام، له‌ کۆتایی ئهو باسه‌دا نووسیه‌وتی: (نووسینه‌کانی زۆمەر له‌چاو شیعره‌ کوردی و فارسی و تورکیه‌ کانیدا که‌من به‌لام که‌لینتیکه‌ که‌وره‌ی له‌م به‌شیه‌ی ئه‌ده‌بی کورد پێ ده‌که‌نه‌وه، به‌تایبه‌ت ئهو له‌و نووسه‌ره‌ که‌مانیه‌ که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا 1919-1920 بۆنه‌وه چوو که‌ پێرته‌وی ئاواره‌یی خۆی تۆمارکا و پۆژه‌کانی ئهو سه‌رده‌مه‌ به‌نه‌مانه‌توه بنووسیتوه، هه‌ندێ لایه‌نی جوگرافی و کۆمه‌لایه‌تی و سروشتی ئهو ناوچانه‌ پێیدا تێپه‌ریوه‌ بخاته‌روو، ئه‌مه‌ کارکه‌ جێگای تایبه‌تی خۆی هه‌یه.)» 203.

له‌ کاتی خۆیدا، هه‌له‌ی زمانه‌وانیه‌ی ئهم چهن دێره‌مان ده‌سنیشانکرد. به‌لام، ئێسته‌ ده‌مه‌وی، ب‌ل‌ت‌یم: به‌ راستیه‌ی، من خۆم په‌کیکم له‌و که‌سانه‌ی، به‌ هیچ جۆری، پێزم له‌ هۆنهرانه‌ نه‌گرتوه، پشتیان له‌ زمانه‌که‌ی خۆیان کردوه، هۆنراوه‌یان به‌ په‌کێ له‌ زمانه‌کانی دیکه‌ی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان گوتوه. چونکه، ئهو هۆنراوانه، هه‌رگیز نه‌ به‌ هۆنراوه‌ی کوردیه‌ی و نه‌ به‌ هۆنهری کوردیه‌ی داده‌نرێن. وەک: «ئهمه‌د شوقی، جه‌میل سدقی زه‌هاوی، مه‌عروف ره‌سافی، ب‌ل‌ند حه‌یدهری، سه‌لیم به‌ره‌کات ... تاد» به‌لام، ئهو هۆنهرانه‌ی، جگه‌ له‌ کوردیه‌ی، به‌ زمانێ یا به‌ چهن زمانیکه‌ی دیکه‌ی داگیرکه‌ران هۆنراوه‌یان داناهه، هیچ جۆره‌ هسته‌یتیکم، بۆ ئهو به‌شه‌ هۆنراوه‌یان نه‌کردوه و ناشیکم، که‌ر له‌ باری خراپ و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌توه‌که‌ی خۆی نه‌دوابن! به‌لکوو، به‌ به‌شێ له‌ هۆنراوه‌ی ئهو نه‌توانم داناهه و داشیده‌نیم. جا با «به‌رنجی» «تا له‌ ژیان دایه، به‌یتوبالۆره‌ی ئه‌وه‌مان بۆ لێدا، گوایه»: «زۆمەر» هه‌ندێ هۆنراوه‌ی به‌ زمانه‌کانی «فارسی و توورکی» «گوتوه، لای من، بایه‌خی په‌که‌ پیتی کوردیه‌یان نییه، که‌ر ئهو پیته‌

جنيويش بڻ! وهڪ « حاجي قادري ڪڙي ش فرمويه تي:

وهڪ مريشڪنيڪ ڪه بهختي نه پيڻي

بڻتو جو وچڪي مراوي هلي پيڻي

هر بگاته ڪه ناري جو ڪه له پڪ

نايه ته شوپني، بمري، جو جه له پڪ

نم له وشڪاني، شو له نساو ناوه

تي دهڪا درانسي پڻ ماوه

«37,14»

12/3. پيدا ڇوونهه :

« بهر زنجي »، له باسي « ڪه رانهوه بڻ سرهتا »، باسي ڪي ميڙووي ڪرنگي وروڙ اندوه، له و باسه، نيسهه، به چاوي ليشاوي بيري ڪڙمونيستي، ڪڙاپي سالي پهناڪان و سرهتاي سالي شهسته ڪان دواوه، ڪاتي تازه، ڪڙهتا سربازي پيهه ڪي « 1958/07/14 » نه ڄام درابو. باسي داگير ڪرڻي باشوري ڪوردستاني ڪردوه. ثايا، به دهولتي داگير ڪري عيرا قهوه بلڪي ترڻ يا هر له ڪل تور ڪيادا بمينيتهوه. هر چنده زڙه، به لام، ناچارين، بڙچونه ڪاني به همو هلي پڻووس و زمانه وانييهوه راگيترين. چونڪه، پڻوستان پتيان دهبي، تا تاووتيه ڪي بڙچونه ڪاني بڪين. نووسيوتني: (به ناگادار بووني ڪي ڪم له ميڙووي نيزي ڪي ناوچي سليتماني له و سردهمه، دهردهه وي ڪه تنيا دوو دهسته و تاقم ڪه زيان بهو ڪرڻان و بهستنهويه ڪردوه:

- بازگان و دهوله منده دهستري شتوه ڪاني ناوشار ڪه نيشه ڪه يان له ڪل به غذا دهچو به پڻوه، بهر زهونه ڊيه ڪه يان واي دهويست، بڙيه له هر بڙنه و هلي ڪدا ڪه بڙيان رهخسابي ڪه زو ويستي خڙيان زوو پيشانداوه؛ له راپرسه ڪي « لامباشو لامباشنيه » 1921 له سردهانه ڪي سرڪ وهزي راني عيراق « عبدالمحسن السعدون » بڙ سليتماني له 29 ميسي 1923 له شو ڪڙيون وهيه له مزگوتي ڪه وره ڪرا، بڙ يه ڪه جار « له طرف هموانوه اشتراڪ بم صدايه بوو: بڙي حڪوت معظمه ي برطانيا، بڙي حڪوت عليه عيراق و له سايه ي برطانيا دا بڙي قوم ڪوردو ڪوردستان »

- هه نڊي ڪاربه دهست و فرمانبر ڪه ڪه زيان به ناسوده يي يه ڪي يه ڪجاري ده ڪردو دهيانويست موچو ڪو زمرانيا له سايهي حوڪمي ڪي به دهوامي ياسايي دا بروات، هه روا چنده عه شايرو سرڙڪ هڙي ڪه يان هر خڙيان ڪه زيان به بوني حوڪمه تي هر ڪه زني ده ڪردو خواهان ياري ژيانتي ڪي بڻ قيرهو بره بون؛ وهڪ « جاف »

که « مس بیل » به « لعشائر الملاکیه » ناویاندهبات وهیا ههشبوو هر ناحهزی دهسه لاتى شیخ محمود خۆی بوو. (3، 21-22)

باشتر وابوو، هر دهسی بۆ ئهم باسه نه بردایه. چونکه، نه بایهتی ئهوه و نه شارمزاى تیتیدا هیه. له راستبیدا، له لایه کهوه، له بهرئهوهی لهو سهردهمه دا، گهلی کورد له باشووری کوردستاندا، په کیتییه کی نه تهوهی نه بوو، ریزمکانی پچر پچر بوو، ریکخراوکی نه تهوهی یا رامیاری نه بوو، ئاراستهیکا، ئامانچ و داواکارییه کانی، له چوارچێوهی چن دروشمکی نه تهوهی و رامیارییدا داریژێ و بهر زکاتهوه، له لایه کی دیکه شهوه، له کاتیکدا، ئه کێشه و باسه هاتۆته کاپه وه، « شیخ » دوورخرابۆوه، گه له که بێ گه وه و سه رکرده مابۆوه. له بهرئهوه، شتیکی ئاساییه، گر کۆمه لی کورد لهو کاتانه دا، به سه رک چن دهسته و کۆمه لیکدا دابه شبوو بۆ. هر دهسته و کۆمه لیکیش، به پیتی بهرژه وهندی دیاریکرا و ئارمژوه کانی خۆیان، له ئاوازکی تایبه تی بیان خۆندن بۆ. هر بهر پێشه، دانوستانیان له سه رک بهرژه وهندییه کانی خۆیان کرد بۆ. من پێم وایه، گه لی باشووری کوردستان لهو پۆژمدا، له رووی بۆچوونی رامیارییه وه، به سه رک سێ دهسته دا دابه شبوو بوون:

1. تورکخوازهکان: ئهمانه ویستوویانه، باشووری کوردستان، له نێو چوارچێوهی سنووری دهولهتی تازهی « تورکیا » دا بمینتته وه.

2. ئینگلیزخوازهکان: ئهمانیش دوو گروپ بوون. یه که میان: باوه ریکی تهواویان به ئینگلیز هه بووه، که دهولهتی کوردستانیان بۆ داده مه زرێتی. دووه میشیان: لهو باوه رهدا بوون، گر له ژێر سایه و دهسه لاتى « بریتانیای گهروه » دا، به دهولهتی « عێراق » یشیان وه بلکێتن، مافه کانی گه لی کورد مسۆگه رده بۆ.

3. نیشتمانپه رهزانی کورد، ئهوانه ی داوا ی کوردستانیکی سه ره خۆیان کردووه. به لام، ئهمانه هم خۆیان زۆر که مبوون، هم دهسه لاتیکى ئهوتۆیان نه بوو، تا په ریا گهنده بۆ ئامانجه کانیان بکه ن، خه لکی له داواکارییه کانیان تێ بگه به ن. یا، بلیتن: ده می هیند بۆ لهو « هه لپه رست، بۆرژوا، سه رک تیره و هۆز » نه چه رکه ن. لێرهدا ده توانین، ده مه ته قیه که له سه رک چهن دین خا ل بکه ن. ئه وه ی ویستوو یه تی، باشووری کوردستان، به عێراق وه گرێ درێ، چن دهسته و که سه پکی زۆر که مبوون، چونکه، زۆر به ی زۆری دانیش تووانی پارێزگه ی « سوله یمانی »، دهنگیان بۆ سه ره خۆی داوه. ئه مه ش زۆر به رهو نیی، له نامه و گوته کانی نوێنه رانی « هه یه تی وه ته نییه » دا، ده رده که وێ. کاتێ، « مه ندووبی سامیی و

سەرۆك وهزیرانی عێراق، « سهریان له « سولهیمانیی » داوه، له گهڵ ئهو نوێنه رانه دا کۆبوونه تهوه. چهن که له پیاوێکی وهک « حه مه ی ئه و په حمان ئاغا، شیخ قادری حه فید، ره مز ی فه تاح، عیززه ت به گ، مه جید ئه فه ندی حاجی ره سه وول ئاغا، توفیق قه زاز » زۆر به راشکاوی، وه لامیسان داونه تهوه. به ئاشکرا، داوی سهر به خۆیی کوردستانیان کردوه.

من پێم وایه، ئه و کۆمه له ی هاواریان کردوه، « بژی حکومت معظمه ی بریتانیا، بژی حکومت علیه ی عیراق و له سایه ی بریتانیا دا بژی قوم کوردو کوردستان » سهر به دهسته ی دوهم بوون، وا تیگه یشتوون، گهر کورد سهر به خۆش نه بێ، ئه و هیندی له مافه نه ته وه یه یه کانی خۆی ده سه ده کوێ. چونکه، گهر ئه و کۆمه له سهر به ئینگلیز بووین، یا ههر له دژی تورکه کان ئه و هاواریان کردبێ، یا له ساوێلکه یی خۆیان هه بووێ، یا به کریگی راوی « بریتانیا » بووین، یا به رژه و مندییان وای پێوسته کردبێ، هه شتیه له کۆمه له ی تورکخواز مه کان باشتر، له کیشه که گه یشتبوون و باشتر بۆ چاره سه رکردنی گرفته که چو بوون. چونکه، ده و له تێکی شه پله لیدراوی دۆراوی بێ ئابرووی هه لپه رسته ی وهک « تورکیا »، له و رژه دا به هیزتر و ده سه رۆشتووتر بوو، یا ئیمپراتۆریا یه کی وهک « بریتانیا » ی سهر که وتووی جهنگ، که تیشکی خۆر له ئالاکه ی ئاوا نه ده بوو؟ له هه مان کاتیشدا، به یه که م ده و له تی به هیز و خاومن ده سه لاتی ئه و سهر ده مه ی جیهان دا ده نرا!

ئه مه وهک ئه وه وایه، سه رانی پارته کانی ئه و پۆی باشووری کوردستان، دوا ی جهنگی دوهمی که نداو، کریویان له سهر ئه سه په تۆپیوه که ی ده و له تی داگیرکهری عێراق و سواره کلاوه که ی جهنگه چه په له دۆراوه که ی « قادیسی » یی پر له شه ره زاری « سه ددام حوسین » به کردایه، خۆیان به چه مه له غی ماشینی ئه و رژه و کلکی ئه سه په که ی سواره کلاوه که دا هه لئاو سیایه، دژی هیزی هاو په یمانه کانی « ئه مێریکا، بریتانیا، فره نسا ... تاد » به وه ستانایه. ده دیاره، ئه وانه ی له بهر ههر هۆیه ک بوو بێ، خۆیان له تورکه داگیرکهر مه کان نزیکه کردۆته وه، ئه و کاته و هه موو کاتی که یش، به هه موو لیکدانه وه یه کیش بێ، زۆر به هه له دا چوون. من پێم وایه، کاتی خۆی، « جاف » مه کان، باش بۆ کیشه که چوون و لیکدانه وه که یان په استر بووه، گهر واز له باسی سهر به خۆیی ته وای باشووری کوردستان و دامه زاندنی ده و له تێکی کوردی پیش بێنن، جا، با ههر دژی « شیخ مهحمود » یش بووین، یا با یه کیکی وهک « مس بیل » یش ئه و قسه یی کردبێ، که له ده لاقه ی به رژه و مندییه کانی « بریتانیا » به گوتوویه تی. چونکه، « جاف » مه کان خه لکی

خوێنه‌واریان زۆرتر تیدا بووه، باشت‌تر له‌ کێشه‌که‌ گه‌یشتون. له‌ رووی شارستانییه‌وه‌، گه‌لی له‌ خه‌لکی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان و پیاوه‌کانی ده‌وقی « شیخ » پیشکه‌وتووتر و زیره‌ک‌تر بوون! جگه‌ له‌وه‌ی، دوور نییه‌، له‌ سه‌ر فه‌رمانه‌روایی کوردستان، ململانییه‌کی شاراو، له‌ نێوان شه‌وان و « شیخ »دا هه‌بووی، خۆیان به‌ شایانی شه‌وانییه‌ی، سه‌رکردایه‌تی گه‌لی باشووری کوردستان بکه‌ن، وه‌ک شه‌روێ به‌ ئاشکرا ده‌بینن، شه‌وان ململانی و ناگه‌یییه‌، له‌ نێوان سه‌رانی هه‌ر دوو پارتی زه‌له‌زه‌که‌ی باشووری کوردستاندا هه‌یه‌.

13/3. **پۆلی « زۆمه‌ » :**

ئینجا، با له‌ باسه‌که‌مان زۆر لا نه‌ده‌ین، تا بزاین، له‌م گه‌یژاوی ململانی و له‌ چاره‌سه‌رکردنی شه‌م گه‌رفته‌ گه‌ره‌یه‌دا، « زۆمه‌ » پۆلی چی بووه‌؟ وه‌ک شه‌وانییه‌تی: (شه‌وان هه‌چام له‌ دووانه‌ نه‌بوو، ئیدی بۆچ « به‌بۆچوونی شه‌وانییه‌ » ناوا بایداوته‌وه‌ له‌ شه‌وانییه‌تی گه‌یژاوه‌) « 22،3، »

منیش ده‌لێم، شه‌وان گاته‌، « زۆمه‌ » بای نه‌داوته‌وه‌، به‌لام، « به‌رزنجی » یا خۆی له‌ گه‌یژاوه‌وه‌، یا له‌ من ته‌ی نه‌گه‌یشتوه‌، که‌ی بایداوته‌وه‌! به‌لکه‌و، شه‌وان له‌ کاتانه‌دا، تا بلێی، وه‌ک کوردیکی به‌ شه‌وانییه‌تی هه‌لسوکه‌وتی کردوه‌. خۆی له‌ کێشه‌ و باسه‌کان دزیوته‌وه‌، شه‌وانییه‌تی به‌ هه‌چ جۆره‌ به‌ریار و پروداوه‌کانی شه‌وانییه‌تی سه‌رده‌می دواي گه‌رانه‌وه‌یه‌وه‌، به‌ هه‌چ شه‌وانییه‌تی دیار نییه‌. به‌ باوه‌ری من، شه‌وانییه‌تی هه‌چ نه‌گه‌یییه‌کی تیدا نییه‌، وه‌ک « به‌رزنجی » له‌ی ته‌گه‌یشتوه‌، وه‌ک کوردیکی « توکاوا »، ئالای یاخه‌بوونی له‌ گه‌یژاوه‌وه‌ و به‌ پێخاوه‌سی نێو ماشان که‌وتوه‌! چونکه‌، نه‌ک هه‌ر « زۆمه‌ »، هه‌لۆستی نه‌بووه‌، نه‌ک هه‌ر شه‌وانییه‌تی که‌ز کردوه‌ و دانیه‌شتوه‌، به‌لکه‌و زۆر که‌سی دیکه‌ش هه‌بوو، به‌ هه‌مان شه‌وانییه‌تی، که‌نارگیربوون و به‌ی ده‌نگه‌ییان بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه‌، به‌شه‌داری هه‌چ پروداوه‌کی نه‌تووه‌ی و پامیاره‌ییان نه‌کردوه‌. هه‌ر دوو نه‌رێن، « شیخ » خۆی، دواي پاره‌ینه‌که‌ی سالی « 1931 »، چی کردوه‌؟ هه‌لۆستی به‌رانه‌ر پروداوه‌ و گه‌یژاوه‌ی پامیاره‌یی « نه‌تووه‌ی، عه‌راقی، ناوچه‌یی و جیهانی » به‌ گرنگه‌کانی سالی نێوان « 1931-1956 » چی بووه‌؟ که‌ به‌ ده‌یان پروداوه‌ی گرنگ، ته‌نیا هه‌ر له‌ کوردستاندا روویانداوه‌. بۆ نمونه‌: چه‌ندین که‌مه‌له‌ و پارته‌ی کوردی و کوردستانییه‌تی وه‌ک: « که‌مه‌له‌ی لاوان، که‌مه‌له‌ی فیدائیه‌تی نیه‌ستان، په‌کته‌یی، به‌ری، په‌شتیوانی کورد، هیوا، په‌زگاری، شه‌وانی، ژک و پ.د.ک. » دامه‌زراوه‌، که‌مه‌ری پۆله‌لانی کوردستان له‌ « مه‌هاباد » په‌کته‌توه‌، شه‌وانییه‌تی

« بارزان » هه‌لگیرساوه، راپه‌پینی « مایسی 1941 » له عێراق به‌ریابووه، ناگری چه‌نگی دووهمی جیهان، هه‌موو قوژبنیکی جیهانی کرتۆته‌وه، گه‌لی ڤووداوی کرنگی دیکه‌ی میژوویی و رامیاری ڤوویانداده، به‌لام، « شیخ » هیچ ده‌نگی نه‌بووه! ئه‌و په‌یمانیه‌ی به‌ ئینگلیزی داوه، هیچ نه‌کا و دانیشی، تا مردووه، نه‌یشکاندووه، پاراستوویهتی و هیچی نه‌کردووه. ئیدی به‌وش، ڤۆلی بنه‌ماله‌که‌یان، له سه‌رکردایه‌تیکردنی بزافی ڤزگاریخوازی گه‌لی باشووری کوردستاندا، به‌ ته‌واویی کۆتاییه‌تیه‌تووه.

هیندی جار، ئه‌م پرسیاره‌م، له بنه‌ماله‌ی « شیخان » و که‌سانی ده‌وری « شیخ » کردووه، به‌لام، وه‌لامه‌تیکه‌ی بنجبریان نه‌داوه‌ته‌وه. من له‌و باوه‌ڤه‌دام، « شیخ » خۆی به‌و باوه‌ڤه‌ گه‌یشه‌تووه و زانیویتی، له لایه‌که‌وه، تازه کار له کار ترازاه، کێشه‌ی کورد، سه‌ره‌ونگو‌مکراوه، هه‌موو شت له‌کیسچووه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هه‌م هیچ له‌گه‌ل هیز و توانای هه‌ر دوو دمه‌وله‌تی « عێراق » و « بریتانیا » ناگرێ، هه‌م باوه‌ڤه‌تیکه‌ی زۆریشی به‌ گه‌له‌که‌ی نه‌ماوه. چونکه، زۆری بێ هه‌لو‌تستی، له هیندی که‌سایه‌تی، سه‌رۆک تیره و هۆزه‌کانی کورد بینیه‌و. یا هیندی سه‌رۆک تیره و هۆزی کورد، به‌ ئاشکرا، دژایه‌تی‌بیانکردووه و له‌گه‌لی نه‌بوون، له بنه‌وه، له‌گه‌ل هیزمه‌کانی داگیرکه‌راندا ده‌سیان تیکه‌لکردووه. ته‌نانه‌ت، له بۆچوونه‌کانیدا، هه‌م له‌گه‌ل « شیخ قادر »ی برای، زۆر کۆک و ته‌با نه‌بوون، هه‌م ڤه‌شه‌خه‌لکه‌کش، به‌پیتی سه‌رده‌م و ده‌سه‌لاتی « شیخ » گۆڤاون. کاتێ ده‌سه‌لاتی هه‌بووه، خۆیان بۆ به‌کوشتاده‌وه. کاتیکیش لێکه‌وتووه، خۆیان لێ دزیومه‌ته‌وه! با بزانه‌ن، که « زۆهر » و هاوه‌له‌کانی هه‌لاتوون، له یادداشته‌کانی خۆیدا چیمان بۆ ده‌گیرته‌وه؟ (که‌یشه‌مه نۆدی. به‌ خواردنیکه‌ی که‌م شیومکرد و نووستم. که‌س خه‌یالی دیلی شیخی نه‌ده‌کرد. وه‌ ئیلا له‌و نه‌وعه‌ جیگایانه‌ش نانمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.) « 153,40 »

ئه‌وه لای خۆی، « نۆدی » گوندی خۆیان بووه، باو باپیری « شیخ »، هه‌ر له‌و گونده‌وه‌ هاته‌ن، زۆره‌شیان خزمیبوون، هۆنه‌ر به‌و شیومه‌ی باسیکردوون! جا، ئه‌وه به‌شتی له‌و گه‌له‌ بووه، که « شیخ » قوربانیه‌ی بۆ داوه. هه‌ر کاتێ خۆی له کوردستان فه‌رمانه‌ڤا بووه، له نێو خه‌لکه‌که‌دا بووه، هه‌موو سوتندیان به‌ سه‌ری خۆی و باووباپیری خواردووه. کاتێ دیاریش نه‌ماوه، لێ ته‌کیونه‌ته‌وه، پشتیان تیکردووه. ئیدی چۆن « شیخ »، باوه‌ڤی به‌و گه‌له‌ ده‌مێتی! چۆن پیاوکی وا، که زۆربه‌ی ته‌مه‌نی خۆی، له پێناوی کورددا به‌خته‌کردووه، گه‌ر ته‌ووشی ڤه‌شبینیشبی، له مالی خۆی دانیشی، ده‌س به‌ کلۆه‌که‌ی خۆشیه‌وه بگرێ، تا ڤه‌شه‌بای « پیاوه

خراپه‌کانی کورد! « و » داگیرکه‌رانی عیراق و بریتانیا « نه‌یسا، ده‌بی، چ نه‌نگیبه‌کی تیداب‌ئی؟ بۆ ده‌بی، ئیسته‌گلله‌یی لئ بکه‌ین و دادگای بۆ دامه‌زرتین، دوا‌ی نه‌وه‌ی، داوا‌ی کوردستان‌یک‌ی سه‌ربه‌خۆ و دامه‌زاندنی ده‌وله‌ت‌یک‌ی نه‌ته‌وه‌یی ئازادی کردوه‌؟ دوا‌ی نه‌وه‌ی، دوو جار، ده‌وله‌تی له‌ باشووردا دامه‌زران؟ ئه‌مه‌ گه‌ر وا لیک‌دریته‌وه‌، بئ ویزدان‌ییبه‌کی زۆر گه‌وره‌، له‌ پێشدا له‌ میژووی کورد و پاشان له‌ « شیخ »ی نه‌مر خۆی ده‌کری. ئه‌وه‌شی به‌و شت‌وه‌یه‌ بیرده‌کاته‌وه‌، دیاره‌، به‌ر لووتی خۆی نابینی!

خۆ « شیخ »، دوا‌ی نه‌وه‌ی دانیشتوه‌وه‌، گه‌ر کار‌یک‌ی گه‌وره‌ و به‌که‌لکی بۆ کورد نه‌کردبئ، هه‌رگیز زیانی‌شی لئ نه‌داوه‌. ده‌سی له‌ کاری پارت و شوێشه‌کانی دیکه‌ی دوا‌ی خۆی وه‌ر نه‌داوه‌. ئازاوه‌ی نه‌ناوه‌ته‌وه‌، شوێشی چه‌واشه‌ی به‌ریا نه‌کردوه‌. وه‌ک پوازی کوردیی، پیاوی سه‌رانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی عیراق نه‌بووه‌، تا چه‌ک‌داریان بۆ کۆکاته‌وه‌ و دژی کورد به‌هنگئ! هه‌موو مرۆف‌یک‌یش، له‌ گوشت و ئیسک پێکهاته‌وه‌. ئه‌و گوشت و ئیسکه‌ش، می‌شک ده‌بجولینئ. هه‌ر کاتی‌ک‌یش، ئه‌و می‌شکه‌ به‌و به‌روایه‌ گه‌یی، ئیدی نابئ، له‌وه‌ پتر له‌ سه‌ر کار‌یک‌ی دیاریکراو به‌رده‌وامبئ، با ئه‌و که‌سه‌ش، زۆر « لاو، به‌هیز و به‌ توانا »ش بئ، ئه‌و مرۆفه‌ هه‌یجی بۆ نا‌کری و وازدینئ!

له‌ به‌ر ئه‌م هۆیا‌نه‌، جگه‌ له‌وه‌ی، ته‌مه‌ن پۆلی دیاریکراوی خۆی بینیه‌، دوور نییه‌، « شیخ » تووشی ره‌ش‌بینیی بووبئ، له‌ هه‌موو شت نا‌ئوم‌ید‌بووبئ. بۆیه‌، وازی‌هه‌ت‌ناوه‌. به‌ لای منه‌وه‌، ئه‌و به‌ریاره‌ی « شیخ » داوینئ، ئه‌و کاره‌ی کردووبه‌تی، زۆر جێگه‌ی سه‌ربه‌رزیی و شانازییه‌کی بئ نه‌ندازه‌ بووه‌. چونکه‌، که‌سێ کار‌یک‌ی پئ نه‌کری، زوو وازی‌هه‌ت‌ینئ، چیدیکه‌، که‌سی دیکه‌ ده‌سه‌خه‌رێ نه‌کا، چیدیکه‌، خوتنی کوپی خه‌لکی، به‌ خۆپایی له‌ کاسه‌ نه‌کا، سوور بزانی، گه‌ر به‌رده‌وامبئ و ئه‌و کاره‌یدمیکا، هه‌یجی لئ دروس نابئ، به‌ خۆپایی ئاسنی سارد نه‌کووتئ، جێگه‌که‌ی خۆی بۆ که‌سان‌یک‌ی دیکه‌ی به‌ توانا ولیهاته‌وو چۆلکا، ئه‌وا ده‌بی، پۆله‌کانی که‌له‌که‌ی، سه‌ری پیز و نه‌وازشی بۆ دانه‌وین و له‌ گۆل کالتری پئ نه‌لین!

ده‌ دیاره‌، چیرۆکی « تیکۆشان، گه‌رانه‌وه‌، دانیشتن و وازه‌تان »ی، یه‌کی‌کی وه‌ک « زیوه‌ریش، هه‌ر له‌م قالمه‌دا جێگه‌ی ده‌بته‌وه‌. ئه‌مه‌ش وه‌ک گوتم: به‌ هه‌یج جۆرئ، هه‌یج نه‌نگیبه‌کی تیدا نه‌بووه‌ و نییه‌. به‌لام، کورد راستی فرمووه‌: « شه‌ر به‌ کۆنه‌قین ده‌کری. » جا، گه‌ر « به‌رزنجیی، » زارخۆشی سه‌کره‌ش نه‌بئ، به‌رکی مه‌ر و دانی گورکی نه‌بئ، هه‌ر له‌ بنی پێیه‌وه‌، تا سه‌ر لووتکه‌ی دوا تاله‌ قه‌ژه‌ خاوه‌کانی،

له « رق و نيرهی »دا نقوم نه‌بووئ، ئیدی، نهم شه‌ره چیه، وا به خۆپایی به منی ده‌فروشتی؟ بۆ وا سواری نهمسپی پر له رق و گای هاری نیره‌ی بووه!! بۆ لیوتکی با و نه‌وی دیکه‌شیان بۆزان دیتی!! بۆ که مه‌له نازانی، له‌و زهریا پان و به‌رینه‌ی نووسینی کوردیددا ده‌یه‌وئ، به‌ که‌لکی به‌پۆ به‌په‌رته‌وه!! بۆ هه‌ر به‌تنبیا، خۆی به‌ خزمی سه‌هانی « زتومر » ده‌زانئ؟ بۆ بێ نه‌وه‌ی، زانیارییه‌کی ته‌واوی، ده‌ریاره‌ی نه‌و کیشه‌ و باسانه‌ هه‌بئ، به‌ ده‌سی رووته‌وه، په‌لاماری شیرێ نوکتیژی راستیی رووداو مکان ده‌دا؟ ده‌بئ، نه‌وه‌ باش بزانی، خه‌رمانکوتان کاری بزنییه‌ و پم به‌ که‌وان ناهاوێژرئ! تو بلتی: خه‌لکی دیکه، به‌ ده‌سی « به‌رزنجیی » مار بگرن! راوه‌ ژیشکی پێ بکه‌ن و ته‌نه‌کشی پێ لیدن! نه‌مه‌ هه‌ر له‌وه‌ ده‌چئ، قه‌ینه‌ی کوپی فیه‌ بئ، باکی هیچی نه‌بئ! وه‌ک پشیه‌، ختووکی شیر بدا! وه‌ک مێرووله، به‌ گۆ قوولله‌ی قافدا بچئ! جا، گه‌ر واشبئ، هه‌ر بازنی بازنی، به‌ ریشی من بازیی! خۆ ئیمه‌، منالی کۆنه‌ کۆلانه‌که‌رمکئ بووین، په‌کدی باش ده‌ناسین!!

14/3. **خه‌سه‌له‌ت و ده‌ه‌وست :**

دەربارەى پەوشتى « زۆمەر » نووسىيوتتى: (لەسەرمتاۋە چۆنبوۋە ھەرواش ماۋمەتە، بادانەمو سەنگەرگورىنى نەزانىۋە، چونكە ژىرو راست و خاۋەن ھۆش و بىرىتكى كامىل بوۋە، ئەم بىرۋاى وابوۋە كە « ھەموو رىگايە با بۆيانە بچى » ! يانى ھەمو چۆرە بىرو روكارى كە دەگىرى با بۆ خزمەتى قەوم و نىشتمانى. بى تەماع و خاۋەن نەفسىيەتتىكى بەرزىۋە، ۋەك زاناۋ مامۇستايە ھەزى بەياساۋ بەربابوۋنى قانۇن بوۋە لەۋلاتكەدا،) 22،3»

له راستیدا، نه من و نه «برزنجی»، هیچمان هاوتمهتی «زئومر» نهبووین، هیچمان، به چاوی خویمان، «زئومر» سان نهدیوه. لهبرئهوه، من ناژانم، ئو خهسلهتانهی ئو باسیکردوون، راسته یا نا! مهگه هر ئو خوی بزانی، چوئیان دادهپژئی! چونکه، هیچ کسمی لهم جیهانهدا نهبووه و نییه، ههلهی نهکردبی و ههله نکا، خالی لاوازی نهبووی و نهبی! بهلام، ئو «زئومر»ی و شیرین کردووه، به قوزهلقورتیشهوه بخوری! لهوه دهچی، زۆر له نزیکهوه ناسیبیتی، به دمی خواردبیتیان و به قنگی پابن! بویه، وا بهو شتویه، به شان و بازویدا ههلیداوه! تهنانت، گهر په پامبهری ئیسلام نیهفرمووايه، دواي من په پامبهري نایه، ئهوا دمگوت: ئهوانه نیشانهی په پامبهری «زئومر» بووه!

جگہ لہوہی، «زیتور» خلی گوتویہ تی: (نہم قہومی کوردہ، لہ ہر جیگا بی، کہ
ہن، ایم معلوم مہوہ، ہواسینہ بی ہو کو مہ تی و جہ مالہ تہوہ، دو چاری

شەقامەت و سەفالىت بوون، بەلئى حوكومەت موعەللىمى ئەخلاقە، دەتوانى،
تەربىيەى مىللەتى بگەيەنئە لای ژوورووى سەعادەت. (157،40)

جا كە « زۆمەر »، ھەستى بەو خەوشە گەورەيەى كورد كردووه، ھەر بە دەسى
خۆشى تۆماريكردووه، بۆچى، ھەولئى بۆ دامەزاندنى دەولەتتىكى سەربەخۆى
كوردیى نەداوه. تەنەنەت، بە ھۆنراوہیەكیش، باسى ئەو ئامانجە پیرۆزەى
نەكردووه، پۆلەكانى كوردی، بۆ ئەو مەبەسە ھان نەداوه، بەلكوو، ھەك
رەشەخەلكەى دیکە، ھەر لە مالى خۆى دانىشتووہ و ژیاوہ!!

15/3. بادانەوہ :

دواى ئەوہش، نووسىوتتى: (لەم ڕووموہ ئەگەر چاوە بەھەلۆستى شاعىرانى كوردی
ئەو ڕۆژانەدا بگىرپن ئەوا زۆر نمونەى بادانەومەن دیتە بەرچاوە، بەلام خۆناكرئ
بەسەنگ و ترازوى ئەمۆ ھەلۆست و ڕاوە بۆچوونى ئەوسا بپۆين.) (22،3)
لە ھەلامى ئەم چەن وشەيەدا، دەلیم: ھەموو ھەلۆستىكى « خراپ، زيانبەخش،
جەنگى نىوخۆ و ناپاكىيى » بە سەنگ و تەرازوى ھەموو سەردەمەكان دەكىشڕئ.
بەلام دەبئ، بارى ئەو سەردەمە، لەبەرچاوە بگىرئ. ئەگینا، ئەوہى لە سەردەمى
« ماد » ھەكانوہ، تا ئەو پۆلە كورد ڕویداوہ، گەر زيانبەخشبووبئ، ئىستە و تا
كورد ماوہ، ھەر بەو شىوہى ناودەبرئ، كە ھەبووہ و ڕویداوہ. يا گەر كوردی، لە
سەرانسەرى مێژووى نەتەوہكەى خۆیدا، ناپاكىيى لە نەتەوہ و نىشتمانەكەى
كردبئ، ئەوا تاهەتايە، ھەر بە ناپاك ناودەبرئ. بەلام، لەكەل سەردەمەكەدا،
ھۆكارمەكان دەگۆرئ. لەبەرئەوہ، ھۆكار ھەرچى بئ، ھىچ جۆرە بيانوويەك، بۆ
كارى خراپە و ناپاكىيى نىيە و نابئ، ببئ. مەگەر ئەو كوردە، ھىندە « ئازا،
جەسوور و مەرد » بئ، ھىندە بە ھۆش و گىۆشبئ، لەكەل ھەستى بە ھەلە و
تاوانەكەى خۆى كرد، ھۆشى بە بەر خۆیدا ھاتەوہ، ڕاچلەكىيى و زۆر بە
ھوشيارىيەوہ، بئ ئەوہى يەك و دووى لئ بكا، دانى بە « ھەلە، كەموكۆپى،
تاوان و ناپاكىيى » يەكانى خۆیدا نا، ئەو كاتە، ھىچى لەكەل ناكړئ و نابئ، بە ھىچ
شىوہى برەنجپنرئ. جا، ئايا « بەرزنجىيى »، ھىندە ئازا و مەردە، خەباتى
ڕامبارىيى خۆى، بەو شىوہى ھەلەسەنگىنئ؟ ئايا، دان بە ناپاكىيى خۆیدا دەنئ،
يانا؟ چونكە، ئەويش سەردەمى، ناپاكىيى بەرانبەر خاك و خەلكەكەى كردووه، بە
ھەموو شىوہى، دژى شۆرش و گەلەكەى خۆى و مستاوہ. تۆ بلىئ: ھىچ ھىزە
بدۆزىتەوہ، ھىچ بەلگەيەكى پئ بئ، داکۆكىيى لەو ھەلۆستە خراپەى خۆشى بكا،
چونكە، ئەو راستىيە، لای پۆلەكانى كەلەكەمان و مێژووى نوئى كورد لە

باشووردا، وەك تیشكى زىپىنى خۆز ديارە و تاهەتايە ھەر دەرموشىتەوہ!
 جگە لەوہى، « بادانەوہ » وەنەي، كارىكى ھىندە خراپىي، كەس رووى نەيە، لىي
 بدوئ و باسيكا. بەلكو، گەر ھەر كوردئ، دان بە كارە چەوتەكانى خۆيدا بنئ، كە
 زيانى خاوەنكەي و تۆپىنى خۆي تىدايووہ، ئەوا كارىكى گەلى باش دەكا. ئەو
 كارەش، لە دەس ھەموو كوردئ نايە! جا، چى دەبوو، گەر ھەموو كوردئ، كەمئ
 دانىشتايە، لە گەل خوا و خودى خۆيدا، بە شىرتى سىنەماي ژيانى تايەتەي و
 گشتىي خۆيدا بچوايەتەوہ، بە دلتيكى پاك، بە دەروونتيكى خاويەن، بە سنگىكى
 فراوان و بە مېشكىكى كراوہوہ، ھەلەي لە راستىي، خراپەي لە چاكە جيا
 كردايەتەوہ، وازى لە ھەلە و خراپە يەنايە، رووى لە راستىي و چاكە كردايە.
 ئەوجا، بېگوتايە: مە ھەلەبووم، بە خۆزايى دزايەتى فلانە كەس يا فلانە لايەنم
 كردوہ، داواي لىبووردنى بكردايە، ئىدى پىكەوہ وەك برا، كاريانېكردايە، پىكەوہ
 بژيانايە و بمرنايە! ئەمەش، خۆي لە خۆيدا، بە جۆرە بادانەوہيەك دەژمىررئ،
 وەك چۆن لە كارى خراپەشدا، مەژۆف دەتوانئ، بابداتەوہ. بۆيە، كورد گوتوويەتى:
 « بايدايەوہ سەر باي بەرە كۆن. » ھەزار خۆزگە، چ « شىخ » و چ ھەزارانى وەك
 « زىومر » یش، ھەر ئەو كاتە، بە لاي ئىنگليزمكاندا باياندايەتەوہ، جا ئىستە
 دەمانزاني، كەلكى بادانەوہ چى دەبوو!

16/3. بەزىي :

پاشان نووسيويتئ: (چۆنيتى خەبات و ھەلوئىست وەرگرتن لەقۆناغەكانى ژيانى
 نەتەوہكەدا لەگۆرپراندايە، ديارە بەپىي گۆراني بارى قۆناغەكە، ناكەري داوا لە
 زىومر و ميا ھەر شاعىرتكى دى، بكرئ كەبۆچى لەبىستەكاندا دوژمنى كالە لەپىي
 نازىيەت و فاشىيەت نەبووہ؟ ئەي بۆ بانگاشەي ديموكراتىيەتى نەكردوہ پشەنگىري
 داواكارىيەكانى چىنى جوتيارو كىرتكارى نەكردوہ؟ داواي ياساي
 چارەسەر كردنى كست و كالى نەكردوہ؟ بۆ شىعەري بۆ بەلشەفيەكان و لىنين و
 شۆرشي ئەكتۆبەر نەوتووہ؟) « 3، 23 » بە راستىي، كاتى ئەم چەن دتەرە ساكار و
 بازارپىيانەم خۆتەندەوہ، پەر بە دل بە زەمىم بە خاوەنكەيدا ھاتەوہ. چونكە:

1. كئ داواي لە « زىومر » يا ھەر ھۆنەرتكى دىكە كردوہ، ھۆنراوہي لەو جۆرانە
 بلىن؟ خۆ گەر خۆشيان گوتبىتيان، ئەوا ئەو جۆرە ھۆنراوانە، كاتىي و وەرزي
 بوون، لە دل و دەروونى جەماوێردا، ژۆر نەژايون و نەمر نەبوون.

2. مەن لە « بەرزنجىي » خۆي دەپرسم: بۆچى ناكەري، داوا لە ھۆنەران بكرئ، ئەو
 جۆرە ھەلوئىستانە وەرگرن؟ ئەدى، « ھووناكبير، نووسەر و ھۆنەر » كەنى ھەموو

نەتەومبەك، بە چ جۆرئ، لە خەلكى ئاسايى و نەخوئندەوارەكان جىيادەكرىتەو؟
ئەدى بۆچى، چەن ھۆنەرىكى دىكەى وەك: « مەلاى گەرە، بىكەس، گۆزان، ھەزار،
دەلزار... تاد » ئەو ئەركە نەتەومبەى و مەرقاھەتییە پىرۆزمیان كىشاو؟ ھەر زۆر
دوور نەزۆن، ھۆنەرىكى وەك « قانع » بەو خوئندەوارىيە كەمەى ھەببوو، گەلى
ياقووت و زمرووتى جوانى ھەلپشتوو، كە شتىكى ئاسان نىيە، ھىندى ھۆنەرى
ئەوپۆش بىلەن! چونكە، ئامانجى بەرەكان زۆر پوون و دياربوون، بەرەى « نازى و
فاشىى »، بەرمەكى خوئنىز و دزى كۆمەلگەى مەرق بوون، بەرەى « دىمۆكراسىيى
و ئازادىيى ش، داکۆكىيەن لە بوون و مانەوەى كۆمەلگەى مەرق كەردوو، جگە
لەو، لەو سەردەمەدا كۆمەلگەى كەردەوارىيى، ھىندە دواكەوتو نەبوو، وەك ئەو
بىرى لى كەردۆتەو! چونكە، لە بىستەكان بە گشتى و سىيەكان بە تايەتیی،
كورد پۆزنامە و گۆڤارى تايەتیی خۆى دەر كەردوو، چەندىن پارتى رامىيارى
دامەزراندوو. چەندىن پاپەرىن و شۆڤشى چەكدارىيى خوئناوې بەرپا كەردوو،
خوئندەوارىيى و زانىبارىيى، پىتر بۆلۆبۆتەو. ئەمانە ھەموويان، وايان لە بىر و
ھۆشى كۆمەلانى خەلك كەردوو، ھەست بە راستى و دروستىيى كارەكان بكەن.
ھۆشى نەتەومبەى و رامىيارىيى خەلكەكە، پۆزبەپۆز، لە گەشە كەردندا بوو.

3. « بەرزنجى »، چونكە ئاگای لە رووداوەكان نىيە، چونكە بە وردىيى، سەرنجى
لە ھۆنراوەكانى « زىومر » نەداو، نازانى، ئویش گەر كەمىش بوو، يا گەر بە
شىومبەكى ناپاستەوخۆش بوو، بە چەن دىرە ھۆنراوەبەك، ھەر ھەلۆستى
خۆى، بەرانبەر ئەو رووداوانە دەرپرەو. ئەو، سالى « 1944 »، بە ھەوت دىرە
ھۆنراو، دەر بارەى « ھىتلەر » گوتوويەتى:

« سىياسى نىم و ەسكەر نىم »، بەلام ديارە بە ئاسارى
كە « ھىتلەر » لەر بوو، نەماو ھەلپەى پار و پىزارى
لە « بەر » گەلبە و برەى وورد كەردوو ورجىكى كۆرستانى
لە « ئا و بىشا بە جار، دوو نەھەنگ داوې پەلامارى
پەمقىشى كە « مۆسۆلۆنىيى »، مەعلومە لای عالم
لە دەست « يۆنان » كەيشتە ئاسمان فرىاد و ھاوارى
« پەمقىيى حىزە » خۆى بى ھىزە، مانەندى كەرى دىزە
بە تۆپىنىش پەزايە، مەرگى ھاوەل بوو بە سەربارى
بە تووند و تىزىيى ھاتەپىشەو « ھىتلەر »، بەلام دوايى
پەتى پچرا، ھىواى برا، دەفى دپا، نەما چارى

دهخيل نهی خيتلی « نينگلزيی »؛ « سهقاليا » پر له نيسلامه

نهبی، چاوديريبیان بکړی، چ دیهاتی چ ناوشاری

سهداکهي « فاتیکان » فتوای جیهادی دابوو، بۆ سر « پروس »

« 52.39 »

منیش فتوانه دم، « پاپا » به پایهک بیتنه یاری

4. جا، په کیکي وهک « زتومر » گهر لهو بارهیه شهوه هیچی نه نو سیایه، جگه

له وې، به بئ له لوتست باسدمکرا، که سیش داوای لئ نه ده کرد، خوی لهو باسه

رامیاریبیانه هه لقورتینئ! چونکه، ههر وهک خوځی، له سهره تاي هونراوه که دا

گوتوویه تی، نهو پیاوړکی رامیار نه بووه.

5. بۆ پشگیرکردنی چینی جووتیار و کرټکاری کورد به تایبه تی و هه موو

چه وساهه کانی جیهانیش به گشتیی، نهوه پتیش نه وې، په ک پیت لهو بارهیه وه

بنووسړئ، هه میسه باسی هه ژار و زۆر لټکراوان کراوه. تنانته، هه موو نایینه

ناسمانییه کان به گشتیی و نایینی نيسلام به تایبه تی، زۆر داکوکیبیان له

هه ژاران کردووه، له سر شانی هه موو موسولمانټکی داناوه، یارمه تی هه ژاران

بدن، ده سگریبیان بکن، کومه کی مه تیر یالیبیان پئ بکن، گرفته کانیان بۆ

چاره سرکه کن. نه گینا، گهر وا نه بووايه، نه دی « زمکات، سهر فتره، خیرکردن ..

تاد « له نایینی نيسلامدا چی ده گیه نه ئ؟ له چیه وه هاتووه؟ بۆچی دانراوه؟ خق

په کټکی وهک « زتومر » خوی، خواناسټکی راسته قینه، شارمه زایه کی باش،

زانایه کی ناسراو بووه، نه دی گهر پشگیری هه ژارانی کوردی بکر دایه، چی تیندا

بوو؟ خق داوامان لئ نه کردووه، وازی له کهوا و سه لته، کلاو و میزمر، عبا و

جبهه کی خوی بیتنیايه. له بری نه وانه، چاکمت و پانتولی له بهر کردایه، قورئان و

په رتوکه پیرۆزه نایینییه کانی وه لاختسنايه، به ره هه فله سه فییه کانی « مارکس،

نټنگلز و لینن »ی بخویندایه ته وه. نایا نه وانه، چ جوړه پیوه ندییه کیان به هه ست

و هه لوتستی مرۆقه وه هیه، گهر په کټ به راستیی، مرۆپه روهر بئ، پټزی هه ژاران

بگړئ و له پیناوی نه واند، وهک مۆم بسووتئ؟

6. وا بزائم، هه موو هونهران نازادن، گهر بیان وئ، هونراوه بۆ « لینن، به لشفیک

و شورشی نه کتوبه ر » بلټن. چونکه، نهوه پیوه ندییه کی زۆری، به نایدولۆیا و

پیوه ندی رامیاری نهو هونهران وه هیه. به لام، په خنه که له وهدایه، نه وانه نهو

جوړه هونراوانه، بۆ نهو جوړه که سیتیی و پروداوه گه وړانه داهه نن، نایا بهر پتی

خویان ده بین!! هیه بۆ نه ته وه و نیشتمان که یان ده هوننه وه؟ نه گینا، من بۆ

په خنه، له هونهرټکی وهک « قانع، هه ژار، گورن، دلزار ... تاد « بگرم، گهر

هۆنراوهی لهو بابەتانهیان داناب؟ چونکه، هۆنهران بۆیان ههیه، چ هۆنراوهی تایبهتی، بۆ ئایدۆلۆژیا و پێتازه پامیارییەکی خۆیان، چ هۆنراوهی گشتیی، بۆ نیشتمان و کێشە پامیاری نەتەوێکی خۆیان بۆ. ئهوانیش، چه‌ندین هۆنراوهیان بۆ کورد و کوردستان گوتوه، کێشە کوردیان، به باوه‌ڕه‌که‌یانوه گرتداوه. جگه له‌وهی، خۆیان ئه‌وه باوه‌ڕیان بووه، له‌ سه‌ر ئه‌و پێتازه پۆشتوون، له‌ به‌ر تیشکی به‌رژمهندییەکانی ئایدۆلۆژیا و فەلسەفە‌ی مارکسیزمدا، هه‌نگاویان ناوه. بریا، هه‌موو کورد، « نەتەوێه‌رۆمێکی کۆمۆنیست » بوایه. کوردیش، تا‌که‌ پێک‌خراوی سه‌رانسه‌ری کۆمۆنیستی خۆی ببوایه، وه‌ک ئه‌و پارتە کۆمۆنیستانە‌ی جیهان، نیشتمانە‌کی خۆیان نازادکردایه.

جا ئیدی، من چۆن، گله‌بی له‌ یه‌کتیکی وه‌ک « زۆره‌ » ده‌که‌م، که هۆنراوه‌ی له‌و بابەتانه‌ی نه‌گوتوه، گۆزانیی بۆ « لێنن » و شۆرشه‌کی نه‌چریوه. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه، ئه‌و هیچی بۆ چه‌ن سه‌رکرده‌یه‌کی قاره‌مان و شه‌هیدی وه‌ک: « شیخ سه‌عیدی پیران، سه‌ید پهمزای ده‌رسیمی، سمایلا‌غای سمکو، شیخ مه‌حمودی به‌رزنجی » نه‌گوتوه! له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پیاوێکی موسوڵمان بووه، له‌ هه‌موو کاتی‌کدا، هه‌ر خه‌می ئیسلامی خواردوه. ئه‌وته، له‌ کوردستانه‌وه‌ هاواری له‌ ئینگلیزه‌کان کردوه، ئا‌گایان له‌ خه‌لکی « سه‌قالیا » بۆ، چونکه ئیسلامن: دمه‌خڵ ئه‌ی خه‌لی « ئینگلیزی »! « سه‌قالیا » پڕ له‌ ئیسلامه

ئه‌بێ. چاودێرییان بکری، چ دیهاتی چ ناوشاری «52,39»

ئیدی من، داوای هۆنراوه‌ و هه‌لوێستی چی، له‌ پیاوێکی موسوڵمانی وه‌ک ئه‌و بکه‌م، که سه‌ری له‌ کاری پامیاری ده‌ر نه‌چووه و ته‌قە‌ی هاتوه؟ که‌واته‌ ده‌توانم، زۆر به‌ راشکاوی بۆی: هه‌ر هۆنه‌ری، له‌ گه‌ڵ پووداو و کاره‌ساته‌کانی سه‌رده‌می خۆیدا نه‌زیا، یا هه‌لوێستی نه‌بوو، یا ترس‌نۆک و هه‌له‌رستبوو، یا ئا‌گای له‌ « مه‌حمودی بۆ زه‌وا » نه‌بوو، ئیدی بۆ ناوی هۆنه‌ر له‌ خۆی بنی؟!

17/3. توپه‌هات :

سه‌یر ئه‌وه‌یه، « به‌رزنجی » زۆر به‌ راشکاوی نووسیویتی: (خۆ خه‌ریک‌کردن به‌م توپه‌هاتانه‌وه‌ سه‌رئێشانی ئه‌دیبه‌ به‌م خواستانه‌وه‌ مایه‌ی نابووتی بیروبو‌چوونی خامنه‌که‌یه‌تی.) «23,3»

ئینجا، گه‌ر ئه‌و هه‌لوێستۆمه‌رگرتنه‌ مه‌ردانه‌یه‌ و ئه‌و بیره‌ به‌رز، لای « به‌رزنجی » به‌ « توپه‌هات » دا‌بنی، « مایه‌ی نابووتی بیروبو‌چوونی خامنه‌که‌ی » بۆ، ئه‌وا

دیاره، ئاستی «کۆمەلایەتیی، رامیاریی و کەلتوویری «خۆی چەن بەرزە! چۆن بیر دەکاتەوه؟ پێشینان راستیان فرمووه، کاتی گوتوویانە: کورد بدوینە، شەری خۆی دەکا! ھەلبەتە، ئەویش بپاری خۆی داوه، خۆی بە «تۆرەھات» کێشەیی جوتیار و کرێکارەوه خەریک نەکا، دژی بەرەیی نازیزم و فاشیزم نەوێست، لەگەڵ بانگاشەیی دیمۆکراسیی و ئازادییدا نەبێ. بۆیە، وا بەو ئاشکرایییە، تا توانیوتی، باوێژی لە سکی خۆی دەرکردووه، تەپلی بێ عاریی کوتاوه، زوخوای ھەڵناوھتەوه، جواناوی پرستووه، چونکە، زۆری تیگوشیوه!

ئایا، «بەرزنجیی» بیرپێژتەوه، سەردەمی خۆشی، ھەک کۆرە گەورەیی گۆی ئاگردان، کون لە جەرگیدا نەبوو، بانگەشەیی بۆ بیرو «ماویزم» دەکرد. گەرەمە کوتاری، لە سەر جەنگی «پارتیزانیی» دهنووسی؟! ئایا، ئەوانەش ھەر لە خانەیی ئەو «تۆرەھاتانە»دا جێیاندا ھێتەوه، کە خۆی باوھەری پێیان نییە؟! ئایا، ئێستە گێری ھەلۆیستی گۆریوھ و سەرلەنوێی بایداوھتەوه، وا بەو چەشنە دەدوێ؟!!

18/3. کام بەر بەرەکانیی؟

لەو ھەجی، «بەرزنجیی» ھۆنراوھکانی «زێوەر»ی نەخوێندبێتەوه، یا تووشی نەخۆشیی بپەرچوونەوه ببوێ! بۆیە، وا بێ ئاگایانە نووسیوتی: (ئەگینا کاتی زێوەر بەشێعرمەکانی بەر بەرەکانی داگیرکەری ئینگیزی کردووه، بانگەشەیی بۆچونە قوتابخانەو فێربوون کردووه، باری ئیفلجی دەسەلاتی نەشارەزاو فەریکی خستۆتەپروو رێنمایی کردوون «کە ئەوانە باس و کێشەیی ئانی ئەوکاتە بوون». ئەمانە لەگەڵ پێداویستیەکانی قوناغی رۆژی خۆی لەبارو گونجاو بوون و دەستخۆشی لێ دەکری.) (23،3)

جگە لەو ھەیی، ئینگلیزمەکان خۆیان، خوێندن و خوێندەوارییان، بە زمانی کوردیی بلۆدەکردووه و ھەرگیز دژی ئەو کارەش نەبوون، «زێوەر»یش، ھەرچییەکی بۆ خوێندن و فێربوون گوتی، کاریکی زۆر پێرۆزی کردووه و منیش ھەر دەسەخۆشانەیی لێ دەکەم. بەلام، لە کەسەم نەبێستووه، یا ھێندەیی من سەرئەم، لە دیوانەکی داوه، شتیکی لەو بابەتەم نەدیووه، بە ھۆنراوھکانی بەر بەرەکانی داگیرکەری ئینگیزی کردبێ، ھەک «بەرزنجیی» بوختانی بۆ کردووه! ھەلبەتە، ھێندێ ھۆنراوی دیکەیی ھەیە، تا ئێستە، چاپ و بلۆ نەکراوھتەوه، یا بەر چاوی من نەکەوتوون، بۆیە، ئەو ھەیی نووسیووه! بە پێچەوانەو، من دەلێم: «زێوەر» نەک ھەر بەر بەرەکانیی ئینگلیزمەکانی نەکردووه، نەک ھەر ئێوانیان باشبووه، بەلکوو، سەرکەوتنی ئێوانیشی، بە سەرکەوتنی خۆی و کورد زانیوھ و ھۆنراوھشی بۆ

گوتون. چونکه، کاتی له سالی « 1924 » دا، « کۆمهلهی نهته وهکان » بریاریداوه، باشووری کوردستان له « تورکیا » دابری و به « عێراقی عهرد: بیی »یهوه بلکیتری، که نهوش، هیوا و ئامانجی ئینگلیزهکان بووه، « زتومر » خۆشیی خۆی دهربریهوه، به « حوکمی عدالت »ی داناوه، هۆنراومهکی درێژی بۆ هۆنیومهتوه له دوا دوو دێری هۆنراومهکا گوتویهتی:

که « عوسبهت نهلنومه »، ئهم « حوکمه » عادیلانهی دا

حهیاتی دا به « عراق » و نهماوه « مهحرومیی »

بژی به - عدلهوه عوسبه - لهگهڵ « بریتانیی »

چرای وولاته قهراریان، به « لهفزی مهفهومیی »

« 47-46,39 »

19/3. **لام باشه و لام باش نییه :**

پاشان، کاتی بایداوهتهوه، وهک نهو نووسیویتی: (خۆکه له سی و چلهکانیشدا هاتۆته سهڕ براههتی کورد و عهرد و خاکی عێراق و شا فهیسه! ئهوه بهپیتی ئهو پۆژه راست و بێ ههلهیه، چونکه مهسهلهی شۆڕشی کوردو « لامباشه و لامباشینه »ی ئهوسا رۆی و تی پهری، ئیستا « سی و چلهکان » دهبینین « مستجدات »ی تازه هاتۆته گۆڕی و دهبی ئهدی بهرهنگاری ئهوانه بیهتهوه. « 23,3 » ئهم وپتانهی « بهرزنجیی » چن شتیگمان بۆ پروندهمکاتهوه:

1. هۆنهر له ههر سهردهممیتکدا بژی، هۆنراوه بۆ سههرانی ئهو دموکراته داگیرکهرانهی کوردستان بلێ، به شان و بازووی « خاک، ئالا، بهروبووم، پروبار و جوانیی وولات » کهیاندا ههڵدا، ئیدی ههر کهسی دهبی، با بیی، به ههلهیهکی کهورهی میژوویی دهمزیرری. چن زیان به کورد و وێژمهکی دهگهیهنی، دوو ههتنده پتریش، زیان به ناو و ناویانگی هۆنهرکه خۆی دهگهیهنی.

« ههیم »ی هۆنهری گهڵ، (به شیعر « بههاری بێ خهزان » « 1961 » ههولیدا، قهڵغانیک بۆ داکوکیکردن له خۆی دژ به « ساواک » دروستبکات. « 25,13 » بهلام، تا چاری لیکنا، داخی ئهو هۆنراوه بهرتیلدانهی، به بنهمالهی دهرشۆتووی شای « ئێران » له دال دهر نهدهچوو. جا ئهوه خۆی له خۆیدا، به ههلویتست دادهنری، چونکه، ههر زوو دانی بهو ههلهیهی خۆیدا ناو و لیتی پهشیمانبووه، نهک شانازیی پێوه کردی!

2. ههر هۆنهری « بهپیتی پۆژ » هۆنراوهی قهلب و قهز بلێ، ههر کهسی کاری خراپ بکا، ههکیز نابێ، به چاکه بۆی بزمیرری. بهلکوو، ئهوانه له نێو کورددا به « کۆری پۆژ، ههلبهرست و کاسهلیس » نێژههکراون و دهکرین! « بهپیتی پۆژ » و

۳. هەرمایشتەکانی « بەرزنجیی » بێ، دەبێ، چا و لە ناپاکیی نیو میلیۆن جاشی کوردیش بێۆشین، جاشتیییەکیان، بە پاژەکردن و نیشتمانپەروری بۆ دابنێن!
 3. هەلوێست و کوردایەتی، چ پێوەندییەکی بە « لام باشە و لام باش نییە » هەیه؟ ئایا، کاتێ باشووری کوردستان، بە زۆر بە دەوڵەتی « عێراق » هەو بەسرایەوه، ئیدی « زێتور » ئاسا دەبێ، هەموو شتێ لە بیرکری، هۆنراوی بێ تام و بۆنی بۆ پێکری؟ گریمان، ئەوا « شۆرش کورد، لام باشە و لام باش نییە » پۆیی و تێپەری، ئەدی پۆلی پەخەگر و میژوونووس چییە و خۆی لە چیدا دەنوێت؟ میژوونووسەکانمان، بۆچی ئەو پروداوانە دەنووسن؟ چۆن دەتوانین، لە لایەنە گەش و سێسەکانی میژووی کورد بکۆڵین؟ چۆن پەند لە میژوو وەرگیرین؟ بە راستیی، ئەو قسەیە گەر یەکیکی نەخوێندەوار بیکردایە و ئەو نەیکردایە، (کە لەقەڵەمی کەسێکەوه دەرەچێ خۆی بەخاومنی رادەیه لەسەر ساختی کردن لەگەڵ ئەدەب و پۆشنبیرییدا. دادەنێ...) «4,3» زۆر گوێمان پێ نەدەدا! بەلام، « کەلە نووسەر، مامۆستایەکی گەوره، خوێندەواریکی تێگەیشتنو، پروناکبیریکی پایەبەلەند و ناسراو » ی وەک « بەرزنجیی » بیکار، (هیچ ناوترێ لەو زیاتر کە بێتم:) «4,3» لەو نەخوێندەوارەشی بە کەمتر سەیردەکەم و هەرگیز لێی قەبوول ناکەم!

4. راستە، لە هەموو سەردەمییدا، نووسەر دەبێ، لەکەل سەردەمەکە خۆیدا بژی. بەلام، با بیرمان نەچێ، هەموو پروداوێ، پاشینە و پێشینی میژووی تایبەتی خۆی هەیە، چونکە، ئەورۆ « ئێستە » لە سەر پایە سەرەکییەکانی دۆنێ « رابوردو » هەلساوه. کۆشک و تەلاری سەبەینیش « ئاینده »، هەر لە سەر بنچینە « رابوردو + ئێستە » لەکەل ئاسماندا دەبن بە درواستی و دەپرازیئەوه! واتە: رابوردو ئێستەمان بۆ لێکدەداتەوه. ئێستەش، پێشبینیی داهاوویمان بۆ دەکا. راستە دەبێ، نووسەر بەرپەرنگاری « کاری خراپ، هەلە و زۆرداری نێوخۆ و دەرەوه » بپێتەوه. ئێمەش، هەر ئەو لە نووسەر و هۆنەرەکانی کورد داوادمەکین، هەلوێست وەرگیرن، بەلام، نەک پڕۆسێسی « لام باشە و لام باش نییە » لە بیستەکاندا کرابێ، کەچی، لە سی و چلەکاندا، بازی بە سەردا بدرێ، بە هۆنراوه، دیواری قرچۆکی ئەو پێکەوه لکانەیی باشووری کوردستان بە عێراقەوه پتەوترکری، لە « لەنگاندن، لەقان و پەمان » قووتارکری. ئایا، ئەو واتای راستەقینە « بەرپەرنگابوونەوه » دەگەینێ، کە « بەرزنجیی » تێگەیشتنو و داوا لە نووسەرمان دەکا، بەرپەرنگاریان بپێتەوه!!

گەر بهاتایه، وهک ئه نووسییوتی: (زۆمر، قانیه، حمدی و پیرمهتیرد.. له
 ڕۆژانه دا دواى تهوژمى نازیهه و فاشیزم بکهوتنایه « له چوارچێوه گشتیه کهى
 بارى سیاسى ئه ڕۆژه نهک وهک کوردێک که لهوانه یه هه بووبێ زکاربوونی لهواندا
 بینیبێ. » ئهوا کارمهکانیان تاوتر جۆلانن بوو بۆ سه ره ڕنگای به رهو پێشسه وه
 چون). «24.3» منیش هه ر وا ده لێم: گه ر بهاتایه، وایان بکردایه، ئهوا ئه وێر، به
 کارێکى زۆر خراب بۆیان دادهنرا. چونکه، هه ر چهنده هه یج لایه کیان، هه یجیان بۆ
 کورد پێ نه بووه، به لام، هه رچى چۆن بێ، به ره ی « دیمۆکراسی و نازادیی », له
 به ره ی « نازیزم و فاشیزم » باشتربوه و هه ر به راوردیش ناکرێن! خۆ به لانی
 که مه وه، ئه وان ئه و چهنکه مالتۆرانکه رانه یه یان هه ل نه گیرساندبوو، که جگه له
 زیانی مه تیریا لێ، به ختوخۆرا یی، نزیکه ی په نجا میلیۆن مرۆقی، تێدا کوژرا.
 جگه له وه ی، مرۆ که نمونه ی هێنا یه وه، پێویسته بزانی، چى ده لێ و باسى چى
 دهکا! چۆن « زۆمر، قانیه، همدی و پیرمهتیرد » پێکه وه تیکه لاو و به راورد
 دهکری؟ چونکه، هه لوتیستی لاواز و ناراسته وخۆی « زۆمر » و هه لوتیستی به هێز
 و ئاشکرای هه ر یه کێ له وه هۆنه رانه ی دیکه، به رانبه ر ئه و ڕووداو و ڕۆژگاره دیاره!
 20/3. هێلێ سوور :

پاشان، « به رزنجیی » هاتوه، پێناسه ی زانستی رامیاریی بۆ کردووی و
 نووسییوتی: (سیاسه ت « علم امکانات », یانی هێلێ سوور دانه تراوه که نایێ لێ
 ره تبه ی و ته جاووزی بکه ی، ئه و شیوازه ی دوێنێ ده گیرا ئه مرۆک په ره و ناکرێ، وهک
 هه مو ان ده زانین ئه مرۆک تێوێ « بۆه الثوریه، العمق الاستراتیجی، حرب طویل
 اللامد، اضرب و اه رب .. » وه زۆری تر له م شتانه ی له په نجاو شه سه ته کاند
 هه بوون له بواری خه باتی گه لاند، ئه مرۆک « زانست و ته کنۆلۆژیا و شۆرشى
 گه یاندن و مانگه ده سته کردمه کان .. » هه مو ی وه لاخستن و گیفارا زیندو بیته وه گه ر
 بیانه وێ له سه عاتدا قۆلبه سه ت ده کړێ، که واته ئه و مێشوله یه نه ما که فیلێک
 وه رسک ئه مه بۆ ئه مرۆمان، که نووسه ر هه زى لێیه به پێوانه ی ئه مرۆک مو حاکه مه ی
 ما مۆستا زۆمر بکات.. که دیاره ئه مه ش کارى نه کردنه). «24.3»

راسته، به و شیویه پێناسه ی رامیاریی کراوه، گوایه : « زانستی ئه شیکانه », .
 به لام، وهک ئه و لنگه وقوچ تێگه یشتوه، له مێژه هێلێ سوور، بۆ کارى خراب و
 ناپاکیی، له کارى رامیارییدا دیاریکراوه. چونکه، کارى رامیاریی ده بێ، له ڕاژه ی
 نه ته وه و نیشتماندا بێ. به رژه وه ندیبى بالای نه ته وه و نیشتمانکه، له پێش هه مو
 شتیکی دیکه وه دانرێ. یا به لانی که مه وه ده بێ، له ڕاژه ی به رژه وه ندیبیه

ستراتیژییه کانی پارتیکی دیاریکراو، یا دهستی فرمانیهوا و دمه لاتدارانی
ئو دمه له تدها بئی. ئه گینا، ئه وه پۆلیتیکی پئی نالئین، به لکوو، زانستی خوخله فاندن
و خوگه و جکردنی پئی ده لئین، کاره که شیان وهک ئه وه وایه، گوێز به گومر دا
هه لادن!

به لام، ناپاکی مه که هه له هه گبه شپکه می « بهرزنجی » دا جیتی بیتوه، ئه گینا
به هیچ شتویه، له فرههنگی زانستی رامیاریدا، ناپاکیکردن له نهتوه و
نیشتمان، به کاری رامیاری و « زانستی نهشتیکان » ناژمیررئ! جا کهواته،
سه رانی کورد، هه موو پۆژئ دهمانن، بهر به تاوانی ناپاکییه وه بنئین، هیندهی
دیکه، نهتوه که مان به قوردا بهرن، پاساوی ئه و ناپاکییه ش به وه بدهن و بلئین:
فه یله سوو فی ناسراوی سه دهی بیستویه کی کورد « بهرزنجی »، به یاری له سه
داوه، گواپه: جیاوازی له نێوان زانستی پۆلیتیکی و ناپاکییدا نییه! چونکه نابئی،
هتلی سوور و جیاکه ره وه، له کاری رامیاریدا دانرئ! ئه ی ئاهه رین، بۆ خۆت و
تیۆرییه که، بۆ نهتوه بنده سه هه ژاره که ی خۆت داناه. به راستی، « بهرزنجی »
هه ق نه بوو، مامۆستا بووایه، به لکوو دمه بووایه، « مه لا » بووایه، وا به و شتویه،
یه که له سه ریه که « فتوا » دها! له وه ده جئ، وهک بیتوجه قاز، هه سه ری له هتله
جوقاوه، وهک مه له وانکی شارمزا و به توانا، له و زه ریا پان و به رینه ی زانستی
پۆلیتیکیدا، شان و په لی کوتابئ. بۆیه، وا زه ره که و شارمزا یه و تیۆری ناپاکییه مان
بۆ داده ئی! نه دی، بهرزه مهندی بلندی نهتوه که چی لته ات و به چی لیکه دینه وه،
که هه تلی سوور له رامیاریدا نه بئ و دانه ئرئ؟ ئایا، له و بهرزه مهندییه ش ره تبئ،
هه ر نابئ، هتلی سوور دانرئ؟ ئاخه بۆیه، ناپاکی له نێو کۆمه لگه ی کوردا، وهک
یاری منالانی نێو کۆلانه کانی « سوله یمانی » لته اتوه، هه ر پۆژه ی پارتیکی
کوردستانی، به شتویه له شتوه کان، ناپاکی به رانه ر نهتوه و نیشتمانه که ی
خۆی ده کا. دواپیش، سه رانی ئه و پاره ده لئین: باری پارت و که له که مان وا
پتویه ستیکرد، هیچ چارمان نه بوو، ئه وه ی رۆی، رۆی، با، لاپه ره یه کی نوئ
به که ی نه وه! وهک ئه وه ی خوتندکار بن و له زانکو بخوئین، له پۆلیکه وه بۆ پۆلیکی
دیکه دهرجووین، وا لاپه ره و په راوی نوتمان بۆ ده که نه وه! وا دیاره، ئه وانیش،
شارمزا ی ئه و تیۆرییه ی « بهرزنجی » هه ن، بۆیه، گوئ به هیچ نادن، به
ئاره زووی دلی خۆیان و به پتی بهرزه مهندی ته سکی پارته که ی خۆیان، هتلی سوور
ده برن، به ده یان جار، مل به تاوانی ناپاکییه وه دهنن، ناپاکی به رانه ر که ل و
نیشتمانه که یان ده که ن!

21/3. دوینتی و نهوړو :

بق نهوې « بهرنجیې » باسټر تېبگا و بزانتې، « نهو شتوازهې دوینتی دهگیرا »، نهوړو، له ناوچانهې جیهاندا، که هیتشتا رزگاریان نهبووه، گهر هر هه مووی پټرو نهکړئ، نهوا به شتیکی زوړی پټرو مودمکړئ. به لام، هر بهو شتوه کونه نا، به لگوو، زوړ به جوانیې نارایشتد، کړئ و سر و گوتلاکی د هرازیتریتوه. چونکه، له ژیر نه م خزهې دهیبینن، شتیکی نوئ نیسه. جا، گهر نه مه لای نه توه سهر به ست و پتسکه و توره کانی جیهان، تا نه ندازه یه ک گزایې و بگړئ، نهوا لای کورده دل و گیانه کې « بهرنجیې »، نهو ته ی دوو گوی لې رواوه، فیری کاری پامیاریې بووه، مه لایه کی وهک « بهرنجیې »، بانگی به گوتدا داوه، هر هه مان قور و چلپاوی زستانه کونه کانی سده کانی پیش زایینه و دمیشیلیتوه. چونکه، « ناکوکیې، دووبه ره کیې، جهنگی نیوخو، ناپاکیې و بیگانېه رستیې »، هر له سهرده می « ماد » مکهانه و تا ئیسته، به شتوه یه له شتوه کان، له هه مو پارچه کانی کوردستاندا به ردو مامه. ده لټی، نهو خه سله ته خراپانه، له کهل کوردا له دایکبوون! بویه، نهو ته ی کورد هیه، هر پاده پړئ و شقړش به ریاده کا، داگیر که ره کانیش، له گو می خوین و فرمی سکی هله دمکیشن. تا ئیسته ش، هیچ نه نجامی کی نه بووه، ته نانت، دهو له تیکی سهر به خومان، له دهره ی کوردستانیش دانه مه زانندووه! به تایبه تی، له ماوه ی سده سالی رابوردووا، هر چی هیه و کراوه، هه مووی هر دووباره کورده ی پیشو بووه. جا با، هه یله سوف و بلیمه تیکی وهک « بهرنجیې » هر بلې: « نهو شتوازه ی دوینتی دهگیرا نهوړو په پرمو ناکړئ. « ثایا، کټی ده توانئ، پیمان بلې، کامه یه نهو شتوازه نو تیه ی، نهوړو له کوردستاندا پټرو مودمکړئ؟ مه گهر هر نهو، له میتسکی خویدا و به نه ندیشه، شتوازتکی نوئ بق داهیتابین و هیتشتا بق سهرانی پارتیه کانی کوردستانی هه ل نه رشتبئ! جا، گهر پیاوئ، خر نوک ناسا هر له بیاباندا بروئ، هه لبه ته، هر هینده ی پټ دمکړئ، تری خوی و گوتزهر لیککاته وه، زه پینی هبئ و په پینی نه بئ، هر چی قسه یه کیش بکا، وهک قوړی زستان عافووی! نه گینا، گهر وا نه بئ، نهو زار اووه پامیارییه قسه به قه بانه ی هتناو تیه وه، چ پتومندییه کی به سهر باسه که ی من و « زیوهر » موه هیه؟ جگه له وه ی، تو بلټی، نهو نه پینییه گوره و گرنگانه ی درکاندوونی، هر ته نیا خوی زانیبتی و کهس یار مه تی نه دابئ! به راستی، جتی پتکه نینه، گهر نهو زاراوانه ی نهو باسیگردوون، باویان نه مابئ! چونکه، گهر نه وانه، بق سهرده می کی میژووی دیاریکراو، شیاو و کونجاو بووین، هر گیز ناشئ، بشئ، هه موویان تووې درابن و له

قوڙبنيكي ئەم جىهاندا پىرەو نەكرىن. ئەدى گەر واپە، ئەو ھەموو راۋانان و گرتفە، ئەو ھەموو كوشتن و بېرىنە، لە چەن دەولەتتىكى ۋەك: «فېلىپپىن، سېپانىا، برىتانىا، پاكىستان، ئەفغانىستان، كىشمېر، فېجى، كۆلۇمبىيا، ئىسرائىل، تۈركىيا، عىراق، لوبنان، جىزاير ... تاد» دىمىگىز، چىيە و بە چى دادىمىز؟

ئەپۇ، بە سەدان رېتىخراۋى نەيتىيى و ئاشكراي چەپ و ئىسلامىي، لە جىهاندا ھەن، دىۋى دەسلەلات و دەولەتەكانىيان خەباتدەكەن و دىمەنگەن، ھەولۇ پروخاندنى پۇتمەكان دەمدەن، بە دەيان كارى تىرۇرىستىي، دىۋى خەلكى «سېفىل، بى گوناح و دەسلەتدار» ان ئەنجامدەدەن. كەچىي، تازە «بەرزنجىي» نووسىۋىتى: باۋيان نەماۋە!

جگە لەۋەي، گەرەنتىيى چىيە، لە دۋارپۇژتىكى نىزىك يا دۋوردا، جەنگىكى سەرانسەرىي جىهانىيى پرو ناداتەۋە، ۋولاتەكانى جىهان جارىكى دىكە، لە نىۋان لايەنە سەركەۋتوۋەكانى جەنگدا، دابەش ناكىرنەۋە؟ بەپىي بەرۋەندىيىيە كۆلۇمكەنىيان، لە سەر نەوت و ئاۋ، ناۋچە ستراتىيىيەكانى جىهان داگىر ناكەن و لە نىۋان خۇياندا دابەشى ناكەن! ئەو كاتە دەبى، سەرلەنۋى نەتەۋەكان، بۇ رىزگارىي و سەربەخۇيى نىشتمانەكانىيان تىكۇشن.

دىارە، «بەرزنجىي» ۋەك فالچىيى واپە و فالەمىگىرتەۋە. بۆيە، ئەو بېريارە بىنجېرانانىيى داۋە! ئەكىنا، گەر ئاگادارى بەرنامەي پامبارىي و سىستېمى نوۋى جىهانىي نەبى، ئەۋا دەبى، بلىتىن: لە بى خەبەر، كەشكەك سەلەۋات!

ھەر چەندە، ئەپۇ كۆرەپانە نىۋو دەولەتتىيەكە، تا ئەندازەيەكى زۆر گەرە، لە لايەن «ئەمېرىكا» ۋە پاۋەنكراۋە، بەلام، دەولەتەكانى جىهان، تا سەر بەۋاۋانكردەنە قايىل نابىن، بەرانبەر ئەۋ كارە دەسەۋسان ناۋەستەن و نەۋەستاون. بە شىۋەيەكى بەردەۋام، لە ھەۋلەندان، تا بەر بە لىشاۋى ئەۋ مەترسىيىيە گەرەيە بگرن، ئەكىنا، گەر ۋا نەبى، «يەكىتتىي ئەۋروپا» بۆچى دامەزراۋە؟ تەۋەرى ھەر دۋو دەولەتى زەلھىزى «چىن» و «رووسىيائى فېدېرال» و دەولەتەكانى ۋابەستەيان، چىن؟ چۆن تەماشائى دەولەتتىكى زەبەلاھى سەرمایەدارى دەولەتەدەنى پىشكەۋتوۋى ۋەك «زاپۇن» دىمىگىز؟! بە چ شىۋەيە، ژمارەي دانىشتۋوانى دەولەتتىكى ۋەك «ھىندىستان» و توانائى «ئەتۇمىي» ھەلدەسەنگىتىز؟

ئەۋمىيان راستە، لەگەل سالانى جارەن و پىش ئەۋەي، «يەكىتتى سۆڧىت» و بىلۇكى «ۋارشۇ» ھەلۋەشتىنەۋە، جىياۋازىي ھەيە و شتەكان زۆر كۆرۈن، بەلام، ھىشتا جىهانىكى ھىمنى پىر لە ئاسايش دا نەمەزراۋە، ھىشتا، كىتەشى نەتەۋەيى لە

هيندئ دهوله تي جيهاندا، به تهواوي چاره سهر نه كراوه. هيتشتا، گرفتني بئ كاربي و برستيتي، له زور بهي ولاته كاني جيهان به گشتي و هر دوو كيشومري « ناسبا و نه فريكا » به تايبه تي له نيو نه براوه. هيتشتا، به تهواوي له هم مو جيهان و له هم مو بوارم كاندا، « زانست، تيكنولوزيا، هوكاني گهياندي و مانگه دهسكرد هكان، » جئي به هم مو شته كان له ق نه كرددوه و وهك يهك بلور نه بو نه تهوه. هيتشتا، لهم جيهانه دا، زور شتي ديكه ماوه، نه پيني بئ، بدوزر تهوه و ناشكرا كړئ. وهك يه زنداني مهنيش، له قورئاني پيروزدا دهفرموي: « و ما اويتيم من علم الا قليلا. »

22/3. جيهاندارا :

جا گهر بلتين، يه كتيكي وهك « جيفارا »، بؤ واي به سهرهات، ده ليم: نو خوي برياريدايوو، گور هپاني خبات چول نه كا، تا دوا دلوي خوين، دژي داگير كهران و چهوسينه ران بجه نكي. چونكه، بؤ باوه و رتبار هكي خوي دلسوز بوو. بؤيه، گيرا و كوژرا، نه وړوش، وهك سونبولتيكي خباتي نيو نه تهومي ته ماشاده كړئ و ريزي لي دهگيرئ، گهر چي، هيندئ هله شي هه بووي. به لام، خه لكی ديكه، ترسنوكبوه و راپكردوه، بؤيه، گيراه و سزادراوه، يا به دم داخوه سهری ناو ته وه و مردوه. ورده موده ش، ناوي له لاپه مكاني ميژوودا سراو ته وه و ده شسريت ته وه!

من پيم وايه، نهك هر خباتگير و شورشگريكي وهك « جيفارا »، به لكوو، هيچ كه ستيكي ديكه يان بؤ قول به س ناكړئ، وهك « به رزنجي » نووسيوتئ! به مهر جي، نو شورشگير خوي، به ناگا و هوشيار بئ. جا گهر، به شيوه يه كي ناراسته و خق، مبه س له فراندنه كي « عېدوللا نوجه لان » بئ، نهوا به پله يه كه م خوي تاوانباره. چونكه، له لايه كه وه، گهر « نوجه لان » وهك سهر كرده مكاني ديكه كورد، له نيو گريلا و كه له كي خوي دا بزيابه، له نيو كيو و جيا سهر كه شه كاني كوردستاندا، خوي حېشاردايه، هر به تيليفون سهر كرده يه تي پارت و شورشه كي نه كرده يه، باوه ناكه م، هيچ هيزئ له جيهاندا بيتوانيايه، بي فريتي، وهك « به رزنجي » نووسيوتئ: « له سعادتا قول به ست بكرايه ! »

له لايه كي ديكه شه وه، كاتئ « نوجه لان »، له ولاتيكي ديموكراسي وهك « نيئاليا » گيرسايه وه، بؤ چي به قسه ي دميان دلسوز و نيشتمانپه روهري كوردی نه كړد، نهوتي جيه هشت و ملي رتي ولاتاني ديكه كي گرت. خو گهر هر له « نيئاليا » بمايايه ته وه، هم مو هيز و دمه زگه سيخوري بيه كاني دهوله ته دژمكاني « نوجه لان » و دؤسته كاني تورك نه يانده تواني، په نجي بؤ به رن! بؤ سه لماندنئ نه م بؤ چوونه ش

دهلیم: دوهلته تیکي نیمیریالیزمی سرمایه داری زلهتیزی وهک «نهمتریکا» ههموو دمزگه سیخورپییه گانی دوهلته سرمایه داریپییه کان، ئیسرایل و هیتندئ له دوهلته عهره بیییه کانیش، نهوا چه ندین ساله دهیانهوئ، پیاوئکی یاخیبوی موسولمانی و مک «ئین لادن» یی نژ به «نهمتریکا، ئیسرایل و رژمه نانیسلامییه گانی دوهلته عهرمیی «یه کان دهسگیرکن، تهنانهت، «نهمتریکا» بۆردومانی هیتندئ ناوچهی «نهفغانستان» یشی کرد، وایزانی، لهو ناوچهیه دا خۆی شاروئتوه، چهن میلیۆنیکي به خهلاتیش بۆ کرتنی داناهه، ئینجا تا ئیسته نهیتوانیوه، هیچ به هیچ بکن، «له سعادتا قۆلبهستی بکن»، وهک «به رزنجیی» بیرى لئ کردۆتوه!

23/3. مێشوووله و فیل :

بۆیه، نهو مێشووولهش تا نهوڤۆ، له هیتندئ ناوچهی جیهاندا ههر ماوه، كه فیلئ وهپزكا، نموونهش له سهر نهه زۆره. ههلبهته، مێشووولهیكى پچكۆلانهی وهك «ئین لادن»، مێشكى فیلکی زلوزه به لاهی وهك «نهمتریکا» یی وێران و نیگه ران کردووه. ههر مێشووولهی خپكه بهردی ساردی خوا کردی بهر دبارانی منالان و لاوانی گهلی «فلهستین» بوو، به گژ گوللهی گهرمی دهسکردی دهسی سهربازه داگیرکهرهکانی زایۆنیزمدا دهچوو، کۆلی به فیلکی خاوهن دوهلتهی «زانست، تیکنۆلۆژیا، شۆرشى راگه یاندن و مانگی دهسکرد» یی وهك «ئیسرایل» دا، دانی به مافه کانیااندا نا. ههر نهو مێشووولهی «اضرب و اهرب» یی «حزبوللا» یی وولاتی «لوبنان» بوو، جیتی به فیلکی وهك «ئیسرایل» تهنگ و لیژ و له قکرد و دهرییه ران. ههر مێشووولهی ریکخراوی «ئینا» یی «باسک» ههكانه، تا نهوڤۆش، سهری له فیلکی گهره ی نهندامی «ناتۆ» یی وهك «سپان» تیکداوه و به دهسیانهوه بیتزارن! ههر مێشووولهی ریکخراو و «سوپای نهتینی ئیرلنده» یی، زیانی به فیلکی زلهتیزی وهك «بریتانیا» یی گهره تالکردووه. نهوه جگه، له دهیان ریکخراوی «مافیا» و قاچاغجیی تلیاک، له ههموو «ئوروپا» و «نهمتریکا» دا، سه رانی دوهلته جیاوازمکانیان به خۆیانوه خه ریکردووه.

نهمانه، ههمووی چهن نموونه یه برون، ناراستیی بۆچوونه گانی «به رزنجیی» دهرده خهن. چونكه، نهو له بهر پۆشنایی، ههلوئست و کردموه گانی ریکخراوه کوردستانییه گانی له مەر خۆمان، له کیشه و گرفته کان دهپوانئ، بۆچوونه گانی خۆشی، ههر له ههمان سه رچاوهی ئاوی لئل و لیخنهوه هه لده هیتنجئ، بۆیه، بهر شیوهیه، لئی تیگه یشتوو! جا کهواته، «به رزنجیی» چى له م جیهانه جه نجاله تیگه یشتوو، وا به خۆپایی منی تاوانبار کردووه، گوايه، من دهمهوئ، به پێوانه ی

نەمىز، حەزم لىتېيە، دادگايى « زىتوهر » بىكەم! گەر كەمى بە دلىكى خاوتىن و بە
 دەرۋونلىكى پاكەۋە، لە نووسىنەكەى بېروانىيە، ھەلبەتە، جىياۋازىيە لە نىۋان
 دادگايى و پەرخنەگرتندا دەكرد. ئەگىنا، ئەۋ شەكرەى، بەۋ شەكرشكىنە
 سەرشكىنەى خۆى نەدەشكان!

24/3 زانستى ئەشېكان :

لەبەرئەۋەى، « بەرزنجىى » لە كارى پامىيارى و نەتەۋمىيدا، زۆر ناشارمزا و
 دەسكورتە، بۆيە نووسىۋىتى: « زىتوهر » بەپىتى گۆزپانكارى و بۆچۈۋن و رۆژمەكى
 خۆى جولاًۋەتەۋە، يانى لەۋ رۆژانى سى و چلانەدا، زانىبىتى ياننا، « علم
 المكنات » كەى پراكتىزمەكردۈۋە. » 24،3

جارئى، با بزەنن، « زىتوهر » جگە لەۋەى پىاۋىتىكى نووسەر، ھۆنەر و زانايەكى
 ئاينىنى بوۋە، كەى پامىيار بوۋە، تا ئەۋ « علم المكنات » تەى ھەيلەسۈۋى كورد
 « بەرزنجىى » دايناۋە، پراكتىزمەكردى؟! باۋەر ناكەم، لەۋ رۆژەدا نەك ھەر ئەۋ،
 بەلكو، زۆربەى كورد بە گشتىيى، سەريان لە كارى پامىيارى دەرەكردى و ھەر
 ناۋى « علم المكنات » كەشيان بىستى!

لە راستىيدا، ماۋمەك دەپ، باۋەرلىكى نۆتە پەيداكردۈۋە. ئەۋىش ئەۋمە، پىم
 وايە، كورد ھەرگىز كارى پامىيارى ئەزانىۋە. بەلكو، ئەۋەى فېرىشىبوۋە و ئەۋرۆ
 دەيزانى، تەنىيا لە دەسى دوۋمەۋە ۋەرىگرتوۋە و فېرىبوۋە. بەلگەشم بۆ ئەم
 بۆچۈۋنە ئەۋمە، لە دۋاى سالانى سى سەدەى بىستەمەۋە، لە ھەمۋو دەۋلەتەكانى
 « توركىيا، ئىران، عىراق و سوۋرىا » و ھىندى دەۋلەتى دىكەى لە ناۋچەكەدا
 ھەبوۋن، فېرىبوۋە. زۆر بە گىتېرى و ناتەۋاۋىش، پرىنسىپەكانى زانستى
 پامىيارى، لى ۋەرىگرتوۋن. چۈنكە، ئەۋەى ۋەرىگرتوۋە، ھەمىشە لە قازانچى ئەۋان
 دا بوۋە و بە زىانى خۆى شكاۋەتەۋە. ئەگىنا، پۆژى لە پۆژان، بەرنامەيەكى
 سەركەۋتۈۋى پامىيارى دەبوۋ، نامانجەكانى خۆى دىپىكا، پۆژى بەم پۆژە پەشە
 نەدەگەيى!

پاشان، با بزەنن، يەككى ۋەك « زىتوهر » بەپىتى كام گۆزپانكارى و بۆچۈۋنى
 پۆژەكەى خۆى جولاًۋەتەۋە؟ چى لە كارى پامىيارى و زانستى ئەشېكان دابوۋ؟
 خۆ، لە بوۋارى پامىيارى ئەۋ پۆژانەدا، ناۋى لە كۈللەكەى تەپىشدا نىيە و لە ھىچ
 سەرچاۋەيەكەشدا باس نەكراۋە! بۆچى، سەركردەى پىگىراۋىتىكى پامىيارى
 كوردىيى يا كوردستانىيى يا عىراقىيى نەپىنىيى يا ئاشكرەى كوردۈۋە، تا ئەۋ
 پرىنسىپانەى پىترەۋكردى؟! بەلى، نكۈلىيى ناكىرئى، « نووسەر، ھۆنەر و زانايەكى

ئایینی « بووه، خەلک خۆشیویستوو. چونکە، پیاویکی بێ وەی بووه. بەلام، هەرگیز پامیار نەبووه، تا زانستی ئەشتیکانی پیادەکردبێ، وەک « بەرنجیی » بە ختوخقراپی، وە بال بە تەختی گەردنی بۆ لێدەدا و تاوانباریدەکا! وا دیارە دەیهوێ، میژوویهکی ساختەیی بۆ دروسکا، من پێم وایە، نەک هەر پیادەیی نەکردوو، بەلکوو، هەر نەشیزانیوه، « زانستی پامیاری و ئەشتیکان » بەری بە کوێرە بووه!

25/3. مینی کۆمەلایەتی :

سەر ئەوێ، منیش هەر ئەوێم لە سەر « زۆمەر » نووسیوه، کە ئەو خۆی نووسیوتی: (بەمش نامانەوێ زۆمەر و هاوێکانی وەک فریشتەیی بەخێنەر و کە خەمانەیی رووناکی دەوری دابن، نەخێر، ئەوانیش تاکیکبوون لەم میللەتە دەبێ چاوەڕوانی ئەو شەبکەین کە بەهەلەشدا بچن، چونکە « هونەرەندیش وەک کۆمەلانی دیکەیی خەلک لە ماوەی ژیا نیدا بەسەر دەیان - مین - ی کۆمەلایەتیدا تێپەردەمیت، کەوا هەیه یەکیان لە ژێر پێیدا بته قیتەوه، » (3، 24-25) ئیدی نازانم، ئەم گەڕی بارە تریبە چییە، بە منی کردوو! بەلام، لە هەمان کاتدا، گرنگ ئەوێ، ئەو هونەرەندەیی لە ماوەی ژیا نیدا، بە سەر دەیان مینی کۆمەلایەتیدا تێپەردەبێ و جاری واش هەیه، مینیکیان لە بن پێیدا دەته قیتەوه، خۆی هێندە ئازا و مەرد بێ، دان بە هەلەکانی خۆیدا بێ! چەن کە سێکی دیکەیی وەک « بەرنجیی »ش، کە مالیان لە شووشە دروسکراوه، بەرد لە مالی کەسی دیکە نەگرن و بەردەفرکی نەکن، هەر لە خۆیانەوه، کوێزانە داکۆکیی لە هەلەیی هونەرەندانێ دیکە نەکن.

26/3. دەرفەتی لواو :

پاشان، « بەرنجیی » برۆنامەیی چاکی و زیرەکیی، بە « زۆمەر » و هێندێ لە هونەرەکانی دیکەیی ئەو سەردەم بەخشوو و نووسیوتی: (من وای بۆ دەچم، زۆمەر و شاعیرانی تریش لە وای جێگیربوونی حوکمی بەندا لەباشوردا چاکیان کردوو کە « مسایەر و مەهادهنە »ی ئەو پۆزگارە تازمەیان کردوو و بە پێی دەرفەتی لواو خزمەتی خۆیان کردوو...) (3، 25)

با بزانی، بۆچی چاکیان کردوو؟ ئایا لەو کلکە لەقێ، هەلە کەسەما و ماستا و سارد کردنەوێ، جگە لە ناوێرانندی خۆیان، چیدیکیان بۆ ماوتەوه؟ ئەدی، ئەو کاتە کوێرە چی دەسکەوتبوو، ئەوان بەو شتێوه، پەشتایان کردوو؟ ئەو لە کاتی کدا، دەسلاتی نوێی « بەغدا »ی داگیرکەر، پێشتر زنجیرە شۆرشەکانی « شێخ مەحمود » و پاشتریش، شۆرشەکانی « بارزان »ی بە ناگر و ئاسن

کوژاندبۆوه. هەر چی باسی کورد کوردینهشی بکردایه، له قوژینی گرتووخانهکان توندیاندهکرد. ڕیکخراوه ڕامیارپییهکانی کوردستان و عێراقیش، دژی ئهوه دهسهلات و ڕژیمه بوون. ئیدی دهبن، چ هونهریکی تێدا بووبن، گهر ههر هونهریکی کورد، ئهلقی پێوهندیی دۆستایهتی و خۆنزیکیکردنهوی، لهگهڵ ئهوه ڕژیمه داگیرکهره نۆکهره بۆگهنی سهردهمی پاشایهتییدا گرتدایه! ئیدی، نیشتمانپهروهر و هونهریکی وهک « بێکس »، بۆچی تا مرد، بۆ ئهوه کارهێ نهکرد، ههر دزایهتی ههر دوو دهولهتی داگیرکهری « عێراق » و « بریتانیا »ی دهکرد؟

دواي ئهوه، ئهوان کۆ بوون، تا ئهوه بپاراهه بدن، خۆیان له دهسهلاتی فهرمانپهروایی « بهغدا » نزیکه نهوه؟ نوێنهری کۆ بوون؟ کۆ باوهری پێ دا بوون، ئهوه کاره بکه؟ له پێناوی چیدا، ئهوهیان کردووه؟ ئایا، کورد بێ خاوهن بووه؟ پارته کوردپییهکانی وهک « ژ. ک. ڕزگاری و شۆرش » له سهرهتادا و پاشتریش « پارتی دیمۆکراتی کوردستان » له سالی « 1946 » هوه ڕۆلیان چی بووه؟ ئهوه جگه، له « لقی کوردستانی - پارتی کۆمۆنیستی عێراق »یش، که ههر له سییهکانهوه له کوردستاندا کاریانکردووه. ئایا، بهو خۆنزیکیکردنهوهیه، چیهان بۆ کورد کردووه؟ خۆ که ئهمانهش دهلێم، مه بهسم ئهوه نییه، « زێتور » و هاوهلهکانی دیکه، هیچ جۆره پێوهندییهکیان لهگهڵ سهرانی دهولهتی « عێراق »دا کرێ نهدايه، ڕوویان له شاخ کردایه، چهکیان دژی ههڵگر تایه، شهپی ئهوه ڕژیمهیان بکردایه. بهلکوو، باشتروا بوو، وهک ئهوه خهڵکێ دیکه، سهری خۆیان کزکردایه، گهر کاری ڕامیارپیشیان نهدهکرد، خهباتیان بۆ که لهکیان نهدهکرد، گهر شتی باشیشیان نهدهگوت، ئهوا شتی خراپیشیان نهگوتایه، ههر تهنیا، خۆیان به هۆنراوهی « پیاوهلدانی سروشت، باسی جوانیی، چیرۆکی ڕۆمانسی و ستایشی ئایینی »یهوه خهڕیککردایه، گهلی باشتربوو. جا با بزاتم، ئێسته کهس دهتوانی، ڕهخهنیان لێ بگرێ، له گۆل کالتریان پێ بلی! بهلام، من ئهوه به ههلهپرستی دادهئێم، جا کێش ئهم راستییهی پێ ناخۆشه، با له ئاوی « زهریای مهرگ » بخواتوه! ئهوه کێشهی میژووی نهتومهکه، منیش وهک کوردێ، قسهی خۆم بۆ میژوو دهکه، بێ ئهوهی شهرم له کهس بکه. چونکه، شاباشی خۆم داوه، بۆیه، قنچ ههلهپهڕم!

نهتومهکهمان، نهک ههر هۆنهر و نووسهری وای ههبووه و ههیه، هێندێ له هۆنراوه و نووسینهکانیان، له ڕاژهی بیرى « عێراقچیتیی »دا بووه، به سهر سهرانی دهولهته داگیرکهرهکانیاندا ههلهداوه، بهلکوو، هێندێ هونهرمهندی لهو بابتهشمان

ههيووه و ههيه، له ژيانى هونهريى خوياندا، ئو هه لانهيان كړدووه. بۇ نمونو:
 دمنگخوشتيكي به ناويانگي ورك « حهسەن زيرەك »، كه له هه موو دمنگيكي ديكي
 كوردى، به رهسەنتر و خوشتري دزمان، هونراوى « نهوړۆ » به ناويانگه كى
 « پيرميرد » تيكداوه، له كوڅاينيه كيدا، به ئاشكرا به سر شاي « ئيران »
 هه لداوه و « به پشتيوانى شاهه نشاي ئيران » بۇ گوتووين! خوڅكه، « زيرەك »
 پيش نهوى ئو گوزانييه دزوه بلن، مالاوايى له ژيان بكردايه! خوڅكه، ئو
 سروده به رزه تيك نه دايه! خوڅكه، هر ئو گوزانييه نه گوتايه! خو باوه ريش
 ناكه، يه كيكي ورك « زيرەك » پياوى « ساواك و شا » بوو، چونكه، نهوى
 ناسيويتى، له كورد په رومري و دلسوزيى بۇ كورد و كوردستانه كى، هيجى
 ديكي لى ناگيرپته وه. هه ميسه، له هر دوو ديوه كى كوردستان « خوڅره لات و
 باشوور »، دهر به در و تيهه لدر او بووه. كه چي، نه و هشى بۇ شاي « ئيران »
 گوتبووه! ئاخر بۇ گوتويه تى؟ تۇ بلن، به زۆر ئو گوزانييه يان پى گوتبي؟
 نه خير باوه ناكه. نه وهته، هونركى ورك « سوله يمانى چيره - هيرش »،
 چونكه دوستى « هيمن » بووه، ديه وي، هونراو كى بۇ كورپه كى شاي « حهسه
 رما شا » گوتووه، بوى پينه كا. به دواي به لنگه دا دهگه پى، گوايه: ئو هونراويه
 هى « هيمن » نيه، به لكو، يه كيكي ديكه نوو سيويتى و « ساواك » به زۆر پتيان
 نيمز اكردووه!

من پيم وايه، هونر و هونه رمنده به گشتيى، هيندى جار، له ساويلك يى
 خوڅانه وه بى، يا له بهر هه لپه رستى بى، يا بى مه به سبى، هه لى وا دهكەن و
 پاشانيش لى په شيمان دمنه وه. نهك هر لهو هونراوانه ش پاشكه زده بنه وه، كه
 بۇ سهرانى داگير كهرانيان نوو سيوه، به لكو، له هيندى هونراوى ديكه ش
 په شيمانده بنه وه، كه بۇ پياوه نيشتمان به رومر مكانى نه ته و كى خوڅيان
 هونيوته وه. بۇ نمونو: يه كيكي ورك « رهسوول هه مزه توف »، له كه لى هونراوى
 خوڅى په شيمان بته وه، كه له سهرده مى دهسه لاتى كۆمونيسته كانى « يه كيكي
 سؤقيت » نوو سيويتى! جا له راستيدا، سروشت و خهسله تى كه سيني هونر
 و هونه رمنده، به شيوه يه كى گشتيى، بهو شيوه يهيه، كه مى له سروشت و
 خهسله تى كه سينييه كانى، مرقى ئاسايى جياوازن!

هه لته، « به رنجى » ئو مافه ي بهو هونراوه كى كوردى داوه، كه لهو سهرده مدا
 چاكيان كړدووه، « مسايرو مهاده » پۆڅگارمك يان كړدووه و سهر داوى
 دۆستايه تى يه كيان له گه ل رژمى « به غدا » كړداوه، به خوڅى و هه موو نه وانه

ئەو کارەش دەکەن، بە ڕەوا دەزانن. بۆیە، بە قوروجلپاوی ناپاکیی قاچەکانی، خاکی کوردستانی پیسکردوو! هەر لە ئێستەشەوە، پۆزێشی بە دەس ئەوانەوه داوه، گەر پۆزێی لە پۆزان و لە ناچاریدا، ناپاکیییان لە نەتەوه و نیشتمانەکی خۆیان کردوو! بە راستیی، « بێچوووە سەید »، فتوای چاکی داوه!

ناخۆ، بە پێی دەرفەتی لواو، چێشان کردوو؟ نایا، گەر ئەو کارەیان نەکردایە، نەیان دەتوانی، رازەهی خۆیان بکەن؟ جگە لە نووسین و کارکردن، لە یەکێ لە بەرێوەبەرێتییهکانی دەوڵەتدا دەبێ، چ کارێکی دیکی باشیان کردبێ؟ هەلبەتە، ئەو کارانەش، لە هەموو کات و سەردەمێکدا، بێ پێوەندی بیکردنیش، هەر دەکرێ، چونکە، بە مافێکی سروشتیی، هەموو هاو نیشتمانییەکی ئەو دەوڵەتە فرە نەتەوه و نیشتمانانە دادەنرێ، دەوڵەت دەبێ، کاریان بۆ دا بینکا و بیانزێتێ. بە تایبەتی، گەر بوو ژێانە ملکەچیی و بێدەسەیی یە قایلین!

لە هەمان کاتیشدا، بە دەیان ھۆنەر و نووسەری دیکەمان هەبوون، سەرە دایەیی ئەو پێوەندییهیان درێژ نەکردوو، بۆ دەرفەتی لواو نەگەراون، کەچی، ھۆنراوی خۆشیان ھۆنیوەتەو! بە سەدان مامۆستا و فەرمانبەرمان هەبوون، کاری ناسایی خۆیان کردوو، رازەیهکی گەلی مەزنیشیان پێشکەش بە پۆلەکانی گەلەکیان کردوو. بە لای، وەک ئەوانیش، هیچ جۆرە پێوەندییهکیان گرتێ نەداوه، هەلبەرست نەبوون، خۆیان بە قوڵفی بەرژموندییەکانی خۆیان و دەوڵەتی داگیرکەری « عێراق »دا ھەل نەواسیوه!

27/3. چەک و پینووس :

هەر دواى ئەو، شتیکی سەیرتری باسکردوو و نووسیویتی: (چونکە ئەوێ بەلۆلێ « پێنج تیرو ماوژە » نەهاتەدی و نەکرا، نابێ بەتەمابین کەنووی قەلەمێ بیکات. وەک دیاریشە کارەکی ئەوان لەگەڵ ھی ناھەزو داخ لە دل و ناپاکی ناوخوا وەک رۆژی رووناک دیارو هیچ زیرەکی و زانینیکی ئەوتۆی ناوێ بۆ لەیەک جیاکردنەویان.) « 25،3 »

بە راستیی، « بەرزنجیی » لە زانیاری نەتەوویی و پامیارییدا، بە تەواویی پێ خاوسە! چونکە، لەو دەمێ، تا ئێستە، ھەستی بەو نەکردبێ، یا ئەوێ نەزانیبێ، ئەوێ دواتریش بەدیھات، بەری ڕەنج و خەباتی لۆلەیی تەفەنگە شەڕمەکانی « پێنجتیر و ماوژە »ی شۆڕشەکانی « شیخ » بوو، نەک ئەو داگیرکەرانی، بە دیاریی بە کوردیان بەخشیبێ! هەر ئەو بوو، وای لە ئینگلیز کرد، دان بە ھێندێ مافی وەک « ئۆتۆنۆمیی » و رووناکبیرییدا بنێ، زمانی کوردیی، بە

فهرمی بناسیتی و خوتندن له خوتندنگه سه‌مه‌تاییه‌کانی هیتندی ناوچه‌ی
باشووری کوردستاندا، به زمانی کوردیی بی.

جگه له‌وه‌ی، گهر یه‌کی باوه‌ری به « بیر، نووسین و پینوس » هه‌بی، هه‌رگیز نه
قسه‌یه ناکا. چونکه، خه‌باتی که‌لتووری، به ته‌واکه‌ری خه‌باتی رامیاری و
چه‌کداری دادمنی. چ بۆ هوشیارکردنه‌وه‌ی پۆله‌کانی که‌ل بی، چ راسته‌وخۆ
له‌که‌ل سه‌رانی داگیرکه‌دا بدوئ، له‌ ڕتگی یادداشت و داواکارییه‌کانی که‌له‌وه،
سه‌رانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کان ناگادارکه‌نه‌وه و ناچارانکه‌ن، دان به‌ مافه
په‌واکانی کوردا بنن!

من پیم وایه، میژوو نه‌وه‌یه، که‌ هه‌یه. بۆیه ده‌بی، چۆن بووه و ڕۆیشه‌وه، هه‌ر
واش سه‌یرکری و تۆمارکری، هه‌سه‌نگینری، لایه‌نه‌ سیس و پیسه‌کانی بۆارکری
و توپری، لایه‌نه‌ گه‌ش و پاکه‌کانی هه‌لبێزتری و له‌ نامیزگیری. تا په‌ند له‌ خراپه
و که‌لگ له‌ چاکه‌کانی وهرگرین، نه‌گینا، هه‌رگیز میژوو، به‌ ئاوینه‌یه‌کی بالانمای
راسته‌قینه‌ی ڕووداو مکانی نه‌ته‌وه‌که‌ دا نانری!

هه‌موو نه‌و بزوتنه‌وه رامیاری و پاپه‌رینه‌ چه‌کدارانه‌ی، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌ورو،
له‌ میژووی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا ڕوویانداوه، به‌ هه‌موو هه‌له‌یه‌له‌کانیا نه‌وه، به‌ به‌شتیکی
کرنکی میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌ژمیترین. چۆن که‌لکیان هه‌بووه، به‌ هه‌مان
شێوه‌ش زیانیان هه‌بووه. جا چۆن که‌لکیان لی وهرده‌گرین، نه‌وه‌یان باستیکی
دیکه‌یه، پتوهندیی به‌و که‌س و لایه‌نانه‌وه‌ هه‌یه، که‌ لاپه‌ره‌کانی میژوو ته‌ماشاده‌که‌ن
و ده‌یانده‌وئ، که‌لکی لی وهرگرین. هه‌ر له‌ پال نه‌و بزوتنه‌وانه‌شدا، نووسه‌ر و
هۆنه‌ره‌که‌ن جوولای و جوله‌یه‌کی که‌شه‌داری کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتووری پیکه‌اتوه.
له‌ نه‌جامیشه‌دا، نه‌وه‌ی به‌دیها توه، هه‌مووی به‌ره‌می خه‌باتی « نووکی تیژی
پینوس، هه‌ولدانی رامیاری و پاپه‌رینی چه‌کداری »، هه‌موو نه‌و پیاره‌ نا‌زا
مه‌رده‌ قارمه‌انه‌ له‌خۆبوردوو و ڕووناکبیرانه‌ی که‌رد بووه. بۆیه ده‌بی، له‌ لایه‌که‌وه
پرتیان بگرین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئیستش و تا ده‌شمیرین، هه‌ر به‌ ته‌مای له‌وه
په‌رتوبین، به‌دیپ. هیتندی باوه‌پیشمان به‌ بزوتنه‌وه‌ی که‌لتووری و نووکی
پینوس هه‌بی، هیتنده‌ باوه‌رمان به‌ لوله‌ی تفه‌نگ و به‌کاره‌یتانی چه‌که‌ نه‌بی.

من پیم وایه، ته‌نیا هه‌ر گۆفاری « که‌لاویژ » و ده‌سته‌ی نووسه‌ره‌کانی، به‌قه‌ده‌ر
شۆڕشیکی بی به‌رنامه‌ی کورد، پۆلیان له‌ « بوژاندنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی،
هوشیارکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، په‌ترکردنی زانیاری، هوشیاری رامیاری،
که‌شه‌نه‌وه و پیتشه‌وتنی زمانی کوردیی، که‌شه‌کردنی هونه‌ر و وێژه‌ی کوردیی »

هه‌بووه! که‌سی‌ت‌کیش باوه‌ی نا‌کا، نه‌وه لا‌په‌ره‌کانی می‌ژووی شۆ‌پ‌شه‌کانی کورد و نه‌وه‌ش لا‌په‌ره‌کانی گۆ‌فاری « که‌لاوێژ » ده‌توانی، به‌ بالا‌ی یه‌ک‌دی‌ان ب‌پ‌رێ. له‌و لا، ج‌گه‌ له‌ « م‌ال‌وێ‌ترانی، را‌وانان، گ‌رتن، نا‌زاردان، ک‌وشتن و ب‌رین، س‌ووت‌اندن و کا‌ول‌کردنی گ‌ونده‌کانی کوردستان »، چ‌ی د‌یک‌ه‌ی ده‌س‌گ‌وت نه‌بووه. له‌و لا‌ش، به‌ پ‌ت‌چه‌وانه‌ی هه‌موو نه‌وانه‌وه، می‌ژوویه‌کی یا‌ک و پ‌ر له‌ که‌نج‌یک‌ی وێ‌ژه‌یه‌مان بۆ به‌ج‌ی‌ماوه، تا تا‌که ک‌ورد‌یک‌ش م‌اب‌ی، شان‌ازی پ‌ت‌وه ده‌کا و وه‌ک سه‌ر‌چاویه‌ که‌ل‌کی لێ وهر‌ده‌گرێ. هه‌لبه‌ته، به‌ گ‌الته نه‌بووه، چ‌ن هۆ‌ن‌ر‌یک‌ی ن‌یشت‌مان‌په‌روهر‌ی وه‌ک: « نه‌س‌یری » و « مو‌فت‌بی » د‌ژی چه‌که‌ل‌گ‌رتن، هۆ‌ن‌راوه‌یان هۆ‌ن‌یه‌ته‌وه، چ‌ون‌که، به‌ ته‌واوی له‌ هه‌موو نا‌زار و زی‌انه‌کانی گ‌یشت‌وون.

« نه‌س‌یری »، له‌و سه‌رده‌مه‌ی ت‌ی‌دا ژیاوه، له‌ بواری ه‌ون‌ری هۆ‌ن‌راوه‌ی نه‌ته‌ومی و ن‌یشت‌مان‌ن‌ی‌دا، وه‌ک هۆ‌ن‌ر‌یک‌ی شۆ‌پ‌ش‌گ‌یری ک‌ورد‌په‌روهر، زۆ‌ر به‌ ئاسانی، ج‌ی‌گ‌ه‌ی خۆ‌ی له‌ پ‌یزی کار‌وانی وێ‌ژه‌ی ک‌ورد‌ی‌دا کرد‌ۆ‌ته‌وه. ه‌ین‌ده به‌ ش‌ی‌ومه‌یه‌کی ژیرانه و زان‌ستانه، هۆ‌ن‌راوه‌کانی دا‌ر‌شت‌ووه، ب‌یری له‌ باری د‌وا‌که‌وت‌وویی نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد‌ۆ‌ته‌وه، ئام‌ۆ‌ژ‌گاری پ‌ر به‌ که‌ل‌کی پ‌ت‌ش‌که‌ش کرد‌وون. بۆ‌یه، ه‌ین‌دێ‌ که‌س پ‌ت‌یان وایه، « نه‌س‌یری » ج‌گه‌ له‌وه‌ی هۆ‌ن‌ر‌یک‌ی گه‌وره‌ بووه، وه‌ک ف‌یه‌له‌سو‌ف‌یک‌ی ک‌ورد‌یش واب‌ووه. گ‌هر زۆ‌ر به‌ ق‌وولی، له‌ زۆ‌ربه‌ی زۆ‌ری د‌یار‌ده‌کانی « کۆ‌مه‌ل‌گ‌ه‌ی ک‌ورده‌وار‌ی، پا‌په‌رین و شۆ‌پ‌شه‌کانی، پ‌لانی پ‌اشه‌پۆ‌ژ » و که‌ل‌ی ش‌تی د‌یک‌ه‌ی نه‌کۆ‌لی‌ب‌یت‌ه‌وه، هه‌لبه‌ته، س‌الی « 1925 »، واته: پ‌ت‌ش هه‌فت‌او‌پ‌ت‌نج س‌ال له‌مه‌وبه‌ر، د‌ه‌ریاره‌ی چه‌که‌ل‌گ‌رتن و شۆ‌پ‌شی چه‌ک‌داری، هۆ‌ن‌راوه‌ی « بۆ‌زان‌ین » به‌ ب‌یست‌وش‌ه‌ش ن‌ی‌وه‌د‌ێ‌ نه‌ده‌گ‌وت. د‌ژی به‌کار‌ه‌ینانی چه‌ک نه‌ده‌بوو، که‌ نه‌و‌رۆ‌ بۆ مان سه‌ل‌ماوه، نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ هه‌موو پا‌ر‌چه‌کانی کوردستان و له‌ سه‌راسه‌ری می‌ژووی نوێ‌مان‌دا، زی‌ان‌یک‌ی گه‌وره‌ی لێ ب‌ینی‌وه. بۆ‌یه، د‌ید و بۆ‌چ‌وونه‌کانی، وه‌ک نه‌خ‌شی به‌رد و اب‌وون، به‌ ته‌واوی ج‌ی‌گ‌ه‌ی خۆ‌یان گ‌رت‌ووه. هه‌ر چه‌نده: له‌ رووی ه‌ون‌ری هۆ‌ن‌راوه‌وه، به‌ ش‌ی‌ومه‌یه‌کی سا‌کار نو‌وس‌راوه، به‌لام، له‌ هه‌مان کات‌یش‌دا، به‌ زما‌ن‌یک‌ی ئاسان، بۆ‌چ‌وونه‌کانی خۆ‌ی د‌ه‌ر‌پ‌ی‌وه، ب‌یری‌کی به‌رز و ور‌ده‌کاری‌یه‌کی جوانی ت‌ی‌دا‌یه، به‌ تابه‌ت‌یی کات‌ی گ‌وت‌و‌یه‌تی:

ک‌ورده‌! چ‌ فائ‌یده‌ی هه‌یه ئه‌م خه‌نج‌ه‌ره
ئ‌ه‌م ف‌یشه‌ک و نه‌س‌لی‌چه و وهر‌وم‌ره
بار‌ی مه‌که ئاسن و بار‌ووت له‌ خۆ‌ت
بار‌ی گ‌را‌ین لایه‌ق گا و که‌ره

بەس بخۆ نانی جۆ، لە پێکە کلەش
 سواری گەر و حەجە برۆ و وا وەرە
 پرووت و پەزێل بی، بەمە خوا ئەمری کرد؟
 بەسیەتی ئەم گەوجییە، زوو هەلگرە
 عیلم و مەعاریف، ئەمەتا بەشدە کەن
 هەلسە، وەرە حیسەسی خۆت وەرگرە
 سواری سیلاحی خۆ دەبن ئەوروپا
 سەیری تەیارە بکە، عیبرەت گرە
 گەر، نەفرۆشی بە تۆ مالا ئەجنەبی
 پرووت دەمێنی، لە قسەم کوێگرە
 میلەتێ ئەتوانی، بکا دەرزی
 ئێشی پەڕێشانیی یە، ئەو بێ فەرە
 فێری عیلم بە، لە هەچی جێ بی
 گەرچی لە چین، گوشتی پێغەمبەرە
 کاکە فەقی! تۆ بچۆرە مەکتەبی
 سەعیبکە، پێگە بە مەقسەد بەرە
 چونکە، موسڵمانی حەقت پێ دەلیم
 دەرسی علومی ئەجانب وەرگرە
 فرسەتە، ئەم وەقتی جوانیی یە، برا
 مەسخەرە و کەیف و خورافات هەلگرە
 کوردە! «ئەسیری» قەسە حەق دەلی
 تەربییە حیکمەتی لی وەرگرە

«106-105,4»

بریا، هەر ئەو کاتە «ئەسیری»، ئەو ئەنراومیە دژی چەک گوتوو، سەرانی
 کورد چیدیکە، پەنایان بۆ بەر چەک نەبردا یە. چونکە، گەر کێشە کوردیان، لە
 پێی چارەسەری رامیاری و بە شتوویەکی ناشتیخوازانە چارەسەر کردایە، گەلی
 باشتربوو، خۆن و فرمێسکی زۆریشمان بۆ دەگەڕایەو!
 «موفتیی» هۆنەریش، بە چل نیوەدێر هۆنراوە، لە هۆنراوەی «لەمەولا» دا، دژی
 بەکارهێنانی چەک دواوە و گوتوو یەتی:
 کوردە! لەمەولا، هۆشی بێنەسەر
 لادە لە بەزمی بێهەوودە و سەمەر

تا ئىستە ئاخىر، بە جەنگ و بە شەپ
چى كەوتە دەستت، بە غەيرى زەرەر؟
نەم پۇژە پۇژى، عەقل و زەمانە
نەك پۇژى شەپى، تىر و كەوانە
پاشان دەلى :

كەر لە ھۆزەكت، پىاوى ژىرت بى
پەنگە ئارەزووى، دل دەسگىرت بى
دواترىش دەلى :

كوردە! بە زاتى خوائ تاك و تەنيا
ناگەيتە ھەوار، بە ھەراوھوريا
بزن بەختوگەي، لە دەشت و سەحرا

«55-54.58»

چاكتەرە لە شەپ، بۆ دىن و دنيا
كەچىي، ئىستەش سەرکردەكانى كورد، پەنديان لەو كارانە وەر نەگرتووه. جگە
لەوھى، ھەموو ھىوايەكيان ھەر چەكە، چەكيش دۆى يەكدى و پۆلەكانى نەتوھەكى
خۆيان بەكاردين!

28/3. پۇژنامە و گوڤار :

ھەر چەندە، تا « پۇژنامە، گوڤار، ویزگەي رادىق يا ئىسگەي تىلەفیزىيۆن » لە
كوردستاندا ھەبى و زۆربى، سەر بە دەستەي خۆفرۆشى كورد و دەولەتە
داكىرەكەرەكانى كوردستانىش بى، ھىشتا ھەر بوونيان لە نەبوونيان كەلى
باشترە. « بەرزنجىي » ھەر سى پۇژنامەكانى « ژىن، ژيانەو و زيان سى بە (سى
پۇژنامەي رامكراو و لغاوكراوى حوكمەت) داناو، چونكە، (لەپەرەكانيان
ئاوھەلابوون بۆ ئو قەلەم داخ لەدل و ژاراوژانەي بەكەيفى دۆژمن
ھەلدەسوران) « 25.3 » گەر ئو بۆچوونەي ئو، ھىندى پاستىيشى تىدەبى،
ھىشتا، ئو پۇژنامانە، ھەر رازەيەكى زۆرى « زمان، ھونەر و وێژە ھى كوردىيان
كردووه. كەلى نووسەر و ھۆنەرى نىشتەمانبەرورەيش، بەرھەمەكانى خۆيان تىدا
بلاوكردۆتەو! بۆ نمونە: پۇژنامەي « ھاوکاریي » ماوھى پتر لە سى سال دەبى،
لە « بەغدا » دەرەدەچى. پۇژنامەيەكى كوردىي و چەن رووناكبىرتكى كورد
دەردەكەن، ھىندىكيان سەر بە دەولەت و ھىندىكيشيان بى لایەن بوون. لەو
پۇژەو دەرەدەچى، بە دەيان پێنووسى نىشتەمانبەرور و خۆفرۆشى لە دەورى خۆي
كۆكردۆتەو. تەخەنەت، يەككى وەك « بەرزنجىي ش، ھىندى لە كورنەچىرۆكە بى

بەردە « سێکسی » یەکانی خۆی، تێدا بلۆکردۆتەو! نیدی بۆچی دەبێ، هێڵێکی راست و چەپ، بە سەر « هاوکاری » دا بێنین، هەر لەبەرئەو، چەن خۆفرۆشتیکی کورد، لە چەن سەردەمیکی جیاوازا، دژی هەر دوو شۆرشێ سێبێتمبەر و نوێی گەلەکەمان نووسیویانە، قسەی ساردوسووکیان، بە سەرانی کورد کوتوو، بە شان و بازووی « سەدام » و جەنگە دۆراوەکی « قادسیە » دا هەڵیانداوه؟! لەبەرئەو نابێ، وەک « بەرنجیی » یەکلایەنە، لە دیاردەکان بروانن، هیچ شتێ لەم گەردوونەدا نییە، هەر دوو لایەنی چاکە و خراپەی نەبێ، هیچ شتێکیش بە راستیی رەها دانانرێ، تەنیا مردن نەبێ، هیچ جۆرە دەمەتەقی و چەندوچوونی هەل ناگرێ، جێگای خۆی لە خانەی راستیی تەواوەتی و رەهادا کردۆتەو، هیچ گومانێکی لای هیچ کەسێ نەهێشتۆتەو!

29/3. **وێژەیی دژ :**

« بەرنجیی »، ئەوانەیی دژی « کورد، شۆرش و سەرکردە »کانی، هۆنراوی خراپیان کوتوو، بە قازانجی دۆژمن شکاوتەو، نەک وەک « حەمدیی، پیرەمێرد، خالسی ... تاد »، لە داسۆزییەو، رەخنەیان گرتوو، بە « وێژەیی دژ » ناوی بردوون و نووسیویان: (کەواتە پۆژگارە تازمەکە ئەم جۆرە ئەدەبەشی هێنایە کایەو « ئەدەبی دژ » بەهەست و خواست و رێبازی زۆربەیی خەڵکە.. چاوداخستن لە ئاستیدا نادروستە، دەبێ لەو راستیە بگین کە میژووی ئەدەبی کوردی هەمووی بریتی نیە لەبەرەمی شۆرشگێڕی و مولتەزیم بەهەسەلی نەتەوێکەو). (26,3)

لە کاتێکدا، ئەو خۆی لە خۆیدا، وێژەیی کلکەلەقی و مەراییی نەبێ، بۆ دۆژمنی داگیرکەریان کردوو، هیچ ناوێکی دیکە بە سەردا ناسەپێ. گەر هێندیکیشیان یا هەمووشیان، لە خانەی ناپاکییدا دا نەنرێن!

منیش، لە میژو لەو راستییە تێگەشتووم، میژووی وێژەیی کوردیی بە گشتیی و هۆنراوە رامیارییەکان بە تاییەتی، پتووستی بە بۆرکردنێکی باش هەیە. هەر بۆیەش، پەردەم لە سەر هێندێ هۆنراوی نامۆ و زۆلەک، بە وێژەیی رەسەنی کوردیی هەڵداوەتەو، کە خۆی لە چەن بەرەمیکی « مەحویی، پیرەمێرد، ناریی، زۆرەر، حەمدیی، موفتیی، گۆران، هێمن ... تاد »دا دەبینێ! ئەو جۆرە بەرەمانە، نەک هەر شۆرشگێڕی نین، نەک هەر بە کێشەیی نەتەوێ کوردەو نەبەسراونەتەو. بەلکو، ئەو باخە رەنگینە رازاوەیی وێژەیی کوردیشیان، بە درکودالی هۆنراوە نامۆکانیان، ناشیرین و پیسکردوو. تازە خۆ چارێش نییە،

تف که رۆکرا، هه‌ل ناگیرتتهوه! ناتوانین، به ته‌واویی له لاپه‌مه‌کانی میژووی وێژه‌ی کوردیددا بیانسپرنه‌وه، وه‌ک مشکیکی تۆپبوی بۆگهن، به په‌ڕۆیه‌کی دپاوی پیس، کلکیان بگرین و توپیان ده‌ین! ئاشکرایه، چ میژوو، چ وێژه‌ی کوردیی، له هه‌له و که‌موکوریی به دهر نین. به‌لکوو، به‌شی خۆیان شتی خراپیان تێدایه. له مه‌شدا وه‌نه‌بی، ته‌نیا هه‌ر کورد وابێ، به‌لکوو، له میژووی نه‌ته‌وه‌یی و وێژه‌ی هیندئ نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌شدا، ئه‌وه‌له‌وه‌لانه‌ به‌دیده‌کری و هه‌ر هه‌ن، به‌لام میژووی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک، وه‌ک نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ بیگانه‌په‌رسی، سه‌روبه‌ری نه‌گیراوه. جا، هه‌ر له «ماد» هه‌کانه‌وه‌ بیکه‌ره، تا به‌ چهن کوردیکی وه‌ک «به‌رزنجیی» ده‌کا!

دوا‌یی نووسیویتی: (تا لاپه‌مه‌کانی رۆژنامه ده‌سته‌مۆکراوه‌مان هه‌له‌مه‌نه‌وه‌ شتی تازه‌ترمان دیته‌به‌رچاو، «کوردی» ناویک، دوا‌ی سه‌ردانی مه‌ندوبی سامی بۆ سلیمانی و کۆبوونه‌وی له‌گه‌ڵ شه‌راف و نه‌عیانی شاردا و تاریکی داوه) «26,3» نمونه‌ی هۆنراوه‌که‌شی هه‌تاوه‌ته‌وه، به‌لام لێره‌دا، به‌ پێویستم نه‌زانی، دووباره‌ بینووسمه‌وه.

ئه‌ن، جگه‌ له‌و هۆنراوه‌ی سوکایه‌تی به‌ کورد و پیاوه‌ هه‌لکه‌وتووکانی کردوه، هه‌رچی نووسه‌ری یا هۆنه‌ری، شتیکی بۆ ئینگلیز گوتبێ، به‌ هیچ جۆرێ کلله‌یی لێ ناکه‌م. چونکه، هه‌نده‌ سته‌م و زۆرداری تو‌رکه‌ عوسمانییه‌کانیان دیوه، ته‌نانه‌ت، «گا‌ور» یکی وه‌ک ئینگلیزیان، وه‌ک فریشه‌ی به‌هه‌شت لا وابوو و له «موسولمان» یکی وه‌ک تو‌رکه‌کانیان پێ باشتربوو. جگه‌ له‌وه‌ی، ئه‌وه‌ هۆنراوه‌، هیچ جۆره‌ زیانێکیان به‌ کورد نه‌گه‌یاندوه، با‌سی «عیراقچیتی» یان نه‌کردوه! چونکه، هه‌ر ئه‌وه‌ ئینگلیزه‌ بوون، ئه‌وه‌ خه‌لکه‌یان فێری خۆینه‌واری کردوه، رۆژنامه و گۆڤاریان بۆ دهرکردوون، چاپخانه‌یان بۆ دامه‌زراندوون، خۆندنیان به‌ زمانی کوردیی، له‌ خۆندنگ سه‌ره‌تاییه‌کاندا چه‌سپاندوه، زانست و زانیارییان بلۆکردۆته‌وه. به‌لام، برا تو‌رکه‌ «موسولمان» هه‌کان، ته‌نانه‌ت نه‌یانه‌یتشتوه، پۆله‌کانی کورد، به‌ زمانه‌که‌ی خۆشیان بخوین، ئیدی، بۆ ده‌بی، «به‌رزنجیی» به‌و جۆره‌ هۆنراوه‌، ته‌نگه‌تیلکه‌بێ، په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌ری، که‌ف به‌جانی و هه‌ناسی سواری! ئه‌مه‌، هۆنه‌ریکی وه‌ک «موفتیی پێنجوینی» ش، سا‌لی «1946»، له‌ ژێر ناوی «ناساندن» دا، به‌ هۆنراوه‌یه‌کی چل نی‌وه‌دیتری، له‌و باره‌یه‌وه‌ گوتویه‌تی:

من خاسی ئینگلیز ناچی له‌ بیرم
که‌ پێمی ناسی باوک و باپیرم

هر كهسێ سېله و حقوق نهزانه
 نايي به بهشهر هر چهن ئينسانه
 با بلتين ئينگليز ناييني جويي په
 بهلام كردهوه و دادی به جيتيه
 هر ئو بوو كه وا به دهست و بردی
 بۆ فترکردنی زمانی كوردیی
 ئو فتری كردین كوردی بنووسین
 ههوالی قهومی و میلیلی بیرسین
 هر كهسێ نیشی چاکی بۆ کردی
 تۆیش چاکی بلێ گهر کورپی مهردی
 له خهوی غهفلت ئو رای په راندین
 ئهم گهنمه ئه یخۆین ئو بۆی داچاندین
 ئیستەش به كوردیی، تهفسیری قورئان
 كفره لای گهلی، نهفام و نهزان
 بهلام، به تورکیکی یان به فارسیی
 كهشكه دارنهبن، بۆیان بنووسی
 وا عهرمبیمان، كۆلهكهی دینه
 تورکیکی و فارسیی، بۆچ وا شیرینه؟
 « زهره به سهله »یک، ههبوو له ناومان
 نه مانخویندهوه، پروون ئه بوو چاومان
 عهرمبیی گهوهه، تورکیکی زۆر هونهه
 فارسیی شهكهه، كوردیی تری كهه
 ژیشكه بیتجووی خۆی، لا شل و نهومه
 كهچی بیتجووی من، مشاری سهومه
 ئو تیکه یاندین، هوشیاری کردین
 ئهم نهزانینی، له سهه لابریدین
 هر كهسێ كهسه، ههرفێکی بهسه
 كهورهه هر كهس، كه فریاده پهسه
 دوژمنیش په یكۆل، دهریتنی له پیم
 گهر خاسی نه لیم، نه بی چی بلیم

چونکه خوا راسته، راستی خوښه وئ
هر كس راست بږوا، راستيشی تووشدئ
من كه به رهنجی شانې خوم نژیم
بۆچ رپانه كم، سا به تهمای جیم
خو من مهنموهر نیم، بۆ روتبه و نیشان
به درق خه لقی بهر مه ئاسمان
به راستی - ژین - یش، هیمه تی نواند
به تنیا كوردی، داچهند و رواند

«169-168.58»

باوه پش ناكه، هژنه ريكی نیشتمانپه رومری دلسۆزی وهك «موفتی» پیاوی
«بریتانیا» بوو، یا وهك خۆی گوتویه تی: «فرمانپه رى دمو له تیش نه بووه، تا
بۆ پله وپایه، مه رایى بكا!» و «ئو هژنراوه یه ی بۆ ئینگلیزهكان گوتووه، به لكوو،
ئوه تنیا راستیییه كى پروتبووه. چونكه، چهن هژنه ريكی وهك «موفتی» و
پیره مێرد «كه هژنراوه یان پیتشكش به» «نهمۆنس» كردووه، زووتر و پتر، له
خه لکی دیکه ی پروناكبیر و كوردپه رومری ئو سهرده مه، ههستیان پى كردووه.
بۆیه، له چاكه ی ئو كارانه دا، به سهر «مام ئینگلیز» «یاندا هه لداوه. جا، با
یه كێكی وهك «به رزنجی» یش، چۆن ئیكه ده داته وه بیداته وه، ههچ گرنه نییه.
چونكه، مێژوو سه لماندی، ئو بۆچوونه ی ئه وان راستبوو، راستی و مێژوو،
ههچ به كلاو كهس ناپیوی!

ئو به راشكاو ی ده لیم: كه م كورد هه یه، له سهرده می بیسته كاندا، به قه در چهن
ئینگلیزه كی وهك: «نهمۆنس و سۆن»، پاژه ی زمانى كوردییان كردبى، هه لیان
بۆ كه شه پیدان و پیتشكه وتنى دا بى. خو ئه وانه، ههچ به رژه ومندییه كیشیان، له
كاره دا نه بووه. تنیا ئوه نه بى، وهك زانایهك، له لایه كه وه، ههستیان به جوانی و
پارایى زمانه كه كردووه. له لایه كی دیکه شه وه، بینوانه، چهن دواكه وتووه، پاژه
نه كراوه، ده ستوورێكی یه كگرتو و گرامه ريكی دیار كراوى نییه، فره نهنگی
تایه تى زمانه وانى نییه، كه لى وشه ی بیانی، تانپۆی ته نیوه. له بهر ئه وه، وهك
زانایهك، هه لسه كه وتیان له كه ل زمانى كوردییدا كردووه. ئه وه ی له ده سیان
هاتووه، كوردویانه و درتغییان نه كردووه! ئیمهش ئه و رۆ ده بى، له چاكه ی ئو
كارانه یاندا بلتین: مالتیان ئاوه دان و گۆره كانیان پر له پروناكی بى!

جا، سه یرمه كه له وه دایه، هژنراوه یه كى «همدی» و ئو «كوردی» ناوه ی
تیه كه لاو كردووه! چونكه، هژنراوه كى «همدی»، له خانه ی هژنراوه ی ره خنه ی

پامیاری و کۆمه‌لایه‌تییدا جێده‌بێته‌وه. به‌لام، ئهو هۆنراوه‌یه‌ی دیکه، له پیاوه‌لدا ن و مامه‌بیکردن پتر، هه‌چی دیکه نییه! راسته، ئه‌وه‌ی له پێناوی به‌ره‌وه‌ندی کوردا، هه‌رجیه‌کی گوتبێ، هه‌ر کارێکی کردبێ، هه‌لبه‌ته، له دڵسۆزییه‌وه بوه، ئه‌ندازه‌ی نیشتمانیه‌روهری دهرده‌خا. به‌لام، ئه‌وانه‌ی بێ هۆ، هۆنراوه‌ی بێ تامی پیاوه‌لدا نیا ن پێز کردوه، سه‌رانی ده‌وله‌ته‌ داکیرکه‌رمکانی کوردستانیان که‌لباران کردوه، ئه‌وا به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی ئهو نووسیوتی: (ئهم جۆره که‌سانه، رو‌شنه‌یرو نه‌دیان، له‌و پڕوایه‌وه که ده‌کرێ له‌م رێگایه‌وه هه‌ندێ مافی زه‌وتکراو به‌ده‌ستخه‌ی و خه‌یری خه‌لکه‌کی تیا بێ، ده‌توانن ب‌لێن که‌مه‌مانه هه‌موو پیاوانی رو‌شنه‌یرو د‌لسۆزو خاوه‌ن رابوردی پاک بوون، هه‌یچیان گومانێ ئه‌وه‌یان لێ ناکرێ که کاسه‌لێسی ئینگلیزو د‌ز به‌کورد بووبن، ئه‌مانه ته‌نیا شێوازی هه‌وله‌ده‌که‌یان جیا بوو.) «27،3»

جا، هه‌ر له‌و پێ‌وه‌دانگه‌وه، « به‌ره‌زنجی » پۆزش و به‌لگه‌ی، بۆ خه‌ی و ئه‌وه‌هه‌نه‌ش ده‌ژێته‌وه و هه‌ناوه‌ته‌وه، که به‌ « عه‌راق » و شا‌کانیاندا هه‌لیانداوه. بۆیه‌ گوتویه‌تی: (بۆیه له‌ سی‌یه‌که‌نه‌وه به‌ره‌و ژور، ئه‌ده‌بی کوردی به‌شێکی زۆر له‌و شیعرو نووسینه‌وه ده‌گرێته‌ خه‌ی که‌پیاوه‌لدا ن و ستایشی حه‌وکه‌می تازمه‌ و « موسایه‌رمکردنه » له‌که‌لیدا، دیاره ئه‌مه مه‌لیکه‌کانی عه‌راقیش ده‌گرێته‌وه، له‌ فه‌یسه‌لی یه‌که‌مه‌وه بۆ کورو کورمه‌زاکه‌شی.) «27،3»

وه‌ک پێشتر گوتم: ئێمه ناتوانین، ئه‌وه‌ هۆنراوه‌ خراپانه، په‌ته‌که‌ینه‌وه، تازه‌ کوتراون و نووسراون، ته‌ییریش له‌ که‌وان دهرچوو، ناگه‌رته‌وه! هه‌روه‌ها ناشتوانین، لێیان بێ ده‌نگه‌ین و بیانه‌شارینه‌وه. به‌لکه‌و ده‌بێ، باسینه‌که‌ین. چونکه، به‌ به‌شێ له‌ وێژه‌ی کوردی ده‌ژمێرین. به‌لام، لێره‌دا گه‌رته‌که له‌وه‌ دایه، ئێمه چۆن له‌و هۆنراوه‌ بڕوانین و باسیان بکه‌ین؟! به‌ چاک یا به‌ خراپ ته‌ماشایانکه‌ین، به‌لگه‌ی قرچۆک و لاوازیان بۆ داتاشین و پاساویانده‌ین، یا زۆر ئازایانه، لێیان بکۆلینه‌وه و په‌هه‌نیان لێ بگرین. باوه‌ر ناکه‌م، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ جۆره کارانه، له‌ ده‌س مامه‌وستایه‌کی وه‌ک « به‌ره‌زنجی » نایه، به‌لکه‌و، به‌ په‌هه‌نی لێ گرتنیشیان، قوشقه‌یده‌بێ و وه‌ک فه‌یسه‌که‌شته‌ به‌ هه‌وادا ده‌چێ!

30/3. به‌راوردکردنێکی نابه‌جێ :

« به‌ره‌زنجی », سیپاره‌که‌ی به‌ هه‌ندێ هۆنراوه‌ی، هۆنه‌رانی کورد پڕکردۆته‌وه، هه‌یچ جۆره پێوه‌ندییه‌کیان به‌ سه‌ر باسه‌که‌ی منه‌وه نییه. بۆ نمونه: هۆنراوه‌یه‌کی « پیره‌مه‌یرو هه‌ناوه‌ته‌وه », نه‌ له‌ دوور و نه‌ له‌ نزیکه‌وه، له‌که‌ل هۆنراوه‌که‌نی

«زیتوم» دا ئاشنايه تېيان نېيه. چونكه، هۆنهرتكي گهره ورك «پيرمهتيرد»،
 رهمخه له سهرانى كورد گرتووه، رهمخه كەشى تا ئورپۆ، له جيتي خۆي دايه،
 كاتن گوتوويه تي:

نم كورده وهكو مهري به سه زمان

دواي هر كەسئ كوت نه پيرده ناو ران «28،3»

وهك خۆي له پراوتيزي ژماره ستيذا نووسيويتي: سهرچاوهي نم دپره
 هۆنراوميهي، به ده مي له «عومهر مارف به رزنجي» و مرگرتووه. بۆيه، وا ده ليم:
 چونكه، ئه و تاقه تي خوتنده وي نيه، يا زۆر به په له بووه، وهلامي گوتارمه كم
 بداته وه. نهگينا، نووسهري نووسهري، چۆن هۆنراوه له ده مي كه ستيكي ديكه وه
 ومرده گري و وهك سهرچاوه به كاريدينئي. به مهرجي، ديواني ئه و هۆنهره، چاپ و
 بلوكرايپته وه! له راستييدا، «پيرمهتيرد» سالي «1945» هۆنراوهي «تهنها
 دلسۆزي» داناوه و له سيازده دپره هۆنراوه پيكهاتووه. له بهر نه وه ده بينن: نم
 دپره هۆنراوميه شي، وهك شته كاني ديكه ي، يا به هه له گواستوتوه، يا به
 نارمزوي خۆي شيواندوويه تي. چونكه، له ديوانه كهيدا، بهم جۆره نووسراوه:

نم قهومه وهكو مهري بي زمان

دواي هر كەسئ كوت، نه پيرده ناو ران «110،8»

به لام، «زیتوم» رهمخه له سهرانى كورد، گروپ و پيگخواهه راميارييه كان
 نهگرتووه، هۆنراوهي رامياريي نه هۆنيومه ته وه. به لكوو، به خاكي «عيراق» و
 سهراني داگيركه ريدا هه لداوه! چا كه نه مه، له لايه كه وه به راوردتيكي نابجتي و
 شيواندن نه بي، له لايه كي ديكه شه وه، ناشارمزا يي، دريژدادريي و له باس لادان
 نه بي، چييه!!

جكه له وه ي، هر له خوار هۆنراومه كه وه نووسيويتي: (دياره هر يه كه و رۆله ي نم
 خه لكه ي به ره و قه سا بخانه بردو نه يگه يانده له وه رگاي ئاسوده مي و سهر فرازي و
 پيده شتي هه وان وه.) «28،3» دياره، ته ماشاي هۆنراومه كي كردووه، باسي «مهري
 و ناو ران» تي دايه، ئيدي و ايزانيوه، «پيرمهتيرد» مه به سي هر له ئاژه له بووه،
 بۆيه، نه ميس ووشه ي «له وركا» ي به كار هيتاوه!

31/3. داگيركه ره هه ر داگيركه ره؟

«به رزنجي»، وهك هه موو «عيراقجي» يه كي هيتنن له كۆمونيست و
 موسولمانه كان، هر ئينگيزي به داگيركه ر داناوه، چ له نزيك و چ له دور وه وه،
 ده ولته ي «عيراق» ي به ده ولته يكي داگيركه ري كوردستان دا نه ناوه. به لكوو، به

لانهیهکی سروشتیی خۆی و کوردی زانیوه. چونکه، له سهراپای سیبباره زهردباومهیدا، به دهیان جار، ناوی داگیرکهری ئینگلیز و « بریتانیا »ی بردووه، بهلام، وهک ههموو « عیراقچی »یهکی ترسنۆک و پهیامنتری پۆژنامهکانیان، خۆی له راستیییه پاراستووه، ناوی دهولهتییکی داگیرکهری فاشیستی ههلقوییه دهسی « Sir Percy Cox » بۆنی و به داگیرکهری دانئ!

ئهو هۆنراومهیی « بیرهمیتردیش، پیشکesh به یادی « میستر ئهمونس »ی کردووه، زۆر له جیتی خۆیدا بووه. چونکه زانیویتی، ئینگلیزمهکان چ کارتیکی باشیان کردووه، پێگهیان بۆ راکێشان و قیرتاویانکردووه. بۆیه، ئهو هۆنراومهیی بۆ گوتووه. شتیکی سهیریش نییه، سهردهمی، کۆلکه ماركسیی و کۆمونیستییهکانی کورد، « بیرهمیترد »ی بلیمهتیا، به پیاوی ئینگلیز داناوه. چونکه، کاتێ مرۆف له بری میتشکی، چاوی بهکارهینا، چاو، تهنیا چاویلکهی میتشک نهبوو، ئهوا تووشی ئهو جۆره قهقینانهی میتشک دهی!

دیی، زۆر باش بزانی، « موفتی و بیرهمیترد »، هۆنرمهکانی دیکهی کوردیش، ئهوانهی هۆنراوهیان بۆ ئینگلیز هۆنیوتهوه، کارتیکی زۆر باشیان کردووه. چونکه، ئینگلیزمهکان داگیرکهرتیکی راستهوخۆ نهبوون، به تایبهتی، باشووری کوردستانیان داگیر نهکردووه. بهلکوو، ههموو خاکی عیراقیان داگیرکردووه، ههه له سههرمتاشهوه، وهک دهولهتییکی گهردی براودی جهنگ رهفتاریانکردووه، خاکهکهیان له دهس تورکه عوسمانیییهکان سهندۆتهوه، دهولهتییکیان بۆ عهرهبی عیراق دامهزاندووه، باشووری کوردستانیشیان پتوه لکاندووه. بهو مهرجهی، سههرشتیی دهولهتهکه بکه، تا سههران و کاربهدهسانی ئهو دهولهته، فیری کاری دهولهت دهبن و کارمهکانی خۆیان به باشیی رادهپهزین. ههه کاتیکیش، ماوهی « مهندات » تهوابوو، ئهوا ئهوان سههرهخۆیی عیراق رادهگهیهن.

ئهو کوردانهی، نژایهتی « بریتانیا »یان کردووه، گهر ئیسته زیندووینهوه، کردهوه رهش و تاوانهکانی ههفتاوینیچ سالی دهولهتی داگیرکهری « عیراق »یان بۆ بگێرینهوه، به ههه دوو دهس، قورپی پهشیمانی له سههری خۆیان دهگرن! چونکه، ئینگلیزمهکان و عهرهبی عیراق، به ههچ شتیهیه، بهراورد ناگرتن! جا ئیدی، با چه « عیراقچی »یهکی وهک « بهرنجی »، تهنیا ههه ئینگلیزمهکان به داگیرکهر دابنن و خۆشیان به ئامۆزای شا « فهیسهل » بزانی!

راسته، ههه نهتهویهک یا دهولهتییکی دیاریکراو، له ژێر ههه ناوتکدا بێ، خاکی نهتهویهک یا دهولهتییکی دیکه داگیرکا، ههه به داگیرکهر دهناسرێ. بهلام،

داگیرکر تا داگیرکر، جیاوازییان ههیه، ته‌نانه‌ت، دوو برای دایک و باوکییش، هر جیاوازییان ههیه، گەر داگیرکره‌ی بیه‌وئ، له بۆته‌ی نه‌توهمکە‌ی خۆیدا بمتوێنتیه‌وه، سه‌روه‌ت و سامانی وولاته‌که‌م هه‌للوشی، ناوم نه‌هێلتی، ره‌نگم بشیوتی، ده‌نگم بتاسیتی، خاکی نیشتمانه‌که‌م له‌تویه‌ت و دابه‌شدا به‌شکا، چۆن له‌گه‌ل داگیرکره‌ی دیکه‌دا جیاوازییان نییه، که نه‌و مافانه‌م لی زه‌وت ناکا، به‌لکوو، هیندی مافی نه‌توهمیشم پی ره‌واده‌بینی؟!!

که‌واته، (هر چه‌نده، خه‌سه‌تی «داگیرکران، کۆلۆنیالیزم و ئیمپریالیزم»، له‌ پروی داگیرکردنی وولاتان و که‌لانه‌وه، له‌ هه‌موو جیهاندا چوونه‌کن، جا نه‌و داگیرکردنه، له‌ ژێر په‌رده‌ی هر ناوێکدا بێ، گرنگ نییه. به‌لام، داگیرکر تا داگیرکر جیاوازی ههیه. داگیرکره‌ی له‌ داگیرکره‌ی دیکه، به‌ پله‌ی «پێشکه‌وتن، ژیا‌ری، شارستانی‌تی، ئاستی پروناکبیری و که‌لتووری گه‌ل و سه‌رکرده‌یه‌تییه‌که‌ی، باری ئابووری «جیا‌ده‌کری‌ته‌وه. بۆ نمونه: گەر داگیرکره‌ی، له‌ سه‌ر بنچینه‌ی سیستیمیکی دیمۆکراسیی بره‌وا، له‌گه‌ل داگیرکره‌ی کۆنه‌په‌رستی دیکتاتۆری په‌فتارفاشییدا، که‌لی جیاوازی ههیه. ته‌نانه‌ت ده‌سته‌یه‌ له‌ ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی فه‌رمانه‌وا و کاربه‌ده‌سان، له‌ نێو هه‌مان نه‌تو‌ه‌ی بالاده‌سا له‌ په‌کدی جیاوازن.

بۆ نمونه: داگیرکره‌ی وه‌ک ئیمپریالیزی «فره‌نسا»، خاک و که‌لی عه‌ره‌بی «جه‌زایر» داگیرکردبوو، له‌گه‌ل ئیمپریالیزی «تورکیا» داگیرکری باکووری کوردستان، که‌لی جیاوازییان ههیه. له‌ ماوه‌ی هه‌شت سالی پێ له‌ «قارمانیتی، خه‌بات، ژان، فرمی‌سک و خوێن دا، که‌لی «جه‌زایر» نه‌یتوانی، چۆک به‌ داگیرکهره‌ فره‌نسا‌یه‌کان بدا و سه‌ریه‌ستی به‌ده‌سبێتی. هر چه‌نده، نه‌وان خاکی «جه‌زایر»یان، به‌ پارچه‌یه‌ له‌ خاکی «فره‌نسا» داده‌نا. به‌لام، کاتێ پیاوێکی ژیری وه‌ک ژنه‌پال «دیگۆل»، له‌ سه‌ره‌تای شه‌سته‌کاندا، ده‌سه‌لاتی پامیاری وه‌گرت، دانی به‌ مافی چاره‌نووسی که‌لی «جه‌زایر» دا نا. به‌لام، نه‌و پیاوه‌ ژیره، نه‌و ده‌سته‌ دیمۆکراسیییه، تا ئێسته له‌ نێو تورکدا په‌یدا نه‌بووه و هه‌ل نه‌که‌وتووه. ئیمپریالیزیکی به‌هێزی وه‌ک «بریتانیای گه‌وره»، نزیکه‌ی سێ سه‌ده، که‌لانی «هیندستان»ی ده‌چه‌وسانه‌وه و خاکه‌که‌یانی داگیرکردبوو. گەر هر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌و‌رۆ، له‌گه‌ل ئیمپریالیزی «ئێران» داگیرکری پۆژه‌لاتی کوردستان به‌راوردیانکه‌ین، که‌لی چاکتربووه. چونکه، له‌ زۆر پوه‌وه، یاره‌م‌تی «هیندستان»یان داوه. (336، 29)

دە دیارە، ئەو ھۆنەرە کوردانە، ھۆنراومیان بۆ ئینگلیز کوتوو، بۆ ئەو داگیرکەرە باشەیان کوتوو، کە لەگەڵ داگیرکەرە تورکە خرایەکاندا، جیاوازییەکی زۆریان ھەبوو و ھەبە. ناخە ئینگلیز، ھەم «بەرزنجی» خۆی نووسیویتی و دانای پێدا ناو، پێگەویانی کوردستانی چاککردی، قیرتاویکردی، پردی دروسکردی، کارگە و بەنداری ناوی دامەزراندی، کارەبا بۆ پاکیشابی، ئۆتۆمۆبیلی بۆ ھێنابی، زانست و زانیاری بۆ لۆکۆموتیڤ، ھۆنەرەکانی کوردی ھاندابی، بە کوردییەکی پەسەن و پەتیی بنووسن، ئیدی، بیانییەکی ئەوروپایی «گاور»، لە چاوی «تورک» و عەرەب «موسولمانەکانی» بەرزنجی «دا دەبی، چیدیگە بۆ کورد بکرایە!!» کەچی، ھیشا ھەر دژیشیان بێ! ھیشتا، ھەر ئەوان بە داگیرکەر و عەرەبەکانیش بە برا بزانن!

ھۆنەری شێرەپیاوی ھەم «بێگەس»، بە «بەستووحەت سالا» ھەم، نووکی تیزی پەنجە ئازایەتی و مەردایەتی، رەخنە و دوژمنایەتی، لە چالی چاوی «ئەدمۆنس» یەکەم گەرە پیاوی، دەسڕۆشتوی ئەو سەردەمی ئینگلیز لە کوردستاندا چەقان. ئیجا، ھیچیشیان پێ نەگوت. کەچی، ئەو پۆ پینووس، لە ناستی تاوانەکانی سەرانی دەولەتی داگیرکەری عێراقدا بێ توانایە و ناتوانی، ھەرچییان بەرانبەر بە گەلی باشووری کوردستان کردوو، ھەموویان دەرپێ!

جگە لەو ھەش، ئایا، سەرانی پارتە دەسەلاتدارەکانی کوردستان خۆیان، بەقەدەر ئینگلیزەکان، رەخنە قەبول دەکەن؟ کوردستانی ئاوەدانکردۆتووە؟ رازە «زمان» ھونەر و وێژە «ی کوردییان کردوو؟ ئایا، گەر «شیخ مەحمود»، تاکە کلۆشەکی، نەک لە سەر و گۆتلاکی سەرۆکی دادگە ئینگلیز یا دەولەتی «عێراق» بگرتایە، بەلکوو، لە سەرۆکی دادگە یەکێکی کوردستانی ئەو پۆ بگرتایە، چیان لێ دەکرد؟! جە، گەر «بەرزنجی»، لە پەندە کوردییەکی بگەشتایە، کە دەلی: بە ھۆی گۆلەگە نەمیکەو، ھەزار مۆژ ناو دەخواتو، ھەلبەتە نەیدەنووسی: (کە لەم شیعەرە وردبێنەو دەشتی ئیمە رەخنە لە شاعیر بگرین کە بۆ مەدح و ستایشی دیارەمێک دەکات کە داگیرکەر لەگەڵ خۆی ھاوردیویتی و بۆ ئاسانکردنی کاری خۆی کردوویە؟) «31.3»

جە، بۆ ئاسانکردنی کاری خۆشیان، ئەو پۆژمەیان ئەنجامدای، خۆ کاتی کوردستانی جێھێشتوو، ھیچیان لەگەڵ خۆیان نەبردوو! کەچی، سیخو و چەکدارەکانی «عێراق»، ھێلکە مەشک ئاساییشیان، لە کولانە مالا

جووتیاری گونده‌کانی کوردستان دهمزی. ئیسته‌ش، پارتی کوردستانییه‌کان، کاتی به یکه‌ده‌ده‌من، مالان تالانده‌کەن، هاو‌زمانه‌کانی خۆیان دهر‌به‌دەر و ئاوارمه‌کەن! چا نه‌بوو، ئینگلیزی داگیرکەر، ئه‌و کاره‌ خراپانه‌شیان، له‌گه‌ڵ هاو‌زمانه‌کانی « به‌رنجی » دا نه‌کردوو، ئه‌گینا ئیسته، هیچ نه‌ده‌ما، پێیان بلێ! سه‌یر نه‌وه‌یه، ئیسته‌ش ئه‌و تۆزه‌ نازادی و نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆیییه‌ی، له‌ باشووری کوردستاندا هه‌یه، دوو ده‌وله‌تی ره‌وشت ئیمپریالیزمی وه‌ک: « ئه‌مێریکا و بریتانیا » دروسیان‌کردوو و ده‌پارێزن. گه‌ر ره‌وشی کورد، له‌ هه‌ر جێیه‌کی دیکه‌ی کوردستان، له‌گه‌ڵ باشووردا به‌راورد‌کەین، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ ده‌بین!

جگه‌ له‌وه‌ی، داگیرکهری « عێراق »، هه‌ر چاوی زه‌ق و سووری نه‌وانی لێ وونبێ، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بۆ خۆی بزانی، ئه‌م چاره‌ برا گه‌وره‌ عه‌ربه‌کانی « عێراق »ان و سه‌رۆکی ده‌وله‌تی « عێراقی خۆشه‌ویست! » چی به‌ سه‌ر گه‌لی باشووری کوردستان دێن! خۆ ئه‌و کاته، نه‌وان له‌ که‌س نا‌پرسن، کێ « عێراقچی »یانه‌ و کێ « کوردستانی »یانه‌ بیره‌مه‌کاته‌وه‌! به‌لکوو، هه‌مووی به‌ یه‌ک چاو سه‌یره‌مه‌کەن، وه‌ک یه‌ک قه‌یده‌کەن، چونکه‌ کوردن! ئایا، هه‌ر ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ نین، ئیسته‌ش نایه‌لن، « پارتیی و یه‌کێتی » به‌لاماری یه‌کدی بده‌نه‌وه، له‌وه‌ پتر، کۆری کورد به‌ خۆپایی به‌ کوشت‌بده‌ن، نیشتمان‌که‌مان چۆل و وێران‌کەن، ئه‌و نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆیییه‌شمان، له‌کێسه‌ن!

پاشان، هۆنه‌رتکی نیشتمان‌به‌رومێ گه‌وره‌ی وه‌ک « پیره‌مێرد »ی، به‌ خۆپایی تاوان‌بار‌کردوو، به‌وه‌ی له‌ دێره‌ هۆنراوه‌یه‌کدا کوتویه‌تی:

ئه‌وسا ئه‌بێ بزانی ئه‌مانه‌ له‌کوێهات

ئەم خاکه‌ چۆن « له‌ خواره‌وه‌ » وا رۆژی لێ هه‌لات (30.3)

ئینجا نووسیمێتی: (به‌دنیایه‌وه‌ ده‌یلم که‌ ئەم پرسیارو بۆچووانه‌ له‌رووی نه‌زانییه‌وه‌، چونکه‌ بابته‌ی رۆژگارمه‌ نه‌وبه‌وه‌). (31.3)

به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، هه‌رگیز ئه‌و پرسیار و بۆچووانه‌، له‌ رووی نه‌زانییه‌وه‌ نه‌بووه‌. به‌لکوو، ئه‌وه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا دیوتی، بۆ که‌له‌کی باشبوه‌، پێیدا هه‌ڵداوه‌. نه‌ک به‌ سنوور و ئالای عێراقیدا هه‌ڵدای! « به‌رنجی » خۆی زۆر نه‌زانا، سه‌رنجی ئه‌و رووداو و دیاردانه‌ی داوه‌ و لێک‌دا‌وه‌ته‌وه‌. هه‌رگیز، بابته‌ی پۆشیش نه‌بوون، چونکه‌، « ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌، خۆت‌ده‌وا‌ری، پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و وولات », به‌ بابته‌ی پۆژ دانان‌رتن. به‌لکوو، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌یه‌کدا، هه‌ن و پتووستن، تا تا‌که‌ یه‌ک مرۆفیش، له‌م گه‌ردونه‌دا بمێنێ، ئه‌و پرۆسێسه‌ گرنگانه‌، هه‌ر به‌رده‌وام‌ده‌بن!

32/3. بیرۆکه‌ی عیراقچیتی :

پیش نه‌وی، له‌ سەر وه‌ لامدانه‌وی سیپاره‌که‌ به‌رده‌وامم، لێرده‌ هه‌لدقه‌ژمه‌وه‌ و ده‌مه‌وێ، که‌مێ به‌ درێژی، له‌ کێشه‌ی « عیراقچیتی » بدوێم. هه‌ر به‌ ده‌م دوانده‌که‌شمه‌وه‌، هێندێ نموونه‌ له‌ سەر نووسینه‌که‌ی « به‌رنجی » دینه‌وه‌، تا زۆر له‌ باسه‌که‌ دوور نه‌که‌وینه‌وه‌.

گه‌لی کورد له‌ باشووری کوردستاندا، له‌ ڕووی دیدی کوردایه‌تییه‌وه‌، به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، به‌ سەر دوو ده‌سته‌ی جیاوازا دا به‌شده‌کری :

1. عیراقچییه‌کان : هه‌موو نه‌و کوردانه‌ ده‌گرتنه‌وه‌، که‌ باوه‌ڕیان به‌ خه‌باتی هاوبه‌شی هه‌ر دوو گه‌لی عه‌رب و کورد، له‌ چوارچێوه‌ی سنوری کۆماری عێراقدا هه‌یه‌. به‌ هه‌یج جۆرێ، باوه‌ڕیان به‌ له‌تویه‌تکردنی خاکی عێراق و دا به‌شکردنی نییه‌. واته‌: باوه‌ڕیان به‌ دامه‌زراندنی ده‌وله‌تێکی کوردستانی سه‌ربه‌خۆ نییه‌. نه‌مانه‌ش، له‌ چهن ده‌سته‌ و گروپیکی جیاوازا پتکه‌اتوون. وه‌ک: « موسوڵمانه‌کان، چه‌پ و کۆمۆنیسته‌کان، پارته‌ی و یه‌کتیتی، نۆکه‌ر و چلکاوخۆره‌کانی ده‌وله‌ت، هێندێ کوردی دیکه‌ش، که‌ هه‌یج جۆره‌ پتوه‌ندییه‌کیان به‌ بیر و کاری پامیاریییه‌وه‌ نییه‌، ته‌نیا خه‌ریکی پاره‌پیداکردن ». نه‌م ده‌سته‌ و گروپانه‌، له‌ دید و بۆچوونی پامیاری و پتکه‌هه‌ ژبانی هاوبه‌شدا، هێندێ باوه‌ری جیا جیا یان هه‌یه‌. بۆ نموونه‌: چه‌پ و کۆمۆنیسته‌کان، له‌ ڕوانگه‌ی خه‌باتی چینه‌ایه‌تی و نیوکۆیی کریکارانی گه‌لانی عیراقه‌وه‌، له‌ کێشه‌که‌ ده‌روان. موسوڵمانه‌کان، باوه‌ڕیان به‌ ده‌وله‌تی نه‌توه‌یی نییه‌، به‌لکوو، ڕه‌وا یان به‌ ده‌وله‌تێکی فره‌ نه‌توه‌ و نیشتمان هه‌یه‌، که‌ ڕژیمێکی ئیسلامیی فره‌مه‌نر هه‌وا ییبکا و له‌ سەر ڕێوشوێنی قورئان و فره‌مووده‌کانی په‌یامبه‌ر به‌ ڕه‌وچه‌ی! نه‌وه‌ی هێندێ له‌م ده‌سته‌ و گروپانه‌، خه‌باتی بۆ ده‌که‌ن و داوا ی مافه‌کانی کورد له‌ چوارچێوه‌ی عێراقدا ده‌که‌ن، لانی هه‌ره‌ به‌رزی، خۆی له‌ « ئۆتۆنۆمی - فیدرالی » دا ده‌نوێتی.

له‌ راستییدا، تۆوی نه‌م بیره‌، داوا یه‌نگی یه‌که‌می جیهان، سه‌ره‌تا ئینگلیزه‌کان و پاشان ناسیۆنالیسته‌کانی عه‌ربه‌ی عێراق، له‌ کوردستاندا چاندیان و باڵویان کرده‌وه‌، داوتریش، کۆمۆنیسته‌کان له‌وانیان وه‌رگرت و گه‌شه‌یان پێدا. ئینجا، پتر له‌ هه‌موو لایه‌ک، « پارتی دیمۆکراتی کوردستان »، تیوری بۆ داڕشت و له‌ پڕۆگرامی ئێخوێاندنا، بنچینه‌ سه‌ره‌کییه‌کانیان به‌ ته‌واوی ده‌سنیشانکرد.

لێرده‌، پرسیارێ له‌دا یکه‌به‌ی. ئایا، بیری « عیراقچیتی »، له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی کێ دا یه‌؟ گومانی تێدا نییه‌، هه‌موو کوردێکی به‌ هۆش و گۆش، هه‌موو کوردێکی ژێر

دهمزانی، بیرى ئىمپىريالىزمى « بریتانیا » بناغه کهى دارىشتى، ناسیۆنالیستهکانى
 عەرەبى عىراق، پەرمیانپىدايى، لە بەرزەمەندیى کى دایە! ئەورۆش، پتر لە ھەموو
 توێژ و چینهکانى کۆمەلگەى عىراق، بۆرژوئى عەرەب و کورد ھەولەدەمن، بنچینە
 سەرھەکیبەکانى، ئەو بیرە، لە مێشکى پۆلەکانى ھەر دوو گەلدا بچەسپێن.
 چونکە، ھەم بۆرژوای عەرەب دەپەوێ، کەرەسەکانى خۆى لە بازارەکانى
 کوردستاندا ساغکاتەو، ھەم بۆرژوای کورد دەپەوێ، بازارە پچووک و لاوازەکانى
 کوردستان، بە بازارەکانى عىراقى عەرەبىیەو بەستیتەو، لەبەرئەو، کاتى
 ھێزەکانى ئینگلیز بە تەواوی، لە کوردستان کشانەو، گۆرەپانەکە بۆ چینی
 بۆرژوای عەرەب چۆلبوو، تا بە ئارەزووى خۆیان تەراتىنى تێدا بکەن. بیرى پووچى
 « عىراقچیتى » بلۆکەنەو، بۆیە، لە سەر دەسى ئەواندا، ئەو بیرە، شتێو و
 ناوەرۆکیکی دیکەى بە خۆیەو بینی، بەرنامەیکى نوێ دیکەیان بۆ دارىشت. تا لە
 لایەکەو، ھەم باشوورى کوردستان بە تەواوی بە عىراقەو بەستەو، ھەم
 سەرھوت و سامانەکەى ھەللووشن. لە لایەکى دیکەشەو، گەلى کورد لە باشووردا،
 لە نەتەوێ کورد دابرن. (بیری « عىراقچیتى » کە بۆرجوازی عەرەبى
 فەرمانرەوای عىراق ھەولێ بلۆکەدەو و چەسپاندنى دەدا، دەپەوێ، جێ بە بیرى
 کوردستانىیوون لێژکا و لە ریشە ھەلیکێشتى. پێگە لە پتەومەندیەکانى نەتەوێ
 کورد و نێوان پارچەکانى کوردستان بگڕێ و خەلکى کوردستانى عىراق، لە سەر
 عىراقىیوون دەسەمۆکا. عىراقىیوونیک، کە بەشیک بێ لە نیشتمان و نەتەوێ
 عەرەب. واتە: سێنەوێ کوردستانىتى و تەواندەوێ نەتەوایەتى لە قەوارمەیکى
 عىراقى نەتەوایەتى عەرەبیدا، کە تیايدا بۆ عەرەبى عىراق ھەبێ، بیریگاتەو و
 خەباتەکا بۆ ئەوێ بەشیکى یەگەرتوو بیت لە نیشتمان و نەتەوێ عەرەب،
 تەواوی عىراق بکات بەشیکى لە پسان نەھاتوو نیشتمانى عەرەب ... کوردیش
 بۆى ھەبێ، خۆى بگۆڕێ و لە بۆتە نەتەوایەتى عەرەبیدا بئۆتەو، بەلام، بۆى
 نەبێ، بێر لەو بکاتەو، کە بەشیکە لە نەتەوێکى دابەشکراو و خاکەکەشى
 بەشیکە لە کوردستانى پارچەپارچەکراو. » (54، 6-7)

لەبەرئەو، بیرى « عىراقچیتى »، بە پەلێ یەکەم، لە دژی بەرزەمەندیى نەتەوێ و
 چىنايەتیی کۆمەلانى رەشپووتى کوردستان دایە. بە پێچەوانەشەو، تەنیا بیرى
 « کوردستانىزم »، لەگەڵ بەرزەمەندیى نەتەوێ و چىنايەتیی چىنە چەوساوەکانى
 کوردستاندا، بە تەواوی دىگونجێ. چونکە، جووتیارانى کورد، باش دهمزانن، کى
 دەپەوێ، لە سەر خاکی خۆیان دەرمانپەرێتن و لێیان زەوتکا! ھەروەھا، گرتکارانى

کورد، لهو راستیییه گیشتون، به به عه ره بکردنی شار و شارۆچکه کانی کوردستان، جیگه یان پێ لێژدهیی و له شوینی ئهوان، عه ره بی ده شته کی ده چێنێ! به لام، جگه له وهی، بیری « کوردستانیزم » زهوی بۆ جووتیار و کار بۆ کرتکارانی کوردستان دا بیندهکا، ئابرووی خێزان و نه ته وه میشیان ده پارێژی .

کهاته: (« عێراقچیتیی » ئه و بیر و بۆچونهیه، که داگیرکه ر بلۆیده کهاته وه بۆرجوازی کوردستان بالۆدهی بۆ لێدهدا، دهیهوێ کوردستانی عێراق بگاته به شیکه هه تاهه تای و لهیه کچووی عێراق، له سه ر حسیبێ نیشتمانی کوردستان و نه ته وهی کورد دهیهوێ، عێراق بگاته دهوله تیکه سفت و لهیه کچوو، کوردستانی به به شیکه له پساندن نه هاتووی و به به شیکه نیشتمانی عه ره بی، که رهنگ و روخساری عێراقی عه ره بی پتوه بیت.) « 2،54 »

2. کوردستانچیتیی: هه موو ئه و کوردانه کۆده کهاته وه، که له سه ر ئاستی باشووری کوردستان یا کوردستانی مه زن، باوه ریان به تیکۆشان ههیه . باوه ر به و سنووره ده سکرده نه ی کوردستان ناکه ن، که دوا ی جهنگی یه که می جیهان، له لایه ن ئیمپریالیزمی « بریتانیا و فره نسا » ره نگینهان پێژراوه . به لکوو، له پێناوی کوردستانیکی سه ره بخۆ و ئازاددا خه باتده که ن، هه ول بۆ دامه زاندنی دهوله تیکه کوردستانی سه ره بخۆ ده دن. ئه مانه، باوه ریان به « عێراقچیتیی » نییه، چه پله بۆ خه باتی نیکوکی پڕولیتاریای گه لی عه ره بی سه رده س و گه لی کوردی بنده س ناکووتن. باوه ریان به بریه تیی درۆزانه و ساختانه ی ئیوان هه ر دوو گه لی عه ره ب و کورد نییه . به لکوو، باوه ریان به دۆستایه تییه کی راسته قینه ی، ئیوان عه ره به به رچاو پوون و مرۆ دۆسته کان و کورده ئازاد و سه ره بخۆکان ههیه . ئه وه ش، له به ر پۆشنایی به رژه وه مندی بالۆی هه ر دوو گه لدا پێکدێ. به مه رجێ، رێزی به ربه ریه ی له ئیوانیادا هه بێ. دوژمنی سه ره مکی ئه م رێباز و باوه ره، خۆی له « هه موو عه ره بیکه شو هینی و ره گه زیه رست، ده سته ی ده سه لاتدارانی دهوله تی عێراق و دهوله ته عه ره بییه کانی دیکه، هێندێ هیز و پارته ی رامیاری عێراقی و عه ره بی، ده سته ی یه که م به گشتی و هه موو خۆفرۆش و نا پاکه کانی کورد » دا ده نوێت!

کهاته: (« کوردستانییوون ” یش سووربوونی زه حمه تکیشانی کوردستانه له سه ر پاراستنی کوردستان و نه ته وهی کورد له تیا چوون و نه تواندنه وه. قایل نه بوونه به تیکدانی پتوه مندی و مه رجه کانی نه ته وهی کورد، رازی نه بوونه به جیا کردنه وهی به شیکه کوردستان و قووتدانی، ئه و بیر و بۆچونهیه که ده رباز بوونی کورد له چه وسانه وهی نه ته وایه تی و که شه کردن و پێشکه ورتنی کۆمه لی کوردستان له

چارچێوهی کوردستان و له بزگاری نیشتمانی و به گرتنهوهی نهته وایه تیدا
نه بینێ. «3،54»

له بهر روشنایی ئه زانیارییهانی سه ره هودا، زۆر به روونی بۆمان دهرده کهوێ،
هر دوو بیری «عیراقچیتیی» و «کوردستانچیتیی» له دوو بیری ناگۆک و دژ
به یهک، له دوو شتیهی جیاوازی بیرکردنهوهی نهته وهیی و نیشتمانی پێکهاتوون
و پێکهوه ناگونجێن. ئهم «ناگۆکیی، دژایهتیی و جیاوازیی بیرکردنهوه» سه ش، له
نیوان پۆلهکانی گهلی کورددا، لهو کاتانهوه دهرکهوتوه و ههستی پێکراوه، که
دهولتی عیراق دامهزراوه و باشووری کوردستانیان پێوه گرێداوه.

له بهر نهوه، هه موو کورد وهک یهک، بیر له چاره سه رکردنی کێشه ی نهته وهیی و
پامباریی کورد ناکاتهوه. به لکوو، به شتیهی جیاوازی، بیر له چاره سه رکردنی ئه و
گرفته ده که نه وه. هر چه نه ده، هر له گۆنه وه تا ئه و پۆش، ململانێیه کی سه خت و
توند، هیندێ جاریش خویناوی، له نیوان هر دوو دهسته که دا رویداوه، به لām، له
هه مان کاتیشدا ناتوانین، به شتیه وه کی په ها بلێین: ئه وه ی له بهر روشنایی
باوه پی دهسته ی یه که مدا بیرده کاته وه، هر هه مو یان دژایهتیی بزووتنه وه ی
کوردایهتیی ده که ن، یا به دوژمنی سه ره کیی کورد و کوردستان دادهنرێن. چونکه،
پۆلهکانی گه ل ئازادن، چۆن بیرده که نه وه، چ جۆره ئایدۆلۆژیا یه ک بۆ خۆیان
هه لده بژێرن، چ جۆره چاره سه رێ بۆ کێشه که پێش نیا زده که ن. که واته: له نیو
دهسته ی یه که مدا، گه لی کوردی دلسۆزی تێدا یه، که به هه موو شتیه وه، هه ول بۆ
چاره سه رکردنی کێشه ی کورد ده دن، خه بات ده که ن و تا ئه ندازه یه کی زۆریش،
گیانی خۆیان به خته ده که ن.

به لām، له بهر نه وه ی، هیشتا له گۆمه لگه ی کورده وارییدا، بیری کوردایهتیی و پارتی
خاوم ئایدۆلۆژیا، به ته وایی په کی دا نه کو تا وه، پرنسیپهکانی بیری دهسته ی
دووه م، به شتیه وه کی ساکارانه، به زۆری له نیو پیزهکانی گه لدا جێگه ی خۆی
کردۆته وه. چونکه، پارتیکی نهته وهیی نییه، بهرنامه و ستراتیژیکی نهته وهیی
داپۆژێ، پۆلهکانی کورد له دهو ری بهرنامه که ی خۆی کۆکاته وه، بۆیه، هر وا به و
شتیه په رشو یلۆبییه ماونه ته وه.

له گه ل ئه وه شدا، زۆریه ی ئه ندامانی «پارتیی و یه کتیی»، هر چه نه ده ستراتیژی
پارتهکانیان ئه وه نییه، که چیی، هر کوردستانیا نه بیرده که وه نه وه، خۆیان به
هه لگرانی بیری نهته وهیی دهزانن. بۆیه، بیری «عیراقچیتیی»، له نیو پیزهکانی
گه لی کورددا وای لێها تووه، تا ئه ندازه یه کی زۆر، به خراب دادهنرێ. گه ر له رووی

پامیاریییهوه، تانوت له یهکتی بدهی و پتی بلتی، « عیراقچیتییی » کردووه یا دهکا، زویردهبی!

له راستیدا، جگه له ههر دوو ږتخواوی نهتهوهی « کاژیک » و « پاسۆک »، لهو ږۆموه دامهزاون، دژایهتیییهکی زۆری بیرى « عیراقچیتییی » بیان کردووه، مهترسییییهکانی نهو بیرهیان، بۆ ږۆلهکانی گهل ږوونکردۆتهوه، له زیانهکانی ناگاداریانکردوونهتهوه. پهکهمین ږتخواوتکی کوردستانی « مارکسی - لنینی » لهو بوارهدا دهسیپتگریرکردبی و په کردهوه، ههنگاوی نابى، ږتخواوی « کۆمهلهی ږمنجهرانی کوردستان » بووه. لهو ږۆموه نهو کۆمهلهیه دامهزراوه، تا سهرمتای سالهکانی ههشتا، دوو بالی جیاوازی « عیراقچی و کوردستانچی » تیدا بووه. له ږووی بیس و بۆچوونهوه، دژى یهکدى بوون، نهوه بوو، له نهجامدا باله کوردستانییهکه سهرکوت، باله عیراقچییهکهی له دهسهلات ږووتکردهوه! بۆیه، سالی « 1983 »، به نامیلکهیهک، دید و بۆچوونی خۆیان، بۆ نهندان و لایهنگرانی خۆیان ږوونکردۆتهوه، ههموو بنچینهکانی نهو بیسه ږووجهیان، شیرکردۆتهوه و به تهواوی خۆیان ساغکردۆتهوه.

ئینجا، بۆ نهوهی زۆر له باسهکهمان دوور نهکهوینهوه، با بزانی، نهه بیره، لای کهسانی « خۆینهوار، ږووناکبیر، پامیار، نووسهر، هۆنهر و هونهرمهاند » کهانی کورد، له کار و بهرهمه هونهری و وێژهیییهکانیاندا، چۆن ږهنگیداوتهوه؟ به چ شتویه، بیریان لى کردۆتهوه و بیرى لى دهکهنهوه؟

« بهرزنجی »، باسی سیپارهى « نهلهکراد و نهلهعرب » کردووه و نووسیوتی: (سیمایهکی تری نهو سهردهمه، دواى « نائومییدی لهپیکهتانی حوکمهتیکى کوردی لهباشور » نهوهبوو کهئاوازیکی تازهی پیکهوه ژيان هاته بهر گوئی خهلهکه: براهیتی کوردو عرب. ههر چنده نهه ئاوازه لهلاین بهغداوه ئاودهراو بانگهشهی بۆ دهکرا، لهپیناوی زیاتر چهسپاندنی حوکمهکهیان لهباشوری کوردستان و نائومیديهکمش هیندهی تر کاریگری خۆی ههبوو کهشتهکه ههتا لهلاین ږۆشنبیره کوردهکانیشهوه پشتی لى بگیرى و له 1937دا سیپارهی «الاکردا والعرب» لهلاین « فریق من شبان الكرد »هوه دهردهچى، کهباسکردن و شی کردنهوهی نهه براهیتیهمان لهږووی میژووی بهوه بۆ دمخاتهږوو، وهپتویستی ی نهه دوو قومه بهه براهیتیه.) «31،3»

« بهرزنجی » پتی وایه: براهیتی کورد و عرب یا بلتین: سیپارمهکی « نهلهکراد و نهلهعرب »، گوزارهیهکی تهواوی، له خواست و ئارموزوهکانی گهلی باشوری

کوردستان کردوو، تینۆرتی نه تۆمیی شکاندوون. به لام، من پیم وایه، نو
سیپاره، به، تنیا دید و بۆچوونی تاکه کسێ بووه، به ناوی « دهسته به له کهنجانی
کورد » نووسیویتی و بالۆیکردۆتهوه.

دەتوانم، زۆر بە راشکاوایی بـلـيـم: « زۆمەر، سەرەتا بەو جۆرە ھۆنراوانە دەسپيێکزدوو، بنچينەي بيري « عيراقچيتي » ديارشتوو، پەنگ و پرووي ئاراييشکردوو. بەلگەشمان ئەو، ھە، ھۆنراوەي « ستاييشي ئاساييش » ي سالي « 1920 » داناو. چونکە، ئەو کاتە، ھەموو بەرنامە و پلانەکان « بریتانيا » بە تەواوي ئاشکرا بوو، ئینگليزەکان، زۆر بە کۆلەدو، ھەوليان بۆ دامەزراندني دموکراتيکي يەگرتوي « عيراق » دەدا و بۆي دەکۆشان.

کاتیکیش « زۆمەر »، بە یەكجاری كۆتایی بە ژبانی دهر به دهري ههناوه و گهراومهتهوه، سهري خۆی كز كردووه و دانیشهتووه، ئیدی به تهواوی، سه مهتاكانی نهو بیرهی لا چه سپیوه، ورده ورد، هه موو هۆنراوه « عیرا قچیتنی » یه كانی دیكه ی هۆنیومهتووه. وا بیدهچی، له نیوان سالانی « 1930-1935 » دا دایانبن. چونکه جگه له وهی، هه موویان میژوو یان له سه ر نییه، هۆنراوه ی « نفوسی عراق » ی سالی « 1932 » داناوه!

جگه له‌وهی، هیچ نووسه‌ری یا هۆنهرتکی کورد، پێش «زێتور» نووسین یا هۆنراوی له‌و چه‌شنیان نه‌نووسیوه. که‌واته، گهر «زێتور» به‌که‌م هۆنهرتکی کورد بووبێ، هۆنراوی له‌و جۆرانه‌ی هۆنیبێته‌وه، ئیدی هیچ گومانی تێدا نا‌مێنێ، به‌یه‌که‌م هۆنهری کورد ده‌ژمێرێ، که‌یه‌که‌م به‌ردی بناغی بیری «عێراق‌چیتبی» و «بێگانه‌پرستی» له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی کوردا دا‌ناوه. وه‌ک نه‌ندازیاریکی باش، پهنگی نه‌خشه‌ی بیرتکی که‌لتی خراپی، بۆ هۆنهر و نووسه‌ره‌کانی دوا‌ی خۆی ر‌شتوو‌ه! ئیدی چۆن «به‌رنجی» توانیوتی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، هۆنهر وازی له‌خه‌باتکردن هێناوه، هۆنراوه «عێراق‌چیتبی» به‌کانی «زێتور» له‌گه‌ڵ بزاری هۆنراوه‌کانی نیو کی‌لگه‌ی پر له‌پیت و سه‌پی دا‌نه‌وت‌لای هۆنراوی هۆنهره‌ کورده‌کانی دیکه‌دا به‌راورد‌کا؟! ئه‌مه‌ گهر پینه‌وپه‌رۆکردن نه‌بێ، پروتووشکردنی جامی وینه‌یه‌کی ته‌لخ و دزیو نه‌بێ، ئایا چی دیکه‌ ده‌گه‌یه‌نێ؟ هه‌ر که‌سه‌یکیش، کارێ بکا و بزانی هه‌له‌یه، به‌پیتی هه‌موو بیرویاوه‌رتکی زه‌مینیی و ئاسمانیییش بێ، دوو جار تاوانبار ده‌کړێ، وه‌ک «دلزار» یی هۆنهریش کوتویه‌تی:

کاری نه یزانی بیکه ی خه تابه
وه گهر بیزانی و بیکه ی به لایه

« 223.34 »

دوای ئو ههولانهی « زۆمەر » داویتی، دوای ئو ماوهی ئو پرشتوویتی، ئیدی، هیندی له ههولانهی دیکهی کوردیش، ههولارهی « عیراقچیتی » یان ههولارهی « پاشان، ئو » دهسته گهجهی کورد «یش، ئو ههنگاوهیان ناوه، چونکه، « زۆمەر » یش چاپکردنی سیپارهکی، ههولارهکانی گوتوه، خۆ ناکرێ، ههمووشی به پۆژی ههولاره، تا سالی « 1939 »، ههمووی پتکه به چاپکردی، ئیدی، دوای ئوهی سیپارهکی « کورد و عهرهب » سالی « 1937 » چاپ و بلاقراوتهوه، ئویش به ههلی زانیوه، ههولاره « عیراقچیتی » یهکانی خۆی کۆکاتهوه و چاپیانکا! جا، گهر ئو سیپارهیهی « زۆمەر »، به « دهسته کۆلی لاوان » دانرێ، دیارییهکی هینده سهنگین و پهنگین بێ، ههولاره پتکهش به پۆلهکانی کوردی کردبێ، « جوگرافای به ههولاره و وانهی رهوشت و سهروود و ناوی پۆلهکان و چهن چیرۆکیکی »، بهو شتویه فیری منالانی کورد کردبێ، وهک له سههری سیپارهکه نووسراوه، ههر له شیریهیهوه، بهو شیره تاله بهختیوکردبێ، ئیدی دهبێ، ئوه چ جۆره بهروهرمهکردنی بووبێ؟ به کام بیر مهلاشووی ههولارهوه؟ چۆن سههرانی دهولهت داگیرکهکی عیراق، تا ههن، سوپاسی ناکهن، که فیری بیر « عیراقچیتی » کردوون؟! چونکه، ئو بیر بهو ئهوان، بۆ پتر لکاندن و بهروهمبوونی داگیرکردنی کوردستان، زۆر پیرۆز و باش بووه.

پهنگ، « بهرنجی » به شانازییهوه، باسی « کورد و عهرهب » کهی « برام نهحمه » بکا، یا پۆله نیشتمانیهروهرمهکانی کورد، زۆر شانازی بهو سیپارهیهوه بکهن. بۆیه، ئویش وهک شاگردیکی به ئهکهی ئو بیره قرچۆک و باوهره نهزۆکه، دوای ئوهی، شهستووو سال، به سههر نووسیندا تپهههوه، باسیکردوو و به بهلگه بۆ ههولاره « عیراقچیتی » یهکانی « زۆمەر » ههولاره!

جا، گهر وا بووایه، ئو بیر به مێژوو، چهسپابوو. بهلام، سوپاس بۆ خوا، نهک ههر لای کورد، بهلکوو لای عهرهبهکانی عیراقیش نهچهسپاوه، ههچ پایه و بنچینهیهکی نهبووه و نییه، تا نهوێش، پێزی لێ ناکیرێ! ئوهته، تهناوته یهکتیکی وهک شا « فهیسهل » یش، ماوهی پتر له شهستوینج سال لهمهیه، له یادداشته نهتینییهکانی خۆیدا، ئو راستیهیهی پتکه و نووسیوتی: (تا ئیسته، شتی نییه، ناوی گهلی عیراق بێ. که ئهه دهلیم، پهزاره دلم دهجنێ. ئوهی هیه، جهماوهری زۆری خهلاکتیکه، مرۆف ناتوانێ، وههر زهینی خۆی بدا. دلیان له ههستی نیشتمانیه خالییه. بهلام، سنگیان له نهزیتی ئایینی و خورافات پر، ههچ پتومندی یهک پتکیانهوه نابهستی. گوترایهلی لایهنی شههرن و بهروم ناواوه

مەدەنیت، لە ھەموو میریی یەک، ھەرچی چۆن بێ، وەرسن. ئێمە گەر کەمانە، لەم جەماوەرە، « گەل » یەک پێکبێنن و راییبێنن و فێریکەین و خاوەنیکەینەو. بارەگە وای، ئەو ھەولە دەبێ، بۆ بەدیھێنانی ئەو نامانجە بدرێ، ناشی بێ، بە بیرى کەسدا بێ. » (252,9)

لەبەر ئەوە، ئەو بڕایەتیییە، ھەر لە کۆنەو تا ئەوێ، ھەر ھەموو دەستە و گروپە « عێراقچی » یەکان دەھۆلیان بۆ کوتاوە و باسیانکردووە، تەنیا وەک ئەوە وایە، « بەرزنجیی »، تەلاریکی گەرە و جوانی رازاوەی، لە ھەوت تەبەقەى ئاسمان، بە ئەندێشە دروسکردبێ، یا وەک دەلێن: گەرماوی بە فوو گەر مکردبێ! چونکە :

1. باشووری کوردستان، لە پێفراندۆمێکی ئازاد و سەر بەخۆدا، بە عێراقی عەرەبییەو نەلکێنراوە. کورد بە ئارەزووی خۆی، لە گەل عەرەبی عێراقدا ناوی. بە لکوو، بە زۆرەملیی، ئەو بارەیان بە سەردا سەپاندووە. بۆیە، تا ئەوێ، ئەو بیرە بۆ تاکتیک نەبێ، جێگەى خۆی، لە ھۆش و بیرى زۆرەى زۆرى پۆلەکانى کورددا نەکردۆتەو. چونکە، لەو پێفراندۆمەى بۆ ھەلبژاردنى شا « فەیسەل » کرا، زۆرەى زۆرى کورد، دژی ئەو پێکەوھەلکاندن و ھەلبژاردنە بوون. بۆ نموونە: خەلکی شاری « سولەیمانیی » دەنگیان نەدا. کوردەکانى « کەرکووک » دژیوون. بەلام، دانێشتووانى شارەکانى « ھەولێر و موسل »، بەو مەرجە دەنگیاندا، مافە نەتەوەییە پەواکانى کورد جێبەجێکری.

2. لەو پۆژمۆرە ئەو دەولەتە دامەزراوە، دەستەى فەرمانیەوايانى عەرەب، بە ھیچ شێوەیە، پێزیان لە ھەست و ھۆشی نەتەوەیی و مەزبەنى، گەلى باشووری کوردستان نەگرتووە. ئەوێ دەولەتە یەک لە دوا یەکەکانى عێراق، بە کوردیان کردووە، مەگەر ھەر، « نازبى » یەکانى « ئەلمان » و « فاشیى » یەکانى « ئیتالیا »، لە سەردەمى جەنگى دووەمى جیھاندا، بە گەلانى بێدەسى خۆیان بە گشتی و جوومەکان بە تاییەتیی کردبێتیان!

3. تا ئەوێ، گەلى کورد لە باشووری کوردستاندا، بە مافە نەتەوەیی و دیموکراسییە پەواکانى خۆی نەگەشتووە. خاکیەى داگیر کراوە، بە شێوەیەکی بەردەوام، ھەولێ ھەلۆشین و بە عەرەبکردنى دەدەن. خەلکی کورد لە زێدی باووباپیرانى خۆی دەردمەکن. دان بە بوونی کوردیتی و کوردستانیى ناوچەکانى « کەرکووک، خانەقین، شەنگار ... تاد » دا نانی و بە خاکی عەرەبى دادەنێن.

4. عەرەبەکان خۆیان، بۆ تاکتیک و خەلەتانەى کورد نەبێ، ھەرگیز پێزیان لەو بڕایەتیییە نەگرتووە و ناشیگرن. چونکە، ئەوان دروشمەکیان « لە ئۆقیانوسەو

بۆ كەنداو « ديارى كىردوۋە. واتە: » لە ئۆقبا نوۋوسى ئەتلەسىيىيە ۋە بۆجياكانى پىشتىكۆ، بە خاكى غەربىي دەزانن و ھەموو ئەو كەمىنە و گەلانەي دىكەي سەر ئەو زەمىنە، بە غەرب يا بە مىۋان دادەننن. واتە: عىراق و سوورىيا، بە خاك و گەلەكانىانەۋە، بە ھەر دوو پارچەكەي كوردستانىشەۋە « باشوور و خۇراۋا »، بە بەشى لە نىشتىمان و نەتەۋەي غەرب دادەننن. » 30، 18

بۆيە، پىيان وايە، كورد لە عىراقدا، كەمىنەيەكەي نەتەۋەي پىكدىنن. خاكى نىيە و لە خاكى غەربدا دەژى، ۋەك مىۋانن وايە و دەبى، كۆتۈرايەلى فەرمانەكانى ئەۋان بى، پىز لە ھەست و ھۆشى پۆلەكانى غەرب بگرى، كارى نەكا، دژى مىۋاندارىي و خاكى غەرب بى. ئەگىنا، گەر كارىكى خراپ بكا، دژى بەرژەۋەندىيەكانى غەرب بى، بۆ مىۋاندارتىيەكەي بە ئەمەك نەبى، بە ھەر شىۋەي بى، دەبى يا بتوتىرتەۋە، يا باركا و پروا. جا، گەر ھىندى لايەنى غەربىي، بە ئاشكرا دان بەم دىد و بۆچوۋە شۆڭىتىيىيانەي خۇياندا نەننن، ئەۋا ئەم باۋەرە پەگەزەستانەيە، نەك ھەر لە عىراقدا، بەلكو، لە ھەموو جىھانى غەربدا، باۋەرەي ھەموو غەربىكە، ھەر بەو شىۋەيەش لە كورد دەروانن و بىردەكەنەۋە.

ئەم كىشەيە، ھەر زۆر لە كۆنەۋە، بە شىۋەيە لە شىۋەكان ھەبوۋە و ھەر بەردەۋامىشە. تا ئىستەش، بى چارەسەر كىردىكى تيورىي و پراكتىك ماۋتەۋە. بۆ نمونە: موسولمانەكان، لە گوتەكانى پەيامبەرەۋە، باۋەرەكانى خۇيان ھەلەنجاۋە. چونكە، پەيامبەرى ئىسلام، كاتى پىئاسەي « غەربىيون » كىردوۋە، كوتۈۋەيتى: (ئەي خەلكىنە! خوا ھەر يەكە و باۋك ھەر يەكە و غەربىيتى نە لە باۋك و نە لە دايكەۋە، ھى ھىچ كەسكىتان نىيە. بەلكو، غەربىيتى زمانە، ئەۋەي بە غەربىي دوا، ئەۋە غەربە). « 15، 43 » * ھەرۋەھا كوتۈۋەيتى: (غەربىم لە بەر سى شت خۆش دەۋى: ئەز غەربىم، قورئان غەربىيە و زمانى خەلكى بە ھەشتىش غەربىيە). « 66، 28 » # جا ئىدى، چۆن ھەموو موسولمانن، داۋا لە كورد و گەلانە دىكەي موسولمان ناكەن، ۋاز لە نەتەۋە و زمانەكەي خۇيان بىنن و بىن بە غەرب! لە خالى ھەۋتى بەرنامەي « پارتى بە عىسى غەربى سۆسىيالىست » دا ھاتوۋە: (نىشتىمانى غەرب، لەو پارچە زەۋىيە پىكھاتوۋە، كە نەتەۋەي غەربى لەسەر دەژى و كەۋتە نىۋان شاخەكانى تۆرۆس و پىشتىكۆ و كەنداوۋى بەسەرە و

* يا ايها الناس ان الرب واحد و الاب واحد و ليست العربية باحدكم من اب و لا ام و انما هي اللسان فمن تكلم بالعربية فهو عربى.
احب العرب لثلاث: انا عربى و القرئان عربى و لغة اهل جنه عربى.

زهریای عهریبی و شاخه‌کانی حه‌به‌شه و بیابانی گه‌وره و ئوقیانووسی نه‌تلانتیک و زهریای سبی ناوه‌راسته‌وه. «7,15» پاشان دهرباره‌ی عهره‌بیوون، له خالی دهدا نووسیویانه: (عهره‌ب ئه‌وه‌که‌سه‌یه که زمانی عهره‌یبی بی و له خاکی عهره‌بدا بژی، یا تیتیدا چاوی به ژیان هه‌لێنابی و باومهری به عهره‌به‌یه‌تی خۆی هه‌بی). «8,15» باشت‌ریش، دهرباره‌ی که‌مینه و که‌له‌کانی دیکه‌ی ئا‌عه‌ره‌ب، له خالی یازده‌دا نووسیویانه: (ئه‌وه‌ی باسی کۆمه‌له‌ پرگه‌زنکی دیکه‌ی جیاواز بکا، یا دژی عهره‌ب کاری تیدا بکا، یا بق‌مه‌به‌سیکی داگیرکه‌رانه‌ هات‌بێته‌ نیشتمانی عهره‌ب، له‌ وولاتی عهره‌ب به‌دمرده‌نرێ). «8,15» وا بزانه‌م، که‌سه‌ی خۆی ژیربی، هیچ پتیوست به‌ پروونکرده‌وه‌ نا‌کا و مانگه‌شه‌ویش سه‌ر له‌ ئیواره‌ دیاره‌ و پتیوستی به‌ نه‌مووست نییه‌!

هه‌روه‌ها، جگه‌ له‌ عهره‌به‌کانی عێراق، بیر و بۆچوونی، نووسه‌ر و سه‌رکرده‌کانی دیکه‌ی عهره‌ب، له‌ هه‌ی عهره‌به‌کانی عێراق باشت‌ر نه‌بووه‌ و باشت‌ریش نییه‌، گه‌ر خراپ‌تریش نه‌بی! بۆ نموونه: «جه‌مال عه‌بدولناسر»، سالی «1963»، به‌ره‌و پرو به‌ «جه‌لال تاله‌بانی» گوتوه‌: (پیش هه‌موو شتی، هه‌زمه‌که‌م، پیت بلێم: نه‌ز دژی هه‌موو جۆره‌ پرۆسیستیکی جیا‌بوونه‌وه‌خوازانهم، له‌ هه‌ر پارچه‌یه‌ له‌ نیشتمانی عهره‌بدا پرویدا وه‌ کۆماری یه‌کگرتووی عهره‌ب، به‌ره‌نگاری هه‌موو جۆره‌ پێنازیکی له‌م باب‌ه‌ته‌ ده‌کا، جا هه‌لومه‌رج هه‌رچۆنی بی، بابیی). «219,10» له‌وانه‌یه‌، تا ئێسته‌، له‌ میترووی عهره‌بدا، بیاوتکی ده‌سه‌لاتدار و سه‌رۆکیکی جه‌سووری وه‌ک «مع‌مه‌ر قه‌زاقی» هه‌ل نه‌که‌وت‌بی، به‌و شتیه‌ پروون و به‌و راشکاوییه‌، دانی به‌ مافه‌ ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورددا نابێ! هه‌ر خۆی، چه‌ن جاری گوتاریداوه‌، باومهری به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یناوه‌، که‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی زیندوو و سه‌ربه‌خۆیه‌، له‌ نه‌ته‌وه‌کانی «تورک، فارس و عهره‌ب» جیا‌وازه‌. داوای سه‌ربه‌خۆیی و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکێ کوردستانی بۆ کورد کردوه‌، که‌چی، یه‌کیکی وه‌ک «عه‌بدوله‌سه‌لام جه‌للود» ی هاورێ و هاوکاری، له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کدا له‌ «دیشق»، به‌ره‌وروو به‌ سه‌رائی پارتی کوردستانی و عێراقییه‌کانی گوتیوو: (ئێوه‌ی کورد عهره‌بن، جا ئێسته‌ که‌ ئێوه‌ ده‌بیژن: "کوردین"، هه‌ر کاتیک زولمتان له‌ سه‌ر نه‌ما، نه‌وا ئێوه‌ش ده‌بیژن: "عه‌ره‌بین"). «53,10»

له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ی به‌و شتیه‌یه‌ بیرده‌که‌نه‌وه‌ و له‌ کورد ده‌روانن، که‌لێکن، لێرده‌ا له‌وه‌ پتر، پتیوست به‌ ناوه‌تێنانیان نا‌کا! له‌به‌رئه‌وه‌، بیری نامۆ و ده‌سکردی «عێراق‌چیتیی»، نه‌ک هه‌ر به‌ هه‌موو توانایه‌وه‌، دژی پێنازی «کوردستانیزم» و

بیری ڕەسەنی «نەتەوێی کوردیی» ڕادەوێست، بەلکوو، زۆر بە کۆڵدانیشەوە
 ھەڵدەدا، ھەموو باشووری کوردستان بەرھەبێت. بۆیە، بە عەرەبکردنی ھەموو
 ناوچەکانی «کەرکووک، خانقین، دوز، تەلەعفەر، شەنگار ...»، بە ئەنجامیکی
 سڕوشتیی ئەو بیرە گەندەڵە دادەنرێ. داگیرکاری دەولەتی عێراقیش، ھەمیشە
 ھانی بیری «عێراقچیتیی» داوە و دەدا، تا ھەست و ھۆشی نەتەوێی ڕۆڵەکانی
 کورد و بیری «کوردستانیزم»، لە بیر و میتشکیاندا بتاسێت.

جا، ھەر کوردیکی نیشتمانپەرور، بیر و ھۆشی نەتەوێی ھەبێ، نیشتمانەکی
 خۆی خۆشبووی، تا مالە کاوڵە وێرانە کوردستانەکی خۆی وەستابێ، ھەرگیز
 ڕوو لە مزگەوتی بەھەشتی داگیرکەران ناکا! چونکە، ئەو بیرە، بۆ ڕۆڵەکانی گەلی
 کورد، وەک داری ژەقنەموت وایە، ئەو کوردە گۆرانیی بە بالایدا ھەڵدەدا و لە
 دەوری دەتالی، دیارە، لە مەلیکی گولی «عێراقچی» بەو لارە، ھیچی دیکە نییە!
 مەلی گولیش، ھەمیشە عاشق بە داری ژەقنەموتە!

دوا جاریش دەلێم: بیری «عێراقچیتیی و کوردستانچیتیی»، وەک بەھاری تەڕ و
 ڕازاوە بە کۆڵەسوورە و نێرگز، پاییزی فێنک و جوانی ڕیج زەرد وان، دووبەشی
 ھاوینی گەرم و وشکیان لە نێوان دایە. ھەرگیز، نە بە یک دەگەن و نە پێکەو
 دەگونجێن!

لەو ڕۆژەو، دەولەتی داگیرکاری «عێراق» دامەزراوە، لەو ڕۆژەو، باشووری
 کوردستان، بە «عێراق»ی عەرەبی یەوە لکێنراوە، لەو ڕۆژەو گەلی کورد، لە
 پێناوی ڕزگاری کوردستان و سەر بەخۆیی نەتەوێیدا خۆتەندەپێژێ، ھەر چەندە،
 تا ئەو ڕۆژە دەوڵەتەکا ماوە، کوردستان بە عێراقەو بە سەراوتمەو، ھەموو ھەولەکانی
 کورد، بۆ ڕزگاری و سەر بەخۆیی تیکشکاوە، کەچی، ڕۆڵەکانی گەلی باشووری
 کوردستان، تا ئەو ڕۆژ، نەو بیرۆکە چەوتە، بەردەوام خەباتدەکەن، سەریان بۆ
 بیری گەندەلی «عێراقچیتیی» شۆڕ نەکردووە.

بە پێچەوانەو مەشەو، ئەو ھەموو ھەولە دەستەئە ھەمان پەرەوایانی یەک لە دوا
 یەکی «عێراق» داویانە و بە شێوەیەکی بەردەوامیش دەمێدن، بۆ ئەوێ ئەو بیرە
 بچەسپێن، (نەک ھەر نەیتوانیوە، بیری کوردستانی یووون پێشەکیشکا، بەلکوو،
 بۆتە ھۆی ئەوێ، گیانی کوردستانی یووون لە ناو زەحمەتکێشانی کوردستاندا
 قوولتر پەگوریشە داکووتی و خەلکی سوورترین لە سەر ئەوێ، پاشەڕۆژ و
 ئامانجەکانی خۆیان و گەشەکردنی کۆمەڵەکیان لە چوارچێوەی ڕزگاری
 کوردستان و پەگگرتنەوێ نەتەوایەتی کورد و پێشکەوتنیدا ببین). «7،53»

لهوانه، تا ئیسته به کردوه، شتیکی نهوتق به قازانجی بیرى « کوردستانیزم » بهدی نه هاتبى. به لام، هه میشه له بیر و هۆشى پۆله کانی گهلى باشووری کوردستاندا، تاي تهرازووی بیرى « کوردستانیزم »، له چاو تاي تهرازووی بیرى « عیراقچیتى » دا قورستر و سهنگینتر بووه. هه هه لیکیان بق هه لگه وتبى، له کیس خۆیان نه داوه، بق نه وهی دیواری نه ستووری نهو گرتوو خانه به بروخین، تهلبه ندی درکاویى ناگرینی نیوان سنووه دهسکرده کانی کوردستان بقرتین، به رهو پارزگاریى و سه به خۆی ههنگاو بنین. پاپه رینه کى به هاری « 1991 » یی باشووری کوردستانیش، به لگه نهو راستیییه و زیندویتی بیرى پیروزی « کوردستانیزم » و قرچوکی بیرى « عیراقچیتى » مان بق دهسه لیتى! نهو نیمچه نازادیی و سه به خۆی نه تهومییهی، نهو پۆ له باشووردا ههیه، نهو دا پرا نهی له دهوله تی ناوهندی « به غدا » رویداوه، به نیشانه کی هه ره مه زنی سه که وتنی هه ولی پۆله کانی گه ل داده نئ، تا له پیناوی کوردستانیکى نازاد و گه لیکی به ختیاردا، پتر خه باتکن و روو له پرشنگی خۆی نازادیی بکن!

33/3. **برایه تیى یا دوستانه تیى؟**

دواى نه وهی، له سه ر حسیتیى بیرى خۆرسکیى « کوردستانیزم »، بیرى دهسکردي « عیراقچیتى » سه ریدره ینا و گه شه یکرد، ئیدی، وردهورده، دروشمى برایه تیى « کورد و عه ره ب » یش دهرکه وت، له لایه ن هتزه پامیاریییه کوردستانیى و عیراقیییه کانه وه به رزکرایه وه. به لام، هه ر لایه ن و هه ر گه لى، بق مه به سیکى تایبه تیى خۆی، نهو دروشمى هه لگرت. هه لبه ته، پارته کانی باشووری کوردستان، پتر له ناچاریدا، په نایان بق بهر نهو دروشمه بردووه و هه رگیز له پوانگه ی بیر و باوه رتکی راسته قینه وه، نهو دروشمه یان به رز نه کردۆته وه. به لام، نهو دروشمه، هه میشه له به رژه وهندیى عه ره به کاندا بووه، بۆیه، گه ر باوه ریشیان پتی نه بووبى، هه میشه جه ختیان له سه ر کردووه، له هه موو بۆنه یه کدا، باسى برایه تیى « کورد و عه ره ب » یان کردووه. تا به هۆی نهو دروشمه وه، هه ستی نه ته وه یی پۆله کانی گه لى کورد سه رکه ن، وایان لى بکن، بیر له کیشه ی نه تهومیى و دامه زراندى دهوله تیکى سه به خۆی کوردستانیى نه که نه وه.

له بهر نه وهی، عه ره به کان زۆر به باشیى، لهو راستیییه گه یشتوون، دهزانن، بۆچى هتزه پامیاریییه کانی کوردستان، دهسیان به قولفى نهو دروشمه وه گرتووه. له هه مان کاتیشدا، خۆشیان دهزانن، چ جۆره برایه تییه کیان دهوئ! بۆیه، عه ره به کان پتیان وایه، کورد له عیراقدا، له رپی نهو برایه تییه وه دهیه وئ، خۆی به

هاوسان و هاوشانی عەرب بزانتی. ئەومش، بە هیچ شتوویە، هیچ عەرەبی هەر» لە ئۆقیانووسەو بۆ کەنداو «، پتی قایل نابێ و باوەری پێ ناکا. لە راستیدا، ئەو دروشمە، دروشمیکی خۆرسکی و راستەقینە نییە، بە لکەو، لە ئەنجامی ناچاریدا هاتوو. دروشمی خۆ هەلواسین بە عێراقەو بوو، بۆ ئەوی کوردیش، لەو کەشتییە ناپەرۆزەیی دەولەتی عێراقدا، هەرچی چۆنیدی، جێ پتی خۆی بکاتەو. بۆرایەتیەیکەش، بۆرایەتیەیکە زۆلەکی دەسکردی ئینگلیز و چلکاوخۆرمکانی بوو، هەر لە سەرەتای دامەزراندنی دەولەتی عێراقەو، وەک بوقیتی هەرزانی پرویاگەندەکردن، پرویاگەندەیان بۆ کردوو. چونکە، عەرەبەکان زۆر باش زانیوانە، «عێراق»ی عەرەبی، بێ باشووری کوردستان هیچ نییە و پاشەپۆژیشی باش نابێ. جا ئەو، چ لە رووی سەرۆت و سامانی کوردستانەو بوو، چ لە رووی هەلکەوتە ستراتیژیەیکە باشووری کوردستانەو بوو، چ لە رووی ئەو دیوارەو بوو، کە لە نێوان «ئێران» و «عێراق»دا، بە کەلەسەری پۆلەکانی کورد هەلچنراو! بە ئەندازەیک دەتوانین، بڵێین: ئەو زۆر هەولی بۆ ئەم بۆرایەتیە درۆزانەیی نێوان کورد و عەرەب داو، بە پێی بایەخ و پۆلیان ئەمانە بوون: «ئینگلیز، عەرەب، فەرمانڕەوایەتی عێراق، موسولمانەکانی کورد و عەرەب، پروناکبیرانی کورد، چەپ و کۆمونیستەکانی کورد و عەرەب، بە تایبەتی دواوەی ئەو، پارتی کۆمونیستی عێراق دامەزراو، پارتی پامیارپیەکانی کوردستان، لە سەرەو هەمووشیانەو، پارتی دیمۆکراتی کوردستان، هەر لەو پۆزەیی دامەزراو، پۆلیکی گەرمی لەم بوارەدا وازیکردوو.»

بەلام، چونکە بۆرایەتیەیکە، بنچینەیکە پتەو و کۆنکریتی نەبوو، بە خواستی پۆلەکانی هەر دوو گەلی عەرەب و کورد نەبوو، نەک هەر تا ئێستە، داری بۆرایەتیەیکە، هیچ جۆرە بەریکی نەبوو و نییە، بە لکەو، تاهەتایە، وەک داریکی زێ، بەری نابێ. مەگەر تەنیا، هەر سێبەریکی چەواشەکەرانی و هەلخەلەتێنەرانی بێ! چونکە، هەم سەرانی دەولەتە داگیرکەرە، کە لکە لێ وەردەگرت، هەم هەموو «عێراقچی»یە هەلبەرست و ناپاکەکانیش، خۆیان پێوە بەدەمن، قەنچوقیت بۆ «عێراق»ی دەسکردی ئینگلیز، «عێراق»ی ئەنفال و کیمیایوی هەلەمەپەن. جا گەر وا نەبواوە و وا نەبێ، هەلبەتە، ئێستە لە مێژوو، ئەم بیرە پووتە چەسپیبوو، میوەی بەتام و شیرینی داری بۆرایەتیەمان دەخوارد!

لە رووی مێژووییەش، نەک هەر کورد و عەرەب، بە لکەو، هیچ نەتەوێکی دیکە داگیرکەر و داگیرکراو، برا نەبوون و براش نین. گەر سەرئێختە سەرپێش، لە

میژووی پتوهندییه‌کانی کورد و عه‌رب بدهین، ئەوا بۆمان دهرده‌که‌وێ، عه‌رب که‌ی و چۆن، ئەو پتوهندییه‌یان له‌گه‌ڵ کورددا گرێداوه؟ چۆن ده‌رویه‌ری هه‌زار و چوارسه‌د سالی له‌مه‌وبه‌ر، خاکی کوردستانیان داگیرکردوه. ئەوه‌ی نکوولیش له‌م داگیرکردنه‌ بکا، با سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کان بخوێنتیتوه، ئینجا بۆی روون ده‌بیتته‌وه، ئەو له‌شک‌ره‌ داگیرکه‌ره‌ی عه‌ربه‌کان، به‌ ناوی ئیسلامه‌وه، چیمان به‌ سه‌ر کورد و کوردستان هێناوه. ئەز باوه‌رم وایه، دوا‌ی ئەوه‌ی په‌یامبه‌ر مردووه، ئایینی ئیسلام، به‌ پێ‌بازێکی نه‌ته‌وه‌یی عه‌ربه‌یی تونده‌ودا روێشتووه. هه‌ر له‌ سه‌رده‌می یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی «راشیدین» هه‌وه، تا ئەو کاته‌ی ده‌وله‌تی «عه‌باسی» روخواه، له‌ ژێر په‌رده‌ی ئاییندا، نیشتمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌یان داگیرکردوه. به‌لام، ئەوان زیره‌ک‌بوون، پووی دژبۆی ئەو داگیرکردنه‌یان نارایشکردوه، ناوی «فتوحات ئەلئیسلامیه» یان لێ ناوه، که‌ به‌ لای منه‌وه، له‌گه‌ڵ «ئه‌لئیح‌تلال» دا، هه‌یج جیاوازییه‌کی نه‌بووه و نییه. چونکه، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ هه‌ولیانداوه، هه‌رچی «که‌لتور، ئاین، ترادیسیۆن، باوه‌ڕ و ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه‌یی» ئەو نه‌ته‌وانه‌ هه‌یه، هه‌مووی له‌ ریشه‌وه‌ هه‌لکێشن. هه‌ر به‌وه‌شه‌وه‌ نه‌هه‌ستان، به‌لکوو، دوا‌ی ئەوه‌ی وولاته‌که‌شیان «داگیر، وێران و تالان» کردوه، عه‌ربه‌یکی موسوڵمانیان، وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌یه‌ک داناوه. ئەویش، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆی، چی ویستووه، کردویه‌تی! ئیدی، که‌ر ئەمه‌ داگیرکردن نه‌بێ، ئایا داگیرکردن چیه‌؟ به‌ راستی، عه‌ربه‌ موسوڵمانه‌کان، هه‌رگیز ئەو پیاوه‌ له‌ خواتر سه‌ نه‌بون، تا کۆنتروڵی ناوچه‌که‌ بکه‌ن، له‌ به‌ر خاتری خوا و با‌لو‌کردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام، ئەو کارانه‌یان کردبێ. به‌لکوو، هه‌ر وولاتیکیان داگیرکردبێ، هه‌رچی شتی خراپه‌ کردویه‌نه، نیشتمانه‌که‌یان «وێرانکردوه، سووتاندوه، تالانکردوه، به‌هه‌زاران خه‌لکی بیتاوانیان کوشتووه، گه‌لێک‌شیان به‌ دیل گرتووه، ژن و کیزه‌کانیان بۆ خۆیان هه‌لگرتووه، یا فره‌شتوو‌یان، یا وه‌ک که‌نیزه‌ک رایانگرتوون». وه‌نه‌بێ، ئەم شتانه‌ی لێ‌رده‌دا ده‌یاننووسم، به‌نده‌ به‌ ئەندیشه‌ دروسی‌کردبێ. یا له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیا‌م. یا له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی دژ به‌ ئیسلامه‌وه‌ وه‌رم گرتبێ. نه‌خێر، به‌لکوو هه‌مووی له‌ دوو تۆتی په‌رتووه‌ میژوویی و یاسه‌ ئایینییه‌کاندا هه‌ن. با لێ‌رده‌دا، هه‌ر بۆ نموونه‌ قسه‌یه‌کی «ئیب‌ن‌ول‌ه‌سیر» بێنمه‌وه. گو‌تویه‌تی: (هه‌یندێ له‌ سه‌رکرده‌کانی «عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب»، سالی «640-644» ز. وه‌ک «عه‌ززه‌ کو‌ری قه‌یس و عه‌تبه‌به‌ کو‌ری فه‌رقه‌د و قه‌یس کو‌ری سه‌له‌ ئەل‌ئه‌شجه‌عی، ده‌سیان به‌ سه‌ر ناوچه‌ی «شاره‌زو‌ر» دا گرت، دانیش‌تووانیان سووتان و نفوو‌م‌کرد.) «16،1»

تهنانت، سوورمتی « نه‌نه‌نفال »، زۆر به ناشکرا، « سەر، مال و شەرفی
 گاوری‌هکانی حەڵاکەردووە. مەبەس لەو گاوریانەش، جگە لە « فەلە و جوو »، هەموو
 ئەو نەتوانە بوون، ئیسلام نەبوون. جا، ئیدی دەبێ، چی دیکەمی تێدا مابێتەوه؟!
 لێرمدا دەمەوێ، کەمێ لە هەر دوو زاراوەی « بڕایەتی و دۆستایەتی » بدوێم. ئەو
 دوو زاراوەیە، دوو پێناسە و تەگەیشتی جیاوازیان هەیە. چونکە، تەنیا نەندامانی
 یەک نەتەوێ دیاریکراو، بە برا دادەنرێن. لەبەرئەوێ، لە زۆر شتی وەک « خۆتن،
 زمان، میژوو، خاک، کەلتور، خوێڕه‌وشت، هەستی نەتەوێ، چارەنووسی
 هاوێش »دا بەشداری و وەک یەکێ. بۆ نموونە: کورد و کورد بران. چونکە، سەر
 بە یەک ڕەگەزی دیاریکراو، لە خاکیکی تایبەتیییدا دەژین، میژوویەکی
 هاوێشیان هەیە، یەک داوێنەریتی هاوێشی کوردەواری کۆیاندەکاتەوه، هەموو
 کوردێ، هەستی خۆبە‌کوردانی هەیە، یەک چارەنووس چاوپێاندەکا. هەروەها،
 « عەرەب و عەرەب، تورک و تورک، فارس و فارس، پووس و پووس ... تاد »
 هەموو لە نێو خۆیاندا بە برا دادەنرێن، بە‌لام، « کورد و عەرەب، عەرەب و تورک،
 تورک و فارس، ئینگلیز و پووس ... تاد » نە هەرگیز برا بوون و نە
 هەرگیز هاوڕێگەریشت دەتوانن، بڕابن! چونکە، لە هەموو شتیکی نەتەوێیدا،
 جیاوازییان هەیە. هێندێکیان، تەنیا هەر لە ناییندا هاوێشن. نایینیش، هەرگیز
 بە یەکێ لە مەرجەکانی نەتەوێ نەژمێرراوە و ناشرمێرێ. چونکە، لە نێو هەموو
 نەتەوێکان و تهنانت لە نێو نەتەوێکی دیاریکراویشدا، چەندین نایین هەیە و
 هەموویان لە سەر یەک نایین نین. بۆ نموونە: کوردی « زەردەشتی، یەزدی، جوو،
 فەلە، موسوڵمان و عەلەوی » هەیە. هەروەها، لە نێو عەرەبیشدا، چەندین نایین و
 نایینزای جیاواز هەیە. لەبەرئەوێ، جگە لە نایینی هاوێش، لە نێوان کورد و
 عەرەب، کورد و نەتەوێ سەرەسەکانی دیکە کوردستاندا، هیچ جۆرە خاکیکی
 دیکە هاوێش نییە. تهنانت، گەر دوو نەتەوێ لە یەک بەرەباییش کەوتبەوه،
 دیسانەوه بە برا دانانرێن، بە‌لکوو بە نامۆزا دەژمێرێن. ئەوتە، عەرەب و
 جووێکان، لە یەک سەرچاوەی میژووییەوه هەلقوڵاون، لە یەک بەرەباییوە
 دروسبوون، کەچی، هەرگیز بە یەکدی نالێن برا، بە‌لکوو، یەکیکی وەک « یاسر
 عەرمفات »، دواي ئەو هەموو خۆنێشتن و دوژمنایەتیییی نێوانیان، جارێ لە
 کوتەپەکیدا لە « لەندەن »، بە « کۆمەکانی مام » ناویبردن!
 جگە لەوێ، ئەم بڕایەتیییی عەرەب و کورد، تەنیا لە نێو هەر دوو گەلی عەرەبی
 عێراق و کوردی باشووری کوردستاندا دەنگی هەیە و ڕەنگی نییە. ئەگینا،

برایه‌تیی له نتوان « تورک و کورد، فارس و کورد »دا، به هیچ شتویه، نه دنگ و نه په‌نگی نییه. خۆ ئەوانیش وه‌ک عه‌ره‌به‌کان، هه‌ر به‌ داگیرکه‌ری دوو پارچه‌ی کوردستان دادنه‌رتن! گه‌ر چی، فارسه‌کان وه‌ک « کوره‌ مام »ی ئیمه‌ش وان، که‌چی، شتێ نییه، ناوی برایه‌تیی « فارس و کورد » بێ! به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، کێ بنچینه سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌م برایه‌تیییه ده‌سکرده‌ی، له‌ نتوان عه‌ره‌بی عێراق و کوردی باشووری کوردستاندا دا‌رشتوو و بۆ چ مه‌به‌سی بووه!

با بزانی، پۆله‌ به‌ جه‌رگ و د‌ل‌سۆزه‌کانی کورد، ده‌رباره‌ی برایه‌تیی « کورد و عه‌ره‌ب » چییان گوتوو و کردوو؟

سه‌رکرده‌یه‌کی قاره‌مانی له‌ خواترسی وه‌ک « شیخ مه‌حمود »ی نه‌مر، هه‌ر زۆر زوو، هه‌ستی به‌و راستییانه‌ کردوو، چۆن عه‌ره‌به‌کان به‌ ناوی برایه‌تیی و نایینه‌وه، کوردستانیان داگیرکردوو و گه‌لی کورد ده‌جه‌وسینه‌وه. بۆیه، له‌ پۆژی « 1931/03/31 »، له‌ نامه‌یه‌کدا بۆ « کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان » نووسیویتی: (بۆ به‌ده‌ختی ئیمه، خاکه‌که‌مان به‌ عێراقه‌وه‌ لکینرا و ئه‌وروپاش که‌ لافێ ئه‌وه‌ی لێده‌دا، بۆ به‌رگریکردن له‌ ماف و دادپه‌روه‌ری چه‌کی هه‌لگرتوو. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م سته‌مه‌ که‌وره‌یه‌دا، بێ ده‌نگبوو، سته‌میک که‌ چارمنوس و داها‌تووی نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ ئه‌که‌رچی نه‌ک به‌ په‌سمیی، به‌لام به‌ کرده‌وه‌ بووبوو خاوم‌ن ده‌وله‌تی خۆی به‌سته‌وه‌ به‌ چارمنوسی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیوه، که‌ نه‌ژاد و داب و نه‌ریت و می‌ژوو و زمان و سیمایان له‌ یه‌ک جیاوازه.) « 171,59 »

له‌ باره‌ی نایینه‌شه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: (نه‌ته‌وه‌ی من و خودی خۆشم، به‌ هیچ شتویه‌یه‌ک، ده‌مارگیری نایینه‌زایمان نییه و تینووی خۆت‌پ‌ژیی نین و ئه‌که‌ر چه‌کی‌شمان هه‌لگرتوو، ته‌نیا له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌یه، که‌ ناچاریان کردوین و به‌ سه‌ریاندا سه‌پاندوین.) « 174-173,59 » پاشان، ده‌رباره‌ی مافه‌ په‌واکانی گه‌لی کورد نووسیویتی: (ئهم دۆخی شۆرشگێرییه‌ی که‌ هۆکاره‌کی ده‌که‌رتنه‌وه‌ بۆ به‌دنییه‌تی ده‌سه‌لاتدارانی عێراق، کۆتایی پێ نایه‌ت، ئه‌و کاته‌ نه‌بێت، که‌ هه‌موو مافه‌ په‌واکانی کورد، به‌ په‌سمیی بناسرێ و له‌ به‌رچاویگیرێ.)

ئه‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌مانه‌وت، داننا‌نه‌ به‌ سه‌ره‌خۆیی و ولاته‌که‌ماندا ... واته‌: « ده‌وله‌تی سه‌ره‌خۆی کوردستانی باشوور » دا و برین و له‌ناوچوونی هه‌موو پێ‌وه‌ندییه‌ک به‌ ده‌وله‌تی عه‌ره‌بی عێراقه‌وه‌.) « 174,59 »

گه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا، یه‌که‌م فه‌رمان‌په‌وای باشووری کوردستان به‌و شتویه‌ دوابێ، ئیدی، می‌ژووی هاوبه‌شی چی، وه‌ک هێندێ چ‌ل‌کاوخۆری چه‌واشه‌که‌ری ده‌وله‌تی

داگیرکەری عێراق، پڕویاگەندەیی بۆ دڵمەکن؟ جگە لە مێژووی داگیرکردن و تالانکردنی کوردستان، هیچ جۆرە مێژوویەکی نەتەوەیی هاوبەشمان نییە. ئەو مێژوووە ڕەشەش، هەر لە سەرەتای داگیرکردنی کوردستانەوە دەسپێدەکا، ئەوڕۆش هەر بەردەوامە، تا کوردستانی بە تەواویی ڕزگار نەبێ، هەرگیز کۆتایی نایە. ئەو پیاویکی وەک «شیخ مەحمود» بوو، لە «1931» دا، داوای سەرەخۆیی کوردستانی کردوو، کەچی، «زێتەر»یش ئەو جۆرە ھۆنراوانی ھۆنێوەتەو! «بەرزنجیی»ش نووسیویتی: (بۆی ھەبوو، بەبێ پرس بچیتە خزمەتی شیخ و ھەرمسەرای شیخان) «10,3» واتە: زۆر نزیکی «شیخ» بوو!

(تۆفیق وەھبیی «لە یاداشتەکاندا، ھۆکوومەتی عێراق بە ھۆکوومەتی عەرەبی و کوردستانی عێراق بە کوردستانی جنووبی ناوئەبا و ئەلێ: کابرایەکی ئاییریش چەند ئینگلیز، کوردیش ئەوێندە عەرەب و عێراقییە».) «217,59»

کاتێ نوێنەرانی ئینگلیز و دەوڵەتی عێراق، ڕۆژی «1930/08/10» سەردانی شاری «سولەیمانی» بیان کردوو بۆ ئەوێ کورد بخەلەتێن و ھێوریکەنەو، ھێندێ کەلەپیاوی کوردی وەک: «ڕەمزی فەتاح، شیخ قادر، عیزەت بەگ، ھەمی ئەوڕەحمان ناغا، مەجید ئەفەندی حاجی رەسوول ناغا، میرزا تۆفیق» بەرھەور و بە ئاشکرا، داکوکییان لە ماڤە ڕەواکانی گەلی کورد کردوو، داوای سەرەخۆیی و دامەزراندنی دەوڵەتی کوردستانییان کردوو، پیلانەکانی ئینگلیز و کاربەدەسانی میریی عێراقیان لەقاوداوە، دژی ئەو بێاریانە بوون، کە بۆ لکاندنێ باشووری کوردستان داویانە، بێ ئەوێ ماڤە نەتەوەییەکانی کورد ڕەچاوەکن. بۆ نمونە: کاتێ نوێنەرەکان گەشتوون، خەلکی شار بە گشتیی و ژنان بە تاپەتیی ھاواریان کردوو: (ھەر بۆی کورد و کوردستان و ھۆکوومەتی کوردیمان ئەوێ: «107,59»)

«ڕەمزی فەتاح»، بە ناوی خەلکی شار و «ھەینی وەتەنی»یە، لە کۆبوونەویدا بەرانبەر نوێنەرەکانی ئینگلیز و عێراق قسەیکردوو و گوتیەتی: (بەیاناتی ڕئیس ئەلوزەرا و مەندووبی سامیی، کوللیەن موخالیفی موقەرراتی عوسبەتول ئوموم و ئیعتراقاتی فەخیمە بریتانیا و عێراق. لە پێش ھەموو شتێکدا ئەبێ، ھوقوقی موقەددەسە و ئیستیقلالی کوردان بێی بە سەبەبی ئیتیھادی عونسووری کورد و عەرەب.) «108,59»

ئینجا، «ھەمی ئەوڕەحمان ناغا» ھەستاوە و گوتیەتی: (ئێمە کوردین و کوردستان عیبارەت نییە ھەر لە سلیمانی، لە زاخو وە ھەتا خانەقین

کورد هواریتیه و نایانه و، له گه‌ل عێراقدا بژین و حو‌کوومه‌تیکى موسته‌قیله‌ی کوردییمان نه‌وێ له ژێر ئینتیدابدا، نه‌گه‌ر ئینگلیزیش نامانداتى، موراجه‌عت به عوسبه‌تول ئومه‌م نه‌گه‌ین.) «110،59»

دواتر «شیخ قادری حه‌فید» گوتویه‌تى: (ئیمه‌ میله‌تیکى سه‌ربه‌خۆین له ژێر ئینتیدابدا حو‌کوومه‌تیکى کوردییمان نه‌وێ و مگه‌ر ناژین.) «111،59»
پاشان «عیزه‌ت به‌گ» گوتویه‌تى: (هیچ کوردیک که‌ره‌تیکى تر له‌گه‌ل عێراقا نا‌زى.) «111،59»

دیسانه‌وه، «ره‌مزى فه‌تاح» هه‌ستاوه و گوتویه‌تى: (یه‌ک ده‌فعه‌ عه‌رزمانکردن کورد و عه‌ره‌ب قابیل نییه‌ بیکه‌وه‌ بژین، ئیمه‌ ئاریین و نه‌وان سامیین، ئیمه‌ شاخیین و نه‌وان ده‌شته‌کیین، هه‌تا خاکی کوردستان به‌رین بۆ عه‌ره‌بستان و ه‌ی عه‌ره‌بستان بێن بۆ کوردستان هه‌ر دوکیان ه‌ت‌زی ئینباتیه‌تیان وه‌نه‌گه‌ن.) «112،59»

عه‌ره‌به‌ داگیرکه‌ره‌كان و یستوویانه، به‌ ناوی ئایینه‌وه، نۆینه‌ره‌كانى کورد بێ ده‌نگه‌ن. بۆیه، «میرزا توفیق» له وه‌لامى سه‌رۆک وه‌زیراندا گوتویه‌تى: (ئێسته‌که‌ دیانه‌ت بابه‌تى باسکردن نییه‌، مه‌سه‌له‌ میله‌ته‌ و دامه‌زراندنى حو‌کوومه‌تیکى کوردییه‌. نه‌گه‌ر به‌ دین بێ، نه‌بێ، ئێرانیش واز له‌ میله‌تى خۆى بێنى و داخلى حو‌کوومه‌تى عێراق بێ. داواى لی‌بووردنت لێ نه‌که‌م، پاسه‌که‌ مه‌گۆره‌.) «114،59» پاشان، جارێكى دیکه‌ هه‌ستاوه: و گوتویه‌تى: (نه‌گه‌ر له‌ به‌ر دین لازمه‌ ئیمه‌ تابیعی ئپوه‌ بین، له‌ هه‌موو عاله‌م ئاشکرایه، که‌ کورد زۆر دینداره. بینانه‌ن عه‌له‌یه‌ی، پتویسته‌ عه‌ره‌ب له‌ ژێر ئیداره‌ی ئیمه‌دا بێ.) «114،59»

ئمه‌ پوخته‌ی باوه‌رى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی نۆینه‌رانى کورد بووه. ئه‌و که‌له‌پیاوانه، به‌و شپۆیه‌، دا‌کوکییان له‌ مافه‌ ره‌واکانى گه‌لى کورد کردووه. بێ سه‌لمینه‌وه، په‌نجه‌یان به‌ چاوى نۆینه‌رانى ئینگلیز و عێراقدا کردووه. چه‌لە‌دین سکا‌لانامه‌ و ته‌له‌گرافیان، بۆ سه‌رانى «میری عێراق، وه‌زاره‌تى ده‌ره‌وه‌ی بریتانیا و کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌كان» ناردووه. له‌ هه‌موو ئه‌و نامانه‌دا، داوای سه‌ربه‌خۆی کوردستانیان کردووه، زۆر به‌ راشکاوی، بۆی براهه‌تیی عه‌ره‌ب و کورد، باوه‌رى خۆیان ده‌ره‌برپوه. ئه‌دى له‌و پۆژانه‌دا، «خۆنده‌وار، مامۆستا، پووناکبیر و ه‌ونه‌ر یکی وه‌ک «ژێوه‌ر»، له‌ کوێ بووه؟ چی کردووه؟ باوه‌رى چۆن بووه؟ بۆ به‌ هیچ شتویه‌، ناوى نییه‌ و به‌شاریی له‌ هیچ شتیکدا نه‌کردووه؟

نهمه نیوهی چیرۆک و بهسه‌رهاتی ئه‌و براه‌تییبه‌ بوو، که ئینگلیز دروسیکرد و پۆله‌کانی کوردیش به‌و شتیه‌یه، دید و بۆچوونی خۆیان دهرپرسی. به‌لام، با ئیسته‌ بزانی، نیوه‌گی دیکی چیرۆکی براه‌تییبه‌که، لای چهن شۆقینیی و داگیرکه‌رتکی عه‌ره‌ب، چۆن بووه‌؟

هه‌گه‌ر هه‌ر چهن په‌گه‌زه‌رستییکی عه‌ره‌ب، باوه‌ریان وا بووین، کورد و عه‌ره‌ب نه‌که هه‌ر بران، به‌لکوو، هه‌ر له‌ بنه‌مه‌دا یه‌که نه‌ته‌وه‌ش پیکدیتن، بۆ ئه‌وه‌ی دهماری نه‌ته‌وه‌یی کورد سه‌رکه‌ن و داوای سه‌ربه‌خۆییان له‌ بیربه‌زنه‌وه. ئه‌وه‌ته، شۆقینییبه‌کی عه‌ره‌بی وه‌که «عه‌لی مه‌حمود» ناویکی پارتیزم و باوه‌ریترکرای پارتی «نیشتمانیی عێراق»، له‌ پۆژنامه‌ی «ئه‌لبیلا» دا، دژی ئه‌وه‌ وه‌ستاوه، زمانیی کوردیی له‌ باشووری کوردستان، به‌ زمانیی فهرمی بناسرئ و نووسیوتی: (ویستی ئه‌زه‌لی له‌ چاره‌ی نووسیون «مه‌به‌ستی عه‌ره‌ب و کورده» که هاوکار و یه‌کگرتووبن به‌رامبه‌ر مه‌ترسییه‌که که ئه‌که‌ویتته سه‌ر یه‌ککیتی عێراق، ئیمه و کورد یه‌که ئوممه‌ین. میژوو و تیکه‌لویی خۆین و دین و قازانجی هاوبه‌ش یه‌کی خستووین.) «192،59»

دیاره، ئه‌و برا عه‌ره‌به‌ موسولمانه، که نایینی به‌ خاڵکی هاوبه‌شی نیتوان کورد و عه‌ره‌ب داناده، هه‌تنده به‌رچا و رووبووه، ته‌نانه‌ت ئه‌و مافه‌شی به‌ کورد په‌وا نه‌بینیوه، به‌ زمانه نه‌ته‌وه‌ییبه‌که‌ی خۆشی بنووسئ و بخۆینیتته‌وه. به‌پیتی به‌رژه‌وه‌ندیی شۆقینیی و په‌گه‌زه‌رستانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س گوته‌ریداوه، خۆی به‌ که‌وره‌ی هه‌موو لایه‌که‌ داناه و ئه‌و به‌یارانه‌ی دهرکردوه!

که‌واته، جۆره‌ پتوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی جیاوازه‌یه، پتوه‌ندیی نیتوان نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌کان پتکه‌ده‌خا و پتکیانه‌وه‌ ده‌به‌سئ. ئه‌ویش، پتوه‌ندیی مرۆفایه‌تی و دۆستایه‌تییه. پایه سه‌ره‌کییه‌کانی ئهم پتوه‌ندییه‌ش، له‌ به‌ر رووناکایی به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش و پتزی به‌را به‌ریدا هه‌له‌ده‌سئ و ده‌چه‌سپئ. واته: نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ ده‌توانن، له‌ به‌ر پۆشنایی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی هاوبه‌ش و پتزی به‌را به‌ریدا، دۆستایه‌تییه‌کی راسته‌قینه و یه‌کسانانه‌ دامه‌زریتن.

جیاوازییه‌کی دیکه‌ی گرتکه، له‌ نیتوان «برایه‌تی و دۆستایه‌تی» دا ئه‌وه‌یه، هه‌رچی «برایه‌تی» هه‌یه، له‌ نیتوان ئه‌ندامانی یه‌که نه‌ته‌وه‌دا رووده‌دا و تاهه‌تایه به‌رده‌وام ده‌بئ. به‌لام، میژوو سه‌لماندویتی، هه‌رچی «دۆستایه‌تی» هه‌یه، له‌ نیتوان دوو نه‌ته‌وه یا پتردا دروسده‌بئ، تا سه‌ریش به‌رده‌وام نه‌بووه و ناشبئ. به‌لکوو، هه‌میشه به‌پیتی به‌رژه‌وه‌ندییه «ئابووری، پامیاری و که‌لتووری» یه‌کان

گۆراوه و دهشگۆرئ. له مێژووی دوور و نزیکماندا، چەندین نموونه له سەر پێوهندی «دۆستایهتی» ههیه، که چۆن دوو نهتهوه، ماوهیهکی زۆر دۆستبوون. پاشان، یهکێکیان خاکی نهوی دیکه یانی داگیرکردوه، یا پشگیری دوژمنهکی نهوی دیکه یانی کردوه. جاری واش ههبووه، ههر ههمان دوو نهتهوه، پاش ماوهیهکی دیاریکراو، نهو پێوهندییه «دۆستایهتی» یه یان نۆتکدۆتهوه، وهک نهبای هاتبێ و نهبارن باریبێ!

له راستیدا، زاراوهی «برایهتی»، له فهرهنگی پامیاری، هیچ نهتهوهیهکی جیهاندا نییه. واته: شتی نییه، ناوی «برایهتی» گهلان «بێ» به لکوه، تهنیا ههر «دۆستایهتی» ههبووه و ههیه. له بهر نهوه، پتر حسێب بۆ نهو زاراوهیه کراوه و دهشکۆت. تهنانهت، له فهرهنگی پامیاری دهولهتیکه فره نهتهوه و نیشتمانی کۆمۆنیستی وهک «یهکیتی سۆقیهت» ی پێشووشدا، تهنیا زاراوهی «دۆستایهتی» نێوان گهلان – Drujba mejdy Narodov به کاردههێنرا. به لام، ئهم زاراوهی «برایهتی» یه، سه رانی دهولهته داگیرکهرهکان و پارته پامیارییهکانی نێو نهتهوه سه ردهسهکان دایانهێناوه، تا مێشکی پۆلهکانی نهتهوهکانی بندهسیان، به قهوانی سوواوی «برایهتی» پرکهن، دهماری ههست و هۆشی نهتومییان سه رکهن. بۆ نهوهی، بیر له پرکاری خاک و سه ربه خۆیی نهتهوهکی خۆیان نهکه نهوه، تا ماون، ههر ژێردهسی نهوان بن!

کهواته، «برایهتی» و «دۆستایهتی» جیاوازییان ههیه. له ئاساییترین شتیهی لێکدانوهی نهو دوو زاراوهیه دا دهتوانین، بڵێین: «برایهتی» له زاراوهی «برا» هه هاتوه، براش تهنیا له یهک دایک و باوک دروسدهبێ. «دۆستایهتی» یه تیش، له ووشهی «دۆست» ههه پیدابووه. دۆستیش له دوو دایک و باوکی جیاواز دهکهوێتهوه.

«ترانتی هانا»، ژنه تیکۆشه ریکی «فیتنامی» بوو. ئه ندامی کۆمیتهی ناوهندی «پارتی کۆمۆنیستی فیتنام» یش بوو. دهمبارهی په روه رده کردنی پۆلهکانی که له کهی، دژی داگیرکهری «ئهمیریکا» کۆتسچووی: (پتیوسته پۆلهکانی گه ل فیتکهین، چۆن رقیان له دوژمن دهبیتهوه. له بهر نهوهی، نهو که سه ی رقی له دوژمنه کهی خۆی نهبێ، ناتوانی، به رنه گاریبیتهوه.) ئهمه، لای خۆی کۆمۆنیست بوو، باوه ری به برایهتی و دۆستایهتی نێوان گه لانی جیهان هه بووه! به لام، نهوان هێنده زیرهک و وریا بوون، دهولهته داگیرکهرهکیان، له دهولهتهکانی دیکه ی جیهان جیا ده کردهوه. نهک وهک ئیمه، چه پله بۆ دهولهتی داگیرکهری عێراق لێدهین،

هۆنرهكانمان، هۆنراوهی به سهردا هه‌ل‌دمن و خۆیان و پۆله‌كانی گه‌له‌كه‌شمان
بخه‌له‌تێن!

(له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر شه‌ویه، کاتێ داگیرکهری ده‌وله‌تی «عێراق»، به‌لاماری
ده‌وله‌تی «کوێت» ی دا و داگیرکرد، هێزه‌كانی هاوپه‌یمانی، له‌شکری
داگیرکهری «عێراق» یان گه‌مارۆدا و تێکیانشکان، كه‌سانێ هه‌بوون، هه‌ر شه‌وه
بوو، قورپان بۆ «خاکی عێراق، به‌غدا ی پته‌خت و له‌شکری عێراق» ی تێشكاو
نه‌ده‌یتوا! هه‌ر شه‌وه‌بوو، به‌ندی دلپان بۆ «کارگه‌، ئێسگه‌ی کاره‌بای وێرانکراو،
پرده‌ پوخاو و سه‌ربازگه‌ کاولکراو» هه‌كان نه‌ده‌یتسا! وه‌ك شه‌وه‌ی خاکی «عێراق»،
نیشتمانی میژوویی گه‌لی باشووری کوردستان بێ! یا «به‌غدا» ی پته‌خت،
شاری «نازادی، دیمۆکراسی، كه‌لتوری، چه‌پكه‌ گول و کۆتری ناشینی» بێ!
یا له‌شکری «عێراق»، له‌شکرێکی نیشتمانپه‌روه‌ری ئاوه‌دانکه‌روه‌ی بێ! یا
به‌رووبوومی شه‌و کارگانه‌، بۆ به‌خته‌وه‌ری و چاککردنی باری ژبانی په‌شوروتی
گه‌لی کورد به‌کاربه‌نرێ! یا داهاشی سالا‌نه‌ی نه‌وتی «عێراق»، بۆ
ئاوه‌دانکه‌رنه‌وه‌ی کوردستان خه‌رجکړ!

شه‌مه‌ گه‌ر نیشانه‌ی هه‌ستی خۆ به‌ عێراقیی زانین و نزامی پله‌ی هه‌ستی
نه‌توه‌می نه‌بێ، ئیدی ده‌بێ، نیشانه‌ی چیدی که‌ بێ! ئایا «كه‌سێ، گه‌لێ، نه‌توه‌می»
هه‌به‌وه، «تێشكانی داگیرکهره‌که‌ی، پوخانی چوار دیواری گرتووخانه‌كانی
وولاته‌که‌ی، پچه‌رانی کۆتوزنجیری دس و پیتی پۆله‌كانی گه‌له‌که‌ی خۆی» بێ
ناخۆشبی؟ گه‌ر وایه، كه‌واته‌ ده‌به‌وایه، کاتێ جه‌نگی دووه‌می جیهان روویدا،
«سوای سوور» ی «یه‌کیتی سوڤیت» و هێزه‌كانی هاوپه‌یمان، سوپای
داگیرکهره‌ نازییه‌كانی ئه‌لمانیا یان تێکشکان و شاری «به‌رلین» ی پته‌ختیان
گرپدا، جووه‌كانی «ئه‌لمانیا»، شه‌وانه‌ی له‌ کارگه‌کاندا سابوونیان لێ
دروسه‌کردن، قورپان به‌یتوایه، داکۆکییان له‌ «ئه‌لمانیا» و پڕتیه‌که‌ی بکرایه!
یا کاتێ هێزه‌كانی هاوپه‌یمان، بۆ پاککردنه‌وه‌ و له‌نتویردنی هێزه‌كانی «ئه‌لمانیا ی
نازی» و پزگارکردنی خاکی «فره‌نسا»، په‌لاماری «فره‌نسا» یان دا، ده‌به‌وایه،
فره‌نسا ییه‌كان دژی شه‌و هێرشکردنه‌ بوونایه! یا گه‌ر پۆژێ له‌ پۆژان، جه‌نگی
گه‌وره‌، له‌ نێوان «ئیسراییل» و هه‌ر ده‌وله‌تێکی دیکه‌ی شه‌م جیهانه‌دا رووبدا،
عه‌ربه‌ فه‌له‌ستینییه‌كانی بنده‌سی «ئیسراییل» ده‌بێ، وه‌ك كه‌وا سووری به‌ر
له‌شکر، شانه‌شانی جووه‌كان داکۆکی له‌ خاکی «ئیسراییل» بکه‌ن! یا گه‌ر کاتی
خۆی، ده‌وله‌ته‌ په‌گه‌زه‌سته‌که‌ی «خوارووی ئه‌فریقا»، له‌ مه‌ترسیدا بووایه،

تووشی کاره ساتیکی گهواره بووایه، رهشیتسته کان به هه موو توانایانهوه، بهریان بهو مه ترسییه بگرتایه و خوێان له پیتناوی پاراستنی نهو دهولهته رهگه زیهرسته دا بهختگردایه!» (305-304، 29)

بهشیتی ئهم تاوان و هه له تاندنesh، بۆ کوردهکانی نیو «پارتی کۆمۆنیستی عێراق» دهگه ریتهوه. چونکه، گهر نهوان ههر له سه ره تاوه، «پارتی کۆمۆنیستی کوردستان» یان دامه زاندايه، هه له ته، له دواي سییه کانهوه تا نهوێ، ئهم قورری بیتگانه په رستییه، چیدیگه بهو شیویه خهستهر نه ده بۆوه. وهک په تایهک، بیر و هۆشی هیندی له «خوێندهوار، پروناکبیر، نووسهر، هۆنهر و پامیار» مکانی کوردی داگیر نه ده کرد. کهچی، دواي نهو هه موو مالتوێرانییه، تازه خه بهریان بۆتهوه، چه ندین رێکخراو و پارتی «مارکسیسی - لێنینی» یان، بۆ هه لگرانی فهلسفه و ئایدۆلۆژیای «مارکسیزم - لێنینزم» دامه زاندوه!

له بهر نهوهی نه تهوهی کورد، له سه رانه سهری کوردستاندا، له مافه نه تهوهیییهکانی خۆی بێ بهشکراوه، نیشتمان هه کهی خۆی دا بهش و داگیرکراوه، ههچ جۆره ئازادی و سه ره به خۆیییهکی نه تهوهیی نییه و پیتی رهوا نابینرێ، تا ئێسته، ههچ له باری بندهسی و چه وساندنهوهی نه تهوهیی کورد، لهو دهولهته داگیرکهرانهی پتیهوهی به سه راونه تهوه، نه گه راره. هه رچی چه پلهی هه له به رستی و کا سه لیتی، بۆ یهک گه ریدلهی چکۆلهی خاکی نهو دهولهته داگیرکهرانه بکوێ، هۆنراوه بۆ سه رکردهکانیان بلێ، گۆرانیی بۆ «ئالا، جوگرافیا، سنوور، هاورد و نارد» یان بچرێ، پۆلهکانی نه تهوه کهی خۆشی پشگوێخا، به شیرزی زرکی بیتگانه په رستی، منالانی کورد به ختوکا، وهک نهوه وایه، توله ماره کهی «شیخ هۆمه ر» به ختوکا و له کورده کهی ههر دوو جێژنیش ده بی! هه م لای داگیرکهرمه که، به چاوی خۆه فرۆش ته ماشاده کړی. هه م لای پۆلهکانی کورد، به چاوتکی سووک سه یرده کړی.

لهوه دهچێ، «به رزنجیی» ههر فێر بووی، نهک ههر مێژووی ساخته بۆ «زێومه ر» دروسکا، به لکوو، قسه ی کۆچکردووهکانی دیکهش به شیوێتی، چۆن به رژه وهندیی خۆی پتیهوسکا، ههر بهو شیویه لیکه بدهاتهوه و دا په رتێژته وه. «بێکهس»، له هۆنراوهی «داری ئازادی» دا، به بیستو دوو دێره هۆنراوه، وهک پامیار تکی کارامه و ده سه رهنگین، باسی قوربانیدان و سه ره به خۆیی گه لانی «عێراق» ی کردووه نهو باسه شنی، به خه بات دژی ئینگلیز و شوێشی چه کدارییه وه گرتداوه.

«به رزنجیی» و یستوویتی، نموونهیه له سه ر «برایه تیی» بێنیتته وه. له مه شدا، په نای بۆ نهو هۆنراوهیی «بێکهس» بردووه، تا وهک به لگه یهکی به هیز، بۆ

پاڤېشتې بۆچۈنەكانى خۆى، كەلكى لى وەرگرتى، بۆيه، سەرەتا بە چەن ووشەيه
نوووسىيوتى: (بى كەسى شاعىر زۆر بەپەرۋشى بۇ ئەم براىيە يە دەلى:
دۆستى كورد و عەرەب زۆر كۆنە تارىخ شاھىدە
ناخەزى رورەش بالەداخا يەخەى خۆى دادرى) «31,3»

1. جگە لەوى، رېنوووسى ئەو چەن ووشە و ئەو دېرە ھۆنراوئە ھەلەيه، ووشەى
«دۆستايەتتى» ش لە ھۆنراوئەكەدا ھاتووه، كەچىي، ئەو لە نىوودېرەكەى خۆيدا،
بە «براىەتتى» نووسىووه. «دۆستايەتتى» ش، ھەرگىز «براىەتتى» ناگەيەئى!
2. ووشەى «با» لە نىوودېرە دوومى ھۆنراوئەكەدا، چىگەكەى كۆزىووه و لە
دىوانەكەيدا، ئەو ووشەيه، بە دواى ووشەى «داخا» دا ھاتووه. واتە بەم
شېوئەيه: ناخەزى رورەش لە داخا، با يەخەى خۆى دادرى.

ئەمە، نىشانەى ئەوئە، «بەرزنجىي»، ھۆنراوئەكەى لەبەر بووه، تەماشاي
سەرچاوئەكەى نەكردىووه. بۆيه، ناوى سەرچاو و ژمارەى لايەركەشى نەنووسىووه،
وەك لە چىگەكانى دىكەدا تۆمارىكردون. ھەلبەتە، يەككىكى وەك «بىكەس» ي
ھۆنەرىش، زۆر باش زانىوتتى، زاراوئەى گونجاو بۆ ھۆنراوئەكانى ھەلبۇزرتى. زۆر
بە چاكىيش، جىاوازيى لە نىوان «براىەتتى» و دۆستايەتتى «دا كوردووه. بۆيه، لە
ھۆنراوئەكەدا، ھەروا بە خۆرايى، زاراوئەى «دۆستايەتتى» بەكار نەھىناووه و
زاراوئەى «براىەتتى» شى نەنووسىووه. چونكە ھەر «بىكەس» خۆى بووه، لە
خۆپىشاندان و راپەرئەكەى پۆزى رەشى «شەشى سىتېتېمبەرى/1931» دا،
خەلكى لە خۆى كۆكردۆتەو، خۆپىشاندانى سازكردىووه، پىشيانكەوتووه و
ھاوارىكردىووه: «ئىمە كوردىن، كوردمان ئەوئ، عەرەب حىزە و نامانەوئ!»
ئەنجامى خۆپىشاندانەكەش ديارە و ھەر لە سەر ئەو، قوربانىيەكى زۆر دراو،
ھۆنەرىش باجى خۆى داو و تووشى سزابووه!

ئايا، ھەر «بىكەس» خۆى نەبووه، سالى «1944» ھۆنراوئەى «چاوبەست» ي
دانناو، وەك روناكبىرتكى شۆرەشگىرتى سەردەمەى خۆى، جەماوئەى گەلەكەى،
لە درۆدەلەسەكانى داگىركەران و شىاركردۆتەو. وەك رامىيارىكى شارەزا، لە بەر
تىشكى تاقىكردنەوئەكانى پىشوو، بە ھىچ جۆرئ باوئەرى بە پروياكەندەكانى
نوژمن نەبووه. چونكە، باشى زانىسو، ماف دەستىنرئ و نادرى! بۆيه، بە دە
نىوودېرە ھۆنراو گوتىوئەتى:

دەنگ بلۆه، خەلق ئەلئىن: ئەم جارە كورد، سەربەست ئەبئ
چى ئەلئىن، بلئىن، لە لام واى، درۆ و چاوبەست ئەبئ

سەد ھەزار جارمان، سیاسەت تەجرووبە کرد و کەچی
 ئیستەش زۆرمان، بە فیشالی وەها سەرمەست ئەبێ
 بیتو بەینی و ، زەرپەیک تیکچی، ئیتر
 مەسنەلە کوردایەتی، ئەوسا بە جاری خەست ئەبێ
 کە حەقووق ئەدری؟ ئەسەنری، عەیبە، ئیتر تێبگە!
 سەرپەخۆی چۆن نسیبی قەومی، وا بێ دەست ئەبێ
 میلەتی جاھیل لە دنیا دا، ئەبێ ھەرە بەندە بێ
 نۆکەری ھەر خەست بە بالای، قەومی دیل و پەست ئەبێ «71.6»

ھەرەھا، ھەر « بێکەس » خۆی نەبوو، بە دوازدە چوارخەشتەکی، لە ھۆنراوی
 « دەردی دەروون » دا، لە سەرمتادا گوتوویەتی:

وان وە بان غەیرە، ئەم قەومی خۆمە
 مەحکوومی حیز و خەرات و دۆمە
 نامووس و ویجدان، غیرەت و شەرەف
 لە ناو ئەشرافا باریکرد، ئەسەف

«218.6»

ئیدی، « بەرزنجیی » بۆچی خۆنەر چەواشەدەکا؟ بۆچی، میژووی پتومندیی نیتوان
 کوردی بندەس و عەرەبی سەردەس، بە دەسی ئانقەس دەشیوێتی؟ بەرژمەندیی
 لەویدا چییە؟ لە بەر چاوی کالی کێ، پشەتی مرواریی، بڕایەتی درۆزنانە نیتوان
 « کورد » و « عەرەب » مان بۆ دەھۆنیتەو؟

خۆ گەر « بەرزنجیی » بتوانی، ئەو ھۆنراویە بشیوێتی، تا خەلکی پێ بخەڵقێتی،
 ئەدی چی لە ھۆنراوی ھۆنەریکی ناسروای وەک « حەمدیی » دەکا، کە زۆر پیش
 « بێکەس »، دەردی دلی خۆی، بەرانبەر بێکەسیی و کەساسیی نیشتمانەکە
 دەریزێ، گالەتی بەو جۆر « بڕایەتی » یە ھاوێ، کە ئەوێ چەن کوردیکی پێ ھۆش
 و گۆشی بیری نەتەوویی، پرۆپاگەندە یۆ دەکەن و داکۆکیی لێ دەکەن. ئەو تە، بە
 ھەوت پێنجینە « سکالای نیشتمان » ی ھۆیو تەو و گوتوویەتی:

ئەدی خاکی وەتەن، بێ فەرەح و زەوق و سەفا خۆت
 پێ حادیسە، مەحکوومی ھەموو حوکمی قەزا خۆت
 بازچەیی سەرپەنجە ی ئەرپایی ریا خۆت
 بێ ئۆردوو، بەبێ زەمزمە ی شاھ و سەرا خۆت
 سەد ئا، کە بوو تە ھەدەفی دەرد و بەلا خۆت
 ئەم کوردە ئەبێ، دانیمی ھەر قور بە سەراکەن
 ھەر جارە گۆنێ ئەبێ، بەرگی بە بەراکەن
 وەک تەغزیە ئەلواحی رەش و شین بە دەراکەن

پتوښتی چیه، دوژمنی خوځان به براکهن
 عالم که بلتین: ساحیتی نهولاد و برا خوژ
 گهر وابتی، تهمددون من و وهزعیهتی وهحشت
 سهد خوژگه به زولمت، نهمهبن حالی عدالت
 دولهت نهمهبن، رهمهتی سهدباره له نهگهت
 دهرمانی نییه، عاجزه لهم عیللهته حکمهت
 چ بکه، چ بلتیم، نیسته که مدحکوومی فها خوژ
 بی دهرین نهبنیم، هوونه ساحیتی دهرین
 بی جی هممو دیارن، هوونه ساحیتی پی و جی
 ناساری نهما، شوتنی کورد هوونهته ژیر پی
 فوتاو نهزم ون بووه، من کیم و نه توکی
 بی عالیم و بی سانبع و بی نه هلی و فها خوژ
 وهسفت، که نهگونجاوته نهفکاری چ شاعیر
 نوعی نییه، نهرزت نییه، شوبهت به مهنازیر
 وک گهوهره بهرد و گلکهک، عینی جهواهر
 بی میسله، موحدققه چ له باتین، چ له زاهیر
 بهم خهزنه یوه مونتهزیری، لوتفی گه دا خوژ
 کوا تاقمه کهو، وهلودلی دوری که ریم خان
 کوا دوازه سواره ی به به، مهشهوری مهربان
 کوا فیرقه بی بتلیسی، ههواخواهی به درخان
 کوا میلله ته که ی مونته فیقی، دوری تورکان
 بی پیاو و به بی کومهت و جیماو و جیا خوژ
 له کوتاییشدا، کاتنی باسی داگیرکه رانی «کوردستان» ی کردووه، زور به شتویه کی
 جوان، نهوان وک دال و کوردیشی وک لاکي ناژه لیکي تویو پیشانداده، به
 پینجینه یهک گوتویه تی :
 هاوسن، هممو وک دالن و نهم کورده وهکوو لاک
 چنگیان له جگهر گاهی هممو داوه، به بی پاک
 بی خوژنه گولی زهره و زه عیقه وهکوو خاشاک
 «حمیدی»، ده پیتوه قور و سنگت بکه چاک چاک
 بی قوم و وهتن، پر نه سف دهره و جهفا خوژ
 له گهل نهوهدا، مهرج نییه، نهو پارت و ریکخراوانه ی نهو دروشمانه یان
 بهر زکردو تهوه و بهر زده که نهوه، راستیان کرد بی و راستکه، چونکه، نهوان له
 ریزمهکانی خوځاندا، شتی به نهمه کانیان دهلین و له بهرنامه کانیشیاندا، شتیکی
 دیکه دهنووسن، نهمام و پتشمهر که کانیان، به بیرتکی دیکه بهرورده ده کهن! جگ

«154-153, 16»

لهوهی، گەر دهمی زۆریی زۆری پۆلهکانی گهلهکه مان بکهینهوه، ئهوا ئه
 دروشمانه پهمدهکه نهوه. جا، ئه پتخراو و پارتانه، له درزی بهرژهوهندیییه
 تاییه تییهکانی خۆیان و خهباتی نیکوکاری پرتلیتاریای عهز و کوردهوه، له
 پتوهندییانهیان روانیوه و دهراون. بۆیه، بهو چمشنه پهمتاریانکردوه.

34/3. زاراوهی زاراویسی :

کاتی « بهرنجیی »ش نووسیوتی: (پروابوون بهو برایهتیو تیکۆشان لهپتئاویدا
 بهره بهره بووه سهنگی مهحهکی هه حیزب و لایهتی و پلهی راستگویی
 له ساحهی تیکۆشاند، کام حیزب و گروپ زیاتر بروای پتی بوو بۆ ی تیدهکۆشا
 نهوه زیاتر نیشتمانی و پیتشکهوتوخوازو راست بوو.) «31-32»

لهوه دهجی، « بهرنجیی »، گوتزی پوچی ئه قسانهی خۆی، تهنیا له ههمبانه
 دپاوهکهی خۆی و بهرژهوهندی ئه جۆره پتخراوانهوه بژاردتی، وا بهو شیوه
 پههایه، بریاریداوه. یا هه ئه ویش، داوی زۆرینهو بۆرینه کهوتوه، گەر راستیییه
 نهتهوایی و میژوویییهکانیشی، پیتشکلریدی!

بۆ ئه ویش، ئه لایهانه، پتر نیشتمانی و پیتشکهوتوخواز بووین، دهی پیرسین:
 لای کێ؟ به سهنگ و ترازوی کێ، ئه خهسلهتانه دهکیشران و وهک گوتزهبانیهی
 جیژنی « له دایکبوون »، به سهه ئه و پارت و گروپانه دا به شههکران؟ ئایا لای
 ههموو کورد، یا تهنیا هه لای سههانی ئه و پارت « کوردستانی، عێراقی و
 عهزهیی »یانهی، باوهریان بهو جۆره بۆچوونانه هه بوو؟

پاشان نووسیوتی: (ئه وهشی پر کیشی بکراوایه لای لالتیوایه، ئهوه دهیان
 تومهتی چلکاوخۆرو بیتگانه په رست و کۆسمۆپۆلیت و به کریگراو یان ده دایه
 پالی.) «32،3» جارێ، ئه زاراوانه ی ئه ریزیکردوون، زۆر له گه له یه کسیدا
 ناگونجین. ئایا، چلکاوخۆر ئه وانه بوون، تهنیا پیاوی کورد بوون و بۆ پرگاری
 کوردستان تیدهکۆشان، یا ئه وانه ی بۆ ژیا نکی تاهه تای کۆیله یی و بندهسی
 خهباتیانده کرد؟! چلکاوخۆری کورد ئه وانه بوون، به ههموو شتیهکی راسته وخۆ
 و نا راسته وخۆ، به نووسین و به کردهوه، هه لایان بۆ بهردهوامبوونی لکاندن
 باشووری کوردستان به عێراقه وه دها، له ژێر هه ر ناو و دروشمیکدا بووی،
 بانگاشه یان بۆ ئه و داگیرکردن و کۆیله ییه ده کرد.

ئایا، بیتگانه په رست ئه وانه بوون، کوردستانیان به به شتیکی لیکدانه براو و لای
 جیهانه بۆه ی عێراق ده زانی، یا ئه وانه بوون، داوی پرگاری و سه ره خۆی
 یه کجاری و ته وایی کوردستانیان ده کرد؟! هه لبه ته، هه ر له خۆیانه وه، هه ر

کوردی، کوردپەرورانە بیریکردبیتەوه، داواى سەر بەخۆى و دامەزراندنى دەولەتێكى کوردستانى کردبى، چلکاوخۆرەکانى نێوخۆ، سەرانى دەولەتى داگیرکەرى عێراق و پارتە رامیارىيە شۆڤېنىيە عێراقىيەکان، بە بێگانەپەرست نێوزەمەدانکردوون. هەر وەک چۆن، هەر لە سەرمتاوه، هەموو شۆڤەرەکانى کوردیان، بە دەستى «تورکيا، ئێران، بریتانيا، ئەمېرىکا و بەرەى پۆزاوا» تاوانبارکردووه، تا ئەوڕۆش، هەر بەو شتووه ناڕەهوايه تاوانبارىدەمەن!

ئەدى زاراوهى «کۆسمۆپۆلىت»، چ پێوەندىيەكى بە سەر زاراوهکانى «چلکاو خۆر و بێگانەپەرست» هەيه؟ يا «بەرزنجى»، هەر لە خۆيهوه، لە فەرمانگە رامیارىيە تايبەتییەكەى خۆى وەرگیرتووه، پێناسەيەكى نوێى بۆ ئەو زاراوهيه داناوه، تا ئێمەش بزانی و تێبگەین!

بۆ بەکرێگىراویش، مەبەس لە بەکرێگىراوى كێيه؟ ئایا، ئەوانەى ئەو پرۆياگەندانەیان، دژى کوردپەروران کردووه، خۆیان بەکرێگىراوى دەولەتى عێراق نەبوون؟ ئەدى، گەر کوردیكى نیشتمانپەرور، داگیرکردن و چەوساندنەوى نەتەهوى پەتەردبیتەوه، دژى دەولەتى داگیرکەرى عێراق و مستابى، لە پێناوى پرزگارى نیشتمان و ئازادى نەتەهەمەیدا خەباتیکردبى، ئایا ئەو جۆره خەباتگێرانە، بە بەکرێگىراو دادەنرێن؟

ئەمانە هەمووى قسە و پرۆياگەندەى کۆمۆنىستە سەرلێشێواوهکانى ئەو سەردەمانەى کورد بوون، کە خۆیان ئەک هەر «چلکاوخۆر، بێگانەپەرست، کۆسمۆپۆلىت، و بەکرێگىراو» ی «مۆسکۆ» بوون، بەلکۆ، هەمیشە، زاراوهى ژاراوىشیان، لە نێو پرێمەکانى گەلى کورددا بلأودهکردووه. دژى هەموو شتێكى پیرۆزى دیکەى کوردایەتییى بوون. چونکە، گەر لە «مۆسکۆ» باران بباریایە، ئەوان لە هەموو وولاتە گەرمە بێ بارانەکاندا، چەتریان هەلەدا! هێندەش سەرەڕۆ بوون، تەنانهت کوردیشیان بە نەتەوه دا نەدەنا! سەرىشیان لە سەرانى «پارتى دیمۆکراتى کوردستان» شتواندبوو، ئەو دید و بۆچوونه هێچووبووجانەى خۆیان بێ دەفرۆشتن، ئەوانیش بێ ئەوى پێ بزانی، لە سەرى دەفرۆشتن!

جا ئێستە، لە «بەرزنجى» دەپرسم: ئایا بە چ یاسا و وێژدانى ڕەهوايه، داوى ئەو هەموو هەلەيه، داوى هێندە سال خەباتى بێ ئاكام، داوى هێندە تیشکانى کۆمۆنىستەکان، تازە ئەو قسە بۆش و ناوەرۆک پوچەلانەى ئەوان، دژى کوردپەروران کاوژکاتەوه! ئایا، ئەو ناتۆره ناشایستانە، شانى کوردپەروران یا «عێراقچى» و نۆکەرە زوڕناژەن و دەهۆلکۆتەکان دەگرتەوه؟!!

35/3. توڤرئنه وه و كۆرگرتن :

هه‌زدمه‌که‌م، گهر « به‌رزنجبی »، هه‌نده شارم‌زای میژووی نزیک‌ی که‌له‌که‌ی خۆیه‌تی، پیمان بلی: جگه‌ له‌و‌کۆڕانه‌ی، ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌ت و سیخ‌پرم‌کان‌ی گرت‌و‌یانه‌، پۆڤی له‌ پۆژان، نه‌که‌ هه‌ر به‌ ده‌یان کۆڕ، به‌ل‌کوو، ته‌نانه‌ت ته‌نیا یه‌ک کۆڕیش، له‌ سه‌ر « براهه‌تی کورد و عه‌ره‌ب »، له‌ کوێ گه‌راوه‌؟ وه‌ک نه‌ووسیه‌و‌تی: (دروشمی « علی صخره‌ الاخوه‌ العربیه‌ الکردیه‌ ته‌حطه‌م مؤامرات الاستعمار و اذنبه‌ » هه‌تا هه‌شتاکانی‌ش ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه‌و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی چاپه‌مه‌نیه‌کانیش ره‌ش ده‌چۆروه‌.. ئه‌م رووکاره‌ بووه‌ تووه‌ری ده‌یان توێژینه‌وه‌و کۆڕگرتن له‌نێومه‌نده‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی هه‌فتاکان به‌ره‌و ژوور). «32.3»

نه و دروشمه لاواز و کالوکرچه‌ی هه‌لگیراوه: (له‌سه‌ر به‌ردی بناغی برایه‌تی تی کورد و عه‌رب، پیلانه‌کانی نیم‌پریالیزم و کلکه‌کانیان تیکده‌شکی). گه‌ر دروشم‌یکی باشبووایه، تا هه‌شتا‌کانیش ده‌نگی‌دایه‌توه، هه‌لبه‌ته، هه‌ر له په‌نجا‌کانه‌وه، کو‌مه‌لانی خه‌لکی کورد، به‌شیتومیه‌کی گالته‌جار ئام‌تیزانه، دایان نه‌ده‌رشته‌وه و نه‌یاند‌مکوت: « له‌سه‌ر به‌ردی بناغی برایه‌تی تی کورد و عه‌رب، گو‌یز ده‌شک‌نین! » جا، با « به‌رنج‌یی » و هه‌موو « عی‌راق‌چی » به‌کانی دیکه‌ش بزانن، هه‌رچی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی رۆژنامه و گو‌قارمه‌کان ره‌ش‌چۆوه، وه‌نه‌بی، راست‌بی. زۆر جار، درۆیه‌کی پروت، مه‌رایه‌کی سه‌وک، خۆ پێدا هه‌لواس‌ینێکی چرووک نه‌بی، هه‌چی دیکه‌ نییه. هه‌میشه‌ش، هه‌ر په‌شیمان‌یی له‌دوابووه. چونکه، هه‌ر که‌سه‌ی بێگانه‌په‌رستی کرد‌بی، له‌کو‌تاییدا، هه‌ر نووشوستی هه‌ناوه!

جگه له‌وهی، هەر له هه‌مان جیگه‌دا فرموویه‌تی: (به‌دانسقه شاعیر هه‌یه که‌نسپه که‌خێله‌ی خۆی له‌و مه‌یدانه‌دا تاو نه‌دایێ و چوار ناڵه‌ رمبازێنی تیا نه‌کردبێ). «32،3» خۆزگه، هێنده‌ دوس و دل‌ ئاواله‌ و فراوان ده‌بوو، جگه‌ له‌و هۆنه‌ره مارکسیی و کۆمونیسته‌ کوردانه‌ی، له‌ ریزی «پارتی کۆمونیستی عێراق» دا کاریان‌کردوه، ناوی هێندێ له‌و هۆنه‌رانه‌ی بۆ دهنووسین، که‌ له‌و چۆره هۆنه‌راوه‌یان گوتوه، تا بزانه‌ن، چۆن به‌ دانسقه هۆنه‌ر نه‌بووه، هۆنه‌راوه‌ بۆ بییری ده‌سکر دی «عێراقچیتیی» نه‌گوتبێ! هه‌لبه‌ته، له‌ په‌نجای دوس ته‌یه‌رناکا و نه‌و هەر له‌ خۆیه‌وه، قسه‌ فرێنده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی بزانی، له‌ سه‌ری ده‌که‌وێ!

36/3. ویرد و سروود :

باوەڕ ناکەم، گەر پەکیکی وەک « حەمبەرز - ھۆشەنگ »، خۆشی ئو بیرەری نەبووایە، وەک ھەموو « عێراقچی » یەکی دیکە، ئو کە لە شەکرانی بێشکاندایە و

بیگووتایه: (بیگومان برایتی کوردو عه‌ره‌ب به‌ردی بناغی گه‌یشتن به‌ئاواتی تیکرای گلی عیراقو هر نو په‌کیه‌ته‌شه مه‌حکی به‌خته‌وه‌ری زۆله‌کانی ناینده‌ی نه‌م خاکه‌ پیرۆزه، هر له‌به‌رنه‌مه‌شه ویردی زمانی پیشووانمان بووه‌و سرودی ئیمه‌و به‌ره‌ی داها‌تیش ده‌بیت.) «11,31» جارێ با بزانی:

1. ئایا، کێ ریتداوه، به‌ ناوی هه‌موو خه‌لکی «عیراق» هه‌موو بدوێ؟
2. هه‌موو «عیراقچی» یه‌ک، وه‌ک عه‌ره‌به‌کانی «عیراق» بێر ده‌کهنه‌وه. له‌ بری زا‌راوه‌ی گه‌لانی «عیراق»، گه‌لی «عیراق» به‌کار‌دێن. هه‌لبه‌ته، مه‌به‌سته‌که‌ش روونه و بۆ جیه!

باوه‌ی ناکه‌م، له‌ جیه‌اندا، له‌ ده‌وله‌تیکێ فره‌ نه‌ته‌وه و نیشتماندا، ته‌نیا گه‌لیکێ تیدا بژی! چونکه، کاتی ده‌لێن: گه‌لی «عیراق»، واته: له‌ یه‌ک گه‌ل پیکه‌اتوه. ئه‌ویش له‌ جیهانی عه‌ره‌ب و نیوه‌وله‌تیدا، ته‌نیا گه‌لی عه‌ره‌ب ده‌گرته‌وه. ئه‌دی، چێگه‌ی گه‌لی کورد له‌و به‌مه‌شته‌ی برایتیی کورد و عه‌ره‌با، له‌ کوێ دایه؟ بۆچی «عیراقچی» یه‌کان نا‌لێن: گه‌لانی «عیراق»؟ چونکه، کاتی کوتمان گه‌لانی «عیراق»، یه‌کسه‌ر خه‌لکی تیده‌که‌ن، «عیراق» ده‌وله‌تیکێ ناسیۆنال نییه، به‌لکوو ده‌وله‌تیکێ تیریتۆریال پیکدێتی. واته: له‌ ده‌وله‌تیکێ فره‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان پیکه‌اتوه. «ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی»، یه‌کێ بوو، له‌و عه‌ره‌بانه‌ی ئه‌وێ، خۆی به‌ دژی رژی «به‌عس» و «سه‌دام حوسین» دادنه‌ی. گه‌چی، له‌ سیمیناریکدا له‌ شاری «ستۆکهۆلم»، دژی نه‌م بۆچوونه‌ وه‌ستا و گو‌تی: ئه‌وه هه‌لبه‌ ته‌نیا گه‌لی «عیراق» راسته‌!» 27, 81-92، نه‌ن، گله‌بی له‌ هیج عه‌ره‌به‌یک ناکه‌م، گه‌ر ته‌نیا هر زا‌راوه‌ی گه‌لی «عیراق» به‌کار‌دێن. چونکه، ئه‌وان باشووری کوردستانیش به‌ پارچه‌یه‌ له‌ خاکی «عیراق» و نیشتمانی عه‌ره‌ب داده‌نێن. به‌لام، گه‌ر هر کوردیکێ «عیراقچی» خۆی، ژاری نه‌و بیره‌ زۆله‌که‌ی ب‌لاو‌کردوه، هه‌ولی نه‌دا، زا‌راوه‌ی گه‌لانی «عیراق» بچه‌سپێتی، ئیدی، بۆ گله‌بی له‌ داگیرکه‌ره‌که‌ بکه‌م؟ بۆیه‌ ده‌بی، کورد دا‌وای هر‌چیه‌ بکا «هر له‌ مافی روونا‌کیریی یه‌وه‌ بیکه‌ره، تا به‌ کۆنفیدرالی ده‌گا»، هر ده‌بی، زۆر به‌ کۆله‌ده‌وه‌ هه‌ول‌دا، له‌ ناینده‌دا و له‌ ده‌ستووری کاتی یا هه‌میشه‌یی «عیراق» دا، چن خا‌لیکی سه‌رمکی گرنه‌ بچه‌سپێتی:

1. «عیراق» له‌ ده‌وله‌تیکێ فره‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان پیکه‌اتوه.
2. عیراق له‌ هر دوو گه‌لی سه‌رمکی «عه‌ره‌ب و کورد»، چن که‌مینه‌یه‌کی دیکی وه‌ک «تورکمان، ئاسووری و ئه‌رمه‌ن» پیکه‌اتوه.

3. کۆماری عێراق، له نێوان ئهو گه‌ل و که‌مه‌نه‌وه‌بییه‌ندا، به کۆمارێکی هاوێش داده‌نرێ.

ئه‌گینا، گه‌ر وا نه‌بێ، به‌مانه‌وێ و نه‌مانه‌وێ، کۆماری عێراق، له نێوان ده‌وله‌ته عه‌ره‌بییه‌کان و جیهاندا، به ده‌وله‌تێکی عه‌ره‌بیی ڤووت ده‌ژمێررێ. چونکه، کاتێ ده‌لێن: بیستو‌دوو ده‌وله‌تی عه‌ره‌بیی هه‌یه، مه‌به‌ستیان له عێراقیشه. ئیدی نازانم، ئه‌وانه‌ی به‌و بیره قایده‌مین، ئه‌وه « چلکاوخۆری، بێگانه‌په‌رستی، به‌کرێگیرایی و کۆسمۆپۆلیتی » نییه!! ئایا، ئه‌وانه‌ی ئه‌و باره‌ باش هه‌لده‌سه‌نگێن، به‌پیتی باره ناله‌باره‌که‌ی کورد، گرفته‌که‌ له پۆله‌کانی هه‌ر دوو گه‌لی عه‌ره‌بی عێراق و گه‌لی کوردی باشووری کوردستان ده‌گه‌یه‌نن، پێشنیازی گونجاو ده‌کهن، تا کێشه‌که‌ له به‌ر پۆشناپی یه‌کسانی نه‌توه‌می و پێزی به‌را به‌ری، له ده‌وله‌تێکی فره‌ نه‌توه و نیشتمانی وه‌ک عێراقدا، چاره‌سه‌ر بکهن، نۆکه‌ر و چلکاوخۆرن!! ئاخو، ئه‌م گه‌له‌ بندنه‌سه، له‌گه‌ل ئه‌و « عێراقچی » یه‌ که‌له‌پوتانه‌دا چی بکا؟ دیاره، هه‌ر هێنده‌ له « کوردایه‌تی » و « عێراقچیتیی » گه‌یشتون!

زۆری وێست، تا چهن « عێراقچی » هه‌کی کورد، فێری ئه‌وه بوون، دان به‌ زاراوه‌ی « باکوور، خۆره‌لات، باشوور و خۆراوا »ی کوردستاندا بنێن. له بری ئه‌وه‌ی، زاراوه‌ی کوردستانی « تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا », له قسه‌کردن و نووسیندا به‌کاربێژن. وا دیاره، هێشتا زووه و چهن سالتیکی دیکه‌شی ده‌وێ، تا دان به‌و راستیییه‌ی سه‌ریشه‌وه‌دا بنێن، له‌که‌لی ئه‌هریمه‌نی بۆگه‌نی با‌واوه‌پی « عێراقچیتیی » بێنه‌خواره‌وه و ڤو له ڤوگه‌ی بیر « کوردستانیزم » بکهن!

3. « هه‌مه‌بۆر » سالی « 1977 », ئه‌مه‌ی نووسیه‌وه. ئێسته، ئه‌وا بیستوسێ سالی به‌ سه‌ر ئه‌و قسانه‌دا تیپه‌رپوه. نه‌ یه‌کیتیی و براه‌یه‌تی کورد و عه‌ره‌ب، پۆژی له پۆژان، له عێراقدا هه‌بوه، وه‌ک ئه‌و باسیکردوه، نه‌ « به‌خته‌ومری پۆله‌کانی ئایینه‌ی » گه‌لانی عێراقیش، به‌ درۆده‌نه‌سه‌ به‌دیاته‌وه و به‌دیدێ!

4. خاکی « عێراق » هه‌رگیز، پیرۆز نه‌بوه و پیرۆزیش نییه. چونکه، هه‌موو نه‌توه‌یه‌ک، ته‌نیا هه‌ر خاکی خۆی لا خۆشه‌ویست و پیرۆزه، ته‌نیا بێگانه‌په‌رستان نه‌بێ، خۆیان به‌ خاکی گه‌لانی دیکه‌وه‌ باده‌دن و هه‌لده‌کێشن! جا، با سه‌یرکه‌ین، کۆنه‌کۆمۆنیست و نووسه‌ریکی ناوداری وه‌ک « ره‌سوول هه‌مزمتۆف », ده‌رباره‌ی نیشتمانه‌که‌ی چی گوته‌وه؟ به‌ مه‌رجێ له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له « یه‌کیتی سۆقیه‌ت » ژیاوه. (هه‌ندێ بآلنده‌ی کۆچه‌ر هه‌ن، به‌پیتی که‌ژ له‌ وولاتیکه‌وه‌ ده‌چنه‌ وولاتیکی تر، هه‌لۆش هه‌یه، که‌ هه‌میشه‌ دلسۆزی شاخی خۆیه‌تی.) « 127,36 » دواتر، ڤوی

دهمی له نیشتمانه کهمی کردووه و گوتویهتی: (عشق و خۆشه‌ویستینیم گهوره‌می یا پچووک، دلسۆزینیم که‌مبێ یا زۆر، هه‌ستم کۆنبێ یا نوێ، من هه‌ر له باره‌ی تۆوه ده‌نووسم، ئه‌ی داگه‌ستانه‌که‌م) «146,36» دواتریش گوتویهتی: (هه‌ور نه‌بێ، باران له کو‌توه دێ؟ ئاسمان نه‌بێ، به‌هر له کو‌توه دێ؟ ئافارستان و که‌لی ئافار نه‌بن، ره‌سوول هه‌مه‌زه له کو‌توه دێ؟) «224,36»

(وا بزانه‌م، هه‌نده به‌سه، بۆ گو‌تی‌هه‌ک راستی بی‌یستی! گه‌ر ئه‌م دوو‌ی و مرو‌اری‌بیانه، هۆنه‌ری به‌ ناویانگ و پایه‌به‌رزی «داگه‌ستان» هه‌لی نه‌رشته‌نایه، کوردی‌کی نه‌ته‌وه‌می و نیشتمان‌به‌روهر بی‌گوتنایه، زۆر پێده‌چوو، به‌ تاوانی شۆه‌نینی‌زم می‌شکیان به‌ردایه!) «64,19» به‌ ده‌یان نا‌تۆره‌ی وه‌ک: «چلکاوخۆر، بی‌گانه‌به‌رست، به‌کر‌تی‌گه‌راو و کۆسمۆیۆلیتی «یان، به‌ دوا‌خه‌ستایه! جا، گه‌ر ئه‌وه، ڤایرۆسی «ئیدس» ی مالتویزانی و سه‌رلێشتوایی نه‌بێ، هه‌نده‌ی کوردی نه‌گه‌به‌تی «عیراقچی» تووشی بووین، ئیدی ده‌بی، چیدی که‌ بی!

5. گه‌ر «حه‌مه‌بۆر»، به‌ک تۆز ویژدان و زانیاری هه‌بوویه، هه‌لبه‌ته، هه‌رگه‌یز نه‌یده‌نووسی: (هه‌ر له به‌ر ئه‌مه‌شه، ویردی زمانی پێش‌ه‌وایانمان بووه و سه‌روودی ئێمه و به‌ره‌ی داهاتویش ده‌ییت.) «11,31»

ئایا، ئه‌و پیاوه هه‌نده شارمه‌زایه، به‌ ناخی می‌ژووی کورددا شۆه‌یۆته‌وه، وا ئه‌و به‌ریارمه‌داوه؟ ئایا، می‌ژووی دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی عیراق و پێوه‌لکاندنی باشووری کوردستان به‌ عیراقی ده‌سکردی «بریتانیا» وه‌ ده‌زانی؟ جا، گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ی بزانیایه، چۆن هه‌ر له خۆیه‌وه، هه‌ر مه‌که‌یی ده‌یگوت: ئه‌و به‌رایه‌تییه «ویردی سه‌ر زمانی پێش‌ه‌وایانمان بووه!» «ئهم تۆز گه‌وره‌یه‌ی به‌ ده‌م پێش‌ه‌وانه‌وه بۆ کردووه؟ ئایا، لاپه‌ره‌ په‌شه‌کانی می‌ژووی هه‌ر دوو داگیرکه‌ری کوردستان «بریتانیا و عیراق»، بۆ هه‌موو کوردی ئاشکرا نه‌ین؟ گه‌توگۆکانیان گه‌واهیی ئه‌وه ناده‌ن، که‌ له پێش هه‌موویانه‌وه، «شیخ مه‌حمود» ی نه‌مر، داوای سه‌ربه‌خۆیی ته‌واو و دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی کوردی کردووه؟ چن که‌له‌پیاویکی وه‌ک: «حه‌مه‌ی ئه‌و مه‌حمان ئاغا، شیخ قادری هه‌فید، مه‌عرووف چیاوک ... تاد» به‌ هه‌موو توانایه‌کیانه‌وه، دژی ئه‌و پێکه‌وه‌لکانده‌ و هه‌ستان، ئه‌و په‌کی‌تی و به‌رایه‌تییه‌یان په‌تکردوه! ئیدی چۆن، خه‌لکی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان، دژی ئه‌و پرۆسیسی پێکه‌وه‌لکانده‌ نه‌بوون و بێزاری خۆیان ده‌ر نه‌بریه؟ هه‌لبه‌ته، گه‌ر «حه‌مه‌بۆر» بێ‌هه‌وسایه: «سه‌روودی هه‌موو «عیراقچی» په‌ک بووه»، ئه‌وا ئه‌و کاته، ده‌نگ له به‌رده‌وه به‌هاتایه، ده‌نگ له منه‌وه نه‌ده‌هات! به‌لام، کاتێ نووسیویتی: «سه‌روودی ئێمه» یه، من لێرمدا لێتی

دەپرسم: « ئىمە » واتاي كى دەگەينى؟ گەر مەبەس لە ھەموو كوردى باشوورى كوردستان بى، ئەوا كى پتى پى داو، بە ناوى ھەموو كورد پەو بەدو؟ ئىنچا كوتويەتى: سەروودى « بەرى داھاتوش دەيت! » « ئەمە لەو دەچى، » « ھەمەبۆر » جادوباز يا فالچى بوو، وا ھەر لە خۆيەو پەلەيداو، ھەر لەو كاتەو، بە ناوى نەوەكانى پاشەپۆزى كوردیشەو پەلەيداو، وەك سەربازىكى دڵسۆز و بە ئەمەكى ناسىوئالەستە ەو بەكان، تاهەتايە، برايتى ەو ەو و كورد، يەكپىتى خاكى عىراق پەلەپۆزى! ەلەتە، ھەرگىز نيازى نەوە نەو و نىيە، پۆزى لە پۆزان، مافى نەتەو ەي بە كورد پەلەپۆزى، كە خۆى لە پەلەپۆزى و سەربەخۆى تەواو دامەزاندنى دەوڵەتتىكى نەتەو ەيدا دەينى! بەلكو، تاهەتايە ھەر دەپى، گەلى كورد لە عىراقدا، لە بىندەسى كەمىنەى سەوونەى ەو ەدا بى، بچەو سىتەتەو و بئالەن. چونكە، مافى چارەنووسى نەتەوكان، وەك « لىن » نووسىوئەتى: (مەبەس لە سەربەستى نەتەوكان، بۆ ديارىكردنى مافى چارەنووسى خۆيان، جىابوونەو ەيانە وەك دەوڵەت لە كۆمەلە نەتەوكانى دىكە، بى گومان، دامەزاندنى دەوڵەتى نەتەو ەي سەربەخۆى). « 144،48 »

سەير ئەو ە، « ئىسرائىل » جۆرە « ئۆتۆنۆمى » يەكى تايەستى و فراوانى نەتەو ەتتى، بە « فەلەستىن » داو، كەچى، خۆيان بەو قايىل نەبن و نايانەو، ھەر داواى دەوڵەتى سەربەخۆى جىا دەكەن، ھەرگىز لە شايى برايتى « جوو » و « فەلەستىن » دا، دەسى ەلەپەكتيان نەگرتەو و ناشىگرن، نەك وەك « باجى رەحمە » ەكانى كورد، سەرخۆى بىگانەپەستى، بە كەس نەدەن! ئەز، زۆر لەو دۇنيام، ئەو « مانگى ەنگوین » گەفتوگۆيەى لە نەتەو ەياندا، تا ئەو پە ھەر بەردەوامە، بەو زووانە تەواو ەبى و سەرىشەدەكەون!

ھەر ەو ە، گەلى « باسك » لە سنوورى دەوڵەتى « سەبان » دا، چەندىن سالا جۆرە « ئۆتۆنۆمى » يەكيان ەيە، كەچى، ئەوان ھەر داواى جىابوونەو دەكەن! جا، گەر « ھەمەبۆر » و « بەرزنجى »، ئارووى يەك برك و مەرووى يەك كونى كەو ەى « عىراقچىتى » نەبن، ەلەتە، لە لايەكەو، « بەرزنجى » قەسە سوواو ەكانى فالچىيەكى « عىراقچى »، بە نمونە ناھەتەو! لە لايەكى دىكەشەو، داواى ئەو ھەموو ماو ە، سەرى زىزايى ئەرشتى بىرى بۆكەنى « عىراقچىتى » ەل ناداتەو، كە سەراپاى جىهان و كوردستانىش گۆراو! با كەمى سەرنجدەين، تا بزەين، « عىراقچى » يەكى دڵسۆزى وەك « ھەمەبۆر »، لە چ سەردەمىكى سەختى باشوورى كوردستان و پۆزگارىكى پەشى كورددا، ئەو

تیورییه زرکه پوتهی هه‌لشتووه. کاتێ ئه‌و بڕیاره‌یداوه، گه‌لی کورد له‌ عێراقدا، له‌و پهری بێ ده‌سه‌لاتیی و نه‌هامه‌تییدا بووه، ده‌وله‌تی عێراقیش، نه‌ک هه‌ر گوێی بۆ چه‌ن و پێشه‌یه‌کی له‌و بابه‌تانه‌ شل نه‌کردووه. به‌لکوو، به‌و پهری توانایه‌وه، هه‌ولی تووێرکردنی کوردی داوه. به‌هه‌موو شتیه‌یه‌یسته‌وویه‌تی، له‌نیۆبهرێ! هه‌روه‌ها، « به‌رزنجیی ش» له‌ چ سه‌رده‌میکی نوێ و رۆژگارێکی پووناکی کورددا، وه‌ک تووێتی، ئه‌و تیورییه‌ی ساخته‌یه‌ی دووباره‌کردووته‌وه! کاتێ، گه‌لی کورد، به‌ره‌و نازادی و سه‌ربه‌خۆیی نه‌هه‌ویمی هه‌نگاو ده‌نی، ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری عێراقیش، رۆژه‌پۆژ، پتر پيسواده‌یی و له‌ کوردستان دوور ده‌که‌وتیته‌وه! ئه‌و تازه‌ نووکی پینووسه‌ کوله‌که‌ی تیزکردووته‌وه، به‌هه‌موو توانای خۆیه‌وه‌ ده‌یه‌وێ، بیری داته‌پیی « عێراقچیتیی» ببوژیتیتیه‌وه، تیۆری میژوویی بۆ پێکه‌وه‌ ژبانی زۆرمیلیی داڕێژێ!

تۆ بێتی، ئه‌مه‌ هه‌ر وا کارێکی ساویلکانه‌ و بێ مه‌به‌سی؟

لێرمدا، خاڵێکی گرنگ هه‌یه، پێویسته‌: ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ین. گه‌ر، گه‌لی باشووری کوردستان، له‌ لایه‌ن سه‌رانی « پارتیی و یه‌کیتیی »یه‌وه‌ سه‌رکوت نه‌کرا، بانگاشی ئه‌و بڕایه‌تییه‌ی « به‌رزنجیی و حه‌مه‌بۆر »، ده‌هۆلی بۆ ده‌کوێن، با ته‌نیا به‌ یه‌ک ریفراندۆمی ئازاد تاقیکه‌نه‌وه، ئه‌و کاته‌، زۆر به‌ پوونیی، بۆ هه‌موو لایه‌ دهم‌ده‌که‌وێ، رۆله‌کانی کورد له‌ باشووری کوردستاندا، ده‌نگ بۆ بڕایه‌تی کورد – کورد و یه‌کیتیی خاکی کوردستان، یا بۆ بڕایه‌تی کورد – عه‌ره‌ب و یه‌کیتیی خاکی عێراق ده‌دن! گومانی تیدا نییه. ئه‌و بڕایه‌تی و یه‌کیتییبه‌ ده‌سکرده‌ رهنده‌که‌نه‌وه، نه‌فرمێ لێ ده‌که‌ن و هه‌زار به‌رپیشی به‌ دوا ده‌لده‌من. به‌لام، مامۆستا « به‌رزنجیی »، چونکه‌ هه‌ر وشه‌ ریزه‌ده‌کا، مه‌رای بۆ پارتیه‌کان ده‌کا، به‌ ده‌نگێ جۆی نه‌وان ده‌زه‌رێ، به‌ کلکی ده‌خوێ، ئامانجی دوژمن ده‌پێکێ و به‌ خۆی نازانی، بێ ئه‌وه‌ی بزانی، ئه‌و باوهری « عێراقچیتیی »یه‌ی له‌ سکی خۆی ده‌ریده‌کا، هه‌نده‌ی دیکه‌، له‌ ناو و ناویانگی که‌مه‌که‌اته‌وه!

« به‌رزنجیی » نووسیویتی: (تا ئه‌م کاته‌ش که‌ئهم وشانه‌ی تیا ده‌نوسم هه‌یج حیزبێ له‌ سه‌رانه‌ری عێراقا « به‌ کوردستانه‌وه »، ئه‌وانه‌ی نوێنه‌رایه‌تی ئه‌م که‌له‌ ده‌که‌ن و له‌ ناویا خه‌لکی باوه‌ریان پێیه‌، هه‌یچیان له‌و باسه‌ لایانه‌دا وه‌و بانگه‌شه‌ی بڕایه‌تی که‌ هه‌ر به‌رده‌وامه‌. جا ئه‌گه‌ر نووسه‌ر یه‌خه‌ی زیوهر بۆ ئه‌م باسانه‌ بگرێ، به‌ پای من ناحقه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کات. سه‌باره‌ت به‌ « پیاوه‌لانی حوکه‌مه‌که‌ی ئه‌وسای عێراق و مه‌لیکه‌کانی.» (32،3) پێشتر، هه‌له‌ی زمانه‌وانیی ئه‌م چه‌ن دێرهمان راسکرده‌وه. جارێ، ئه‌ز به‌ هه‌یج شتیه‌یه‌، گوێ بۆ پارتیه‌ عێراقیییه‌کان

پاناگرم، دهرباره‌ی «عیراقچیتیی» جی ده‌لێن و جی نالێن. چونکه، تهنیا نه‌و بیره‌ گنده‌له‌ له‌ به‌رژمهندیی نه‌وان دایه‌. بیرری سه‌ربه‌خۆیی و کوردایه‌تیی، بۆ نه‌وان، وه‌ک ته‌زووی کارمبا وایه‌، گیانیان له‌ به‌رده‌به‌رێ و وشکیانده‌مکا! ئینجا، من چ کارێکم به‌ سه‌ر شه‌وه‌یه‌، نه‌ک هه‌ر پارته‌کانی کوردستان، به‌لکو، گه‌ر زۆربه‌ی زۆری کوردیش، هه‌تنده‌ بێگانه‌په‌رستن، «عیراقچیتیی» وێردی سه‌ر زمان و براهه‌تیی «عه‌ره‌ب و کورد» خۆراکی پۆژانه‌ی ژیا‌نیان بێ! من باسی راستییه‌کی می‌ژوویی ده‌که‌م. شه‌وه‌ هیچ

له‌و راستییه‌ ناگۆڕێ، کوردستان داگیر و دابه‌شکراوه‌، گه‌لی کورد له‌ عێراقدا، له‌ هه‌موو مافه‌تیکه‌ نه‌توه‌یه‌ی خۆی بێ به‌شکراوه‌، به‌ خراپه‌ترین شه‌تیه‌ ده‌چه‌وسته‌ندڕه‌توه‌. عێراق ده‌وله‌تیکه‌ داگیرکهری خاکه‌که‌م نه‌بێ، هیچ شه‌تیکه‌ دیکه‌ نییه‌! من هه‌رگیز، له‌ باسی راستیی و په‌وایی کێشه‌ی کورددا، له‌گه‌ڵ زۆربووری ده‌نگی هیچ عه‌ره‌به‌تیکه‌ «عێراق» و «عیراقچی» به‌کی کورددا نه‌بووم و نیم و نابم. چونکه‌ ده‌زانم، شه‌وه‌سته‌ و گه‌ڕوانه‌، هه‌رگیز شه‌تی نالێن، له‌ به‌رژمهندیی گه‌له‌که‌مدا بێ!

باشان، ئه‌ز نه‌ به‌ خۆرایه‌ی په‌خه‌ی «ژێم» گه‌رتوه‌. نه‌ به‌ تهنیاش، په‌خه‌م گه‌رتوه‌. به‌لکو، له‌ پێگه‌ی شه‌وه‌، گه‌ر ده‌سه‌لاته‌م هه‌بێ، نه‌ک هه‌ر په‌خه‌، قورقورایه‌ی هه‌موو «عیراقچی» به‌کێش ده‌گرم، به‌ تابه‌تیی دوا‌ی په‌په‌ینه‌ مه‌زنه‌که‌ی گه‌ل، هه‌رچی دژی پزگاری نیه‌ستمانه‌که‌م و سه‌ربه‌خۆیی گه‌له‌که‌م بێ، دووکه‌لی می‌شی «عیراقچیتیی»، له‌ هه‌وای خاوی‌ن و سازگاری کوردستاندا، دژی بیرری کوردایه‌تیی و کوردستانیزم بلۆکه‌توه‌، وه‌ک کوردیکه‌ ناسیۆنالیست، به‌ مافه‌تیکه‌ په‌وای خۆمی ده‌زانم، داگۆکیی له‌ «بیر و ئایدۆلۆژیای نه‌توه‌یه‌ی، نه‌توه‌ و نیه‌ستمانه‌که‌م» به‌که‌م. به‌ هه‌موو شه‌تیه‌، دژی بیرری به‌رده‌وامبوونی پێکه‌وه‌لکانده‌نی کوردستان به‌ عێراقه‌وه‌ بوه‌ستم. چونکه‌، خۆم به‌ قه‌رزباری نه‌توه‌ و نیه‌ستمانه‌که‌م ده‌زانم، له‌ دامێنی چیا سه‌ره‌که‌شه‌کانی کوردستاندا له‌ دایکه‌بووم، له‌ ئاوی کوێستانه‌کانیم خواردۆته‌وه‌، مه‌لاشووم به‌ بیرری کوردایه‌تیی و داسۆزیی بۆ کێشه‌ی نه‌توه‌یه‌ی و پامیاری نه‌توه‌که‌م هه‌لدراوته‌وه‌. هه‌تنده‌ خۆم به‌ قه‌رزباری دایکی نیه‌ستمان ده‌زانم، له‌ تاوان و له‌ بێ ده‌سه‌لاتیدا ده‌نووسم و هاوارده‌که‌م. هه‌ر چه‌نده‌، له‌ داخی کورد خۆی و سه‌هه‌رانی پارته‌کانی کوردستان، له‌ ده‌س «عیراقچی» و ناپاکه‌کانی کورد، دلم پێ، پهنگم زه‌رد و زمانم تووشی زه‌ردوویی بووه‌. به‌لام، هه‌رگیز کۆڵ ناده‌م، هه‌تشتا وره‌م به‌رزه‌، به‌ پهنگاری هه‌موو جۆره‌

بیریکی نامۆ و نارەسەن دەبەوه، کورد بە باوک، کوردستان بە دایک و بیری نەتەویش، بە قەلایەکی قایم دەزانم. پاشەپۆژیش، ھەر بۆ ئازادی کورد، سەر بە خۆی کوردستان و سەرکەوتنی بیری نەتەویی دەبێ. ئەمە کداریش داوام لێ دەکا، گەر وەک « گالیلۆ »، لە سەر راستیش بمسووتێن، ھەر راستیی بۆ پۆلەکانی نەتەوێکم پوونگە مەوه، یەخە سەرائی پارتەکانی کوردستان بگرم، دژی ناپاکەکانی کورد بوستم، بەربینگێ ھەزاران — مردووی زیندووی وەک « زۆمەر » و زیندووی مردووی وەک « بەرزنجیی » بگرم! جا، سەردەمەکە بۆ من، ھیچ جیاوازییەکی نییە، کام ھۆنەری کورد، لە چ سەردەمیکی مێژوویدا، بە سەر داگیرکەرەکم و پۆتەمەیدا ھەلداوه. لەبەرئەوه، لە ھەموو سەردەمی کدا، ھەموو کوردیکی دڵسۆز بۆی ھەیە، ئاوی لە مێژوو بداتەوه، پەخنە لە دەیان نووسەر و ھۆنەری وەک « زۆمەر » بگرێ، چونکە، ئێمە قسەمان لە سەر « بیر » و پەرۆمندی « کورد » کردووه، نەک لە سەر شتی بووی، بایەخی نەمايێ و کۆتاییەتیی. کێشە « بیر » و « فەلسەفە »ش، ھەرگیز کۆتایی نایە و لە ھەموو سەردەمی کدا، باسی لێوە دەکرێ و تاووتێدەکرێ!

37/3. بەد و بەدخانە :

ھەموو « عێراقچی »یەکی بیگانەپەرست، تا چەن لەگەڵ یەکدیدا ناکۆک و جیاواز بن، ھەر وەک یەک بیردەمەنەوه. لەو ڕوومەوه، ھیچ جیاوازییەکیان نییە. جا ئەو کەسە، داوکویی لە پابوردووی عێراق بکا، یا لە سەر ئێستە و ئایندە عێراق، خۆی تووشی گێچەلکا و سیپارەییەکی ناوەرۆک پووجەل پەشکاتەوه، ھیچ لە باسە ناکۆکێ! گەر « زۆمەر » پیڕی، ھۆنراوی بە سەر خاکی عێراق و شاکییدا ھەلدايێ، گەر « ھەمەبۆر » دوێنێ، سەرووی بۆ عێراق گووتی. ئەوەتە ئەرۆش، یەکیکی وەک « بەرزنجیی » دەیهوێ، مێژوویەکی پڕ لە شانازی، بۆ دەولەتی داگیرکەری عێراق و شاکی داتاشی. بۆیە، زۆر بە راشکاویی، باسی پابوردووی عێراقی کردووه و نووسیوتی: (گەر بێتو بەراوردی بکەین لەنیوان ئەو ھۆکەتە و ئەوانەی دوا 1958/7/14 یەک بەدوی یەکدا هاتن و تا حالی حازر لەرووی رەفتار و مامەڵەکردنیانەوه لەگەڵ گەلی کورددا، لەھەموو ڕووی کەوه، وایانم جێگای خۆیتێ کە ھۆکمی پاشایی بەھیدی ترین و واقعی ترین ھۆکمی دابنێن، کورد دەلێ: « تا بەد نەبین بەدخانە بەیانناکە »، ھەر کام لەئێمەش نەگەر بەئینسافەوه چاوی بەو ماوەی ھۆکمی پاشایی یەدا 1958-1927 لە کوردستاندا بگێریتەوه، لەھەموو ڕووی کەوه دەبینن بەھوت ئاوی شۆر و بوومەوه لەچاوی ئەوانە

کەدوای 1958 وە بە ئاگرو ئاسن و باروت و خەردەل لە گە ئاساندا ژيان و
 حوکمیان کردین. ئەو « دەسکەوتە گرنگانە »ی ئەم حوکمەتانە ناویە ناوو لە گەل
 ھەر « وتووتێتکیدا » بە کۆلتی مەتەو، لە گەل تەقەیی دەھۆل و زورنادا بە ئیفلجی
 دەیاندا بە کورد، حوکمەتی ئەوسا لە 1925 « لامرکزی بۆ کورد » پێشنیار کرد،
 لە سەر ئامۆژگاری لیژنەی سنوری سەر بە عوسسەیی ئەتەو هکان، لە 1930 دا
 یاسای زمانە ناوچەیی یەکان « لغات محلیه »ی دەرکرد، پیاوانی لیھا توو
 شارەزاو ئیداری وەک: سەید قەزاز، رفیق حیلمی، ئەمین زەکی، توفیق وەھبی،
 مەعروف جیاوک، ئەحمەد موختار و سالح زەکی و دەیان دڵسۆزی تر
 لە وەزارەتەکان و ناوچەکاندا کار بە دەست بوون. (33،3)

لەو دەچن، کێشەیی کورد و ئالۆز و سەخت بووبن، لە ناچاریدا، پەنا بۆ بەر
 پەندە کوردییەکە بەرین و بلتین: « سالت بە سالت، خۆزگەم بە پارا! » لەوانەیە، ئەمە
 تا ئەندازەییکی زۆر بۆ باری کورد لە عێراقدا راستی! بەلام، لە کاری پامیاری و
 ھەلسەنگاندنی باری کۆن و نوێدا، ئەو جۆرە لێکدانەوانە، ھیچ بایەختیکی نییە!
 چونکە، پێش ھەموو شتێ، ھەم ئەوێ پۆی، ناگەرێتەر و ھیچ کەلکیکی نییە!
 ھەم لەو پۆژمەرە دەولەتی عێراق دامەزراوە، ئەو حوکومەتانەی یەک لە دوا یەک
 ھاتوون، ھەرگیز بەو شێوەیە بەراورد ناکرێن. لەبەر ئەوەی، چ گەلی عەرەب و چ
 گەلی کورد، لە ھەموو پرویەکەو کۆراون. سەر دەرەکان یەک نین، پاشایەتی و
 کۆماری، دوو سیستیمی جیاوازن.

پاشان، گەر « بەرنجیی »، کەمنی ھۆشی بە خۆی بووایە، کەمنی پەرور دەی
 نەتەویمی ھەبووایە، بە بیرری پەسەنی کوردایەتیی گۆشکرایە، پەوکی نە بەر چاوە
 پچوو کەکانی تاریک نەکردایە، ھەلبەتە، بەو شێوە پڕ لە شەرمەزاریییە، داگۆکی
 لە میژووی رەش و پڕ لە تاوانی دەولەتییکی داگیرکەری نیشتمانەکی نەدەکرد!
 ھەلبەتە، گەر نانیکی بەو پۆنەو نەخواردایە، لە ھەر لایەکەو بە با بەتایە، ئەو
 لەوتووە شەنی نەدەکرد. ھەر دەرلنگییکی لە مائە بێگانە یەک نەپسایە، زۆر بە
 ئاسانایی دەیزانی، حوکومەتە عەرمییەکی ئێوان سالانی « 1927-1958 » کێ
 دروسی کرد؟ کێ وەک بوو کە شووشە، یاری پێ دەکرد و ھەلیدە پان؟ ئایا، شەسا
 « فەیسەل » و حوکومەتە کە، ھێندە سەر بە خۆیی بیریاری پامیارییان ھەبوو، تا
 بێ قایل بوونی لێ پسر اوانی « بریتانیا »، پەنجە بە ئاودا بکەن؟

کاتی، یەکی ئەو جۆرە بیریاریانە دەدا، تا سەر موخ و ئێسک، دزایەتی راستیی
 دەکا، دواي شەو مەزەنگی بیرری « عێراقچینی » دەکەوێ، ھەر وەک « بەرنجیی »

لێ بەسەردێ! چونکە، هەموو ئەو دەسکەوتانەی، بە خەباتی پەروای گەل و خوێنی شەهیدانی، پاپەرین و شۆڕشەکانی نێوان ساڵانی « 1919-1931 »، بە سەرکردایەتی « شیخ مەحمود »، لە عێراقدا گەلی باشووری کوردستان بە دەسیهێناوە، لە لایەکی دیکەشەوە، بە چاکە بۆ سەرانی ئەو کاتە دەولەتی عێراقی تۆمار کردووە. لە لایەکی دیکەشەوە، هەم پۆلی کوردی لە خەبات و بەدییهێنانی ئەو دەسکەوتانەدا پشگۆرخستوووە. هەم لە بایەخی پۆلی ئەو قارەمان و شەهیدانەی کەمکردۆتەو. هەم هێندە پێ نەزان و بێ ئەمەکی نواندوووە، بە هەرچی چۆنێتی، هەر هەولێدارە و ویستوویەتی، بە چاکە باسی سەرانی کۆنی دەولەتی « عێراق » بکا، پۆلی ئینگلیزیش، لە دانپیانانی سەرانی « عێراق » بەو دەسکەوتانەدا بشارتەو و بشیوتی!

جا، گەر نوێنەرانی « بریتانیا » لە عێراق، خواوەنی دەسەلاتی یەکەم نەبوونایە، هەموو بریارێکی پامیاری و ئابووری، هەر بە دەس ئەوان نەبووایە، کێشەیی نەتەوێی کورد و پێوەڵکاندنی باشووری کوردستانیش، هەر لە سەرمتاوە، ئەوان نەخشەیان بۆ نەکشایە، ئێستە، بۆ پۆژمان بەم پۆژە ڕەشە دەکەیی؟ یەکیکی بێ وێژدانی وەک « بەرزنجیی »ش، ئەو قەسە بێ تام و بۆیانەیی، بۆ دەرکرد؟ ئەو « لا مەرکەزی یە » بە کوردیشیان پەوابینیوە، لە بەر چاوی جوان و گەشی کورد، پێشنیازیان نەکردووە. بەلکوو، لە ئەنجامی خەباتێکی سەختی خوێناویی و بۆمبارانی گوند و شارەکانی کوردستانەو هاتوو. بەری خەباتی هەولی پامیاری و شۆڕشە چەکدارییەکانی « شیخ »ی نەمر بوو. بەرەمی خوێنی شەهیدانی کورد و کوردستان بوو. نەک « حاتم » ئاسا، شا « فەیسەل »ی ئامۆزای « بەرزنجیی »، بە کوردی بەخشیبی! ئەو پیاوانەیی ئەویش ناویبردوون و کاریان پێ سپێراو، ئەوانیش هەر لە سەر خوێنی شەهیدان، بە ڕەنگار بوونەوێ جەماوەری گەلی کورد بە گشتیی و شاری « سولەیمانیی » بە تایبەتی، ئەو پۆستە گرنگانەیان وەرگرتوو. نەک دەسی پۆژگار بە ڕێککەوت، ئەو پەلەوایی پێ دابن. یا هەر لەبەرئەوێ کورد بوون و کوردیش لە عێراق دژین، دەبێ، چەن پیارتکیان لە وەزارەت و بەرێوەبەرتییەکانی دەولەتدا هەبێ و کاربکەن. ئەگینا، گەر گەلی باشووری کوردستان، ئەو زنجیرە پاپەرین و شۆڕشەکانی بەرپا نەکردایە، داوای مافە نەتەوێیە پەرواکانی خۆی نەکردایە، ئایا، ئەو حوکومەتە عەرەبییە شۆڤینیستی ئەوسا، ئەو شا « فەیسەل » لە دەرەو هینراوێ، « زۆرەر » هۆنراوێ بۆ گوتوو و « بەرزنجیی » داکوکیی لێ دەکا، نەک هەر ناوی

کوردیشیان، له خەوی شەویشدا بە بێردا نەدەهات، بەلکو، وەک « قیبتییەکانی – میسر » چۆن دەنگیان هەیه و پەنگیان نییه. وەک « بەر بەرمەکانی – جەزایر و مەغریب » چۆن هەر سەرته و بۆلەیان دێ، ئاواشیان لە کورد و بگرە خراپشتریش دەکرد. ئەوسا « زێمەر » و ئێستەش « بەرزنجیی »، لە بری ئەوەی، بە کوردیی داکۆکیی لە عێراق بکەن، بیری ساخته و دەسکردی گەندەلی « عێراقچێتی » بەلکو کەنەوه، « زێمەر » ھۆنراوەکانی و « بەرزنجیی »ش سیپارە و گوتارەکانی، بە عەرەبییەکی پەوان دەنوسییەوه!

ئەو جگە لەوەی، ئەو پیاوانە ئێو ناویبردوون، ھەموویان کەلەپیاوی پەوناکبیری ئەو سەردەمەیی کورد بوون. لە سەردەمێکی شادا، ھێندێکیان لە « شێخ » ھو زۆر نزیکیبوون و ھاوکاریبوون. ھێندێکی دیکەشیان، ھێندە لە دەولەتی « عێراق و بریتانیا » و نزیکیبوون، ھێندە لە کیشەیی کوردەو نزیکی نەبوون! زۆربە ئێو ھەرمانبەرانی، ھو کوومەتەکانیش لە « بەغدا » یا لە کوردستان دايمەزاندبوون، گەر ھەموویان پیاوی خۆیان یا لە خۆیانەو نزیکی نەبوون، لاپەرەیی تیکۆشانی پامیارییان، لای ئەوان پاک و سببی نەبوو، ئەو ھێندێکیان ھەر بە تەواویی، ئە بنەو پیاوی خۆیان بوون، لە سەر خۆینی شەھیدان دانوستانیانکردووە و پێگەیشتوون، ئەو پۆستانەیان وەرگرتووە و بۆ خۆیان زیاون. نمونەش، لە سەر ئەو چۆرە کەسانە، چ لە سەردەمی شا « فەیسەل » و چ لە سەردەمی ھو کوومەتە یەک لە دوا یەکەکانی دیکە عێراقدا زۆر و پێویست بە ناوھێنانیان ناگا.

« بەرزنجیی »، جگە لەوەی ویستوویەتی، بە شێوھەکی ناپاستەوخۆ، بە شان و بازووی ھو کوومەتەکەیی شا « فەیسەل » و سەردەمی پاشایەتییدا ھەلدا، کە ئەو ھەش تەنیا ھەر بۆ ئەوھە، پاساوی ھۆنراوە چلگنەکانی « زێمەر » پێ بدا. یەکی شارەزای باری ئەو سەردەمەیی کورد نەبێ، وا دەرانی، کورد غەدەری لە ھو کوومەتی عێراق کردووە و میریی مافێکی زۆری بە کورد داووە. گەچی، کورد خۆی لە خۆی تیکداووە و بێ ئەمەک بوو! من سەیرم لێ دێ، کوردی وولاتەکی داگیرکرا، نوێمان لێ بری، سەرۆت و سامانی نیشتمانەکیان دزیی و بە ناشی قورگی پۆلەکانی گەلی سەردەستاندا کردی، وەک خیریان پێ کردبێ، ھێشتا دەبێ، ئێمە سوپاس و ستایشیان بکەین! ھێشتا دەبێ، « بەرزنجیی »، بەو شێوھە بیریگاتەو، تازە باسی بڕایەتی عەرەب و کوردەمان بۆ بکا، لە چاکەکانی ھو کوومەتەکەیی شا « فەیسەل » و سەردەمی پاشایەتی، چەکی کولمان بۆ بچن و میزی میژووی پێ برازینتەو! ئەو لە بری ئەوەی، دوا ئێو

ھەموو ئەزمونە تال و ھەلەپەیی خۆی، پتر ھەولدا، خۆشی و رۆلەکانی کەلەکی،
 بە بیرى نەتەوییە پەرەردەکا، بە تیشکی خۆری راستیی، بەر پیتیان پرووناک
 کاتەو و و سەھۆلەندانی ئەو بیرە بوچ و نامۆیانە بتوتیتنەو، کەچی، تازە ئەو
 بیرە کرچوکالانەمان، بە نرخیکی زۆر ھەرزان پتی دەفرۆشی! چونکە، کورد وەک
 گەل، باشووری کوردستان وەک خاک، بەپیتی ھەموو یاسایەکی زەمینیی و
 ئاسمانیی بێ، مافیکی پەوای خۆیت، لە مانی خۆیدا چۆن دەپوێ، ھەر بەو
 شتوویە بۆی، ئازاد و سەرپەخۆیی، دەولەتتیی یەکگرتووی ناسیۆنالی ھەبێ!
 لە ھەمان کاتیشدا، ھێندە ساکارانە باسەکی خۆی نووسیوە، جیاوازیی لە نێوان
 سەردەمەکان و گۆرانکارییە مێژووییەکاندا نەکردووە. بەراوردی، لە نێوان
 سەرانی دەولەتی داگیرکەری عێراقی سالانی نێوان « 1958-1927 » و دوا
 کۆدەتاکەیی سالی « 1958 » کردووە. سەردەمی پاشایەتیی، « بە ھیدیتترین و
 واقیعیتترین ھوکم » دانابو! لە دوا: « 1958 » یشەو، بە « ئاگر و ئاسن و
 بارووت و خەردەل لە گەلماندا ژیاون ھوکمیان کردوین. » پاشان نووسیویتی:
 (ھوکمەتەکانی دواي ئەوانیش، دەبوو سەدان گوند وێران و خاپوور بکرنایەو
 سەدان مەنل و ئاغرەت و بێ تاوان ببوونایەتە قوربانی، ئەوسا ھەزیرەک یا
 پارێزگاریکی کوردیان دادەنا.. خۆ ھەر کە بارەکە وەرەگەرا، ئەومش نەدەما.)
 « 33،3 » ئایا، « بەرزنجیی » بیریچۆتەو، لەو سەردەمانەیی ئەو باسیکردوون،
 رژیمی پاشایەتیی « بەغدا »، بە چ شتوویە، شۆرشەکانی « شێخ » و « بارزان »ی
 کوژاندۆتەو؟ چەن جار، بۆمبارانی گوند و شارەکانی کوردستانیان کردووە؟ ھەر
 تەنیا چاوخساندن، بەو راپۆرتانەیی لە سەر دامرکاندنەو شۆرشەکانی کورد
 نووسراون و لە ئارشیفی ھەر دوو شالیارگەیی ناوخرۆی « عێراق » و دەروە
 « بریتانیا » ھا ھەلگیراون، ئەومان بۆ پوونەکەنەو، ئەو داگیرکەرە عەرەب و
 ئینگلیزانە، بە چ شتوویەکی دێندانە، ئەو راپەرین و شۆرشانەیان، لە گۆمی خۆین
 و فرمیسکدا نغوومکردووە. ئەو جگە لە بیرەویریەکانی، چەندین سەرتکردە
 سەربازی عەرەبی عێراقی وەک « ھەسەن ئەلنەقیب » و چەندین ئینگلیزی وەک
 « مس بیل »، کە ھەموویان، لە دۆژمانیەتیی کورد و کوردستاندا، لە زوڤاوی
 دەروونی پەش و ھەناوی بۆگەنیان ھەلکێشراون!
 جگە لەوێ، ھەر دوو سەردەمەکە، لە زۆر پوویەکەو جیاوازیبوون، چونکە، لە
 سەردەمی کۆندا، ھەموو ئەو راپەڕینانەیی بەرپابوون، ھەر لە سنووری ناوچەییەکی
 بەرتەسکی کوردستاندا بوون. زۆر زووش دامرکێنراونەتەو. پارێزگاری

سەرپەرشتییی نه کردوون. باره نیتو دهوله تییبیه کهش بهو شتومیه، له قازانجی کورددا نه بووه. به لام، گهر سهرنجی له شۆرشى «11/ سیتیتیمبه» بدهین، ههر له «خانه قین» هوه تا «زاخ» ته نیبووه. ماوهی چوارده سالی ره به قی خایاندووه. «پارتی دیمۆکراتی کوردستان - عێراق»، ئالا هه لگهی شۆرشه که بووه. باره نیتونه ته وه ییبیه کهش، تا نه دازه یه کی زۆر، له کهه له کۆندا جیاوازی هه بووه. نهو نا کۆکیی و دووبه ره کییبیه له نیتوان عێراق و دهوله ته کهانی په یمانی «به غدا» هه «تورکیا و ئێران» یشدا هه بووه، به قازانجی شۆرشه که شکاوه ته وه.

بۆیه، به رفراوانترین و درێژترین شۆرشى، له میژووی کورددا بهرپا بووی، شۆرشه که «11/ سیتیتیمبه» بووه. ئامانجه ستراتیژیی و تاکتییبیه کانیشی، له شۆرشه کهانی پیتشوی کورد جیاوازی تر بووه. کههلی باشووری کوردستانیش به شتومیه کی گشتیی، له دهوری ئالای «پارتیی، شۆرش و بارزانیی» کۆ بوو بوونه وه. وهک شۆرشه کهانی پیتشو نه بووه، ته نیا چهن پرووناگیر و چهن تیره و هۆزی، به هسدارییان تیدا کردبێ. له هه مان کاتیشدا، دوژمنه که، نهو دوژمنه ی پیتشو نه بووه. رژیمه که زۆر گۆراوه، «دهوله مه ندتر، به توانتر، به هیزتر، سهر به خۆتر...» بووه. ته نانه ت، لای هیندی «کورد، عهر به ی عێراق و دهوله ته کهانی دهره وه» ش، پیتشکه و تووخوازی تر بووه! پیتو مندیی له کهه له دهوله ته عهر به ییبیه کهاندا پتهوتر و باشتربووه. له سهر ناستی جیهان، دۆستی نوێ و پتری په یدا کردووه. خاوه نی سوپایه کی که وهرتر و سهر به خۆتر بووه. چه کیکی زۆر و مۆدرنی مۆ قهر که ری کرپوه. ریکخراو و پارتی رامیاریی عهر به یی ناسیۆنالیستیان دامه زاندووه، بیرى شۆفینیی و ره که زیه رستانه یان، له نیتو ریزی پۆله کهانی عهر به دا بلۆک کردۆته وه. دژی کورد و کیشه ره واکه ی، مپشکیان پر کردوون و په رومرده یان کردوون. بۆ دزایه تییکردنی کورد و پاکتاوکردنی هانیانداون. بۆیه، نهو چه نگه ی لهو سهر دمه دا، له کوردستاندا بهرپایان کردووه، له کهه لهو چه نگه ی پیتشو دا زۆر جیاوازی بووه. نهو په لامار و هیزشانه ی، سوپای داگیر که ری عێراق، له کۆندا داویانه و کردوویانه، له چاو نهو په لاماردان و هیزه شانه ی، دوا ی سالی «1958» داویانه و کردوویانه، کههلی جیاوازییان هه بووه.

به کورتیی، هه موو شته کان گۆراون. به له نسى ته رازووی نیتوان هیزه کهانیش، ههر گۆراوه و له قازانجی کورددا نه بووه. کوردیش، لهو سهر دمه ماندا، دۆستی نه بووه، تا به لانی که مه وه، گهر یار مه تی نه دا، رینگه ی پيشاندا. جا گهر کورد، له سهر دمه ی زنجیره شۆرشه کهانی «شیخ مه حموود» و «بارزان» دا، به زه بهری

لووللەیی تەفەنگی « پێنجتیر و ماوژەر »، بەرانبەر هێزی « عێراق و بریتانیا » جەنگابێ، ئەوا لە سەردەمی شۆڕشەکی « 1961-1975 »دا، بە « تەفەنگی کلشینکۆف، هاومن، تۆپی گەورە و قورس، B10 و پاکیتی ھۆک »، دژی « سوپا، تانک و فرۆکە »کانی دەولەتی داگیرکەری دواي سالانی شەستەکان جەنگاوه!

لەبەرئەوە، شتێکی زۆر ئاشکرایە، ھۆ و ئامرازە « پامیاری، سەربازی، پروپاگەندی و مەرزێی »یەکان گۆراون. « کوشتنی بە کۆمەڵ، پاکوێزان، ھۆردوگای زۆرمەلی، ئەنقال و ژارا پارنکردن »ی ھێندێ ناوچی کوردستان، لە سەردەمی نوێدا پیادەکراوە و ھەبوو. بەلام، لە کۆندا ئەک ھەر بەوشتیوێە نەبوو، بەلکو، زۆر بە دەگمەن ھێندێ لەو شتانە روویانداوه!

ئەدی « بەرزنجیی »، کاتێ ئەو بەراوردە لە نێوان ھۆکومەتەکانی کۆن و نوێدا کردووە، پاکانەیی بۆ سەردەمی پاشایەتی کردووە، ھەموو خراپەکارییەکان و کارە درێندەکانی سەرانی دەولەتی عێراقی دواي « 1958 »ی باسکردووە بۆ نایەویی، لە سەردەمی پاشایەتیشدا، دەولەتە داگیرکەرە، دژی کورد چەکی کیماییی بەکاربێناوە، کە ئەوا کاتە ڕەنگ، ئەک ھەر نەیبوو، بەلکو، بە چاوی خوشیان نەیاندیبی! بۆ نایەویی، داگیرکەر ئەنقالی کۆمەڵانی بێ دەسلەلاتی کوردستانیان بکردایە، و نووسیوی: « بە ئاگر و ئاسن و بارووت و خەردەل لەگەڵماندا ژیاون! »! ھۆ ناشی، بێ: ئەوانەیی پێشوو، ئەو کارانەیان نەکردووە و لە بری ئاگر و ئاسن و بارووت، گۆلبارانیان کردوون، بە فرۆکە بۆمباھاویژەکانیان، بووکەشووشە و نووقۆلی ترشوشیرینیان بۆ مەلانی کوردستان ھەلداوه!

کەواتە، دوتنی ئەو فرۆ نییە. ھەر ھۆکومەتە، بەپێی قەبارە و مەترسیی داواکارییەکانی شۆڕشەکە، بەپێی توانا و سەردەمەکە، دژایەتیییەکی تەواویی کورد و شۆڕشەکیان کردووە. بە ھەموو شتێوێە ھەلیانداوه، لەنتیوێەرن. گوند و شارۆچەکەکانی کوردستانیان بۆمبارانکردووە و سوتاندوویانە. دەرگەیی کرتوو خانەکانیان، لە سەر گازی پشتمبوو و بە خەباتگیرانی کورد ناخنیویانە. تەنانت، ھەولی بەعەرەبکردن و تواندەوێ کوردیشیان داوه. جا گەر وا نەبێ، گوندی « ھەویجە » و دەشتی « کەرکووک »یان، لە سالەکانی سیدا بە عەرەب نەدەچێنا! تەنانت، عەرەبی دەشتەکی و گامێشەوانەکانی خوارووی عێراقیشیان، بۆ شارۆکەیکە وەک « سەید سادق » و شاری « سولەیمانی »ش ھێناوه، لە گەرەکی « جوولەکان » نیشەجێ بوون و ژیاون. نایا، ھەر ئەو پزێمە ھیدیی و شا « فەیسەل » نەبوو، ھەموو کوردی بە عەرەب داناوه!! ئەمەش لەو

گفتوگۆیه‌دا، به‌پروینی دهرده‌که‌وئ، کاتی به « شیخ مه‌حمود ی گوتوو: (نامۆزا! تۆ سه‌پیدیت و له‌خیزانی ئیمه‌یت. تۆ چ ده‌که‌یت له‌کوردستان و ده‌خلت چیه‌به‌سه‌ر کورده‌وه. تۆ وه‌ک من له‌به‌ره‌بابی په‌یامبه‌ر و به‌نی هاشمیت، بۆ واز له‌م گۆردایه‌تییه‌ ناھیتیت و بیتته‌ به‌غدا لای من؟)» 16، 12»

له‌وه‌لامدا، « شیخ »یش گوتبووی: (ئه‌وه‌ راسته‌ که‌ خیزانی من و تۆ، له‌ نه‌وه‌ی ئیمام سه‌سه‌ن و ئیمام سه‌سین، به‌لام، نه‌وه‌بوو کاتیک که‌ سه‌سه‌ن و سه‌سینی باپیرانمان پڕویانکرده‌ ده‌ستی که‌ به‌ لا و ده‌یانوو، خه‌لکی پازیکه‌ن، که‌ پتی هه‌ق بگرن، هه‌ر له‌ لایه‌ن عه‌ره‌به‌کان خۆیا نه‌وه‌ کوژران و هیندیک له‌وانه‌ی له‌و خیزانه‌ بوون و پزگاریانبوو، په‌نایانبرده‌ به‌ر چیاکانی کوردستان و گه‌نی ره‌شو پڕوتی کورد نه‌ک هه‌ر باووپاییرانی ئیمه‌یان نه‌کوشت و به‌س، به‌لکوو باوه‌شی خۆشه‌وێستییان کردوه‌ بۆیان و کردنیان به‌ به‌شیک له‌ خۆیان و له‌ وه‌ش زیتتر به‌ گه‌وره‌ی خۆیان. ئیمه‌ سه‌دان ساڵ له‌ باوه‌شی کوردا گه‌وره‌ بووین، تازه‌ دل و دهر و نمان بووته‌ کورد. زۆر سوپاستده‌که‌م که‌وا به‌ نامۆزا بانگمه‌که‌یت و منیش تۆ به‌ نامۆزای خۆم ده‌زانم، به‌لام وه‌ک تۆ خۆم به‌ عه‌ره‌ب نازانم و له‌ تۆش داوا ناکه‌م، هه‌ر له‌ به‌ر خزمایه‌تی من، خۆت به‌ کورد بزانی. نامۆزایه‌ک کورد و نامۆزایه‌ک عه‌ره‌ب ...)» 16، 12»

جا، ئیدی ده‌بی، ئه‌م حوکومه‌ته‌ داگیرکه‌رانه‌ی کوردستان، چ له‌ کۆن و چ له‌ ئێسته‌دا، چ جۆره‌ جیاوازییه‌کیان له‌ گه‌ل په‌کدیدا هه‌بی، که‌ ته‌نیا له‌ سه‌رده‌مه‌کان و گۆرانکارییه‌ « رامیاری، سه‌ربازی، ئابووری، که‌لتووری، کۆمه‌لایه‌تی »یه‌کاندا، جیاوازی نه‌بن؟! مه‌گه‌ر هه‌ر لای « به‌رزنجیی »، زۆر جیاوازی و کۆنه‌کان له‌ نوێکان باشتربووین، ئه‌گینا، داگیرکه‌ر له‌ هه‌موو کات و سه‌رده‌میکدا، هه‌ر به‌ داگیرکه‌ر داده‌نێ و خه‌سه‌ته‌ی داگیرکه‌رانه‌ی خۆیان وون ناکه‌ن!

بۆیه، ده‌لێم: هه‌ر سه‌رده‌می، ره‌وشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ و له‌ سه‌رده‌مه‌کی دیکی پێش خۆی جیا ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر سه‌رده‌می، جۆره‌ چه‌وسانه‌وه‌یکی نه‌ته‌وه‌یی و چینه‌یه‌تی تایبه‌تی له‌ خۆی ده‌گرێ و جۆره‌ خه‌باتیکی دیارکیراوی ده‌وێ. ئه‌مه‌ش، پتر به‌پتی « به‌له‌نسی ته‌رازووی هیزه‌کان، هاوکه‌تسه‌ رامیاری و سه‌ربازییه‌کان و باری نیتووخ و جیهان » ده‌گۆڕێ، جگه‌ له‌وه‌ی، نه‌ک هه‌ر « به‌د » هه‌یه‌، به‌لکوو هه‌میشه‌ « به‌د، به‌دتر و به‌دترین »یش هه‌یه‌. جا ئیدی نازانم، له‌ دواڕۆژدا، چ چاره‌نووستیکی نادیار، چاوه‌ڕیتی پۆله‌کانی ئه‌م که‌له‌ هه‌زاره‌ ده‌کا؟!!

ئىنجا، زۆر بە پاشكاوى و پووه لماراوى، داکۆكىي لە ھەموو ئەو ھۆنەرە
 کردووە، کە لە سەردەمی کۆندا، ھۆنراوەیان بۆ سەرانی ئەو دەولەتە داگیرکەرە
 گوتووە و نووسیوتى: (جا قۇناغىكى حوکم لەسەر کورد ئاوابوو، ھىچ جىگای
 نەنگى نىە کەشاعىرى يا نووسەرى شتىکیان بۆ بۆ). «33,3» بە راستى، کاتى
 ئەم چەن ووشەيەم خوێندەو، ئىنجا بە تەواوى تىگەيشتم، ئەستىرەى لە
 ئاسماندا نەماوە. بە ھىچ شتوویە، دەفی دەنگ نادا. بۆیە وا بەو شتوویە، کەوتۆتە
 قەل و بەرد. داکۆكىي لەو ھۆنەرە کردووە، کە ھۆنراوەیان بۆ ئەو پزىمانە
 نووسیووە. دووریش نىیە، خوێشى لەو بابەتانەى نووسی، بە ناوی خوێوە یا بە
 ناوی یەکیکی دیکو، لە پزىنامەکانى عىراقدا بلۆیکردبەو. بۆیە، وا بەو
 شتوویە نووسیوتى! چونکە، ماوەی بیست سالى دەبێ، لى دوورم و ئاگادارى
 ھەوالەکانى نىم. لەو ناکم، دەیو، چۆن باوەر بە خوێنەرى کورد بىنى، ئەو
 جۆرە ژارەى لە بیرى ھىندى لە ھۆنراوە «عىراقچىتى» یەکانى «زۆمەر» دا ھەيە
 و ھۆنەرەکانى دیکەش رشتووینە، پاشان، پارە کوردستانىيەکانىش پىيان
 تىخستوو، کارىکی ئاسایى بى و جىگەي نەنگى نەبى؟! بە لای منەو، ئەو
 ھۆنراوە پى لە بىگانە پەرسىيەکانە، نەک ھەر جىگەي نەنگىيە، بەلکۆ، زۆر جىگەي
 نەنگىشە، گەر ھۆنەرە ھۆنراوێ بە خوێنەرى و بکۆمەکى خوێ بەھێتەو. گەر
 نووسەرى، چەن دىرتىکی جوان بۆ سەرانی دەولەتە داگیرکەرەکەى بنووسى و
 پىياندا ھەلدا. چونکە، جگە لەو ھەي ئەوان بە دوزەن و داگیرکەر دادەنرێن، ھىشتا،
 ھىچىشیان بە کورد نەداوە، تا ھۆنەرەى يا نووسەرى، شتىکی لەو بابەتانەیان بۆ
 بنووسى. بەلام، ھەر کوردی، مەلەشوى بە بیرى چەوت و پزىویى «عىراقچىتى»
 ھەلدا رابىتەو، ماوویە لە سنگەرى ناپاکىیدا گیرسایتەو، ئایا دەبێ، لەو پتر
 چاوەروانى چى دیکە لى بکرى؟ لەو ژار و زوخاوانە پتر، چى دیکە ھەلپزێ؟!
 بۆیە، کاتى مەرقى کورد، باوەر و وێژدانى نەتەویمى خوێ پىشتىلکرد، ھەموو
 شتىکی پىرۆزى، لە بىر خوێ بردووە، ئامانجىکی دیارىکراوى نەبوو، لە پىناویدا
 بۆی و بمرى، زۆر زیاتر لەو «فەتوا» یانەى «بەرنجى» خراپترىش دەدا!

39/3. **رەخنە یا تاوانبارکردن :**

پاشان نووسیوتى: (دیارە راوبۆچوونەکانمان بەکیش و ترازوى ئەمەریکە، چونکە
 نووسەرى ئەو پاسە، زۆمەر بەوشتوویە تاوانبار دەکات: «34,3» لە راستىیدا، من
 «زۆمەر» م تاوانبار نەکردووە و تاوانبارىشى ناکەم. بەلکۆ، پەخەنە لە ھىندى لە

هۆنراوه « عێراقچیتینی » یه کانی گرتووه. چونکه، تاوانبارکردن و ڕهخهنا لێگرتن، دوو شتی جیاوازن. بۆ نمونه: له وانهیه، کهسیکی دیاریکراو، کاریکی خرابی نهکردبێ، بێ گوناخ بێ، کهچی، تاوانباریکهن. یا ههر به کردهوه، نهو کاره خرابهی کردووه و له سهری سهلماووه. بهلام، « زۆمهر » خۆی نهو هۆنراوانهی گوتووه، کارمهکه کراوه و تهواوبوووه. ههلبهته، کهسیش به زۆر نهو هۆنراوانهی پێ نهگوتووه. به لکوه، به ئارهزوو و ویستی خۆی گوتوونی. نهگینا، ههر لهو سهردهمهدا، هۆنهریکی لاهوتیی وهک « بێخوود » ژیاوه. نهک ههر وهک نهو، هۆنراوهی بۆ شا « فهیسهل » و « عێراق » نهگوتووه، به لکوه، کاتێ سالی « 1921 »یش، دهربارهی دیاریکردنی چارهووسی عێراق، پرسیاریان لێ کردووه، زۆر به راشکاویی، به دوو نیوه دێر هۆنراوهی تورکیی، بوختهی باوهری خۆی دهربریوه و گوتویهتی:

پر توی رایم بودر « بێخود » قوی اولسن منجلی

عنصرم کورد اولدغیچن استهم بن فیصلی

واته: (ئه مه پوختهی بیروباوهڕمه، با ئاشکرا و دیاری بێ ئهی « بێخود »!

مادم من ڕهگهزم کورده، فهیسهلم ناوی.) (160,5)

40/3. ئازادی یا سهڕلێشیاوایی؟

« بهرنجیی »، ههر به وهشهوه نهو ههستاو، به ناوی ئازادی نووسینهوه، به ههله داکوکیی کردووه، نمونهی هۆنهریکی دۆستی فاشییهکانی هیناوه تهوو و نووسیوتی: (جگه له مهش، ههر نووسهرو شاعیرێ، له ههر کاتیکابی، سهربهسته لهو روداو دیاردهیهی کار دهکاته سهری و به شپوهیه له شپوهکانی « هونهر » دهیخاته پوو، « نهرزا پاوند » شاعیری ئهمریکی ههواداری فاشیزمهکان، وای ههز لێبووه که شیعهر بۆ ئهوان بێ، ئه مهش نهبووه هۆی ئهوهی له 1948 دا ههلبژێرێ بۆ پاداشتی بۆ لینکتر له ولاتهکهیدا.) (34,3)

به لێ، راسته، ههموو نووسهر و هۆنهرێ، تا ئه ندازهیهکی زۆر ئازاده، له وهی دهبنووسی. به لام، به هیچ شپوهیه کیش نابێ، ڕێگه له چاری تیزی سانسۆری ڕۆله دلسۆزهکانی که لێش بگرێ، ڕهخهنا لێ بگرن. چونکه، نهوانیش بۆیان هیه، به رهههه کهی ههلسهنگێن و ههلهکانی بۆ پاسکه نهوه. له بهر نهوهی، نووسهر و هۆنهر، به تهنیا بۆ خۆیان نانووسن، به لکوه، بۆ ڕۆلهکانی که له دهنووسن. گهر به رههه می خراپ بلاقه که نهوه، له بهر ژمهندیی بالا ی که لدا نه بێ، نهوا زۆر پێویسته، نهک ههر ڕهخهنا یان لێ بگرن، به لکوه، له قاییشیان دهن، دهسهکانیان بۆ جهماوهر

ئاشكرا كەن. چونكە، دور نىيە، ھىندى نووسەر و ھۆنەر، بە دەسى لايەكى دىكە، ئەو بەرھەمانە بنووسن و پلايەكەنەو، يا لايەتتىكى گومانلىكراوى لە دواوہ بى! بۆيە دەبى، ئەو دەس و لايەنانە ئاشكرا و ئەو بەرھەمانەش پوچەلكرىنەو.

نموونەى « ئەزرا پاوند » ى ھۆنەرى ئەمىرىكايى ھىناوہتەو، كە ھەزى لى بووہ، ھۆنراوہ بى « فاشىزم » بەھىتەو، بە راستى، جىي پىكەنە، لە لايەكەو، لە نىوان « زىتەر » و ئەو ھۆنەر، لە لايەكى دىكەشەو، لە نىوان كوردستان و ئەمىرىكادا، بەراوردبكرى! كوردستانى، تا ئەوپى بىندەسى دەولەتى عىراق بى، بۆنى خوڤن و بارووتى لى بى. ئەمىرىكايەك، يەكلى لە دەولەتە زلھىزەكانى جىهان بى، نىزىكەى دووسە سالى بى، ھالاي نازادىي و دىمۆكراسىي لى ھەلسى، ناي، چۆن دىكرى، بەراورد لە نىوان ئەو دوو وولات و سىستىمەدا بكرى؟

تەنەت، گەر يەككى وەك « ئەزرا » ش، ھۆنراوہى بى « فاشىزم » دانابى، خى بەو كارەى، زىانى بە سەرەستىي و سەرورەي نىشتەمانەكەى نەگەياندووہ؟ فاشىيەكان وولاتەكەيان داگىر نەكردووہ؟ تالاي داگىر كردن و چەوساندەوہى نەچىشتووہ؟ چونكە، تەنبا ھەر لە دورەو، دواى بىرى « فاشىزم » كەوتوو، گەر لە نىزىكەو بىناسىنايە، كردەو خراپەكانى بىنىنايە، ھەلبەتە، ئەو ھۆنراوانەى بى نەدەھۆنەو.

جگە لەوہى، گەر ھەر ھەمان « ئەزرا » ى ھۆنەر، لەو سەردەمەدا، لە چەن وولاتىكى وەك « ئەوروپاي پۆژھەلات » بۆيە، نايادەيتوانى، نەك ھەر ھۆنراوہەك بى « فاشىزم » بلى، بەلكو، سەرىش ھەلبىرى؟ كەواتە، پىويست ناك، بەراورد بىكەن، كە لە ھەموو روويەكەو ھەلبى. بە ھەلە ھۆنەرتكى دىكە، پوخسارى دزىو ھۆنراوہ « عىراقچىتىي » ىەكانى « زىتەر » ئارايىشكەين و برازىنەو! ئەمەش، وەك « بەرنجىي » تىيگەيشتوو، نىشانەى نازادىي نىيە، بەلكو، بە سەرلىشتواي دادەنرى.

41/3. لىكۆلىنەوہى ئەكادىمىيى :

لىكۆلىنەوہى ئەكادىمىيى، لە ھەر بوارىكى ژياندا بى، دوو شىوہى جىاواز بە خۆيە دەبىنى. يا وەك « بەرنجىي » نووسىوتى: (لەلىكۆلىنەوہماندا لەبەرھەمى ھەر شاعىرو نووسەرئ دەبى لە ھەمو لايەنەكانى زاتى و مەوزوعى خاوەنەكەى بکۆلىنەوہ لەگەل بارو رەوشى سەردەمەكەدا لىكەن دىن). «34،3» يا، بابەتتىكى پچووك وەردەگرىن و لىي دىكۆلىنەوہ. بى نموونە: دەتوانىن، لىكۆلىنەوہەكى وىزمى ئەكادىمىيىيانە، تەنبا لە سەر، ژن لە ھۆنراوہى ھۆنەرتكى ديارىكراودا

بکەین. ئیدى، ئەو کاتە هیچ پتووست ناکا، پەل بۆ ھەموو لایەنەکانى دیکەى ژيان و بەرھەمى ئەو ھۆنەرە ڕاکێشین. ئەمە، لە توێژینەوى زانستەشدا ھەر وایە. بۆ نمونە: بە سەدان خۆتندکاری خۆتندنى بالای «ماجستېر و دوکتورا»، کار لە سەر یەكێ لە بەرھەمەکانى «شېر، پەنیر، ئاو، خۆل، مېوھەكى دیاریکراو، سەوزە، گەنم، ئاسن، شووشە... تاد» دەکەن. بەلام، ھەر یەكەیان، لە یەكێ لە خەسلەت و دیاردەکانى ئەو کەرەسە دیاریکراوە دەکۆلنەو، نەك ھەموو لایەنەکانى باسکەن و لێى بتوێژنەو. جارى وا ھەيە، چەن خۆتندکاری، لە سەر یەك کەرەسە و بابەتەى دیاریکراو کار دەکەن، بەلام، ھەر یەكەیان لە بەشتیکى گەمى ئەو بابەتە دەکۆلێتەو. بۆ نمونە: لەو ئینستىتوتوتەى دەمخۆتند، تەنیا ھەر لە سەر کارتیکردنى کەرەسەى کیمىيایى، لە «گەنمەشامىيى» چوار خۆتندکار کارماندەکرد و یەك مامۆستامان ھەبوو. بەلام، ھەر یەكەمان، بەشتیکى ئەو کارتیکردنى وەرگرتبوو. وەك کارتیکردنى لە «گۆرەبوونى خۆى، ڕووەکەکانى دەورووبەرى، پەلەوەر، پيسکردنى ژینگە» ئیدى، چ پتووستدەکا، گەر تەنیا باسى لایەنى «عێراقچیتىيى»، ھێندى ھۆنراوێى «زێوەر» بکەم، پەل بۆ «لایەنەکانى خودیى و بابەتییى» ھۆنەر ڕاکیشم؟! یا باسى ئەو بکەم، نووسەران و ھۆنەرانى کورد، بارى سەرنجیان بەرانبەر بەو چۆن بوو؟ یا ھەلەکانى ھۆنەرانى دیکەش، بە ھەلەکانى ھۆنەر بەراردەکەم؟ ئەوانە، نە بە کەرەسەى ئەو لیکۆلینەو ھە دادەنرێن، نە بە کەلکى ئەو جوژە کارانەش دێن!

42/3. تايبەتیی و گشتیی :

نمونە یەكی نابەجێى دیکەشى ھێناوتەو، گوايە: «(بشار بن برد ھى شاعیری سەردەمى عەبباسى، شیعەرى لە ھەجوى «مەئمون» دا ھەيە کەسوار پورەکانى خۆى دەبێ و باس لەرابوردنیکى فاحیسانەى خۆى دەکات لەگەڵ کچیکى جوانى ناو کۆشکدا... ئەم شیعەرانەى ھەيە ماومو لێبیشى کۆلراوتەو ھو نێستا شارەزایان و ڕەخنەگران «رد الاعتبار» بۆ ئەو شاعیرە بێننەو.» (34,3) ھەلبەتە، ھەر زوو فریای خۆى کەوتوو، لە نمونەکەى خۆى باش گەشتوو. بۆیە ھەر پاش ئەو کۆتوویەتى: (لەوانەى نووسەر بۆى: - جیاوازان، ئەمە پەيوەندى بەکەسانیکەو ھەيە ئەو بەمیللەتیکەو؟) (34,3)

جگە لەو، ئەو «بشار» باسیکردوو، کارتیکى بێ ڕەوشتی بوو، کردەوێ یەکیکی وەك «مەئمون» ھى لەقاوداوە. شتێ بوو، پتووەندى بە بارى تايبەتیی تاکە کەسیکەو ھەبوو. بەلام، ئەو ھۆنراوانەى «زێوەر» بە کیشە و باسى

پەرۆمردمکردنی نەو مەیک و بە شتێکی گشتیی دەژمێرێ، وەک کەرەسەیهکی بیر و وێژە، نەو مەکانی دواڕۆژ، کەلکی لێ وەردەگرن. ئەوەتە، یەکیکی وەک « بەرزنجیی »، داکوکیی لە هەمان باوەری چەوتی « عێراقچیتیی » کردووە. چونکە، کاتی خۆی بە هەمان بیر پەرۆمردە و گۆشکراوە! ئەو لە بری ئەوەی، زۆر ئازایانە بېگوتایە: راستە، « زێنەر » بە هەڵدا چوو، مەندالانی کورد، پتووستیان بەو جۆرە ھۆنراوانە نییە. بۆیە، ئەو ھۆنراوە زۆلەکانەیی گوتوو، ویستوو، سەر لە پۆلەکانی کورد بشیوتێ، لە بری کوردستان، ناوی « شیمال » و « عێراق » یان فێرکا، شا « فەیسەل » یان لاخۆشەویستکا، « ئالا » کە یان لا پیرۆزکا، بیرێ چەوتی « عێراقچیتیی » یان، لە دل و دەرووندا برۆتێ!

43/3. ئەحمەد موختار جاف :

دەربارەی کارکردنی « ئەحمەد موختار جاف »، لە دەزگەکانی بەرپۆمەریتیی ئینگلیزەکاندا، نووسیوتی: (ئەحمەد موختار جاف: ھەلویتست و مامەلەیی لەگەڵ دەسەلاتی دواي شێخ ئاشکرابوو، مێجەر سۆن کردیە قایمقام و دواي قازی سلیمانی، شێخ لێی رەنجا، سزای دا، شیعەرە کە یمان خستەروو کە بۆ شێخی ناردبوو، ھەربە ھۆی نێزیکیی لە دەسەلاتەو کرایە ئەندامی پەرلەمانی عێراقی.) «35،3»

من ھەرگیز، باسی پلەویایەیی ھۆنەرانی نەکردووە، تا بۆ ئێستە: فەلەن ھۆنەر، یا نووسەر، چ کاریکی لە دەولەتی عێراقدا وەرگرتوو. چونکە، ئەو بە کاریکی ئاسایی دادنێ. ھەموو یەکێ لە سنووری دەولەتیی فرە نەتەو و نیشتمانی دیاریکراو دا بژی، گومانی تێدا نییە، دەبێ، کاریکا. بەلام، باسی ئەو دەکردووە، ھۆنەر ئەو ھەموو ھۆنراوانەیی بە خۆراییی بۆ « عێراق، ئالا و شا » کە دا ناو! جا، ھەر لەو پوانگە یەو، با « ئەحمەد موختار »، بە « قایمقام »یدا تێبەر بووی، تا بە ئەندامی « پەرلەمانی عێراق » یش گەیشتوو. گرنگ ئەوەیە، یەک ھۆنراوی لەو بابەتانەیی نەگوتوو! جگە لەوەی، ئەو پیتی وابوو، ئینگلیز لە تورک و عەرەب باشتەر، بۆیە، ھاوکاریی لەگەڵدا کردوون. بریا ئەو جۆرە بیر، لای « شێخ » یش، چەکەرەیی بکردایە! باوەر ناکەم، ئێستە پۆزمان بەم پۆژە بگەیشتایە!

جگە لەوەی ئازانم، بۆ دەبێ، نەنگی بێ، کەر یەکیکی وەک « جاف »، کاری لە دەسەلاتە کەیی دواي « شێخ » دا کردبێ؟! کەر خۆی ھەر لە سەر مەتاو، باوەری بە « بریتانیا » بووی. خۆ تەنیا ھەر ئەو، کاری لەگەڵ ئینگلیزەکاندا نەکردووە و پۆستی گرنگی وەر نەگرتوو. بەلکوو، بە دەیان کوردی نیشتمانی پەرۆمردی دیکە، چ

له سەردەمی دەسلاتی « شیخ » و چ له سەردەمی دواى دەسلاتی ئەویشدا، ئەو پۆستانەیان هەبوو. وەك خۆی به دڵسۆز ناویبردوون و نووسیوتی: (سعيد قزاز، رفيق حيلمی، ئەمین زەکی، توفیق وەهبی، مەعروف جیاوک، ئەحمەد موختار و سالح زەکی و دەیان دڵسۆزی تر له وەزارەتەکان و ناوچەکاندا کاربەدەست بوون.) «33،3»

دیاره، قەسەگەیی خۆی بیرجۆتەوه، وا تەنیا باسی « جاف »ی کردووه و ناپاستەوخۆ، تانۆتی لێداوه. چونکه، ئەوەتە ئەو دەولەتە داگیرکرانەی کوردستان دامەزرآوه، کورد هەر له بێدەستی ئەواندا بووه و له یەکی له بەرێوەبەریتییەکانی ئەو دەولەتانەشدا کاریکردووه. جا ئەو سەردەمه، سەردەمی دەسلاتی شاکانی ئێران و سولتانهکانی عوسمانیی بوویی، یا سەردەمی خەلیفەکانی عەرەب بوویی، بۆ کورد هیچی له باسەکه نەگۆریوه. چونکه، کورد خۆی خواوەنی دەولەتێکی تایبەتی نەبووه، تا پۆلهکانی کار له دەولەتەکی خۆیاندا بکەن!

44/3. بێ ئاگایی :

وەك « بەرنجیی » نووسیوتی: (نوسەر ناوی هەندێ لەو شاعیرانەمان بۆ دیتنی كەهاوچەرخى زێتەر بوون بەلام بەقسەى ئەو، تاكه يەك هۆنراوەیان بۆ عێراق و مەلیكەگەى نەوتووه! هەر چەندە ئەم رایە لەبێ ئاگایی یەوهیه، بەلام بەپێی توانا «وەك نمونه » باس و خواستی لەهەندێ لەوانە دەکەین. بەبێ ئەوهی ئەم نمونانەى دەیهێنینهوه ببنە لەكەدارکردنی پایەو ئاستی نەدەبی و كەسایەتیا، ئەوانە هەموو گۆلى پەنگاوپەنگى دامێنى چىاى بەرزى ئەدەبەكەمان و جێگای شانازین.) «35،3»

هەزەدەكەم، « بەرنجیی » زۆر لهو دلتیابى، ئەو زانیارییانەى له سەر « زێتەر » و هێندێ هۆنراوەى « عێراقچیتى » هۆنەرە کوردەکانی دیکە کۆمکردونەتەوه، هەر وا به خۆرایى دەسم نەكەوتوون و له بێ ئاگاییهوه نییه. چونکه، پتر له دوو سال دەبێ، خۆم بهو باس و لێكۆلینهوهیهوه خەریكکردووه. گەلى زانیاریى پر بایەخم، له سەر كۆ کردونەتەوه.

بەلى، زۆر باشیش دەزانم و ئاگاداریی ئەوێش هەم، هۆنەرەکانی کورد هەموو، وەك يەك بیریان نەکردۆتەوه. بەلكوو، دید و بۆچوونی جیاوازیان هەبووه. هەلوێستی جیا جیا و هەرگرتووه. کردەوهی جۆراوجۆریان نوواندووه. هەلبەتە، پەنجەکانی دەسیش وەك يەك نین، ئیدی، بۆ کلهیی لەوان بکەین!!

هتندى ھۆنەر ھەبوون، دواى ئەوھى شۆرشەكانى « شىخ مەحمود » تەواو بوو،
 بە لای ئىنگلىز و دەولەتى عىراقدا بايانداو تەو. يا هتندىكان ھەر لە سەرمتاوە،
 باوەريان بە ئىنگلىز ھەبوو. لە بەرئەو، هتندى ھۆنراوەيان بۆ نوێنەرەكانى
 ئىنگلىز و سەرانى دەولەتى داگیرکەرى عىراق، چ پىش کۆدە تاکەى « 1958 » و چ
 پاش ئەومش گوتوو. ھەر يەكەش، ئەم کارەى، لە گۆشە نىگای باوە و
 بەرژمەندى تايبەتى خۆیەو کردوو. وەک: « مەھوى، زۆمەر، ھەمدى،
 پىرمەيد، قانع، موفتى، ا.ب. ھەورى، ھەوزى، نارى، ھىمن، برايم ئەحمەد،
 گۆزان ... تاد » جگە لە « نارى و ھىمن » ھەموو ھۆنەرەكانى دیکەى ناومان
 بردن، خەلکى شارى « سولەيمانى » و دەورەبەرەكەى بوون. ھەر چەندە، ئەو
 شارە شیرىنە، وەک مەلبەندىكى « پروناکبىرى و شۆرشگىرى » کورد، نەك ھەر
 کورد، بەلگوى، تەنانت دۆمنانىش ناتوان، نكولى لە پۆلى گەورە و لە بەرچاوى
 بگەن. بەلام، لە راستیدا، ھەر لە گۆنەو تا ئەو پۆش، چەن خەسلەتیکى خراپى
 وەک: « بادانەو، چاولتەكەرى، نىرەبى و كەللەرمەقىيى »يان ھەيە. ھۆنەرتكى
 ناسراوى وەک « ھەمدى »، خەلکى شارەكەى خۆى باش ناسیو، ھەم بە باشە
 ناوى بردوون، ھەم گلەبى لى کردوون و لە دەسيان ھاوارى لى ھەستاو. بۆیە،
 زۆر چاکی ھەرموو، کاتى گوتوویەتى:

ھەر بى رەببى سلیمانى، بىئى قەومى کورد
 وەرگەران، بادانەو، ئىشى ئەوانە دەستوبرد
 قەت نەترس و ھىچ نەپرس و مۆستەقىم و مۆتەفىق
 زیرەك و چالاک و لێدەر، عادەتا ئەمسالى کورد
 ھەر بە « لام باشە » موحەقق بوو، كە باش و بى غەش
 گەورەكانى تا بىتە خاترى ئەصنافى کورد
 لە گۆتايىشدا گوتوویەتى:

« ھەمدى » لەككەى شانى ئەم قەومە لە دنیادا چىيە
 دوو سەگى پىسى رەزىلە، كاشكى ھەر دوو ئەمرد

پاشان، بە تاكە دێرئى ھۆنراو، بێزارى خۆى دەرپىو و گوتوویەتى:

من لە ناو ئەم كوردەدا چونكە، نەزاكەتيان نىيە
 ھەزەكەم، دەرنگم بنووسى بەلكە، دەرنگم دەر نىيە

جا، ھەر بە راستى، ئەو خەسلەتە خراپانە، لە ھەموو سەردەمىكدا، لە خەلکى
 شارەكەدا ھەبوو. بۆیە، شتىكى سەیر نىيە، گەر زۆربەى ئەو ھۆنەرەكانى ناومان

بردن و هۆنراوه‌یان بۆ سهرانی داگیرکه‌رانی کوردستان کوتووه، خه‌لکی ئه‌و شاره قاره‌مانه بووین!

45/3. دوو بـه‌ره :

« به‌رزنجیی »، له زمانی « محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم »وه، که‌مه‌لێ له خه‌سه‌ته‌کانی « قانع »ی باسکردوه. خۆشی باسی هه‌زاری و نه‌بوونی کردوه. پاشان نووسیویتی: (له‌ناوه‌رساتی چه‌کاندا ئومیدی به‌مام ئینگلیز په‌یدا کردو شیعرێ بۆ وت.) «40.3»

1. گه‌ر « قانع »، هۆنراوه‌ی بۆ ئینگلیز کوتبێ، به‌هیچ شتویه، ئه‌وه ناگه‌به‌نێ. ئه‌و خه‌سه‌ته‌نهی خۆی له‌ده‌سداوه. چونکه، ئه‌و به‌ راستیی وا بوو. کوردێکی دلسۆز و هۆنرێکی خه‌مخواری کورد بوو!

2. کارێکی زۆر ئاساییه، نه‌ک هه‌ر « قانع »، به‌لکو، هه‌ر هۆنرێکی کورد، گه‌ر هۆنراوه‌ی بۆ ئینگلیز کوتبێ. چونکه، می‌زوو سه‌لماندی، ئه‌وان له‌ هیچ وولاتێکی جیهاندا، تا سه‌ر داگیرکه‌ر نه‌بوون، به‌لکو، ماویه‌ ماونه‌ته‌وه. جا به‌ هه‌ر شتویه بووبێ، پاشان گه‌راونه‌ته‌وه. دواي خۆشیان، که‌لتوور و شارستانیتییان جێ هێشتوه. ئه‌وه‌ی « قانع » له‌و پۆزه‌دا کوتویه‌تی، گوايه: « ئینگلیز » له‌ « هیتلهر » چاکتره، نه‌ک هه‌ر ئه‌و کاته، به‌لکو، ئیسته‌ش و تا مرۆڤێ له‌ سه‌ر ئه‌م ڕووی زمویییه‌ بمی‌نێ، هه‌ر راسته. گه‌ر، له‌ هه‌ر سه‌رده‌مێکی می‌ژوویی دیکه‌شدا، جه‌نگێکی دیکه، له‌ نیوان هه‌ر دوو به‌ره‌ی « فاشیزم » و « دیمۆکراسیی »دا ڕویدا، هیچ گومانی تیدا نییه، به‌هه‌موو شتوو و توانایه‌که‌وه‌ ده‌بێ، پشگیری به‌ره‌ی « دیمۆکراسیی » و دژایه‌تی به‌ره‌ی « فاشیزم » بکری.

ئایا « به‌رزنجیی » ده‌یویست، « قانع » وه‌ک « ئه‌زا پاوند »، هۆنراوه‌ی بۆ به‌ره‌ی « فاشیزم » بگوتایه، پشگیری « هیتلهر » و « مۆسۆلۆنی » بکردایه؟ نازانم، چۆن ماویه‌ هه‌واي « مارکسیزم – لینینزم »، دواتریش، « ماویزم » له‌ که‌له‌ی مامۆستای دابوو، گه‌رمه‌ گوتاری له‌ سه‌ر « شه‌ری چه‌ته‌گه‌ری » دهنوسی، گه‌ر ئیسته، به‌و شتوه‌ ناوه‌ژووه‌ بیرکاته‌وه؟! ناخر، بۆیه‌ چاره‌منووسی ئه‌و باوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌یه‌ش، به‌و پۆزه‌ گه‌یی، چونکه، دوو مامۆستای ڕووناکییر و شو‌پشگێری وه‌ک « به‌رزنجیی » فه‌ریکه‌ کۆمونیست بوون!

جگه‌ له‌وه‌ی « قانع »، به‌و که‌مه‌ خۆنده‌واریییه‌ی خۆیه‌وه، زۆر باش بۆ کێشه و گرفته‌کان چووبوو. زۆر باشیش، له‌ ئینگلیز گه‌یشتووبوو. هه‌ر چه‌نده، په‌کتی وه‌ک « به‌رزنجیی » پێی قالسده‌بێ، هۆنر هۆنراوه‌ی بۆ ئینگلیز کوتووه! ئایا، ئه‌و

كاتە، ئىنگلىز بە تەنیا ھەر كوردستان، يا ھەموو عێراق و باشووری كوردستانیشی داگیرکردبوو؟ چونكە، ئێ كاتە، ھێشتا عەرەبەكانیش، سەر بەخۆی تەواویان نەبوو، چاوی ئىنگلیزیشیان لێ دیاربوو، ئینجا ئاواشیان بە كورد دەكرد. ئەدی، گەر ھەر لە سەرمتاوە، « بریتانیا » نەبوایە، چیان بە سەر كورد دەھێنا؟ « قانع » لەو ھۆنراوێدا، باسی « عێراقچیتى » نەكردووە. وەك « بەرزنجى » بە ھەلە تێگەیشتووە! ھۆنەر، باسی جەنگی دووھمی جیھانی كردووە، كە چارەنووسی نەك ھەر كورد، بەلكوو، ھەموو كۆمەلگەی مرۆی پتووە بەسرابوو، لە بەر دەم ھەرمشەپەکی ترسناكدا بوو. گومانی تیدا نییە، « قانع » ھەر دەبوو، پشگیری ئىنگلیز بكا. بریا، ئەو سەردەمە ھەموو كورد، وەك ئەو بیریان بكردا بەتەو! لەبەرئەو، زۆر چاکی بۆ چوو، كاتێ گوتووێتی:

خەنجەر راست ئەكەیت، ئەزانم وایە

سێبەری ئىنگلیس، ھەر وەك ھمایە

بەلام ئىنگلیسیش، كەلكی لیت ئەوێ

«41.3»

بێ كەلك كسردن دەست ناكەوێ

دەردی « جەلال تالەبانی »، رۆژی « 1999/08/31 » لە « تاران »، پێی گوتم: ئێمە، چاران دژی ئىنگلیزمەكان خەباتماندەكرد. داوامان لێ دەكردن، لە « عێراق » دەرچن. كەچی، ئێستە، خواخوامانە بگەڕێنەو. خۆمان بە دواياندا دەچین و داویان لێ دەكەین، بگەڕێنەو. ئایا ئەو چی دەگەین؟ با چارێ لەو گەڕێن، بڵێن: « قانع » و ھەموو ئەوانەى باوەریان بە ئىنگلیز ھەبوو، زۆر باش بۆ كێشە و باسەكان چوون. بەلام، ئایا مێژوو ئەوێ نەسەلمان، كە ئىنگلیز وەك نەتەوێكی ئەوروپایی پێشكەوتوو و دیمۆكراسیخواز، كەلێ لە نەتەو دواكەوتوو كەللە رەقەكانی « تورك، فارس و عەرەب » باشتەرن؟

پاشان دەبێ، بزانی، « قانع » ئەو ھۆنراوێی بۆ گوتوو؟ بۆ پشگیری ئىنگلیزی كردووە؟ ھەڵبەتە، ئىنگلیزمەكان راستەوخۆ داگیركەری عێراق و بە شێوەیەکی ناپاراستەوخۆش، داگیركەری كوردستانیش بوون، بەلام، كاتێ « بریتانیا »، لە جەنگەدا ھاوبەشی دەولەتێکی وەك « یەكیتی سۆڤیت » بوو، « قانع » ھۆنەریش، لەو بیر و ئایدۆلۆژیایەو نزیكبوو، شتیکی زۆر ئاساییە، گەر بەو كەرمییەو، ھۆنراوێ بۆ گوتب، بە سەریدا ھەلدا، ئەو، ش، ماڤیكی سروشتی خۆی بوو. ھەرەھا، كاتێ ئەو ھۆنراوێشی گوتوو، دوور نییە، لە ژێر كارتێكردنی دیدەكانی « پارتی كۆمونیستی عێراق » بووبێ!

باشه، گەر ھۆنراوھى بۇ ئەوان نەگوتايە، كە باوھەرى پىتيان ھەبوو، ئەدى بۇ لايەنەكەى دىكەى بگوتايە؟ گەر بەو شىوھە، ھەلۆستى وەرگرتايە، ئىستە، چىيان پى دەگوت و چۆن رەخنەيان لى دەگرت؟ ھۆنەر، لە نىوان دوو بەرداشى جىاوازی بەرەى « فاشىزىم و دىمۆكراسىيى » دا بوو. وىستوویتى، ھەلۆست وەرگرت. گەر ئەو ھەلۆستە راستەى وەر نەگرتايە، ئەدى لە نىوان ئەو دوو بەرمەدا، ھەك كەرى جۆگەكە، لە ھەر دوو بەرى بخواردایە! باوھە ناكەم، ئەو كارە دزىتو، لە دەس ھۆنەرىكى نىشتەمانپەر وەر و شۆرشگىرىكى ھەك ئەو بەھاتايە. چونكە، ئەو لە پىتاوى كىشەپەكى بەرز و پىرۆزدا، ژياوھ و مردوو! كەواتە دەبووايە، كام بەرەى ھەلېزاردايە؟

دواى ئەوھى، نمونەى ھۆنراوھى چەن ھۆنەرىكى كوردى ھىناوھتەو، نووسىویتی: (ھەلچوون و دەمارگىرى دەبى وەلانرى، ھۆش و بىرى كاملانە ھەگەر پىر، لە ئاستى ناوھا بەرھەمەىكى شاعىرىكى گوندنشىنى نەداراى دل پى لە عەزەتى ساتىكى خۆشى و ھەواندەو بۇ ئەو قەومە داماوھى لەولاتىكى برىنارى پەل و پۇ شكاوى بەستراو بەھوكمەتتىكى داردەستى ئەو ئىمپىريالىزمەى كە ھەرچى فاك و فىكى خۆپەتى بۇ داشۆزىنى ھۆش و گۆشى خەلگەكەى بەكاردەھىنا، تا بزانن ھەر خۆى باشە ئاقىبەت ھەر خۆى بەدەستە.) « 44-43, 3 »

جاری دەتوانم، مژدە بە « بەرزنجىيى » بەدەم، بە ھىچ شىوھە، ئىرمەى بەو جۆرە دارپشتن و رېنوووسە نابەم! پاشان، رەخنە لە بەرھەمەى ھۆنەرىكى وا ناگىرم. بەلكو، ھەك پرونمكردو، دەسغۆشەنەى لى دەكەم. تەنەنەت، رەخنەم لەو بەرھەمەى « زىتور » یش نەگرتو، كاتى ھۆنراوھى نژى « فاشىزىم » نووسىوھ و بە سەر « برىتانيا » شدا ھەلېداو!

بەلام، « بەرزنجىيى » وىستوویتى، ئاستى ھوشيارىيى « قانع » بە نزم پىشاندا، گواپە: ھۆنەرىكى گوندنشىنى ھەك ئەو، بە درۆى ئىنگلىزەمکان ھەلخەلەتاو، ھۆشيان داشۆزىوھ. بۆپە، واى زانیو، ھەر ئەوان باشن و ھۆنراوھى بۇ گوتوون! ئەم لىكدانەو گىرە، زۆر لە راستىيەوھ دوورە، ھۆنەر بە ھەموو دلىكەوھ، ئەو ھۆنراوھەى بۇ بەرەى دىمۆكراسىيى و ئازادىيى گوتووھ و باوھەرىكى تەواوېيى پىتيان ھەبوو. بەرەى فاشىزىمى بە چاكى ناسىوھ. نەك ھەك « بەرزنجىيى » دەپەو، پاكەنەى بۇ بكا، خۆپنەر وا تىگەپەن، گواپە، ھۆنەر گوندنشىنىكى بى ئاگابوھ. ھەست و سۆزى جوللەو و ئەو چەن دېرە ھۆنراوھەى بۇ ھۆنىونەتەو، بى ئەو، لە باوھەوھە گوتبىتى! جا، گەر وا بووايە، خۇ چەن ھۆنەرىكى ناسراوى

وهك « پېرهمېرد، حەمدى ... تاد » خەلكى شار بوون، زۆر رووناكيبيريش بوون، ئەدى ئەوان بۆچى، ھۆنراوھيان بۆ ئىنگلىز گوتووه!!

ئىنجا، رووى دەمى پرسىياري تىدەكەم و دەلیم: ئایا، عەرەبەكانى عىراق زىانيان لەوھە كرد، ئىمپىريالیزمىكى وەك « برىتانيا »، خاكەكەى داگیرکردن، لە بىندەسىيى توركەكان رزگارىکردن؟ ئایا، ھەر لە يەكەم رۆژووه، دەولەتى بۆ دانەمەزراندن؟ جا خۆ گەر، ئەوان نەبوونايە، مەگەر ھەر خوا بىزانىايە، كەى لە دەس ئەو توركە خۆنپژانە قوتارىاندەبوو؟ كەى دەولەتى خۆيان دادەمەزران؟ ئەدى ئىمەى كورد، ساتى بە ناوى ئايين و ساتى بە ناوى كەللەرقىي و سەردانەنەواندن بۆ دوژمن، چگە لە ژێردەسىيى و چەوساندەو، چىدیکەمان لە دزايەتيکردنى ئىنگلىز و قازانجى دروشمى برايهتیی كورد و عەرب دەسكەوت؟ بە راستى نازانم، مامۆستا « بەرنجىيى » چى گەرەكە؟

دواى ئەومش، بە چەن دێرئ، باسكى كورتى بارى ژيان و پەوشى كەلتورىيى « قانع »ى كردووه و نووسىوتتى: (ئىتر لەحالىتەكى ئاوادا ئىمە دەبى چى لەو پىاوه داوا بكەين؟ بۆچوون و تەحلىلاتەكانى چەرچل و ستالين و ماو؟ يا پرىنسىپەكانى « بۆرە الثورىيە » و شەرى درێژخايەنى پارتىزانى؟! خۆ بەر لەوانە كوبر لەسەرمەنای بىستەكانەو تەجرەبەى كردن و ھەتا لە 1930 دا بەرەرمەكانى سەرچادەشى بەخۆوھ بىنى « شەشى ئەيلول »). « 44،3 »

ئایا لىرەدا، روى دەمى لە « قانع » كردووه و مەبەسى لەو، يا ھەر دەبەوئ، گوتارە كۆنەكانى خۆى، بىرى خۆى و خۆنەر بىتەتەو؟ چونكە، ئەو قسانە چ پتەمەندىيەكى بە سەر باسەكەمانەو ھەيە!!

جگەوھ لەوھى نازانم، ھۆنەر خۆى زۆر باش بۆ شتەكان چوو، برىياري خۆى داوھ، ھەلۆتستى مێژووى خۆى وەرگرتووه. ئىدى، بۆ دەبى، پەنا بۆ بەر شىگردنەوھى ئەو كەسانە بەرئ، كە ئەو ناوھەتياون؟ ديارە، ھەر لە راستىدا دەبەوئ، سەر لە ھۆنەريش تىكدە، ئەگىنا، ھەلۆتست وەرگرتن، لە رووداوىكى گەورەى لەو چەشنانە، وەك رۆژى روون واھ و پتەيستى بە تيورى و ئامۆژگارىيەكردن نىيە.

46/3. بىر يا پارتا؟

دەربارەى بىرى نەتەوھى نووسىوتتى: (وھيان، بىرىكى نەتەوھى تۆكمە و پاك، كە بەداخوھ ھەر نەبوو و نە... « 44،3 »

بە راستى، ئەم قسە بى سەرەوھەرە، جىگەى پتەگەننە! چونكە، بىرى نەتەوھى ھەر ھەبوو، ھەر ھەشە و ھەر دەشمىنئ! بەلام، گەر بىگوتايە: پارتىكى نەتەوھى

لهو سهردمهدها نهبووه و ئیستمش نییه، نهوا دهمانگوت: قسهکهی تهواوه. جگه لهووی، ئایا، بیرى نهتهووی، بۆ جۆره کهسانیکه، داکوکیی له « عێراق » و بیرى « عێراقچیتى » بکهن؟! یا بۆ جۆره کهسانیکه، باوهریان پیتی بى و به ههموو توانایانهوه، داکوکیی له بیرى « کوردستانیزم » بکهن؟! کهواته، نه بیرى نهتهووی، به کهلکی « عێراقچیتى » یهکان دى، نه وهک شیرى بهرسى دایکی خوشیان. پێیان ههلال دهی!

47/3. جاش و ناپاک :

با بزانی، دواترچی نووسیوه: (جا که « ههندیک » نیکه ران لهباسکردن و خسته پرووی نهمانه، دیاره له تى روانینی یهکلایى یانهوهیه بۆ شاعیرهکه، نهوان دهیانهوئى قانیع هر نهوهیى کهناسراوه، نهههش ناواته خواستنیکی ژیرانه نیه، چونکه قانیع کوپو پیاوی نهو بارو روکارو ژیانه سهخته تاریکه بووه کهتیا ژیاوه، ئیدی چۆن ئیمه هر چاوهروانی قاقا کێشان و دهسپ بادهانی لی بکهین کورد دهلی: بهسکی برسی سهنگر ناگیرى. قانیهیش بهم شیعرا نهی نهبووه به « جاش » و نه به « ناپاک »، نهگه نهمرۆش بیوتیان وایزان کۆمه لانیکی هر چنگ دهکهوت که له دورى گردبینهوو چهپلهی بۆ بکوتن.) (3، 44-45)

کورد دهلی: دهرزی له چاری خه لکدا دهبینى، بهلام، سوژن له چاری خۆیدا نابینى! « بهرزنجیى » نووسیویتى: « نهوان دهیانهوئى قانیع هر نهوهیى کهناسراوه، نهههش ناواته خواستنیکی ژیرانه نیه » ناخر منیش، هر نهو پهخانهم له یهکتیکی وهک « زێهر » گرتوه، ئیدی، بۆ نهو دهیهوئى، هر نهو « زێهر » بى، که ناسراوه و خۆی دهیهوئى؟ ئایا، نههه ژیرییه؟

پاشان، تاوانی « جاش » و « ناپاکى »، له کۆمه لگهی کوردهواریدا، هێنده سووک و بى بایه خ بووه، وهک پووش برنجی لیها توه. مرۆفی کوردی پووناکبیر و به ویژدان، کاتى، گوئی لهو دوو زاراوه دزێوه پامیارپییه دهی، قیزى لى دیتهوه! چونکه، گه کهمى به ناخی میژووی کوردا شۆربینهوه، هر له « ماد » دهکانهوه تا نهوێر، زۆر به ئاشکرا دهبینن، « جاشایه تى » و « ناپاکى »، له ههموو قوناغه جیا جیاکانی میژووی کوردا، وهک گونی قۆز وابوون. به تایبه تى، له سه رهتای دهسپیکردنی شۆرشى « 11/ سێپتیمبر/ 1961 » هه تا نهوێر، زۆربهی زۆری کهسیتی و ریکخراوهکانی باشووری کوردستان، به ئاشکرا یا به نهیانی، هر ههچیان نه کردبى، گۆژمى جاشایه تییان کردوه. ناپاکییان له نهتهووی کورد و نیستمانه کهیان کردوه. جا هر له تا که تا کهی خه لکه وه بیگره، وهک سیخوێر چ له

پای خوا و چ له پیناوی پاره و پله و پایه دا بووین، تا به سەرۆک تیره و هۆز و ریکخراوه پامیاریییه‌کانی کوردستانیش ده‌گا. بۆچی شتی ماوه، ناوی کوردایه‌تی و نیشتمانپه‌روهری بێ؟!!

جا « جاشایه‌تی » و « ناپاکیی » هه‌ر ئه‌وه‌ نییه، مەرۆف چه‌ک هه‌لگرێ و پێش سوپای داگیرکهری وولاته‌که‌ی خۆی که‌وێ. به‌لکوو، که‌لێ جۆری دیکه‌ی هه‌یه. ده‌توانم، زۆر به‌ راشکاوی بڵێم: هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌ بیروباوه‌ر، پاژه‌ی نه‌خشه و پلانه‌ گلاومکانی داگیرکهر ده‌که‌ن، له‌وانه‌ که‌لێ تاوان و مه‌ترسییان زیاتره، که‌ به‌ ناشکرا چه‌ک بۆ داگیرکهره‌که‌ هه‌لده‌گرن. هه‌ر هه‌مان زاراوه‌شیان به‌ سه‌ردا ده‌چه‌سپێ. بۆیه، هه‌موو ئه‌ « پرووناکبیر، نووسه‌ر و هۆنه‌ر » نه‌ی، له‌ پاژه‌کردنی ده‌وله‌تی داگیرکهری عێراقدا بوون، نازناوی « قه‌له‌مه‌ خۆفرۆشه‌کان » یان به‌ سه‌ردا بری‌بوون. وا بزنام، ئه‌وه‌ش پێ به‌ پێستی خۆیان بووه‌! چونکه، خواش هه‌ل ناگرێ، دوو پرووناکبیری نیشتمانپه‌روهر و جاش، دوو نووسه‌ر و هۆنه‌ری پاک و ناپاک، وەک یه‌ک سه‌یرکړن!

من هه‌رگیز نه‌ گوتومه و نه‌ ده‌شیلێم: یه‌کێکی وه‌ک « زێه‌ر » یا « قانع » یا هه‌ر هۆنه‌ریکی دیکه‌ی کورد بێ، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، ئه‌و جۆره‌ هۆنراوانه‌یان گوتوه‌، « جاش » بوون، یا « ناپاکیی » یان کردوه‌. چونکه، هه‌ر دوو سه‌رده‌مه‌که، زۆر جیاوازییان هه‌یه. ئه‌م « جاش قه‌له‌م » نه‌ی ئه‌و پۆش، له‌که‌ل ئه‌و که‌له‌پیاوانه‌ی دوێندا، که‌لێ جیاوازن. به‌لام، له‌ هه‌موو بار و پروویه‌که‌وه، به‌ره‌مه‌کانیان، له‌ پێژگه‌ی به‌رژه‌وه‌ندیی بیری « عێراقچیتیی » و ده‌وله‌ته‌ داگیرکهرمه‌کی عێراق پ‌ژاوه. له‌ سه‌ر خۆیان که‌وتوه‌. زیانی به‌ پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌کامان که‌یاندوه‌.

جا ئێسته، یه‌کێکی وه‌ک « به‌رزنجیی »، داکوکی له‌و هه‌له‌ویه‌له‌ چلکناوه‌ی چهن هۆنه‌ریکی وه‌ک « زێه‌ر » ده‌کا، ئه‌دی پێم ناڵێ، چۆن ئه‌و که‌موکورییانه، له‌که‌ل ناپاکیییه‌کانی سه‌رانی کورددا به‌راورد ده‌کا؟ جگه‌ له‌ « ئاودیوکردن، ژنکوشتن، داوینپه‌سی، تیرۆری پرووناکبیر و هه‌ندێ له‌ هه‌یزه‌ دژه‌کانی خۆیان، دزی، وێرانکردنی گونده‌کانی کوردستان، جه‌نگی چه‌په‌لی نیتوخ ... تاد » هه‌ر پۆژه‌ نا پۆژیکیش، له‌شکری ده‌وله‌تیکی داگیرکهری کوردستان، بۆ سه‌ر یه‌کدی و بۆ سه‌ر هه‌یزه‌ پامیاریییه‌کانی دیکه‌ی پارچه‌کانی کوردستان دین؟ خۆزگه‌م، « به‌رزنجیی » هه‌ینه‌ی ده‌نگی دلیره، داکوکی له‌ هه‌له‌ی کۆنی شه‌ست شه‌فتا سالی مردووێ نا، ده‌کا، هه‌نده‌ نازایه‌تی تیدا بووایه، هه‌نده‌ کورد و نیشتمانپه‌روهر بووایه، به‌ ناشکرا و به‌ راشکاوی پێی ده‌گوتین: ئایا، چۆن ناکوکییه‌کانی سالی

«1964-1970» هه‌لده‌سه‌نگینتی، کاتێ، «پارتیی» دووله‌تبوو، وه‌ک دووگۆلیی، گۆرپه‌پانه‌که‌یان له‌ نێوان خۆیاندا دابه‌شکردبوو، لایه‌کیان له‌ سه‌ر «عێراق» و لایه‌که‌ی دیکه‌شیان له‌ سه‌ر «ئێران» بوو. هه‌مووشمان ده‌زانین، ئه‌نجامی که‌مه‌که، هیچ و هیچ ده‌رچوون. جگه، له‌ مالدیترانیی کورد و قازانجی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانیش، پۆله‌کانی کورد هیچیان ده‌س نه‌که‌وت!

نایا، چۆن جه‌نگی نیوخۆی ده‌ ساڵی نێوان ساڵانی «1976-1986» هه‌لده‌سه‌نگینتی؟ له‌ لایه‌که‌وه «به‌عس» و ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی دیکه‌ ده‌یان کوشتین و له‌ نێویانده‌م‌بردین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سه‌رانی پارتیه‌کانی باشوور، وه‌ک پوازی کوردیی، په‌کدییان ده‌م‌پیه‌وه!

نایا، هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌یی، به‌رانه‌ر بنه‌ماله‌ی «بارزانیی» و سه‌رانی «پارتیی» چی بوو؟ کاتێ، به‌ بیانوی چارمان نه‌بووه‌وه، هه‌ر له‌ ساڵی «1979» به‌ تا ئه‌و، سێ جار به‌ نۆزه، سێ سوپای جیاوازی سێ ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری «ئێران، عێراق و تورکیا»یان، بۆ سه‌ر پێشمه‌رگه‌ و بنکه‌کانی «دیمۆکراتی ئێران. په‌کیتی نیشتمانیی کوردستان، P.K.K.» هێنا!

نایا، «په‌کیتی» چۆن توانی، له‌ شه‌و و پوژێکدا، ئه‌و هێزه‌ که‌وره‌یه‌ی «پارتیی» به‌ «که‌رکووک»دا تا «هه‌ولێر» پاونی، گه‌ر کۆمه‌ک و یارمه‌تی «ئێران» نه‌بووایه‌؟

نایا، سوپای پاسدارانی «ئێران»، چۆن توانیان، له‌ به‌ر چاوی سه‌رکه‌ردایه‌نی «په‌کیتی» و کورد، به‌ ناو شاری «سوله‌یمانیی»دا برۆن، خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ نزیک شارۆچکه‌ی «کۆته» و تۆپبارانی بنکه‌کانی «دیمۆکراتی ئێران» بکه‌ن؟

ئه‌دی پێمان ناڵی: بۆچی ده‌بی، «تاله‌بانیی و بارزانیی»، له‌ بسته‌ خاکی کوردستاندا جێگه‌یان نه‌پێته‌وه، له‌ خاکه‌ وێرانه‌که‌ی خۆیاندا نه‌توانن، پێکه‌وه هه‌لکه‌ن، پێکه‌وه دانیشن و گفتوگۆ بکه‌ن؟ به‌لکوو، هه‌ر جاره‌ی له‌ پێته‌خت و شاری ده‌وله‌تی دانیشن، تا سه‌رانی داگیرکه‌ر یا دۆستانی کورد، به‌ به‌ر چاوی هه‌موو جیهانه‌وه، ناشتیانکه‌نه‌وه و بلێن: کورده‌کان تا دوتنی بوو، «سه‌ددام» قه‌یده‌کردن، ~~هه‌ر~~ ئه‌ومه‌ ئه‌و، خۆیان له‌ په‌کدی به‌ربوون و په‌کدی ده‌کوژن!

ئێز، وه‌ک ناسیۆنالیستیکی کورد، دژایه‌تی هیچ چۆره‌ بیرتکی په‌سه‌ن و خاوه‌ن فه‌لسه‌فه‌ ناکه‌م. زۆر پێزی باوه‌ر و ئایدۆلۆژیا جیا جیاکانی «ئیسلام، کۆمونیست، ناسیۆنالیست، دیمۆکرات، سۆسیال دیمۆکرات ... تاد» ده‌گرم. به‌لام، تا سه‌ر مۆخ و ئیسک، دژایه‌تی بیرێ که‌نده‌لی «تورکچیتیی، ئێرانچیتیی، عێراقچیتیی و سووریاچیتیی» ده‌که‌م. دژی هه‌موو چۆره‌، بێاگه‌نه‌په‌رستییه‌ک ده‌بمه‌وه. چونکه‌،

[illegible]

هر له يه کهم رږځموه، چوڼ نيسلام ده لئ: « چاو به چاو، دان به دان »، نو انيس دروشمی « خوڼ به خوڼ »يان بهر زکړدوه. له هر کوټيک بڼيان ه لگه وتايه، راوه سربازي « نلماني نازي »يان دمکړد. له هر کوټيک، د هنگيکي نارمسن و ناپاک، له نيو رږځه کاني گه لاني « يه کيتي سؤقيت »دا بهر زبووايه توه، هر زږر زو کپيانده کړد و دميانتاسان. تنانته، دواي نه وه چې گنګش ته واويو، تا سيستمی ده ولته سؤسياليزم هره سيهنا، هر به دواي تاوانبار و ناپاکه کاني نيوخوځا ده گران و به سزاي مرګيان ده گمياندين. بږيه، نه وه گه نازيانه، نه وه لشکره « سور » نه بږه، هيزمکاني « نازيسی »يان، تا « برلين »ي پټه ختي « هيتلر »ي خواي جنګ و کاولکاري راونا و ټيکشکان!

به لای منهوه، « قانع » و هه مو هونه رمکاني ديک ش، چوڼ ژيان يا چوڼ نه ژياون، هيچ پټوه نديبیه کی به سهر نه وه نييه، نه ورږ ږمخه يان لئ بگرين يا نه گرين. به پټي قسه کاني « بهرنجی » بئ، هر چي هزار بوو، کولکه خوڼنده وارييه کی هه بوو، ناکاي له هه واله کاني جيهان نه بوو، رږځنامه و گوځاره کاني به دس نه گي، گهر « هه له، تاوان و ناپاکي ش بکا، ئیدی نابئ، ږمخه ئی بگرئ! به باوه ږي من، نه وه کسه چاو له هه له وپه له ئی کسه سانی ديکه بپوشئ، تاوانه کانين بږ دا بوشئ، ناپاکييه کانين له قوا نه دا، نه وانه خوڼان به تاوانبار و ناپاک داده رتن! نهک وهک « بهرنجی » نووسيوتئ: (ئیدی تاوان و ناپاکي نيه ئيمه پاش نه ونده سال به دوی کوين و له تيری قسان بکين: هه مامه ئی شاعير بږ وات وت؟ بږ وات نهوت؟) « 45,3 »

نايا، مه به سی له م قسه هه لېز پکاوانه چييه؟ کئ داواي، نه وه جوړه شتانه ئی له هونه کړدوه؟ جا گهر تاوان و ناپاکي نه وه نه بئ، که خوڼنده وار و پروناکبيراني هه مو نه ته و ميهک، گږي ميژوي نه ته و ميهي و ويژه ئی خوڼان، بږ رږځه کانين شق نه کمن، لايه نه خراب و چاکه کاني له يه کدی جيا نه گه نه وه، ئیدی ده بئ، تاوان و ناپاکي، له وه پتر چي ديکه بئ؟ به لکوو، تاوان و ناپاکي نه وه، خوڼنده وار و پروناکبيرمکان، هر رږځه له ناوږي بخوڼتن و سر ريش له رږځه کاني نه ته و مکیان ټيکدن!

هر که سئ، شتيکی ديار يکراوی پئ نه بوو، بيلئ و بينو سي، هه لېته هر، په نا بږ بهر قسه ئی پرويوچ دهبا. نه وته، چيرؤکی باوکي و « قانع »ي گټرا و ته و ته، وهک کس نه زانئ، به چ دهرديسه رييهک ژياوه! گهر هر ته نيا، ته ماشايه کی نه وه تراوميهي « مدهوش » بکين، کاتئ بږ يه کهم جار، چاوی پئ که وتوه، « هه ژار

و پروت، چلکن و پلکن « بېووه، چی له باره یوه نووسیوه،، نیدی به ته اووی
تیده گهین، چۆن بووه و چۆن ژیاوه. « مدهوش «، دمر باره ی پله و پایه ی هژنه ر لای
کورد، گلله یی له کڅمه لی کورده واری کړدوه و گوتویه تی:

ووتم: هه ی هاوار هم پیاوه به رزه
نه! ناوا نه ژی، له پروی هم نه رزه
هم فکره به رزه و هم هوشه جوانه
نه بی بچ وابی له م کورده سانه
لای بیگانه کان شاعر زور جوانن
ته واو دلخوشن زور شادمانن
نه ی بچ لای نیمه وا هینده سووکن
کز و که له لا ته واو بی تووکن
شاعر خزمه تی گل و هژ نه کن
خویان به قوریان به رزیی کوز نه کن
پاشان گوتویه تی:

که ی شاعر له مه چاکتر ژیاون
پاکیان به جهوری فله که خنکاون
نابینی هر کس خاومن جه وهره
له مه خراپتر نه و دمر به دمره
« قانع » یش وه لامی داوخته وه و گوتویه تی:

هه تا شاعیری کورده ستان بم
نه بی هر شرو شیتال و لاتیم
« 58-57,49 »

هر چنده، کورد زور له میژه گوتویه تی: کای کون به با مه که! به لام، هم په نده،
له هر بوار کدا بشی و به که لکبی، له بواړی میژوودا ناشی و که لکی نییه.
چونکه، گهر کای کونی میژوو به با نه کهین، چۆن ده توانین، که لک له په ند و
نه زمونه کانی و مرگرین؟ نیمه، گهر به شپوه یه کی برده وام، میژوی « نه ته ویهی،
رامیاری، کڅمه لایه تی، ویزه یی و هونه یی سان بزار نه کهین، لای نه کولینه وه، به
چاوی په خنه وه ته ماشای نه کهین، تا کوردی مابی، هر دمی، له جیگی خوی
راوه سی و به می! دواي نه وه، گهر یه کئی بیوه ی، ناپاکیی له نه ته وه و
نیستمانه کی خوی بکا، دارابی یا نه دارابی، هر به و پیکه خراپه دا ده روا، نیدی
هم راوړتویه یی بز چیه؟

« بەرزنجیی » دەربارەى ژيانى مەنەرانى كورد نووسىوتىتى: (سەرەراى ئەوەش ئەگەر بەهەزار چنگە كركى و خاترو زەحمەت كارتكى مامۆستايى يا چاودىزى كرتكارانى پتگاوپان يا ... دەسنگەوتبى، ئىمە راستەراست بەچاوقايمىو ناوى بەرىن بە .. « موجە خوڤۆرى دەولەتى داگیركەرى عىراق »!!) «46-45.3»

بەلن، لەو پۆڤمە دەولەتى عىراق دامەزراوە، هەموو ئەوانەى، كارىيان لە بەپتووەبەپتیببەكانیدا كردووە، ئىستە و پاشەپۆڤيش كار دەگەن، بە « موجەخوڤۆرى دەولەتى داگیركەرى عىراق » دادەنرتن. ئەدى خن، فەرمانبەرى دەولەتى سەرەخۆى كوردستان نەبوون و نین! ئەمە راستیببەكى بەلگە نەوێستە. چونكە، لە مێژووى نوێى كورددا، كوردستان دەولەت نەبوو، تا هاوولاتيانى كورد، كار لەو دەولەتە سەرەخۆى كوردستاندا بگەن، هېچ كوردىكيش، لەم ياسايە بەدەر نەبوو و بەدەريش نىبە! جا، گەر « بەرزنجیی »، بە پلارەهاویششتنەو، ئەوێ دووبارەكردۆتەو، دەبوایە، بەكێكى وەك « گاندیی »، هانى پۆلەكانى گەلەكەى خۆى بدایە، كړنووش بۆ وىست و ئارەزوومەكانى ئىمپىريالىزمى « بریتانیا » بەرن. كەچبى، ئەو بە پتچەوانەو، هەموو شتىكى « بریتانیا »ى لى قەدەغەکردن، داواى لى دەكردن، تەنیا شتى خۆمالىيە بەكارپېتن!

سەرکردەى كى گەورەى عەرەبى وەك « سەعد زەغلول »ى نەمر، كاتى وىستى، بە هەموو تواناىو و لە هەموو بەرەكانەو، دژى « بریتانیا » پاووسى، جگە لەوێ، خەباتى پاميارپېيان دەكرد، لە نێو شارەكانى « مېسەر »دا پاوو ئىنگلىزيان دەكرد، بربارىشیدا، جەنگىكى نابوورىپېيان بەرانبەر بگا. گەلەكەى بانگكرد، شتى خۆمالىيە بەكارپېتن، پڕۆستېسى كړپن و فرۆشتن، لەگەل بانگ و هتیزەكانى دەولەتى « بریتانیا »دا بووستپتن. ئەوانەى لەگەل ئىنگلىزەكان و شا « فاروق »یشدا كارپانەكرد، بە خۆفرۆش و ناپاك نێوزەدانكردن. بەلام، كاتى « زەغلول »، خۆى و مەزەمتى دروسكرد، هەر هەمان دەولەت و شا « فاروق » بوو، كەچبى، ئەو بەندوباوو نەما. چونكە، باشترین نىشتەمانبەرەومى « مېسەر »، كارىيان لە شالىارگەكەیدا دەكرد، فەرمانيان لە ئىنگلىز و شاو وەر نەدەگرت.

نمونهى هەر دوو ئىمپىريالىزمى « فرەنسا و ئىتاليا » و هەر دوو گەلى قارەمانى « جەزایر و لیبیا »، دوو نمونەى دیکەى ئەو بۆچوونانەمان و بەلگەى راستىي بە دەسەو دەدن. هەرچى هاوکارىي لەگەل داگیركەرەكانیاندا كړدبى، ئەوا ئەوان، بى هېچ جۆرە لێبووردنى، بە پیاوێ بېگانه و ناپاكیان داناون!

بەلام، چونكە يەككىكى وەك « بەرزنجىي »، لە ھەموو ژياندا، لە سەر كوردايەتیی تووشى كۆكەرەشەش نەبوو، نەك ھەر ئو جۆرە كردارە نەتەوھىيانە، بە خۆى رەوا نابىنى و نامۆن، بەلكو، ھەر دەھەوئ، بە ھەر جۆرئ بئ، داکۆكىي لە كەسانىكى دىكەش بكا، كە لە ھەموو كات و سەردەمىكدا، كەوا سوورى بەر لەشكر بوون، لە ھەموو كاسەيەكدا ئەسكوئ بوون. ئەوھش، ھەمووى بۆ رابوردوى پەرورەدى نەتەوھىي و ئايدۆلۆژىي خۆى دەرگەرتەو. چونكە، ئەوھتەي ھەيە، لەو بازە داخراو بۆشدا دەخولیتەو و لەگەل ئو لاپەنە كوردستانىيانەدا بوو، كە واپەستەي دەسلاتی « بەغدا » بوون!

49/3. سۆشیال :

« بەرزنجىي »، لە دورەو تەنگ بە تارىكەشەوھە دەنئ، بئ ئەوھى، تەنیا پۆژىكەش، « سۆشیال »ى دىبئ، ھەر لە خۆیە نووسىوتى: (دەبىاشە وێرانەيەكى تر ھەبوو ئو كارى تىابكاو مووچەى لئ وەرگرئ؟ ئەى ئەگەر ئەوھى نەكردبا سندوقىكى باربوو و كۆمەكى ئەوانە ھەبوو كە « كوردایەتى دەكەن و بێزىنانايە مووچەى دەولەت وەرگرن » مانگانە وەك « سۆشیال » لەبەر درگەكەیدا ریزبن و بەمل كەچى دەست پانكەنەو؟) « 3، 46 »

ئەمە يەكەم جار نىيە، ئو جۆرە خوێندەوار و نووسەرەن، ئو جۆرە قسانە دەكەن. جا، لە ناشارەزايىيەو بئ يا لە بەر ھەر ھۆيەكى دىكەى تايبەتیی بئ، كرنك ئەوھى، زۆر بە ھەلەدا چوون. دورەش نىيە، ھێندىكيان لە داخدا ئو جۆرە قسانە بکەن، ھەر ھەلىكيان بۆ ھەلكوئ و بۆيان بلوئ، يەك و دووى لئ نەكەن و ئەوانیش وەك « بەرزنجىي » نووسىوتى، لە بەر دەرگەى سۆشیالدا ریزدەبن و بە ملگەجی دەسپاندەكەنەو!

بۆ نموونە: ئیمەى دەرەدەر و خوێنکاری كورد، كاتئ لە « يەككىتى سۆفیت » دەمان خوێند، پاسپۆرتەكانمان تەواو بوو، ھىچ جۆرە پاسپۆرتىكمان نەبوو. بۆيە، نەماندەتوانئ، بۆ ھىچ وولاتئ كۆچبەين. لە پر « پارتى كۆمۇنىستى عێراق »، بېرارىكيان دەرکرد، تا ھاوێزكانى خۆيان، سەردانى بالۆێزخانەكانى « عێراق » بکەن و پاسپۆرتەكانیان نوێكەنەو. ئیمەى كورد، ئو كارەمان رەتكردەو و نەچووین. نوای ئەوھى، خوێندەمان تەواو كەرد، « سۆفیت » دەريانكردین. لە ناچاریدا روومان لە « سوید » كرد. ئو كاتە، كۆمۇنىستە كورد و عەرەبە كان دەیانگوت: ئیمە عێراقین، زۆر بە شانازیيەو سەر لە بالۆێزخانەى « عێراق » دەدەین و پاسپۆرتەكانمان نوێدەكەینەو. گەلئ لەو باشترە، دەس لە وولاتىكى

سەرمایەداریی وەک « سوید » پانکەینەوه، پاسپۆرتی دەولەتییکی وا هەلگرین و پازە لە « سۆسیال » وەرگیرێ!

کەچی، کاتێ لە « سوید » ئاوڕمانداپەوه، نەک هەر ئەو گەجەنەیی ئەو وێژنەیان دەکرد، بە لکۆو تەنەت « سکریتیر » و هیندی لە ئەندامانی « کۆمیتەی ناوهندیی » پارتەکەشیان، لە پێش ئیمەوه لەوێ تۆزیاندمکرد، پاسپۆرتی « سویدی »یان لە تەنکەیی باخەل نابوو، مانگانه، پارەیهکی مفتومۆلیان وەردهگرت، لە سەر حسیبی ئەو دەولەتە سەرمایەدارە چەپەلەیی « سوید »یش، ژبانیکی گەلێ باشتریان لەوێ « سۆقیت »ی هاوڕێکانیان و « عێراق »ی دەولەتی باووپاییریان پادەبواردا!

جا وەنەبێ، هەرچی لە دوورەوه، بە پلارهایشتەوه باسی « سۆسیال »ی کرد، راستکا وەک سەگەکی « ئیشان پافلوڤ »، دەمی بۆ « سۆسیال » خۆپاییهکی « سوید » لیکێ نەکردبێ!

سەیر ئەوهیه، چەن رووناکبیر و نووسەریکی وەک دوکتۆر « مارف خەزەدار و شیرزاد حەسەن »یش، کە هەر دووکیان ئەم وولاتانەیان دیوه و ماوهیهک لێی ژیاون، وەک « بەرنجیی » پتیان وایە، هەموو پەنابەرێ، لەم هەندەرانە کار ناکا و هەر لە سەر « سۆسیال » دەژی!

د. « مارف » گوتوویەتی: (کوردی ئەوروپا، کار ناکەن، ئە سەر دەولەت دەژین.) «74.55» هەروەها، « شیرزاد حەسەن »یش نووسیویتی: (کوردی ئەوروپا، لە سەر سەدهقه دەژین.) «42»

پێشەکیی دەمەوێ، لێرمدا چەن خاڵێ روونکەمەوه، کە بەر لە هەشت سالی لەمەوپەر، لە گۆڤاری « بەریانگ »دا نووسیومه. (سەرەتا پتیوسته، بزاین، ئەو کوردانەیی لە دەرەوهی کوردستان دەژین، کێن؟ پاشان تێدهگەین، بۆچی ئەوەندە کورد دەر بە دەر بوون و خاکی باووپاییریانیان بەجێهێشتوو. بە کورتییەکی، ئەو کوردانە لەم گروپانەیی خوارەوه پیکهاتوون :

1. کۆمەلەی کورد هەن، هەر لە زۆر کۆنەوه، لە هەموو پارچەکانی کوردستانەوه، کۆچیانکردوو بۆ دەرەوهی وولات. لە ئەنجامی بێ دەرەتانیی و نەبوونی ئازادیی و لە بەر خراپیی باری ژبانی نابوورییان، کە ئەوانە بوونەتە نیشتهجێی تەواوی ئەو وولاتانە و زۆربەی زۆری کورد پیکدێن لە هەندەران. بەشی زۆری ئەو کوردانە، لە باکوور و خۆراوای کوردستانەوه هاتوون.

2. بەشی زۆری ئەو کوردانەیی، لە باشووری کوردستانەوه، پرویان لە دەرەوهی کوردستان کردوو، لەم گروپانە پیکدێن:

A. ئەو پېشمەرگە و کادىرانەى، لە ئەنجامى ھەرسى شۆرشى سېتىمبەردا، بۆ بىندەسى داگیرکەرى دەولەتى عىراق نەگەرانەوه، بە خۆيان و خۆزانیانەوه، خۆيان گەيانە بەکۆ لە دەولەتانەى، ئەوپۆ تىیدا نىشتەجىبوون. لە بەر بۆ چارىی و لەبەرئەوهى حەزىان نەدەکرد، چى دى لە ژىر سایەى رژىمى ئەوساى « ئىران » دا بۆين.

B. ھەموو ئەو پېشمەرگە و قارمەنانەى گەلەگەمان، کە لە ئەنجامى جەنگى نىوخۆ و کوردکوژیدا، تووشى رەشبینى و ناوئىدى بوون و گۆرپانەکیان چۆلکردوو و ھاتونەتە دەرەوه.

C. ھەموو ئەو برا پېشمەرگە و پۆلە جگەر سۆزانەى نەتەوگەمان، کە لە ئەنجامى داگیرکردنى بەرفراوانى ناوچە پرگاکراوھکانى کوردستان، لە لایەن داگیرکەرەوه بە ھۆى ئەو جەنگە ناپەوا سەپتەرەو بە سەرماندا، لە شۆرشى نوتماندا تووشى مالىترانىی و برىندارىی و یەککەوتوویى بوون. بە تايبەتیی، دواى بەکارھێنانى چەکی کىمىاویى و گازى ژاراوى لە ھەلجەى شەھىد و بادىنانى برىندار، لە ئەنجامى کوشتنى بە کۆمەلى خەلکى کوردستان و ھىرشى بەرفراوانى ئەفەلەکان و خاپوورکردنى تەواى گوند و شارۆچکەکانى کوردستان.

D. ھەموو ئەو کوردانەى بە تايبەتیی لاوھەگەمان، کە لە ئەنجامى جەنگى مالىترانگەرەنەى ھەشت سالی « عىراق و ئىران »، پاشان « عىراق و کۆت » دا لە سەربازى ھەلاتن و شانبان نەدایە بەر ئەو خزمەتە سەپتەرەو بە سەریاندا و نەیان دەویست، چى دى لەو زياتر بىنە چىلکەى سووتەمەنى ئەو دوو جەنگە گلاوانە و لە بەر برا نەبوونیشیان بە شەرى چەپەلى براکوژى. ناچار ملی رێگەى دەر بەدەرییان گرتەبەر و پەنا بەرییان بۆ خۆيان ھەلبارد.

E. کۆمەلێکى دیکەش ھەن، دواى سەرکووتکردنى راپەرینەکەى بەھارى « 1991 »، لە بەر بۆ دەرمانى و لە بەر سەرما و لە تاو برسىتیی، بە ھەر دەر دى سەریبەک بووبۆ، خۆيان گەياندۆتە یەکۆ لە وولاتەکانى دەرەوه و لە ناچاریدا جێگیربوون. بە داخەو، رەھووکۆچى ئەم دەستە، تا ئىستەش ھەر بەردەوامە. « جا لە بەر ھەر ھۆیکە بۆ » بۆ دەرەوى کوردستان، کە ئەو خۆى لە خۆیدا، دەرکەوتە یەکى خەتەرە و پێوستى بە لێکۆلینەو و چارەسەرکردن ھەيە.

3. کۆمەلێکى دى کە بۆ خۆیندن و خۆفێرکردن، لە ھەموو کوردستانى مەزنەو، روویان لە ھەندەران کەردوو. لە بەر ھەر ھۆیکە بۆ، دواى تەواوکەردنى خۆیندنەکیان نەگەرانەتەو بۆ کوردستان. جگە لە کەمەکیکى کەم نەبۆ، کە

نه‌مانه‌ش زۆربه‌ی هەر زۆریان پێکخراوه پامیارییەکانی کوردستان ناردبوونیە
دەروە بۆ خۆتندن لە بار و پەوشی جیا جیادا.

ئەمانەبوون، «ئەو دەستە و تاقمانە»ی که لە بارودۆخی جیاوازدا کوردستانیان
بەجێهێشتوو، پرویان لە دەربەدەری و پەنابەری کردوو، که بەشیکی لەبن
نەهاتوی نەتەوێکمان پێکدێن.» (17، 50)

جا هیوادارم، هەموو کوردی باش تێبگا، کێن ئەوانە لە دەروە و وولات دژین؟
بۆ ئەو هەموو کورده هەلاتوون؟ ناشکری، هەموویان بە یەک چاو سەیرکەین،
چونکه، هەر کەسێ باری تایبەتی و پۆزشی دیاریکراوی خۆی هەیە.

پێش ئەوەی، وەلامی «بەرزنجیی» بەدەمو، دەمووی بلێم: دەرگەوتی کۆچکردن
بۆ دەروە و وولات، شتیکی نوێ نییە، بەلکو، لە هەموو سەردەم و لە نێو هەموو
نەتەوێکدا هەر هەبوو و هەر دەشمیشت. بەلام ئەوانە، هێندێ کەس پێیان
وابێ، پۆلەکانی کورد، تازه وولاتەکی خۆیان جێدێن و پوو لە وولاتانی دیکی
جیهان دەکەن، تا پاروویە نانی بێ نازاریان دەسکەوێ، تاوێ بە هێمنیی و
کامەرانیی بژین. نەخێر، ئەوتە «بێکەس»، هۆنراوەی «عیبە ... عیبە»ی
سالی «1926» بە هەژدە نیوهدێر هۆنیووتە و لە کۆتاییەیدا گوتوویەتی:

سەیریەک، ئەم عیبەعیبە، چەندە تەسیری هەیە

کوردی کردۆتە موهاجیر، ئیشی ناوشاران ئەکا

چونکه پتی عیبە، لە جیتی خۆی ئیشبکا، قەدری ئەبەن

بۆیە وا ئەرواتە غوربەت، تەرکی کوردستان ئەکا

بەسیەتی ئەم فکەرە پیسە، غەفلەت و نووستن بەسە

سەیری ئەقوامی غەرب کەن، کە شفی ناو ئاسمان ئەکا
«88، 6»

ئینجا، لە وەلامی ئەم پلارهاوێشتن و ناشارەزایییە «بەرزنجیی» دەمووی،
سەرەتا بلێم: ئەم دەولەتە نازاد و دیمۆکراسییانە، نە چوار دەولەتە داگیرکەرە
سەرکوتکەرەکی «بەرزنجیی» و نە دەولەتە سۆڤیالیستەکانی بەرەو سۆسیالیزمی
کۆن، تا خەلکی بۆ قەراغە کۆلیرمیەک، پریزبەسن و هێندیکیشیان، نابوو
خۆیان بۆ پلەوپایە بفرۆشن! جاشایەتی بە شایەتی و ناپاکی بە پاکی دابنێن!
«سۆسیال» وەک ئەو تێگەیشتوو، بەرتۆبەر تێییەکی تایبەتی نییە، تەنیا بۆ
خەلکانی پەنابەری دەولەتەکانی جیهان دامەزراوە، بەلکو، لە کۆنەو هەیە، پێش
ئەوەی، بەو شتوویە لە هەموو جیهانەو پەووکۆچ دەسبێکا. ئەو بەرتۆبەر تێییە،
بۆ ئەوانە دانراوە، کە بیکارن، تا کارەمۆزەو یارمەتییان دەدەن. یا یارمەتی

ئەوانە دەدەن، كە نەخۇشن، يا پەككەوتەن و كاریان پێ ناکرێ. با منال بێ و كەسی نەبێ، يا لە داك و باوكی جیابوو پێتەوه، بەخێوی دەكەن. جا ئەو پەنابەرانی خۆیان لەم وولاتانە دەبیننەوه، ئەوا تا زمان فێردەبن و كاری دەدۆزنەوه، « سۆسیال » كۆمەکی ئابورییان پێ دەكا. كە ئەمە لە زۆریە دەمۆلەتەكانی « خۆراوی ئەوروپا » دا هەیە.

بەلام، لە لایەكەوه، هەم لەم سالانەی دوایدا، هێندە پەنابەر زۆربووه و لە هەموو دەمۆلەتەكانی « ئاسیا، ئەفریكا و هیندی دەمۆلەتی « ئەوروپا » وە هاتوون. هەم باری ئابووری ئەو دەمۆلەتانەش گۆراوه، نرخی پارەكانیان بەرانبەر دۆلار دابەزیوه، بێكاریی زۆر بووه. لە لایەکی دیکەشەوه، پەنابەرەكان خۆیان، هێندە كاری ناشیرین و ناڕەوایان كردووه، هەموو ئەو كارە باشانەی « سۆسیال » بۆ پەنابەرانی دەكرد، زۆر كزیوووه و دوور نییە، لە ئایندەیهکی نزیکیشدا، هەر بە جاری بیهۆستێتن. ئەوێ چێگەی داخە، ئەوێ، لەوانەیە، دوو كەسی وەك مامۆستا « بەرنجی »، فریای ئەو سوالێ كە دەنەوێ!

جا، ئەوێ لە سەر « سۆسیال » دەژی و خۆی كار ناكە، مانگانە زۆر بە پێزمەوه، پارەكەیی بە پۆستدا بۆ دێتە مالهوه، یارمەتی دەدەن، تا كاری دەدۆزێتەوه. نەك وەك « بەرنجی »، لە مێژە دەمی بۆ « سۆسیال » لێکی كردووه، لە داخا، لێسی كۆترانە و پەلێ ئێرەیی هاویشتوووه، گواهی، بە ملکه چیی دەسپاندەكەنەوه! وەك دەلێن: پشیلە دەمی نەدەگەیشته دووك، دەیگوت: سۆتێر!

جگە لەوێ، بۆ دەبێ، « سۆسیال » نەنگی بێ؟ ئەو باریکی تایبەتی نێوخۆی ئەم دەمۆلەتانە، كرفته ئابووری و كۆمەلایەتییهكانی كۆمەلانی خەلك، بەو شێوەیە چارەسەردەكەن.

جا، هەر ئەو ماوه، لە « بەرنجی » بێرسم: ئایا، پارەیی « سۆسیال » جێی شانازییه و پاكه، يا پارەیی « جاشیتی » ئەو كوردانەی ناپاكییان لە خاك و گەلەكەیی خۆیان كردووه؟ چونكه، زۆریە ئەو كوردانەی لە كۆنەوه، لە دەس چەوساندنەوهی نەتەوێ و هەر سێ جەنگی « كوردستان، كەنداوی یەك و دوو » راپانكردووه، بە پارەیی « سۆسیال » ژیاون. ئایا، مووچەیی چەكدارەكانی هەر دوو زلهێزمەكە كوردستان « پارتیی و یەكیتی » باشتەر و سەربەرزانهتره، يا پارە كەمەكەیی « سۆسیال »؟ چونكه، ئەو چەكدارانە، بە پارە راوهكورد دەكەن و كۆپی كورد دەكوژن. ئایا، پارەیی « سۆسیال » خۆشتەر و بێ مەنتەرە، يا مووچەیی دەمۆلەتی داگیركەری عێراق، كە ئەوان، دان بە بوون و كەسیتی تاکی كورددا

نانێن؟ دیاره، هه‌موو کەسێ له جفره‌ی پلاره‌وا‌یشتن ده‌گا، ده‌زانێ، مشتووی ناو
 هه‌مانه‌که، چهن ئازاری هه‌یه! هه‌موو که‌سی‌کیش، له فیه‌کی خۆی ده‌گا، چونکه،
 قسه‌ی «خواروخ‌یچ، ناشیرین و پلاره‌وا‌یشتنی نا‌راسته‌وخـــــــ» «نیشانه‌ی
 «ترسنۆکی، پۆنگ‌خواردنه‌وه، بوغ‌زله‌سکی، ئیره‌یی، دوور‌وویی، هه‌له‌پرستی»
 خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بێ، هیچی دی‌که نییه. قسه‌ی له‌ روو و راشکا‌وییش، وه‌ک گزنگی
 خۆر وایه، به‌ هه‌موو درز و که‌له‌بریکی تاری‌کایدا ده‌چێ و پووناکی ده‌کاته‌وه.
 له‌وه ده‌چێ، «به‌رزنجیی» پیتی وایێ، ئه‌وه‌ی له‌ یه‌کێ له‌ ده‌وله‌تانه‌ی دهره‌وه‌ی
 کوردستان بژی، ئیدی ده‌بێ، له‌ سه‌ر «سۆسیال» بژی، ئه‌و نازانی، ته‌نیا هه‌ر
 ماوه‌یه‌کی کورته و ده‌بێ، کار بکه‌ن. من نه‌ گوتومه و نه‌ هه‌رگیز ده‌شی‌لێم: هیچ
 کوردێ نا‌بێ، له‌ هیچ به‌رت‌وه‌به‌رتیییه‌کی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ داگیر‌که‌رانه‌ی کوردستاندا
 کاربکا. به‌لام، ئه‌وه‌ راستیییه‌که و ده‌وله‌ت نا‌کری، هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌که، به‌ چوار
 ده‌وله‌تی داگیر‌که‌ری کوردستان داده‌نرتین. چونکه، گه‌ر ئیمپریالیزمی «بریتانیا»،
 دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان، داگیر‌که‌ری باشووری کوردستان بووی، ئه‌وا،
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌وان که‌راونه‌ته‌وه، له‌و رۆژه‌وه‌ ده‌وله‌تی عێراق دامه‌زراوه، تا
 باشووری کوردستان به‌ ته‌واوی پزگاری‌ده‌بێ و ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆی خۆی
 داده‌م‌زرتنێ، به‌ جیگری ئه‌و ئیمپریالیزمه‌ ده‌م‌ترری. ئه‌ورۆش، عێراق ده‌وله‌تیکی
 داگیر‌که‌ری کوردستان نه‌بێ، هیچی دی‌که نییه. ئه‌و کورده‌ی، نکولی له‌م
 راستیییه‌ش بکا، یا پاکانه‌ بۆ داگیر‌کردنی کوردستان بکا، ئه‌وا لای من، له‌و
 جاش و نا‌پاکانه‌ی کوردیان فرۆشتوه، که‌لێ که‌م‌تر و نز‌م‌تره! چونکه، (ئه‌وانه‌ی
 داوا له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌که‌ن، تاهه‌تایه‌ به‌ دا‌به‌ش‌کراوی، له‌ زیندانی تاریک و
 نووته‌کی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ داگیر‌که‌رانه‌ی کوردستاندا بم‌ینێته‌وه، ئه‌وانه‌ هه‌رگیز، نه‌ له
 «باره‌ پالیسته‌که‌ی کورد، نه‌ له‌ گۆ‌ران‌کارییه‌ که‌وره‌کانی جیهان، نه‌ له‌ کاری
 رامیاری» ده‌که‌ن، نه‌ به‌رژ‌ه‌مندی کوردیان ده‌وێ، نه‌ داوا‌ی «دۆستایه‌تی،
 ناشتی، ئاساییشی راسته‌قینه و تاهه‌تایی نێوان که‌لانی نا‌وچه‌که‌ش ده‌که‌ن.
 باری سه‌رنج و باوه‌په‌کانه‌یشیان، له‌گه‌ڵ «زانست، ژیربیتژی و وێژدانی زیندووی
 باوه‌ری م‌ر‌وفایه‌تی» (نا‌گونجێ).» 270, 29»
 له‌ کۆتایی ئه‌م گوتاره‌شدا، له‌و باره‌یه‌وه‌ هیچ وه‌لام‌یکی دی‌که‌م نه‌ماوه، جگه‌ له‌وه‌ی،
 ده‌قی به‌شی له‌ نووسینه‌که‌ی «حه‌مه‌ سه‌عید حه‌سه‌ن» ب‌گ‌وێزمه‌وه، که‌ له‌ وه‌لام‌ی
 «د. مارف خه‌زنه‌دار و شێرزاد حه‌سه‌ن» نا‌نووسیوتی و بلێم: (زۆربه‌ی هه‌ره
 زۆری کوردی ئه‌وروپا، به‌ هیزی بیر و بازو، خۆیان به‌ خێوده‌که‌ن، یارمه‌تی

کۆمەلایەتیی، شتیکی نییه بۆ کورد داھێنرابێ. دەیانی سالا ھەر ئێنسائی لە ژێر ئاسمانی ھەر یەکێ لەم ولاتە ئوروپاییاندا ھەناسەیی دابی بە چاویۆشین لەوێ خەلکی ولاتەکە یان نا، ژیانی بۆ دا بینکراوە.

یارمەتی کۆمەلایەتی وەک د. « مارف » بۆی چوو، دەولەت نایدات، لەم ولاتانە ئێوە خەلکە دەولەتیش بەخێوەکات، ئێوە پەرلەمانە کە نوێنەری خەلکە، مووچەی پاشا، سەرۆکی کۆمار، حیزب و وزیران دیاریدەمکات. لێرە ئێوەی کاربکات، سیپەکی داھاتەکی لە شێوێ باجدا بەو کۆمۆنەیی لێی دەژی، دەدات. ئێوە پارە یە بۆ ئاوەدانکردنەو، خۆتەنگە، نەخۆشخانە، خزمەتکردنی منداڵ و پیر و یاریدەدانی ئێوە کەسانە کە ھێشتا دەستیان لە کار گیر نەبوو، تەرخاندەکرێ، دەولەتیش بەو باجە بەریتو دەمچێ کە خەلکی دەیدەن، ھەر بۆیەش کە ئارمەزوویان لێ بوو، دەبێت.

ھەر کەسێ پێویستی بە یارمەتی کۆمەلایەتی ھەبێ، وەریدەگرێ، بەلام ھەر کە کەوتە بازاری کارمە، ئیدی بە داھاتی خۆی، دەیانی ھێندە ئێوە دەدات وە کە وەرگیرتوو. بە شێوێکی گشتیی خەلکی پەنا بەر نزیکەیی سالتی یارمەتی وەرەگرن، ئێتر ھەر کە ئیشیکیان دەستکەوت ھەر لە سالتی یەکەمی کارکردنیان وە، لەو زیتەر دەمنەو، کە وەریانگرتوو. (31,32)

3/50. پۆلیکی قەسەلب :

پاشان « بەرنجیی » بە پلار ھاوێشێ و نووسیوتی: (زۆر بەداخ وە دەبێم کە ئەم قەسە بە پۆلیکی قەلبیش ناگۆرێت وە، چونکە بە قەسە نووسەربێ دەبێ ھەرچی کارمەندو مووچە خۆری کوردی تروکیا و ئێران و سووریا و عێراقە لە بێرسان بمرنای و نەبوونایەتە مووچە خۆر، بەر لە ھەموان خۆی کە ھەر نەبێ لە 977-981 لەو دەولەتە داگیرکەرە مووچەیی وەرگرتوو!... کاشکای دەرزیەکی بەخۆدا کرد با ئوسا سوونی بە خەلکی دا.) (3,46)

جا، یەکیکی وەک « بەرنجیی »، گەر لە مەبەسە کەم نەگا، بۆ بەرژمەندیی تایبەتی خۆی، بۆچوونەکانم ئاوەزووکات وە و سەر لە خۆتەر بشتیوتی، دەبێ، من گوناھم چی بێ؟ دیارە، ھەر دەبێ، قەسەکانم بە پۆلیکی قەلبیش لێ وەر نەگرێ! منیش، ھەر ھێندەم پێ دەکرێ، لە ئاستی ھەموو ئێوە قەسە بێ سەروەراندا، بێ دەنگ نەبم و مەبەسەکانم بۆ پۆلەکانی گەلە کەم پوونکە مەو.

گەر، ھەر کوردێ بیری « عێراقچیتیی » ھەبێ، کاری بۆ بکا، ھەول بۆ پێشخستن و سەرکەوتنی بدا، لە گەل ئێوە کوردەدا جیاوازی ھەبە، کە ھەمان بیری ھەبە،

به لām، نه کاری بۆ دهکا، نه ههولیش بۆ پیشخستن و سه‌رکه‌وتنی دهدا. هه‌ر کوردێ ئه‌و بیره چه‌وته‌شی نه‌بێ، دژی باوه‌ری « عێراقچیتییی » خه‌باتبکا، له‌ سنووی ئه‌و ده‌وله‌ته‌شدا، له‌ یه‌کتی له‌ دهمزگه‌کانیدا کاربکا، ئه‌وا به‌ کاریکی زۆر ئاسایی دادهنزی، چونکه، ئه‌و کورده‌ دژه و خۆی تووشی داوی ئه‌و بیره نه‌کردوه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، هه‌ر ده‌بی، کارێ بکا، تا ژیا‌نی پۆژانه‌ی خۆی و خه‌زانه‌که‌ی به‌ پێوه‌به‌ری. ئه‌وه‌ ته‌نیا گه‌وجیی نه‌بێ، هه‌یج شتیکی دیکه‌ نییه‌، گه‌ر مرق و بیره‌کاته‌وه، له‌ ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌رمه‌که‌ی نیشتمان‌ه‌که‌یدا کار نه‌کا! چونکه، ئه‌و که‌سه له‌ خا‌که‌که‌ی خۆیدا ده‌ژی، له‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیدا کارده‌کا، چا، با نیشتمان‌ه‌که‌شی داگیرکرا‌بێ، ئازاد و سه‌ربه‌خۆ نه‌بێ. به‌ لām، کاتی « به‌رنجیی »، قسه‌کانی من هه‌له‌ده‌گه‌یته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی پاره‌ی سه‌رنجی خۆته‌ر بکا، چی بلیتم و چی بکه‌م! ئه‌گه‌نا، شتیکی زۆر ئاشکرایه و هه‌رگیز پتووستی به‌ سه‌لماندن نییه‌، هه‌یج مرۆفێ، له‌ هه‌یج شوێنیکی ئه‌م جیهانه‌دا، له‌ هه‌یج سه‌رده‌می‌که‌دا، بێ کار ناتوانی، بژی!

کاتی نووسیموه: « زیومر »ی مووچه‌خۆری ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری عێراق... (60,24) به‌ هه‌یج شتیه‌یه‌، مه‌به‌سم ئه‌وه‌ نه‌بووه، پلاری تێ گرم، یا په‌خه‌نی لێ بگرم. به‌ لām، ئه‌وه‌ راستیییه‌که‌ و هه‌رگیز ده‌وله‌ت نا‌کرێ. نه‌ک هه‌ر ئه‌و، به‌ لکوو، هه‌موو « نووسه‌ر، هۆنه‌ر، پامیار، زانا و فره‌مانبه‌ر » هه‌ کورده‌کانی دیکه‌ش، هه‌ر مووچه‌خۆری ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری « عێراق » بوون. ئه‌وه‌ش، ئه‌وه‌ نا‌گه‌یه‌نێ، هه‌ر که‌سێ، مووچه‌خۆری ده‌وله‌تیکی داگیرکه‌ری کوردستان بوو، ئیدی، نا‌پاکیی له‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی کردوه، وه‌ک « به‌رنجیی » تێگه‌یه‌یه‌ و ده‌یه‌وێ، سه‌ر له‌ خه‌له‌کش بشتیوێ. یا هه‌ر له‌ بته‌دا، باش له‌ مه‌به‌سه‌که‌ی من گه‌یشتوه، به‌ لām ده‌یه‌وێ، بۆ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی خۆی، مه‌به‌سه‌که‌م بشتیوێ!

ئاشکرایه، کارکردن و به‌ پێوه‌چوونی ژیا‌ن، له‌ که‌ڵ سه‌یخوویی و نا‌پاکیدا، زۆر جیاوازییان هه‌یه و شتیکی دیکه‌ ده‌گه‌یه‌نێ. چونکه، ژیا‌ن بێ کارکردن، بێ پاره، به‌ پێوه‌ نا‌چێ. به‌ لām، کارکردن تا کارکردن، جیاوازی هه‌یه، گه‌ر ئه‌و کارکردنه، به‌ شتیه‌یه‌کی ئاسایی، هه‌موو مرۆفێ له‌و چوار ده‌وله‌ته‌دا ژیا، مافی کارکردنی هه‌یه و ده‌بی، کاربکا. ته‌نیا هه‌تنده هه‌یه، دانوستان له‌ سه‌ر کێشه‌ی بیره و گه‌رفته‌ پامیا‌ری و نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌ی خۆی نه‌کا، وه‌ک به‌ هه‌زاران له‌ پۆله‌ به‌ جه‌رگه‌کانی که‌لانی « عێراق »، له‌ پێناوی پله‌وا‌یه و کوردسییدا، له‌ سه‌رده‌مه‌ جیا‌جیا‌کانی ته‌مه‌نی ده‌وله‌تی « عێراق »دا، سه‌ریان بۆ داوا‌کارییه‌کانی سه‌رانی ده‌وله‌ت دا

نهواندووه، چىيان ويستى، بۆيان نهكردوون. هينديكى شيان، هر به تهواوى
خويان فرۆشتووه.

بهلام، نيشتمان بهرودرتكى وهك « زئومر »، هرگيز له و جۆره پياوانه نهبووه، له
پيناوى پاره و كاردا، خۆى به داگيركهران بفرۆشتى. كه ستيكيش، گوتارمهك به
وردى بخوڤيتتهوه، ئينجا به تهواوى تيدهگا، به هيچ شتوميه، له پلهويايم كه
نهكردۆتهوه، زۆر به ريزموه ناومبردووه، به شان و بازوويدا ههلمداوه و
نووسيووه: (« زئومر » وهك هۆنهريكي خاوهن بههره، به ههموو لايهكدا پهل
هاوڤشتووه. گهل هۆنراوهى رهنگاوهرنگ و جۆربهجۆرى گوتووه. له هر باخه
گولتيكي چنيوه، تا له نهجامدا، چهكي هۆنراوهى جوان و بۆنخۆشى
پازاندۆتهوه. له باخچهى به ههشتى وئزهى كورديدا، له سهر تهختى مامۆستاي
هۆنهراى سهردهمى خۆى دانڤشتووه. تاجى هۆنهريكي « ههست ناسك، بير تيز،
واتاي بهرز، نهديشهيهكي پر له پيت و فلهي »ى له سهر ناوه. له لايهكهوه، ديمه
جوانهكانى كوردستان، له نيو قوولايى دل و شانكهكانى مۆخيدا ژياوه، به
خۆشهويستى كوردستانهكهى، خوينه كشهكهى قوڵپيداوه. له لايهكى ديكهشهوه،
جهور و زۆردارى داگيركهران، چهوساندنهوى نهتهوهكهى، هيندهى ديكه چاوى
كردۆتهوه و زۆرى بۆ هيناوه، بۆ خهبات و كوردايهتیی بانگيردووه و هانيداوه.
جگه لهوهى، له سهردهمدا دهنكى زهنكى بيرى كوردايهتیی، له ههموو سهردهمى
پتر دهنگيداوتهوه، له ههموو بستيكي كوردستاندا رهنگيداوتهوه، به تايبهتیی،
هۆنهريكي بهكى له نزيكهكانى « شتيخ مهحمود »ى قارهمان بووه، وهك
كوردپهرومى، گهل « ساردى و گهرمى، تال و سوترى، برستى و تينووتى،
دهربههرى و نهبوونى »، له سهر كورد و بۆ كورد چيششتووه. ده دياره، تا له
ژياندا بووه، دلى هر بۆ كورد و كوردوستانهكهى ليداوه. بۆيه، « به رهنگى
مات و زهردهوه، به دهنگى پر له غم و كزۆلهوه، به زمانى ساكار و پهوان،
به كوردبييهكى بى گرتوگۆل و پهتیی »، كهوههرى بريقهدارى ووشه ساكار و
خۆمالى ريزكردووه، لهليرهى هۆراوهى كوردى لى هۆنيومهتهوه. تا توانيووتى،
هرچى له ههناوى رهشيدا ههبووه، دهرى بريوه، هرچى دهرده دلى خۆى ههبووه،
بۆى ههلهشتووين. پاشان هوشياريكردينهتهوه، هاوارى لى كردووين و ... (تاد)
« 55-56 » دواتر نووسيووه: (له خۆشهويستى نيشتمانهكهيدا تاووتهوه،
كوردستانهكهى به بههشتى رازاوهى سهر رووى زهوى داناوه، داواى پهكيتى و
خويندن، له رۆلهكانى كهلهكى دهكا و ... تاد) « 57، 24 »

ئەگىنا، ۋەك « بەرزنجىي » دەفەرموئ: منىش، چوار سال لە « زانكۆ » مامۇستا بووم، مووچەي ئەو دەولەتەم خوار دووھ. بەلام، ئەو ھەتەي ھەم، پۆڭڭى لە پۆڭڭان، نەك ھەر ھىچم بۆ عىراق و سەرکردەكانى نەنوسىيوھ، نەك ھەر خۆم بە « عىراق »ى نەزانىيوھ، بەلكو، تەنانت چەپلەپەكىشم بۆ بەعس و عىراق لى نەداوھ، لە ھىچ خۆپىشاندان و ئاھەنگىكى ئەو دەولەتە داگىركەرمشدا بەشدار نەبووم، ھىچ جۆرە دلسۆزىي و پەرۆشكىم، بۆ ئەو دەولەتە داگىركەرم نەبووھ و نابۆ. مەگەر، چەن « عىراقچىي » و نۆكەرىكى دەولەت، « عىراق » بە لانە و مالى خۆيان بزائى! ئەوانەي لە نزىكىشەوھ منيان ناسىيوھ و دىمناسن، گەواھىي ئەوھم بۆ دەدەن. نەك ۋەك ھىندى « خۆپەندەوار، پروناكسىر، نووسەر، ھۆنەر و فەرمانبەر » بە نەپتىي يا بە ئاشكرا، لەگەل « بەعس » و دەرگەكانى بووبن، تەنانت، ئىستەش بنگە و بارەگەي پارتەكانى كوردستان، بەو جۆرە كوردە چلگناتە ئاخراون.

« بەرزنجىي »، ھەروا لامسەرلايى، نمونەي لە سەر كاركردن ھىناوھتەوھ و نووسىيوتى: (ئەمە دەبى چ مەنتىقىكى ئىفلىجانەبى و چ بىر كوردنەموھەكى سەقەتبى كە كاركردى ھەزاران كرىكارى فەلەستىنى لەناو ئىسرائىل دا بەرامبەر بە مووچە بەتانە و تەشەر بزائى، ئەو كرىتكارانەي كە پۆڭڭانە لەشارەكانى فەلەستىنەوھ بەپىي كارت و پسولەي تايبەت « ھەر سى مانگ جارى » دەچنە ئىسرائىل و ئىواران دەگەرپىنەوھ. خۆ لە رودانى ھەر كارىكى توندوتىژىشدا گورج درگەو سنورىيان برودا دادەخرى و جارى وا ھەيە بەھەفتەو مانگ رىگايان پى نادى و بى كار دەمىننەوھ.) «46،3»

من نە باسى « فەلەستىن »م كوردوھ، نە كاركردنیش لە ھىچ قوڭبىنكى ئەم جىھانەدا، بە نەنگى دەزانم، نە تانە و تەشەرىشم لە كەس داوھ. ھەموو مرۆڭى بۆي ھەيە، لە ھەر دەولەتتىكدا بۆي، كارىكا، ھەلبەتە، فەلەستىنىيەكانىش، لەم دەستوورە بەدەر نىن! بەلام، لىرەدا جىاوازي لە نىوان كرىكارىكى « فەلەستىنىي » و چەن كەسىكى ۋەك « زىوھر » و « بەرزنجىي »دا ئەوھەي، ئەوان كاتى كار لە دەولەتتىكى داگىركەرى ۋەك « ئىسرائىل »دا دەكەن، ھەر بەو تىروانىن و لۆڭىكەوھ، لىي دەروان، كە ھەموو كوردىكى نەتەومبەرۆمەر لە « عىراق » دەروانى، نەك داكۆكىي لە دەولەتتىكى داگىركەرى نىشتمانەكەيان بگەن!

51/2. **چەم و چەقەل :**

ھەر ھۆنەرى، نىو دىپرە ھۆنراوھى بۆ خاكى عىراق و سەرکردەكانى گوتبى، مەبەسەكەيان ھەرچىيەك بووبى، من بە ھەلەي دادەنم، جا ئىدى ھەر كەسى

دەبىي، با بىي. لە بەرئەو، پىويستى نەدەكرد، « بەرزنجىي » خۆي ماندوو كەردايە، سەرى خويئەريشى يەشانايە، لىستى ناوى ئەو ھۆنەرانىي بۆ بنووسىنايە، كە ھۆنراوھيان بۆ عىراق و شاكانى كوتوۋە، بريا، چەن ھۆنەرتكى ۋەك « ھەمدىي، پىرھەيتەرد، قانع، ا. ب. ھەورىي ... تاد » ئەو جۆرە ھۆنراوھيان نەگوتايە.

« بەرزنجىي »، ناوى ھىندى ھۆنەر و نمونىي لە ھۆنراوھكانيان ھىناۋمەتوۋە. ئايا، ئەو كارەي بۆ كەردوۋە؟ چ پىتوھندىيەكى بە سەر گوتارەكەي مەنەو ھەي؟ چۈنكە، ئەو گوتارە، تەنيا بۆ « زىتوۋر » تەرخانكرايو، ئىدى چ پىويستەدەكا، ناوى ھۆنەرانى دىكەش بىتەم، كە ھۆنراوھى لەو چەشنەيان ھۆنەتوۋە؟ لە گوتارتكى واشدا ناكەي، لە ھەموو خەسلەت و تايبەتمەندىيەكانى ژيانى ھۆنەر بۆكۆلمەو. بە باوھەري مەن، لە بەر ئەم خالانىي خوارمەو، ئەو شتانەي نووسىوھ :

1. ويستوويەتى، داكۆكىي لە « زىتوۋر » بكا. بەلام، نەيزانيو، ئەو كارە چۆن بكا. يا ويستوويەتى، جەماورى خويئەري كورد تىگەيەنئ، گوايە، تەنيا « زىتوۋر » ھۆنراوھى لەو بابەتانەي نەھۆنەتوۋە، ئىدى بۆچى نووسەر، تەنيا يەخەي ئەوي كەرتوۋە؟ ئايا، خويئەري وريا و بە ئاگا نازانئ، كام ھۆنەري دىكە، لەو چەشنە ھۆنراوھانىي نووسىوھ، يا ھەر دەبىي، يەكيتكى ۋەك ئەو بۆيان باسكا؟! ئەمە لەو دەچئ، مەن باسى « كەنى قەنەھارىي » بكم، ئەو بلىئ: ئەدى بۆ باسى « كەنى ئاراس » ناكەي! ھەر چەندە، لىكۆلىنەو و توئزىنەو ھەكەي خۆم، تەنيا ھەر لە سەر ئەو جۆرە « كەنم » ھەش بئ!

2. بەو نمونانە ويستوويەتى، ھەلەي ئەو ھۆنراوھانىي « زىتوۋر »، بە ھەلەي ھۆنەرانى دىكە بشواتەو. باسەكە لە بىر خويئەري كورد بباتەو. بەلام، بريا ھەر دەسى لئ نەدايە، باشتريو، چۈنكە، زەويى بەيار بە گاي لەر ناكىلرئ!

ئەو ھۆنراوھانىي « زىتوۋر » نووسىونى، لەگەل ئەو ھۆنراوھانىي « بەرزنجىي » بە نمونە ھىناۋنىتتيوھ، لە سەداسەد، لەگەل مەبەسەكەي مەندا، جياوازيبيان ھەيە.

ئاشكرايە، ھەموو نووسەر و ھۆنەرئ، بەرھەمى « جوان، گەش و بەھىز »، بەرھەمى « ئاشىيرىن، سىس و لاواز » ھەيە. ئەو ھۆنەرانىي، ھىندىي لە ھۆنراوھكانيان، بۆ پياھەلدانى داگىرەكان تەرخانكردوۋە، لاي مەن، بە بەرھەمىي « ئاشىيرىن، سىس و لاواز » دادەنرئەن، نەك جىگەي شانازىي مەن و داكۆكىي لە نووسەر و ھۆنەرەكانيان بكم!

مامۇستا « ا. ب. ھەورىي » سالانئ مامۇستا و بەرئوھەري خويئەنگەم بوو، كارتكى باشى نەكردوۋە، سەرودى « جىئنى داروئەخت » ھەي لە جىگەي « نەورۆز »

داناوه، میژووش به باشه بۆی تۆمار نه کردووه! خۆ ناشیبی، هر له بهرنه وهی مامۆستامان بووه، هۆنراوهی باشی هۆنیوه تهوه، یا هر له بهرنه وهی، به زمانی کوردیی هۆنراوهی داناوه، سروودی بۆ منالانی کورد ریخکستووه، ئیدی، هۆنراوه خراپه کانی به چاک بۆ بژمیرین. خۆ هر که سێ گۆزیش بژمیرێ، هر گیز پووچه کانی به ساغ دانانی! به پیتی باوهری ئایینیش بێ، هر ده بێ، چاکه له خراپه جیاکهینهوه، نهک تهنیا یهک لاینه، له چاکه یا له خراپه کان پروانین. نهوانی چاکن، ده بێ، به خۆشی و شانازییهوه وهریانگرین. نهوانی خراپیشن، ده بێ، رهخنه یان لێ بگرین و رهتیا نکهینهوه. چا، با نووسهرکه یا هۆنهرکه، له سهر کورد له سیدارهش درابێ، نهک تهنیا کوردایهتی کردبێ!

ههلبهته، راستیان فهرمووه: چه بێ چه قهڵ نابێ! نووسهرتکی وهک « رهشید یاسمی »ش، راژهی زمان و میژووی کوردی کردووه. ئیدی، هر له بهرنه وه ده بێ، چاو له وهله گهزیهیی بیۆشین، که له سهر داواکاری شالیارگی پۆشنبیری دهولهتی داگیرکهری شای « ئێران »، به رههمی « میژووی نهژاد و پهیههستهکی کورد »ی نووسیهوه، به کاریکی چاک و به راژهکردنێکی گهروهی بژمیرین، له کاتیکدا، میژووهکهمانی شیواندووه؟! با بزانی، له وه بارهیهوه، زانایهکی وهک پرۆفیسۆر « قهناتی کوردق »، چۆن سههرله بهری ههلهکانی نووسهری دهسینشانکردووه، رهخنهی لێ کرتووه و چی نووسیهوه؟

(... ئاشکرا دیاره، که چۆن میژوونووسانی نهتهومی بۆرژوازیی فارسیی له ئێراندا به ئارمژووی خۆیان رهوهیهوه میژووی کورد وهر دهچرخێن و دهشیوتن. « رهشید یاسمی » لهم ریگهیهوه پاکانه بۆ نهو سیاسهته کۆنهپهرستهی ناوخۆی ئێران دهکات، که بهرامبهر به گهلی کورد له ئێراندا پهیرهودهکریته. بۆ نهو مهبهسته ئینکاری میللهتانی تری خاوهن کهلتور و زمانی خۆ دهکات. نووسینی پهرتووکهکی له سهر بنچینهیهکی شۆقیتینی فارسیی وای لێ کردووه، که تهماشای میژووی کورد، وهک میژووی « نۆکهرا و پارێزهرانی تاجی ئێران » بکا. « رهشید یاسمی »، سیاسهتی داگیرکردنی خاکی بیگانه بڵاودهکاتهوه. پرویاگهنده دژی کورد دهکا، که گویا، سهershۆر و نۆکهری هوکوومهتی شای کۆنهپهرست بوون.) « 50، 67-68 »

جا گهر یهکتیکی وهک « فهززی » هۆنریش، نهو هۆنراوهیی گوتبێ، نهو پۆ ده بێ، « بهرزنجیی » و ههموو نهوانی باوهریان بهو جۆره بیر و بۆچوونانه هیه، له تهختی لاملی بۆ بدن و دهسخرشانهیان لێ بکهن؟ ئیدی، بۆ چه هۆنهرتکی وهک:

« شیخ نووری شیخ سالح، بیخوود، بیتکس... تاد »، لهو جوړه هؤنراوانه یان نه هؤنیه و متوه؟ هه لېه ته، نه مه ش پتوه ندی به باوه و وره ی نهو جوړه که سانه وه هه بویه، تا چهن له گڼل کتشی که له که یاندا پښتوون؟ له کوڼدا وازیانه تیاوه و پچراون؟ که ی سهرمدای پتوه ندی به ژومندییبه تایبه تیبیه کانی خویان، به دهمزگی دوه لته داگیرکهره کانه وه گرځداوه؟ خو ناشکرځ، چهن هؤنر ټکی ناسراوی وهک: « همدی، شوکری فه زلی، پیرمیرد »، هر له بهرنه وهی دلسوز بوون، له دلسوزییه وه رهنه یان له « شیخ » و دمه لاتدار تیبیه که ی کرتوه، به پیاوی ټینگلیزیان دانتین! که چی، لهو کاتانه دا، زور پرویان ندرانه تی، به لام، چهن هؤنر ټکی وهک « زتور، که مالی و بیخوود... تاد »، لهو سهردمه مانه شدا ژیاون، ټاگاداری هه مو که موکوپری و کاره هه له کانیش بوون، که چی، خوی خوخی بی ټاگایبیان له خویان خستوه، هیچیان لهو باره یوه نه گوته وه. تنانته، « که مالی » تا دوا پڙه کانی ژیا نیشی، ټاماده نه بوو، باسی نهو سهردمه مانه به خراپه بکا، رهنه له « شیخ » و دمه لاته که ی بگرځ.

که چی، له هه مان کاتید، پروناکبیر ټکی که وره ی وهک « رفیق حیلمی »، زور نازایانه و به راشکاوی، له هیندی جیگی یادداشته کانی خوځدا، دمی بق لایه نی هه له و که موکوپرییه کانی نهو سهردمه راکتشاوه. له گڼل نه وه شدا، زور جیگی باوه ری « شیخ » و پیاو ټکی خوینه وار و نیشتمان په رور بویه. هه لېه ته، نهو جوړه رهنه و باسانه، تا ټیستش، لای زور به ی زوری پڅله کانی نه ته وکه مان، به شتیکی نامق و بقه داده نری! چونکه، گوئیان هر به پیا هلدان و چه پله لیدان راهاتوه! له بهرنه وه، کاتیک زوری دمو، تا هم ریتبازه کوته دمکوپری، ریتبازی رهنه ی رپالیزم، له نیو جهرگی کوته لی کوردا، جیگی خوی ده کاته وه.

ناخر، به چ ویزدان و ټایینی پهاوه، نووسهر و هؤنران، له ژیا نی وژه یی خو یاندا، هه له نه که ن؟ تنیا هر، قسه له سهر لایه نه چاک و که شه کانیان بکین و لایه نه خراپ و سیسه کانیان، به ژیر لیومه که ی. دیاره، هر له کوته وه و امان کردوه، بویه، پڅزمان بهم پڅه که پشوتوه! (کاتی، نووسهران و شاره زایانی کورد، له میژووی ژیان و کاره کانی هر پهاونشادی دمو، یا پڅلی سهرکردمیه کی کورد هه لده سنجین، تنیا له لایه نه که ش و کردوه باشه کانی دمو، لایه نه سیس و خراپه کانی بق لیفه پڅشده که ن. به تایه تی، گهر نهو که سه، خر میکی زوری هه بی، یا خاوه نی بنه ماله یه کی که وره و دمه لاتدار بی، یا هیزکی

چەكدارى گەورەى لە پشتهوه بئى، ئىدى، جگە لە پياھەلەدان و باسکردنى بە چاكە، هېچى دىكە نالەين و نانوسن! ئەمەش خۆى لە خۆيدا، بە ھەلەپەكى گەورە دەژمىرئى، زيانكى گەورە، لە مژووى ژيانى ئەو جۆرە پياوھەلەكتەوتوانە دەدا. واشى لىدئى، كەس باوھە بە هېچ نەكا! ئايا، بە پتەى كام باوھەرى زەمىنىي و ئاسمانىي پەوايە، پياوتكى ئاسايى يا كەستىكى خاوەن دەسلەت، لە ژيانى خۆيدا، هېچ جۆرە ھەلەپە نەكا؟ زيان لە خۆى، دەورەيەر و نەتەمەكەشى نەدا؟ جا بە ئەو كەسە، تەنەت گەورەترين « ھۆنەر، نووسەر، ھونەرمەند، زانا، راميار و سەركردە » يەكى ھەلەكتەوتوو و سەركەوتووش بئى! بە تايبەتتى، گەر ئەو پياوھە، سەركردەى گەلتكى بىندەس بئى، يا بەرپەرسى پارتىكى راميارىي گەورەى ديارىكراو بئى، يا بزوتنەوھەيەكى چەكدارى مەزن بەرپەوتەرى، چۆن دەبئى، ھەلەى نەبئى؟ ئەمە، مەگەر ھەر لە نيو كۆمەلگە دواكەوتوھەكانى، گەلانى پۆژەلەتى ناومەندا، پرويدا بئى و بەو شتوھە، پۆلى مژووى كەلەپياوان ھەلسەنگىنئى.

من لەو نەيتىيە گەورەيەى كورد تى ناكەم، بۆچى دەبئى، ھەموو كەستىكى زىندوو و مردوو، يەزدانى گەورە، چۆنى دروسكردوون، چۆن ھەن، ھەر بەو شتوھە باس نەكرتن، چاكە و خراپەكانيان لىك جىيا نەكرتنەوھ؟! ئايا، بەپتەى ئايىنە ئاسمانىيەكانىش بئى، ھەر كەسنى بە گۆرەى كردەوكانى خۆى، نامەى كردارى چاكە و خراپەى بۆ ناخوئەرتتەوھ؟ ئىدى بۆ دەبئى، تەنيا باسى كردەوھە چاكەكان و چاوئۆشيش لە كارە خراپەكان بكرئى؟ باوھە ناكەم، هېچ كەسنى ھەبئى، لە ژياندا ھەلە نەكات. » 24,30

ئەدى، بۆچى وامان بەسەرھاتوھ؟ ئەوتە، كارمەساتىكى گەورەى وەك ھەرەسى شۆرشى « 11/ سېپتەمبەر » ى سالى « 1975 »، خەرىكە بە ھەموو شتوھە، پىنە و پەژدەكرئى. بە خالىكى چاك بۆ « بارزانى » دەژمىرئى، كە تا ئىستەش، گەلى باشوورى كوردستان بە تايبەتتى و نەتەوھى كورد بە گشتىي، بە دەم ئازار و ژانەكانىيەوھە دەنالەتئى و باجەكەى دەدا!

52/3. **گورگ و مەھر :**

جا تو خوا دەبئى، چ دپەئى لەو دپە ھۆنراوھە جوانتر و پەراتەر بئى، لە پروى راميارىيەوھە، قوولتر و بەرتر بئى، لەو كاتانەدا، « دۆستەكانى ئىنگلىز » بە ئاشكرا ھۆنراوميان ھۆنرەتوھ و گوتوانە:

ئیمە كوردین، دۆستی ئینگلیزین، ئەگەر قبولمانكا

« 103,44 »

ئیدیعی ئیمە ئەمەس: تەسلىمی گورگانمان نەكا

من چۆن دمتوانم. رەخنە لە بیرۆکەیی رامیاریی ئەو پیاوێ هوشیارانە بگرم، کە ئەو سەردەمانەدا، ئەو هەستە پیرۆزەیان هەبوو. هێندە وشیاربوون، ئەو دروشمە بەرزەیان هەلگرتوو؟ ئایا، ئەو جۆرە ھۆنراوە راست و باشانە، لەگەڵ مەراییکردن و پێداھەڵدان بە سەر شا «فەیسەل» و خاکی «عێراق» دا بەراوردەمکرتن؟ وەک یەک تەماشادەمکرتن؟ ئەو مەگەر، تەنیا ھەر گێچی خواروخیچی بەراوردکردنی «بەرزنجیی» ئەو جۆرە بەراوردکردنە بە پێچەوانەو بەخۆتێتەو! ئەگینا، زلھێزکی وەک «بریتانیا»، سەرور و سەرداری «عێراق» بێ، بیهوێ، زمان و کەلتووری کوردیی بپوێتێتەو، پوێژنامە و گۆڤار بۆ کورد دەرکا، پێشبرکیتی زمانوانیی و کوردیی پەتی، بۆ ھۆنەرمانی کورد سازکا، ئیدی دەبی، کورد لەو پتر چیدیکی بوو، داوی ئەو، لە سەردەمی تورکە عوسمانییەکاندا، بە هیچ شتووی، پێگەی ئەو جۆرە کارانەیان نەداو؟ خۆ پێکھراویکی وەک «P.K.K.»، ماوێ پازدە سالە خۆتێدەپوێژ، چوار ھەزار گوندی باکووری کوردستانیان بە وێرانکردندا، بە ھەزاران پۆلە کوردیان بە کوشتندا، کەچی، ئێستە داوی ئەو ھەش ناکەن، کە «بریتانیا»، پێش سێ چارەکە سەدە، بە کوردی داو! لەوانە «بەرزنجیی»، دەنگی زوڵال و بڵندی چەن ھۆنەرکی وەک «موفتی پێنجوینی» و «پیرمەتێر» لە بیرجوویی، کە لە باس و ستایشی ئینگلیزەکاندا، ھۆنراوەیان بۆ داناون؟ کەچی، لە بری ئەو ھەموو ھوشیارییە، ئەو جۆرە کەسانە ئەو ھۆنراوانەیان گوتوو، رەخنە لێ کەرتوون و نووسیوتی: (ناخۆ کورگی ئەو کاتە لە ئینگلیز خۆی زیاتر کێ بوو؟ ئای کە گەلێکی بێ ئاگا و سەرگەردانبوو). «49,3»

بە راستیی، گەر «بەرزنجیی» وا لە گرتە کە گەیشتبێ، تەری تێگەیشتوو! هێشتا، ئەو ھۆنەرانی لە کاتی خۆیدا، ئەو ھۆنراوانەیان ھۆنیوەتەو، گەلێ لە چەن «عێراقیی» یەکی وەک ئەو ڕووناکبیرتر و وشیارتر بوون. چونکە، بە لانی کەمەو، پێش ھەفتا سال ئەو دروشمەیان بەرزکردتەو، کەچی، ئێستە لە ناوھێزە کەمی ئاگا و کورد بە «گەلێکی بێ ئاگا و سەرگەردان» دادەنێ! جا، کورد چی بکا، خۆ «بەرزنجیی» لەو سەردەمدا نەژیاو، تا دژی داگیرکەری ئینگلیز، وشیاریانکاتەو، هێندە دیکە «بێ ئاگا و سەرگەردانیان» کا! گریمان، ئەو کاتە، ئینگلیز «گورگ» بوو، ئەدی تورکە داگیرکەر و عەرەبە شۆڤینیستەکانی عێراق، ھەر لە کۆنەو تا ئەو، چی بوون؟ تۆ بڵێ، هێندە بێ دەسلەت و بەسەزمان بووین، وەک «مەری پەیا مەر» وا بووین، ئێمە ومانان نەمان

زانیبی! ئایا، کامیان له کورگ خراپتر، کهلبه ی تیز و ژاراویبیان، له جهسته ی کورد و ئاسکه کچیوی خاکی نیشتمان هه کمان گیر کردبو؟ یا لای « بهر زنجیی »، نه نیا ئینگلیز به داگیرکەر و نه وانیش به برای گه وه ی ئایینی و له نه وه ی په یامبه ر داد نه رین! راسته، داگیرکەر هه ر داگیرکەر هه، گه ر په ر و بالیشی له ژێر بێ، گه ر تا بن هه نگلیشی هه نگرتن بێ و به قورگی گه له ژێر ده سه کانیشیدا بکا. به لām، داگیرکهران له هه موو سه رده مێک و له هه موو کۆلۆنیا په کدا، له پله ی درنده یی، کاری چاکه و خراپه دا، جیـاـواـزیـبیـان هه ر هه بووه و هه ر هه شه. هه مووشـماـن به چاوی خۆـماـن دیمان، هه یندێ له و وولاتانه ی، له بنده سی ئیمپریالیستی به ره ی پۆزا وادا بوون، چۆن رزگاریانیوو، وولاته کانیشیان له گه لێ رووه، نهک هه ر له کوردستان، به لکوو، ته نانه ت ژۆر له چوار ده ولته داگیرکەر مه کش، پێشکه و تووتر و باشترن!

ئایا، هه ر ئیمپریالیزمی « بریتانیا » نه بوو، ده ولته ی بۆ عه ره به کانی « عه ره بستانی سعودیه، ئوردوون و عێراق » دامه زران؟ هه ر ئیمپریالیزمی « فرهنسا » نه بوو، ده ولته ی بۆ عه ره به کانی « سووریا » دروسکرد؟ که چیی، ئێمه دوا ی نه وه نده سه ده ی بنده سی « فارس و تورک »، و هه نده سالی ژێر ده سیی هه ر دوو ده ولته « عێراق و سووریا »، تازه خه ریکه قرمان ده که ن!

ئه ز هه ر زوو گووتومه: (گه ر خوارووی کوردستان، وهک کۆلۆنیا په ک له بنده سی « بریتانیا » دا بیا په ته وه، خۆراوی کوردستانیش، له ژێر ده سی « فرهنسا » دا بووايه، به شه که ی « یه کیتی سۆفیت » ی کۆنیش، هه ر له بنده سی رووس خۆیدا بووايه، یا کوردستان به گشتیی، کۆلۆنیا په کی سه ر به یه کێ له و ده ولته دیمۆکراسییانه ی ئه وروپا بووايه، به به راورد کردن له گه ل داگیرکهرانی ئه وروپی کوردستاندا، ئێسته کوردستان دمێبوو، رزگاریبوو بوو، نه ته وه ی کوردیش، به ئازادیی دهریا و خاومنی ده ولته ی ناسیۆنالی تایبه تی خۆی بوو. نهک وهک ئێسته، به ده س گه لانی بالاده سی « تورک، فارس، عه ره ب و ئازهر» وه، له گۆره پانی نیشتمان هه که ی خۆیدا، وهک فووتبۆل شه قشه قینی پێ بکه ن. هه رگیز پۆزیشی به م پۆزه تاریکه نه ده گه یی، هه رگیز کیمیا باران و نه نفالیش نه ده کرا، ده سیان بۆ ئابرووی کێژ و ژنانی کورد نه ده برد.) «337، 29»

ئه مه ته، یه کیتی وهک دوکتۆر « سمایل بێشکه چیی » ش له چه ن جێیه کی نووسینه کهیدا، ئاماژه ی به وه کردووه. دهریا ره ی ئیمپریالیزمی تورک و گه لی باکووری کوردستان، نووسیوتی: (گه ر باکووری کوردستان، له ژێر ده سی

داگیرکەرتکی دیکەدا بووایە، بۆ نموونە: وەک نیمبریالیزمی ئینگلیزی، ئەوا لە میژە پزگاریبوویو، هیچ هیزتکی نیمبریالیزمی دیکە، بەو تیکدانە هەل ناست، کە دەزگەی تورکیی ئەنجامداوە. چونکە، نیمبریالیزمی تورکیی، هیزشیکردۆتە سەر هەموو نرخ و بێنەمایەکی مرقۆفی کورد، کەرامەت و نابرووی کوردیان خستۆتە ژێر پیتی خۆیان. مرقۆفی کوردیان پوختان. هیچ هیزتکی نیمبریالیزمی، لە هیچ شونیتیکی دیکە یان جیهان وەک ئەوانیان نەکردووە. (52,35)

هەر وەها، دەربارەی کوردستان بە گشتی نووسیویتی: (کاتی مرقۆف لە میژووی کوردەکان ووردەبێتەو، دەبینی، چۆن ئادەمیزادی کورد و گەلی کورد، بە درێزایی میژوو بوونەتە کوێلە و ئەم کوێلە یەتیەش، تا پۆژی ئەمڕۆ بەردەوامە) «48,35» هەر وەها نووسیویتی: (کاتی لە نیمبریالیزم و پزگراوی هاوبەش دەدۆین، نابێ ئەوەمان لە یادچی، کە کوردستان لە کۆلۆنیالیستی تێپەراندووە. کوردستان وولاتیکی دابەشکراو و لەتەتکراوە لە نێوان چەن دەوڵەتیکدا. کوردستان کۆلۆنیالیستی نێو دەوڵەتانە) «67,35»

53/3. گۆشت و ئێسقان :

دوای ئەو کۆدەتا پەشەیی بۆ کورد، هەر مایەی نەگەتیی بوو، هۆنەرمانی کورد، زۆر بێ ئاگایانە، بە کۆدەتاکە یاندا هەلداوە و گۆرانپێیان بۆ «عەبدولکەریم» گوتووە. هەر چەندە، «بەرزنجیی» سەردەمی کۆنی پێی باشترە، بەلام، دیسانەو بە شانازییەو نووسیویتی: (لە هەمۆلایەکەو شاعیران کەوتنە هۆنێنەوێ شیعرو چامەیی درێژ درێژ بە گەورەیی رووداوەکەو سەرکردەکانیا ...) «49,3» هەلداوە، بێ ئەوەی کەمێ چاوەروانکەن، تا بزانی، «کاکە کەریم» چی بۆ کورد پێیە! ئاخر، ئەو جۆرە هۆنەر و رامیارانە، بەو شێوەیە کاری رامیاریی و پارتایەتیییان کردووە، بۆیە، تا ئەوڕۆش گەلەکەمان لە باشوورد، باجەکی دەدا و دەمالینی!

ئێمە نەتەوێکین، دۆژمنی باوەکوشتەیی خۆمان، بە برا و بێرەیی پشتی خۆمان دەزانین. لە میژوودا، دوو نەتەو هەیە، وەک کورد خاکیان داگیر و لەتوێتکراوە، هەر پارچە یەکیشی، بە سەر دەوڵەتیکدا بەخشاوەتەو و تا ئەوڕۆش بە پارچە پارچە کراوی ماوەتەو. ئەوانیش «باسک و مەکەدۆنی» یەکانن. «باسک» لە نێوان «سپانیا و فەرنس» دا دابەشکراوە. «مەکەدۆنی» ش، لە نێوان هەر سێ دەوڵەتی «یۆگوسلاڤیا، یۆنان و بولگاریا» دا، سێ کوتکراوە. بەلام، هەرگیز و هەرگیز، هەستی نەتەوێکی هیچ کامێکیان، هێندە هەستی نەتەوێکی کورد لاواز نەبوو و نییە. ئێمە کورد، نەتەوێکی زۆر و بۆزین، تا بێتی، دۆژمنمان زۆر و

دۆستی ستراتیژییمان کهمه. کهچی، لهگهڵ نهوهشدا، داگیرکهراڻ به برا و دهولهتهکانی دوور له کوردستان، به دوژمنی سه‌ره‌کیی خویمان دهزانین! ئهم لیکدانهوه و بۆچوونانه، ته‌نیا هه‌ر نه‌وه دینی و هه‌له‌ده‌گرێ، بلیتین: که‌ر له کوێ که‌وتوه و کونده له کوێ دراهه!

ئایا، هه‌ر « بریتانیا و نه‌میریکا » نین، ئیسته‌ش له ده‌س پزۆمێکی فاشی ده‌وله‌تییکی داگیرکه‌ری وه‌ک « عێراق »، پارێزگاریی گه‌لی باشووری کوردستان ده‌مکه‌ن؟ خو‌ گه‌ر چاوی نه‌وانیان لێ دیار نه‌بێ، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بۆ خو‌ی بزانی، ئهم جاره « به‌رزنجیی » له چ رێسته‌زانیکی هیندی له ده‌وله‌ته‌ عه‌ره‌بییه‌کانی وه‌ک: « سه‌عوودییه، سو‌دان یا یه‌مه‌ن » قاپشۆری ده‌سده‌که‌وێ! جا ئیدی چۆن، « سو‌سیال »ی ده‌وله‌تییکی نه‌ورویای دیموکراسیی ده‌سده‌که‌وێ! ئه‌مه‌ته، ئیسته‌ش وه‌ک کو‌نه « عێراقچی »یه‌ک، به‌ ده‌میدا نایه، بلی گه‌لانی « عێراق » هه‌ر به‌ گه‌لی « عێراق » ده‌یه‌یفی و ده‌لی: (قو‌ناغی دوا‌ی چوارده‌ی ته‌مموزی 1958، به‌رزگاری و پسانی گۆته‌او زنجیره‌کان دانرا، به‌رزگاری ده‌ستخ‌س‌ستنی مافه‌ دیموکراتیه‌کانی گه‌لی عێراق، به‌کو‌ردو عه‌ره‌بییه‌وه، دانرا...تاد) 49،3 « ناخ‌ر دیاره، هه‌ر که‌سی، به‌ گه‌وره‌یی فیزی پلا‌و‌خواردن بوو، ده‌س بۆ لووتی ده‌یا!

هه‌روه‌ها، هۆنراوه‌یه‌کی بۆ به‌هیزی بۆچوونه‌کانی خو‌ی هینا‌وته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ نیوه‌دیتری سی‌یه‌مه‌دا، له‌ بری « کارگه‌ر » « کری‌کار »ی نووسیه‌وه. ناوی هۆنه‌ره‌که‌شی نه‌هینا‌وه! که‌چی، سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌سنیشان‌کردووه. هه‌لبه‌ته، باشی زانیوه، کێ نه‌و هۆنراوه‌یه‌ی دانا‌وه. به‌لام، دیاره‌ وا پتویه‌ستیک‌کردووه، ناوه‌که‌ی نه‌نووسی! هۆنراوه‌که‌ش، « برایم ئه‌حمه‌د » بۆ « عه‌بدولکه‌ریم قاسم »ی هۆنی‌وته‌وه. سه‌ره‌تا له‌ رۆژنامه‌ی « خه‌بات »دا بڵاو‌کرا‌وته‌وه، پاشان، له‌ نا‌هه‌نگی « یانه‌ی سه‌ره‌که‌وتن »دا خو‌تندوو‌یه‌تیه‌وه و گوتوو‌یه‌تی:

« که‌ریم » گۆشت و ئیس‌قان نییه

هه‌ر تاقه‌ یه‌ک ئینسان نییه

« که‌ریم » خو‌ی بیر و با‌وه‌ره

خو‌ی کارگه‌ر و ره‌نجبه‌ره

په‌مزی گه‌لی خه‌بات‌که‌ره

ئالای نیشتمان‌په‌روه‌ره

بۆ « که‌ریم » هه‌ر نه‌مان نییه

* * *

« کهریم » لای گهل نازادیه
 ناشتی، ناسایش، نازادیه
 مانای سهربرزی ژیا نه
 بق گهل، بق ئەم نیشتمان
 بۆیه هەرچی که هه مانه
 گهر مال و حال، گهر گیانه
 ئەیکهینه قوربانی « کهریم »
 ئەگینا « کهریم »ی تهنیا
 وهک ئەو « کهریم » ئەو دنیا
 کهس نازانی، مرد یا ژیا

«85,61»

ئەز، زۆر به راشکاوایی دەلێم: ئەک هەر ئەم هۆنراودیه، بەلکوو، ههـ موو ئەو
 هۆنراوه و شتانهی دیکهش، له دواى کۆدهتا سهربازییەکی « عەبدولکەریم »ی
 سالی « 1958 »هوه کوتراون، ئیدی هەر کەسێ گوتبیتی، هەر له ههـ مان خانەدا
 جێگهیان دەبێتوه. ههـ مووی نیشانهی پهلەپهلێ و ههـ له شەیی، خاومنهکانیانی به
 ئاشکرا پتوه دیاره. دوور نییه، نووسهههـ مانیان، دواتر پهـ نجهی پهـ شیمانیی خۆیان
 کهستبێ. چونکه، پۆژگار سهـ مانندی و بۆمان دههـ کوته، « کهریم » وهک ههـ موو
 مروفیکی دیکه، « گۆشت و ئیسقان » دههـ چوو، « هەر تاقه یهک مروف » بوو،
 ههـ رگیز « خۆی بیروباوه » و « خهوی کارکههـ ر پهـ نجههـ ر » نهـ بوو، به ههـ یج
 شیوهیه، « سوونبولی گهلی خهباتکههـ ر » و « ئالای نیشتمانپهـ روهر » نهـ بوو. ئەو
 پیاوهش دههـ نهـ چوو، وهک « برایم ئەحمدهـ » له گوتایێکدا گوتویهتی: (بێ گومان
 سهـ رۆک « عەبدولکەریم قاسم »، له بههـ ر چاوی گهلی کورد، تهنیا پزگارکههـ ری گهلی
 « عێراق » نییه بههـ رهب و کورد و کههـ مه نهـ تهوایهتییههـ برادههـ ر ههـ کانی، بهلکوو
 پزگارکههـ ری نهـ تهوهی کوردیشه له زوڵم و زۆری چهـ وسانهوهی نهـ تهوایهتی.)
 «83,61»

بهلکوو، ئەو پیاوه کهلههـ رهقه دیکتاتۆره شههـ رانگیزه دههـ چوو، که ههـ موو گهلانی
 « عێراق »ی بێزارکرد، کوردی له خهوی خۆشیی و نازادیی بێ بهشکرد. لههـ مهـ شدا،
 به پهلێ یهکهم، هەر دوو سهـ رکردهایهتی « پارتی کۆمونیستی عێراق » و به پهلێ
 دووههـ میش « پارتی دیمۆکراتی کوردستان – عێراق » تاوانباربوون. چونکه،
 پهـ لههـ یان له بههـ یارهکانیاندا کردووه، ئەوه، له بههـ ی ئەوهی چاوههـ وانیانکردهایه، تا
 بزانی، سهـ رۆک « کهریم » بق گهلانی « عێراق » به گشتیی و بق گهلی کورد به

تایبەتیی، چی پتییه؟ یا داوای مافه رهواکانی کوردیان بگردایه، ئینجا دەسیان به با بژی «که ریم»، بروخی رژیمی پاشایهتیی و بمری ئیمپریالیزمی «بریتانیا» بگردایه! بهلام، کاتی خاوم مال، پتی ماله‌که‌ی خۆی بیرچوووه، له بری نهوه‌ی، روو له ماله کاوله‌که‌ی خۆی بکا، رووی له مزگهوت کرد، تا مالیش و مستابیی، مزگهوت هه‌رامه، ئیدی ده‌بی، چیدیکه له خاوم مال چاوه‌روانکری؟!!

هه‌لبه‌ته، ئه‌ «نوسهر، هۆنهر و پامیار» نه، هه‌موو شتیکیان، ته‌نیا هه‌ر به ناوی «شۆرش، شۆرشگێری و پیشکه‌وتنخوازی» یه‌وه کردووه، له پیناوی به‌رژمهنندی کۆماره ساواکه‌ی «عیراق» دا، چاوپۆشیییان له مافه رهواکانی گه‌لی کورد کردووه! بۆیه، له کاتیکدا، زۆربه‌ی زۆری گه‌لی کورد له باشووردا، هه‌موو هیوایه‌کیان «بارزانی» بوو، نه‌ویش خۆی، چهن جارێ نه‌وه‌ی دووپاتکردۆته‌وه و گوتویه‌تی: من سه‌رۆک و قاره‌مان نیم. به‌لکوو، من نوکه‌ری گه‌ل و سه‌رۆکه تاقانه‌که‌ی «عه‌بدولکه‌ریم قاسم» م.

کاتیکیش، بریاری گه‌رانه‌وه‌ی «بارزانی» یه‌کان ده‌رجوووه و گه‌راونه‌ته‌وه، له سه‌ره‌تای شه‌سته‌کانیشدا، مۆلەت به «پارتیی» دراوه، به ئاشکرا کاربکا، ئیدی سه‌رانی پارتیی وایانزانیه‌وه، هه‌موو مافه ره‌واکانی گه‌لی کورد دراوه و جێبه‌جێش کراوه. جا هه‌ر زۆر دوور نه‌ڕۆین، له «11/09/1961» هه‌وه، له کوردستان جه‌نگ ده‌سیبێکردووه، تا یه‌که‌م گفتوگۆی سالی «1963» یی کۆنفهرانسه‌که‌ی شارۆچکه‌ی «کۆیه»، سه‌رانی پارتیی و «بارزانی» خۆشیان نه‌یانزانیه‌وه، داوای چی بکن! تازه داوی دوو سال کوشتن و وێرانکردنی کوردستان، کۆیوونه‌وته‌وه، تا بریار بده‌ن، داوای چی له سه‌رانی رژیمی نوێ بکن. (مانگی ماریسی 1963 – کۆیوونه‌وه‌ی پیاوماقولا و سه‌رانی شۆرشی کورد، له شاری «کۆیسنجەق» بیکهات، که داوایان له ده‌وله‌تی «به‌عس» چی بێت؟) «855,41»

جا ئیدی نازانم، «به‌رنجیی»، بۆچی له‌گه‌ل مندا رێک ناکه‌وئ، که یه‌کێ له گرفته هه‌ره گرنه‌گه‌کانی گه‌لی کورد له باشوور به تایبەتیی و نه‌ته‌وه‌ی کورد به گشتیی، خۆی له‌ گرفته‌ی سه‌رکردایه‌تیکردنی کورددا ده‌نوێت؟ ئایا، هه‌ر ئه‌و سه‌رکردانه و ئه‌و پارتانه نه‌بوون، کوپی کوردیان فێری بیر «عیراقچیتیی» کردووه؟ گۆزانییان بۆ برایه‌تیی درۆزنانه و خه‌باتی نیوکۆیی چینی پرۆلیتاریای عه‌ره‌ب و کورد گوتوووه؟ خه‌لکیان هانداده، به سه‌رانی داگیرکه‌ره‌که‌دا هه‌لده‌ن، که یه‌کێ جیتیکی به سه‌رۆک کۆماریش دا‌بی، ئه‌وان له پێش پۆلیس و سه‌ربازه‌کانی ده‌وله‌ته‌وه، لێیان پرسیه‌وته‌وه و سزایانداوه! ئیدی ده‌بی، له‌وه پتر چاوه‌پێتی

چیدیکه، له هۆنەر و نووسەرەکانمان بکهین، گەر باری کورد و جۆری
بیرکردنەوهی سەرکردەکانی بهو شێوهیه بووبێ؟

هه‌لبه‌ته «به‌رنجیی» نازانی، «نکولی!» چی ده‌گه‌یه‌نتی، نه‌گینا، من «نکولی»
له‌و شتانه‌که‌که‌وه‌وه و ناشیکه‌م. به‌لکوو، په‌خه‌م لێ گرتوون. بۆیه‌ نووسییوتی:
(دیاره‌ نه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌به‌ره‌مه‌کانی نه‌و شاعیره‌و نه‌هه‌ی رۆژانیکه‌ له‌ژیانی
سیاسی که‌له‌که‌مان، ئایا ده‌بی، نکولی لێ بکری؟) «50,3»

راسته، به‌مانه‌وی و نه‌مانه‌وی، نه‌وانه‌ به‌شێ له‌ میژووی خه‌باتی رامیاری و وێهه‌ی
که‌له‌که‌مان پیکدین. به‌لام، ته‌نیا گوزاره‌ له‌ بیرێ نه‌و هۆنهره‌ خۆی ده‌کا، نه‌که‌
هه‌موو گه‌ل، له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و شێوه‌یه‌ بیریکردبێته‌وه‌ یا ئیسته‌ به‌و شێوه‌یه‌ بیر
بکاته‌وه‌! بۆیه، که‌لێکیش ده‌بی، به‌ شێوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، شه‌نکه‌وی میژووه‌کی
بکا، به‌ چاوی په‌خه‌وه‌ ته‌ماشایکا و لێی بکۆلێته‌وه‌، تا نه‌و هه‌لانه‌ی کراوه‌،
دووباره‌ نه‌به‌وه‌، په‌ند له‌ میژوو وهرگرن. نه‌گینا، بۆ رووداوه‌کان ته‌ماده‌که‌ین؟
میژوو چیه‌؟ که‌لکی چیه‌؟ گه‌ر وانه‌بی، که‌ی میژوو به‌ ناوه‌یه‌کی بالانمای
خاوتنی رووداو و کاره‌ساته‌ میژوویییه‌کانی سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کان ده‌مێرێ؟
راسته، کورد پتووستی به‌ هه‌لسه‌نگاندنی دیاره‌مه‌کان هه‌یه، به‌لام، نه‌و
هه‌لسه‌نگاندنه، به‌ هه‌موو که‌س ناکرێ، هه‌موو نووسه‌رێ ناتوانی، نه‌و کاره‌ بکا،
یا هه‌موو که‌س نه‌و ئازایه‌تی و له‌خۆبوردنه‌ی تیدا نییه، به‌ چاک بێتی چاک و به‌
خرابیش بێتی خراب! گه‌ر واش نه‌بی، نه‌وا هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌، هه‌لسه‌نگاندنیکی
له‌نگ و گێژ ده‌ده‌جێ.

54/3. سۆیه‌رمان :

گه‌ر هه‌ر نووسه‌رێ یا هۆنهرێکی کورد، شتی باشی بۆ نه‌کووترێ و بۆ نه‌نووسرێ،
یا نه‌توانی، بیلێ و بینووسی، له‌به‌رنه‌وه‌ی، له‌و وولاتانه‌ی کوردستانی پتوه‌
لکێنراوه‌، دیمۆکراسیی و ئازادیی تیدا نییه، با شتی خرابیش نه‌لێ، ناو و
ناویانگی خۆی و که‌له‌که‌شی له‌که‌دار نه‌کا! که‌شیش داوای له‌ هونه‌رمه‌ندی کورد
نه‌کردوه‌، شتی خۆکوژیی بێتی و بێتی به‌ «سۆیه‌رمان»، وه‌که‌ «به‌رنجیی»
نووسییوتی: (له‌ هه‌لسه‌نگاندنی میژووی سیاسی هونه‌ری کوردستاندا، له‌جیاتی
هه‌ست و خه‌یاڵ و خۆشه‌وستی ساکار پشت به‌ راسته‌قینه‌ی رووداوه‌کان به‌هه‌ست
و هونه‌رمه‌ندی کورد له‌دنیا‌ی خه‌یاڵدا نه‌که‌ن به‌سۆیه‌رمان - کورد، داوی نه‌و
هه‌مو نوشوست و تیکشکانه‌ پتووستمان به‌ هه‌لسه‌نگاندنی وردی دیاره‌مه‌کانه، نه‌که‌
پێچانه‌وه‌و شارده‌نه‌وه‌ی راستیه‌کان.) «50,3»

هه موو نووسەر و هۆنهر ئی ده بی، سنووری توانا و لیها تووی خۆی، زۆر باش بزانی، ئینجا تاوی پینووسه که ی بدا و دهس به نووسین بکا. چونکه، وەک گوتوویانه: بهردی زل، نیشانهی نه هاویشتنیت!

هۆنهر و بلیمه تیکی وەک « هۆراس 65-08 » پ. ز. که پتر له دوو ههزار سال له مه و بهر زیاده، دهربارهی بیرکردنه وه و بهرپر سیاری گوتوویه تی: (به وردی بیر له وه بکه نه وه، که نه ستۆتان له ژێر باری چ شتی که ده نالین و ده توانی، چ شتی که هه لگرئ. نه گهر پیاوئ زیرمه کانه، بابه ته کانی خۆی هه لبرارد، ئاسانی و پرونی دهرپرین، لپی یاخی نابن، جوانی و په مونه قی رتگهستن، — نه گهر بۆچونه که م راستی — له وه دایه، پتویسته له سه هۆنهری نه و چامه نایابهی، هه موو خه لک بئ نارامانه چاوه روانیتی، نه و شته بلتی، که پتویسته بوتری و زۆر شت دوا بخت، تا وه کوو کاتی خۆی دئ. با نه مانی خوشبوئ و قیز له وی تریان بکاته وه.) «17,60» نه گینا، گهر وا نه بی، بهرهمه تیکی هیچ و کالو کرچ پتسکه شه دکا و هیچ جۆره چیژ و په مونه قیکی و ژمبی نابئ!

55/3. هیمن و ههزار :

سو پاس بۆ خوا، نه و « بهرزنجی »، ورده ورده و به خشکه یی، له سنووری باشووری کوردستان و « عیراق عیش په رییه وه، په نای بۆ بهر به شه که ی رۆژه لات و « ئیران عیش برد، یه خه ی « هیمن عیشی گرت و نوو سیویتی: «(هیمن عی شاعیر، به بۆنه ی له دایک بوونی رهزا په هله وی کوپه گه وری حه مه رهزا شاهه » به هاری بئ خه زان « له ژماره 93 ی 26 رتبه ندانی 1933 » 961/2/15 عی رۆژنامه ی « کوردستان » چاپی تاران بلاو ده کاته وه: «(50,3»

وهک نه و خه لکه خوینده وهاره نه زانی، « هیمن عیش نه و هه له گه وریه ی کردووه! به لام، « بهرزنجی » وسته ویه تی، له لایه که وه، دید و هه لویتستی خۆی پئ به هیزکا، له لایه کی دیکه شه وه، نه و هۆنراوانه ی « زیوم عیشی پئ داپۆشی. بۆیه به هه له ی نه زانیوه، به لکوو، به دیارده یه کی ئاسایی داناوه. چونکه، باری نه و کاته ی هۆنهر وابوو! ئایا، کهس زۆری لئ کردبوو، نه و هۆنراویه بئتی؟ یا له بهر لاوازی هه مستی نه ته ویه ی و هوشیاری رامیاری نه و سه رده مه ی گوتوویه تی؟ دووریش نییه، ناو می دبووی و وده ی روخابی، بۆیه، نه و هه له یه ی کردووه.

نه گینا، له راستیدا، کهم کهس هه یه، هینده ی من « هیمنیست » بئ! به لام، له گه ل شه مشدا، هه رگیز نه و هۆنراوه قرخه ی لئ وهرناگرم، بیانوه که ی هه رچییه بئ، پتی قایل نابم و به چاری په مونه و لپی ده روانم. له هه مان کاتیشدا، هه رگیز

هیلکی راست و چپ، نهک هر به سهر هۆنراوهکانی دیکهی « هیمن »، به لکوو به سهر هۆنراوهی هۆنهرمهکانی دیکهی کوردیشدا ناهێتم. به پێچهوانهشوه، هۆنراوه رۆمانسی و نیشتمانییهکانی، وهک کۆریهیهکی ساواوی ئیسکسووک و شیرین، زۆر به گهرمیهوه له نامێژدهگرم.

ده دياره، هستی نه توهی و هوشیاری پامیاری «هزاری موکریانی»، له کاتدا گه لې به هیزتر و گه شه دار تر بووه. بویه، وهک هاوړتیه کی دلسوز، به هونراو به گلله پی له «هیمن» کردووه، به هوش خوی هیناوتوه و پتگی راستی پیشانداوه! هلبته، نهوه خهسله تی مړوخه و یزدان وای دروسکردووه، همیشه له «هلبز و دابز، هلکشان و داکشان، په لکردن و په شیمانی، دلپاوکه و نیکرانی، گومان و خوځواردنه وه» دایه. لبه رنه وه، کم مړوخه هیه، له هه موړوویه که وه ته واوېی، زږ به هیزېی، وهک ناووه وای زه ریای «سپی ناوه راست»، زووزو نه گوزېی، له کوټوه بای هات، له وټوه شه نوکوهی بهر ژه ونډیبه تایبه تیبه کانی خوی نکا، هر که بارانیش بوو، ناشی خوی نه گپېی! نه گینا، گهر وانه بووایه، نهو کوټمه له «نووسر، هونر و پروناکبیر» انه، بوی نهو هله زمقانه یان دمکرد؟ بهر ژه ونډی یان له ودا چی بووه؟ خوی ناشی، بلتین: له پیناوی مشتې پولدا، نهو هونراو نه یان هونیمتوه و خویان فروشتووه! یا بلتین: پیایو دگیرکر بوون! یا بلتین: هر چه زیان کردووه، پوله کانی گه له رمخه یان لې بگری!

جا بهس نییه، یه کیککی و مک « هیمن »، هینده نازابووه، دانی به هه له کی خۆیدا ناوه، له و نوازومیه په شیمان بۆته وه و گوتوو یه تی: (مه گه ژانی ئه مشه و به قه ژانی شیعریکی زۆ له کم بووی که له سه دهمانیکه وهیه نازارم ده دا.) «3, 53»

هه ر چه نده « هیمن خۆی، ئه وه بیر و بۆجوونی بووه، که چیی، » به رزنجیی « نه که هه ر دانی به هه له کانی خۆیدا نه ناوه، به لکوو، دا کو کیشی له هه له ی خه لکی دیکه کردووه. به راستیی، ئه و قسانه ی ئه و کردوونی، زۆر له میژه کو ئیوون و باویان نه ناوه. ده میکه، هیلای ئاسنینی قسه گانی، شه مه نده فیری راستیی پیدا تیی به نابیی و مک ئه سگه یه کی دا خرا و وایه!

56/3. باخجہی گولان :

برهه می مۆنران وهک باخچهی کولان وایه، هه موو جۆره گولتیکێ رهنگاورهنگی لێ دهروێ، هه موو جۆره بۆنوبهرامهیهکی خۆشی لێ هه لدهستێ. بهلام، له نێو هه موو کۆلهکاندا، گولێ له هه موو کۆلهکان، «گهشتر، جوانتر، تهتر و دلفرینتر»

دەردەكەوتی. بۆنوبەرامەیی لە ھەموویان پتر، كار لە مێشك دەكا. جگە لەوھی، ھەر گۆلتیکیش، جوانیی و بۆنی تایبەتی خۆی ھەیە. ھۆنەریش، ھەر چەندە ھۆنراوھی جۆراوجۆر دانئ، ھەر لە بوارێکی دیاریكراودا دەتوانئ، زۆر سەرکەوتووبئ. بەلام، لە بوارەكانی دیکەدا، ھۆنراوەكانی كەمئ یا زۆر لاوازتر خۆیان دەنویتن. بۆیە، ھیچ ھۆنەرئ، لە ھەموو بوارەكانی ھۆنراوھۆنێنەودا ناتوانئ، بە ھەرزای سەختی ھۆنراویدا سەرکەوئ و بە لووتكەیی بەرزئ نەمرئ بگا. بەلكوو، تەنیا لە یەكئ لەو بوارانەدا دەتوانئ، بە تەواویی پەیمەكەیی خۆی بەجێگەپەنئ و تاجی شای ھۆنەران لە سەرئ. ئەمە راستییەكی تەواو و بەلگەیی ناوئ، پتووستە، ھەموو ھۆنەرئ دانپێدایئ!

لە ھەمان كاتیشتدا، ھەموو ھۆنەرئ، چەن گەورە و بە توانابئ، چەن بەرھەمی جۆراوجۆر زۆرئ ھەبئ، چەن خاوەنی ئەزموونی مێژوویی و وێژەیی تایبەتی خۆی بئ، چەن پرووناكبیر و وریابئ، ھەر ھۆنراوھی لاوازی ھەیە و ھەلەشەدەكا. بەلام، كرنك ئەوھە، خۆی دان بەودا بنئ، ھەول بۆ بزاركردن و بەرزكردنەوھی ئاستی ھونەری و وێژەیی خۆی بدا. خۆی پتر پۆشنبیركا. كەلك لە ئەزموونی ھۆنەرانئ دیکەیی كورد و بیانییش وەرگرتئ. چونكە، جگە لەوھی، ھەر تەنیا ھۆنراوھۆنێنەو بەس نییە، بەلكوو، باشتەر وایە، ھۆنەر پرووناكبیرئ بئ. لەكەل ئەوھەدا، ھێندئ ھۆنەر ھەن، ھەست بە لاوازی و ھەلەكانی خۆیان دەكەن، بەلام، لە بەر ھەر ھۆیە بئ، خۆیانئ لئ بئ دەنگدەكەن. دەردی « ھۆراس »یش گوتوویەتی: (ھەندئ ھەلە ھەن، پیمان خۆشە، پشتگوێیانخەین. ژئ ئەو ئاوازه نادات، كە دەست و ئەقل لێیان دەوئ و زۆر جار كە قۆ ئاوازیكی قورست لئ دەوئ، ئەو ئاوازیكی تیزئ دەداتئ. ھەروەھا، كەوان ھەمیشە نیشانە ناپێكئ، كە خەریكبوو، ببێكئ.) (31,60)

ھەروەھا، « ھۆراس » دەربارەیی ھۆنراوھی لاواز و بەھێز، نووسەری بە توانا و دەسەرنگین گوتوویەتی: (بیاوی دەسپاك و زیرەك، پەردە لە سەر ھۆنراوھی لاواز لادەبات و پەخنە لە ھۆنراوھی پەزاقوورس دەگرتئ و نیشانە لە سەر ھۆنراوھی خراب دادەنئ و خۆی لە باقویریقی بئ سوود دووردەگرتئ و داوات لئ دەكات، گوزارە تەمووزاوییەكان، پرونگەپەو و ئامازە بۆ ئەوانە دەكات، كە پتووستە بگۆردرئ.) (36,60) « من پێم وایە، ھەر وەك چۆن، مەریشك ھێلگەیی پاك و رێقنەیی بۆگەنیش دەكا، ھەر بە ھەمان شێوھەش، ھەموو ھۆنەرئ، ھێلگەیی زۆرین و رێقنەیی بۆگەنی ھۆنراوھی ھەیە!

56/3. نووسەر و ھۆنەر :

ھەلبەتتە، ھەك « بەرنجىيى » نووسىيوتتى: (ھەرچۇنى بى شاعىر مەۋقەو بارو ساتەۋمىختى واش دىت بەسەردا كەلەناچارىدا مىشت لەئاۋى سەرىيە قەۋمە مەكەزى ناۋ گۆلىش دىگەرتەۋمە سەرەۋ ژور بۇ دەمى دەبا.) «3،54»

بەلام، ئەۋ ھۆنەرانى، بەۋ شىۋەيە پەقتاردەكەن، تا چاۋ لىكەدەن، نە خۇيان و ويۇدانى نەتەۋمىي و ويۇيىيان، لە ئارامىيدا ئۆقۇمەدەكەن، نە لە دەس چاۋى زيت و نەخەۋتوۋى، پەختەگەرانى پۆلەكانى نەتەۋمەكەيان قىوتاردەبن! جا، گەر ھەر نووسەرى يا ھۆنەرى، بەۋ شىۋەيە بوو، ئىدى ئەۋە كەي بە نووسەر و ھۆنەر دادەنرى؟ چۈنكە، گەر ھەر نووسەرى يا ھۆنەرى، ھەلۋىستى نەبوو، كەلى باشتەرە، دەمى خۇي داخا. ھەك شتى باشىشى بۇ ناكوتىرى، قەسى ھەلەقۇمەلەقىش نەكا، شانى خۇي ئارداۋىي نەكا و ھىچ نەلى!

« ا. ب. ھەۋرىي، گۆزان و كاردۇخىيى ... »، بە سى ھۆنراۋەي دىرىژ، لە خەسلەتەكانى نووسەر دواۋىن. بۇ نمونە: « ا. ب. ھەۋرىي » كوتۋىيەتى :

نووسەر نووسىنى، داۋ بۇ ھەۋارىي

دەسخەرۋەكەرى، لادىيى و شارىي

بۇ دەستى دوۋمەن، كوتەك و دارىي

دەك ئەۋ نووسەرە، لاي بە دەۋارىي

سوۋدى بەرھەمى، بۆي ژەھرى مارىي

* * *

نووسەر نووسىنى، بۇ خۇ لەۋەرىي

ھەموو ژيانى، شەيتانى كەرىي

شايبى لەگەل كورگە، شىن لە تەك مەرىي

دەك ئەۋ نووسەرە، لاي بە دەۋارىي

سوۋدى بەرھەمى، بۆي ژەھرى مارىي

* * *

نووسەرىكە، لەگەل ھەزار نەنالى

بە نووسىن، چىلى بەر پىي نەمالى

خىپكى پىي ژىنى، نەكاتە چالى

دەك ئەۋ نووسەرە، لاي بە دەۋارىي

سوۋدى بەرھەمى، بۆي ژەھرى مارىي

نووسه رېک و مک شېر، بهر مه پووی ناحق
 تووړه نه وه ستی و چاوی نه کا زهق
 هر بډ و مرگرتن، سه رکزیی گڼی له ق
 دهک نه نووسه ره، لای به ده واربی
 سوودی به ره می، بډی ژه هری ماربی
 * * *

نووسه رېک زږدار، شو نه کات له خو
 به بازارپی هق، قهت نه دات بره
 هر کون و نوی بی، نه به می و نه به
 دهک نه نووسه ره، لای به ده واربی
 سوودی به ره می، بډی ژه هری ماربی
 * * *

نووسینیک، که سوود نه به خشی به گل
 پټون نه بی، و مک بروسکی کل
 ناکوکی دمری و کو مه ل کات په لپه
 دهک نه نووسه ره، لای به ده واربی
 سوودی به ره می، بډی ژه هری ماربی
 * * *

هر چی نووسینیک، و مک و کلپه ی کل
 سوور نه کاته وه، جهرگ و سی و سپل
 جوشیک نه دات، به میشک و به دل
 دهک نه نووسه ره، لای به ده واربی
 سوودی به ره می، بډی ژه هری ماربی
 * * *

«58، 264-266»

58/3. ده سپاکی :

نن، له گل په کیکی و مک « بهرنجی » دا چی بکم، نه خو، نووسینه که می منی،
 له چمن جتی که دا قرتاندووه، به ده سپاکی به وه نه یگواسنوتووه. به لکوو، بهر ژه موندی
 خڅی چن پټویستی کردووه، هر بهو شتو به گواستویه تی به وه، جگه له وهی، نه
 کوپله بهی له نووسینه که می « نه جمه دین مه لا » و مرگرتووه، هر پشگو تی خستووه.
 ه لبه ته، نه بډوون می منیش، هر له بهر رو شنایی قسه کانی نه ودا هاتووه.

چونكه، من لهو سەردەمەدا نەژيام، تا ئاگادارى ئەو رووداوانە بوويم و ئىستە بۆ خۆتەنرانى بگيرمەوه. لە بەرنەوه، بە پتووستم زانى، ھەر دوو نووسىيەنەكە تۆمار كەم، تا خۆتەنر بزانى، ھەم جياوازيبيان چيە، ھەم نابى، ھەر دوو بۆچونەكەى من و «نەجمەدين مەلا» لە يەكدى جياكرتەنەوه. لە گوتارەكەى خۆمدا، ئەو كۆپلەيە بەم شتوويە نووسراوه: («زۆمەر» لە پزەھەلاتى كوردستانىشەوه، لە سەر ھۆنراو مگوتنى خۆى بەردەوام بووه. ھۆنراو ھى گوتووه و بۆ سولەيمانى ناردووه. كارتىكى كردووه، ھۆنراو مەكانى دەس «مىجەر سۆن» كەون. ئەو كاتە، «سۆن» لە شارى «سولەيمانى»، يەكەم پياوى دەسەلاتدارى ئىنگليز بووه. «زۆمەر» بەو ھۆنراوانە ويستوويەتى، «سۆن» ھتوركاتەوه، دلى باتەوه و ملی خۆى لە پەتى سىدارە پزگاركا. بەرژەومەندى ئىنگليزىش وا دەبى، خەلك لە كوردايەتیی و شۆرش دوورخەنەوه، بۆيە، «سۆن» لىتى خۆشەدمبى. پاشان «زۆمەر» دەگەرپتەوه، لە ژێر دەسەلاتى ئىنگليز مەكاندا دادەنیشى. ديارە، وەگە مامۆستا «نەجمەدين مەلا» دەلى: (مامۆستا زۆمەر سالى 1919 ز. «لەبەرنەوهى ھاوکارى شۆرشى «شیخ مەحمود» بووه، ھەلاتووه چۆتە كوردوستانى خۆرەلات لە گوندی «زەنبیل» ئەم ھەلبەستەى وتووه و ناردوويەتى بۆ حاكمی سیاسى «مىجەر سۆن». بەمە خۆى لە تاوانى سیاسەت پەراندىتەوه. مىجەر سۆنىش لىتى خۆشبووه و ھەلبەستەكەى لە پزۆننامەى «پتیشكەوتن» دا چاپكردووه وە كردووشیەتى بە مامۆستا لە قوتابخانەى «نەمونی سەعادەت 181» 57,24 بەلام، ھەر چەندە گۆڤارى «ئاییندە»، پتینووس و ھیندى لە نیشانەكانى خالبەندى گوتارەكەى گۆڤرەو و لابردووه. بە ھەمان شتووش، «بەرنەجى» جگە لەو ھى، دەسكارى پزەمان و پتینووسى دەقەكەى كردووه، نیشانەكانى خالبەندى لابردووه، چەن ووشە و كۆپلەيەكیشى لى دابریو و نووسیوتى: (زۆمەر لە پزەھەلاتى كوردستانىشەوه، لە سەر ھۆنراو مگوتنى خۆى بەردەوامبووه. ھۆنراو ھى گوتووه بۆ سلیمانى ناردووه، كارتىكى كردووه، دەست مىجەر سۆن كەون.. بەو ھۆنراوانە ويستوويە، «سۆن» ھتوركاتەوه دلى باتەوه ملی خۆى لەپەتى سىدارە پزگاركا.. بۆيە لىتى خۆشەدمبى پاشان دەگەرپتەوه لە ژێر دەسەلاتى ئىنگليز مەكاندا دادەنیشى. 54,3)

59/3. دواى گەرانەوه :

كاتى، لە جەنگى «دەربەدى بازیان»، ھتەمەكانى «شیخ» شكا، پاشان، خۆى بە بریندارى گىرا، ئەو بوو، دادگایىكرا و بۆ «ھیندستان» دوورخرايەوه. ئیدى

« زتومر » و هاوړنکاني، جگه له وهی، شاریان جتیه یشت و راپانکړد، هېچی دیکه یان نه کړدووه. هر چنده، باری ژيانيان که من خرابوو. به لام، بهو شتویه نه بووه، « بهرنجی » باسیکړدووه. دور نییه، « زتومر » زور په شیمانېوویته وه، له وهی هه لاتې، راپاښوې، روځای و ترسابی. جا، نه وه هر به دم نابې، به لکوو، به لگې دهوې. من لام وایه، تنیا نو دوو هونراویمه به سې، که بلوی کړدووه، تا بنجینه ی به لگه کانی خوځمانی پې دارپژین.

جگه له وهی، دواي نه وهی گه راوخته وه، به هېچ شتویه، به لای کاری رامیاری و کورداپه تیدا نه چوو، ده سی به کلاو و میترمه کهی خوځیه و گرتووه، تا رهمه پای خه بات نه ییا! نه گینا، له لایه که وه، له سرده می دواي « شیخ مه محمود » دا چی کړدووه؟ له کاتیکدا، به ده یان پیای « هونر، نووسر و پروناکیر » یی نو پوژه، له پیناری کتشی کوردا هه لیانداه، خو یان ریخکستوه، کاریانکړدووه، دواي مافه رها کانی گلی کوردیان کړدووه، تووشی نه شکه نجه و ناخویشی بوون. به لام، شو تپنه نجه یی نو به هېچ شتویه ک و له هېچ کونوقوژبنکی میژووی کوردا دیار نه بووه و نییه. « زتومر » نه ک هر دزی ټینگلز و دوه له تی داگیرکری « عیراق »، هېچی نه گوتووه و نه کړدووه، به لکوو، وک هونرانی دیکش، رهمنه ی له هه له و که موکوریپیه کانی سرده می دهه لاتی « شیخ » یش نه گرتووه!

بق نمونه: « حمیدی » سالی « 1923 »، په نجه ی رهمنه ی ناراسته ی « شیخ » و دهوروبه رهمی کړدووه. له هونراویمه کی دریزی « ترجیع بهندی نیشتمانی »، زور به راشکاوې، باسی سرده می فرمانروایی دووه می دهه لاتی « شیخ » یی کړدووه. هه موو که موکوریپیه کانی ده سنی شانکړدووه، به شتویه کی گالته جارانه، ناوی شالیارمکانی هیناوه و به جلویتنج نیوه دیږ هونراوه گوتوویه تی:

باسی ته شکیلاتی ثانی هر نه که بق پیکه نین

که مترین بوو گورمتر، هه گورمتر بوو که مترین

نا عیلاجم، نیسم و شوهرت باس نه که م، عاجز مه بن

تا ببین، شکلی و مضعییت، به چاوی قارنن

پاشان گوتوویه تی :

نه مری یهومیپیه، هه موو هر چهس و زنجیر و جهزا

فیکری له یلیپیه، هه موو هر کوشتن و یه غما و دزین

حاکمی شعرع و عدل مه حکوومی عالم مارفه شهل

موخبیری صادق بوو، کاډیپ، سوئی ظن « علم نه لیه قین » « 127، 16 »

ئىنجا، با بزائىن، رەوشى رامىيارى باشوورى كوردستان، دواى جەنگى يەكەمى جىهان، چۆن بوو؟ ئەو بەشەى كوردستان، بە چەن قۇناغىكى گىنگدا تىبە بوو:

1. كاتى جەنگ تەوا بوو، بەشى زۆرى باشوورى كوردستان نىمچە سەر بەخ بوو. چۈنكە، « شىخ مەحمود » ھىزەكانى تۈركى دەرگىدو، بە پىتەمەرتىبىكى سەر بەخى دامە زاردو.

2. سالانى « 1922-1918 » لە بىندەسى ئىنگىزەكاندا بوو.

3. سالانى « 1927-1923 » زىجىرە شۆرشەكانى « شىخ » بەرپا بوون.

4. سالانى « 1931-1928 » سەردەمى « قەلەم و موراجەعە » بوو.

« زىتومر »، جگە لەو سەردەمەى « شىخ » دەسلەتتى ھەبوو، پاشان تىكشكاو و گىراو، واتە: لە دواى سالى « 1919 » موو و لە ھەموو سەردەمەكانى دىكەدا، ھىچ رۆلىكى نەبوو. چۆن؟

لەو رۆژمو دەولەتتى عىراق دامە زراو، لە ھەموو پروپەكەو، بۆ كورد باش نەبوو چۈنكە، رەوشى باشوورى كوردستان، لە ھەموو پروپەكانى « نەتوھى، رامىيارى، كۆمەلاپەتتى، ئابورىيى، كەلتورىيى، بەپىتەمەراپەتتى » ھەو خراپىبوو. با لىرەدا، تەنبا ھەر لە بارى خوتىندىن و پەرەمەردە بدوتىن، چۈنكە، « زىتومر » خۆى مامۇستا بوو و پىتر ئاگاي لەو بارە خراپە بوو، ئىنجا، ھىچى نەگوتو و نەگىردو!

كاتى چەن نۆنەرتىكى كورد، سالى « 1929 »، يادداشتىكىيان ئاراستەى ئەنجومەنى ھەزىران و نۆنەرى « برىتانىا » لە عىراق كىردو، ھىندى داواكارىي ئاسايى ھەك: « دامەزاندنى دوو شارى نوئى، چاككردنى بارى خوتىندىن ... » يان پىش چاۋ خستوو. كەچىي، شا « فەيسەل » گوتوۋىتتى: (ئەگەر بە دەستم بوۋايە، ئەوانەى ئەمەيان نووسىو، ھەلەم ئەواسىن!) « 20،59 » لە كاتىكدا، ئەو باۋەرى ئەو پياۋە بوو، كەچىي، يەككىكى ھەك زىتومر « ھۆنراۋەى بۆ گوتوۋە!

ھەروەھا، چەندىن جىار، نۆنەرانى كورد، لە بارەى رەوشى خوتىندىن لە كوردستاندا، سكالانىمان ئاراستەى سەرانى دەولەتتى عىراق و نۆنەرانى « برىتانىا » كىردو، بەلام، چ ئەو لايەنەنە و چ خوتەنوارە عەرەبە شۆقتىبىيەكان، نەك ھەر داۋاكارىيەكانىان پىشگوتىخستون، بەلكو، ھەرەشەشيان لى كىردون. بۆ نمونە: لە « 1929/04/09 » دا رۆژنامەى « العراق » نووسىۋىتتى: (كوردەكان تەلەبى وا بىكەن ھەكو ئىدىعەى ئەرەبىيەكانى لى دىت كە موقابىل بە « تۈركىيا » كىردىان و نەتىجە بەم حالە كەشتىن.) « 32،59 » ئەو ئەو برا عەرەبە ھاۋنايىنە بوون، كە « زىتومر » ھۆنراۋەى بە شان و بازوۋىندا ھەلداۋ!

دوا جارش په کیکي وەک « تۆفیک وەهیبی »، لای خۆی کاربەدەسی میریی و ئینگلیز بوو. کەچی، زۆر مەردانە و جەسوورانە، وەک دەمپراستیکی گەلی باشووری کوردستان، پاپۆرتیکی بۆ ئینگلیزهکان بەرزکردۆتەوه، لە هەموو کەموکوڕییەکانی کۆمەڵگەی کورد دواوه. باری خۆیندنی لە کوردستاندا دەرخواستوو، راستیی نەشاردۆتەوه و نووسیوتی: (لە کوردستانی خواروودا 79 قوتابخانە هەیە. لە 27 یاندا، یتەگە بە زمانی کوردیی دراوه، لەوانی تردا عەرەبی ئیجبارییە، جگە لە چەند قوتابخانەیەکی کەم، کە تورکیی تێدا ئوتۆتریتەوه. لە 27 قوتابخانەیەکی باسکران 16 یان تەنیا 1 پۆلی تێدا یە. ئەوانی تری سەرەتایی و ئامادەیین. لە ناوچە کوردییەکاندا، قوتابخانەی ناوەندی نییە، جگە لە 2 مەتەوسیتە لە سلێمانیی و هەولێر، ئەوانیش تەواو نین. لە سەرانی سەری کوردستانی خواروودا 8 قوتابخانەی کچان هەیە، تەنیا لە 1 قوتابخانەیاندا بە کوردیی نەخوێنرێ. دانیشتووانی کوردستانی خواروو بەرەو ژووری 800,000 کەسە بەراوردی لەگەڵ 528 قوتابخانەی ئەلبانیا و 432 قوتابخانە لە فەلەستین لەگەڵ کوردستانی خواروو و ژمارەیی زۆری دانیشتووانی و تەنیا 79 قوتابخانە.

بۆ بەراوردی سیاسەتی حوکومەتی عەرەب، لە بواری پەرۆمردەدا لە پێوەندییدا لەگەڵ کورد، ئەم نمونەیەیی خوارووە بەسە بۆ پیشاندانی سیاسەتی بە ئەنقەستی حوکومەتی عەرەب بۆ ئەناوێردنی شێنەیی پەگەزی کورد. لە دەسکەوتی لیوای بەغداد 38٪/ی سالانە تەرخانئەکرێ بۆ پەرۆمردە عەرەب لە لیوای بەغداد، کەچی لە سلێمانیی تەنیا 1٪/ی داھاتی لیوا تەرخانکراوە بۆ پەرۆمردە لەو لیوا کوردییەدا. بۆ پیشاندانی ئەقڵی بچوو و زۆردارانە، تەنانتە لە مەسەلە بچوو کەکانیشدا، حوکومەتی عەرەب کەلوپەلە کۆن و بێکەڵکەکانی خۆی ئەدا بە قوتابخانە ناەرمەییەکان و کەلوپەلە نوێکانی بۆ خۆی ئەبا. ئەم کارە منالانەیی بە ناوی حوکومەتیکەوه کە بۆ سەربەخۆیی ئەگری بە بۆ ... جێگەی پێکەنین ئەگەر جێگەی داخ نەبێ. پەرۆمردە بە گەرنترین بەشی ژبانی نەتەویی دانراوه، لەوهی سەرۆمدا بە ئاشکرا دیارە کە تەنیا مەسەلەی کاتە، ئەگەر کورد لە ژێر زائیتی عەرەبدا بەجێبەجێلرێ، کاتێ سەربەخۆیی تەواویی خۆیان بە دەس بەیتن، زمان و فەرھەنگی کوردیی لە مان ئەکەوێ.) « 255، 59 »

ئەو پەروشی خۆیندن بوو لە کوردستاندا، کەچی، « زێمەر » لە بری ئەوهی ناڕەزایی خۆی دەرپێرێ، هۆنراوهی « عێراقچیتیی » هۆنیووەتەوه، منالانی کوردی، فێری سنوور و جوگرافیای عێراق کردووه!

له لایه کی دیکه شهوه، کاتئ هتندئ کار به دهسانی عیراق و نوتهنری ئینگلیز له عیراق، سهردانی کوردستانیان کردووه، تا رهوشی پامیاری ناوچه که نارام که نهوه، نوتهنرانی کورد، له شاره کانی « کهرکووک، ههولتر و سوله یمانی »، زۆر به راشکاوایی گوتبوویان: (نایانه وئ له گهژ عهز به پیکه وه بژین، به لکوو نه مانیش ئه یانه وئ: حوکوومه تیکی کوردی سه به خۆ، له ژێر ئینتیدابی دهوله تیکدا که کۆمه لهی که لان دیاریبکا، دابه زینرئ، بۆ ئه مهیش ئه به ئه ئانه یان نه کرد به بیانو، که کۆمه لهی که لان کاتی خۆی به کوردی دابوو.) « 58,59 » ئه دی ئه کاتانه، « زێهر » له کوئ بوو؟

ههروه ها، کاتئ دهوله تی عیراق، دژی خواسته کانی کورد راوه ستا، هه لێژاردن تیکی ساخته ی ساز کرد و یستی، فیل له کورد بکا، به لام، « هه یه ی وه ته نی »، بریار یاندا، به شداری له هه لێژاردنه دا نه که ن، هه چهنده، ئه کۆمه له باوه ریان به به کاره ی تانی توندوتیژی نه بوو، به لام ئه وه بوو، له پۆژی « شه شی ره شی سیپتیمبه ر » دا، به ته وایی ته قبییه وه، شه پکی خۆئاوایی نابه رابه ر، له نیوان کورده خۆپیشاندهره کانی شار و سه رباز و چلکا و خۆره کانی داگیرکهرانی ئینگلیز و هیزه کانی دهوله تی عیراقدا دروسیوو، له نه چامدا، خه لکیکی زۆر بریندارکران و کوژران. « زێهر »، نه ک هه ر وه ک « بیکس » به شداری له خۆپیشاندانه دا نه کردووه، له هه یچ لایه که وه دیار نه بووه و ناوی نییه، به لکوو، له بری ئه وه ی که ره مه شینیش بۆ ئه وه شه هیدانه بکا، هۆنراوه ی بۆ ئه وه « عیراق » و « فه یسه ل » گوتووه، که له به ر دهرکی سه رای « سوله یمانی » دا، ته نیا له یه ک پۆژ و چن کاژێرتیکدا، پتر له سه د کوری کوردی نیشتمانپه روه ریان، له خۆینی که شی خۆیاندا شه لاکردووه. ئا له و کاتانه دا، « زێهر » مه ته قی له خۆی بریوه، هه یچی نه گوتووه، بئ هه لویتستبووه، وه ک هه ر کوردیش نه بووی و خه لکی ئه وه شارمه ش نه بووی، وا بووه! که چیی، چهن دین هۆنهری به ناویانگی کوردی نیشتمانپه روه ری ئه وه سه رده مه ی وه ک: « پهرمه تهر، هه مدی، بیکس، نه خۆل، گوژان، دلزار ... » نه یان توانیوه، چا و له و تاوانی ئیمپریالیزمی « بریتانیا » و ده وله ی داگیرکهری عیراق بنوقین، ده س به کالومه کانی خۆیا نه وه بگرن، تا با ی راوانان و گرتن نه یانبا. به لکوو، به شداری بیان کردووه، خه لکیان هانداوه، هۆنراوه ی ناگرین و جوانیان را زاندو ته وه، که ره مه شینان بۆ شه هیدانی ئه وه پۆژه ره شه کردووه! ئیدی که ر « زێهر »، له و تاوان و کاره ساته جه رگه ره نه ته وه ییه، بئ ده نگبووی، کامه په ئه وه هه لویتسته نه ته ومی و نیشتمانیی هه یبووه!!

دوايش، چن كهسې به ناوې نوښنې كوردموه، بهر مو « به غدا » رښتون، بڼ
 نهوې به خپره اتنه وې شا « فېسېل » بكن، دلسوزيې خويان بڼ په كټي خاك و
 دهوله تي عتراق پيشاندمن، كه چيې، له ميژوي كوردا، ناويان به ناپاك رښتووه.
 خو، نو نوښنې رانهش هر هيندهي « زتومر »يان كوتووه، وا بهو شيومه، هر دوو
 هونر، « پيره ميترد و بيكس » هونراوهي « ومفدي كوردستان »يان بڼ كوتوون
 به ناپاكيان داناون!

جگه له وې، ثايا، « زتومر » چي بڼ چن خه باتگيې و شه هيدكي وهك: « شيخ
 سه عيدي پيران، دوكتور فواد، سمايلاغي سمكن، سهيد پژاي دهرسيمني،
 چوار نهفسرهكه ... » و هه مو نهوانه، به دس كوردايه تيپيه و نالاندوويانه،
 تووشې زيان بوون، له پڼي كورد و كوردستاندا، گياني خويان به ختكدووه،
 كوتووه و نووسيوه؟ چ هونراوهيكي بڼ راپهړين و شوړشه كاني « شيخ مه محمود
 و بارزان » داناوه؟ چ هونراوهيكي بڼ كښاري كوردستان له « مهاباد »
 هونيومهتووه؟ نه دي، چ گهرمه شينكي بڼ « قازي محمده » و هاوه له كاني كرتووه؟
 « زتومر » نهكه هر هيچي نه كرتووه و نه كوتووه، بهلكوو، ته نانت له شيني
 كڅچيدوايي هاوړي هونرمكانيشيدا، هيچي نه نووسيوه.

گهر بلتين: « زتومر »، زانايايهكي ناييني بووه، سهرې له كاري رامياربي
 دمرنه چووه، نه دي خوي په كيكي وهك « مهلاي گوره »، هر له سهردهمي نهودا
 زياوه، له وېش پتر ناسراو و خواپه رستبووه، بڼچي بهو شيومه، له هه مو
 دمرده كاني كورد دواوه. دوژمني راسته قينه، به كورد ناساندووه، داواي لي
 كرتوون، مناله كانيان به شيري پاكيي كوردايه تيپي په رومر دهكن؟! نهومه، له
 هونراوهي « نه خاكه »، به سي ډيره هونراوه، له گهلي باسي گرنگ دواوه.
 له وانه، داگير كرتني كوردستان و بهر مې كرتن، سهرمتا كوتويه تي:

نم خاكه، دا يكي تويه، كه وته دهستي نه چنه بي

نه ي كرتي ساحتب غيرت! تڅ چلڼ رازي ده بي

بڼ خوت نهوا دهيني، دوژمن نرزت دهكيتلي

پاش چمند سالتكي دي، هيچت به دهست ناهيتلي

دوايي، باسي هيندي سهر كردهي گه لاني درواستيي كرتووه، چن دهسيان به
 سهر كاري دهوله تدا كرتووه. كوردش، له كاروان به چيماوه و كوتويه تي:

نيومش نه گهر پياو بان، چشته كو له دهست دهات

كهسي غيرت بنوښي، خودا ته وافيقي دمدا

ئىتوھ « ئەحقەر ئەلناس »، ئىمىرۆ لە بەينى ئومەم
 قىسمى بەندى توركن، ھىندى خادىمى عەجەم
 ئىومەن بىي قەدر و قىمەت، بىي عەسكەر و بىي عەلەم
 بىي تاج و تەخت و دەولەت، ژىردەستى كولى عالم
 چونكە نانخۆرى خەلكى، لە سەر مولك و مالى خۆت
 خاكەت ھەموو مەدەنە، خۆت فەقىر و پروتوقوت
 تا كەى وەكووگا، جووتى لە ژىر نىرى زىللەتى
 سەد حەيف و سەد مخاين، لای خۆت ئەتۆش مىللەتى
 دواى ئەوھش، باسى داگىركەرى ئىنگىلىزى كردووه، داواى لە پۆلەكانى كورد
 كردووه، ھەر ھىچ نەبى، مەنەلەكانيان بە شىرى كوردایەتیی بەختوگەن و بە
 ھەستى نىشتەمانپەرورەرى پەرورەدیانگەن. بۆیە گوتوویەتی:
 دەماغى مەنەلەكان پركەن، لە حوبى وەتەن
 تەربىيەتیان باش بەدن، مىللىيەتیان فەتەركەن
 «مەلای گەورە»، سالى «1926»، ھۆنراوھى «مەن یەخەى خۆم، لە بۆیە دائەدەم
 » بۆ «شىخ سەعیدى پىران» و ھاوھەلەكانى گوتووه. سالى «1930» یش، بە
 ھۆنراوھى «ژيانى وا بە ئالام»، باسى لەشكرکیشیی سوپای «عیراق»ى، بۆ
 سەر ناوچەى «بارزان» كردووه و بە نۆژدە دێر ھۆنراو گوتوویەتی:
 بەلێ، ئەم شینە، شینى قەومى كوردە
 قىامەت پابووھ، لەم دار و بەردە
 ئەوا، یابەش لە ھەق كوردان بەخۆكەوت
 تەقو لەم مىللەتەى بەدبەخت و دەم چەوت
 لە مانگى زۆتەرە، جەیشى عىراقى
 بە ئەسبابى جیدال و تەمتراقى
 ھجومى كوردە سەر بارزانى مسكین
 بە تەیارە و بە شەستىر و بە ژبلىن
 لە جىبى لالە و گلۆكى سوورى نىسان
 لە سەر كىوان، پژاندى خۆیتنى كوردان
 ئەوى دەستیانكەوت، مەندالە یا ژن
 لە خاكیدا سەروىنیاں دەنتۆن
 ئەوانەى پىر و پشت كۆپ و زەعیفن

له نەشكەوتان دەلێنی « نەسحابی كە هفن »

نەوانەیی مەردی جەنگین میسلی كێوی

بزر بوون لە درز و قەلشی كێوی

هەزار منداڵ و ژنیان سەرپرپوه

هەزار كێژی عەفیغیان زگ دپوه

بە بۆمبا خان و مانیان بوو بە وێران

مەر و مالیان هەموو پۆیی بە تالان

« 141-140,45 »

هەر لە دواى شەڕی بەردمەركی سەراشەوه، ورده ورده، ناوی كوردستان نەما.

ووشە « شىمال »یان، لە گفتوگۆ و نووسینەكانیاندا بەكار دەهێنا. دە دیارە، بۆیە

یەكێكى وەك « زێتەر »یش، لە هۆنراوه « عێراقچیتى »یەكانیدا، لە برى

كوردستان، زاراوهی « شىمال »ى نووسیوه!

لە كۆتایی ئەم دەمه تەوتیه شدا دەلێم: ئایا، « زێتەر » تا بۆ دوا جار، چاوی

لیكناوه، بە تەواوی مالاوایی لە كورد و كوردستان كردووه، چ جۆره بەرهمەتێكى

نەتەوییە هەبووه، جگە لەوهی، لە خەلكی شارمەكەى زۆر بێزاربووه، كەلەییەكی

زۆری لێ كردوون و لە هۆنراوهی « كێیه تا سەر » دا، سالی « 1921 »، بە هەوت

دێڕ هۆنراوه گوتوویهتی:

كێیه تا سەر؟ لە فەزای دەر و غەمابێ، مابێ

ئەوه هەر كورده، كە چاوی لە هەوابێ، وابێ

هەر « سولهیمانیی »یە، عیفریتی « حەسەد » سواری بووه

هودهودی خۆشخەبەرم، گەر لە سەبابێ، بابێ

پاستی رێگەى راست، « ئەدەب » و « ئەخلاق »

نەمدی هەرگیز لە كەسى، پووی لە كەچا، بێ، چابێ

مارە بۆ گەردن و مالت، چە خومار و چە قومار

كەرچی باوه، ئەوه پیاوه، بە شەرابێ، رابێ

ئەى وەتەنپەرۆرى، تەنپەرۆرى پڕ لافوگەزاف

ئەسەرى خزمەتى تۆ چىن؟ بە حیسابی، سابێ

چە زەمانیکە؟ زمانی تەروپارایى ئەوئ

« غایە و فیکری »، لە هەر كەس كە مەلابێ، لابێ

وهره مەیدانی هونەر، گەر ئەتەوئ بەرزى « وەتەن »

و مەسلى مەحبوبە، بەبێ پەنج و عێتابێ، نابێ

« 16.39 »

جا، ئىستە « بەرزنجى » پىمان نالتى: چۆن « زىتور » وازى لە ھەموو شت نەھىناوھ؟ ھەولئى نەداوھ، سەرى خۆى كزكا و بڑى؟

با بلىتىن: گلەمى لە « زىتور » ناکرئى، گەر ھۆنراوھى بۆ ئو خەباتگىر و شەھىدانەى كورد نەئوسىيى. بەلام، ئەدى چى بۆ « شىخ مەحمود » نووسىوھ، كاتى برىندار بووھ و دوورخراوتموھ، خۆ ئو ھاوړئ و سەرۆكىشى بووھ!! لە كاتىكدا، چەندىن ھۆنەرى وەك، « بىخوود، ھەمدى، شىخ نوورى شىخ سالىح، كەمالى، مەنە جاف ... تاد » چەن ھۆنراوھەكيان بۆ ھۆنىوتموھ. لەگەل ئەو شەدا، ھىندى لەوانە، لەگەل « شىخ »دا ناكۆكبوون، رەخنەشيان لى گرتووھ، كەچى، لە كاتى تەنگانە و دوورگەوتنەوھى « شىخ »دا، ھىندە « مەرد، ئازا و بە ئەمەك » بوون، ھەرگىز پشتمان بەر نەداوھ، بى دىنگ نەبوون، ھەست و سۆزى خاوتنى پەژارەى خۆيان، بە ھۆنراوھ دەرپرېوھ. لىرەدا دىتوانىن. چەن نمونەيەك بىنەوھ. ھەر چەندە، « ھەمدى » ھۆنەر، لە گەل « شىخ مەحمود »دا، ناكۆك بووھ و رەخنەى لى گرتووھ، بەلام، كاتى « شىخ » گىراوھ و بۆ « ھىندستان » دوور خراوتموھ، ھەموو جۆرە ناكۆكى و كىنەيەكى تايبەتى وەلاناوھ، وەك مەردىكى كورد، بە ھۆنراوھ يادى « شىخ »ى كردۆتوھ و بە دوو چوارىنە گوتووئەتى:

وەك « مەدینە »، بى « نەبى » بى، يا « نەجەف » بى، بى « ەلى »

شارى « خەزنە »ش ئىستە، بى « مەحمود » وەك « دارىكەلى »

ھەیفە ئەوجى ئاسمان، بى زىنەتى خورشید و ماھ

« 182.16 »

سا خوا بىكەى، وەكوو خورشیدی درمخشان مونجەلى

كە رۆىشتى، بە جارئ من دل و جەرگ و ھەناوم كەوت

كە چووئە « تانە »، تانە سەر گلێنەى ھەردوو چاوم كەوت

ئەلین: ھاتووئە « كۆت » قوربان، بلى: قوربانى كۆتتى كەم

« 182.16 »

كە نۆبەت بەر سەرى نەحسى شكاوى بى كلاًوم كەوت

ھەر وەك چۆن « ھەمدى »، رەخنەى لە ھەلەكانى « شىخ » و كەموكۆرپىيەكانى

دەولەتەكەى گرتووھ، ھەر بەر شىوھەش، ناخۆشى و پەژارەى خۆى، لە تاو دوورى

شىخ دەرپرېوھ و ھۆنراوھى بۆ ھۆنىوتموھ. لە ھەمان كاتىشدا، كاتى

بىستووئەتى، « شىخ » لە دەرپەدەرى و دوورخراوھى دەگەرتوھ، پر بە دل پىتى

خۆشبووھ. بۆیە بەر بۆنەوھ، بە چوارە نىوئەتەر ھۆنراوھ گوتووئەتى:

مژدەى ياران، ئەلین: تەشرىفى جانان دیتوھ

وەك ھىلالە قامەتم، تا بەدرى تابان دیتوھ

پۆژ که گیرا، شه‌مشه‌مه‌کوژره، عه‌جه‌ب که‌وته سه‌ما
 سا، ده‌با، کوژری، بیینی پۆژی ره‌خشان دیته‌وه
 موده‌متکه مولکی دل و ترانه، شاگه‌ردانییه
 ساحیتی سواری هه‌وايه، وه‌ک سوله‌یمان دیته‌وه
 وه‌ک شه‌وی لی کردووه، زولمه‌ت دلی ئیسلامه‌کان
 پۆژه جا «ئه‌له‌مدوللیلا»، نووری ئیمان دیته‌وه
 بلبلی شه‌یدا، له‌ نه‌ترافی چه‌مه‌ن بۆ ناله‌ته
 گۆل به‌ خه‌ندانی، وه‌کوو سه‌رووی خه‌رمان دیته‌وه
 بۆ حیاتێ تازه، بیداته شه‌هیدانی وه‌فا

هر وه‌کوو ده‌ریایی «عوممان»، ئابی هه‌یوان دیته‌وه
 مه‌سکینی کێوانه «حه‌مدیی»، هه‌مده‌می دێوانه‌گان
 تا به‌خیریت، ئه‌و په‌نیه‌ی په‌ندان دیته‌وه

«16، 359-360»

«شیخ»ی نه‌مر، سالی «1935»، له‌ «به‌غدا» ده‌سه‌سه‌ربه‌ووه. «که‌مالیی» به‌
 بۆنی جێژنی قورمه‌بانه‌وه، ئه‌م چوارینه‌ی بۆ ناردووه.

جه‌ژنی که‌ستیک موباره‌که، سه‌ربه‌ست و حوڕ بژی
 پابه‌ندی ده‌ستی غه‌یره نه‌ییت، چه‌شنی کوڕ بژی
 کوڕدی هه‌ژار! ئه‌سیری ده‌ستی غه‌یره‌یت، جه‌ژنی چی!

«53، 139»

که‌ی جه‌ژنی تۆیه، بگری، برۆ سه‌ر به‌ قوڕ بژی
 کاتی «شیخ» له‌ «کویت» بووه. «بیخود»، هه‌ژراوه‌یه‌کی بیسته‌وه‌شت نیوه
 دێری بۆ هه‌نیوه‌ته‌وه. باسی دلگه‌رانی خۆی له‌ دووری کردووه و گوتویه‌تی:

که‌ی بێ که‌ له‌ ئوفقی عه‌ره‌بوستانه‌وه پۆژی

هه‌لبێ گۆلی خورشیدی دره‌خشانێ کووه‌یتم؟

وا تێ مه‌گه‌ دوورم له‌ تۆ ئه‌ی صاحیبی خانم

هر هوده‌وده‌که‌ی به‌زمی «سوله‌یمانیی» کووه‌یتم

خه‌لکینه له‌ به‌ر گه‌وه‌ری تاجی سه‌ری کوڕه

قوربانی موحیطی عه‌ره‌بوستانی کووه‌یتم

هر چه‌نده له‌ زیندانی فیراقام وه‌کوو «بێژهن»

بیللا به‌ ته‌مای «رۆسته‌م»ی داستانی کووه‌یتم

عاجز مه‌به‌ «بیخود» که‌ ئیشه‌للا وه‌کوو په‌عقووب

نه‌زیکه‌ ویصالی مه‌هی که‌نعانی کووه‌یتم

«5، 45»

ئەم دوو ھۆنراومىھىشى، ھەر بىر « شىخ مەحمود » گوتتوۋە:

كەي بىر تۆبە ھار بى و تۆ نىگار بىت و وىصال بىت

،157،5

بىبىنى رەقىب رۆخى لە داخا دەرچىت

ئەي گولئى گولستانى كوردستان

،157،5

وھك مەلى نەشئە بەخشى پىر و جەوان

كەچىي، وھك « بەرزنجىي ش نووسىيوتتى: (ھەر ئەو پىاۋە زاناو بەويقارو ئاغرو

لە سەر خۆيە بوو كە بۆي ھەبوو بەبى پرس بچىتە خزمەتى شىخ و ھەرەمسەراي

شىخان) « 10،3 » ئىنجا، يەك تاكە ئىوھدېر ھۆنراومىھىشى بۆ ئەو ھاۋرئ

خۆشەويست و سەر كوردە قارەمانە نەنووسىوھ! لەوانىيە، گەر « بەرزنجىي » لە جىي

« شىخ » بووايە، دە سىپارەي « شەستوشەش » لا پەريەي، لە سەر « زىتەر »

دەر كردايە!

من ھەر وای بۆ دەچم، لەبەر ئەوھى، « زىتەر » گەر پابۆو، لە كسارە كەي خۆي

دامەزرا بۆو، بېريارى داو، خۆي لە ھىچ كارتكى نەتوھىي و راميارىي ھەل

نەقور تىنئى و بۆ خۆي بۆي. مەگەر، ھەر خواش بۆ خۆي بزائى، كاتى كەر پاوتمو،

« سۆن » لىي خۆشبوو، چ بەلئىنكى پى داو! بۆيە، لەو پۆژوھە گەر پاوتمو، تا

مردوو، جگە لە ھىندئ ھۆنراوھى « ئايىنىي، كۆمەلايەتتى و چەن سەروودئ » بە

لاي ھىچ بابەتتىكى دىكەدا نەچوو، جا گەر وا نىيە، فەرموو، كى زانبارىي پترى

لەو بارمىو، لا چنگەكەوئ، با بۆمان روونكاتو، كۆلى سوپاسىشى دەكەين!

بۆ ئەوھى پتر مەبەسەكەمان روونكەينەو، پەنا بۆ بەر ھۆنراومىھىكى دىكەي ھۆنەر

دەبەين، تا بزائىن، بۆچى بەو چەشنە لە كارمەسات و رووداو مەكانى كوردستانى

روانىوھ!

« زىتەر »، سالى « 1935 »، ھۆنراومىھىكى ھۆنىوتمو، لە ھۆنراومەكەدا، بە سەر

پەوشى باشوورى كوردستاندا بازىداو، زۆر نوورتر پۆشتوو، سواری پالى

سىمرخى ئەندىشەي بىرى خۆي بوو، فەريو، فەريو، تا لە ھىندئ لە دەولەتى

كىشومرەكانى « ئەوروپا، ئەفريكا و ئاسيا » نىشتۆتو، لەوئ، گەلئ مەراقى بۆ

« موسولمانەكان » خواردوو، خەم و پەژارەي بۆ مېژووى ئىسلام بەبا كەردوو،

وھك ئەوھى كورد، ئىسلام نەبئى و غەدرى لئ نەكرائى! پاش ئەم گەشتە دوورە،

ھەر چەندە بېريارىداو، باسى « سىياسەت » نەكا، بەلام، زۆردارىي « تورك » مەكان

واي لئ كەربوو، سەرى لە « توركيا » ش بەدا، ئىنجا، نەيوستوو، باسى « ئىران »

بكا، چونكە، تەمەنى كورتە و زوو لەنئودمەچئ! ھەلبەتە، ھۆنەر لىرەدا، « توركيا و

ئىتران «ى، به دوو دهولته خراب داناو. به لام، بۆچى به هيچ شيتويه، خۆى له قهرهى هر دوو دهولتهى «عيراق و سووريا» نه داوه. با، ئو كاته ئو دوو دهولته، سهر به خۆش نه بووين و له ژيتر چاوديريى «بريتانيا و فرانسى» شدا بووين. خۆ ناكړئ، به هيچ شيتويه بلتين: ئوان له دوو دهولته داگيركهره ديكه باشتريوون!!! نه خير، باوه ناكم، هۆنه بهو شيتويه بيريكرديتهوه. بهلكوو، وركه خۆى نووسيويتى، باوه ريكى تهواوى به «قهومى عهره» «هه بووه، داواى له رۆله كانى گهلى باشوور كردووه، «دهس له ملىان كهن» و «موتعهيدبن دوو به دوو». بيري ئهم هۆنراويه، گهر شتى بگهپهنى، تهنيا نهويه، له لايهكهوه، هۆنه تا بناگړيتى له بيري «عيراقچيتى» دا نفوومبووه. له لايهكى ديكه شهوه، خۆى له بارى پاميارى باشوورى كوردستان نزيوتهوه، نهبا، تووشى كچهل بى! بۆيه، به جواره نيوهديتر هۆنراوه كوتويهتى:

تيكرژاوون خۆيه خۆ، سووربوو به خوين دهشت و چيا

«نينتيقامى نه هلى ئيسلامه»، له ناو «نيسانى»

گهر «هيلاسيلاسى»، موسولمانانى خسته ناو كه مەند

«حق تهعالا» دهستبهجى، بۆى نارد شەقى «ئيتاليا»

چونكه، نهوهل: خزمەتى «ئيسلامه» كانى كرد حەبش

ناوى چاكى باقىيه، لاي «نهروپا و ناسيا»

هر نه ليم: باسى «سياسەت» ناكم و لى دوورنهم

«عاقيبەت» نه مخاته نووسين، زولمه كانى «توركيا»

باسى «ئىتران»، بۆيه ناكم، چونكه عومرى كورت نه بى

«موددهتكي» تر، نه چيته حالتهى «دالماچيا»

با «سەنەمان» يش نه بى، نوتقى بدا بۆ كوردهكان

خاك و ناو و جىگه مان، دواى خستوون «فينلنديا»

دهست له مل «قهومى عهره» كهن، «موتعهيد» بن دوويه دوو

«29,39»

«شوهرمت» و ناوازماتان نه روا، هتا «ژاپونيا»

60/3. سـيـيـداره :

پاشان، رووى دهى پرسىيارى تيكر دووم و نووسيويتى: (به گهرا نهوى ئينگليزو داگيركردنى سلطمانى دواى شهركهى دهره بند، ئاخۆ چەند سيـيـداره له شارددا ريزكراو ملى چەند كهسى پتوهمكرا؟) «55,3» راسته، ئو ئينگليزهى «به رزنجى» به داگيركهرى كوردستانى دادهنى، كهسى بهو شيتويه هه ل نه واسيوه. به لام، نهوه

وهك گوزاره يه كي وټژمې وايه، ته نيا مه بس له قسه كې « نه جمه دين مه لا » بووه، كه نوو سيويتې: (خوځى له تاوانى سياست په راندو ته وه.) «38،30» نه كينا، كه لى له هونډه تاوانبار تر هه بون، ټينگليز نش نهك هه له سپداره ى نه داون، به لكوو، زور نا زارېشى نه داون! نهك هه له و عتراقه ى « زتومر و بهرنجېى » داكو كي بيان لى كړدوه، به هه زاران كس، ملېان به په تدا كراوه و دهكړئ!

بريا، زتومر « وهك هونډه كاني ديكې كورد، هونراوه ى بى ټينگليز بگوتايه، نهك بى « عتراق، فهيسه ل و ئالا » كې بگوتايه. جا بزانه، دهنگ له كه سه وه دههات! نه وهش، كه « بهرنجېى » دهيوئ، خوتنه ر چواشه كا، نهويه، نهو قسه يه ى من، هيشنا له وهى « نه جمه دين مه لا »، ئاسانتر و سووكتره. چونكه، نهو گوتويه ى: (ناردويه ى بى بى حاكمى سياسى « مېچه سون ».) «39،30» به لام، كه هه دوو كټله كې منيش و نهوېشى، له په كدى داپريوه، وهك نهو وايه، بالى چوله كه يه كي بريښى، ئيدى تواناى فرينى نه مابى!

61/3. مېژووى نزيك و دوور :

دواتر نوو سيويتې: (نمه هېچ نه كېه نئ، نهو دهگيه نئ كه نووسه هه زور بى ناگايه له مېژووى نزيكى كه له كې.) «3،55»

هه لېته، نهو خوځى زور به « خوتنه وار، پروناكبير، نووسه، شارمزا، به ناگا، وريا و زيرمك » ده زانئ، زور ناگاي له مېژووى دوور و نزيكى كورد هيه. وهك له مېژووى كوردا، هه زار په لى به پشنى چن مېژوونووستكى وهك: « شهرفخانى به دلسيى، مه لا مه حموودى بابه زيدى، نه مين زه كى دا دابئ. له وشيارى و به ناكايدا، كرتوى له نه هريمه ن برديته وه، له هه زار ناوى دابئ و قووله پتې ته ر نه بووئ! بډيه، وا بهو شتويه، په كتيكى وهك منى تاوانبار كړدوه و بريارتكى بنجبرى داوه، گوايه: له مېژووى كه له كه م، زور بى ناكام، به لام، نه مه پتر له وه دهچئ، كه سئ يا لايه نئ، به دميدا رشابنه وه، بډيه، بهو جژه و بى باكانه، له كيرفانى نه هريمه دا هه لپه رپوه و له توورمكه ى جنوكدا سه مايكړدوه!

سهر نهويه، « بهرنجېى » خوځى كوسيه و به بى ريشيش پتده كه نئ! من ليره دا هېچ جژه داكو كي يه ك له خوځم ناكم. به لكوو دمهوئ، روله خوتنه واره دلسقزه كاني نه تهوكمه م، نهو بريارم بدن و مافى خوځم بدنه ئ. بريارمك شيان هه رچى چونتې، مايه ى شانازى و به خته و مريم دهئ. چونكه دياره، له وه پتر نه متوانيوه، وهك نهو، بيرى خوځم پروناك و فراوانتر كه م، تا ناگادارى هه موو كه لينتكي مېژووى دوور و نزيكى نه تهوكمه م بم!

62/3. نسکۆ یا ههرهس :

پاشان ، باسی گه‌رانه‌وی « زێڤهر » یی کردووه، کاره‌کی خۆی و مرگرتۆته‌وه و وه‌ک مامۆستا یه‌ک دامه‌زراوه‌ته‌وه. ئه‌ینجا، ئه‌مه‌ی به‌ ههره‌سی سالی « 1975 » یی شۆڕشه‌کی « بارزانیی » یه‌وه به‌ستۆته‌وه و نووسییۆتی: (هه‌روه‌ک چۆن 75 سال « دوا‌ی نسکۆ‌که‌ی 1975 » خه‌لکه‌که‌ هه‌ریه‌که‌ چۆه‌ سه‌ر ئیشه‌که‌ی خۆی .. مامۆستا به‌ مامۆستایی، قوتابیش بۆ قوتابخانه‌و کۆلیجه‌که‌ی « جگه‌ له‌وانه‌ی دورخرانه‌وه‌ بۆ ناوه‌ڕاست و باشوور. » ئیتر ئه‌مه‌ ده‌بی جیگای چ خه‌وش و تانه‌یه‌ بێ که‌ له‌و پیاوه‌ی پێ بدری؟) « 55,3 »

« به‌رزنجیی »، چونکه‌ وه‌ک گوریسی گای گیره‌ی لیته‌اتوه‌وه، هه‌ر خه‌ریکی بوختان و شیواندنی راستییه‌که‌نه. خۆی له‌ وه‌لامی گوتاره‌که‌ ده‌پاریزێ و خۆتێر به‌ توله‌ پێیه‌کی دیکه‌دا ده‌با، تا له‌ ئامانجه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ دووریا‌نخاته‌وه. ئه‌گینا، کێ گوتویه‌تی: گه‌رانه‌وی « زێڤهر » هه‌له‌بووه، یا خراپ و ناپاکیی بووه. چونکه‌:

1. هه‌یج شتی له‌ ئارادا نه‌ما‌بوو، تا ئه‌و له‌ هاو‌پێکانی و شۆڕشه‌که‌ جیا‌بوویه‌ته‌وه و پا‌کانه‌ی بۆ داگیرکه‌ره‌که‌ کردبێ و گه‌را‌یتته‌وه.

2. هه‌ر له‌گه‌ڵ نه‌وشدا، زۆربه‌ی یا هه‌موو ئه‌وانه‌ی راشیا‌نکردبوو، گه‌رانه‌وه. ئیدی ئازانم « به‌رزنجی » بۆ ئه‌و شتی هه‌تنده‌ دووباره‌م‌کردۆته‌وه؟

جگه‌ له‌وه‌ی، به‌ شیوه‌یه‌کی ئاراسته‌وخۆ، پلاریسی له‌و که‌سانه‌ گرتوه‌وه، که‌ دوا‌ی هه‌ره‌سه‌که‌ی سالی « 1975 » گه‌را‌ونه‌ته‌وه. گوا‌یه. منیش یه‌کێ له‌وانه‌ بووم. به‌لێ، زۆر به‌ راشکاوی ده‌لێم: خۆم به‌ سه‌ربه‌رز ده‌زانم، که‌ ئه‌و ساله‌ به‌شداریی خه‌باتی ره‌وا‌ی که‌له‌که‌مم کردووه، وه‌ک هه‌موو پێشمه‌رگه‌یه‌کی ئاسایی، چه‌م هه‌لگرتوه‌وه و دژی داگیرکه‌رانی وولاته‌که‌مم جه‌نگیوم. هه‌رگیز، لێشی په‌شیمان نیم. کاتێ که‌اره‌ساتی هه‌ره‌سه‌یش روویدا، به‌ باوه‌پێکی ته‌واو و به‌ وره‌یه‌کی به‌رزه‌وه، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێ هاو‌بیردا به‌پارمانداوه، بگه‌پێنه‌وه و له‌ ناوه‌وه‌ ده‌س به‌ خه‌بات بکه‌ینه‌وه. هه‌ر چنده‌، « به‌رزنجیی » هه‌رگیز ئه‌و « شه‌ره‌ف » که‌ وره‌یه‌ی پێ نه‌ب‌راوه، له‌ نزیکه‌وه‌ به‌شداریی له‌ شۆڕشی که‌له‌که‌یدا بکا، ته‌نانه‌ت بۆ رۆژیکیش بێ، وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک، له‌ پێناوی کورددا دژی داگیرکه‌ر به‌جنگی. که‌چی، له‌گه‌ڵ نه‌وشدا تانه‌ له‌ خه‌لکی دیکه‌ ده‌دا.

« به‌رزنجیی » نووسییۆتی: « جگه‌ له‌وانه‌ی دورخرانه‌وه‌ بۆ ناوه‌ڕاست و باشوور. » لێرهدا، گه‌ر که‌مێ سه‌رنج ده‌ین، ده‌بینن: ناوی « عێراق » یی نه‌نووسیوه. ئاخ‌ر کام « ناوه‌ڕاست و باشوور »، سه‌ر به‌ کام وولاته‌؟ هه‌لبه‌ته‌، چونکه‌ « عێراق » به‌

وولاتی خۆی و باووباپیری دهرانی، پیتیوستی به وه نه کردووه، ناوه که ی تۆمارکا،
واشیزانیوه، هه موو که سی وهک خۆی بیرده کاته وه!

ئهوانهی، دوا ی ههرسه کهش که رانه وه، جگه له که مه کێکی که م نه بی، سه رهتا
خۆیان فرۆشت و پشتیان له که له کهیان و پرویان له دۆژمن کرد، یا « زۆهر »
ئاسا دانیشن و وازیانه ئینا، زۆربه ی زۆری ئهوانی دیکه، نهک ههر سههریان بۆ
« به عس » شۆڕ نه کرد، به لکوو، به باوه پێکی پۆلاییین و به وره یه کی زۆر بهرزموه،
سه ره له نوێ دزی داگیر که ره که تێه له چوونه وه. خۆتی که شی چهن شیر ه پیاویکی
وهک « شیخ شه هاب » و هاوه له کانی، گرتنی هه زران کورد، له سیداره دانی
سه دان کادیتر و پیتسه ره گی کوردستان، قهر مبالغی نیو گرتووخانه ی شار ه کانی
« سوله یمانی، که رکوک، موسل و به غدا »، هه لگیرساندنه وه ی شۆڕشی نوێش،
کهواهی قسه کانم دهم! نهک وهک چهن کوردێکی « زۆر به ناگا و وشیار ی وهک
به رزنجی « دهسیان به مووچه که ی خۆیا نه وه گرتبی، نهبا له برسانا بمرن،
به رده بن، داربن، که پین، لال بن، داگیر که ر چۆنیان لی خورێ، نه لێن: نه!

هه لیه ته، ئه و کاته، « به رزنجی » نهک ههر به شداری جهنگی کوردستانی نیوان
سالی « 1974-1975 » ی نه کرد، به لکوو، ههر باوه ریشی پیتی نه بوو. دوا ی
ههرسه کهش، که لی قسه ی زلزلی ده کرد و رهنه ی له سه رانی شۆڕشه که ده گرت.
که چیی، ئیستش چونکه، وهک گوله به رۆژه رووی له رۆژه، ته نانه له بری ووشه ی
« ناشبه تال و ههرس «یش، زاراوه ی « نسک » به کار دینێ، که له لایه ن
هوادارانی « پارتیی «یه وه دانراوه و ختوکه ی به زمه ی و سۆزی ئهوانی پتی ده دا!
جا که ره له شۆڕشه که دا به شداریوایه و وهک ئیمه به تیشکاوی و سه رشۆری
بکه راپه ته وه، مه که ره هه ر خوا ببزانیایه، ئه و کاته چی لی به سه رده هات و چی لی
ده رده چوو! چونکه، ئه و کاتانه، هه مو پیاوی به رکه ی خۆراکری و دانه خۆداکرتنی
نه ده گرت!

63/3. ئاسایشه که ی « زۆهر » :

ئینجا، دوا ی ئه و زنده رۆیی و درتۆندادرییه، به سه ر ملی ناوه رۆکی کوتاره که دا
که ووتوه و نووسیوتی: (مه به ستی نووسه رو ته وهر ی قسه که ی ئه و شیعه ره که
باس له « ئاسایشه که ی سلیمانین » ده کات) « 56-55,3 » پاشان نووسیوتی:
(ئه که ره زۆهر له م شیعه ره دا راستی نه پێکاوه و سه ده ره سه د و تینه یه کی واقعی
نه کیشاوه، ئه ی پێچه وانه که ی چیه؟) « 56,3 » کاتی « زۆهر », ئه و هه زراوه یه ی
نووسیوه، هه شتا له ئینگلیز قاچاغبووه. هه شتا نه که راپه ته وه، که ره ئه و

هۆنراوه‌یه‌ی، تهنیا بۆ دلدانه‌وه‌ی ئینگلیزمكان نه‌نووسیوه، بۆ له‌ شاخ نووسیویتی؟
 ئایا ده‌بێ، کێ له‌ دوژمن یاخێبێ، هه‌ز نه‌کا، باری ناوخۆی ناوچه‌کانی بنده‌سی
 شتیاوتری و هه‌میشه‌ نا‌زاوه‌ی تێدابه‌؟ گه‌ر ئه‌و هۆنراوه‌یه‌ی، له‌ سه‌رده‌می
 ده‌سه‌لاتداریتی « شێخ » بنووسایه، په‌خته‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌ بگرتایه، وه‌ک هێندێ
 له‌ هۆنره‌کانی دیکه‌ کردوویانه، ئه‌وا ئه‌و کاته، له‌ مێژوودا، به‌ خاڵکی که‌لێ
 به‌هێن، بۆی تۆماده‌کرا. یا، گه‌ر دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بیگوتایه، که‌ هێچ له‌ ئارادا
 نه‌ما‌بوو، هه‌لبه‌ته‌ ده‌مانگوت: تهنیا ویستوویه‌تی، دژی ئه‌و پیاوخراپ و جه‌ردانه،
 هه‌لوێست وهرگرێ! ئه‌کینا، نکوولی له‌وه‌ ناگرێ، به‌پێی سه‌رچاوه‌ مێژوویییه‌کان،
 به‌پێی ئه‌وانه‌ی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ژبان و بۆیان گێڕاوینه‌وه‌ته‌وه، وێنه‌یه‌کی
 په‌یالیزمی باری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کێششاره. به‌لام، ئه‌و وێنه‌گرتن و
 هۆنراوه‌هۆینه‌وه‌یه، تهنیا له‌ پای خوا و راستیی ڕووتدا نه‌بووه، به‌لکوو، له
 پێناوی به‌رژه‌وهندیی تایبه‌تی خۆیدا بووه!

64/3. په‌راویزه‌که‌ی « مه‌لا نه‌جه‌دین » :

به‌ لای منه‌وه، گه‌رنگترین به‌شی نووسیه‌نه‌که‌ی « به‌رزنجی »، له‌م چه‌ن دێره‌دا
 خۆی ده‌بینێ: (په‌راویزه‌که‌ی مه‌لا نه‌جه‌دینیش له‌لایه‌ره « 30 » ی دیوانی زۆمه‌ر
 « به‌شی یه‌که‌م » زۆر جێگای گومانه‌و به‌ئەندازه‌یه‌ لاوازه‌که‌ ناشی جێگای متمانه‌به‌تی
 و به‌کرێته‌ سه‌رچاوه، له‌کێ ی بیستووه؟! له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌ وهرگرێتووه؟ ئه‌و
 که‌هلێ له‌ دیتی « زه‌بیلل »وه‌ ناردووویه‌تی .. به‌ج به‌لگه‌یه؟) « 56,3 »
 بۆچی ده‌بێ، ئه‌و په‌راویزه‌ جێگه‌ی گومان بێ؟ بۆ به‌ئەندازه‌یه‌ لاوازی و نه‌شتی،
 وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌ک پشته‌ی پێ به‌سه‌رێ؟ ئه‌دی سه‌رچاوه‌ چیه‌ و له‌ کوێوه‌ دێ؟ ئایا،
 سه‌رچاوه‌ هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ دروس نابێ؟

هه‌لبه‌ته، کاته‌ی یه‌کێ « ڕووداوی، به‌سه‌رهاتی یا کاره‌ساتی »یکێ دیارکراو، به
 چاوی خۆی ده‌بینێ، یا هه‌واڵێکی تایبه‌تی ده‌بیسێ، پاشان، تۆماریانده‌کا، گه‌ر
 کات و شوێنی هه‌واڵه‌کانیشی تۆمارکرد، ئیدی ئه‌و کاته، وه‌ک سه‌رچاوه‌ی لێدێ.
 خۆ ناچێ، قورعانه‌ گورگته‌پێنه‌که‌ی « به‌رزنجه » ی بۆ بێنێ، هه‌زارویه‌ک جار،
 ده‌سی پێدانا و سوێندی بۆ بخوا، که‌ درۆ ناکا! زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری سه‌رچاوه
 مێژوویی و وێژیییه‌کانی که‌لانی جیهانیشت، هه‌ر به‌و شتیه‌ نووسراونه‌ته‌وه‌ و
 خه‌لکی باوه‌ڕیشیان پێ ده‌که‌ن! ئایا، قسه‌ی یه‌کیکی وه‌ک مامۆستا « نه‌جه‌دین »،
 بۆ ده‌بێ، جێگه‌ی گومانه‌بێ، له‌ کاتیکدا خۆی ئه‌و په‌راویزه‌ی بۆ دیوانه‌که‌ی
 نووسیوه‌ و چاپکردووه؟! یا هه‌ر کاته‌ی، هه‌ر قسه‌یه‌ له‌گه‌ڵ مه‌به‌سه‌که‌ی خۆیدا

نەگونجا، ئەو قەسە بۆشەنە دەکا! ئەدى بۆ تا ئەورۆ، ھۆنەرئى يا نووسەرئىكى كورد، يەك دېزى لە سەر ئەو پەرەزە نەنووسیووە و مامۆستا بە درۆختەو؟ ئەدى بۆچى دەبى، ئەو ھۆنراوە دەمییانەى « عومەر مەرف بەرزنجى » و قەسەکانى خۆى و باوکى، دەربارەى « قانع » وەک سەرچاوە واپى؟ يا بۆ دەبى، ئەو سەرگۆزشتەپەى، لە بارەى نۆچەوان بىریندا بونەکەى « ھىمن » وە نووسیویتی، راستبى و ئىمە باوەرى پى بکەن؟ وا دیارە، ھەر کاتى « بەرزنجى » تەنگەتاو بوو، پەنا بۆ ھەر پرسىارکردن و گومانکردن دەبا؟ ئەوش، نیشانەى ئەو، ھىچى پى نىيە و ھەر تەنیا دەپەوى، بە ھەر شتوویە بى، وەلامداتەو وە داکۆکى لە « زۆمەر » بکا!

65/3. درۆیەکی بى ئابروو :

لەوش سەیرتر ئەو، نووسیویتی: (لەناواریەى یەكەیدا زۆمەر نەگەشتە ئەم گوندە، تەنیا لەدوو شوێندا ناوى ئەم گوندە دىنى كە ھەندى لەناواریەکانى لىبون «پروانە گەنجینەى مەردان - 184 و 192» ھەر ھا جەنابى شىخ لەتفى شىخ مەحمودیش لە یادداشتەکانیدا باسى لىوھەناکات « پروانە یادداشتەکانى شىخ لەتفى حەفید - ج « 1 » 1955 راگەیاندى ناوھندى پ. د. ك. » 56,3

بە راستى، زۆر ناشیرینە، ھەر كەسى لەو تەمەنەى « بەرزنجى » دا بى، ھەر لە خۆیەو درۆیکا! دەكۆمىنتى ساخە دروسكا. سەرچاوە مێژووییەكان بشتویتی. ھەر بۆ ئەو، بەرانبەرەكەى بىزىتى. ئاخىر، خۆ گەر « زۆمەر » خۆى نەماو، « گەنجینەى مەردان » كەمى ماو و تاهەتاشە، وەك سەرچاوەیەك ھەر دەمىتى!

« بەرزنجى » يا خۆى گیلکردووە، يا واى زانیو، ھەموكەس وەك خۆى گیلەپیاو و ئاگادارى مێژوونى! يا كاتى شتىكى نووسى، ئىدى خەلكى لە ھارەى چەلەى بۆ دەمدن و بە دواى شتەكەدا ناچن. پەنا بۆ ھەر ئەو سەرچاوە نەبەن، كە خۆى بەكاربەیناوە و ئامارەى بە ژمارەى لاپەرەكانى كوردووە! وا دیارە، یەكی پى گوتووە، « زۆمەر » كاتى دەربەدەر بوو، سەرى بە گوندى « زەنبیل » دا نەكردووە، ھەر لە دووریشووە نەیدووە. « نەجمەدىن مەلا » رقى لىتى بوو و پروپاگەندەى بۆ كوردووە! يا ھەرگیز ئەو سەرچاوەیە نەخوێندۆتەو، يا خوێندۆیەتیو، بەلام، لە بىرچۆتەو، كاتى ئەو چەن دێرەشى نووسیو، ھەر لە خۆیەو نووسیویتی، بى ئەوێ چارێكى دیک، تەماشای سەرچاوەكە بکاتەو. ئىستە، زۆر بە پرونى، بۆم دەرگەوت، مامۆستا « نەجمەدىن مەلا » ھەرچىەكى نووسیو، راستى فەرموو. چونكە، جگە لەو، پىاوى درۆ نەبوو، ھۆنراوە و ھۆنەرانى كوردیشى، زۆر خۆشویستووە. تا بلىتى، كوردىكى پاك و پاسگۆشبوو!

« بهرنجی » نووسیوتی: (له‌ئاواریه‌ی یه‌که‌یدا زتومر نه‌گه‌یشه نه‌م گونده)، ئیمه هه‌ول ناده‌ین، به دوا‌ی گه‌واهدا بگه‌رتین، چونکه، « زتومر » خۆی، زۆر به ئاشکرا گه‌واهییه‌ی نه‌وه‌مان بۆ دهدا و زۆر به پرونییش نووسیوتی: (شیخ قاسر به غار هاته‌ پێشه‌وه، ماندوونه‌بوونیمان کرد، موجه‌لی نه‌حوالی موکریانیه‌یانکرد، وتی: « زهنییل » مه‌ئمووری ئیرانی تیدایه، به ئیحتیات برۆن، خۆشی دوعاخوازی کردو گه‌راپه‌وه‌ بۆ « بانه ». ئیمه‌ش پرومانکرده « زهنییل ». له پێشه‌وه‌ پیاوئ چوو خه‌به‌ر بۆ « سه‌یید » بپا. خۆشمان له‌ خوار « زهنییل »وه‌ کانی گه‌راوئ هه‌بوو پرومان تئ کرد، نه‌چوینه‌ ناو دئ هه‌تا شه‌وتاریک ده‌بی. * ئه‌و دوو سئ سه‌عاته‌ هه‌تا رۆژمان لئ ئاوابوو هه‌زار مه‌راره‌تمان دی. له‌ تینوا زویانمان وشکبووبوو. نه‌گه‌رچی دوو ده‌قیقه‌ پنگا ئاومان لئ دووربوو نه‌مانده‌زانی له‌و نزیکانه‌ چه‌شمه‌ هه‌یه‌ و له‌ولاش چه‌نابی « سه‌یید », « سه‌یید موجه‌مهدی کوپ » به‌ چه‌ند سواره‌وه‌ بۆ ئیستیقبال ناردبوو. « سه‌یید موجه‌مهد » راست پنگای « تورجان »ی گرتبوو نه‌یزانیبوو له‌ که‌ناری « زهنییل »ین، هه‌تا سه‌عات یه‌کی شه‌و ته‌عقیبی کردبوو. وه‌ ئیمه‌ش له‌ « سه‌یید » هه‌م مه‌ئمووسیمان په‌یداکرد که‌ قوبوولمان نه‌کا. له‌ پر خرمه‌ی سوار په‌یدابوو، « سه‌یید موجه‌مهد » هات، ده‌سته‌به‌جئ سواره‌کانی دابه‌زاند، باریان بۆ بارکردین، مندا لانی « شیخ »ی سوارکرد، چوونه‌ خانه‌قاه، ئه‌وی لازمه‌ی میوانداری بوو به‌ ئه‌مری « سه‌یید » ئیجراکرا و به‌ خۆشی دامه‌زاین. له‌ پاش دوو سئ رۆژ ئیسراحت ئا‌غایانی « ئه‌سکی به‌غدا » چه‌نابی « حاجی موئمین خان و قۆچ به‌گ » بۆ زیاره‌ت هاتنه‌ « زهنییل ». که‌ چاویان به‌ من که‌وت به‌ واسیته‌ی موعاره‌فه‌ی پێشوو ته‌کلیفیان کرد من بچه‌م خدمه‌تی ئه‌وان. منیش ئیجابه‌تم کرد. که‌ ته‌شریفیان پۆیه‌وه‌ ئولاغیان بۆ ناردم، چوومه‌ ناو ئه‌و به‌گزادانه، ئه‌و عالی هیمه‌تانه،» (191-190,40)

* لێره‌دا، چ « زتومر » و چ « موجه‌مهدی مه‌لا که‌ریم » له‌ رۆی زمانه‌وانیییه‌وه، به‌ هه‌له‌دا چوون. جا نازانم، هه‌له‌که‌ کامیان کردوویه‌تی؟ چونکه، که‌ گوتی: نه‌چوینه‌ ناودئ، ده‌بی، کرداره‌کانی دیکه‌ی نیتو رسته‌که، هه‌ر به‌ رابردوو بی. نه‌ک به‌نوسئ: هه‌تا شه‌و تاریک ده‌بی. به‌لکوو، تا شه‌و تاریک بوو، چونکه‌ ئه‌و شتیکی کۆنی گه‌راوه‌ته‌وه. بلیتین: ویستویه‌تی، به‌ شتیه‌یه‌کی دیکه‌ ئه‌و رسته‌یه‌ دارپێژی و هه‌مان کرداری « ده‌بی » دوا‌ی « تاریک » که‌ به‌کارپێتی، ده‌بوایه، به‌م شتیه‌یه‌ بیه‌نوسایه: به‌یارماندا، نه‌چینه‌ ناو دئ، هه‌تا تاریک ده‌بی!

ئىنجا نووسىيوتتى: (تەنبا لەدووشوئندا ناوى ئەم گوندە دىنى كەمەندى
لەئاوارەكانى لىبوون «بروانە گەنجىنى مەردان - 184 و 192»)

هەلبەتە، يەكسەر پەلامارى «گەنجىنى مەردان» كەم دا و كەرمەوه، بە پەلە،
لاپەرەكانى «184 و 192» مەلەلەپەوه، دىرەدىرى كەرام، كەچى، گەر ناوى
«زەنبىل»، لە كۆلەكەى تىرىشدا هاتى، لەو دوو لاپەرەيدا، بە هېچ شىوئە
نەهاتبوو. بەلكوو، لەو دوو لاپەرەيدا، «زۆمەر» بەسەرھاتى دەگىرتەوه!

دوايى، لە خۆم بە گومانبووم، گوتم: تۆ بلىتى، بەرھەمەكە دوو جار يا چەن جارى
چاپكرايى و من نەمزانبى، ئەويش، مەپەسى لە يەكئ لەو چاپانە بى! بەلام، كاتى
تەماشامكرد، ھەموو بۆچونەكانى ھەلە دەرچوون، ئىدى لە گومان كەوتم.

هەلبەتە، «بەرزنجى» ھەر لە خۆپەوه، ژمارەى ئەو دوو لاپەرەيدا «گەنجىنى
مەردان» نووسىو، وايزانىو، كەس ھەستى پى ناك! ئىدى، لە داخا، بۆى
دانىشتم، لە بەرگەوھ بۆ بەرگ، جارىكى دىكەشم خۆندەوه. تەماشامكرد، نەك لەو
لاپەرەئەى ئەو دەسنیشانىكردو، «دوو» جار ناوى گوندى «زەنبىل» ھاتو و
تىشىدا نەبو، بەلكوو لەم لاپەرەئەدا «189, 190, 191» تەنبا «**ھەوت**»
جار ناوى «زەنبىل» ھاتو. لە دلى خۆمدا گوتم: دەك مالت نەشتوئى، مامۆستا
خۆتەنوارە بە ئاكا مۆزووانە گەرەكەى كورد، ئەمە لە ماتەتەكيشدا ھەر كۆلى،
من وامزانى، ھەر لە زمانى كوردیدا خراپى و لای من دەر نەچووى! جا، ئىدى
ناھەقمە، باوهر بە بەلگە و نووسىنەكانى دەسپرىكى وەك «بەرزنجى» نەكەم!
سەیر ئەوئە، ھىشا ئەم كەلەبى ھەپە، باوهر بە پىاوتىكى گەرە و نادواری وەك
مامۆستا «نەجمەدىن مەلا» ئاكا، چونكە، لە دز واپە، ھەموو كەس دزە!

بە راستى، واى لى كردم، ئارەزووى ئەوئە نەبى، تەماشای يادداشتەكانى «شىخ
لەتەفى ھەفید» یش بگەم، چونكە، من ئەو درۆ بى ئاپرووم ئاشكرا كرد و بۆم
سەلمان، «زۆمەر» لە گوندى «زەنبىل» بوو، ئىدى چ پىوئستەكا، پەنا بۆ ئەو
يادداشتەى ئەويش بەرم. من دزمانم، ئەويشى نەخۆندۆتەوه و ھەر لە خۆپەوه
نووسىيوتتى، تا خۆتەر باوهرى پى بكا، بەلام، خەلكى ھەر جارى باوهر بە درۆ
دەكەن و بە قەسەى درۆ، چەن جارى ھەل ناخەلەتەن!

66/3. **رەپۆرتە ھەوأل :**

ھىچ مۆفەتەكى ژىر، باوهر بەوھ ئاكا، «زۆمەر» بى بەشداریى شۆرشى كردبى، لە
ھەرە نزىكەكانى «شىخ» بووبى، رۆوناكەير و ھۆنەركەى ناسراوى سەردەمەكەى
خۆى بووبى، لە ئىنگلىز ياخىبووبى، ھەروا بى پىشەكەى و پىوئندىكردن بە

ئینگلیز مەكانە، بى ئەوئى پىرسى پى كىرىن، يەكسەر لە پۆزە لاتى كوردستانەو
 بۆ « سولەيمانىيە » گە پايىتەو، وەك « بەرزنجىيە » نووسىيوتى: (زۆمەر راپۆرتە
 ھەوالت و مەھزەرى كۆيۈنەوئى نەپتچاوتەوئى بەنھىنى بۆ سۆنى ئارەبىيە تا خۆى
 پى ئىزىك بگاتەو و لە « خىكاندن! » رزگارى بىي، ئەو تەنباو تەنبا گە پايەتەو
 شارو سا ھەر بەرھەمىكى شىعەرى بووئى ئاوبەناو لە « پىشكەوتن » بۆلۆى
 كوردنەو، خۆ لەبەردەستدەپەو ئاشكەرى، ھەر كەس بىھۆئى دىتوانى لىيان
 وردبىتەو بزانى تا چ رادەيە ئەم پياو تەوانبارە. « 57،3-56،3 »

جگە لە ھەلەى رىزمان، كە دەمى بە تاك و دەمى بە كۆ نووسىيوتى، ئاخىر دەبى،
 « راپۆرتە ھەوالت و مەھزەرى كۆيۈنەوئى »، چ جۆرە پىوئەندىيەكى بە
 باسەكەمانەو ھەبى؟ خۆ خوانە خواستە، مەن نەمىوئىيەو، « زۆمەر » سىخوئى
 ئىنگلىزەكان بوو، تا ئەو، ئەو جۆرە راپۆرتانە بىئىرى! بەلام، ھەر مەوئى وىژدانى
 نەبوو، بى وىژدانىيەش لەگەل كەسانى دىكەدا دەكا! لە ھەمان كاتىشدا، ئەم
 قەسەيەى ئەو، ئەو دەكەيەنئى، « زۆمەر » تەنبا ھەر ھۆنراوئى نووسىيەو و
 ئارەبىيەتى، نەك « راپۆرتە ھەوالت و مەھزەرى كۆيۈنەوئى » ئارەبىيە. واتە: ئەو
 ھۆنراوئى ئارەبىيە ناردوو. بەلام، ئەم لە بەر ھەر ھۆيەبى، ھەر دەبى، نىكولىيە لى بكا و
 داكۆكىيە كۆرتانە بكا!

گومانىشى تىدا نىيە، وەك مامۆستا « نەجمەدىن مەلا » ئامازەى بۆ كوردو، ئەو
 ھۆنراوئىيەشى، ھەر لە گوندى « زەنبىل » ھەو ناردو، نەك كاتى گە پايىتەو،
 نووسىيەتتى! مەن خۆم، پىتر، باوھەم بە قەسەكانى مامۆستا ھەيە، كەر چىي
 مامۆستا « بەرزنجىيە » باوھەرى پى ئاكا!

67/3. پۆشنىبىرىيە و ھوشيارىيە :

ھەروەھا، لە سەر بوختانەكانى خۆى پۆشتوئى نووسىيوتى: (نووسەر زۆمەر
 بەرۆشنىبىرىكى كەلئى لاواز دادەنئى، چۈنكە گۆزانى بۆ خاكى عىراق وتو، بە كۆل
 و دۆل باسى سەرۆت و سامانىيە كوردو. « 57،3 »

مەن ھەرگىز نەمىوئىيەو، « زۆمەر » پۆشنىبىرىكى كەلئى لاوازبوو. ئەم قەسەيەى
 ھەلبەستو، بە پىچەوانەو، تا بۆلى، « پۆشنىبىرىكى گۆرە، ھۆنرىكى ئاسراو و
 زانابەكى باش » سەردەمەكەى خۆى بوو، وەك لە گوتارەكەشدا باسكردو.
 ئىدى، « بەرزنجىيە » مەگەر ئەم قەسەيەى، لە كىرغانى خۆى دەرتەنابى! بەلام، كەر
 پاستىيەم گوتبى و نووسىيەتەم: (ھوشيارىيە پامىيارىيە « زۆمەر » وەك
 پوئەكەبىرىكى سەردەمەكەى خۆى، كەلئى لاوازبوو. « 58،24 » ئىدى ئەمە، ئەو

ناگهیه‌نی، پرونا بیرتکی لاوازیووه. هه‌لبه‌ته، وهک له گوتاره‌که‌ی منه‌وه، کۆپله‌ی وهر نه‌گرتووه و به‌ ئارمه‌زووی خۆی، به‌ ناوی منه‌وه نووسیویتی، دیاره، جیاوازی‌بشی له‌ ئێوان ههر دوو زاراوای « پۆشنبیری و هوشیاری » دا نه‌کردووه. چونکه، ئهو دوو زاراوایه، دوو واتای جیاوازیان هیه. مەرج نییه، هه‌موو پۆشنبیری، هوشیاری رامیاری یا نه‌توهمی به‌هێزبێ. هێندێ گه‌س هه‌ن، ههر باوه‌ریان به‌ هوشیاری نه‌توهمی نییه و پۆشنبیریشن! به‌لام، خۆ ئه‌وه، ئه‌وه ناگه‌یه‌نی، له‌ سه‌رده‌مێکی دیاریکراودا، « نووسەر، هۆنەر، پروناکبیر و رامیار »، چەن ناسراو و گه‌وره‌ش بووین، هه‌له‌یان نه‌کردبێ و لێی به‌ دووربووین! یا تاوانیسان نه‌کردبێ. ته‌نانه‌ت، پێیان له‌ هێلتی سووریش رەت نه‌کردبێ و ناپاک‌یی‌یان به‌رانبەر نه‌تووه و نیشتمان‌ه‌کی خۆیان نه‌کردبێ!

له‌ میژووی هه‌موو نه‌توهمیه‌کدا، گه‌لی « نووسەر، هۆنەر، پروناکبیر و رامیار » ناپاک‌یی تێدا هه‌بووه و هه‌یه. هه‌روه‌ها، له‌ میژووی نه‌توهمی کوردیشدا، به‌ ده‌یانی وهک « مه‌لای خه‌تی » تێدا بووه، که‌ زانایه‌کی گه‌وره و ناسراوی ئایینی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بووه، ناپاک‌یی له‌ کورد کردووه و خۆی به‌ عوسمان‌یی‌ه‌کان فرۆشتووه. ههر زۆر دور نه‌پۆین، « مح‌ت‌دین مه‌عروف »، پروناک‌بیری کورد بووه، کورمه‌که‌شی « ته‌ها »، ههر به‌ هه‌مان شتیه، پروناک‌بیر و رامیاری ناسراوی کورده، یه‌کێ له‌ دامه‌زێنه‌رانی « پ. د. ک. - عێراق » یش بووه، که‌چی، باوک و کوڕ ههر دووکیان، له‌ دوو سه‌رده‌می جیاوازا، ناپاک‌ییان له‌ نه‌توهمه‌کی خۆیان کردووه. « مح‌ت‌دین مه‌عروف »، کاتێ خۆپیشاندان و شه‌ری به‌ر ده‌رکی سه‌رای « سوله‌یمانی » رویداوه، ئه‌و نه‌ک ههر به‌شداری نه‌کردووه، به‌لکو، بازی به‌ سه‌ر خۆتی شه‌هیدانیشدا داوه، چه‌پکه‌ گۆلی پیرۆزیایی، پێشکه‌ش به‌ سه‌رانی ده‌وله‌تی عێراق و په‌رله‌مانه‌که‌ی کردووه! بۆیه، چه‌ندین هۆنه‌ری کورد، هۆنراوه‌یان بۆ ئه‌و پۆژه‌ ره‌شه‌ هۆنیومه‌تووه، یادیان کردۆته‌وه.

« پیره‌مێرد » وهک کوردیه‌روم‌رتکی راسته‌قینه، هه‌رگیز له‌ ناپاکه‌کانی کورد بێ ده‌نگ نه‌بووه. زۆر به‌ جوانیی، به‌ پۆله‌کانی گه‌لی ناساندوون و له‌ قایداوین. رووداوه‌کانی بۆ روونکردوونه‌تووه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی، کاره‌ساته‌ گه‌وره‌ نه‌توهمیه‌یه‌که‌ قه‌وماوه، کاربه‌ده‌سانی میریی، کۆمه‌لتی خۆفرۆشی وهک « مح‌ت‌دین مه‌عروف » و خه‌لکی شه‌اره‌که‌یان کۆکردۆته‌وه، وهک هیچ رووی نه‌دایبێ، به‌ره‌ « به‌غدا » ناردوویان، تا داوا‌ی لێبووردن له‌ میریی بکه‌ن. « پیره‌مێرد » یش، ئه‌و نوێنه‌رانه‌ی به‌ ناپاک‌ داناوه و ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی به‌ هه‌شت دێر بۆ گوتوون :

وهفدی کوردستان، میللهت فروشان
 هه‌رزه وه‌کیلی، شاری خاموشان!!
 چه‌پکێ له گوله‌که‌ی، باغه‌که‌ی سه‌را
 که به خوتناوی، لاوان ئاودرا
 بیه‌نه خزمه‌ت، عهرشی عراقی
 بلێن: یار باقی و هه‌م سوچه‌ت باقی
 په‌رده و تارای سوور، به‌رن بۆ نه‌میر
 بلێن: پاش کوشتار، هه‌تشتا تۆی دلگیر
 ده‌ک خه‌جاله‌تبن، له‌ رووی مه‌حشره‌!!
 ئیمه‌ خاکی غه‌م، نه‌که‌مین به‌ سه‌را
 ئیوه‌ش ئه‌و عهرشه‌ی، به‌ خوتن گولپه‌نگه‌
 سوچه‌ی بۆ نه‌بن، هه‌چ نالین نه‌نگه‌
 کورد نه‌مردووه‌، خه‌یاله‌تان خاوه‌
 به‌راتی نه‌جات به‌ خوتن نووسراوه‌
 من په‌نگی سوورم، بۆیه‌ خو‌ش نه‌وی
 مژده‌ی شه‌فه‌قی، لێ ده‌س ئه‌که‌وی

«102،8»

هه‌ر وه‌ک، له‌ باسه‌کانی پێشوویدا، ئاماژه‌م بۆ کرد، هه‌نه‌ورێکی نیشتمانپه‌روه‌ری
 وه‌ک « بێکه‌س یش، په‌نجه‌ی تاوانی، ئاراسته‌ی پووناکبیرانی کورد کردووه‌،
 په‌مخه‌ی لێ کرتوون. گوايه‌، هه‌ر خه‌می گیرفان و ورگی خۆیان، نیشتمان‌ه‌که‌یان
 پشگوێخستووه‌، ته‌نانه‌ت بۆ پاره‌، بیروباوه‌ری خۆشیان فروشتووه‌.
 ئه‌و کاره‌ساته‌، نزیکه‌ی هه‌فتا ساڵ له‌مه‌وبه‌ر روویداوه‌، به‌و شێوه‌یه‌ « پیرمه‌تێرد »
 تاوانباریکردوون. « بێکه‌س یش پێش شه‌ستوینج ساڵ، به‌ هه‌نراوه‌ په‌مخه‌ی له‌
 رۆشن‌بیران گرتووه‌. به‌ هه‌موو یاسا و په‌تسایه‌ک بووايه‌، ده‌بووايه‌، ناپاک له‌ نێو
 کورددا نه‌مایه‌، که‌چی، به‌ هه‌زاران جار پتربووه‌! نه‌دی، بۆ نابێ، رۆشن‌بیر
 لاوازی؟ هه‌له‌ بکا و ناپاک‌یکه‌ش له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بکا؟ بۆچی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای
 شۆرشێ « 11/سێپتیمبه‌ری 1961ه‌وه‌، بێگرین، چه‌ن که‌له‌پایوی پووناکبیر و
 پامیاری که‌له‌که‌مان، ناپاک‌ییان به‌رانه‌ر کورد و کوردستان کردووه‌؟ چه‌ن که‌س
 له‌ سه‌ر خوتنی شه‌هیدان، کورسیی سه‌رکردایه‌تی پارت‌ه‌کان و شالیار‌ه‌که‌کانیان
 بۆ خۆیان په‌چ‌په‌یه‌؟ چه‌ن که‌س له‌ دانیه‌شتووی شار و گوند‌مه‌کان، له‌ بنه‌وه‌
 پتوه‌ندی‌بیان به‌ ده‌زگه‌ سێخو‌رییه‌کانی ده‌وله‌ت و « له‌شکری میلیی » به‌عه‌سه‌وه‌

هه‌بووه؟ هه‌ر هه‌تندێ له‌و ناپاکانه‌ نین، نه‌وێ، به‌ نیشتمانیه‌روه‌ر و کوردپه‌روه‌ر
 دادمه‌رتین، په‌نا چه‌جه‌که‌شیان لێ گرتووین، ئاغای « به‌رزنجیی »ش خۆی لێ بێ
 دمه‌نگ کردووه‌، به‌ کێرده‌ کوله‌که‌ی ده‌سیشی، گۆری میژوو هه‌له‌مه‌کۆلێ!
 68/3. **پا و بوچوون :**

ئینجا، پرسپویتی و نووسپویتی: (ئایا له‌م دوا رۆژانه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌دا که‌سێ
 هه‌یه‌ نکولی له‌و راو بوچوونه‌ی نه‌وسه‌رده‌مه‌ی زیوهر بکات که‌به‌ر له‌شه‌ست سال
 وتونی؟) 57،3.

به‌ راستیی ده‌بی، بلتین: « به‌رزنجیی »، ته‌ری تیگه‌یشتووه‌! ئیسته‌ش وا ده‌زانێ،
 شا « فه‌یسه‌ل » ماوه‌! دیاره‌، زۆر ئاگای له‌ باری بییری نه‌ته‌وه‌یی و باوه‌ری
 کوردستانیزم هه‌یه‌، بۆیه‌، ئه‌و په‌رسیاره‌ سه‌رسوپمه‌نه‌ری کردووه‌! بۆ ئه‌وه‌ی
 دانیایی، نه‌ک هه‌ر که‌سێ هه‌یه‌، به‌لکوو، زۆربه‌ی زۆری گه‌لی باشووری
 کوردستان، ته‌نانه‌ت پاره‌ کوردستانییه‌کانیش، ئیسته‌ کوردستانیانه‌ بیر
 ده‌مه‌که‌ نه‌وه‌. دژی بییری « عیراقچیتی » کارده‌که‌ن. پۆزبه‌رۆژی‌ش، ئه‌و بیره‌ له‌ نێو
 پیزه‌کانی گه‌لی کوردا په‌رده‌سه‌یتنێ، له‌ که‌شه‌کردن و پتیشه‌وتندایه‌.

سه‌یر ئه‌وه‌یه‌، پاره‌ مارکسیی و چه‌یه‌کانیش، به‌رنامه‌کانی خۆیان، له‌ به‌ر
 رۆشنایی بییری کوردستانیزمدا داڕشتووه‌، وه‌ک « پارتی کاری سه‌ربه‌خۆیی
 کوردستان و پارتی زحمه‌تکێشانی کوردستان » ته‌نانه‌ت « پارتی دیمۆکراتی
 کوردستان »یش وازی له‌ ووشه‌ی « عیراق »ه‌که‌ هه‌تاه‌وه‌، که‌ چه‌ندین سه‌له‌، وه‌ک
 کلک به‌ دوا‌ی خۆیدا را‌یده‌کێشی! مه‌گه‌ر چه‌ن که‌سیکی وه‌ک « به‌رزنجیی»، تا
 ئیسته‌، شانازی به‌ بییری « عیراقچیتی »یه‌وه‌ بکه‌ن، نه‌گینا، کۆری کوردی
 نیشتمانیه‌روه‌ر، شانازی به‌ « به‌غدا »ی تاوان و « عیراق »ی چه‌کی کیمیاویی و
 نه‌فاله‌کانه‌وه‌ ناکا!

جا، ئه‌و گوته‌یه‌، پتیش نه‌ومنده‌ سه‌ل « زیوهر » گوته‌یتێ یا هه‌ر که‌سیکی دیکه‌
 گوته‌یتێ و بیلێ، هه‌موو « عیراقچی »یه‌ک بێ بزانی یا نه‌زانی، پتییان خۆشبی یا
 پتییان ناخۆشبی، هه‌ر هه‌موویان له‌ پاژه‌کردنی باوه‌ره‌کانی « به‌عس » و ده‌وله‌تی
 داگیرکه‌ری « عیراق » دان. چونکه‌، نه‌وانیش هه‌ر ئه‌وه‌یان، له‌ هه‌موو کوردیکی
 بیتگانه‌په‌رستی « عیراقچی » ده‌وێ، تا پۆله‌کانی کورد، بیر له‌ کورد و
 کوردستانه‌که‌ی خۆیان نه‌که‌نه‌وه‌، به‌لکوو، خۆیان به‌ « عیراقیی » بزانی، وه‌ک له‌
 سه‌رده‌می پاشایه‌تییدا، چه‌ن جارێ له‌ سه‌ر زاری شا « فه‌یسه‌ل » و له‌ سه‌رده‌می
 کۆماریه‌شدا، هه‌موو سه‌رۆکه‌کانی عیراق، ئه‌مه‌یان دووباره‌کردۆته‌وه‌ و جه‌ختیان

له سەر کردووه. به تایبهتی «سه‌دام حوسین» له چەن چاوپێکەوتن و گوته‌یه‌کید، باسی «عێراقچیتی» و «کوردستانچیتی» کردووه. ئەوەته، کاتی خۆی، سەرکردایه‌تی پێکخراوی «کۆمه‌له‌ی رهنج‌مه‌رانی کوردستان»یش، هه‌ستیای به‌و مه‌ترسییه‌ گه‌رمیه‌ی بیر ده‌سکردی «عێراقچیتی»، بۆ سەر بیر و هۆشی پۆله‌کانی کورد کردووه. بۆیه، سالی «1983» نووسییانه: (ماوه‌یه‌که، له جاران گه‌رم‌تر نوێنه‌رانی بۆرجوازی عه‌ره‌بی «عێراق»، دژی بیرێ کوردستانییوون ئەدوین و بیرێ «عێراقچیتی» ب‌لاونه‌که‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت «سه‌دام حوسین» پێبه‌ری شۆڤینیت‌ترین توێژی بۆرجوازی ناسیۆنالیستی عه‌ره‌بی و سەرکرده‌ی حیزبی به‌عسی عه‌ره‌بی هه‌ریتمی «عێراق» چه‌ند گۆڕ و کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ته‌رخانگه‌رد بۆ باسکردنی «عێراقچیتی» و پێویستی توانده‌وه‌ی هه‌ستی کوردستانییوونی کورد له‌ بۆته‌ی «عێراقچیتی» دا، وه‌ ژۆد به‌ بێزاریی و ناڕه‌زاییه‌وه‌ باسی کوردستانییوونی کۆمه‌له‌ی خه‌لکی کوردستانی «عێراق»ی ئەکرد و گه‌له‌یی ئەوه‌ی لێ ئەکردن که‌ گوايه‌ خۆیان به‌ «عێراق»یی نازانن، و له‌ جه‌نگی «عێراق – ئێران» دا، خۆیان له‌ سەر خاکی «عێراق» به‌ گوشت ناده‌ن و خۆیان له‌ جه‌نگی پاراستنی «عێراق» ئەدزنه‌وه.

پارسته‌ که‌ کۆمه‌له‌ی خه‌لکی کوردستان خۆیان به‌ «عێراق»یی نازانن، «عێراق» به‌ نیشتمانی پارسته‌قینه‌ی خۆیان نازانن، ئەگه‌ر ده‌رفه‌تیان بێت و بۆیان بلوێ خۆیان له‌ سەر ده‌وله‌تی «عێراق» به‌ گوشت ناده‌ن و بیرێ «عێراقچیتی» ر‌ه‌ت ئەکه‌نه‌وه. چونکه‌، کورد له‌ به‌ «عێراق‌بیکردن»یدا، جگه‌ له‌ پارچه‌پارچه‌کردنی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان‌ه‌که‌ی له‌ مه‌ینه‌تی چه‌وسانه‌وه‌ و ژۆرلیکردنی نه‌ته‌وايه‌تی و جینایه‌تی به‌و لاوه‌ هه‌چی تری ده‌ست نه‌که‌وتووه.

کورد له‌ به‌ «عێراق‌بیکردن»یدا، بۆته‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێرده‌سته‌ و هاوولاتی پله‌ی دووم و ژۆرلیکراو له‌ هه‌موو مافه‌کی مۆیی و نه‌ته‌وايه‌تی خۆی بۆ به‌ریبووه. له‌ فه‌رمانه‌وه‌ایی «عێراق» و به‌رێوه‌بردنی هه‌یج ده‌سه‌لاته‌کی نییه‌، له‌ دیاریکردنی ئێسته‌ و پاشه‌پۆژی «عێراق»دا مافی به‌شدار‌بیکردنی نییه‌... ده‌سه‌لاتی پامباریی، وه‌ خه‌یر و سامانی «عێراق»یش له‌ بریتی ئەوه‌ی گوزمه‌رانی خۆش و پێشکه‌وتنی گرانه‌ر و توند و تیژتر ئەکه‌ن و هه‌ره‌شه‌ له‌ بوونی نه‌ته‌وايه‌تی خۆی و له‌ روخساری نه‌ته‌وايه‌تی کوردستان ئەکه‌ن. ئیتر چۆن خۆی به‌ «عێراق»یی بزانی و خۆی له‌ سەر «عێراق» به‌ کوشتب‌دا؟ ... چۆن بیرێ «عێراقچیتی» قبۆلکا و بیرێ کوردستانییوون فه‌رامۆش‌بکا؟» (1، 54، 2)

دىيارە، كورد كەلگى لە ئەزموونى دەولەمەندى نەتەومكانى دىكەى جىهان وەر نەگرتووه و وەرىشى ناگرئ. بە تايبەتتى، زۆربەى كوردە « عىراقچىيى » يەكان، بە چوار لای خۆياندا ناروانن و ئاوپ بۆ پاشەو نادمەنەو. بەلكوو، وەك ئەسپى عەرمبەنە، ھەر تەماشای پىشەو دەكەن! سەير ئەومە، ھەفتا سال دەولەتى كۆمۆنىستى « يەككىتى سۆڧىت » ژيا، جگە لە كۆمۆنىستەكان، تا ئەندازمىكى زۆر، ھەستى نەتەومىيى خۆيان مراندبوو، كاتى، يەكئ لەگەل خەلگە ناكۆمۆنىستەكاندا تىكەلدەبوو، زارى دەكردنەو، زۆر بە راشكاوى، باوەرى خۆيان، دژى ئەو پارت و دەولەت داگىركەرە دمردەبىرى. ھەستى نەتەومىيى خۆيان نەدمشاردەو. زۆر داكۆكىيان لە دەولەتى « سۆڧىت » نەدمكرد. ئاواتيان دەخواست، پۆڧى زووتر « پووس » ھەكان لە كۆلىانبەنەو، پزگارىانبى و دەولەتى نەتەومىيى خۆيان دامەزرىن. تا گۆرانكارىيە گەورەكانى سىستىمى نوئى جىهانىي پروياندا، دەولەتى « سۆڧىت » تىكچوو، ئەو ئاواتە مەزنە دىرىنيان بەدىھات، لەو دەولەتە دىكتاتۆرىيە ھەلتۆڧىوھى كۆمۆنىستەكان، پازدە دەولەتى ناسىقنالى لىكەوتەو. كەچى، تازە ھىندئ لە پۆلەكانى كورد، داكۆكى لە ھەلى نووسەر و ھۆنەرەكانى كورد دەكەن، ئەوانەى پىش شەست سال لەمەوير. ژاروى بىرى گەندەلى بىگانەپرستىي و باوەرى نامۆى « عىراقچىتتى » يان، بە ھۆنراو بۆ پازاندووينەتەو، وەك تىكەيەكى گەورە و سارد، بە گەرووى منالانى خوتندنگە سەرمتايىيەكانىادا كردووه. « بەرنجىيى » ش زۆر بە راشكاوى، داكۆكى لى كردوون، وەك « ھەلىمە » كوردىيى، بۆ سەر خوورەوشتە كۆنەكەى پىشووئى خۆى كەراوتەو!

70/3. منالانى كورد :

پاشان نووسىوتتى: (چەند شىعەرىكى بەنمونه ھىناوتەو كەگوایە زىئور بەجاری باشورى كوردستانى تەسلىم بەعىراق كردووه منالان ڧىترەكات كەعىراق بەولاتى خۆيان بزائن!!) « 57،3 »

جاری، ئەوھى بەرھەمى منى خوتندبىتەو، يەكسەر دەرزانى، ئەو شىوھ دەربرىن و داڧشتنە، نەك ھەر لە ھى من ناچئ، « بەرنجىيى » خۆى دايتاشىوھ و بە ناوى منەو نووسىوتتى! بەلكوو، من ھەرگىز نەشمنووسىوھ، « باشورى كوردستانى تەسلىم بە عىراق كردووه » چونكە، « زىئور » خۆى ھىچ نەبوو، تا باشورى كوردستان ببەخشئ! بەلام، بۆ ھۆنراومكانى، گەر وا نىيە و ھەر لە ساوايىوھ،

منالانی کورد، فیری بیرى گندهلى « عیراقچیتى » ناکا، لهوه زیاتر نازانم، چۆن باوه به « بهرنجیى » بیتن! چونکه، هۆنراوهکان خۆیان هاواردهکهن و هیچ بهلگهیکى دیکه ناوئ.

71/3. دهسته گۆلى لاوان :

جا، من ئاگادارى ئهو کارانهى هۆنرهم یا نهيم، چى له باسهکه مان دهگۆرئ؟ چونکه، « زۆمر » له سهردهمى خۆیدا، مامۆستا بووه، نهیتوانیوه یا ترساوه، به هۆنراوه باسى جوگرافىای باشوورى کوردستان یا ههموو کوردستان، بۆ منالانى کورد بهۆنیتوه، کئى داواى لئى کردووه و زۆرى لئى کردووه، تا هۆنراوهى بیرى ژاراوى « عیراقچیتى » بهۆنیتوه؟ منالانى کورد، بهو بیره پوچه گۆشکا؟ خۆى ماندووکا و ئهم پيشهکىییه بنووسئ: (عمرم لهخزمهتى پى خۆتندنى جگهر گوشهکانهمانا بردهسهر، بوم معلوم بو، که منداڵ هرچى به شعرو مقام بیخوینى هوهوسى لهوه زیاترو ئهوى له لا خۆشه، له بهرنه هاتم هه ندئى معلوماتى که بۆ منداڵان پتویسته نظم کرد بابسههلى پتیاان له بهربکرئ. ئهم خزمهتیش سهربارى بئ.) «57,3»

له کاتیکدا، هۆنهر کوردستانىییهکان، پتر بیریان لهوه کردبۆوه، هرچى پتیه ندئى به خه لکى کورد و خاکی کوردستانهوه ههیه، به هۆنراوه بۆیان بهۆننهوه، تا پتر به خاکی نیشتمانکهى خۆیانهوه بلیکن!

72/3. گه نى ژاراویى :

نازانم، « بهرنجیى » بۆ ده بئ، داکۆکیى لهو کاره خراپهى هۆنهر بکا؟ چ جۆره بهرژهومندىییهک، له گه ل ئهو بیره گه نده له دا کۆیدهکاتهوه؟

لهوه دهچئ، ویستبیتى، ختوکهى ههستى خه لکى بدا، جهاموهرم به خۆپایى لئى هاندا. چونکه، من « زۆمر »م به تاوانبار و ناپاک دا نه ناوه، تا ئهو بهو شتیهیه بنووسئ: (نازانم ئه مه چ تاوان و چ ناپاکیه که شاعیر بهرام بهر نه ته وه کهى کردونئ؟ ئاخۆ ئهم تاوانه ی زۆمر مه ترسیه کهى له چ ئاستیکدا بئ له چاو ئهو دميان کتیب و بهرنامه ی وانهکانى « کۆمه لایه تى و پهروهرده ی نیشتمانى و روشنبیرى نه ته ویمى - الثقافة القومیه » بۆ گشت قۆناغهکانى خۆتندن، که له هه شتاگانه وه بهر زور له لایهن دميان نووسهرو شارهزاوه به وه پهرى ئه مهاته ته وه دمه کرانه کوردی و وهک گه نى ژاراوى له بهردهم نه وه کانه ماندا رۆده کران و ئه وانیش « پاداشت - مکافه » ی چه ورو نه رمه قوتیان له بهرام بهردا وه رده گرت. نازانم ئهو به پزانه ی ئهو کارى وه رگێرانه یان ئه نجامده دا، ئیستا له کوئ بن؟ کهس دمیاته روویان؟

پله و پایەیان لەم کۆمەڵەدا (هەچیدا یە؟) پاشان، برێژمەپێداوه و نووسییوتی: (پرسیارەکی ئەمە: ئەو تاوانە زۆرەر کە « جاشایەتی و ناپاکی » ناخۆی ئەمانە چی بن و نووسەر لە فەرھەنگی قەسە ساردو سووکی زەمانەدا زارامیەکی گونجایی بۆ دۆزیوتووە، چ ناتۆرمیەکی سوکایەتیان بەبەلادەبرێ؟) « 58,3 » پاشاتریش نووسیوتی: (ئەو کارە نیازپاکە پیرۆزە زۆرەر لە کوێ و ئەمە ئێوان لە کوێ کە لەسەردەمی باروت و خەردەلدا دەرمان) « 59,3 »

پێش ھەموو شتێ، مۆری تاوانی « ناپاکی » و « جاشایەتی »، بە « زۆرەر » ھوێش نەناوە. بەلکو، نووسیوم: (ئەم کۆمەڵە ھۆنراوەیی « زۆرەر »، لەو سەردەمەدا بۆ عێراقی کوتوو، ھەر ھۆنەرێکی دیکە لەم سەردەمەدا بیگوتایە، بە دەیان ناو و ناتۆزە خراپیان دواوەخست، مۆری ناپاکی و جاشایەتیان پێوە دنا!) « 61,24 » ئایا، ئەو گەھەرانە ئێوە بە ناوی مەنوە ھەڵبەستوون، لەگەڵ ئەم قەسەنەدا، یەک واتایان ھەیە؟! جا بایترەدا، ھەر ھیچ نەلێم و بێ دەرمان.

باشتر وایە، تەنیا بەرھەم پووی وێژدان و پەوشتی خۆی کەمەو!

جگە لەوێ، بە ھیچ جۆرێ ناکرێ، ئەو ھۆنراوە « عێراقچیتیی »یانە ھۆنەر کوتوونی، لەگەڵ کاری وەرگێڕانی ئەوانەدا بەراوردکری. چونکە، سەردەمەکان زۆر جیاوازییان ھەیە. کارەکان خۆی لە خۆیاندا جیاوازن. مەبەستەکانیش یەک نین. بەلام، من پێم وایە، دەتوانین، ئەو کارانە بە سەر سێ دەستەدا دابەشکەین:

1. ئەوانە « بەعسی » بوون، ھەر خۆیان ناپاک بوون. جا، ئەو کارەیان کردبێ یا نەیانکردبێ، ھیچ لە باسەکە ناکۆکێ. دیارە، داویان لێ کردوون و بە ئارەزووی خۆیان، ئەو بابەتانەیان وەرگێراوە.

2. ئەوانە خۆیان « بەعسی » نەبوون، بە زۆر ئەو کارانەیان پێ کردوون، ئەوێان بێزارێکی دیکە دەوێ، مەگەر ھەر « بەزنجیی » بتوانێ، دەرکا!

3. ئەوانە « بەعسی » نەبوون، تەنیا بۆ پارە، ئەو کارەیان کردووە، ئەو ھەش ھەر بە کاریکی خراپ و تاوانیکی گەورە دادەنرێ!

بەلام، لە ھەمان کاتدا، وەرگێڕانی ھەر بابەتێ بێ، لەگەڵ ھۆنراوە ھۆنەرە و بیاھەڵدان، بە سەر داگیرکردن و خاکەکەیاندا، جیاوازی ھەیە. چونکە، بابەتی وەرگێڕانەکە، ھی وەرگێڕمەکان خۆیان نییە. بەلام، ھۆنراوەکە زادەیی بیری ھۆنەرەکی خۆیەتی و دەبوێ، ئەو بێرە بۆلۆکاتەو، لەبەرئەوە، لای من ئەو وەرگێڕانە، ھەر چەن پێویست نەبێ، خۆتەندکاری کورد بێخوێنتی، بەلام، ھیچ مەترسییەکە نەبوو و نییە. چونکە، زۆرەیی خۆتەندکاران دەزانن، ئەو « گەنمە

ژارابی «یه چیه و بۆ بۆیان پۆکراوه. جگه لهوهی، ئهو بابەتانه، با، بابەت و بەرنامەکانی «بە عس»یش بێ، کاتێ خۆتندکاران خۆتندنیان تەواوکردوو، هەر وەک وانەکانی دیکە، لە بیریانچۆتەوه! ئهو بەرزانەمی هەواڵیشیان دەپرسێ، دوور نییه، هێندێکیان هەر هاوڕێی «بەرزنجیی» خۆی بووبن، لەبەرئەوه، خۆی باشتەر دەزانێ، ئێستە لە کۆتێ! هەر چەند، هێندێکیان هەر لە نێو پارتەکانی کوردستاندا کاردەکەن، لەوانەشە، لە هەر دوو حوکومەتەکی «سڵیمانیی و هەولێر»دا، سەرە گوریسیکیان بە دەسبێ! چونکە، ئوانە کۆری پۆژن، کێ دەسی بڕوا، دواي ئهو لایە دەکەون و کاری لەگەڵ دەکەن، لە «بەرزنجیی»ش لە پێشتەرن و دەسیان پتر دەروا!

لە هەر وولاتیکدا، گەر هیچ جۆره پرینسیپێ نەما، هیچ جۆره سەنگ و تەرازوویەکی نەتوویی و دادپەرمانە نەما، «نیشتمانپەرورەیی، پاکیی و دڵسۆزیی»، پۆلەکانی ئهو نەتووییەیی پێ بکێشێ، کێ یەخە ئهو ناپاکانە بگرێ؟! کەواتە، یەکیکی وەک «عەونی یوسف» ناھەقی نەبووه و بە خۆپراییی نەگوتوو: «جەناپ! مەقاییس نەماوه.»

ئەوه جگه لهوهی، ئهو کارە «زێتوم» کردووییەتی، «بەرزنجیی» بە «کاریکی نیازیکی پیرۆزی» داناو. لای من، نە هەرگیز بە نیازیکی گوتووییەتی و نە هەرگیزیش پیرۆز بووه! چونکە، لەگەڵ باوەڕەکەمدا ناگونجێ! دیاریشە، بۆ چ مەبەستێ دایان! ئهو کارەش، بە کردەوهی خەلکی ئەم سەردەمە بەراورد ناکرێ، وەک ئهو کردووییەتی. چونکە، هەموو سەردەمی، خەڵاتی تایبەتی خۆی هەیە. لە سەردەمی «زێتوم»دا، «باروت و خەردەل» نەبووه، ئینجا ئهو ھۆنراوانەیی کوتوو، ئاخۆ، گەر ھەبوایە، یا وەک کوردێ لە گرتووخانەکانی ئەم سەردەمی دەولەتی عێراقدا، ئازاریان بدایە، چی دیکە بگوتایە!!!

لە لایەکی دیکەشەوه، بۆ دەبێ، ئهو کارە خراپەیی «زێتوم»، لەو سەردەمەدا کردووییەتی، بە کاریکی خراپتری ناپاکەکانی کوردی ئهو سەردەمە یا ئەم سەردەمە بەراوردکری؟! ئەدی بۆ ئهو کارەیی ئهو، بە کاریکی باشی، چەن نووسەر و ھۆنریکی دیکە سەردەمەکی خۆی بەراورد نەکەین؟ بۆ لەگەڵ «بێکەسی»ی ھۆنەردا بەراوردی نەکەین، کە هەر لەو سەردەمانەدا زیاو، جگه لهوهی، ھۆنراوەی نەتوویی و نیشتمانی ھۆنیووتەوه، پێشڕوایەتی خۆپیشاندانەکی شەری بەردەرکی سەرای «سولەیمانیی» کردوو، چەندین جار، نانبراوکراوه، دوورخراوتەوه و گیراوه. بەلام، «زێتوم» دواي ئهو کەراوتەوه، لە سالی

« 1921 -وه تا سالی » 1984 « مردووه، رهنگی نه‌ماوه، دهنگی براه، وهک له کۆمه‌لی کورد هواریشدا نه‌بوونی، یا هیچ پووی نه‌دابی، کوردستان به‌هه‌شتی سر زمینی و رهوشی نه‌ته‌وه‌یی و رامیاری کوردیش، ماستی مه‌بو بی، وا بووه!

من ده‌لیم: ئه‌و هۆنراوه‌نی « به‌رنجیی » داکۆکی لی کردوون و به‌ هۆنراوه‌ی فیکرکردنی دانان، ئایا، چی فیکری خۆتندکارانی کورد کردووه؟ باسی بیتگانه‌پرستی و خۆ به‌ عیراقیزانین، یا کوردایه‌تی و خۆ به‌ کوردستانیزانینی فیکرکردوون؟ ئه‌دی، بۆچی ئه‌و هۆنراوه‌ نامۆ « عیراقچیتیی » یانه، به‌ چهن هۆنراوه‌یه‌کی چهن هۆنرێکی وهک « مه‌لای گه‌وره، ئه‌سیری، بیتکس، موفتی، قانع، ... تاد » به‌راورد نه‌که‌ین، تا بزانی، ئه‌وان به‌ چ شتیه‌یه‌ و یستویه‌یه، منالانی کورد په‌روه‌رمکه‌ن، کاتێ زۆر به‌ پوونیی و راشکاویی، بی ترس و سه‌له‌مینوه، به‌ دل و ده‌رونیکی پاکه‌وه، هه‌موو راستییه‌کانیان بۆ هۆنیوته‌وه.

له‌ راستیدا، من هه‌زم نه‌ده‌کرد، چاکه‌ و خراپه‌ی هیچ هۆنرێکی کورد، به‌ بالایی یه‌ک بگرم. چونکه‌، هه‌ر هۆنرێ خۆی به‌ ته‌نیا، له‌ ناوه‌ڕۆکی هۆنراوه‌کانی خۆی به‌ پرر سياره. جگه‌ له‌وه‌ی، هۆنر نازاده، چۆن بیرده‌کاته‌وه و چی ده‌نووسێ. به‌لام، به‌ سه‌رجێ له‌ سنووری به‌رژه‌مندی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی دهر نه‌چێ. ئه‌گینا، وهک چۆن هۆنر، ئه‌و مافه‌ی هه‌یه، به‌ ئارمژووی خۆی هۆنراوه‌ دارێژێ، پۆله‌کانی کوردیش بۆیان هه‌یه، په‌مخه‌ی لی بگرن، دید و بۆچونه‌ هه‌له‌کانی راسته‌نه‌وه و په‌میکه‌نه‌وه. من لێرهدا، دادگه‌م نه‌ بۆ « زێمر » و نه‌ بۆ هیچ هۆنرێکی دیکه‌ی کورد داناهه‌، تا له‌ قه‌فه‌زی تاوان و ناپاکیدا پیانگرم و دادگاییان بکه‌م! به‌لکوو، ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێ، له‌م نووسینه‌دا لێی بدوێم و پوونیکه‌مه‌وه، ته‌نیا خۆی، له‌ باوه‌ری هێندێ له‌و هۆنراوه‌ی کورددا ده‌بینێ، تا بزانی، له‌ پووی وشیاڕی نه‌ته‌وه‌یی و رامیارییه‌وه، چیاان گوتوه‌ و چیاان نووسیوه. بۆیه، ئه‌و مافه‌ به‌ خۆم ناده‌م، هۆنراوه‌ خراپه‌کانی هۆنره‌کانی کورد، به‌ یه‌کدی به‌راوردکه‌م، تا پاساوی هه‌موویان بده‌مه‌وه. به‌لکوو، به‌ یه‌ک چاو له‌ به‌ره‌می هه‌موویان ده‌روانم، به‌رنامه‌یه‌کی « نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری و وێژه‌یی » ئه‌کادیمیایه‌ی په‌مخه‌گرانه‌م، له‌ به‌ر ده‌می خۆمدا داناهه‌، له‌ به‌ر تیشکی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌دا، له‌ هۆنراوه‌مکان ده‌کۆلمه‌وه، لایه‌نه‌ سیس و گه‌شه‌کانی، بۆ پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م ده‌رده‌خه‌م. بی ئه‌وه‌ی، سوکایه‌تی به‌م هۆنر یا به‌و هۆنری دیکه‌ی کورد بکه‌م!

به‌لام، کاتێ « به‌رنجیی »، ئه‌و به‌راورده‌ نابه‌جێ و ناشایسته‌یه‌ی کردووه، پاساوی هۆنراوه‌ خراپه‌کانی « زێمر »ی، به‌ هۆنراوه‌ سیس و خراپه‌کانی،

هۆنەرەكانى دىكەى كورد داوه، ناچارمدەكا، لە بوارى هۆنراوهى نەتەومىي و نىشتمانىيدا، بەراوردى لە نىوان هۆنراوه و بۆچونەكانى « زىتومر » و هۆنەرەكانى كورددا بگەم. هەر بۆ نموونه: لەو سەردەمەى « زىتومر »، هۆنراوهى بۆ « سنوورى عىراق » داناوه، هۆنەرىكى كوردى نىشتمانبەرەومەرى وەك « ئەسىرىي » ھەولبداوه، سنوورى كوردستانەكەى، بۆ پۆلەكانى نەتەومەكەى بە هۆنراوه بەھۆنیتەوه. لەوانەى، « ئەسىرىي » يەكئى لەو هۆنەرە بەدەگمەنانەى كورد بووبئ، سالى « 1925 »، زۆر بە وردىي و دلسۆزىيەوه، سنوورى كوردستانەكەى دەسنىشانكردبئ، لە خاكى نەتەوه دراوسێكانى دىكەى كوردستانى جيا كوردبیتەوه، بە بىست نىوهدتېر، هۆنراوهى « سنور »ى هۆنيتەوه و گوتبیتى:

كوردە! دەزانى لە كوئى ساكینه خزمانى تۆ
 گوئگرە، تا پیت بلىم: مەسكەنى قەومانى تۆ
 كىوى تۆروس و عومقى حەزمەكەى ئەسكەندەروون
 غەربىيە تا بەحرى ڕەش، سەرحدى مەيدانى تۆ
 بەحرى ڕەش و ئەردەهان، ئاوى ئاراسە بزان
 حەدى شىمالە ئەمە، بۆ كۆچ و جەولانى تۆ
 ئەلومند و گۆلى ورمى، تا سەرى ئاوى ئاراس
 سەرحدى پۆژەلاتە، جۆگە و كىوانى تۆ
 ئەهواز و كىوى حەمرىن، ژەنگار و ڕىي نەسەبىن
 بۆ تەرمفى جنوبى، ڕەوزەى ڕىزانى تۆ
 داخىلى ئەم حدودە، دوازده وىلايەت ھەيە
 دەلێن: دوازده مىليۆنە، نفوسى كوردانى تۆ
 حاشا درۆيە، ئەسلاً نفوسىيان نەنووسراوه
 دەگاتە بىست مىليۆنان، بنووسرئ قەومانى تۆ
 لە دەرى ئەم سنوورە، لە ئەنقەرە و خۆراسان
 بلوچ و ئازربايجان، لەوتشە خزمانى تۆ
 ئى وەتەنى خۆشەويست! ناوتم ئەوجا كە بىست
 مەنالىكى ساوا بووم، دەبوومە قوربانى تۆ
 وەتى وولاتى كوردە، لە لای تۆ ھەروەك وىردە
 « ئەسىرىي »، ئەم ھالەتە دەلىلى ئىمانى تۆ

« 46-45.4 »

جا، ئەم هۆنراومە، جىگەى شانازىي و بابەخىكى زۆر و بئى ئەندازمە، يا ئەو

هۆنراوهمی « زئومر » که باسی سنووری « عیراق »ی کردووه؟ ئایا، له پروی
 پهروهردهی نەتوهمی و نیشتمانیییه، کامیان باشتەر و کاریگەرتن؟ ئەو لەو
 سەردەمەدا، هۆنراوهمی « سنوور »ی کوردستانی هۆنیووتەوه، نەک وەک « زئومر »،
 سنووری « عیراق »ی بۆ منالانی کورد دانابی! زۆربەیی هۆنەرەکانی کورد بە
 گشتیی، هۆنراوهمیان بۆ « سەر ووت و سامانی کوردستان، ئالا، سەرکردەکانی
 کورد، گەرە پیاوان و شەهیدان ... تاد » کوتوو، نەک بە سەر شایەکی له
 دەر و هۆنراوی وەک « فەیسەل »یاندا هەڵدابی!

بۆ نموونه: « مەلای گەرە », له هۆنراوهمی « ئەگەر عیزت دەوێت »دا، سەرەتا باسی
 یەکتێیی پێزەکانی کوردی کردووه. پاشان، له سامانی نیشتمانەکی دواوه، ڕێی
 پێشاندان، ئامۆزگاریکردن و بە پەنجا دێره هۆنراوه کوتوو یەتی:

وولاتیکتان هەیه، پێکان و مەعدەن

بە بێل و پێمەرە، دوو قولتی لێدەن

دەزان، ناوی ئەرزی چی تێدا یە

و هەل، مەوقوفی عیلمی کیمیایە

هەتا ئەو عیلمە، زۆر چاک نەخوێتن

دەیی، هەر پاقلە و سلقی بچێتن

مەلای نادان، بە عینوانی شەریعەت

حەرامیکرد له تۆ، عیلمی تەبیعەت

له بۆیە، هەرچی لەو خاکە بە دەرکەوێت

له پادێژم و له زێر و باقر و نەوت

هەمووی کەوتۆتە ژێردەستی فەرەنگان

چیا و چۆلان دەنۆزن، وەک پلینگان

تەماشاکەن، چیا یان چۆن دەکۆژن

هەتا کەمی ئێتو، هەر بەرمال بە کۆژن

خوڕیی و مازیی و کەتیرە و چەوت و کروان

و مکوو سیچکە و گلێخە و ڕۆنی قەزوان

دەخیلۆم، نەکەن، بێدەن له دەست خۆ

و هە ئیلاوا بزانی، ڕۆح و دەرچوو

هەتا کوو نەبەنە خاومندی سەنائی

هەموو ئینعامی خوا دەروا بە ضایع

112-107.45

« ئەسىرىي »، لە ھۆنراوەی « تینواری »دا، بە سیودوو نیوودێر، بە شێوھێکی
 ڕێکۆپێک، لە خەسلەتە باشەکانی کوردستان دواوە. باسیکی تێروتەسەلی جوانیی
 و سامانی کوردستانی بۆ کردووین. باشووری کوردستانی، لەگەڵ عێراقی
 عەرەبدا بەراوردکردوو و گوتوویەتی: لێرە، ئاسمان شین و لەوێ، لێلە. لێرە، گەرز
 و لەوێ، قەتران دەبارێ. لێرە، چیاى بەرز و لەوێ، بیابانی تەخت ھەیە. لێرە،
 کانیی ڕوون و لەوێ، زۆنگاوی بۆگەن ھەیە. لێرە، ئاوی سارد و لەوێ، سوێرە.
 لێرە، ھەوای سازگار و فێنک، لەوێ، کپە و گەرمایە. لێرە، بەھاری تەپ و پھنگین،
 لەوێ، وشک و برینگە. لێرە، دەشتی سەوز و گولالە و نیرگس، لەوێ، بیابانی
 وشک و بێ درمختە. لێرە، باخی ڕازاوە و پڕ لە میوەی بەتام، لەوێ، بەرماوە و بە
 ئاوی کورد دەپارێ. لێرە، ئاوەدان و لەوێ، چۆلەوانییە. لێرە، خاکێ بە پیت و
 پتەوی بە کەلک، لەوێ، زەوی زیخ و فشووفۆلی بێ کەلکە. لێرە، شەنبای بەرھەیان،
 لەوێ خۆل ئێبارێ. ئەمانە ھەمووی، لێرە مردوو زیندوودەکەنەو، لەوێش، کپە
 گەرم گیان دەکێشێ. بەلام، ھەر چەندە، ئەم ھەموو خەسلەتە چاکانە، لە
 کوردستاندا کۆیوونەتووە:

کەچی لات و ھەژارە، خەلکی لاژوور
 ھەموویان دەولەمەندن، خەلکی خوارێ
 ھەموو کۆمەڵ ئەکەن، ھۆگر ئێبن « تات »
 ھەرچی کوردە، لە یەک لالووت و لاړێ
 ئەوان خۆیان دیاریکرد لە عالەم
 گەلی کوردیش، لە دووی عالەم ئەکا، ڕێ
 سەرم تاسیوھ لەم کارە، براکەل
 ئەدیبتیکم دەوێ، ھۆشەنگی یاری
 جوابیکم بدا، چی بێ ئەسەل وا
 ئەمان وان و ئەوان وا، تینواری
 « ئەسىرىي » تیکچوو، لەم کارە ھۆشی
 نەما بیری، بدا داکوو قەرائی

« 61,4 »

ھەروەھا، « قانع »ی ھۆنەر، لە زمانی دایکی « کوتەک »ی کورپییەو، بە ھۆنراوە
 « لایەلایە ... »ی بۆ جەگرگۆشەکەیی کردوو و ژیری کردوو. لە ڕێی ئەو،
 ئامۆژگاریی مەلانی کوردی کردوو، بە ھۆنراوەیکی چلوهشت نیوودێرپی و لە
 سەرماندا گوتوویەتی:

همی لایه لایه، رۆڼه لای لایه
 له کزی کوردان، دمنگم دهرنایه
 پاشان دهلێ:
 رۆڼه! ئەم شیر، شیر ی شیرانه
 شیر ی نیممەتی، خاکی کوردانه
 رۆڼه! بیتشکهکت داری قەزوانه
 نەمامی مەندهی، باخی بابانه
 دواتریش دهلێ:
 شیر، راستهکەم، نەخۆی به درۆ
 سەر سەری نەبی، نەمکە ی رهنجه رۆ
 هەرگیز ناموست به پاره نەدهی
 ناوه ل کوردی خۆت، ناواره نەکهی

رۆڼه! من بۆیه تۆ بهختیونهکەم
 رهنجی داماریت، له که لا ئەدم
 تۆش خزمه تکاربی، بۆ که ل و هۆزت
 قەت قسوور نەکهی، بۆ بهرزی کۆزت
 همی لایه لایه، رۆڼه لایلاه
 میللهتی بێ خێو، رۆڼه به لایه
 رۆڼه! خایەن بی به ناو و خاک
 دهمک نهجه ل بگرێ، دامێن و چاکت
 تۆ بهختی ناکەم، بۆ خەو و خواردن
 یا وەک هیندێ کەس، بۆ چاو شۆپرکردن
 کورم نهتیبستوه، مه شهووتر له گشت؟
 « سەر بۆ سەر برین، نهک بۆ سەر زهمنشت؟ »
 رۆڼه! هەر کاتی خۆنت بهرژێ
 به گولله ی دوژمن، میتشکت بهرژێ
 رهنجم هه لالت، شیرم نۆشت بێ
 کزی کوردستان، فەرمانۆشت بێ
 همی لایه لایه، رۆڼه لایلاه
 کۆمه لی کوردان، وەک کاو بایه

«315-313,49»

« بیکهس »، گه لئی هۆنراوه و سرودێ بهرز و جوانی، بۆ منالانی کورد داناوه، که هر بهکیان وهک چیرۆکیکی بهند و نامۆزگاریی وایه و منالان به شیوهیهکی باش و کوردانه پهرمهردهمکا، بۆ نمونه: له هۆنراوهی « تۆ چیت؟ من کوردم! »دا، به سازده دێره هۆنراوه گوتویهتی:

تۆ چیت؟ من کوردم	نهتهوهی گوردم
خۆ ترسنۆک نیت؟	هاشا نه بهردم
چی تۆی له ناوبرد؟	دوودلیی و نیفاق
چۆن پرزگار نه بی؟	هر به ئیتیفاق
بلێ: چیت نهوێ؟	به رزیی و ته نه م
به خۆپای نا	به گیان و ته نه م
چیت له بارایه؟	خۆ فیدا کردن
بۆچی؟ له پێگای	میلله تا مردن
کوا؟ چهکت چیه؟	سهودای وولاتم
ئهێ پشتیوانت؟	عزیم و سه باتم
پاستت پێ بلێم؟	فرموو، گوێم لێته
به قسم نهکهی؟	سهرم له پێته
به راستیی و پاکیی	ههول و تیکۆشین
له کورسی و کینه و	درق چاویۆشین
نه مانهت نه بی	کارت زۆر لهقه
بهشت هه میسه	نه گبه تیی و شهقه

«185.6»

خۆ پتویستیش ناکا، « بهرزنجیی » سهری بناوستی و ملی بماسی، چاوی زهق و گوێی لهق بێ، کهف بجیننی و خۆی تورمهکا و بلێ: خۆ « زێهر»یش، سرود و هۆنراوهی نیشتمانیی، بۆ منالانی کورد گوتوه. چونکه، جگه لهوهی، هه موومان وهلامی نهو پرسیاره ی نهو دزمانین، من لهو گوتاره دا، تهنیا باسی نهو هۆنراوه خراپانه م کردوه. نه گینا دهستوانی، نمونهش له سهر سرودمهکانی نهویش بێنمهوه!

73/3. پروداو و کاره سات :

ئینجا، دوا ی نهوهی « بهرزنجیی »، هیچ له هه گبه بۆشه کهیدا نه ماوه، هر له خۆیهوه، چهن پروداوێکی میژوویی و کارمه ساتیکی نهتهوهیی، تیکه لاو به باسه که ی « زێهر » کردوه، وهک پسی پێژیکی زانا و شارمهزایهکی به توانا، ناوی چهن

سەرکردەییکی کوردی پێزکردوو، گوايه («نەزمی نوێی جیهانی لەو سەردەمدا» وای دەرخواست کە روداوێکیان بەپێچهوانەی خواستەکانی زۆرەو شیخ مەحمود سەمکۆ شیخ عەبدولسەلامی بارزانی و شیخی نەهری و ئیحسان نوری و ... دەیان سەرکردەو پیاوانی دڵسۆزی تری بەناکام نەگەشتوو ئێم نەتەرە بێ چارە بێ، هەروەک چۆن دەلال و جرت و فرتی هەموو لایەنەکانی دنیای 1975 ئەوەی سەپاندو خواست کەبێ و هەزاران پەرە شیعرو نووسینی ئاواتەخواستی سەرفرازی کورد دران بەدەم ئەو گێژەلووکەبەرە کە لەولای «ملیۆنی شەهید» هەڵیکرد... ئەوساش هەر ئاوابوو، ئێتر بۆ لەخۆرا زۆر بەڕۆشنیاریکی لاواز دانتین.) «59,3»

لە راستیدا، ئەو رووداوێکی مێژوویی و کارەساتە نەتەوئێتیانە، بەو شێوەیە هەل ناسەنگین. چونکە، هەر یەکێکێکیان پەڕە تەبەیی خۆیان هەبوو. هەر یەکێکێکیان هەڵێکی سەرئەوێکی دیاریکراوی خۆی هەبوو. بۆیە، بە تەواوی تێکشکان و لەتێچوون. جا هەر لە «شیخ مەحمود» هەڵێکی، تا بە هەرسێ شەڕەکی «بارزانی» دەگا.

وەنەبێ، هەموو نوچدان و مەلۆتێرانییەکانیش، هەمووی هەر خەتای داگیرکەر بوو بێ، هەر «نەزمی نوێی جیهانی لەو سەردەمدا» وای خواستبێ، وەک ئەو نووسیبوێتی. کوردیش خۆی، دەستێکی زۆری لە هەل و تاوانەکاندا هەبوو. هەڵبەت، هەروەها، لە هاوکێشە «نێوخوازی، ناوچیی و جیهانی» یەکانیشدا، هیچ نەبوو و هێچ بێ نەکراو. بەلام، لێرەدا ماوەی ئەومان نییە، لە هەموو قوژن و کەلتێکی ئەو گەشتە نەتەویی و پامیارییانە بکۆڵێنەوه.*

74/3. فاکوفیک :

«بەرزنجیی» جارتێکی دیکەش، «هێلی سوور» و پامیاری «بەسەرکردۆتەر» و نووسیبوێتی: (ناچارین، لەمەشدا هەر بێتەرە سەرئەوێکی بێتەرە کە سیاسەت ئەو هێلە سورە دیاریکراوە نە کەنابێ لێی لایدری و تەجەوزی بکری، لەم رۆژگارە کە سەدان نمونەیی بادیانەوێکی سیاسی و سوداو مامەڵەکردن و کرین و فرۆشتنی تیادیتەدی .. ئێم دێت یەخە شاعیرێک دەرکێ کە هەرگیز ئێم فاکوفیکێکی دنیای ئەمڕۆی نەهزانی و پەیی بێ نەهبرد.) «59,3»

* هێندێ لەو باسانەم، لە بەرەمی «کورد و شۆرش و هەلی مێژوویی» «باسکردوو». چاپی دووهمی «2000» لە «سۆلەیمانی» کراوەتەر.

هر چنده، له کاتي خويډا و له باسه کاني پيشوودا، زړ به دريژي، له م باسه
 دوام. به لام، زړم حه زده کرد، « به رزنجي » هينده نازابوويه، « هيلي سور »
 له نيوان « ناپاکي » و په مخه ليکرتندا بق جيا کرد پناه ته وه. وک من به خويډاي،
 له کوري ميژوو به نه ده بو، په لاماري سراني پارته کاني کوردستاني بديا، که
 پژانه چندين « هله، تاوان و ناپاکي »، به رانبر نه ته وه کورد و خاكي
 کوردستان دهکن، ئدي، « به رزنجي » بق متقي له خوي بريوه!! راسته، کاري
 رامياربي نه وه هيله سووره دپاريکراوه نييه، وک نه نووسيويي، به لام،
 ناپاکيکردن له نه ته وه و نيشتمان، هه موو گات و هه موو سرده مي، ته نيواوته نيا
 هر نه وه هيله سووره ي بق دانراوه و بق هه موو که سيگيش داده نري. جا هر له
 جووتيا ريکي نه خوينه واروه تا دهره به کي، له کريکاري که وه تا بوزوايه ک، له
 که داوه تا دهوله مند، له خویندکاري که وه تا ماموستايه ک، له نندامکي بچووکي
 پارته گانه وه تا سر وک و سکر تيرمکانيان، له شالياري که وه تا شا به ک بيگړه، گړ
 ناپاکي بکا، هر به ناپاکي دادمري. چونکه، ناپاکي هر ناپاکي ييه و يه ک
 ناوي هيه، به حرامزاده کوري داگيرکړان دهرميژري و چندين ناوي ديکي
 نييه!

من په مخه ششم به پتي نه و بابته و سرده مه گرتوه، که هونر تييدا زياوه و
 به ره مه کاني خوي تيذا نووسيون. جا ئيدي، با چن که سيکي وک « زتور » ميش،
 له « فاکوفیکي دنياي نه مړي نه زانيبي و به ي پي نه بردي »! نيا دهرکي، چن
 خلافتيکي وک « مه لای خه تي و موشيري هه مي سوله يمان » مان بيرچيته وه و
 بشکويخيرين، هر له به رنه وه، له فاکوفیکي نه وړيان نه زانيوه!! مه گرنه
 کاره، هر له دهس دوو نووسري وک « مه سعود محمده » و دوکتور « که مال
 مه زهر » هاتبي، هولياندابي، به لگ و بروبيانوي بق بدوزنه وه، پاک و پيسيش
 له ميژوودا دابتن، وک چن له که مي « شير و خه » هيه، تا هر هيچ
 نه بي، به مایي خويانه وه هليانسپن و به « پاک » مان دابتن!

75/3. (ن)

« به رزنجي »، له نيو نه هونراوانه ي به نمونه هيناونپتیه وه، بق نه وه پاساوي
 هونراوه « عيراقچيتي » په کاني « زتور » ي پي بدا، هونراويه کي دهرپاره ي ژن
 تپه لکيشکردوه، گوايه « پيره ميژر » له ژن توپره بووه و گوتويه تي:
 خوا ژني به ژن دروستکردوه مال و زاوون ي پي سپاردوه
 قزيان بريزه و عقليان کورده نيتر چپانه له م جرت و فرت « 39،3 »

نهم هونراويه، جگه لهووی، به هیچ جۆزئ، پتوهندیی به باسه که مانهوه نییه. له دیوانه کشیدا نییه. کۆدی ژماره « 5 » بۆ داناووه، نو ژماره یهش له یهک کاتدا، له پهرایز و سهرچاو مهکانیشدا ههیه. له بهرنهوه، بۆم ساغ نهبووه، کامیانه! گهر پهرایز بئ، نووا دیسانهوه، نهم هونراو مهیشی، ههر به ده میی له « عومهر مارف بهرنجیی » وهر گرتووه. به لام، گهر له سهرچاو مهکاندا بئ، نووا له « رۆزی کوردستان » هوه وهر گرتووه. خۆ ناشگرئ، شیر و خهتی بۆ بگهم، تا بزاتم، سهرچاو رهسته که ی کامهیه، له بهرنهوه، ههر وازی لئ یئین، باشته.

به لام، نهووی پتر سهرنجی منی راکیشا، نهوه بوو، ئایا، چیرۆکنوو سیکی گهوه و ناسراوی « سیکس » و « ئالۆش دامر گاندنهوه » ی وک « بهرنجیی » بۆ نو هونراو مهیی له سهر ژن هیناوه نهوه؟ ئایا، خۆی بۆ چوونی بهرانههر ژن چیه؟ تۆ بلییی، به تهوه له « پیره میترد » ی روانی بئ، گهر نو هونراو مه هی نو بئ، چونکه، سوکاپه تی به ژن کردووه؟! باوهر ناکهم، له بهرنهوه، نهووی چیرۆکه کانی مامۆستای خۆئین بیهتهوه، نو کاته به تهوایی تیدهگا، به چ شیوهیه له ژن دهروانئ!

« بهرنجیی »، له هه موو چیرۆکه « سیکس » یکانیدا، ژنی وک گهر سه یهکی رابواردن و « سیکس » ته ماشا کردووه. له هیچ چیرۆکیکیدا، ژنهکان بئ مه لامهت دهر نهچوون. جا یا ژنه که خۆی، هاواری لئ ههستاوه و داوای سیکسی کردووه، یا پیاوه که په لاماریداوه و به زۆر، نه دامی مێینهی داگیر کردووه، ئارهزووی دهر دانهی چه په لی خۆی پئ دامر گاندو تهوه.

کاتی خۆنههر، نو جۆره چیرۆکه « سیکسی » یانهی مامۆستا ده خۆئین تهوه، وا دهرانئ، کۆمه لی کورد هواریی، له رهوی به ره لایی « سیکس » هوه، گه لی له جاده مانی « هاقانا » ی جارن، گۆر مهانه کانی « چین » ی پیش شۆر شه کی « ماو تسی تۆنگ » و ماله کاو لی کانی خوارووی « عیراق » ی تیه په راندووه! نو نمونه سهیرانهی، لهو چیرۆکه نه دا هه، باوهر ناکهم، نهک ههر له کوردستان، به لکوو، لهو کۆمه لانهی « سیکس » ییش تیه دا ئازاده، هیچ ژنی بهو شیوهیه، شهرم نهکا و رهفتار بکا. هیچ ژنی بهو جۆره، سل نهکا و ئالای به ره لایی لئ هه لکا، هیچ ژنی بهو رهنگه، گوئ نه داتئ و شولی لئ هه لکیشئ، بئ په رده، به تیلیفۆن به میتر ده کی بلی: (« نه کهر تا نیو سه عاتی تر نه په یتهوه، نه چه بهر دهرگا و ههر که سیکم دی، نه په یئنه ژوورئ »). ژنه که په مهانه که ی به جیدینئ و که چه که شی هه ندئ لهو لارهوه، مه که کانی زه لاله تیانه به ده ست کوپ ته وه. (92,32)

لهوه دهجی، « بهرنجی » نهو ی بیرچوبیتهوه، کوردیش به یهکی له گه له موسولمان و رژه لاتیبیه کان داده نری، خو وپهوشتی تایبه تی خوی هیه. وهک نهو تیگیه یشتووه، (کۆمه لگهی کورده واری له سۆزانی و ههوسباز پیک نه هاتووه.) «94,32» نیستهش، له زۆربه ی زۆری ناوچه کانی کوردستاندا، گه ر ژنی ناپاکی له میرده که ی بکا و خه ریکی داوینبسی بی، گه ر نه یکوژن، نه وایه ک و دووی لی ناکهن، نه فره تی لی ده کهن و ده ریده کهن. خۆ گه ر کچ بی و شوو بکا، له بهر هه ر هۆیه ک بی، ئابرووی خۆی دۆراند بی و بی بن بی، گه ر سه ری له جه سته ی جیا نه که نه وه، نه وایه میرده که ی ده ریده کا و تا ماوه، به چاوکی زۆر سووک ته ماشاده کړی. جا به راستیی، نهو یه مالتویرانی، کاتی نووسه ریکی وهک « بهرنجی»، کۆمه له که ی ده وروبه ری خۆی بیرده چینه وه، سواری پشتی گای هاری ئاره زوو هکانی خۆی ده بی، هه ر ته نیا له پوانگهی به ره لای « سیکس » هوه، له ژن ده روانی، تووشی نه وه له گه ورانه ده بی!

4. باسیکی تاییه تی :

« بزرنجیی »، هر به وه شهوه نه وه ستاوه، بۆچوونه کانی نیو گوتارمکی « زۆهر » بشتوینتی، له دهرگی بوختان و درۆ بدا، خه لکیم لێ هاندا و ژووێژیان کا. به لکوو، زۆر ناشارمزیانه و کالفامانه، په نای بۆ بهر گوتاریکی دیکه من بردووه، که به هیچ جۆرێ، هیچ جۆره پتوهندیبیهکی به سهر باسه که « زۆهر » مهوه نییه. نه وهشی بۆیه کردووه، ته نیا له بهر نه وهی بیسه لیتنی، نه ز ریا لبین نیم و به ردی زل ده ها ئیژم و له نه ندیشه یه کی قوول و سه یردا ده ژیم.

1/4. عه ره یزه :

« بزرنجیی » نووسیوتنی: (ئه گهر بلیم نووسه ته نیا و یستوو به حیسابتی له گه ل زۆهردا راست کاته وه، راست نا کهم.. به ودا که ئه وه تا له جیه یه کی تریشدا هه ر وه ک نه شارمزا و بێ نا گیه راوی چوون ده ره بری:

« ... ئیمه بۆ مافی کهلتووری یا ئۆتۆنۆمی - 15 - سال خه باتی چه کداری ده که ی، راست نیه، خۆ ئه وه کۆمه لگای ئه وروپی نیه ئۆتۆنۆمی به عه ریزه یه ک و مر گهری) 59-60»

ئه ز نامه وێ و نه شمویستووه، « حیساب! » له گه ل « زۆهر » و که سی دیکه شدا راسکه مه وه. چونکه، من هیچم له گه ل ئه وه نه رانه و هه چه گانیاندا نه بووه و نییه. هه موو خۆماندوو کړن و راژم کردنی کیشیانم له بهر چا و گرتووه. به لام، هه ر گیز له و هۆنراوه زۆله که « عیرا قچیتیی سیانه ی هۆنهرانی کورد بێ ده نگ نابم، به پپی سه ر ده مه که ش په خنیا ن لێ ده گرم، به به ره می هۆنهر نه نیشتمان په روه ر مکهانی دیکه ی کوردیان به راورد ده که م. کاتێ یه کی که وهک « بزرنجیی » ش ده یه وێ، له پیتاوی نیازه گه ل و مه به سه چه په له کانی خۆیدا، ده ردی دل و زوخوا ی ره شی هه ناوی پر له کینه و ئیره یی خۆی ده ره بری، خۆنه ری کورد چه واش کا، هه لبه ته ده بێ، په نا بۆ بهر باسیکی دیکه و گوتاریکی دیکه من به ری، که نه له نزیکه وه و نه له دووره وه، هیچ جۆره پتوهندیبیهکی به سه ر « زۆهر » و گوتارمکی پتسوومه وه نییه. به لکوو، هه ر ته نیا، پتوهندیشی به کورد و کوردستانیشه وه نییه، ته نیا نه وه، منی به « ناشارمزا و بێ ناگا » تاوانبار کردووه، « راو و بۆچوون ده ره ده برم ». با بزانه ی وایه، یا نا !!! ئه ز زۆر به راشکاوی ده لیم: کاتێ ئه وه ده فم خۆینده وه، زۆر سه رم سورما، چونکه :

1. ئه و کۆپله یی ئه و وه ریگرتووه، من نه منووسیوه. به لکوو، له میژگه ردیکی رۆژی

«1999/07/19» هه کارمه‌اندانی پۆژنامه‌یی « کوردستانی نوێ » هه‌رگرتووه. واته: نه‌و کۆپله‌یه پۆژنامه‌نووسێ نووسییۆتی، جا، ئیدی چۆن له‌ قسه‌کانی من که‌شتوووه و چی نووسیوه، نه‌وه‌یان من لێی به‌رپرسیار نیم، بۆ نه‌وه‌ی راستیی نه‌م قسه‌یه‌شم به‌سه‌لینم، کاتی می‌زگرده‌که‌یان بلۆکرده‌وه، به‌ تیلیفۆن قسه‌م له‌ که‌ل « کاوه‌ محمه‌د » سه‌ر‌نووسه‌ری « کوردستانی نوێ » دا کرد، نا‌مه‌زایی خۆم ده‌ربه‌ری و گوتم: باسه‌که‌ زۆر به‌ که‌موکۆریی تۆمار‌کراوه. له‌ زۆر شوێندا، قسه‌کان پچراون و له‌ که‌ل په‌کیدا پتوه‌ندی‌پیان نییه، بیره‌که‌ به‌ گشتیی پوون نییه، خه‌لکی له‌و قسه‌انه‌ تێ ناگه‌زا نه‌وه‌ بوو، داوای لێ‌بووردنیکرد. منیش گوتم: ده‌بێ، نه‌و می‌زگرده‌ خۆم بینووسه‌وه و به‌ شیوه‌ی گوتاریی بلۆیکه‌ نه‌وه. نه‌ویش، په‌کسه‌ر قایل‌بوو، دواتر، گوتاره‌که‌م نووسی، له‌ ژماره‌ « 1928 » پۆژی چوارشه‌مه‌ی رێکه‌وتی « 1999/08/18 » لاپه‌ری « 9 »، به‌شی لێکۆڵینه‌وه، له‌ ژێر ناوی «بیرۆزای سه‌ربه‌ست - شتوازی خه‌بات و مافی چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌کان «دا بلۆ کرابه‌وه. ئێسته‌ ده‌توانم، ب‌لێم: هه‌رچی له‌و گوتاره‌دا هاتوه، به‌ دید و بۆچوونی خۆمی ده‌زانم، لێی په‌شیمانیم و هه‌موو چۆره‌ به‌رپرسیارییه‌کی له‌ نه‌ستۆ ده‌گرم. جا، باش‌بوو. هه‌ر دوو ژماره‌ی پۆژنامه‌که‌م لای‌بو، به‌راوردی هه‌موو قسه‌کانی خۆم و نه‌وم کرد، ئینجا بۆم ده‌رکه‌وت، چی نووسیوه! گه‌ر « به‌رنجیی »، که‌من وێژدانی هه‌بووایه، زۆر به‌ هۆش و گۆش بووایه، شاره‌زا و به‌ ناگسا بووایه، هه‌له‌به‌ته، نه‌و گوتاره‌ی ده‌خوێندوه، له‌ که‌ل می‌زگرده‌که‌دا به‌راوردیدم‌کرد، نه‌و کاته نه‌و قسه‌ سارد و هه‌زانه‌ی به‌ردابه‌ته‌وه! ئه‌ز، بێ سه‌له‌مینه‌وه ده‌لێم: ناماده‌م، په‌نجه‌ به‌ چاوی « به‌رنجیی » و هه‌زاران « عیراقجیی » فالجیی و ده‌سییسا بکه‌م، گه‌ر په‌ک ووشه‌یان له‌و بابته، له‌ گوتاره‌که‌دا دۆزییه‌وه.

2. « به‌رنجیی »، هه‌ر به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاره، سه‌ر له‌ خوێنه‌ری کورد به‌شپۆنێ، قسه‌ی می‌زگرده‌ی له‌ بری بۆچوونه‌کانی گوتاره‌که‌ی من بلۆکاته‌وه. به‌لکو، زۆر بێ شه‌رمانه، به‌ ئارمژووی دلی خۆی، ده‌سکاری نه‌و ده‌قه‌شی کردوه. رۆنووسه‌که‌ی گۆزیوه، به‌پیتی به‌ژمونه‌ندی تایبه‌تی خۆی، لێی قرتاندوه و لێی وه‌رگرتوه. با بزانی، چۆن؟ نه‌وه‌ی نه‌و براپانه‌ له‌ می‌زگرده‌که‌دا بلۆیانکردۆته‌وه، ده‌قه‌که‌ی نه‌مه‌په: (ئێمه‌ بۆ مافی که‌لتوری پان ئۆلتۆمی « 15 » سال خه‌باتی چه‌کداری ده‌که‌ین، راست نی‌یه، تۆ خه‌بات بکه‌ت خوێن بریژیت نه‌فاله‌ بکۆی له‌ پێناوی چی له‌ پێناوی ئۆلتۆمی پان فیدرالی که‌ نه‌و شیوه‌ خه‌باته‌ نه‌ها له‌ که‌ل سه‌ربه‌خویدا ده‌گونجی و له‌ که‌ل ئۆلتۆمی ناگونجی خۆ نه‌وه‌ کۆمه‌لگای نه‌روویی

نى يە ئۆتۈنۈمى بەغرىزىمەك (ۋەركىرى) «9,25» جا، تىكام لە ھەموو خوينەرانى كورد ھەيە، بەراوردى لە نىتوان ئەو دوو كۆپلەيدە بىكەن، تا بزانن، « بەرزنجىي » چۆن، بە قەيجىي دەسپىسىي خۆي، ووشە و كۆپلەكەي لە يەكدى دابريو، پى ئەو، تەنانت نىشانەكانى خالبەندىش دابنى، واتە: لەو شوئنانەي نووسىنەكەدا، ۋەك « عەبەشەكەنە » بازى بە سەر ووشەكاندا داو، چەن خالىكى نىشانەي خالبەندىي ۋەك « » ەي دا نەناو.

ئىنجا، با دەمەتەقەيكە، لە سەر ھىندى لەو دىد و بۆچوونە ھەلەنى بىكەن، بزانن، تا چەن ئاگاي لە مېژووي خەباتى گەلانى جياواز ھەي! چۆن لە بابەتەكان نەگەيشتوۋە و ھەر لە خۆيەو، كۆترانە ھەللى سەنگاندوون، خۆ گەر تەنيا، كوتارەكەي « شىتوازي خەبات و مافى چارەنووسى نەتەوكان ەي بخوئندا يەتەو، ھەلبەتە، ئەو پىرسىارە دزىو و ئاقۇلايانەي نەدەكرد و نەيدەنووسى: (ھەزەكەم خوينەرى ھىژا بەرستەي دوايى قسەكەدا بچىتەو ھەلسەرى بوستى، تا رادەي ماقولىتەي ئەم قسەيە دەرکەوي و ئەوسا بەرمو رووي كەنالە تەلفىزىيە ناوخۆ جىھانىەكانى دەكەمەو.. ئەوسا بەوژدانى سوتىندى دەدەم كە: جاوايە؟! » 60,3» بە راستىي، كەسنى ھەر لە خۆيەو، ھەرمەكەي قسەبكا و ھىچ پىژى بۆ بۆچوونەكانى خۆي دا نەنى، ھەر ۋەك « بەرزنجىي » لى بەسەردى، وپنەدەكا و دەلتى بە دەم خەوۋە، قسە دەبىزكىنى! كەسنى زمانە نەتەوھىيەكەي خۆي بە باشى نەزانى، ھەر ۋەك ئەو كۆل و نەشارمزا دەبى، ھەلبەتە، لە ئىدىيەكانى زمانى كوردپىش ئاكا! ھەر چەندە، ۋەك روونمكردەو، ئەو قسەيەي نووسراو: (خۆ ئەو كۆمەلگاي ئەوروپىي نى ئۆتۈنۈمى بەغرىزىمەك ۋەركىرى)، قسەي مەن نىيە، وا داواي لە خوينەر كىروۋە، بەرستەيەدا بچىتەو ۋەلسەرى بوستى. ئىنجا، سوتىندى مەنى داو ۋە نووسىيوتى: « جاوايە؟! ».

2/4. ئىدىيۇم :

بۆ ۋەلامى ئەم قسە ھەلەقۇمەلەقانى، لىزەدا نامەوي، دەوون با ئاشى لەگەل بىكەم. بەلكو، تەنيا بەرمو رووي كىوتەيەكى « زىتور » ەي دەكەمەو، كە نووسىيوتى: (شەوى دوايى ئەو ئازدارانە، ئەو خانمانە بە پىيان بە شەوى تارىك پىگاي « كانى كۆمە » دەگرن، ھەتا دەچنە ئەوي لە سەر پۇچ نەوئەوئى لە ترسا زايەك نەكەن) « 188-187,39 ».

كاتى، ئەم دەمە دەخوئەمەو، يەكسەر تىدەكەم، « زىتور » مەبەسى چى بوو. واتە: زۆر ترسان، ئىدى. چ پىتوسىتەدەكا، سەرى خۆم و خوينەرىش بىيەشتم، ھاوار

بکەم و سوتیندی خەڵکی بدهم، تا بزانی، « زۆمه » چی کوتوووه و چۆن زیادهڕۆیی کردوو؟ چونکه، هه‌موو که‌سی ده‌زانێ، هه‌موو مرۆفێ، ته‌نیا یه‌ک گیانی هه‌یه و وه‌ک ئه‌و نووسییوتی: سه‌د گیانی نییه، تا نه‌وه‌دوێتی له‌ده‌سیا!
 لی‌ره‌دا، چه‌ن ئیدیۆمیکی دیکه‌ی زمانی کوردیی بۆ دینمه‌وه، تا بزانی، مه‌به‌س له‌و « عه‌ریزه‌ یه‌ چی بووه‌!

کاتێ یه‌کێ، چاوه‌ڕوانی یه‌کیکی دیکه‌ ده‌کا، پاشان، که‌سی دووهم دێ. که‌سی یه‌که‌م ئارامی لێ بپاوه و به‌ تو‌ڕه‌یییه‌وه پیتی ده‌لێ: سه‌عاتیکه‌ چاوه‌ڕێتده‌که‌م. له‌وانه‌یه، هه‌مووشی چاره‌کێ نه‌بێ! به‌لام، لی‌ره‌دا مه‌به‌سه‌که‌ ڕوونه، هه‌نده چاره‌ڕێتیکردوو، بێ تاقه‌تبوووه، ئه‌گینا، هه‌یج که‌سێ، سه‌عاتێ چاوه‌ڕێتی که‌س نا‌کا! یا کاتێ، یه‌کێ قسه‌ بۆ یه‌کیکی دیکه‌ ده‌کا، که‌سی دووهم باش گوێ ناگرێ، یا تێی نا‌کا، ده‌لێ: چۆن؟ که‌سی یه‌که‌میش به‌ دل‌گرانیه‌یه‌وه پیتی ده‌لێ: سه‌عاتیکه‌ چه‌نه‌و بۆ ده‌دم، تازه‌ ده‌لێ: چۆن؟ له‌وانه‌یه، هه‌مووی چه‌ن خولکه‌یه‌کیش بێ، قسه‌ی بۆ کردوو! لی‌ره‌دا، ته‌نیا هه‌ر مه‌به‌س له‌وه نییه، ماوه‌یه‌کی زۆره‌ قسه‌ی بۆ کردوو، به‌لکوو، پتر مه‌به‌س له‌وه‌یه، که‌سی دووهم گوێی بۆ قسه‌کانی شل نه‌کردوو و بایه‌خی پێ نه‌داوه. بۆیه، که‌سی یه‌که‌م تو‌ڕه‌ و دل‌گران بووه و وای کوتوو!

یا کورد ده‌لێ: هه‌تاوتکی ئه‌وه‌نده گه‌رمه، سه‌ری که‌چه‌ل ده‌سووتینێ. جا به‌و پتیه بووایه، ده‌بووایه، له‌ هاوین و له‌ کاتی ئه‌و هه‌تاوه گه‌رمه‌دا، هه‌یج که‌چه‌لێ له‌ ما‌ل دهر نه‌چووایه، هه‌ر له‌ به‌ر سێبه‌ر بووایه و هه‌تاوی نه‌دیا‌یه. به‌لام، ته‌نیا مه‌به‌سه‌که نه‌وه‌یه، که‌ زۆر گه‌رمه.

هه‌روه‌ها، دووکه‌ل له‌ ماله‌ی هه‌ل ناسێ، واته: زۆر ڕژده‌ یا هه‌ژاره. مل له‌ چه‌ق ده‌سوێ. واته: به‌ ده‌سی خۆی، خۆی تووشی مه‌ترسییده‌کا. دنیا‌ی لێ بوو، به‌ چه‌رمی چۆله‌که. واته: تووشی نا‌ئومیدی دی بووه. زۆر ترسا. به‌ گیای به‌هارد نا‌توریتێ. واته: به‌ نه‌خۆشی یا پیرێ ده‌گوترێ، که‌ با‌هار نا‌بینێ و دهمرێ.

که‌واته، ئیدیۆم چیه‌؟ (ئیدیۆم له‌ دوو وشه‌ی وه‌ک یه‌ک، یا جیا‌واز، یا له‌ کۆمه‌لێ وشه‌ی پتیه‌وه گونجاو، یا سه‌ته‌یه‌ک یا پتر پتیکدێ، که‌ به‌ شتیه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یا نا‌راسته‌وخۆ، هه‌موویان یه‌ک واتا ده‌به‌خشن.) «5,23»*

* له‌م باره‌یه‌وه، به‌ درێژی له‌ سه‌ر « ئیدیۆمه‌کانی زمانی کوردیی » نووسیمه و لێی کۆلیومه‌ته‌وه. گه‌ر خوێنه‌ر ده‌یه‌وێ، پتر بزانی، ده‌توانی، ته‌ماشای هه‌ر دوو سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ «5,23» و «28, 449-467» بکا.

نەم ئىدىيەمانە، لە ژۆر خانەى « ئىدىيەى تىكئالو »دا، پۆلئىندەمكۆرئىن. ھەر چەندە، شىۋەى زىادەرۋىى و پتوھەنانىيان پتوھە ديارە، بەلام، بۆ مەبەسى بەكار دىتئىرئىن، كە لە وواتايەنەۋە نەزىكەن. ئەو ئىدىيەمانەش، لە ھەموو زمانىكى كەلانى جىھاندا ھەن. جا، كەر كۆرئەتەلەى « ئەستىرە »ى منالان و ئەسپە بى سوارەكەى « شەرى چەتەگەرىى »، لە جىھانى وئژمدا لە واتاى « ئىدىيەم » نەگا، ئىدى دەبى، كەلەى چى لى بەكم! ھەلبەتە، ھەموو خوتنەوار و پووناكبىرئىكى بە ھۆش تىدەمگا، مەبەس لەو « عەرزە »ىە چىيە؟ چۈنكە، كەر داۋاكارىيەكە، لەكەل سەرەبەخۆى تەواو و دامەزراندنى دەۋلەتلىكى نەتەۋەيدا بەراۋردەكەين، ھىندە قورس و كەورە نىيە، ئەو ھەموو خوتنەى بۆ بىژۆرئى، شىۋازى بەدەيتەنەكەى، ھىندە سەخت و گران نىيە، تا ئەو ھەموو خەباتە دورودرئەۋى لە پىئانودا بىكۆرئى. بەلكو، بە ئاسانى ئەو مافە و مەدەگىرئى، نەك وەك كۆرد، نەزىكى ھەفتا سالا بۆى تىدەمكۆشئى.

من لەۋە دۇنيام، « بەرزنجىى »ش ئەۋە چاك دەزانئى و لە مەبەسەكەم كەشتوۋە. بەلام، كە يەكئى وىستى، يارى بە ئاگر بىكا، تەپلى بى عارىى بىكۆتئى، قەسەكانى تەرەتۆلەكەى نەگاتئى، دەھۆلى دىراپئى و دەنگى بىراپئى، ھەر دەبى، بەو شىۋەىە پەفتاركا، كە ئەو كۆرۋىتەى. چۈنكە، بە چاۋىلكەيەكى تەلخ و تەساۋى پى لە داخ و قىنەۋە، تەماشاي بەرھەمەكەى كۆرۋە! چەن نمۇنەيەكىشى ھىئاۋمەتوۋە، بە تەواۋى لەكەل ئاستى زانىارىى و پۆشەنبىرىى خۆيدا دەگونجئى، ھىندە ناۋشىارانە، ئەو نمۇنەنى باسكۆرۋە، دەلئى: بە بىژۆنگ، ئاۋ لە كانى دىئئى!

3/4. مافى نەتەۋەىيەى :

پاشان نووسىۋىتئى: (ۋا دىامەر ئەلبانى نەژادەمكاني كۆسۆقۇۋ خەلكى بۆسنەۋ ھەرسك و باسكى ئىسپان.. بى ئاگان لەم رىگاۋ شىۋازە سوک و ئاسان و بى سەر ئىشەيەى نووسەر دەيزانئى، ئەگىن لەپاى چى خۆيان توۋشى ئەو ھەموو مالىۋىرانى و خۆپىرشتن و ئەتەككردنى شەرەف و ناموسە دەكەن لەلەين رۆمىتىكى ئورۋىى خاۋەن لوتەكى شارستانىەتوۋە.

ئەو سەدان قەبرە بەكۆمەل و سوکايەتى و كچ و ژن و منال ئەتەككردنە كەرژمى « ۋەھشى گەرى » مىلۆسۆفىچ بەنەتوۋە غەيرە سربىەكانى كۆرد، دانى بەشىكە لەو « عەرز »ىەى كەبەرز دەكرىتەۋە بۆ ۋەرگرتنى ھوكمى زاتى!) « 60،3 »

سەرەتا دەلئىم: « بەرزنجىى » نەك ھەر لە سەرچاۋە مۆۋى و رامىيارىيەكان كەلكى ۋەر نەگرتوۋە، بەلكو، ھەۋالەكانىش بە ئاۋمۆۋ تىگەشتوۋە! جا، كەر ۋا نەبۋاۋە، ھەلبەتە دەيزانى، ئەو كەمىنە و كەلانە، بۆچى خەباتىانكۆرۋە و لە

پیتاوی چیدا خوتنیان پهواکردوون! دیاره، نو که مینه و گه لانه، نو به « نه توه
 غهیره سربیه کان! « ناوی بردوون،* نایا، بق ئوتونمیی خویان به کوشتداوه؟ یا
 رژمه خوتنرتزه درنده که می کونه کومنیست کان ویستویانه و دهیانه وی، به
 له نیویان بهرن و وک پمکن پاکتاویانکن؟ چون « به عس و سه ددام « دهیانویست و
 دهیانه وی، کورد جینۆسایدکن، ناوی کوردستان، له بیر خه لکی بهرنه وه!
 نو نمونانه می هتیاویشیتیه وه، له گه ل یه کدیدا جیاوازی بیان هیه. چونکه، له
 چهن دهوله تیکی فره نه توه و نیشتماندا پرویانداوه. له سهرده می جیا جیادا
 سه ریانه لداوه. نو که مینه و گه لانه، هر یه گه یان داواکاری جیا و هزی
 تایه تیی خویان هیه. کیش و باسه کانیشیان، له پروی « میژووی، نه توه می،
 پامیاری، یاسایی و ماف « مکانیانه وه جیاوازی بیان هیه.

4/4. دوو بهرهی جیاواز :

نازانم، مه بس له « کومه لگه می نه ورویایی « چیه و کتیه؟ چونکه، له دواي جهنگی
 یه که م به گشتیی و جهنگی دوومی جیهان به تایه تیی، دهوله ته گانی نه وروپا، له
 پروی جوگرافیاوه، به سه ر دوو بهرهی جیاوازی خوره لات و خوراوا، له پروی
 سیستیمی ئابورییه وه، سۆسیالیست و سه رمایه دار، له پروی دهسه لاتی
 پامیارییه وه، دیکتاتور و دیمۆکراسیی، له پروی گه له کومه کی سه ربازییه وه، به
 سه ر دوو بلۆکی « وارشۆ « و « ناتۆ « دا به شکرابوون. نایا مه بس له نه ورویایی
 « خوره لات، سۆسیالیست، دیکتاتور و بلۆکی وارشۆ « یا نه ورویایی « خوراوا،
 سه رمایه دار، دیمۆکراسیی و بلۆکی ناتۆ « هیه؟ چونکه، هر یه کت له که مپانه،
 باری تایه تیی و رهوشیکی دیارکیراوی خویان هیه. هه موو نو که مینه و گه ل و
 نه توه می، له بن ده سیشیان دان، له هه موو پرویه که وه جیاوازی بیان هیه. بۆیه،
 جۆری گرفته کان له یه کدی ناچن، جۆری چاره سه رکردنه کانیشیان، له یه کدی وه
 دوورن. دوژمه کانیشیان خه سلته و رهوشتی « مرویی، پامیاری، سه ربازی و
 دیپلوماسیی بیان جیاوازیان هیه.

بق ئاگاداری « به رزنجیی « و خوتنه وارانش، له سه ر نو باسانه، چارمکی
 یه که می سالی « 1996 « چاپی یه که می « فیدرالیزم و دهوله تیی فیدرال « م له
 « سوید « چاپ و بلاوکرده وه. چاپی دوومیشی، له مانگی « یون « ی هه مان سالدا،

* نه وه نیشانه می نه شه رازی « به رزنجیی « ده رده خا. چونکه، جیاوازی له نیتوان
 هیندی زاراوه می نیتیی وک « که مینه می نه توه می، گه ل و نه توه « دا نه کردوه.

له كوردستان له لایهن « دوزگای دیمقراسیې » یوه چاپ و بلاو کړایوه. بهرهمه کښ، له دل و د مرونی خوښه رانی کورد، چې شپاړی خوی گردونه، ته نانت، گوزاری « نالای » پارتی سر به خوی کوردستان «ش، دوی نه وی موله تیان له خرم و مرگرت، پیشه کیبیه کی به شی په که میان، له ژماره « 30 » دا بلاو کړم وه. « 7,21 » نو نمونانوی « بهر زنجی » هینا و تیبیه وه، به شی زوری له دوو توی نه بهرهمه د باسکرون له هم مو نه و باسانه دواوم، که نه و پنجه ی بز پاکیشاوه، جا، گهر نه و دوی باسکان بگوتایه، نه و بهرهمه ی بخوښدایه توه، ناستی « پروناکبیری، به ناگای و هوشیاری، ته نانت له بالای خوی کورتر نه بووایه، هه لسته، هر له خوی وه نو قسانه ی نه ده کړد! به لام، وا دپاره، نه و ناگای له زور شت نییه، نه و شیان گونا می من نییه! لیرمدا، هه لده دم، له بهر پروناکای پروداوه میژو و پیه کانی نه و سرده مانه ده، به پتی گلن و نویی سرده می کیشه کان، هیندی له و باسانه پرونگه موه.

5/4. « باسک » :

لیرمدا، له چاو کیشه ی که مینه و که لانی ده که دا، با به ختیکی تایه تیی به کیشه ی نه توه می نه توه ی « باسک » دمه ی و که می به درژی لینی دمو یین، گرفت نه توه می « باسک »، گرفت کی گلی کونه، زور له میزه، روله کانی نه توه ی « باسک »، له پینای سر به خوی و دامه زانندی دمله تیکی نه توه ییدا خه بات دمه کن. بقیه، سرتاسری میژوی نه توه ییان، له خوین هه لکیشراوه، به لام، نه و هر گیز کولیان نه داوه، هه میسه له سر تیکوشانی خویان بهر ده و موبون، « باسک » مکان، به زمانی نه توه می خویان، به ولاته که پان ده لین: « نوسکادی »، نه و ولاته، له دوو ناوچه و هوت هریمی جیاواز پیکهاتوه. « نوسکادی سرور » سنی هریمه و له بنده می داگیرگری « فرمسا » و « نوسکادی خوارو » چوار هریمه و له ژیرده می داگیرگری « سپان » دان، واته: نیشتمان که پان، له نیوان هر دو دولت ی نه وروپای داگیرگری « فرمسا و سپان » دا دابه شگراوه.

ژماره ی دانیش توو انیان، دورویری پینچ میلیون دمی، هه موو سرجه کانی نه توه یان تیدا هه، نه توه می کی سر به خو و دیار یگرو ی نه و تون، به ناسانی له هر دو نه توه ی « فرمسا و سپان » جیا ده کړنه وه، چن جار ی، دمله تیکچه ی سر به خویان دامه زانده وه، به لام، هه موو جاره کان، له لایهن داگیرگری نه و روخ شیراونه توه، دوی شقرشی « فرمسا » سالی « 1789 »، ولاتی « نوسکادی » دوپارچه کړا و هر پارچه په کیشیان، به په کتی له دوو دولت توه

بەستەو. ئىدى لەو كاتەو، داگىركەران بە ھەموو شىۋىيە ھەوليانداو، پۆلەكانى نەتەو، «باسك» لە بۆتە نەتەو كەى خۇياندا بىتۈننەو. بە تايىبەتسى، كاتى جەنگى نىخۇخ سالى «1879-1872» لە «سپان» ھەلگىرسا، رەوشى نەتەو ھىي و رامىيارى «باسك» ھەكان زۆر خراپىر بىو.

پىش ھەموو شىتە دەبى، ئەو بزانىن، «سپان» دەولەتتىكى فرە نەتەو و نىشتەمانە، لە گەلانى «گەستىلان، باسك، كەتەلۇن ... تاد» پىكەتوۋە. دەسەلاتى رامىيارى، بە دەس گەلى «گەستىلان» ى بالادەسەو ھىيە و پىتەختەكەشيان «مەرىد» (29، 61-62، واتە: ئەو گەلانى دىكەى، لە چوارچىۋەى سنوورى دەولەتى «سپان» دا دەرۋىن، لە مافە نەتەو ھىيە سەرەككىيەكانى خۇيان بى بەشكران. گەلى بالادەس، لە ئۆتۈنۈمى پىرى، پى رەوا نەبىنىوون. چونكە، (لە بەندى دوى دەستورى «سپان» دا دەلى: «نەتەو ھىي سپان نابى، پارچە پارچە كرى.») «20، 46»

كىشەى «باسك» ھەكان لە دەولەتى. «سپان»، كىشەىكى گرگرتوى سەردەمە و لە گەلى رەوۋە، لە كىشەى كورد دەچى. «باسك» ھەكان، زۆر لە مېژە، داۋى سەربەخۇى و دامەزاندنى دەولەتتىكى سەربەخۇى ناسىۋنال دەكەن. چەن جارى ئەو كىشەى، لە لايەن دەولەتەكانى جىھانەو باسكراۋ. بەلام، فرەمانەر ھوايانى دەولەتى «سپان»، بۆ ئەو ھىي لە بايەخى كىشەكەيان كەمكەنەو، ھەموو وولاتى «سپان» يان، بە سەر چەن ناۋچەىكى «ئۆتۈنۈمى» تايىبەتتىدا دابەشكرىو.

سەرەتەى بزوۋتەو ھىي نۆتى رامىيارى و چەكدارى «باسك»، بۆ سالى «1895» دەگەرپتەو. ئەو سەردەمە لە خەباتى رەۋاى نەتەو «باسك» دا، بە قۇناغىكى نۆتى بوزانەو ھىي نەتەو ھىي دادەنرى. چونكە، «سابىتق دى ئارانا كۆيرى» باۋكى بزوۋتەو ھىي رزگارخۋازى «باسك»، بىناى ھەلسەفەى نەتەو ھىي «باسك» ى كرد و چەمكى نەتەو ھىي «باسك» و وولاتى پەكپارچەى «باسك» و ئارم و نىشانە و ئالەى «ئۆسكادى» پەكگرتوى دانا. ئەمە بوۋە ھىي بزوۋتەو ھىيكى رۇشنىبىرىى و بەناگاھاتەو ھىيكى مىللىى لە سەرتاسەرى «ئۆسكادى» دا و بە تايىبەتتى لە باشورى «ئۆسكادى» دا كە بە پىكەتتەنى «پارتى نەتەو ھىي باسك - P.N.V.»، خەباتى گەلى «باسك» بوۋە، خەباتىكى رامىيارى كۆمەلەپتەى. شەھىدبىۋى رابەر و پىشەۋاى بزوۋتەو، لە تەمەنى «37» سالاندا، بە دەسى ئىسپانىيە داگىركەركەن و لە يەككى لە بەندىخانەكانىدا، ئەو ھىي دىگە تاۋى بە كۆپە و گرى ئەو خەباتە رزگارخۋازانە سەند.» «26، 7»

سالی « 1931 »، رژیمی پاشایه‌تیی له « سپان » پروخا. کۆمارى دیمۆکراسیى دامه‌زرا. « باسک » مکان له پتی پارتیه‌که‌یانه‌وه، له وپروستیسه شۆرشگیریییه‌دا به‌شدارییانکرد. ئاواتی سهره‌بخۆیی ته‌واو، له دل و ده‌روونی پۆله دلسۆزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی « باسک »دا چه‌که‌ره‌یکرد. هه‌ر هه‌مان سال، پفراندۆمیتکی ئازادیان بۆ ئه‌وه‌یه‌سه، له ناوچه‌کانسی « ئۆسکادیی »دا سازکرد. (له 85/ی خه‌لکه‌که ده‌نگیان بۆ جیابونه‌وه و سهره‌بخۆیی میلیبی خۆیان دا.) « 26،7 »

به‌لام، ئه‌م ئازادیی و خۆشییه، زۆری نه‌خایان، تا جارتکی دیکه، ناگری جه‌نگی نیوخۆ، به‌ ده‌سی هیزه‌ کۆنه‌په‌رست و ده‌وله‌ته‌کانی ده‌ره‌وه خۆشکرایه‌وه. جه‌نگه‌که به‌رده‌وامبوو، هه‌موو « سپان »ی گرتیه‌وه. پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی « باسک »، زۆر به‌ شتیه‌یه‌کی قارمانانه، دا‌کۆکییان له ئازادیی و سهره‌بخۆیی خۆیان ده‌کرد.

له « 1936/08/18 »دا، ژمه‌ن پال « فرانکو »، له لایه‌که‌وه، به‌ پشتیوانی هه‌موو هیزه‌ کۆنه‌په‌رست و ده‌رمه‌به‌گه‌کانی نیوخۆ، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به‌ یارمه‌تی و کۆمه‌کی هیزمه‌کانی « مۆسۆلقۆنیی » فاشیی و « هیتلەر »ی نازیزی توانی، هیزمه‌کانی دیمۆکراسیخواز و شۆرشگیرمه‌کان بشکێنێ، په‌لاماری کۆماره‌که‌ دا و بیروخه‌نێ. به‌لام، « باسک » شۆرشگیر و پارتیه‌کیان، کۆلیان نه‌دا و دا‌کۆکییان له خۆیان و کۆماره‌ سهره‌بخۆکه‌یان کرد. له « 1936/10/07 » سه‌رۆکی میریی « ئۆسکادیی »، « جوزی نه‌نتۆنیق دی نه‌گیر »، ده‌وله‌تییکی یه‌کگرتوی له « ناسیۆنالیست، کۆمونیست، سۆسیالیست و کۆمارخواز »ه‌کان، به‌ ناوی ده‌وله‌تی « یه‌کیتی نیشتمانیی »یه‌وه دامه‌زران. (یه‌مه‌ کۆمارى باسکی سهره‌بخۆ دروسبوو.)

« 27،7 » به‌لام، دواى جه‌نگی سخته‌ی خویناوی، هیزمه‌کانی « فرانکو »، به‌ یارمه‌تی « ئیتالیا و ئه‌لمانیا » توانیان، له « 1937/04/26 »دا، شارى « گێرنیکا »ی خۆراک و له « 06/19 »ی هه‌مان سالی‌شدا، هه‌موو شارمه‌کانی دیکه‌ داگیرکه‌نه‌وه و کۆتایی به‌ ته‌مه‌نی کورتی کۆماره‌ ساواکه‌یان بێن. جگه‌ له‌وانه‌ی، له به‌ره‌مه‌کانی جه‌نگ و به‌ بۆمبای فرۆکه‌ جه‌نگییه‌کانی دوژمنان و داگیرکه‌ران کۆژران، کاتێ وولاته‌که‌شیان به‌ ته‌واوی کۆنترۆلکرد، (په‌نجا هه‌زار باسکییان له سێداره‌دا و نزیکه‌ی دووسه‌ هه‌زار که‌س له تاوگیانی خۆیان هه‌لاتنه‌ دیوی ئه‌و دیوی « ئۆسکادیی — ئۆسکادیی سه‌روو به‌ زۆر به‌سراو به‌ فرمه‌ساوه. ») « 28،7 »

ئو کاره‌ساته‌ نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی، به‌ سه‌ر گه‌لی « باسک »ی خواروو هات، وێژدانی نه‌ته‌وه‌یی زۆربه‌ی « باسک »ه‌کانی سه‌رووی وروژان. له ئه‌نجامدا، بزوتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی گه‌رم سه‌ریه‌له‌دا. به‌لام، له هه‌مان کاتیشدا، نا‌کۆکی له نێوان پیزه‌کانی

« پارتی نه ته وایه تی باسک » دا په دابو. (له سالی « 1956 » دا، پڅخراوه ی « نیتا - E.T.A. » له « پارتی نه ته وایه تی ئوسکادی » جیابووه و دوا جاریش خویان بوونه دوو بال « E.T.A.-V. » و « E.T.A.-VI » که نه وایه دواپیان « مارکسی - لنینی » یه. ثم پڅخراوه پڅخراوکی سهربازییه و ناوی « نازادی ئوسکادی » (46,7)

پڅخراوی « نیتا » به هموو ریژایی داگیرکردنی نیشتمان که یان و دهسه لاتی « فرانک » له خه باتکردندا بووه. به سه دان نه بریدی و کاری سهربازییان، دژی هیزه داگیرکر و سرکو تکره کانی دهولتی « سپان » نه نجامداده. له نورو گهلی « باسک » « کانی » فرمسا « شدا، چهن دین پڅخراوی « که لتوری، رامیاری و کوم لایه تی » دروسبووه، رژلیکی گهلی مه زنیان، له بوژاندنه وای ههستی نه ته وایه و گیانی به رهنکار بوونه و دا وازی کردوه.

نوه بوو، ژهنه رال « فرانک »، دوا ی نژیکه ی سپوه شت سال فرمانه وای و دیکتاتوری، خوړپشتن و مالو ترانی، له « 1975 » دا مرد. دوا ی نو میژو ووش، رهوشی « سپان » به گشتی و « باسک » به تایه تی، که می گولا. ورده وده، بهر مو باشت ریشته. تا له سالی « 1982 » دا، پارتی « سوسیال دیموکرات »، دهسه لاتیان و مرکرت. پر ژمه یه کی « ئوتونومی » یان پیشنیاز کرد. به لام، نو پر ژمه نه یوانی، کیشی ره وای « باسک » « کان چاره سرکا. نو گرفته، هروا بی چاره سرکردن مایه وه. چونکه، نوان له سر داوای سهربه خوی خویان سووربوون و نیسته ش، هر خه بات بق سهربه خوی و نازادی دهکن.

به کورتی، زور به ی زوری پوله کانی نه ته وای « باسک » و پڅخراوه رامیاری و سهربازییه کانی، تا نه ورپوش، پیان له سر « سهربه خوی ته وای، په کگرتنه وای هر دوو به شه که ی نیشتمان و دامه زاندنی دهولتیکی سهربه خو » داگرتوه و خه باتی بق دهکن. نو « ئوتونومی » یه کارتونییه ی ههشیانه، به هموو شتویه په تیدمکه نه وه! جا، با « بهر زنجی »، باش له داستانی خوینوایی و قارهمانان ی نه ته وای « باسک » تیبگا، بزانی، چیان دهوی، هر ته نیا به « عریزه یه ک » قایل نابن. « ئوتونومی » یه کی هیچ له بارانه بوویان بدن! گه تا نیسته ش پتی وایی، « باسک » « کان داوای » « ئوتونومی » دهکن، نه و زور « یاغیشه! »، چونکه، دهنگوباسی « ته فاندنه وه، دهسوه شانندن، گیانبازی، گرتن و راوانان » ی پوله کانی « باسک »، له رتی « رژنامه، گولار، ویزگی رادیو و که ناله کانی تیلفیزون » وه، جکه له گوتی « بهر زنجی »، گوتی که لانی جیهانی که کردوه!

كىشەى نەتەۋەبى « بۆسنە ۋە ھەرسك » ۋ « ئەلبانەكانى كۆسۆڧىق »، كەلى ئە كىشەى « باسك »كانى « سپان » جىاوازترە، چونكە، لېرەدا جىاواۋىزى ناينىنى، پۇلىكى سەرەكىى ۋ كارىگەرىى، لە قولبىونەۋەى گرافتەكەدا بىنيۋە، جگە لەۋەى، ھەر دوو دەۋلەتى « سپان ۋ يۆگۆسلاڧيا »، لە ھەموو پروۋىكەۋە جىاواۋىزىيان ھەيە، چونكە، يەكەم بە دەۋلەتتىكى دىمۆكراسىيى دادەنرى، مېژۋىيەكى دېرىنى ھەيە، دەۋلەتتىكى پەسەنە ۋ لە مېژۋودا، پۇلى داگىركەرەنە ۋ ئىمپىريالىزمانەى خۇى بىنيۋە، تەنەت سەردەمى « ئەمىرىكا»، بەشىكى زۆرى « ئەمىرىكاى لاتىن » ۋ وولاتانى جىهانىشىيان داگىركەردوۋە، لە پروۋى جوگرافىاۋە، لە « خۇراۋى ئەۋروپا »دا ھەلگەۋتوۋە، ئابۋورى وولات، لە سەر سىستېمى سەرمایەدارىى دامەزراۋە، ئەندامىكى كاراى بلۇكى « ناتۆ »يە.

بەلام، « يۆگۆسلاڧيا » دەۋلەتتىكى پەسەن نىيە، ۋەك « عىراق » دەۋلەتتىكى ھەلتۆڧىۋە ۋ دۋاى جەنگى دوۋمى جىهان دامەزراۋە، لە پروۋى دەسەلاتى پامىارىيەۋە، بە دەۋلەتتىكى تۆتالىتېرىى ۋ دىكتاتورىى دادەنرى، جىگەى جوگرافىاى لە « پۇژھەلاتى ئەۋروپا » دايە، ئابۋورى دەۋلەت، لە سەر بىنچىنەى سىستېمى سۆسىيالىزم داپژراۋە، ماۋىيەك ئەندامى بلۇكى « ۋارشۇ » بوۋ، پاشان لەۋ بلۇكە دەرچوۋ، لەكەل « مىسر ۋ ھىندستان »دا، كۆمەلى « دەۋلەتە بى لايەنەكانىان » دروسكرد.

پىش گۇرئانكارىيەكانى جىهان، سەرانى « يۆگۆسلاڧيا »، كىشەى نەتەۋەبىيان، لە بەر پۇشنايى ڧەلسەڧەى « ماركسىزم – لىنىنىزم »دا چارەسەر كەردبوۋ. نەۋىش، لە مافى دىيارىكردنى چارەنۋوسدا خۇى دەنۋىنى، لەبەرئەۋە، ھەموو ئەۋگەل ۋ نىشتمانە جىاواۋانەى، لە چوارچىۋەى سنۋورى دەۋلەتتىكى فېدرالىيدا كۆكەردبۆۋە ۋ « يۆگۆسلاڧىاى فېدرالىى »يان پىكەپىنابوۋ. واتە: « بۆسنە ۋ ھەرسك »، يەكە ئەۋ ھەرتەمە فېدرالىيەنە بوۋ. « پارتى كۆمۇنىستى يۆگۆسلاڧىا »، تاكە پارت ۋ سەر كەردەى ھەموو گەلانى دەۋلەتە فېدرالەكە بوۋ. تا ئەۋكاتەى گۇرئانكارىيە كەۋرە ۋ گەرنەكانى سىستېمى جىهان پروۋىدا، بلۇكى « ۋارشۇ » ھەلۋەشاپەۋە، دەۋلەتە سۆسىيالىستەكان، يەك لە دۋاى يەك تىكچوۋن، ئىدى، پىشكۇى بىن كاى كۆنى ھەستى نەتەۋەبى، گەلانى جىاواۋى ئىۋو ئەۋ دەۋلەتە فرە نەتەۋە نىشتمانانە گەشاپەۋە، ناگۆكىيەكان بە تەۋاۋى تەڧىنەۋە، ڧەرمانىۋا جىاجىاكانى ھەرتەمە فېدرالىيەكان، لەكەل دەسەلاتى دىكتاتورىى « بلگراد »دا

تیکچوون. پۆڭبە پۆڭ تا دەهات، پەموشی «نەتەوهیی، پامیاریی، ئابووری، کۆمەلایەتیی، کەلتووری و ئایینی» بەرمو خراپتر دەپۆی، تا وای لێهات، وەک بەرمیلێ بارووت وا بوو، تەنیا دەنگە شقارتەیهکی دەویست، بۆ ئەوهی گرگرێ و بە ئەوایی بەتەقیتەوه.

بەلێ، کێشەی گەلانی «پۆڭسلافیا»، پێش ھەموو شتێ، بە کێشەیهکی نەتەوهیی و پامیاریی دادەنرێ. کێشەیهکە، ھەر لە بنچینەوه، بە شتێویەکی نیوھناچل چارەسەرکراوه. چونکە، وەک چەن جارێکی دیكەش نووسیومە: «ئۆتۆنۆمی – فیدرالیی» ناتوانێ، چارەسەرێکی بنەبریی کێشەی نەتەوهیی گەلانی بێدەس بکا. بەلکوو، چارەسەری بنەبریی، تەنیا خۆی لە سەرەخۆیی ئەواو و دامەزراندنی دەولەتییکی نەتەوهیییدا دەبێت و بە تاکە پێگەش دادەنرێ. (تاقیکردنەوه میژووییە سەرکەوتووەکانی کۆمەلگەی مەژواپەتیی، لە دەولەتە فرە نەتەوه و نیشتمانەکاندا، ئەوھمان بۆ پوونەدەکەنەوه، کە سەرانی ئەو دەولەتانەی کێشەی نەتەواپەتییان، لە بەر پووناکایی بیروباوەتییکی پەگەزبەرستانە و ئایدۆلۆژیایەکی ناسیۆنالیزمانە شۆڤینیستانە و پەقتارفاشیییانە و جیاوازیی ئایین و ئایینزادا چارەسەرکردووه، ھەمیشە دووچاری کارمەساتییکی نەتەوهیی گەورە مالتۆزانکەرانی و جەنگی نێوخۆ و کوشتن و برین بوون. لە پەشیمانیی و سەرگەردانییش زیاتر، ھێچێ دیکەیان بۆ نەماوەتەوه و دەس نەکەوتووه. وەک ھەموو تاقیکردنەوه تەفتوتالەکانی «ئەلمانیای نازی، ئیتالیای فاشیی، ئیمپریالیزمی یابانی، ئێرانی سەردەمی شا و مەلا فەناتیکەکانی ئەپۆ، عێراقی سەددام، تورکیای کەمالیی، پۆڭسلافیای کۆمونیست و فیلیپین ... ھتد.» 73,20)

چونکە، (تاقیکردنەوهکانی دەولەتی فیدرال لە جیھاندا، ئەوھمان بۆ پوونەدەکەنەوه، کە سیستیمی فیدرالیزم، بە ھەموو جۆرەکانییەوه، دۆست و دوژمنان چۆنی لێ تێدەگەن و چۆنی لێکدەدەنەوه، تەنیا بۆ ئەو دەولەتە گەورانە بەگەڵگدێ و سەرکەوتنی بەدەسھێناوه، بە ژمارەیی دانیشستووان زۆرن و بە پانتایی خاک گەورەن، تا کارە بەرپۆبەریتییەکانی نێوخۆی ناوچە و ھەرێمە جیاواژەکانی دەولەتەکە، بە شتێویەکی پێکۆپێک و پەکسان، لە نیوان خەیاندا دابەشکەن، کاریگەرانی و چالاکانە بەرپۆبەرین، بە ئاسانترین شتێو بژین، بێرۆکراتییەت کەمکەنەوه، ژبانی کۆمەلانی خەلکی لە پووەکانی «ئابووری، کۆمەلایەتیی و ھەرھەنگیی» یەو چاکترکەن. وەک تاقیکردنەوه سەرکەوتووەکانی «ئەمێریکا، ئەلمانیای ... ھتد.» کە ئەو دەولەتانە، ھەموویان لە یەک نەتەوه و لە یەک نیشتمان

پیکهاتون. خاوه‌نی په‌ک‌گرتوی ناسیونالی خوشیانن. به‌لام، له
 پروی به‌رتوه‌برنده، سیستمی فیدرالی پتروده‌کن.

له‌همان کاتیشدا، تاقیکردنه‌وه‌کانی په‌کیتی فیدراسیون له‌دموله‌ته
 تیریتوریا له‌کاندا، نوم‌مان نیشاندندن، تا‌نیتسه، له‌هیچ په‌ک‌ی له‌دموله‌ته
 تیریتوریا له‌نهی، ب‌چاره‌سرکردنی کیشی نه‌ت‌واو‌یه‌تی که‌لانی جیاوازی نیو
 چوارچتوه‌ی دموله‌ته فیدراله‌که، سیستمی فیدرالی تیدا پیدا‌م‌ک‌راوه، سرکه‌وتنی
 به‌دس نه‌ه‌یتاوه، له «گرمه‌وکیشه، ه‌راو‌نا‌ژاوه‌ی ن‌یوخ، جه‌نگی نیوان که‌لانی
 نیو دموله‌ته فیدراله‌که» زیاتر، هیچ ج‌وره «خ‌پروپ‌تر، خ‌وشی، ن‌ازدی و
 س‌رف‌رازی» په‌ک‌ی به‌و که‌لانه‌نه‌به‌خ‌ش‌یوه، گ‌ر له‌په‌ک‌ی له‌و‌لاته‌کانی
 جیهانیشدا، سرکه‌وتن‌یک‌ی به‌ده‌سه‌یتا‌ب‌ی، نو‌وا و‌ک چاره‌سر‌یک‌ی نیو‌ه‌ونا‌چ‌ل،
 ش‌ت‌یک‌ی نه‌وت‌و نه‌بوو و نییه، تا باس‌ک‌ر‌ی. چونکه، ته‌نیا ب‌چاره‌یه‌کی کات‌ی بوو و
 تا سر‌بری نه‌کردوو و ه‌ل‌وه‌شاونه‌ته‌وه، ناو و نیو‌یا‌ن‌گ‌یش‌یا‌ن، ته‌نیا و‌ک
 یاد‌کار‌ی له‌لا‌په‌ر‌م‌کانی می‌ژوو‌دا ماونه‌ته‌وه، چونکه، سیستمی فیدرال‌یزم، ب‌چاره‌ی
 دموله‌تانه‌ی له‌چ‌ن نه‌ته‌وه و نیشتمانی‌کی جیاوازی پ‌یک‌دن، و‌ک ش‌ر‌ی‌ن‌قه‌یه‌کی به‌ن‌ج
 وایه، هر که به‌ن‌جه‌که خ‌او ب‌وو و ماو‌م‌ک‌ی ته‌واو بوو، ه‌موو گ‌ی‌رو‌گ‌رفته‌کانی
 نیوان که‌له جیاوازه‌م‌کانی دموله‌ته فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که، سر‌له‌نو‌ی
 ه‌ل‌ده‌م‌نه‌وه. ب‌ویه، بی‌رو‌یا‌وه‌ی فیدرال‌یزم چاره‌سر‌یک‌ی ته‌واو‌ی ب‌ن‌ه‌پ‌ری ه‌موو
 ته‌ن‌گ‌ر‌چه‌له‌م‌کانی نیوان که‌له جیاوازه‌م‌کان ناکا، له‌ه‌موو نه‌و دموله‌ته فره‌نه‌ته‌وه
 و نیشتمانه‌ی تیش‌یدا به‌کار‌ه‌یت‌راوه، تا نیتسه سر‌که‌وت‌وو نه‌بوو و ه‌ر‌گ‌یز و
 ه‌ر‌گ‌یز‌یش سر‌که‌وت‌وو ناب‌ی، و‌ک «تاق‌یک‌ر‌دنه‌وه‌کانی په‌کیتی س‌ؤ‌ف‌یه‌تی
 ه‌ل‌وه‌شاوه، چ‌یک‌ژ‌س‌ل‌و‌فا‌ک‌یا‌ی پ‌ت‌شو، ی‌ک‌ژ‌س‌ل‌ا‌ف‌یا‌ی ک‌ژن، گ‌ی‌رو‌گ‌رف‌تی چ‌ی‌چ‌ین له
 رو‌وس‌یا‌ی فیدرال، ک‌یش‌ی ک‌ریک له‌که‌ندا، ناک‌و‌کی نیوان فال‌ون و فلام‌ون‌کان له
 به‌ل‌چ‌یکا».

ج‌گه له‌وه‌ی، گ‌ر په‌کیتی فیدراسیون، له‌چ‌ن و‌لات‌یک‌ی و‌ک «ه‌یند‌س‌تان و
 سو‌یس‌را‌دا، تا نیتسه، ج‌وره سر‌که‌وتن‌یک‌یشی به‌دیه‌یتا‌ب‌ی، نو‌وا تا سر‌هیچ
 ج‌وره گ‌رم‌ن‌ت‌یه‌ک، ب‌چاره‌ی به‌ر‌ده‌وا‌م‌بوون و گ‌ه‌ش‌کردنی نییه. ب‌چاره‌ی :
 «سو‌یس‌را» که به‌س‌ر‌چاوه‌ی ن‌ازادی و دیمو‌ک‌راس‌یی‌یه‌کی راسته‌ق‌ینه داده‌ن‌ئ،
 ک‌یش‌ی نه‌ت‌واو‌یه‌تی تیدا به‌ش‌چ‌وه‌یه‌کی دیمو‌ک‌راس‌یی‌یه‌انه و شار‌س‌تان‌یی‌یه‌انه
 چاره‌سر‌ک‌راوه، له‌سالی «1798» ه‌وه دموله‌تی ک‌ن‌ف‌یدرال‌ی و له «1848» ه‌وه
 دموله‌تی فیدراسیون‌ی تیدا دامه‌ز‌راوه. دوا‌ی نه‌و ه‌موو ت‌یک‌ژ‌شان و پ‌یک‌ه‌وه ژیا‌نی

هاويه شهش، تازه خهريکه چهن بزوتنه وميه کي نه ته وايه تي، ليتره و له وي دروس دهبن، تازه خهريکه ناوچه ي « بؤراکه » داواي جيا بوونه وه له « سويسرا » دهکن، تازه خهريکه بزوتنه ومي « ژنيڤي نازاد »، له لايهن کومه لي « خه لک، نووسر و پؤشنبير » وه، له « ژنيڤ » ي پايته ختي « سويسرا » ي به هشتي ديموکراسيي و نازاد پيدا سر ه لدهدا و داواي دامه زانندي دهوله تيکي سر به خه له « ژنيڤ » دا دهکن. تازه خهريکه دواي يک سده خه باتي هاويه ش، سر به ستيي و سر به خويي، ناوچه ي « کؤپيک » ريفراندؤم له « که نه دا » دهکن، داواي « نازاد يي، سر به خويي تو او و دامه زانندي دهوله تي ناسيؤنال » دهکن. تازه خهريکه، دواي پتر له يک سده پيکه وه ژياني هاويه ش، له چوار چيويه ي يک دهوله تي فيدرالدا، گيرو گرفته داپؤشراوه کي نيوان هر دوو که لي « فالون و غلامون » له « به لچيکا »، سر ه لدهدا ته وه و داواي « يه کساني، داپه روه ري و نازاد يي » ته او دهکن. (20، 75-76)

هر وه ها، کي شهي نه ته ومي که لي عره بي « فه له ستي » و چيرؤکي « ئؤتؤنؤمي »، له چوار چيويه ي دهوله تي داگيرکري « ئيسرايل »، نمونه يه کي زيندو و مؤدريتني ديکي، لاوازي و بي که لکي سيستيمي « ئؤتؤنؤمي » پيشاندهدا. ماوه ي حوت سالي پتر ده بي، که لي « فه له ستي » دهسه لاتيکي « ئؤتؤنؤمي » فراوانيان له نيو سنووري دهوله تي « ئيسرايل » دا هيه، که چي، پؤز نييه، چهن که سي له هر دوو که ل نه کؤزري! وا تازه ش خهريکه، راپه رينيکي نوتي جهامو ريي به رياه بي و شه ربه رد ده سپيده کا ته وه!

به لام، له که ل هه مو و نه وانه شدا، کي شهي نه و که لانه، هر ته نيا کي شهي يه کي روتي نه ته ومي و رامباريي نه بووه و نييه. به لکوو، کي شهي « نايين » ي شي تيکه لبووه. چونکه، نه و نا کؤکي بيانه، ميژوويه کي که لي کؤني هيه.

کاتي، ئيمپراتوري ي « عوسماني »، به ناوي ئيسلامه وه، به شيکي زؤري وولاتاني « پؤزه لاتي نه وريا » يان داگيرکرد، ناييني ئيسلامي يان، به زؤر و به زهيري ناگر و ناسن، به سر نه و که لانه دا سپان. دواي نه وي، ماويه کي ميژووي زؤر، به سر نه و داگيرکردنه شدا تي به ري بوو، زؤري ي زؤريان ناييني ئيسلامي يان وه رگرت، ئيدي وهک ديارده يه کي سروشتي ليها ت. ئيسته، نه و که لانه خويان به موسولمان دهزانن و شانازيشي پتوه دهکن.

نه وي ميژوو بزمان دهگيرتته وه، نه وميه، سولتان « مورا » ي عوسماني، له شکر تيکي زؤري کؤکردؤ ته وه و په لاماري « يؤگؤسلافيا » ي داوه. جهنگيکي

سهختی خویناویی، له « 1389/06/28-15 » دا، له نیتوان هیزمکانی شیمپراتوریای عوسمانی و سویای فهلهکانی نهو ناوچه په دا پرویداوه. گورهمانی جهنگه کش، « کۆسۆښق » ی ئیسته بووه. له نهجامدا، هر دوو سولتانی عوسمانی « مورا » و میری سرب « لازار » کوژان. به لام، عوسمانییه کان سرکه وتن و ناوچه کیان داگیر کردووه. ماوه ی پینج سده، فرمانی موایی نهو ناوچه په بیان کردووه.

دواتر، جهنگی سهختتر، له نیتوان عوسمانییه کان و « فرمسا » و گهله فهلهکانی ناوچه که دا هه لگیر ساوه. له نهجامدا، عوسمانییه کان شکاون و جهنگه کیان د ژواندووه. له پاداشتی نهو هاوکارییه ی گهلی « سرب » دا، ناوچه « کۆسۆښق » یان به دیاری پیشکه شکردوون. ئیدی، لهو پرژموه، هه موو نهو ناوچه و گه لانه، له بنده سی « سرب » مگاندا ژیاون. گهلی نازار و دهردی نه ته وهی و نایینیان، به ده سه وه چیشتون. بۆیه، هر تروسکارییه کیان دیی، لپیان یاخیبون و راپه پوون. به لام، هه موو نهو جوړه یاخیبون و راپه پینانه، هیچیان لی شین نه بووه و هر زوو دامرکیترانه ته وه. تا، جهنگی دووه می جیهان، به سرکه وتنی بهر دی دیمزکراسی ته واپوو. « یۆگۆسلافیا » کۆمونیست، به سرکردایه تی « تیتو » دامه زرا. که می باری نه ته وهی و رهوشی رامیاری نهو گه لانه چاکتربوو.

له بهر رهوشانی، نه م پیشه کییه کورته میژوویییه دا ده توانین، پتر باری نه ته وهی و رهوشی رامیاری، هه موو گه لانی « بۆسنه و هر سک » و « کۆسۆښق » روونکه پنه وه و تییگه یین.

ناشکرایه، پتر له یه ک میلیار موسولمان له جیهاندا هه یه. نهو پرژش، به تایبه تی دوا ی نه وهی « به کیتی سۆقیت » و زۆرییه ده ولته سۆسیالیستییه کان دیکش تیکچوون، دوا ی نه وهی، شۆرش گه لانی « ئیران » سرکه وت و پارتیه ئیسلامییه کان، ده سیان به سر ده سه لاتی ده ولته دا گرت. دوا ی نه وهی، چهن دین ریکخراوی ئیسلامی ناشکرا و نه یینی، رامیاری و چه کدار، له هیندی ولاتانی جیهاندا دامه زرا، نایینی ئیسلام، به باشتین چهکی باوه و نایدۆلۆژیا داده نری، که گهله موسولمانه پچوکه کان، دژی گهله سرده سه ناموسولمانه کان به کاریبۆتن. جگه له وهی، شه پۆلی بوژاندنه وهی ئیسلام و په ره سه نندیکه له بهر چاو هه ستییدم کری. پرژیه پرژ تا دی، باوه ری ئیسلام له جیهاندا پتر بلاوه دیته وه. ریکخراوه رامیارییه ئیسلامییه کان ده یانه وی، ده سه لات وهرگرن. له بهر نه وهی،

نارمزوویه کی فراروانخواریش، له لایهن دهمسه لاتدارانی نیسسلام و دهموله ته نیسلامیبیه گانه وه هیه. چونکه، نیسسلام خوئی له سر بنچینه ی هیز و دهمسه لات دامه زراوه، به هیزیش نه بووایه، هرگیز بهو شتیومه له جیهاندا بلو نه ده بڼوه. هر وه ها، عرمه به کانیش که لکتیکی زوریان، له بنچینه گانی ثابینی نیسسلام و هرگرتوه. چونکه، به هوی ثابینی نیسلا موه نه بووایه، هرگیز نه پانده توانی، له نیتو نه چوارچیوه ته سکه ی سنووری نیوودورگه ی عرمه بدا دهرچن و بلوڼه وه. بڼه، په لاماری هر ولاتیکیان دابی، داگیرانکړدوه. ته نیا هر له ژیر پرده ی ثابینیشدا توانیوانه، پاساوی نهو داگیرکړنه بدن و سره که ون!

نیسسلام، خوئی له خویدا باوه ریکی ناسمانی و گیانی به رزه. موسولمانه کان، باوه ریان به کاری رامیاری هیه. نامانجیان، روون و ناشکرایه. سره مئا دهمانه وی، له هر ولاتیکی نیسلا مییدا، دهموله تیکی نیسلا میی دامه زریڼ، پاشان، همو دهموله ته نیسلا مییه کان په ککرن، نیمپراتوریایه کی پانو پوری نیسلا میی، له جیهاندا نروسکه ن. له رووی دهمسه لاتی رامیاری و فرمانرواییه وه، باوه ریان به سیستیمی «خه لافه ت» هیه. له رووی سیستیمی نابوررییه وه، پترووی سیستیمی نابورری نیسلا میی ده که ن. له رووی یاسای کومه لایه تییه وه، ده که کانی قورشان و گوته کانی په یامبه ر ده چه سپین.

له بهر نه وه، گرفت نه ته ویی که له موسولمانه کان، «چکه له کوردا!» له هر جتیه کی نه م جیهاندا بروسکه بدا، نه وان پتر پرهمیپدمدن. تا به ته وایی کرکری، تانویزی نهو دهموله ته فره نه ته وه و نیشتمان ناموسولمانانه بگریته وه و زیانیان لی تالکا. چونکه، نه وان باوه ریان، به پتکه وه زیان له که ل که لانی ناموسولمادا نییه، نهو که له ناموسولمانانه نابی، فرمانروایی که له موسولمانه کان بکن. چکه له وهی، له ولاتی نیسلا مییدا، باوه ریان به نیشتمانی تایه تی، که ل و نه ته وهی جیاواز نییه، به لکوو، هموو خاکتی به خاکی خوا، هموو نیشتمانی به نیشتمانی نیسلا م، هموو که له جیاوازه کانیش، به په ک نه ته وه دهمزین. جا، هر له و روانگه په شه وه، که لی موسولمانی ولاتی «بوسنه و هر سک» و «نلیمان کانی کوسسفق ش»، هر به به شتی له نه ته وهی نیسلا م دامنن. بڼه، به هموو توانا و به هموو شتیومه، به پتی به رزموندی بالی نه ته وهی خوئیان، یارم تیی نهو که له موسولمانانه دمدن. کیش نه ته وهی و ثابینییه که تیکه لده کن و پتکه وهی گرتدمدن، تا سرنجی که لانی جیهان، به لای کیش که پاندا راکیشن، هست و سوزی خه لک بوروزین، یارم تیی و کومه کی

نڀودوله تڼی بڼ دابینگن. که له پچوکه موسولمانه کانیش، هینده زیرمکانه، بڼ چاره سرگردنی کیشه نه ته و میبیه کانی خڅیان دهچن، هه مو دروشم و نامانجه نه ته و میبیه کانی خڅیان، له ژیر پهرده ی نایینی نیسلامدا دهشارنه وه. پتر باسی جیاوازی نایینی و کاری خراپه ی دمه لته هه له داگیرکه رهکان دمکن، یا له قالبیکي نایدولوزیای دڼ به نیسلامدا، کیشه که یان چرده که نه وه. وهک جهنگیکي نایینی نیوان موسولمان و دمه لته تیکي کڅمونیستی گاوری دڼ به نیسلامی لی دمکن. بڼه، به هه مو توانایانه وه هولد همن، شڅرشی له سر رڼباز و شتوازی نیسلام به ریا کهن، تا که لک له توانای دمه لته نیسلامیبه کهن و هرگرن و به هر شتویه بڼ، نه وانیش تڼوه گلتن و به دهنگیانه وه بچن. نهگینا، هیچ په کڼ لو که له پچوکه موسولمانانه، بهر که ی رڼوکی نه ی نه ستوری سه ربازی دمه لته داگیرکه رهکانیان ناگرن. توانای بهرگری «تانک، توپ، راکیت و فرڼکه» جهنگیبه کانی دمه لته «یڅو سلافیا» یان نییه. چونکه، به شتویه میشکی سه رباز مکانیان شتوته وه، به جڅرڅ دڼی نو که لاته په رومرد میان کردوون، سر و مالی موسولمانه کان «نهفال!» کهن. بڼه، به هزاران هاوولاتی نو که لانه یان زینده به چالکرووه، به سهدان گوندیان پروخاندووه، به هزارانیان پرویان له وولاته کانی «خڅراوای نهروپا» کردووه.

نهه کرڅکی کیشه و گرفته سه رمکیبه که ی «بڼسنه و هرسک» و دهسه لاتی ناوهندی «یڅو سلافیا» یه. جا، نیسته نهو ماوه، بلڼین: نایا، «به رزنجی» چڼ له م باسه که یشتووه؟ نیسته ش وړتڼه دمکا و به بڼ ناگامان ددهنڼ! به لای منهوه، بڼ ناگایی نهویه، مرڅف نه زانڼ، نهو گرفته و کیشانه، چڼ سه ربانه له داوه؟ که ی په یدابوون؟ داوای چی دمکن؟ کڼ له پشته وه هانیاندهدا؟

سهیر نهویه، که لی «بڼسنه و هرسک»، هر له کڅنه وه، له «نڅو تڼومی» پتریان هه بووه، به لڼم، داوای جیا بوونه وه و دمه لته سه ربه خڅیان کردووه، بڼه، باجه که یان بهو شتویه داوه و سهرکه و تووشبوون. چونکه، پشتمان به خڅیان به ستووه، دمه لته نیسلامیبه کهن یارمه تیپیان داوون، که لانی نازادیخوازی جیهان و دمه لته دیمڅ کراسی و نازادهکان پشگیریپیان کردوون. بڼه سه ربه خڅیپیان به دهسه پتڼاوه.

به لڼم، کیشی «کڅسڅڅ» هر له بنچینه دا، له که ل کیشی «بڼسنه» که می جیاوازیپیان هیه. ومک پیشترا باسمانکرد، هه مو جهنگ و پتکدادانه کان، هر له ناوچی «کڅسڅسڅ» پرویانداوه. هیندی له نه لبا نانه ش، له سه رده می

عوسمانیییه کانه وه هاتوون و لهوئی نیشته جیوون. دواى نهوش، له نهجامی چهوساندنه وه و ململانیتی نیوان هیزهکانی ناوچه که، کۆچورهوی نهلبانهکان هر بهرده وامبووه. به تایبهتی، نهو ناکۆکی و ململانیتی له نیوان هر دوو سهکردهی کۆمونیست، «تیتق» و «نهوهر خواجه» دا ههبووه، پۆزبهپۆز تا هاتووه، ژماره یهلبانهکان له «کۆسۆسفق» پتربووه. نهو باره بهو شیویه پۆشتووه، تا سالی «1963» ش، نهو ناوچهیه، هیچ جۆره مافیکى نهتوهییان نهبووه. بهلام، دواى نهو میژووه، سهروک «تیتق» دانى به «نۆتۆنۆمى» ههرمى «کۆسۆسفق» دا ناوه. ئیدی، لهو کاتهوه، گهلى نهو ههرمه، «نۆتۆنۆمى» یهکی تایبهتییان ههبووه. وهک ناوچهیهکی «نۆتۆنۆمى» ش، چهن گروپیکى ئیتنیه، به هیمنیهی تیدا ژیاوه.

بهلام، سالی «1989» «میلۆشۆبیچ»، به بۆنهى شەش سهده تێپهريبوون به سهه جهنگی «عوسمانیهی و سرب» هکاندا، له کۆبوونهوهیهکی جهماوهریهی فراواندا، له پڕ به گوتهاری، نهو مافهیهی پهتکردووه و لێی سهندنهوه. ئیدی، لهو پۆزموه، دهسهلاتداره شۆفیتییهکانی «بلگراد»، به ههموو شیویه ههولیانداوه، جگه له کهمینهی «سرب» هکانی «کۆسۆفق»، ههموو کۆمهله ئیتنیهیهکانی دیکه قهرکهن. ههرمهکهشیان دوولهتکردووه. واته: پێش نهوهی بقهومی، موسولمانه نهلبانی نهژادهکان، تا نهاندازهیهک، جۆره مافیکى کهلتووریهی و نهتوهییهیان ههبووه.

موسولمانهکانی «کۆسۆفق»، چیدیکه نهیاننوانی، بهرگهی نهو ههموو چهوساندنهوه نهتوهیهی و ئایینییهی «سرب» هکان بگرن. لهبهرنهوه، ههر له سسههتای سالهکانی نهوهدهوه، چهن بزوتنهوهیهکی نهتوهیهی و رامباریهی سههیهلداوه. هیندیکیان باوهریان به «بههرگیی کردنی ناشتییهانه» و هیندیکی دیکهشیان، باوهریان به «خهباتی چهکداریهی» ههبووه. تا «24/05/1992»، پتراندۆمیکى نازادیان سازکرد. زۆربهی پۆلهکانی گهله، دهنگیان بۆ سهههخۆیهی دا. نهوه بوو، کۆمارتیکى سهههخۆ دامهزرا. «برایم پۆگۆفا» به سهروک دانرا. بهلام، «سرب» هکان دژیوون و دانیان پێدا نهنا.

پاشان، هیندی له لاوه نهلبانهکان، به دهسپێشکهریهی «هاشم تاتشیهی»، چهن شانهیهکی چهکداریهیان دروسکرد. دواتریش، «سوپای پزگاریخوای کۆسۆفق» س. پ. ک. ی لیکهوتنهوه. نهو کۆمهله، باوهریان به خهباتی چهکداریهی ههبووه و به «مارکسیه» ناویان پۆشتووه.

له راستییدا، موسولمانه ئهلبانهكان، له سهههتادا، داواي « ئۆتۆنۆمىيى » يهكى بهرهر اوانتريان دمكرد. بهلام، داوي ئهوهي ئهكوشتار و جينۆسايده پرويدا، دروشم و نامانجهكانيان گوزي. له بهر ئهوه، جهنگيكي نابهرابر و سهخت، بئى سهروپهري خوتناوي، له نيتوان هيزمهكاني دهولهتي « سرب » و « س. پ. ك. » دا ههنگيرسا. موسولمانهكان جهنگي مريدن و زيانيان له گهله دوژمنه داگيركهركه دا دهسپيكرد. به شتومهيه، به تهواويي شپهزه و ماندوويوون. گهر هيزهكاني « ناطق » نهبوايه، دهسيان له كارمه وهر نهدايه و پشگيرييان نهكردنايه، به تايبهتي، له مانگي « مارسى/1999 » دا، به فرۆكه جهنگييهكانيان، پهلامارى « بلگراد » يان نهدايه، دوور نهبوو، به تهواويي له نيتويانبهرن و له خاكي خويان بهدرياننين. بويه، ئيستنه ناتوانن، پيگهوه بژين. كيشهكيشيان ههر وا، له ژيتر چاوديري هيزي نيتو دهولهتيدا ماوهتهوه. تا ئيستنه له دهس سوپاي دوژمن رزگار يانبوه. ئهلبانهكانيش چهكيان دانا و « س. پ. ك. » شيان به « پارتى پيشكهوتوخوازي ديموكراسي » گوزي. به رتومه پيگهيهكي سيفيليان دروسكردوه، ئالاي نهتومهي ئهلبانهكان، له ههروو « كۆسۆسفق » دا ههنگراوه. « هاشم تاتشيسى » سهروكي شاليارانى ههريمهكهيه. به زمانى خويان، دهپهيفن و دهخوين. به كورتپييهكي، پاشه رۆژيان به بهرژموندپييهكاني بهري خوراوا بهگشتي و « شميترىكا » به تايبهتي بهسراوتهوه. ههر چهنده، تا ئهنذا مهيهكي زۆر، دهنگي جهنگكه لهم بهشمى « كۆسۆسفق » دا كپبووه، بهلام، ماله ئهلبانيي نيه، چهكي تايبهتي خوي نهبي. چونكه، له رۆژيكي رهشتر دهترسن، نهبا جاريكي ديكهش، پهلاماريان بندهنهوه، تا داكوكي له خويان بكه!

لهم رۆژانهشدا، كيشه ئهلبانهكاني « رۆژههلاتى كۆسۆسفق » تهقيهوه. جهنگ و پيكدادان، له نيتوان هيزمهكاني « يوكوسلافيا » و « س. پ. ك. » ي رۆژههلاتدا دهسيپيكردوه. خهلكيكي زۆر پهروازمبوون و بۆ « مهكه دۆنيا » ههلاتن.

موسولمانهكاني جيهانيش، تهنيا به دم نهبي، به هيچ شيومه، پشگيرييان نهكردوون. ئهسان خو شيان، تيدا ماون. چونكه، ههر چهنده، بهري « ناطق » دهيانپاريزي، بهلام، كيشهكيان له نيتوان ئهوان و ئهوه دهولهتانهي دزي هيرشهكاني « ناطق » بۆ سهه « يوكوسلافيا » ههلياندنايه، وهك « پروسيا و چين »، له سهه ئهوه ريكهوتوون، جيا نهبنهوه. جگه لهوهي، هيزمهكاني « ناطق » به تايبهتي و ههروو بهري خوراواش، له سهه ئهوه ريك، به هيچ جورى نابي، دهولهتيكي ئيسلامي له هيچ چيگهيهكي « ئهرويا » دا دامهزري!

راسته، پڙتیه په گه زپه رسته کې « بلگراد » دهیوست، یه که نه لېبانیی نه ژاد له خاکی « کۆسۆق » دا نه هیلې، به لأم، لیرهدا کتیشه که ئـــــــوه نییه، ئایا مافی « ئۆتۆنۆمیی » یان دهوئ، یا دروشمیتکی دیکه یان بهر زکردۆته وه؟ به لکوو، ته نانه ت داوای هیچیشیان نه کردایه، « میلۆشۆچیچ » هر هه مان دهردی دهدانی. چونکه، بهو پلانه شۆفیتیت و په گه زپه رسته نه دهیوئ، له نیویان بهرئ. وهک چۆن، گه گهلی کورد « ئۆتۆنۆمیی » یه گالته جارپییه ساخته گه کی « سه ددام » یشی په سه ند کردایه، « به عس » هر له سه ر کاری « دهر به دهر کورن، به عه ره بگردن، به به عسیگردن، گرتن و تیرۆرکردن » به رده وامده بوو!

له بهر نه وه، ئه و جۆره گرفته نه ته و میپایه، له خانه ی جهنگی مان و نه ماندا، جیکه یان ده بیتنه وه. گه هیز ی نیوده وه له تیی و « ناتق » ش نه بووایه، کورد و نه لېبانه کانی « کۆسۆق »، یه که چاره نووسیانه بوو، یا خراپتری به سه ر ده هات، جا پتویسته، « بهر زنجیی » له و جۆره جهنگ و پڙتیه مانه بگا، وهک « نه عامه » سه ری له نیو خۆلدا نه شاریتنه وه و پاشووشی له تیشکی خۆر کا!

7/4. یه کیتی سۆفیت :

پاشان نووسیویتی: (قه سه کی ئه م ته وای قسه ی یه کیکه له دکتۆره مکانمان که له کۆتایی شه سه ته کاند و تېووی: « ئه م حوکمی زاتیه ی کورد ئاوا قوربانی بۆ دهدا له یه کیتی سۆفیه ت به عه ریز مه دهرئ! » نه ویش خوا هه لنگارئ راستی کرد، حوکمه زاتیه کانی ئه و تیشمان بینی، کت و مت له « منطقه الحکم الذاتی » له مه ر خۆمان ده چوون. خۆ له دوا ییشدا بۆ دنیا رونه بووه چیچانییه کان وهرامی عه ریزمه که یان له مۆسکۆی په لسه نه وه چۆن درایه وه، ئاگر، ئاسن، رۆژکیتی گرادو چاودیری نه لکترونی.) « 60،3 »

گه « بهر زنجیی » تر سۆک نه بووایه، هه لبه ته، دوا ی پتر له سی سال، ناوی ئه و دوکتۆره ی دهردا! یا، به ناوێکی نادیار مه وه، هر له خۆیه وه قسه یدا تاشیوه، بۆیه، ناوی ناهیتن! ئایا، ئه و دوکتۆره، به ده میی به خۆی گوتووه؟ یا له چ سه رچاومه که وه وهریگرتوه؟ چونکه، له « یه کیتی سۆفیت » هیچ جۆره خه باتیککی چه کداریی خۆتیاووی، له پیتاوی مافه کانی « ئۆتۆنۆمیی – فیدرالی » دا ره ووی نه داوه! به لکوو، کاتئ مافی چاره نووسی نه ته و مکان، له نیو سنووری « سۆفیت » دا دیاریکرا، هه موو کۆمه له نیتنیبییه کان به کوردیشه وه، « ئه و کاته کوردستانی سوور هه بوو » مافی « ئۆتۆنۆمیی – فیدرالی » خۆیان وهرگرت. ئیدی، نه که هر پتویستی به خۆتینرشتن نه کرد، به لکوو، پتویستی به « عه ریزه » ش نه بوو!

« بەرزنجى » يەك، بە ھەموو « زانايسى، دانايى، بە ئاكايسى، پروناكبيرىي، دىد و بۆچوونە فەلسەفىي «يانەو»، تا دوئىنى بوو، بە ھەموو ئەندامەكانى جەستەي، پروياگەندەي بۆ « سۆفىت » دەكرد و چەپلەي بۆ دەتەقان. كەچىي، ئەو بۆ گالتە بە سىستېمەكەي دەكا! ديارە، ئەمەش ئىستە باوئىتى، چونكە، وەك دلتىن: ياخوا كەس گۆلۆلەي نەكەوتتە لىژىي! ئەگىنا وەنەبى، ئەوانەي ئەو بۆ دزايەتتەي ئەو باوەر و سىستېمە دەكەن، ھەر لە كۆنەو ئەو بۆچوونانەيان ھەبووئ!

منىش، تا بە چاوى خۆم « يەككىتى سۆفىت » م نەدى، سالانئ بوو، لە ژۆر كارتىكردنى پروياگەندەي پارتەكانى كوردستان و ناسىقنالىستەكانى كورددا، گەلئ دزايەتتەي ئەو باوەر و دەولەتەم دەكرد. بە لام، دواي ئەو، ماوئ دە سالئ لەوئ ژيام، ھەموو شتىكم ھەلسەنگاند و تېيگەيشتم، بۆم دەركەوت، زۆربەي ئەو شتانەي لە كوردستان باسدەكران، درۆبون! ھەر چەندە وەنەبى، ئىستە باوەر م بە فەلسەفە و ئايدۆلۆژيا كۆمۆنىزم ھەي، بە لام، دزايەتتەي ناكەم، بە بىر و ھۆش و زانست بە پەنگارەيدەمەو. ھەر لە خۆشمەوە كۆپرانە وەك « بەرزنجىي »، قەسە دەر نافرەتتەي، بى ئەو زانىارىيەكە تەوام ھەييت. چونكە، پتەم وا، ئەو فەلسەفە و ئايدۆلۆژيايەدا، تا ئەو ھۆش، گەلئ شتى باشى تىدايە، مرق دەتوانئ، لە ھەموو سەردەمەتەدا، كەلكى لئ وەرگري!

ئىمەي خوتەندىكارانى كورد، لەوئ ژياوين، بە چاوى خۆمان، ھەموو خراپە و چاكەيەكەي ئەو سىستېمەمان ديوە، نەك لە دوورەوە بىستەتتەمان. بۆيە، زۆر بە راشاكاوي دەلەيم: سىستېمى « ئۆتۆنۆمىي – فېدارالىي »، لە دەولەتە فرە نەتەو و نىشتمانەكانى بەرەي كۆمۆنىستى پىشووئ وەك: « يەككىتى سۆفىت، يۆكۆسلافيا، چىكۆسلافاكيا »، لە سەردەمەي خۆيدا، باشتەين چارەسەرى گرفتى نەتەوئەي ئەو كەمىنە و گەل و نەتەوانە بوو. چونكە، ئەو سىستېمە، لە سەر بنچىنەي مافى چارەنووس دارژرايوو، ئەو دەولەتە فرە نەتەو و نىشتمانەش، لە بەر ڕۆشنايى بىرى پتەكەو ژيانى ھاوئەش و بە ئارەزوئ نەتەوكان خۆيان دامەزرايوو.

دەولەتەكەي وەك « سۆفىت »، پتر لە سەد كەمىنە و گەل و نەتەوئەي تىدا دەژيا، ئەو لە كاتىكدا، ئەو كۆمەلە ئىتتىپاقىيە، بە مافە پەواكانى خۆيان گەشتەبون، ھەر كۆمارئ، « ئالائى تايبەتتەي، سنوورى ديارىكراو، پارتى كۆمۆنىستى سەر بەخۆ، مېرىي فېدارالىي » خۆي ھەبوو. بە زمانى نەتەوئەي خۆيان دەيانخوئەن، بېياردانى جەنگ، پتەوندەيپەكانى دەرەو و دىپلۆماسىي نەي، ھەموو دەسەلاتىكەشيان ھەبوو. تەنانت، ھىندئ لەو كۆمارانە، بەپتەي ھەلگەوتى جوگرافىاي وولاتەكانيان،

هیندی دەسلەلاتی تایبەتیشیان ھەبوو، تا پێوەندی دیپلۆماسیی، لەگەڵ دەولەتەکانی دراوستیکانیاندا بکەن. تا ئەو پۆڵە، دەولەتە بەکگرتوووەکەش ھەلۆەشایەو، ئەمانەیان ھەموو ھەبوو، بێ ئەوەی قوربانییەیان بۆ دا بێ. کاتێ ھەلۆەشایەو، بەپێی دەستووری گشتیی « سۆڤیت »، ھەر کۆمارێ مافی سەرەخۆیی و دامەزاندنی دەولەتی نەتەویمی خۆی بێ پەوایینرا و جیاپۆڵە، لە جێی « یەکییتی سۆڤیت »ی بەکگرتوو، پازدە دەولەتی سەرەخۆیی ناسیۆنال لەداکبوو.

جا، بۆ یەکیکی نەزانی وەک « بەرزنجیی » نییە، بە ھێچ جۆرێ، گالەتە بە مافی پەوای گەلانی « سۆڤیت »ی پیشوو بکا. چونکە، گەر ئاگای لە شپۆە سەرەخۆیی و مافەکانیان بووایە، ھەلەتە، ئەو قسە پوچانە نەدەکرد و ئەو چەن دێرە خواروخیچە نەدەنوسی! گەر یەک تۆز ویژدان و تیگەیشتنی ببوایە، ھەلەتە، ئەو ھەلە گەرەمی نەدەکرد. چونکە، لە ھەموو پوویەکەرە، ئەو دوو دەولەتە « سۆڤیت و عێراق »، ھەموو کاتێ جیاوازییان ھەبوو و ھەبە:

1. « یەکییتی « سۆڤیت »، ھەرگیز دەولەتێکی فاشیی نەبوو. بەلام، « عێراق » دەولەتێکی داگیرکەری فاشیی کوردستانە.

2. « پارتی کۆمونیستی سۆڤیت »، پارتێکی ئینتەرناسیۆنالی پێشکەوتوخواز بوو. بەلام، « پارتی بەعسی سۆسیالیستی عەرەب »، پارتێکی « ناسیۆنالی پەگزیەرستی فاشیی »یە، ھەرگیز ئەو دووانە پێکەو بەراوردناکرتن.

3. ئەوەی گەلانی جیا جیا لە « سۆڤیت » بەدەسیانھێنا، یەک دلوپ خۆنیان بۆ نەشت. کەچی، کورد ئەو پتر لە ھەشتا ساڵە، لە باشووری کوردستاندا خۆندەرێژێ، تا ئێستەش چارەنوسی دیار نییە.

4. « یەکییتی سۆڤیت »، تەنیا لە چەن ناوچەیکە « ئۆتۆنۆمیی » پێک نەھاتبوو. بەلکوو، (لە پازدە کۆمارێ فیدرالی، بیست کۆمارێ ئۆتۆنۆمیی و ھەشت ناوچە ئۆتۆنۆمیی پێکھاتبوو) « 97،56 »، بەلام، « عێراق » ئەوتەیی دامەزراوە، لە دوو گەلی سەرەکی و چەن کەمینەیکە نەتەویمی پێکھاتوو، جگە لە عەرەبە سوننییەکان، ھێچ گروپێکی دیکە ئیتنێ، مافی نەتەویمی نییە!

5. کاتیکیش « سۆڤیت » ھەلۆەشایەو، نەتەو سەرەکییەکان مافی سەرەخۆیی خۆیان و مرگرت، ھەر پازدە کۆمارە فیدرالییەکە جیاپوونەو و دەولەتی ناسیۆنالی خۆیان دامەزران. بەلام، کۆمارە ئۆتۆنۆمیی و ناوچە ئۆتۆنۆمییەکان، لە سنووری ئەو پازدە دەولەتە نۆیەدا مانەو و پارێزگاریی مافی ئۆتۆنۆمیی خۆیان کرد.

جا، ئېستە كېتەي « چيچين » ماوه، كه « بەرزنجى » بە پىخاوسىي نىو قورۇچلپاوى نەزانىي و بى ئاگايى كەوتتوۋە. گەر « بەرزنجى » نازانى، با باش بزانى، « چيچين » كان داۋاي « ئۆتۈنمىي » يان نەكردوۋە. بەلكو، ھەر لە كۆنە، كۆمارىكى « ئۆتۈنمىي » يان ھەبوۋە و بە يەكى لە كۆمارەكانى پرووسىيائى فېدراىل دەرۋىتررا. ئوان، لە يەكەم رۆزە، دەسيان بە خەباتكردوۋە، داۋاي سەر بەخۇيىيان كرددوۋە. بەلام، لەبەرئەۋى « چيچينستان » نەۋىتىكى زۆرى ھەيە، ناۋچەيەكى ستراتيژىيى بۇ پرووسىيائى فېدراىل پىكىتىنى، پرووسەكان ھەرگىز ئامادە نەبوۋن و نىن، واز لەو ناۋچە گىرنگە بىتىن، گەر لەۋەش پىتر، قورىبائىي بدمن. ھەرۋەھا، ئەو ناۋچەيە ۋەك دىۋارىكى ئىستورىي نىۋان سىۋورى « پرووسىيا و توركىيا » ۋاپە. چگە لەۋەي، ۋەك گەلى كورد، چۈن ھەمۋى داۋاي جىبابوۋنەۋە لە دەۋلەتى « عىراق » ناكەن، كۆمەلى لەۋانىش دەيانەۋى، لە چۈرچىۋەي « پرووسىيائى فېدراىل » دا بىقىنەۋە و دزى ئامانجى ناسىۋانلىستەكانى « چيچين » ۋەستاۋن. ھەمووشمان دەرۋانين، كېتەي نەتەۋەيى و ئاينىن، تىكەل بە يەكدى كراۋە و جىھانى ئىسلامىيىش، بەكۆترەي بەرزەۋەندىي تايىبەتتى خۇيان، لەو كېتەيە دەپۋانن و دەيانجولتىن. بۇ نمونە: « توركىيا »، بە ھاندانى « ئەمىرىكا »، ھەر لە كۆنەۋە يارمەتتياپاندا، بۇ ئەۋەي ھەمىشە، ئازاۋە لە « پرووسىيائى فېدراىل » دا ھەي، بە تەۋاۋىي لاۋازىي. بەلام « ئىران و عىراق »، لەبەرئەۋەي لەگەل « ئەمىرىكا » بە تايىبەتتى، بەرەي رۆزاۋا بە گشتىي، پىتەۋەندىيىيان باش نىيە، ھەر چەندە كېتەكە ئىسلامىيىش بى، خۇيانيان لى كەپ و كۆپ و لال كرددوۋە، يا چەن جارئ كوتتويانە: ئەۋ كېتەيە، بە كېتەيەكى نىۋوخۇي « پرووسىيا » دادەنرئ، ھىچ پىتەۋەندىيەكى بە ئىمەۋە نىيە و دەس لە كارى نىۋوخۇي دەۋلەتەكانى دىكە ۋەر نادەين. چۈنكە، ھەر دوو دەۋلەتەكە خۇيان، ھەمان گىرتى نەتەۋەيىيان ھەيە و لە كولان دايە! جا دوور نىيە، ئەۋ « عەريزىيە » « بەرزنجى » باسىكردوۋە، خۇي بۇ « يەلتىسن » بى بردبى. چۈنكە، ئوان ھەرگىز « عەريزە » يان بۇ « ئۆتۈنمىي » نەداۋە. بەلكو، لە مېژە مافى « ئۆتۈنمىي » يان ھەيە! ۋا خەرىكە، لە سايەي كەللەرقىي و دەسى دزىۋى دەرۋە، ئەۋەشيان لەكىسدەچئ!

لە راستىيدا، ئەۋرۇ كېتەي « چيچينستان »، نە بە تەۋاۋىي لە خولگەي مافىي « ئۆتۈنمىي » و نە لە خولگەي مافى « فېدراىلى » دا دەخولتەۋە. بەلكو، ئوان داۋاي جىبابوۋنەۋە و دەۋلەتى ناسىۋانال دەكەن، ھەر دەيى، رۆزى لە رۆزانىش، ئەۋ

مافە پەروايە بەدبەیتەن، جگە لەوێ، « بەرزنجیی » کێشەیی « داگستان » یی لە بیرچوو، باسیکا، چونکە، ئەوانیش نەگبەتیی گرتنی، بە دەسی دەرەو، نازاوەیەکیان نایەو، بە قسەیی ئیسلامییەکان هەلخەلەتان، ئەو جەنگە مەل وێرانکەرانیەیان هەلگیرسان، وا خەریکە، سەری خۆشیان و « چیچین مەکانیش، بە یەكجاریی لە قور دەنتین!

9/4. فەلسەفە و ئایدۆلۆژیاکان :

مەن ئێستەش پێم وایە، کێشەیی مافی چارەنووسی نەتەوەکان، لە دەولەتییکی فرە نەتەو و نیشتماندا، وەک « ئۆتۆنۆمیی – فیدرالیی »، هەر تەنیا فەلسەفە و ئایدۆلۆژیای « ماركسیزم – لینینزم » دەتوانی، بە شتوومیەکی « ئاشتییخوازانە، دادپەر و مەرانە و دیمۆکراسییانە »، چارەسەریکا، بەلام، گەر ئەو سیستیمە باش پازە نەکرا، کەسانی خراپ دەسیان بە سەر دەزگەکانی پارت و دەولەتدا گرت، و زەدەدەردە، هەستی شۆڤینیزمی نەتەوێی بالادەس بوژایەو، بەرانبەریشی هەستی پیرۆزی نەتەوێی نەتەو و ژێردەسەکان گەشەیکرد، ئەوا ئیدی دەبی، چارەسەریکی بنەڕەتی بۆ بدۆزێتەو، هەموو هەلەکان پاسکرتەو، لە جیابوونەوش پتر، هیچ پێگەییکی دیکە نییە. بۆیە، ئەو گەلانی جیابوونەو، ئێستەش هێندێکیان، بۆ باری پێشوو دەولەتی « یەکییتی سۆڤییت »، پەنجە پەشیمانیی خۆیان دەگەزن. هەریگز، لەو باوەڕدا نیم، چ فەلسەفە و ئایدۆلۆژیای ناسیۆنالیزم، چ فەلسەفە و ئایدۆلۆژیای ئاین بێتوان، چارەسەری کێشەیی نەتەوێی بکەن. جگە لە تواندنەوێی نەتەوەکان، لە بۆتە نەتەوێی بالادەسدا، هیچ جۆرە چارەسەریکی بنەڕەتی دادپەر و مەرانەیی دیکەیان پێ نییە. نموونەش، لە سەر کێشەیی نەتەوێی، لە دەولەتە فرە نەتەو و نیشتمانەکاندا، لە سەر هەر سێ دید و بۆچوونەکە زۆرە و پێویست بە هێنانەوێیان ناکا.

10/4. پۆزاوای ئەوروپا :

ئینجا، با بزانی، سیستیمی دیمۆکراسیی و دەولەتەکانی پۆزاوای « ئەوروپا »، چیان پێیە؟ چی دەکەن؟ چۆن گەرفەکان چارەسەردەکەن؟ با زۆر دوور نەڕۆین، گەر « بەرزنجیی »، لە « بەغدا »ی خۆشەویست پترێ نەدیو، زانیاریییەکانی وەک زانیاریی عەرەبیکی شۆڤینیی « عێراق » وایە. « نەروێژ و سوید » تا سەرەتای سەڵەکانی سەدەیی بیستیش، هەر یەک دەولەت بوون. بەلام، نەک هەر بە « عەریزەیک! » « ئۆتۆنۆمیی »یان وەرگرت، بەلکو، هەر تەنیا بە « پەراندۆم »ی سەر بەخۆشیان وەرگرت و « نەروێژ » لە « سوید » جیابوو!

« فينللهند » له سهردهمى « لينين » دا، به شتوهميهكى ديمۆكراسيىيانه و به دهمهتهقى، كيشهكهيان چارمهسكررد و له ژيتر دهسى ئيمپراتورىيى « پرووسيا » ي پيشوو و « يهكيتى سؤڤيت » تازە دامەزراودا رزگارايبوو!

« ئيرلەندەي باكوور »، چەندىن سالا، سوياي نەيتنەيبان دامەزراوندوو، جەنگى نەيتنى سەرچادەيان پيەرەوكردوو، ھەرگىز داواي مافى « ئۆتۆنۆمىيى » يان نەكردوو، تا مامۇستا « بەرزنجىيى » ھەك « تەتر! »، خۆي ماندووكا و « ەريزەيەكا! » بۆ پەرلەمانى « برىتانىاي گەرە » بەرئ! بەلكوو، داواي رزگارىي و سەرەخۆيى « ئيرلەند » و يەكگرتنەوھى ھەر دوو پارچەكەي نىشتەمانيانكردوو. كاتىكش، كار بەوھ گەشت، كيشە پەواكەيان بە ئاشتىي چارەسەرکەن، پىفراندۆمىكيان سازکرد، تا ئەندازەيەكى زۆريش، كيشەكهيان بە لا داخرا.

له « سويد »، جگە له كيشەي كەمىنە نەتەوھىي « سام » ھەكان، گرتى نەتەوھىي دىكەيان نىيە. لەگەل ئەوھ شدا، « سام » ھەكان داواي چىيان كردوو، ھەر تەنيا بە دهمهتهقى بۆيان جىبەجىكردوون.

له « سويد »، نەك ھەموو شارئ، بەلكوو، ھەموو گەرەمكىي گەرەش له نيو شارەكاندا، شتو « ئۆتۆنۆمىيى » يەكى تايبەتەي خۆپەرئوھەردىيان ھەيە، كە له سەر شتوھى سىستىمى « كۆمۇنات » دامەزراو.

« سويسرا »، له سئ گەلى سەرەكەي پىكھاتوو. به ھەر سىكيان، دەولەتەيكي يەكگرتووي فیدرالیان دامەزراوندوو. ھەر سئ زمانە نەتەوھىي يەكەي « فرەنسىي، ئەلمانىي و ئىتالىي » به زمانى فرەمىي دادەنرئ. باشتريين ژيانيان ھەيە و له ھىچيان كەم نىيە. وا بزەنم، نە جەنگ و نە خۆنرشتنى وىستوو، نە كەسش « ەريزە » يەكى داو، تا ئەو سىستىمە ھەلبژترن.

ھەر وھە، دوورگەي « كۆرسىكا »، ئىستە « ئۆتۆنۆمىيى » يان ھەيە، كەچىي، داواي سەرەخۆيى و جىابوونەوھ له « فرەنسا » دەكەن.

دوا جار، لەوانەيە لای « بەرزنجىيى » و خۆنەرى كورد، شتەيكي سەيربئ، گەر بۆيم: دەولەتەيكي ھەك « سويد »، ھىندە مافى مرقىي لەبەرچاوگرتوو، ھەموو ئەو پەناپەرانی، له دەولەتە جىاجىاكانى جىهانەوھ ھاتوون، ھەموو جۆرە مافەيكي ھەك: « قەسەردن، خۆنندن و نووسين به زمانى نەتەوھىي، خواپەرستىي له سەر ئايىنى خۆيان و مزگەوت دروسكرن ... تاد » يان ھەيە.

جگە له ھەموو ئەمانەش، « سويد » يىيەكان، نەك ھەر بىريان له مافەكانى مرقف و چۆنەيتى باشكردنى ژيانيان كردۆتەو، به شتوهميهكى بەردەواميش، ھەر بىرى لى

دەمەنەنە، بەلکوو، لەبەرئەوهی، «باکووری سوید»، لە ناوچەی «تەور» دا
 ھەلکەوتووە، سالانە بەفرێکی زۆری لێ دەبارێ و گەلێ ساردە، وولاتەکە مەترسیی
 ئەوهی لێ دەکری، ھیندێ ئازەلی دێندە کێوی ھەک «گورگ»، لەنیوچن و
 نەمێن. لەبەرئەوه، لە زستاندا بە فرۆکە «ھالیکۆپتەر»، خواردنیان بۆ فری
 دەدەن، تا لە برسانا نەمرن. دە ئەوه، لە وولاتیکی ھەک پۆژھەلاتی ناوھندا بووایە،
 نەک ھەر خواردنیان بۆ دا بین نەدەکردن، بەلکوو، خۆنیشیان لە کاسە دەکردن!
 شتیکی سەیر نییە، گەر دیمۆکراسیی لە دەولەتێکی ھەک «سوید»، بەو ئاستە
 بەرزە گەشتبێ، سەرۆک شالیاران «سوید»، لە رێستۆرانتیکی ئاساییدا نان
 بخوا، ھاوولاتیەکی «سوید» ھی ھەلسێ، قاپی زەلاتە بە سەرگوێلاکیدا بکا.
 سەرۆک زۆر بە ھێمنی، لێی بیرسی: بۆ وا دەکە؟ ئویش لە وەلامدا بلێ:
 چونکە، خۆش ناوی! سەرۆکیش ھێچ نەلێ و ھیچیش لە ھاوولاتیەکی نەکەن!
 پەنگ «بەرزنجیی» بووایە، ھەک «تالە» لە بەر دەرکی سەرا ھەلیواسیایە!
 چونکە، گەر لە سەر ھەلکانی پێش ھەفتا سال لەمەو، بەو شێوھە زەردوویی
 کرتوویەتی و کەفی چاندووە، ئاخۆ دەبێ، لە سەر کارێکی لەو چەشنە، چی
 بکرایە!

11/4. ئامۆژگاریی :

«بەرزنجیی»، لە کۆتایی سیپارەکیدا، ھەرا پەتی ئەندیشە، بۆ وێنەکانی
 بەرەلکروو و ھەک کەولەکوێتکی سەد سالە خاوەن ئەزموون، لە پێی مەنە،
 ئامۆژگاریی ھەمووانی کردووە و نووسیوتی: (ئەوهی ماوہ بیلیم ئەوہی کەزۆر
 شت ھەن مەوۆف دەستیان بۆ نەبات باشترە، تا بەتەواوی تاوتۆو سەروینی نەکاو
 لێی حالی نەبێ، بەتایبەت ئەگەر بەمەزەندە ئو نامۆشیو. ئەو دەبختە باریکی
 داماوہیو،) «61،3»

لە راستییدا، منیش لەگەڵ ئەو بۆچوونەدام، بەلام، بۆ ئەوهی «بەرزنجیی» باش
 بزانی، من «فیتەر» نیم و ھەر لە خۆمەو پەلاماری «دارتاشیی» م دابی! یا
 «عەرەبانجیی» نیم و دەرزی لە نەخۆش بدم! بەلکوو، ئەو بابەت و پاسانە، بە
 کاری خۆمیان دەزانم. وا بزانی، زۆر بە جوانیی و ئەواویش، گوتارەکی خۆم
 تاوتۆتکردووە و باشیشی لێ تێگەشتووم، یەکیکی ھەک «زئور» چی بوو؟ ئو
 ھەموو ھۆنراو «عیراقچیتی» یانە، لە چ پوانگەیکەوہ کوتووە! نەک ھەر بە
 بیر و بۆچوونی من نامۆن، بەلکوو، کێم و زەرداویی دوومەلێکی پێس بوون، لە
 کانی یاقووت و ئەلماسی ھۆنراوکانییوہ تەقیون و دەرھاتوون! دامایش ئو

کەسە، خۆی لە هیچدا نەبێ، دەنگی نەبێ، پەنگی نەبێ، بە بۆنەی هێندێ باسی دروسکراو و خۆهەلخەلەتاندنەوه بیهوێ، خۆی بنوێت! داماو ئەو کەسە، داکوکی لە هەل و چەرتیی خۆی و خەلکی دیکە بکا! لە پێناوی بەرزەوهندییە تایبەتییهکانی خۆیدا، خۆی و خەلکیش کوێرکا!

پەنگ، دوکتۆزێ بە دارتاشی بێ، تۆ لە پزیشکی نازانی، خەریکی دارتاشینی خۆت بە، یا ئاسنگەرێ بە مامۆستایە بێ، واز لە ئاسنگەرێی بیتە و خەریکی وانەوتنەوهی خۆت بە، زۆر کاریکی ئاساییی. بەلام، گەر هەر نووسەرێ، بە هەر کوردێ بێ، خەریکی پیشەکی خۆت بە، واز لە خۆتندنەوه و نووسین بیتە، ئەوا جگە لەوهی، بە قسەیکێ تا بێتی هیجوپووج دەژمێرێ، هیچ کەسیکیش، بە هیچ شیوێکیش بۆی نییه، ئەو قسەیه بکا. چونکە، خۆتندنەوه و نووسین، پێش ھەموو شتێ بەھرە و ئارەزووی ئەو مەزۆفە دیاریدەکا، نەک خۆتندنی نێو چوار دیواری خۆتندنگەکان، تەنیا پێوهری بێ، پروانامە ساختەکانیش، ئەو ماقە بە یەکتی بدا، بە ئارەزووی خۆی، قسە ی پروپووج ریزکا. لە ھەمان کاتیشدا، رێگە لە وزە و توانای چەن کەسیکی خاوەن بەھرە و لیھاتوو بگرێ، دەم ھەل تەھیننەوه و تەنیا ھەر کوێ بن، دەم نەبن و هیچ نەنووسن!

12/4. نووسین و پیشە :

جا بەو بۆنەیەوه، گەر « بەرزنجیی » ئەو مافە بە من رەوا نەبینی، وەک نووسیوتی: (شارمزایی و پسپۆری مرقف توانای راستی درکەاندیشی دەدات بە تایبەت لە بوارە ئەسلیەکی خۆیدا). « 61,3 » ئەوا بە لانی کەمەوه، سی سالی تەمەنی خۆم، بە خۆتندنەوهی وێژە « کوردیی، عەرەبی و پرووسی » یەو خەرج کردووه. جگە لەوهی، ھەر ئەو خۆی بوو، سالی « 1974 »، داوای گوتاری لێ دەکردم، بۆ خۆتندەری ساوای کوردی گۆفاری « ئەستێرە » ی بنووسم. بە داخەوه، تەنیا یەک گوتارم نووسی و ئیدی فریا نەکەوتم، درێژە بە نووسین بدهم، چونکە، سەرکردایەتی ئەو کاتە کورد و دەولەتی « بەعس »، ئاگری جەنگیان لە کوردستان ھەلگیرساندووه و منیش ھەلەم!

ھەر کەسیکیش، ئەم رێستە و قەوانە سواوہ کۆنە بێ تامە بخۆنیتەوه، زۆر باش دەزانێ، « بەرزنجیی » ویستوویەتی، پلارێھاوێژێ، گواہ، ئەو بوارە بابەتی من نییە و بە زۆر سواری شانی بووم! من لە ناخی دڵمەوه، بەزەبیم بەو جۆرە کەسانەدا دیتەوه، کە بەو شیوێە بێردەکەنەوه. چونکە، نووسین و پیشە، هیچ پێوهندییەکیان بە یەکەوہ نییه. مەگەر، ھەر ئەوانە ی پیشە و نووسینیان تیکەل

کردووه و وهک سه رچاوه یه کی گرنکی ژیان، پتی دهژین. خوتندنه وه و نووسین، پتیش هه موو شتی، به وزه و توانای نه و که سه ده سنیشانده کړی. نه وینیکه و پزدانی گه ووه، به هه موو که سیکي نابه خشتی! گهر نه و ئوینه، به ده زوله ی خوتنینه، نپو دلدا نه و ژشتایه، هه لېته، نه و که سه یه ک دپړی نه ده خوتندنه وه و نه ده نووسی. جا گهر وا نییه، بۆ هه موو که ستی، خووی خوتندنه وه و نووسینه نییه! جۆره که سانی هه ن، خوا وای دروسکردوون، تاقه تی نامه نووسینیشیان نییه!

بۆ ناگاداری « به رزنجی بیس، نه و ماوه ی چواره سالی ته ووه، نه و ته ی خوتندنه که م ته و او کردووه، مالاوایم له ته رخانه ی تاییه تی خۆم کردووه، خۆزگه م، وهک نه و قسه یی کردووه، نامۆزگاری خه لکی کردووه، خۆی وهک مامۆستایه ک، هپنده له زمانه ی کوردیدا شاره زا و پسپۆر بووایه، به کوردییه کی ره سه ن و پته یی، به زمانیکی بێ گریوگۆل ده ی نووسی. که مێ نازا بووایه، توانای درکاندنی هه موو راستییی کانی هه بووایه!

13/4. تۆپه لێ ووشه :

پاشان نازانم، نه م چهن دپړه ی بۆ له سه رچاوه یه کی عه ره بییه وه وه رگرتوه، به شتیه یه کی زۆر خراب وه ریگرتاوه، به کوردییه کی ناخۆش دا پړشتوه نووسیوتی: (هه موومان له ژیر یه ک تیشکا ده ژین، به لām بۆچی هه ر نه م تیشکه لێره له سوری ده که وێ و له وێ به شین یا سبی.. وه یا له به یه کدا چوونی دووانیان پانتایی تاریک دروست ده بی؟ حالی بوون له مه زحمه ته، هه تا نه وه نه زانین که له له وحی ناگاوه هۆشما دا — درز — یا — کون — دروستبووه) «61,3» ئایا، نه م فه یله سووفه که وریه، مه به سی له و تۆپه له ووشه بێ تامانه چی بێ؟! «

14/4. نیازپاکیی :

پاشان نووسیوتی: (گومانم له نیازپاکی نووسه ریش نه و هه روا با وه ریشم به هیزه به و پاگانه جوان و به رزه ی خوی گه ووه په ره ردار بۆ شاعیرانی کردووه له هه ر جتیه بن: « و الشعراء يتبعهم الغاؤون الم تر انهم فی کل واد یه یمون، و انهم یقولون ما لا یفعلون، الا الذین امنوا و عملوا الصالحات و ذکروا الله کثیرا و انتصروا من بعد ما ظلموا. » «61,3»

جا هه ر نه وه ما بوو، « به رزنجی » گومان له نیازپاکی یه کی وهک من بکا! ده بی، من چیم له که ل پیاوکی خواناسی وهک « زیتوهر » دا هه بی! چونکه، کاته من له دایکبووم، نه و دوو سال بووه، مالاوایی له م که وروونه بێ فه ره کردووه! به لām،

5. گۆتایی:

دەگتیرنەو، لە کۆندا، گەورە پیاوان و دەسلەتداران، نۆکەر و پیاومەکانی خۆیان دەمخەسان، تا ناپاکبێبیان لێ نەکەن، دەس بۆ ئابرووی ژن و کێژمەکانیان نەبەن. بەلام ئەوێ، هێندێ لە سەرانی پارتە رامیارییەکانی کوردستان دەیانەوێ، مێشکی پۆلەکانی گەل بە گشتیی و نووسەرانی کورد بە تاییبەتیی، بخرسێن، تا کردارە خراپەکانیان لەقاو نەدەن، جەماوەری گەل وەک مێگەل لێخووپن! بیرى پیرۆزی « کوردستانیزم » لە مێشکیاندا بتاسێن، بە بیرى نامۆی « عێراقچیتیی » مۆتوربەیانکەن!

راستیان فەرموو: سەگ لە قەسابخانە نەمرێ، عومری بە زایە دەروا! جا، کوردە « عێراقچیی » یەکان، گەر لە قەسابخانەی « عێراق » نەمرن، دلیان بۆ « بەغداى پیتەختى تاوان لێ نەدا، ناخەوتنەو و خەو لە چاوانیان ناکەوێ! چونکە، وەک سەگی کونەماسى وان، لە کوردستان دەژین، کەچی، پاسى جەتاواى « عێراق » دەمکەن!

من لەو دەترسم، پۆڤێ لە پۆژان، چانسى کورد یاریی، زلەتیزمەکانى جیهان بریار بەدەن، دەولەتیکى نەتەوێ بۆ گەلى باشوورى کوردستان دامەزرتن، کەچی، چەن « عێراقچیی » یەکی بێگانەپەرست دژبن و پەتیکەنەو. وەک چۆن ئەوێ، لە « پۆڤەلاتى تەیموور »، کۆمەلێ میلیشیای چلکاوخۆرى بەکرتگیراوى سەر بە دەولەتى « ئەندەنوسیا » پەیدا بوون، ئازاویەکی گەرمیان ناوتەو، دژی ئازادیی و سەربەخۆیی نیشتمانەکیان وستان، دواى ئەوێ، لە پەتراندۆمیکى ئازاددا، پۆلەکانى گەل، بە زۆریەى دەنگ، بریارى سەربەخۆییان داو!

ئێمەى کورد، لەگەڵ هەموو تیۆرییەکانى « کوردایەتیی فراوان، عێراقچیتیی، دیمۆکراسیی بۆ عێراق، برایەتیی کوردی بێدەس و گەلى بالادەسى عەرەب، ئایدۆلۆژیای خەباتى ناوکی، بەرژمەندیی هاوێشێ پۆلیتاریای دەولەتیکى فرە نەتەو و نیشتمان، کۆمارى هاوێش، هەموو لق و بەشەکانى باوەرى سۆسیالیزم، ئایدۆلۆژیا و فەلسەفەى مارکسیزم » دا، تاقیکردنەویەکی باشمان هەیه، تا ئێستەش لە هیچیاندا سەرکەوتوو نەبووین. چونکە، بێروباوەرمان کوردستانیانیانە نەبوو، هەول و کۆششەکانمان بۆ خۆمان و نەتەوێمان نەبوو، هێز و توانامان، لە پازەى دوژمنان و داگیرکەرەکاندا بوو، مێژەمەشمان هەر لە « کوشتنی پیاوخراب، جەنگى بەرمیی، گفتوگۆکردن، لەدەسدانى هەلى مێژوویی،

خەباتی دیپلۆماسیی و پرویاگەندەکردن «موه بیگرە، تا بە «جەنگی نێوخۆی نێوزپاوی چەپەلی کوردقەران، ناریکی، ناتەبایی، یەکنەگرتنی ڕێکخراوە پامیارییەکان و ڕیزمەکانی گەلی کورد «دەکا، هەلبوو، لە ڕووی پابەریشەوه، هەرگیز نەتووی کورد هێندە ئەرۆق، بێ «پاوەر، سەرکردە و پێشەوا «نەبوو، یەکنەگرتو نەبوو، هەرگیز هێندە لە نێوخۆدا، ناکۆک و ناتەباش نەبوو.

پێویستە، سەرانی کورد نەو چاک بزاتن، هەروەها دەبێ، لای ڕۆڵەکانی گەلەگەشمان ئاشکرا بێ، بۆ دۆست و دوژمن و گەلانی جیهانیشتی ڕوونکەنەوه، کێشە کورد، لەگەڵ داسۆزی بۆ «عێراق «جیاوازه، بە هیچ جۆری نابێ، ئێ دەولەتە داگیرکەرە، بە دەولەتی خۆمان بزاتن، بە لکۆو دەبێ، بە شیوەیەکی بەردەوام هەولەدەین، ئێو راستییە بە گوێی سەرانی داگیرکەدا بەدەین، کە باشووری کوردستان، بەشی «عێراق «نیە. پێوەندیی بڕایەتی گەلەتەقینە و دۆستایەتی راستەقینە جیاوازیان هەیە. بڕایەتی بێ ڕیزی بەرابەری، بە کەلکی هیچ لایەگمان نایە. دۆستایەتی راستەقینەش، تەنیا ئێو کاتە ڕووسدەبێ، کە گەلی عەرەب دان بە هەموو مافە نەتەویمییه ڕەواکانی کورددا بنێ. چونکە، نە کورد دەبێ بە عەرەب و نە عەرەبیش دەبێ بە کورد، نە باشووری کوردستان بە بەشی «عێراق «و نە «عێراق «یش بە بەشی «عێراق «کوردستان دادەنێ! ئێو لەم راستییەش لایدا، ئێوا جگە لە دەردیسەری و مألۆترانی، هیچی دیکە دەس ناکەوێ. چونکە، («مەلانی، ناکۆکی و بەرەرمەکانی «نێوان نەتەوێ کورد و دەولەتە داگیرکەرەکانی کوردستان، تەنیا مەلانییهکی پامیاری و چەکداری ڕووت نییە، بە بەدیهێنانی چەن ئامانجیکی کاتی وەک «نۆتۆنۆمی - فیدرالی «چارەسەرکری و کۆتاییبێتی. بە لکۆو، لە زنجیرەیه مەلانی مێژوویی دووردریژ پێکەتوو، هەر لە سەرەتای داگیرکردنی کوردستانەوه دەسپێدەکا، هەرگیزا و هەرگیز کۆتاییبێشی نایە، تا «دوا سەرباز، دوا دەزگە بە پێوەبەریتی دەولەت، دەسلاتی پامیاری، مەکیەیی سەربازی ئیمپریالیزی تورک، فارس و عەرەب «لە کوردستاندا باروبارخانەیان، بنکە و بارمەگەکانیان نەپێچنەوه، کوردستان چۆل نەکەن و نەڕۆن. واتە: مەلانییهکی چارەنووسسازانە کەوێ نەتەویمییه، بنەماکە لە سەر بنچینە «ڕزگاری تەواو، سەرەخۆی راستەقینە، ئازادییهکی راست و ڕەوان «بەستەبەستی خاکی کوردستان و مافی چارەنووسی نەتەوێ کورد دامەزرێ، کە خۆی لە دامەزراندنی دەولەتی نەتەویمیدا دەنۆتێ.» (29، 291)

بلاوېونه‌وې بیرى «مارکسیزم - لینینیزم» له کوردستاندا، له پټی ده‌سی دوهمه‌وه بووه. بویه، فله‌سه‌فه و نایدولۆزیاى کۆمۆنیزم، له پټی کۆمۆنیسته کوردستانی و سهرانسهرییه‌کانه‌وه، کار‌تکى نیکیتیتشانى که‌وره‌ی، له رۆله‌کانى نه‌ته‌وه‌ی کورد کردووه. هستیکى مارکسییپپانه‌ی کوردستانییپپانه، له نټو مارکسییپپه‌کانى کوردا په‌یدا نه‌بووه. زۆر هه‌ولیان نه‌داوه، پټ‌خراوتیکى کۆمۆنیستی کوردستانی نیشتمانپه‌روهر دامه‌زیتن، تا په‌ره به‌ بوژاندنه‌وه‌ی، هستى خۆ به‌ کوردزانين و خه‌لکى کوردستان بدن. ئەم‌ش خۆى له‌ خۆیدا، له لایه‌که‌وه، یارمه‌تیپپه‌کى زۆرى بلاوېونه‌وه‌ی، گیانى «عیراقچیتى» داوه. له لایه‌کى دپه‌شه‌وه، زیان‌تکى زۆرى، به‌ بیرى کوردستانچیتى، رۆله‌کانى نه‌ته‌وه‌ی کورد که‌پاندووه.

بویه، کار‌تکى زۆر سه‌هر نییه، که‌ر له‌ کۆندا، هیندى «خۆنه‌وار، پروناگبیر، نووسەر، هۆنەر و رامیار» ى کورد، زۆر کوردستانییپپانه بیریان نه‌کردبیت‌وه، بیرى «عیراقچیتى» هه‌موو دید و بۆچوونه‌کانیانى کۆنترۆل‌کردبى. تا به‌و شتیه‌یه، هۆنراوه‌ بۆ «عیراق» بلین، گۆرانى بۆ «شا و نالا» که‌ی بچرن! جا که‌ر هستى نه‌ته‌وه‌ی کورد لاواز نه‌بوایه، هه‌لبه‌ته، ئەم کارانه‌ پرووى نه‌ده‌دا.

جگه‌ له‌وه‌ی، که‌ر به‌م پټیه‌ بووایه، که‌ر ئەم کردار و په‌فتارانه‌ راستبوونایه، دهبوایه، هۆنەر و مامۆستا‌کانى «چه‌زایر، فیتنام، هیندستان، باسک، عیراق و فله‌ستین ... تاد» هۆنراوه‌یان به‌ سه‌ر خاکی ئیمپریالیزمى «فره‌نسا، ئەمیریکا بریتانیا، سپان و ئیسرايل ... تاد» دا هه‌ل‌دايه، گۆران‌یپان بۆ شا و سه‌رکۆماره‌کانیان بگوتایه، به‌ هۆنراوه‌ی فیرکارى، منالانپان فیرى بیتگانه‌پرستى و خۆشویستنى داگیرکه‌ران بکردایه، خۆیان به‌ هاو‌نیشتمانى ئەو دهبه‌ل‌تانه‌ بزانیایه! ئایا، جگه‌ له‌ کورد، کام نه‌ته‌وه‌ی جیهان، به‌و شتیه‌یه منالانى خۆیان په‌روم‌ده‌کردووه؟ ئەم، که‌ر سه‌ر‌ل‌یش‌یواى نه‌بى، چیه‌؟ نه‌وى گۆرانى بۆ چله‌پووش‌تکى هه‌ر دهبه‌ل‌تکى داگیرکه‌ر بلن، به‌ لانى که‌مه‌وه، هستى نه‌ته‌وه‌ی زۆر لاوازه و له‌ بیتگانه‌پرستیدا نفوومبووه!

بویه‌ ده‌بى، منالانى کورد، له‌ کار‌ت‌یک‌ردنى ئەو جۆره‌ په‌روم‌ده‌کردنه‌ چه‌واشانه‌ دوور‌خړینه‌وه. چونکه، خۆشه‌ویستى راسته‌قینه‌ى نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ په‌که‌م هه‌نگاوى په‌روم‌ده‌کردنى نه‌ته‌وه‌یپپه‌وه ده‌سپ‌د‌ه‌کا. سه‌ره‌تاش له‌ نټو مال و پاشان له‌ خۆ‌پ‌د‌ن‌گه‌کانه‌وه سه‌رد‌مه‌ده‌یتى. به‌ سه‌رجى، ئەو په‌روم‌ده‌کردنه، له‌ سه‌ر بنچینه‌په‌کى مرۆډ‌ۆستانه و پ‌زى براپه‌رى نټوان نه‌ته‌وه‌کان دا‌پ‌ز‌را‌پ‌ى. منالانى

کورد، خۆیان له منالانی هیچ نه ته وهیه کی دیکه به که متر نه زانن. ئه م راستیییه
 وه نه بی، هه ر من بیزانم، به لکوو، وه ک یاسایه کی گشتیی، هه موو نه ته وه گانی
 جیهان پیره ویا نکر دووه و پیره ویشده که ن. ته نانه ت، هه نه ره مگانی کوردیش، هه ر له م
 گۆشه نیگا په وه. بووه، هه نه زاوه و سر رووی نه ته وه یی و نیشتمان بییان، بۆ منالانی
 کورد داناوه. تا هه ر له منالایییه وه، پتر هه زگری خا کو خۆلی نیشتمان که بیان بن،
 بۆیه، په کتکی وه ک « به خود»، کاتی له « کهر کوک » بووه، هه ستیگر دووه، منالانی
 کورد سر رووی « تور کمان » هه دموختن، سر رووی « ئه ی دلیران » هه بۆ داناون. یا
 چهن هه نه ره تکی وه ک: « دلدار، پیره مه تیرد، بیکه س، گۆران، به خستیار زۆمه ر »،
 ته نانه ت « زۆمه ر » خۆشی، که لئ سر رووی بهرز و جوانی نیشتمان په ره وه بییان بۆ
 منالانی کورد هه نه یو مه ته وه، جا کهر، په یان به و راستیییه نه بر دبی، هه له به ته، نه و
 هه نه زاوه یان نه ده گوت.

بۆیه، نه و سر روودانه، به نه مریی ماونه ته وه، نه وه دوا ی نه وه، له خۆتندنگ و بۆنه
 نه ته وه یییه کاندایه لینه وه. به لام، هه موو نه و هه نه زاوه نامۆ « عیراقچی یانه، له
 خانای نه مرییدا جیکه بیان نه بو ته وه، هه رگیزا وه رگیزیش، جیکه یان نابینه وه. جا
 کهر وا نییه، هه له به ته، نه و هه نه زاوه « عیراقچیتیی یانه ی « زۆمه ر » تا ئیسته ش،
 وه ک هه نه زاوه و سر رووه نیشتمان بییه کانی دیکه ی هه نه رانی کورد، له دل و
 دهروونی منالانی کورددا ده زیان. له خۆتندنگه کانی کوردستاندا ده خۆتندران.
 به لام، چونکه چهن هه نه زاوه ییکی نامۆ و زۆله ک بوون، هه ر بایه کی سه ر رووی
 زه موی کوردایه تیی لئی داو ن، زوو جوانه مه رگبوون و ئیسته ش له زبلدانی میژووی
 بییری بیتگانه په رستیی و « عیراقچیتیی »، سه رده مه تکی میژووی پوونا کبیری
 کورددا گۆرکراون!

په نگه، په کئ ئه م نووسینه بخۆتیتته وه، وا بزانی، هه نده رقم له عه ره به، چاوم بهر
 پیتی خۆم نابینئ و خه ریکم کو تیرده بم. نه خیر، هه رگیز وا نییه. به لام، « عیراق » به
 دهوله تیککی داگیر کهر ده زانم. هه موو نه و هاوولا تیییه « عه ره ب » هه نه ی، دان به بوونی
 نه ته وه ی کورددا ده تین، به په شی له نه ته وه ی خۆیا نمان دانانن، نه وه ی بۆ خۆیان
 به په موای ده بین، وه ک: « پزگاریی، سه ره یه خۆیی، په کیتیی، نازادیی،
 دیمۆکراسیی، ماهی چاره نووس و دامه زاندنی دهوله تی ناسیۆنال »، به کوردیشی
 په واببین، پتوه ندیییه کانیان له بهر ره شنایی ره زی به ره بهری و په کسانیی
 نه ته وه میدا دابڕۆن، نه وانه به دۆستیککی نازیز و دلسۆزی نه ته وه که مانیان
 داده نتم، که به داخه وه، نمونه یان له نیتو نه ته وه ی عه ره بدا، له چا و ژماره یاندا، به

پهنجای هەر دوو دەس دژمیتەررین. بەلام، هەر «کەسێ، لایەنێ، پێکخراوێ، پارتێ یا دەولەتێکی داگیرکەری کوردستان»، باوەڕی بەو پرىنسىپانە نەبێ، ئەوا بە دژمەن و داگیرکەری خاکی کوردستانى دادەنێم. کورد چۆن دەبێ، چەن کەلە پىساوتیکى مەزنى وەک: «عەزىز شەریف، ناجى تالىب، جەواھىرى، هادى ئەلەلەوى، کامىل چادىچى، مەمەر قەزافى، سمایل بێشکچى ... تاد ...» بىرچى و ھەمىشە یادىان نەکاتەو، کە لە پۆزانیکى تەنگانەى نەتەوێکەماندا، چ بە دەم و چ بە کردەو، بە ھانامانەو ھاتوون، داگۆکییان لێ کردوون، مافى ژيان و چارەنووسیان پێ ڕەواىبنوون!

جا، سەیرم لێ دێ، ھێندێ ساویلکە بە ھەلە لەم یاسا و باوەڕە نەتەوئەییە گەشتوون و تێدەگەن. چونکە، گەر ھەر نەتەوئەییەکی سەردەسى داگیرکەر، دان بە بوونی نەتەوئەییەماندا نەنێ، جگە لەوێ، بە دژمەنێکی گەورەى نەتەوێکەمان دادەنێ، بە ھىچ شتێوەکەش، نە دۆست و نە برامان. ھێندێ کورد ھەن، زۆر بە ئاشکرا خۆیان دەخەلەتێن، ھەر بۆ ئەوێ بە «خۆبەدەو، ڕووناکبەر، پێشکەوتووخواز، بەرچاڤوون و شۆڤشگێر» ناویانبەرن. لەگەڵ ئەوەشدا، ئەو راستییانەش زۆر باش دەزانن، بەلام، خۆیانى لێ گێلەکەن. بۆیە، ئەو جۆرە کەسانە، چ لای پۆلەکانى کورد، چ لای پۆلەکانى نەتەو سەردەسەکانى کوردستان، لە «گێلەپیاو» پتر، ھىچ ناوتێکی دیکەیان بەسەردا ناچەسێ!

کاتێ دەس بە نووسین کرد، ئەوێم لە بەر دەمى خۆمدا دانابوو، دەبێ، چۆن بنووسم؟ چى بنووسم؟ لەبەرئەو، زۆر باش دەمزانی، نووسینەکانم لە برزى دڵسۆزییەو بۆ کورد، دەرزیی ژان لە دلی گەلێ کەس دەچەقێنێ. لە برى ئەو دەرزییەش، خەنجەرى ژاراوییم لێ دەدەن. بۆیە، لە بەرھەمى یەكەمدا «مەملانێ ئایدۆلۆژیی لە کوردستاندا» سەرھتای نووسینەکەم بە ھۆنراوێکی «مەحووبى» دەسپێکردووە و ئێستەش لێرەدا دووبارەیدەکەمەو:

لە سەر تۆم دوشمەز دنیا، قەزىیەم «مانع ئەلجەمە»

کە تەركى تۆ نەكەم، تەركى ھەموو دنیا نەكەم چ بکەم! «232،57»

لە کۆتاییشدا دەلێم: خوايە! من ھەر ھێندە زانیارییم ھەیە، ھەر ھێندە توانای پەبەردەم بە راستییە مێژوویی و وێژەییەکان ھەیە، ھەمیشە، تۆ لە ھەموو کەس پتر دەزانى و ئاگادارى ھەموو نەتەوییەکە ھى، راستى پووت بۆ ھەموو لایە دەرھەى، تا «بەرنجى»، کەمى وێژدانى ماندوو و ڕووشاوى بەوێتەو، گىانی «زۆمەر» یش لە گۆرە تەنگ و تارەکیدە، پتر ئارامگرێ! منیش، دەسەلاتم نییە،

لهو قوربه دروسکراوم، ناتوانم، جۆرتکی دیکه بيم. هرگيز حهزیشم نه کردوه و
 حهزیش ناکهم، له پیتسته که ی خۆم دهرچم. بهو بهش و چاره نووسهش قایلیم.
 ناتوانم، له ئاستی «ههله، تاوان، ناکۆکیی، دوویه رمکیی، جهنگی کوردکۆژیی و
 ناپاکیی «دا بێ دهنگیم. هر وهک «بیکهس»یش گوتویهتی:

به لێ، فهرمووده ی تۆ له سر چاوم
 راسته، بۆیه من سووک و به دناوم
 دائیم دهر به دهر، وا نان بر اوم
 چی بکهم، بلێم چی، وهها خولقاوم
 ههتا بمینم، قسه ی حق نه کهم
 جوین به ئینسانی خائین، هر نه دهم
 گهر چی راست وتن، شەقی له دوايه
 خۆشه له لای من، و مکوو هه لواهيه
 نه وه ی به ناحق، شتی بنووستی
 پهنجه ی هه لوه پێ و چاوی بنووستی
 مه قسه دم ته نیا، نه شری نه خلاقه
 برینی رهگی، فیتنه و نیفاقه
 نه خلاق ره هه بری، پێی پێشکه وتنه
 په یزه ی ته ره قیقی و زوو سه رکه وتنه
 ده لیلی رێگه ی، فهوز و نه جاته
 سه رمایه ی فه خر و بوونی حه یاته
 قهومی بێ نه خلاق، په ست و زه لیله
 هر به شی شه قه و سه رکز و دیله
 نه مه په ندیکه، بۆ چاکیی ئێوه

«147-144.6»

نامه وێ، ههچم ده سه کو وێ لێوه
 ههروهها، له هۆنراوه یه کی دیکه شدا گوتویهتی:

خراب ببینم، ته نقیدی ده که م
 نهوی خائینه، جوینی پێ دهم
 ناترسم له کهس، بێ باک و بێ غه م
 هر چی که نه بێ، ببێ، جه هه نه م

«220-218.6»

6. سهه رچاوه كان:

1. ابن اسير، الكامل فى التاريخ، ب 2.
2. احمد خواجه. چيم دى، چاپى يه كهه، بهرگى يه كهه، بهغدا، 1968.
3. نهحمه سهيد عهلى بهرزنجى، پتيوستى نهو شيعرانهى پتيوستين، 1999.
4. نهسيري - ديوان، بهرگى يه كهه، چاپى يه كهه، بهغدا، 1980.
5. بيتخود، ديوان، له نيران چاپكراوه تهوه، بهن نهوهى هيپچى له سهه رچاوه.
6. بيتكهس، ديوان، چاپى ستيهه، چاپخانهى « حسام »، بهغدا، 1986.
7. پارتى سوسياليست كورد، دهريارهى فاشيزم، چاپى دووهم، 1990.
8. پيره ميريدي نهمر، ديوان، له هلاوكراوه كانى انتشارات محمدي، سقز، 1369.
9. جمهوريه الخوف، الترجمة الكاملة، الطبعة الاولى، القاوه، 1991.
10. جهمال نه بهز، بهري نه تهوهي كورد، چاپى يه كهه، سويد، 1984.
11. جهمال نه بهز، كوردستان و شورشه گه، سويد، 1985.
12. جهمال نه بهز، پيوند ارقيتى كوردى، چاپى يه كهه، ستوكهولم، 1986.
13. جوان بؤكانى، پيشهروانى شيعرى نوئى...، پهيام، ژماره 6، لهندهن، 1988.
14. حاجى قادري كوئى، ديوان، 1986.
15. حزب البعث العربى الشتراكى، دستور حزب البعث العربى، دمشق، 1947.
16. حمدي، ديوان، چاپى يه كهه، چاپخانهى نوئيست، بهغدا، 1984.
17. ح. م. عزيز، له پشناوى راستيدا، گ. بهريانگ، ژماره 87، سويد، 1993.
18. ح. م. عزيز، ديموكراسى، نايدولتوئى و جهنگى نيخو، سويد، 1994.
19. ح. م. عزيز، ململاني نايدولتوئى له كوردستاندا، چاپى دووهم، سويد، 1995.
20. ح. م. عزيز، فيدراليزم و دهولتهتى فيدرال، چاپى دووهم، سوله يمانى، 1996.
21. ح. م. عزيز، مافى ديارى كوردنى چاره نووس، گ. نالا، ژماره 30، سويد، 1998.
22. ح. م. عزيز، چهند سهه رنجى...، گ. نيستا، ژماره 20، سوله يمانى، 1999.
23. ح. م. عزيز، دهريارهى فريزيولتوئى...، نالاي نازادى، ژماره 320، 1999.
24. ح. م. عزيز، « زتوهر »...، گ. ناينده، ژماره 1، سوله يمانى، 1999.
25. ح. م. عزيز، ميترگود، پ. كوردستانى نوئى، ژماره 1906، 1999 سوله يمانى.
26. ح. م. عزيز، شتوازى...، پ. كوردستانى نوئى، ژماره 1928، 1999.
27. ح. م. عزيز، نوجه لان نه زمونينكى نوئى...، چاپى دووهم، سوله يمانى، 1999.
28. ح. م. عزيز، سهه ليقه زما نه وانيى...، چاپى يه كهه، سوله يمانى، 1999.
29. ح. م. عزيز، كورد و شورش و...، چاپى دووهم، سوله يمانى، 2000.
30. ح. م. عزيز، خر نوو كيش له بياباندا...، گ. گزينگ، ژماره 28، سويد، 2000.
31. حههه بهز، پاشكوى كوردى « العراق » - ههفته نامه، ژماره 10، بهغدا، 1979.

32. همه س. حسەن، ناوەرۆک و شێوه له چیرۆکی کوردیدا، سوید، 1992.
33. همه س. حسەن، سەرژیک و جهوت سهودا، گ. گزینگ، ژماره 28، سوید 2000
34. دلزار، دیوان، چاپی یه کهم، سوید - ستۆکهۆلم، 1992.
35. دوو چاوپێکهوتنی رۆژنامه نووسی، چاپی یه کهم، سوید، 1992.
36. رهسوول ههمزه تۆف، داغستانی من، 1979.
37. رهفیق حیلمی، یادداشت، بهشی دووهم، 1988
38. رهفیق حیلمی، شعرو نه ده بیاتی...، ب. یه کهم و دووهم، چاپی دووهم، 1988
39. زیهور، هۆنراوه، سۆزی نیشتمان، چاپی یه کهم، 1958.
40. زیهور مهلا عه به دوللا، گه نجینه ی مهردان ... چاپی یه کهم، 1985.
41. شه ره فخان ی به دلیسی، شه ره فنامه، چاپی دووهم، تاران، 1981.
42. شیرزاد حسەن، رێگای کوردستان، « 1998/04/22 »
43. عبدالرحیم فوده، الاسلام و القومیة العربیة، 1961.
44. عبدالله ناگیرن، شیعی سیاسی کورد...، چاپی یه کهم، ههولێر، 1996.
45. عبدالخالق علاء الدین، مهلا ی گه وره زانا و ... چاپی یه کهم، 1994.
46. ع. ش. وانلی، حول الاستراتیجیة ... العدد 1-2، باریس، 1985.
47. علاء الدین سجادی، میثوی نه ده بی کوردی، خرداد 1361 هـ.
48. ف. نیلیچ لیتین، حق الامم فی تقریر مصیرها، الماترات العربیة، المجلد 6
49. قانع، ژبان و شیعه گانی، بورهان قانع بلاویکردۆتهوه.
50. ق. کوردۆ، هه ندیک بیر و باوه ری هه له...، ج. یه کهم، بهغدا، 1973-1974
51. قورنان.
52. کریس کۆچیرا، میثوی کورد...، ج. یه کهم، تاران، به هاری 1369.
53. که مالی، دیوان، ج. یه کهم، بهغدا، 1986.
54. ک. ره نجده رانی کوردستان، عیراقجینی داکیرکه ر و ...، ج. یه کهم، 1983
55. دوکتۆر مارف هه زنه دار، گولان، ژماره « 28 »، رۆژی « 2000/05/25 »
56. د. محمد الهاموندی، الحکم الذاتی... الطبعة الاولى، القاهرة، 1990.
57. مه حوی، دیوان، چاپی دووهم، چاپخانه ی نۆفیتست، بهغدا، 1984.
58. موفتی پێنجوینی، دیوان، ج. یه کهم، بهغدا، 1990.
59. نه وشیروان م. نه مین، سهرده می قه له م و موراجهت، ج. یه کهم، سلیمان ی، 1999
60. هۆراس، هونه ری شیعر، ج. یه کهم، بهغدا، 1979.
61. هیوا، گۆڤار، ژماره « 2-3 »، سالی « 2 »، بهغدا، کانوونی یه کی 1959.

7. له بهرهمه چاپکراوه کانی نووسه :

گوتار :

1. بهر د نازادیی، گ. راپورن، ژ. 2، سويد، 1991.
2. له پیناوی راستیدا، بهریانگ، ژ. 87، سالی 12، سويد. 1993.
3. په کیتی سؤقتی هه لوه شاره له روانگی بهر دودندییه کانی نه ته وهی کور دوه، راپورن، ژ. 7-8، سويد، 1993.
4. د درباری که سایه تیی کورد، راپورن، ژ. 10-11، سويد، 1994.
5. بهر د ستراتیژیکي په کگرتوی نه ته وهی، ههنگاو، ژ. 13، له ندهن، 1995.
6. سایکولوزیه تی مرؤفی ناواری کورد و بازاری چاپه مهنی کوردیی، گزینگ، ژ. 8، سويد، 1995.
7. لینکولینه و په ک درباری کومه لگی کور د واری، گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کوزیه تاقانه ساواکهی دنگ و په نگی نه ته وه کم (MedTV)، گزینگ، ژ. 13، سويد، 1996.
9. ههنگای په کم و سه رده تای کاریکی مه زن، بهریانگ، ژ. 102، سالی 14، سويد، 1996.
10. چند سه رنجی درباری سه رده خوشی و پرسه دانان، بهریانگ، ژ. 104، سويد، 1997.
11. دیکتاتور هکان له بهر په ک ناوینه قزی نه خسه و پلانه کانیان داده هین، بهریانگ، ژ. 105، سويد، 1997. گ. دیموکراسی، ژ. 30، سلیمانی، 1997.
12. که هی هوشن به بهر خومه ساندا ده هینینه وه؟ بهریانگ، ژ. 106-107، سويد، 1998. گ. دیموکراسی، ژ. 31، سلیمانی، 1998.
13. با خومان چاک بناسین، بهریانگ، ژ. 108، سويد، 1998.
14. سنی سه رنجی زمانه وایی، مانگنامه ی په یام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاری کردنی چاره نووس، گ. نالا، ژ. 30، 1998.
16. بۆره نه بېن، بازه بېن، کلکی به نه نندازه بېن، بهریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتیی به دنگ نییه، به په ننگه، کوردستان، ژ. 7، بهرلین، 1998.
18. چند سه رنجی درباری ناسنامه ی نایینی و نه ته وهی خه لیل منه وه، گ. نیستا، ژ. 20، سوله یانی، 1999.
19. زتوهر له نیوان کور دایه تیی و عیرا قچیتیدا، ناینده، ژ. 1، سوله یانی، 1999.
20. داری بهر وهی خوا، کوردستانی نوی، بهشی په کم، ژ. 1902، 1999/7/13، سوله یانی.
21. بهشی دووم، ژ. 1903، 1999/7/14، سوله یانی.
22. درباری مه لافی که رکسوک، کوردستانی نوی، ژ. 1921، 1999/8/11، سوله یانی.
23. مانگنامه ی کوردستانی نوی له دروهی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.
24. شیوازی خه بات و مافی چاره نووسی نه ته وهکان، کوردستانی نوی، ژ. 1928.

- 18/8/1999، سوله یانیی.
23. ددریاره‌ی فسرینۆلۆژی کسوردیی، نالای نازادی، ژ. 220، 12/7/1999، سوله یانیی.
24. خرنوکیش له بیاباندا دره‌خته، گزینگ، ژ. 28، سوید 2000.
25. ژن له ئاوینه‌ی ته‌لخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردیی، گزینگ، ژ. 29، 2000. نامیلکه و په‌رتوگ :
1. دهریاره‌ی پرۆژه‌که‌ی په‌کیتی نیشتمانی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
3. پینچ ووتاری غه‌مگین، ج. 1، سوید، 1994.
4. دیوگراسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیتوخ، ج. 1، سوید، 1994.
5. ململانی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، سوله یانیی 1993.
- ج. 2، سوید، 1995.
6. پینچ کاترمیر له‌گه‌ل برایم نه‌حه‌ده‌دا، ج. 1، سوید، 1995.
- ج. 2، سوله یانیی 1996.
7. نامه‌یه‌کی درێژ بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، سوید، 1995.
8. کورد و شۆرش و هه‌لی میژوویی، ج. 1، سوید 1996.
- ج. 2، کوردستان، 2000.
9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، سوید، 1996.
- ج. 2، سوله یانیی، 1996.
10. به‌لێ لیکۆلینه‌وه و په‌خه‌ نه‌ک شتواندنی راستیی، ج. 1، سوید، 1996.
11. خولانه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، سوید، 1997.
- ج. 2، سوله یانیی، 1997.
12. رۆلی سیستیمی په‌مه‌اله له بزایی پرگاریخوازی نیشتمانی کوردستاندا، ج. 1، سوید، 1997.
13. گه‌یروگرفته سه‌ره‌کییه‌کانی کورد، سوید، 1998.
14. ئۆجه‌لان نه‌زمونیکی نوێ و په‌ندی میژوویی، ج. 1، سوید، 1999.
- ج. 2، سوله یانیی، 1999.
15. سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی، ج. 1، سوله یانیی، 1999.

له بهر هه مه کانی داها تووی نووسهر :

1. هه وێنی هۆنراوهی کوردیی.
2. جیۆپۆلیتیکی کوردستان.
3. ناکۆکی و ناپاکیی له میژووی کوردا.
4. بهرکۆلن له خهرمانی بیرى نه ته وهیی.
5. یادگاری رۆژان.

تکایه ئەم هەڵانە ی خوارەوہ راسکەرەوہ:

ل	د	هەڵە	راست
29	15	خۆیتییە ئەدە قورتینن	خۆیان تییە ئەدە قورتینن
68	11	رەشە خە لکە شکە یان	رەشە خە لکە کە شیان
137	7	دەستپخەر ییکردن	دەسپیشخەر ییکردن
257	11	دەدە بێ	دەردە بێ
275	13	بە پێوہ بە یتییە کی	بە پێوہ بە ریتییە کی